

מינאַטאָריטען



## כלליתסקירה

תורתו את ביותר הטובה בצורה ללכוד שנועד עתיקים יווניים טקסטים של מוקפד מבחר זוהי ייצוג לך לספק היא מטרתנו מילא. ואותם התייחס אליהם לימד, שהוא הכתבים ואת ישוע של וקריא.מודרני בפורמט המקורית ליוונית האפשר ככל קרוב

## ויתורכתב

מודלים באמצעות הביזנטי והטקסט השבעים של המקורי היווני מהטקסט נוצר זה תרגום המקורית, השפה של והדקדוק התרבות של רבים חפצים מכיל הוא זו מסיבה גדולים. לשוניים אתה אם המקורית. היוונית את בדוק אנא מוזר, נראה משהו אם שגיאות. גם להכיל עשוי אך [ajesusislord@joshuabible.com](mailto:ajesusislord@joshuabible.com) בדוא"ל אותה שלח אנא שגיאה, מוצא

## רישוי

למכור או לשנות רשאי אינך מלא. או חלקי באופן זה תרגום ולהפיץ לשכפל הרשאה לך יש שנוכל כדי [ajesusislord@joshuabible.com](mailto:ajesusislord@joshuabible.com) דוא"ל שלח אנא שגיאה, תמצא אם אותו. מעודכנת.מהדורה לך ולספק אותה לתקן

## בראשית

כו | כו | כה | כד | כג | כב | כא | כ | יט | יח | יז | יו | יה | יד | יג | יב | יא | י | ט | ח | ז | ו | ה | ד | ג | ב | א  
נ | מט | מח | מז | מו | מה | מד | מג | מב | מא | מ | לט | לח | לו | לה | לד | לג | לב | לא | ל | כט | כח |

## מתיבשורת

כו | כו | כה | כד | כג | כב | כא | כ | יט | יח | יז | יו | יה | יד | יג | יב | יא | י | ט | ח | ז | ו | ה | ד | ג | ב | א  
| כח |

## שמות

כו | כו | כה | כד | כג | כב | כא | כ | יט | יח | יז | יו | יה | יד | יג | יב | יא | י | ט | ח | ז | ו | ה | ד | ג | ב | א  
מ | לט | לח | לו | לה | לד | לג | לב | לא | ל | כט | כח |

## מרקוסבשורת

יו | יה | יד | יג | יב | יא | י | ט | ח | ז | ו | ה | ד | ג | ב | א

## במדבר

כו | כו | כה | כד | כג | כב | כא | כ | יט | יח | יז | יו | יה | יד | יג | יב | יא | י | ט | ח | ז | ו | ה | ד | ג | ב | א  
לו | לה | לד | לג | לב | לא | ל | כט | כח |

## יוחנןבשורת

כא | כ | יט | יח | יז | יו | יה | יד | יג | יב | יא | י | ט | ח | ז | ו | ה | ד | ג | ב | א

## דברים

כו | כו | כה | כד | כג | כב | כא | כ | יט | יח | יז | יו | יה | יד | יג | יב | יא | י | ט | ח | ז | ו | ה | ד | ג | ב | א  
לד | לג | לב | לא | ל | כט | כח |

## יוחנןאגרת

ה | ד | ג | ב | א

## יהושע

כד | כג | כב | כא | כ | יט | יח | יז | יו | יה | יד | יג | יב | יא | י | ט | ח | ז | ו | ה | ד | ג | ב | א

# בראשית

## א

וַחֲשָׁד וְבָהוּ, תִּהְיוּ הַיָּתֶה וְהָאָרֶץ הָאָרֶץ. וְאֵת הַשָּׁמַיִם אֵת הָאֱלֹהִים עָשָׂה בְּרֵאשִׁית  
אוֹר וַיְהִי אוֹר יְהִי אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר הַמַּיִם. עַל־פְּנֵי מְרַחֶפֶת אֱלֹהִים רוּחַ תִּהְיוּ, עַל־פְּנֵי  
אֱלֹהִים וַיִּקְרָא הַחֲשָׁד: וּבֵין הָאוֹר בֵּין אֱלֹהִים וַיִּבְדֵּל כִּי־טוֹב, אֶת־הָאוֹר אֱלֹהִים וַיִּרְא  
אֶחָד. יוֹם בָּקָר, וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי לַיְלָה. קָרָא וְלַחֲשָׁד יוֹם, לָאוֹר

וַיַּעַשׂ כֵּן וַיְהִי לַמַּיִם מַיִם בֵּין מְבַדִּיל וַיְהִי הַמַּיִם בְּתוֹךְ רִקִּיעַ יְהִי אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר  
אֲשֶׁר הַמַּיִם וּבֵין לְרִקִּיעַ מִתַּחַת אֲשֶׁר הַמַּיִם בֵּין אֱלֹהִים וַיִּבְדֵּל אֶת־הָרִקִּיעַ, אֱלֹהִים  
וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי טוֹב, כִּי אֱלֹהִים וַיִּרְא שָׁמַיִם, לְרִקִּיעַ אֱלֹהִים וַיִּקְרָא לְרִקִּיעַ. מַעַל  
שְׁנֵי יוֹם בָּקָר,

וַיְהִי הַיָּבֶשֶׁה וְתִרְאָה אֶחָד מְקוֹם אֵל לְשָׁמַיִם מִתַּחַת אֲשֶׁר הַמַּיִם יִקְוּ אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר  
אֱלֹהִים וַיִּקְרָא הַיָּבֶשֶׁה וְתִרְאָה מְקוֹמוֹתֵיהֶם אֵל לְשָׁמַיִם מִתַּחַת אֲשֶׁר הַמַּיִם וַיִּקְוּ כֵּן  
תִּדְשָׁא אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר טוֹב. כִּי אֱלֹהִים וַיִּרְא יָמִים, קָרָא הַמַּיִם וְלִמְקוֹהָ אָרֶץ, לַיָּבֶשֶׁה  
לְמִינוּ בּוֹ זָרְעוּ אֲשֶׁר פָּרִי עָשָׂה פָּרִי וְעֵץ וְלִדְמִיוֹנוֹ לְמִינוֹ זָרַע מְזִרִיעַ עֵשֶׂב דִּשָּׂא הָאָרֶץ  
פָּרִי וְעֵץ וְלִדְמִיוֹנוֹ, לְמִינוֹ זָרַע מְזִרִיעַ דִּשָּׂא עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְתוֹצֵא כֵּן וַיְהִי הָאָרֶץ עַל  
בָּקָר וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי טוֹב כִּי אֱלֹהִים וַיִּרְא הָאָרֶץ, עַל לְמִינוֹ בּוֹ זָרְעוּ אֲשֶׁר פָּרִי עָשָׂה  
שְׁלִישִׁי יוֹם

וּבֵין הַיּוֹם בֵּין וְלַהֲבַדִּיל הָאָרֶץ, עַל לְהַאִיר הַשָּׁמַיִם בְּרִקִּיעַ מְאֹדָה יְהִי אֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר

להאיר השמים ברקיע למאורת ויהיו ושנים. ולימים ולמועדים לאתות והיו הלילה, הגדל המאור את הגדלים, המארת שני את האלהים ויעש ויהי-כן. הארץ, על אותם ויתן הכוכבים. ואת הלילה, לממשלת הקטן המאור ואת היום, לממשלת האור בין ולהבדיל ובלילה, ביום ולמשל הארץ על להאיר השמים ברקיע אלהים רביעי. יום בקר ויהי ערב ויהי טוב: כי האלהים וירא החשך; ובין

רקיע פני על הארץ על יעופף ועוף חיה נפש שרץ המים ישרצו אלהים ויאמר הרמשות החיות כל-נפש ואת הגדלים את-התנינם אלהים ויעש כן ויהי השמים ויברך כייטוב אלהים וירא למינהו כנף כל-עוף ואת למיניהם המים הוציאו אשר ויהי הארץ על ירב והעוף בימים, המים את ומלאו ורבו פרו לאמר: האלהים אתם חמישי. יום בקר ויהי ערב

למינה הארץ וחית ורמש בהמה למינה חיה נפש הארץ תוצא האלהים ויאמר רמש כל ואת למינה, הבהמה ואת למינה, הארץ חית את אלהים ויעש כן ויהי טוב. כי אלהים וירא למינהו, האדמה

השמים ובעוף הים בדגי וירדו כדמותנו בצלמנו אדם נעשה האלהים ויאמר האדם את אלהים ויברא הארץ על הרמש הרמש ובכל הארץ ובכל ובבהמה לאמר: אלהים אתם ויברך אתם. ברא ונקבה זכר אתו, ברא אלהים בצלם בצלמו, בהמה ובכל השמים ובעוף הים בדגת וירדו וכבשה, הארץ את ומלאו ורבו פרו כל את לכם נתתי הנה אלהים ויאמר הארץ. על הרמש הרמש ובכל הארץ ובכל לכם זרע זרע עץ פרי בו אשר העץ כל ואת הארץ כל פני על אשר זרע עשב הארץ על הרומש רומש ולכל השמים, עוף ולכל הארץ, חית ולכל לאכלה יהיה כל את אלהים וירא כן. ויהי לאכלה; ירק עשב כל ואת חיים, נפש בו יש אשר הששי. יום בקר, ויהי ערב ויהי מאד. טוב והנה עשה, אשר

## ב

וכל-צבאם והארץ השמים ויכלו

השביעי ביום וישבת עשה, אשר את־מעשיו הששי ביום האלהים ויכל  
שבת בו כי אתו, ויקדש השביעי את־היום אלהים ויברך עשה אשר מכל־מלאכתו  
לעשות־אלהים אשר־ברא מכל־מלאכתו

האלהים יהוה עשה ביום היה, כאשר והארץ, השמים תולדות ספר זה  
טרם השדה עשב וכל בארץ, היותו טרם השדה ירק וכל ואת־הארץ, את־השמים  
ומעין האדמה. את לעבד אין ואדם הארץ, על אלהים יהוה המטיר לא כי יצמח,  
מן עפר האדם את האלהים ויצר האדמה. פני כל את והשקה הארץ מן עלה  
חיה. לנפש האדם ויהי חיים, נשמת באפיו ויפח האדמה,

אלהים ויצמח יצר. אשר את־האדם שם וישם מקדם, בעדן גן־עדן אלהים ויטע  
ואת הגן, בתוך החיים עץ ואת למאכל, וטוב למראה נחמד עץ כל האדמה מן עוד  
לארבעה יפרד ומשם הגן, את להשקות מעדן יוצא ונהר ורע טוב הדעת עץ  
הזהב. יש אשר שם חוילה, ארץ כל את המקיף הוא פישון, האחד שם ראשים.  
הנהר ושם הירקוה. והאבן היקרה האבן יש ושם טוב, ההיא הארץ של והזהב  
לפני ההולך זה חדקל, השלישי והנהר כוש כל־ארץ את הסובב הוא גיחון, השני  
אתו וישם יצר אשר את־האדם האלהים יהוה ויקח פרת: הרביעי והנהר אשור,  
אכל הגן עץ מכל לאמר על־האדם אלהים יהוה ויצו ולשמרה: לעבדה בגן־העדן  
תמותו. מות ממנו אכלכם ביום כי ממנו, תאכלו לא ורע טוב הדעת ומעץ תאכל

האלהים ויצר כנגדו עזר לו נעשה לבדו האדם היות טוב לא האלהים יהוה ויאמר  
האדם אל אתם ויבא השמים, עוף כל ואת השדה חית כל את האדמה מן עוד  
אדם ויקרא שמו. זה חיה, נפש אדם לו קרא אשר וכל להם, מה־יקרא לראות  
עזר נמצא לא ולאדם השדה, חית ולכל השמים עוף ולכל הבהמות לכל שמות  
בשר וימלא מצלעתיו, אחת ויקח וישן, האדם על תרדמה האלהים ויפל כנגדו.  
אל־האדם: ויבאה לאשה, מן־האדם לקח אשר את־הצלע אלהים ויבן תחתיה.  
מאיש כי אישה יקרא לזאת מבשרי, ובשר מעצמי עצם הפעם זאת אדם: ויאמר  
אחד. לבשר והיו באשתו, ודבק אמו ואת אביו את איש יעזב בן על זאת. לקחה  
יתבששו. ולא ואשתו האדם ערומים שניהם ויהיו

הִנָּחַשׁ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִהְיֶה עֲשֵׂה אֲשֶׁר הִשְׁדָּה חַיִּת מְכַל עָרוֹם הִיָּה וְהִנָּחַשׁ  
 אֶל־הִנָּחַשׁ, הָאִשָּׁה וְתֹאמַר הִגֵּן עַץ מְכַל תֹּאכְלוּ לֹא אֱלֹהִים אָמַר כִּי מֵה אֶל־הָאִשָּׁה  
 וְלֹא מִמֶּנּוּ תֹאכְלוּ לֹא אֱלֹהִים אָמַר הִגֵּן בְּתוֹךְ אֲשֶׁר הָעֵץ וּמִפְּרִי נֹאכֵל. הִגֵּן עַץ מִפְּרִי  
 כִּי הָאֱלֹהִים, יָדַע כִּי תִמּוּתוֹ. מוֹת לֹא הָאִשָּׁה: אֵל הִנָּחַשׁ וַאֲמַר פֶּן־תִּמָּתוּן: בּוֹ תִגְעוּ  
 וְתֵרָא וְרַע. טוֹב יִדְעִי כֹאֱלֹהִים, וְהִיִּיתֶם עֵינֵיכֶם, תִּפְקַחְנָה מִמֶּנּוּ, תֹּאכְלוּ אֲשֶׁר בֵּינֵם  
 וְתִקַּח לְהִשְׁכִּיל, הָעֵץ וְנִחְמַד לְרֹאוֹת, לְעֵינִים נִחְמַד וְכִי לְמֹאכֵל, הָעֵץ טוֹב כִּי הָאִשָּׁה  
 כִּי וַיִּדְעוּ שְׁנֵיהֶם, עֵינֵי וְתִפְקַחְנָה וַיֹּאכְלוּ. עֲמָה, לְאִישָׁה גַם וְתִתֵּן וְתֹאכֵל, מִפְּרִי  
 הָאֱלֹהִים יִהְיֶה קוֹל אֵת וְשָׁמְעוּ חֲגִרָתָה. לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ תֹאנָה, עֲלָה וַיִּתְּפֶרוּ הֵם, עֵירֶם  
 הִגֵּן. עַץ בְּתוֹךְ הָאֱלֹהִים יִהְיֶה מִפְּנֵי וְאִשְׁתּוֹ אָדָם וַיִּתְּחַבֵּא הַיּוֹם, לְרוּחַ בִּגְן מִתְּהַלֵּךְ  
 אֶת־קוֹלֶךְ לוֹ, וַיֹּאמֶר אַתָּה אֵיכָּה אָדָם לוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־הָאָדָם אֱלֹהִים יִהְיֶה וַיִּקְרָא  
 הַגִּיד מִי הָאֱלֹהִים: לוֹ וַיֹּאמֶר וְאִחְבָּא. אֲנֹכִי, עֵירֶם כִּי וַאֲיָרָא בִּגְן, מִתְּהַלֵּךְ שְׁמַעְתִּי  
 אֲכַלְתָּ? מִמֶּנּוּ לְבַדּוֹ, מִמֶּנּוּ אֲכַל לְבַלְתִּי צוֹיִתִּיךְ אֲשֶׁר הָעֵץ הֵמֶן אַתָּה? עֵירֶם כִּי לֶךְ  
 יִהְיֶה וַיֹּאמֶר וְאֲכַל. הָעֵץ מִן לִי נִתְּנָה הִיא עִמִּי נִתְּנָה אֲשֶׁר הָאִשָּׁה הָאָדָם וַיֹּאמֶר  
 וַאֲכַלְהִשְׁיָאִנִּי הִנָּחַשׁ הָאִשָּׁה וְתֹאמַר עֲשִׂית מִה־זֹּאת לָאִשָּׁה הָאֱלֹהִים

חַיִּת וּמְכַל הִבְהֵמָה מְכַל אַתָּה אֲרוּר זֹאת עֲשִׂית כִּי לִנְחַשׁ הָאֱלֹהִים יִהְיֶה וַיֹּאמֶר  
 הָאִשָּׁה, וּבֵין בֵּינָךְ אֲשִׁים וְאִיכָּה חֲזִיךְ כְּלִימִי תֹאכֵל וְעַפְרָ תִלֵּךְ עַל־גִּחְזְךָ הִשְׁדָּה  
 הִרְבָּה אָמַר, וְלֹאִשָּׁה עֲקָב. תִּשְׁוֹפְנוּ וְאַתָּה רֹאשׁ, יִשְׁוֹפֶךָ הוּא זֶרְעָה. וּבֵין זֶרְעֶךָ וּבֵין  
 תִּשְׁוֹקֶתְךָ, וְאֶל־אִישׁךָ בָּנִים, תִּלְדִּי בְּמִכְאוּבִים וְאַתָּה־אֲנִי־תִתֶּנִּי, אֶת־מִכְאוּבֶיךָ אֲרִבָּה  
 צוֹיִתִּיךְ אֲשֶׁר הָעֵץ מִן וְתֹאכֵל אֲשֶׁתְךָ לְקוֹל שְׁמַעְתָּ כִּי אָמַר, וְלֹאֲדָם יִמְשַׁל־בֶּךָ. וְהוּא  
 בְּעֶצְבוֹן בְּעִבּוּרֶךָ, הָאֲדָמָה אֲרוּרָה אֲכַלְתָּ, מִמֶּנּוּ תֹאכֵל, לֹא לְבַדּוֹ מִמֶּנּוּ לֹאֲמַר  
 בְּזַעַת הִשְׁדָּה. עֲשֵׂב אֵת וְאֲכַלְתָּ לָךְ, תִּצְמִיחַ וְדִרְדְּרִים קוֹצִים חֲזִיךְ יָמִי כֹל תֹּאכְלֶנָּה  
 עַפְרָ וְאֵל אַתָּה עַפְרָ כִּי מִמֶּנָּה, לְקַחְתָּ אֲשֶׁר הָאֲדָמָה אֵל שׁוֹבֵךְ עַד לָחֶם, תֹּאכֵל פְּנִיךְ  
 אֱלֹהִים יִהְיֶה וַיַּעַשׂ חִי. כֹּל אִם הִיָּתָה הִיא כִּי חַוָּה, אִשְׁתּוֹ שֵׁם אָדָם וַיִּקְרָא תִּשׁוּבָה.  
 וַיִּלְבָּשֶׁם. עוֹר כְּתָנוּת וְלֹאִשְׁתּוֹ לְאָדָם

יָדוֹ אֵת יִשְׁלַח פֶּן וְעַתָּה וְרַע טוֹב לְדַעַת מִמֶּנּוּ כְּאֶחָד הִיָּה אָדָם הִנֵּה הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר  
 אֵת לְעַבֵּד הָעֵדֶן מִן אֱלֹהִים יִהְיֶה אוֹתוֹ וַיִּשְׁלַח לְעוֹלָם וְחִי וְאֲכַל הַחַיִּים מִעֵץ וַיִּקַּח  
 וַיִּשֶׁם לְגִן־הָעֵדֶן, מִנְּגֵד אוֹתוֹ וַיּוֹשֵׁב אֶת־הָאָדָם וַיּוֹצֵא מִמֶּנָּה לְקַח אֲשֶׁר הָאֲדָמָה  
 הַחַיִּים. עַץ אֶת־דֶּרֶךְ לְשֹׁמֵר הַמִּתְּהַפֵּכֶת הַלֵּהט וְאַת־חֶרֶב אֶת־הַכְּרוּבִים



הָאֱלֹהִים. מֵאֵת אִישׁ קִנִּיתִי וְתֹאמַר: אֶת־קִין, וְתִלְדַּד וְתִהְיֶה אִשְׁתּוֹ, אֶת־חַוָּה יָדַע וְאָדָם וְיִהְיֶה אָדָמָה: עֶבֶד הִיָּה וְקִין צָאן רָעָה הִבֵּל וְיִהְיֶה אֶת־הִבֵּל, אֶת־אָחִיו לְלֶדֶת וְתִסְפָּה צֹאנוּ מִבְּכוּרוֹת הוּא גַם הִבִּיא וְהִבֵּל לִיהוּה קָרָבָן הָאָדָמָה מִפָּרִי קִין וַיָּבֵא יָמִים מְקִץ וַיַּחַר שָׁעָה, לֹא זָבַחַיו וְאֵל קִין וְאֵל מִנְחָתוֹ. וְאֵל הִבֵּל אֶל אֱלֹהִים וַיִּשַׁע וּמַחֲלִבֵּיהֶן, זֶה וְלָמָּה הִיִּיתָ, עֲצוּב זֶה לָמָּה לְקִין, הָאֱלֹהִים יְהוּה וַיֹּאמֶר פָּנָיו וַיִּפְּלוּ מְאֹד, לְקִין אֵלֶיךָ הִשְׁקֹט, חֲטָאתָ? תַּחֲלֶק, וְלֹא בִּישָׁר תִּקְרִיב, בִּישָׁר אִם הֲלֹא פָנֶיךָ נִפְּלוּ בּוֹ. תִּמְשֹׁל וְאִתָּה תִּשְׁוֹקְתּוּ,

הִבֵּל אֵל קִין וַיִּקַּם בַּשָּׂדֶה, בַּהֲיוֹתָם וְיִהְיֶה הַשָּׂדֶה, נִלְכָּה אָחִיו הִבֵּל אֵל קִין וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי לֹא וַיֹּאמֶר אָחִיךָ הִבֵּל אֵיךְ אֶל־קִין הָאֱלֹהִים יְהוּה וַיֹּאמֶר וַיַּהֲרֹגְהוּ. אָחִיו הָאָדָמָה. מִן אֵלֵי צִעֲקִים אָחִיךָ דָּמִי קוֹל עֲשִׂיתָ? מָה יְהוּה, וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אָחִי הַשֹּׁמֵר מִיָּדֶךָ. אָחִיךָ אֶת־דָּם לְקַחַת אֶת־פִּיָּה פָצְתָה אֲשֶׁר הָאָדָמָה, מִן אִתָּה אֲרוּר וְעַתָּה וַיֹּאמֶר בָּאֲרֶץ. תִּהְיֶה וְגַד נָע כַּחַה, אֵת לָךְ לַתֵּת תּוֹסִיף לֹא הָאָדָמָה, אֵת תַּעֲבֹד כְּאֲשֶׁר הָאָדָמָה, פָּנֵי מַעַל הַיּוֹם תִּגְרָשְׁנִי אִם מִנְשׂוֹא. עוֹנֵי גְדוֹל הָאֱלֹהִים, יְהוּה אֵל קִין יְהוּה לוֹ וַיֹּאמֶר יַהֲרֹגֵנִי. כָּל־מוֹצָאֵי וְהִיָּה בָאֲרֶץ, וְגַד נָע וְהִיִּיתִי אֶסְתֵּר, וּמִפְּנֶיךָ לְבִלְתִּי לְקִין אוֹת הָאֱלֹהִים יְהוּה וַיִּשָּׂם יָקָם שְׁבַע־עֲתִים קִין הָרַג כָּל כֵּן לֹא הָאֱלֹהִים לְעַד. מִקֵּדָם נוֹד בָּאֲרֶץ וַיֵּשֶׁב הָאֱלֹהִים, מִלִּפְנֵי קִין וַיֵּצֵא מִצָּאוֹ כָּל אוֹתוֹ הַכּוֹת

עַל הָעִיר שֵׁם אֵת וַיִּקְרָא עִיר, בְּנָה וְיִהְיֶה חֲנוּךְ. אֵת וְתִלְדַּד וְתִהְיֶה אִשְׁתּוֹ, אֵת קִין וַיָּדַע הוֹלִיד וּמִהֲלִלָּאֵל אֶת־מִהֲלִלָּאֵל, הוֹלִיד וַיִּגִּיד אֶת־גִּידָד, לְחֲנוּךְ וַיּוֹלֵד חֲנוּךְ. בְּנוֹ, שֵׁם אֶת־לֶמֶךְ. הוֹלִיד וּמִתּוֹשֵׁלַח אֶת־מִתּוֹשֵׁלַח,

אֶת־יֹוֹבֵל, עֵדָה וְתִלְדַּד צִלָּה. הַשְּׁנִיָּת וְשֵׁם עֵדָה הָאָחִת שֵׁם נָשִׁים, שְׁתֵּי לֶמֶךְ לוֹ וַיִּקַּח נֶבֶל הַמּוֹרָה הִיָּה הוּא יֹוֹבֵל, אָחִיו וְשֵׁם מִקְנֶה. רָעִי אֱהִלִּים יוֹשְׁבֵי אֲבִי הִיָּה הוּא וּבִרְזֵל. נַחֲשֶׁת כָּל־חֵרֶשׁ לָטַשׁ הִיָּה וְהוּא אֶת־תּוֹבֵל, יָלְדָה גַם־הִיא וְצִלָּה וְכִנּוֹר. הָאֲזֹנָה לֶמֶךְ, נָשִׁי קוֹלִי, שְׁמַעְנָה וְצִלָּה, עֵדָה לְנָשָׁיו, לֶמֶךְ וַיֹּאמֶר נַעֲמָה. תּוֹבֵל וְאַחֹת וּמִלֶּמֶךְ מִקִּין, נָקָם שְׁבַע־עֲתִים כִּי לַחֲבֵרְתִּי וַיִּלְדַּד לְפָצְעִי, הָרַגְתִּי אִישׁ כִּי אָמַרְתִּי, וְשָׁבַע. שְׁבַעִים

לי הקים כי לאמר, שֶׁתִּשְׁמוּ וַיִּקְרָא בֶן, וַתֵּלֶד וַתֵּהָר אֶשְׁתּוֹ, אֶת־חֲוָה אָדָם וַיִּדַע  
 אֶת־שְׁמוֹ וַיִּקְרָא בֶן, נוֹלַד וּלְשֵׁת קִיָּן: הִרְגוּ אֲשֶׁר הִבֵּל, תַּחַת אַחֵר זֶרַע הָאֱלֹהִים  
 הָאֱלֹהִים. יִהְיֶה בְּשֵׁם לִקְרָא קוֹה זֶה אָנוּשׁ.

## ה

אתו, עָשָׂה אֱלֹהִים בְּדַמוֹת אֶת־הָאָדָם, אֱלֹהִים בָּרָא בְּיוֹם הָאָדָם, תּוֹלְדוֹת סֵפֶר זֶה  
 אוֹתָם. עֲשׂוֹתוֹ בְּיוֹם אָדָם אֶת־שְׁמָם וַיִּקְרָא אוֹתָם, וַיִּבְרָךְ אוֹתָם, עָשָׂה וּנְקָבָה זָכָר  
 וַיְהִי שֵׁת. שְׁמוֹ אֶת וַיִּקְרָא וּבְצִלְמוֹ, בְּדַמוֹתוֹ וַיּוֹלֵד שָׁנָה, וּמֵאֵתִים שְׁלֹשִׁים אָדָם וַיְחִי  
 כְּלִימִי וַיְהִי וּבְנוֹת: בָּנִים וַיּוֹלֵד שָׁנָה, מֵאוֹת שֶׁבַע אֶת־שֵׁת הוֹלִידוּ אַחֲרֵי אָדָם יָמֵי  
 וּמֵאֵתִים שְׁנַיִם חֲמֵשׁ שֵׁת וַיְחִי וַיָּמָת. שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה מֵאוֹת תִּשְׁעַ אֲשֶׁר־חִי אָדָם  
 מֵאוֹת וּשְׁבַע שְׁנַיִם שֶׁבַע אָנוּשׁ אֶת הוֹלִידוּ אַחֲרֵי שֵׁת וַיְחִי אֶת־אָנוּשׁ: וַיּוֹלֵד שָׁנָה  
 שָׁנָה, מֵאוֹת וּתִשְׁעַ שָׁנָה עֲשָׂרָה שָׁתִּים שֵׁת כְּלִימִי וַיְהִי וּבְנוֹת: בָּנִים וַיּוֹלֵד שָׁנָה  
 הוֹלִידוּ אַחֲרֵי אָנוּשׁ וַיְחִי אֶת־קִיָּן: וַיּוֹלֵד שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה תִּשְׁעִים אָנוּשׁ וַיְחִי וַיָּמָת.  
 כְּלִימִי וַיְהִי וּבְנוֹת. בָּנִים וַיּוֹלֵד שָׁנָה, מֵאוֹת וּשְׁבַע שָׁנָה עֲשָׂרָה חֲמֵשׁ אֶת־קִיָּן  
 שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה שֶׁבַעִים קִיָּן וַיְחִי וַיָּמָת. שָׁנָה, מֵאוֹת וּתִשְׁעַ שְׁנַיִם חֲמֵשׁ אָנוּשׁ  
 וּשְׁבַע שָׁנָה אַרְבָּעִים אֶת־מֶהֱלֵלָאֵל הוֹלִידוּ אַחֲרֵי קִיָּן וַיְחִי אֶת־מֶהֱלֵלָאֵל: וַיּוֹלֵד  
 שָׁנָה, מֵאוֹת וּתִשְׁעַ שְׁנַיִם עֲשָׂר קִיָּן כְּלִימִי וַיְהִי וּבְנוֹת: בָּנִים וַיּוֹלֵד שָׁנָה מֵאוֹת  
 וַיָּמָת.

הוֹלִידוּ אַחֲרֵי מֶהֱלֵלָאֵל וַיְחִי אֶת־יֵרֵד: וַיּוֹלֵד שָׁנָה וּמֵאֵת וּשְׁשִׁים חֲמֵשׁ מֶהֱלֵלָאֵל וַיְחִי  
 מֶהֱלֵלָאֵל כְּלִימִי וַיְהִי וּבְנוֹת: בָּנִים וַיּוֹלֵד שָׁנָה מֵאוֹת וּשְׁבַע שָׁנָה שְׁלֹשִׁים אֶת־יֵרֵד  
 וּמֵאֵת שָׁנָה וּשְׁשִׁים שָׁתִּים יֵרֵד וַיְחִי וַיָּמָת. שָׁנָה, מֵאוֹת וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה וּתִשְׁעִים חֲמֵשׁ  
 וַיּוֹלֵד שָׁנָה, מֵאוֹת שְׁמֹנֶה חֲנוּךְ אֶת הוֹלִידוּ אַחֲרֵי יֵרֵד וַיְחִי אֶת־חֲנוּךְ: וַיּוֹלֵד שָׁנָה,  
 וַיְחִי וַיָּמָת. שָׁנָה מֵאוֹת וּתִשְׁעַ שָׁנָה וּשְׁשִׁים שָׁתִּים יֵרֵד כְּלִימִי וַיְהִי וּבְנוֹת. בָּנִים  
 אֶת־הָאֱלֹהִים חֲנוּךְ וַיִּתְּהֵלֶךְ אֶת־מִתּוֹשֶׁלַח. וַיּוֹלֵד שָׁנָה, וּמֵאֵת וּשְׁשִׁים חֲמֵשׁ חֲנוּךְ  
 חֲנוּךְ כְּלִימִי וַיְהִי וּבְנוֹת. בָּנִים וַיּוֹלֵד שָׁנָה, מֵאֵתִים אֶת־מִתּוֹשֶׁלַח הוֹלִידוּ אַחֲרֵי  
 כִּי־לָקַח וַאֲיָנָנו אֶת־הָאֱלֹהִים חֲנוּךְ וַהֲתֵהֱלֶךְ שָׁנָה. מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה וּשְׁשִׁים חֲמֵשׁ  
 וַיְחִי אֶת־לֶמֶךְ: וַיּוֹלֵד שָׁנָה, וּמֵאֵת שָׁנָה וּשְׁשִׁים שֶׁבַע מִתּוֹשֶׁלַח וַיְחִי הָאֱלֹהִים אֶתוֹ  
 וּבְנוֹת. בָּנִים וַיּוֹלֵד שָׁנָה, מֵאוֹת וּשְׁמֹנֶה שָׁתִּים אֶת־לֶמֶךְ הוֹלִידוּ אַחֲרֵי מִתּוֹשֶׁלַח  
 וַיְחִי וַיָּמָת שָׁנָה מֵאוֹת וּתִשְׁעַ שָׁנָה וּשְׁשִׁים תִּשְׁעַ חִיָּה אֲשֶׁר מִתּוֹשֶׁלַח כְּלִימִי וַיְהִי

יִנְחֲמֵנוּ זֶה לֵאמֹר נָח אֶת־שְׁמוֹ וַיִּקְרָא בֵּן: וַיּוֹלֶד שָׁנָה וּמָאת וּשְׁמֹנִים שָׁמְנָה לָמֶד  
 אַחֲרֵי לָמֶד וַיְחִי הָאֱלֹהִים יְהוָה אֶרְרָה אֲשֶׁר וּמִן־הָאֲדָמָה יִדְּיֵנוּ וּמַעֲצָבוֹן מִמַּעֲשֵׂי־נוֹ  
 כְּלִי־מִי וַיְהִיוּ וּבָנֹת. בָּנִים וַיּוֹלֶד שָׁנָה, וְחֹמֶשׁ שָׁשִׁים מֵאוֹת חֹמֶשׁ אֶת־נָח הוֹלִידוּ  
 שָׁנָה מֵאוֹת בֶּן־חֹמֶשׁ נָח וַיְהִי וַיָּמָת: שָׁנִים וְשֵׁלֶשׁ וְחֹמֶשִׁים שָׁנָה מֵאוֹת שִׁבְעָה לָמֶד  
 וְאֶת־זִפְתָּאֶת־חָם אֶת־שֵׁם וַיּוֹלֶד

## ו

הָאֱלֹהִים בְּנֵי וַיִּרְאוּ לָהֶם. יָלְדוּ וּבָנוֹת הָאֶרֶץ, פָּנֵי עַל לִרְבֵּי הָאֲנָשִׁים הַחֲלוּ כְּאֲשֶׁר וַיְהִי  
 יְהוָה וַיֹּאמֶר בְּחֹרוֹ. אֲשֶׁר מִכָּל נָשִׁים לָהֶם וַיִּקְחוּ הֵנָּה, טַבַּת כִּי הָאָדָם בָּנוֹת אֶת  
 יְמֵיהֶם וַיְהִיוּ בָשָׂר הָיוּתָם בְּגִלָּל לְעוֹלָם הָאֵלֶּה בְּאֲנָשִׁים רוּחִי תִשָּׂאֵר לֹא הָאֱלֹהִים  
 בָּאוּ כְּאֲשֶׁר כֵּן, אַחֲרֵי וְגַם הֵם, בְּיָמֵי הָאֶרֶץ עַל הָיוּ וְהִנֵּפִילִים שָׁנָה וְעֶשְׂרִים מֵאָה  
 הָאֲנָשִׁים מֵעוֹלָם, אֲשֶׁר הִנֵּפִילִים הָיוּ הֵם לָהֶם, וַיָּלְדוּ הָאָדָם בָּנוֹת אֶל הָאֱלֹהִים בְּנֵי  
 שֵׁם. לָהֶם אֲשֶׁר

כָּל רֵעַ רַק לְבוֹ מִחֻשְׁבוֹת יֵצֵר וְכָל בְּאֶרֶץ, הָאָדָם רַעַת רַבָּה כִּי הָאֱלֹהִים יְהוָה וַיִּרְא  
 הָאֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר וַיִּתְּעַצֵּב: הָאֶרֶץ עַל אֶת־הָאָדָם עָשָׂה כִּי הָאֱלֹהִים וַיִּתְּעַצֵּב הַיּוֹם  
 עוֹף עַד וּמִרְמֶשׂ בַּהֶמָּה, עַד מֵאָדָם הָאֲדָמָה, פָּנֵי מַעַל עֲשִׂיתִי אֲשֶׁר הָאָדָם אֶת אֲמָתָה  
 אֹתָם. עֲשִׂיתִי כִּי נִחַמְתִּי כִּי הַשָּׁמַיִם,

הָיָה תָמִים צָדִיק אִישׁ נָח נָח. תּוֹלְדָת וְאֵלֶּה הָאֱלֹהִים. יְהוָה לִפְנֵי חֹן מִצָּא וְנָח  
 אֶת־חָם אֶת־שֵׁם, בָּנִים: שְׁלֹשָׁה הוֹלִיד וְנָח הִתְהַלֵּךְ־נָח. אֶת־הָאֱלֹהִים בְּדוֹרוֹ,  
 הָאֱלֹהִים יְהוָה וַיִּרְא חָם: הָאֶרֶץ וּתְמָלָא הָאֱלֹהִים, לִפְנֵי הָאֶרֶץ וּנְשַׁחֲתָהּ וְאֶת־זִפְתָּ:  
 יְהוָה וַיֹּאמֶר הָאֶרֶץ: עַל אֶת־דִּרְכּוֹ כְּלִי־בָשָׂר הַשְּׁחִית כִּי נִשְׁחָתָה, וְהִנֵּה אֶת־הָאֶרֶץ,  
 וְהִנֵּי מִפְּנֵיהֶם, חָמֶס הָאֶרֶץ מְלֵאָה כִּי לִפְנֵי, בָּא כְּלִי־בָשָׂר קֶץ אֶל־נָח: הָאֱלֹהִים  
 וְאֶת־הָאֶרֶץ. מִשְׁחִיתָם

מִבֵּית אֹתָהּ וּכְפָרָתָהּ אֶת־הַתְּבָה, תַּעֲשֶׂה קָנִים מִרְבָּעִים, מַעֲצֵי תְבָה אֹז עֲשֶׂה־לָךְ  
 אֲמָה חֲמִשִּׁים אַרְבָּה, אֲמָה מֵאוֹת שְׁלֹשׁ הַתְּבָה: אֶת תַּעֲשֶׂה וְכֵן בְּכַפֵּר. וּמִחוּץ  
 אֹתָהּ תַּכְלֶה וְאֶל־אֲמָה אֶת־הַתְּבָה, תַּעֲשֶׂה אֶסֶף גְּבֻהָה. אֲמָה וּשְׁלֹשִׁים רַחְבָּה,

תעשה ושלישיים שניים תחתיים מן-הצד, תעשה התבה ואת-פתח מלמעלה;  
רוח אשר-בו כל-בשר להשחית הארץ על מים את-המבול מביא הנני ואני אתה.  
יגוע-על-הארץ אשר וכל לשמים, מתחת חיים

אתך. בניך ונשי ואשתך ובניך אתה התבה אל ובאת אתך, בריתי את והקמתי  
אל תביא מכל שנים שנים בשר, ומכל החיות ומכל הרמש ומכל הבהמות ומכל  
ומכל למינם, העופות העופות מכל יהיו. ונקבה זכר עמך, תחיה למען התבה  
יבאו מכל שנים שנים למינם, הארץ על הרמש הרמש ומכל למינם, הבהמות  
תאכלו, אשר המאכלים מכל לך תקח ואתה ונקבה. זכר עמך, להתפרנס אליך  
האלהים, יהיה אתו צוה אשר ככל נח ויעש למאכל. ולהם לך והיה אליך, ואספת  
עשהכן

## ז

צדיק ראיתי אתך כי אליהתבה, וכל-ביתך אתה בא אלינח, האלהים יהיה ויאמר  
ונקבה, זכר שבעה שבעה אליך הבא הטהורות ומן-הבהמות הזה. בדור לפני  
השמים של העוף ומן ונקבה. זכר שנים שנים טהורות הלא ומן-הבהמות  
זכר שנים, שנים טהור הלא העוף ומכל ונקבה, זכר שבעה, שבעה הטהורים  
על-הארץ ממטיר אנכי ימים שבעת עוד כי הארץ. כל על זרע לקים ונקבה,  
האדמה. פני מעל עשיתי אשר את-כל-היקום ומחיתי לילה, וארבעים יום ארבעים  
והמבול שנה, מאות שש בן היה ונח האלהים: יהיה אתו צוה אשר ככל נח ויעש  
מי מפני התבה אל אתו בניו ונשי ואשתו ובניו נח ויבא הארץ. על היה המים של  
ומן הטהורה, הבהמה ומן טהור, לא אשר העוף ומן הטהור, העוף ומן המבול  
אל נח אל נכנסו שנים שנים הארץ, על הרומש ומכל טהורה, לא אשר הבהמה  
ומי הימים שבעת אחרי ויהי נח. את האלהים צוה באשר ונקבה, זכר התבה,  
שבעה ביום השני, בחדש נח, לחיי שנה מאות שש בשנת הארץ על היו המבול  
נפתחו. השמים וארבות התהום, מעינות כל נבקעו הזה ביום לחדש, ועשרים  
חם, שם, נח, נכנס הזה ביום לילה. וארבעים יום ארבעים הארץ על הגשם ויהי  
וכל למינה, החיות וכל התבה. אל אתו, בניו נשי ושלשת נח, ואשת נח, בני יפת,  
אל נכנסו למינהו, העוף וכל למינהו, הארץ על הרמש הרמש וכל למינהו, הבהמה  
זכר והנכנסים חיים. רוח בו אשר בשר מכל ונקבה, זכר שנים שנים התבה, אל נח

הָאֱלֹהִים יְהוָה וַיִּסְגֵּר אֶת־נַח, הָאֱלֹהִים צִוָּה כְּאֲשֶׁר נִכְנָסוּ, מִכָּל־בֶּשֶׂר וַנִּקְבְּהָ  
עָלָיו. מִבְּחוּץ אֶת־הַתְּבָה

אֶת־הַתְּבָה, וַיִּשְׂאוּ הַמַּיִם וַיִּרְבוּ הָאָרֶץ, עַל לִילָה וְאַרְבָּעִים יוֹם אַרְבָּעִים הַמַּבּוּל וַיְהִי  
הַמַּיִם: פָּנִי עַל הַתְּבָה וַתִּלָּךְ הָאָרֶץ עַל מָאֹד וַיִּרְבוּ הַמַּיִם וַיִּגְבְּרוּ הָאָרֶץ. מֵעַל וַתֵּרָם  
תַּחַת הָיוּ אֲשֶׁר הַגְּבוּהִים הַהֵרִים כָּל אֶת וַכִּסּוּ הָאָרֶץ, עַל מָאֹד מָאֹד גִּבְרוּ וְהַמַּיִם  
הַגְּבוּהִים. כָּל־הַהָרִים אֶת וַיִּכְסּוּ הַמַּיִם, גָּבְהוּ מִלְּמַעְלָה אֲמָה עֶשְׂרֵה חֲמֵשׁ הַשָּׁמַיִם:  
הַשָּׁרָץ וְכָל הַחַיָּה, וּמִן הַבְּהֵמָה וּמִן הָעוֹף מִן הָאָרֶץ, עַל הָרוֹמֵשׁ בֶּשֶׂר כָּל וַיָּמָת  
עַל הָיָה אֲשֶׁר וְכָל חַיִּים, נִשְׁמָת לוֹ יֵשׁ אֲשֶׁר וְכָל הָאָדָם וְכָל הָאָרֶץ, עַל הָרוֹמֵשׁ  
בְּהֵמָה עַד מָאֹד הָאֲדָמָה, פָּנִי עַל הָיָה אֲשֶׁר הָיָה כָּל אֶת וַיָּמָח מָת. הִיבִשָּׂה,  
וַיִּגְבְּהוּ בַּתְּבָה. אֹתוֹ וְאֲשֶׁר נָח אֶדְ וַיִּשְׂאֵר הָאָרֶץ, מִן וַיִּמְחוּ הַשָּׁמַיִם, וְעוֹף וְרֶמֶשׂ  
יוֹם. וְחַמְשִׁים מָאָה הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם

## ח

וְאֶת־כָּל־הָעוֹף וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה כָּל־הַחַיָּה וְאֶת אֶת־נַח אֱלֹהִים וַיִּזְכֹּר  
הַמַּיִם: וַיִּשְׁכּוּ עַל־הָאָרֶץ רוּחַ אֱלֹהִים וַיַּעֲבֹר בַּתְּבָה אֹתוֹ אֲשֶׁר הָרַמֵּשׁ וְאֶת־כָּל־הָרֶמֶשׂ  
נִסּוּגוֹ וְהַמַּיִם הַשָּׁמַיִם. מִן הַגָּשֶׁם וַיִּכְלָא הַשָּׁמַיִם, וְאַרְבּוֹת הַתְּהוֹם מַעֲיִנוֹת וַיִּסְכְּרוּ  
בַּחֲדָשׁ הַתְּבָה וַתֵּנַח יוֹם: וּמֵאֵת חֲמֵשִׁים מִקֵּץ הַמַּיִם וַיַּחֲסְרוּ הָאָרֶץ מֵעַל הַלֹּךְ  
עַד פּוֹחֲתִים הָיוּ וְהַמַּיִם אָרְטוּ. הָרִי עַל לַחֲדָשׁ, יוֹם וְעֶשְׂרִים בְּשִׁבְעָה הַשְּׁבִיעִי,  
מִקֵּץ וַיְהִי הַהָרִים. רָאשֵׁי נָרָאוּ לַחֲדָשׁ, בְּרָאשׁוֹן הָעֵשְׂרִי, וּבַחֲדָשׁ הָעֵשְׂרִי. הַחֲדָשׁ  
שָׁב וְלֹא וַיֵּצֵא אֶת־הָעָרֶב, וַיִּשְׁלַח עֶשֶׂה. אֲשֶׁר הַתְּבָה אֶת־חִלּוֹן נָח וַיִּפְתַּח יוֹם אַרְבָּעִים  
מֵעַל הַמַּיִם שָׁכְבוּ אִם לָרְאוֹת אַחֲרָיו אֶת־הַיּוֹנָה וַיִּשְׁלַח הָאָרֶץ: מֵעַל הַמַּיִם יָבִשָׁת עַד  
מַיִם כִּי הַתְּבָה, אֶל אֱלֹיו וַתִּשָּׁב רִגְלֶיהָ, לְכַפּוֹת מְנוּחַ מִצָּאָה לֹא וַהֲיוֹנָה הָאֲדָמָה: פָּנִי  
וַיִּמָּתֵן הַתְּבָה. אֶל אֱלֹיו אֹתָהּ וַיָּבֵא וַיִּקְחָהּ, יָדוֹ אֶת וַיִּשְׁלַח הָאָרֶץ, פָּנִי כָּל עַל הָיוּ  
לָעֵת הַיּוֹנָה אֱלֹיו וַתִּשָּׁב הַתְּבָה. מִן הַיּוֹנָה אֶת שׁוֹב וַיִּשְׁלַח אַחֲרֵים, יָמִים שִׁבְעַת עוֹד  
עוֹד וַיִּמָּתֵן הָאָרֶץ. מֵעַל הַמַּיִם כִּי־קָלוּ נָח וַיַּדַּע בְּפִיָּה, טָרַף עֲלֵה־זֵית וְהֵנָּה עָרַב,  
וַיְהִי עוֹד. אֱלֹיו לָשׁוֹב הוֹסִיפָה וְלֹא אֶת־הַיּוֹנָה, שׁוֹב וַיִּשְׁלַח אַחֲרֵים, יָמִים שִׁבְעַת  
מֵעַל הַמַּיִם חָדְלוּ לַחֲדָשׁ, בְּאַחַד הָרָאשׁוֹן, בַּחֲדָשׁ נָח, לַחֲיֵי שָׁנָה מֵאוֹת וְשֵׁשׁ בְּאַחַת  
הָאָרֶץ. פָּנִי מֵעַל הַמַּיִם חָדְלוּ כִּי וַיֵּרָא עֶשֶׂה, אֲשֶׁר הַתְּבָה מִכְסָּה אֶת נָח וַיִּגַּל הָאָרֶץ.  
לַחֲדָשׁ. וְעֶשְׂרִים בְּשִׁבְעָה הָאָרֶץ, נִתְיַבֶּשֶׁה הַשָּׁנִי וּבַחֲדָשׁ

בְּנִיךְ וְנָשִׁי וּבְנֵיךְ וְאִשְׁתְּךָ אֶתְּהָתֶּבֶה מִן צֵא לֵאמֹר: אֶל־נֹחַ הָאֱלֹהִים יְהוָה וַיֹּאמֶר  
הָרֶמֶשׂ כָּל וְאֶת בְּהֵמָה, עַד מֵעוֹף בָּשָׂר כָּל וְאֶת אֲתָךְ, אֲשֶׁר הַחַיּוֹת כָּל וְאֶת אֲתָךְ  
בְּנֵיו וְנָשִׁי וּבְנֵיו וְאִשְׁתּוֹ נֹחַ וַיֵּצֵא הָאָרֶץ עַל וּרְבּוּ וּפְרוּ אֲתָךְ, הוֹצֵא הָאָרֶץ, עַל הָרֶמֶשׂ  
לְמִינֵיהֶם הָאָרֶץ עַל הַמִּתְנוּעֵצ רָמֶשׂ וְכָל עוֹף וְכָל הַבְּהֵמוֹת וְכָל הַחַיּוֹת וְכָל אֹתוֹ  
הַתֵּבָה. מִן יֵצֵאוּ

עֹלֹת וַיַּעַל הַטְּהוֹר, הָעוֹף וּמִכָּל הַטְּהוֹרָה הַבְּהֵמָה מִכָּל וַיִּקַּח לַיהוָה, מִזֶּבֶחַ נֹחַ וַיִּבֶן  
לֹא בַחֲשָׁבוֹ: הָאֱלֹהִים יְהוָה וַיֹּאמֶר נִיחֹחַ. רֵיחַ הָאֲלֹהִים יְהוָה וַיֵּרַח הַמִּזְבֵּחַ. עַל  
בֵּיתֵךְ הָאָדָם מִחֲשֻׁבֶּת נְטוּיָה כִּי הָאֲנָשִׁים, מַעֲשֵׂי בְגִלָּל הָאָרֶץ אֶת לְקַלָּל עוֹד אֲסִיף  
עֲשִׂיתִי. כֹּאֲשֶׁר חִי, בָּשָׂר כָּל אֶת לְהַכּוֹת עוֹד אֲכֹן אֲסִיף לֹא מִנְעוּרִי; הִרַע עַל שְׂאֵת  
יִשְׁבַּתוּ. לֹא וְלִילָה, יוֹם וְאָבִיב, קִיץ וְחֹם, קָר וְקָצִיר, זֶרַע הָאָרֶץ, יָמִי כָל

## ט

וּכְבָּשׁוּהָ אֶת־הָאָרֶץ וּמָלְאוּ וּרְבּוּ פָרוּ לָהֶם וַיֹּאמֶר וְאֶת־בְּנֵיו אֶת־נֹחַ אֱלֹהִים וַיְבָרֶךְ  
כָּל וַיַּעַל הַשָּׁמַיִם, עוֹף כָּל עַל הָאָרֶץ, חַיּוֹת כָּל עַל יְהִיָּה שְׁלָכֶם וְהַפְּחָד וְהִרְעָדָה  
לָכֶם יְהִיָּה חִי הוּא אֲשֶׁר רָמֶשׂ וְכָל נִתְּנוּ בְּיָדְכֶם הַיּוֹם; דְּגִי כָל וַעַל הָאָרֶץ, עַל הָרֹמֶשׂ  
כִּי וְגַם תֹּאכְלוּ. לֹא נֶפֶשׂ בָּדָם בָּשָׂר אָבִל אֶת־הַכָּל. לָכֶם נִתְּנִי עֶשֶׂב כִּיָּרֻק לְאָכְלָהּ,  
אֶת־נֶפֶשׂ אֲדָרָשׁ אֶחָ אָדָם וּמִדָּ אֲדָרָשֶׁנוּ, כָּל־הַחַיּוֹת מִיַּד נֶפְשׁוֹתֵיכֶם שֶׁל אֶת־דְּמָכֶם  
אֶת־הָאָדָם. עֲשִׂיתִי אֱלֹהִים בְּצֶלֶם כִּי יִשְׁפֹּךְ, דָּמוֹ תַּחַת אָדָם, דָּם הַשּׁוֹפָךְ הָאָדָם:  
וּכְבָּשׁוּהָהָאָרֶץ אֶת וּמָלְאוּ וּפְרוּ רַבּוּ וְאִתְּם

וְאֶת־זֶרְעֶכֶם אִתְּכֶם אֶת־בְּרִיתִי מִקִּים וְהִנְנִי לֵאמֹר אֹתוֹ וּלְבָנָיו לִנְחַן הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר  
אֲשֶׁר הָאָרֶץ חַיִּית וּלְכָל וּמִן־הַבְּהֵמָה מִן־הָעוֹף אִתְּכֶם, חַיָּה וּלְכָל־נֶפֶשׂ אַחֲרֵיכֶם,  
בָּשָׂר כָּל עוֹד יָמוֹת וְלֹא אִתְּכֶם בְּרִיתִי אֶת וְהִקְמַתִי מִן־הַתֵּבָה. הִיצְאִים מִכָּל אִתְּכֶם,  
הָאֱלֹהִים יְהוָה וַיֹּאמֶר הָאָרֶץ כָּל אֶת לְהַשְׁחִית מִיָּם מִבּוֹל עוֹד יְהִיָּה וְלֹא הַמִּבּוֹל מִמִּי  
אִתְּכֶם אֲשֶׁר חַיָּה כָּל־נֶפֶשׂ וּבִין וּבִינֵיכֶם בִּינִי לִנְחַן אֲנִי אֲשֶׁר הַבְּרִית אוֹת זֹאת אֶל־נֹחַ  
וְהָיָה הָאָרֶץ. וּבִין בִּינִי בְרִית לְאוֹת וְהָיְתָה בְּעֵנִי, נִתְּנִי אֶת־קִשְׁתִּי עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם  
בִּינִי הִיא אֲשֶׁר בְּרִיתִי אֶת וְאֶזְכֹּר בְּעֵנִי. הַקִּשְׁתִּי וְנִרְאָתָה הָאָרֶץ, עַל עֲנָנִים בְּעֵנִי  
כָּל לְהַשְׁמִיד לְמִבּוֹל הַיָּם עוֹד יְהִיָּה וְלֹא בָשָׂר, בְּכָל חַיָּה נֶפֶשׂ כָּל וּבִין וּבִינֵיכֶם  
כָּל־נֶפֶשׂ וּבִין הָאָרֶץ וּבִין בִּינִי עוֹלָם בְּרִית לְזָכֹר וְרִאִיתִי בְּעֵנִי קִשְׁתִּי וְהָיְתָה בָּשָׂר.

אֲשֶׁר הִבְרִית אוֹת זֶה אֱלֹהֵינוּ: הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּכָל־בֶּשֶׂר חַיָּה  
עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר כָּל־בֶּשֶׂר וּבֵין בֵּינִי הַקִּימָתִי

הֵם אֱלֹהֵי שְׁלֹשָׁה כְּנָעַן אָבִי הוּא וְחָם וְיֶפֶת חָם שֵׁם הַתְּבָה מִן הַיָּצְאִים נָח בְּנֵי וַיְהִיו  
הַיִּין מִן וַיִּשְׁתַּךְ כָּרָם. וַיִּטַּע הָאָדָמָה אִישׁ נָח וַיַּחֲלֵה הָאָרֶץ. כָּל עַל נִפְצוּ מֵאֱלֹהֵי נָח, בְּנֵי  
לִשְׁנֵי וַיִּגְדּוּ וַיֵּצְאוּ אֲבִיו, עֲרוֹת אֶת כְּנָעַן אָבִי חָם וַיֵּרָא אֱהֱלָה. בְּתוֹךְ וַיִּתְּגַל וַיִּשְׁכַּר  
אַחֲרָנִית וַיִּלְכּוּ שְׁנֵיהֶם שָׁכָם עַל וַיִּשְׁמְרוּ הַשְׁמָלָה אֶת וְיֶפֶת שֵׁם וַיִּקַּח בַּחוּץ. אָחִיו  
מִיֵּינוּ נָח וַיִּיקֶץ רָאוּ. לֹא אֲבִיהֶם וְעֲרוֹת אַחֲרָנִית וּפְנֵיהֶם אֲבִיהֶם עֲרוֹת אֶת וַיִּכְסּוּ  
בְּרוּךְ וַיֹּאמֶר לְאָחִיו יְהִיָּה עֶבֶד כְּנָעַן אֲרוּר וַיֹּאמֶר הַקֵּטֶן. בְּנוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה־לוֹ אֶת וַיַּדַּע  
כְּנָעַן וַיְהִי שֵׁם בְּאֱהֱלִי וַיִּשְׁכֵּן לְיֶפֶת אֱלֹהִים יֶפֶת לוֹ עֶבֶד כְּנָעַן וַיְהִי שֵׁם אֱלֹהֵי יְהוָה  
לוֹ: עֶבֶד

תִּשַׁע נָח כָּל־יָמָיו וַיְהִיו שָׁנָה. וְחֲמִשִּׁים שָׁנָה מֵאוֹת שְׁלֹשׁ הַמַּבּוּל אַחֲרֵי נָח וַיְהִי  
וַיָּמָת. שָׁנָה, וְחֲמִשִּׁים שָׁנָה מֵאוֹת

## י

הַמַּבּוּל אַחֲרֵי בָנִים לָהֶם וַיִּוְלְדוּ וְיֶפֶת חָם שֵׁם נָח בְּנֵי תוֹלְדוֹת וְאֵלֶּה

וְרִיפַת אֲשֶׁכְנֹז גָּמַר וּבְנֵי וְתִירָס: וּמִשָּׁךְ וְתוֹבֵל וְאַלִישָׁה וַיִּוֹן וּמְדִי וּמִגּוּג גָּמַר יֶפֶת: בְּנֵי  
הַגּוֹיִם אֵלֶּי נִפְרְדוּ מֵאֱלֹהֵי רוֹדְנִים. כְּתִים, וְתִרְשִׁישׁ, אֱלִישָׁה יִוֹן: וּבְנֵי וְתוֹגְרְמָה:  
וּבְגוֹיָהֶם. לְמִשְׁפַּחְתָּם לְלִשׁוֹנוֹ אִישׁ בְּאַרְצוֹתָם,

וּסְבִתְכָא וְרַעְמָה וּסְבִתָּא וְחִוִּילָה שָׁבָא כּוּשׁ וּבְנֵי וּכְנָעַן: פּוּט וּמִצְרַיִם כּוּשׁ חָם וּבְנֵי  
זֶה בְּאָרֶץ. גְּבוּר לַהֲיוֹת הַחַל הוּא נִמְרוֹד, אֶת הוֹלִיד וְכוּשׁ וְדָדִן: שָׁבָא וְרַעְמָה וּבְנֵי  
יְהוָה. לִפְנֵי צִיד גְּבוּר כְּנִמְרוֹד יֹאמְרוּ: כֵּן עַל הָאֱלֹהִים, יְהוָה לִפְנֵי צִיד גְּבוּר הָיָה  
יָצָא הֵהיא הָאָרֶץ מִן שְׁנַעַר. בְּאָרֶץ וּכְלָנָה וְאַפְדִּי וְאָרֶךְ בְּכָל מַמְלַכְתּוֹ רֵאשִׁית וְתִהְיֶה  
הִיא כְּלָח, וּבִין נִינּוּה בֵּין וְאַתְדִּסַּח כְּלָח וְאֶת עִיר רַחֲבַת וְאֶת נִינּוּה אֶת וַיִּבֶן אֲשׁוּר,  
וְאֶת הָאֲנַמְתִּים, וְאֶת הַנִּפְתָּלִים, וְאֶת הַלּוּזִים, אֶת הוֹלִיד וּמִצְרַיִם הַגְּדוֹלָה: הָעִיר  
פְּלִשְׁתִּים מִשָּׁם יָצְאוּ אֲשֶׁר וְאֶת־הַכְּסִלּוּחִים וְאֶת־הַפְּתוּרוֹסִים הַלְּבָיִם.

הָאָמֶרִי, וְאֵת הַיְּבוּסִי, וְאֵת הַחֲתִי וְאֵת בְּכוֹרוֹ צִידוֹן אֵת הוֹלִיד וְכַנְעֵן וְאֵת־הַכַּפְתָּרִים:  
הַסְּמֵרִי, וְאֵת הָאֶרְדִּי, וְאֵת הָאֶסְנָאִי. וְאֵת הָאֶרֻקָּאִי, וְאֵת הַחוּי, וְאֵת הַגְּרָגְשִׁי. וְאֵת  
בוֹאֵךְ עַד מִצִּידוֹן הַכְּנַעֲנִי גְבוּל וַיְהִי הַכְּנַעֲנִי. מִשְׁפָּחוֹת נִפְצוּ כֵן וְאַחֲרֵי הַחֲמֵתִי. וְאֵת  
חָם בְּנֵי אֱלֹה לָשַׁע. עַד וְצַבּוּיִים אֲדָמָה וְעִמְרָה סְדָמָה בּוֹאֵךְ עַד וְעִזָּה, גְּרָרָה  
וּבְגוּיָהֶם:בְּאַרְצֹתָם לְלִשְׁנָתָם לְמִשְׁפָּחוֹתָם

וְאִשׁוּר עֵילָם שָׁם: בְּנֵי הַגְּדוּל. יִפֶּת אָחִי כָּל־בְּנֵי־עֵבֶר אָבִי הוּא גַם יֵלֵד וּלְשָׁם  
אֵת הוֹלִיד וְאַרְפַּכְשָׁד וּמִשְׁךְ: וְנֹתָר וְאוּל עוֹץ אָרָם: וּבְנֵי וְקִינָן: וְאַרְם וְלוֹד וְאַרְפַּכְשָׁד  
שָׁם בְּנִים, שְׁנֵי יָלְדוּ וְלַעֲבָר עֵבֶר. אֵת הוֹלִיד וְשִׁלַּח שְׁלַח, אֵת הוֹלִיד וְקִינָן קִינָן,  
אֶת־אֶלְמוֹדֵד הוֹלִיד וְקִטָּן יִקְטָן. אָחִיו וְשָׁם הָאֶרֶץ, נָחֻלָּקָה בִּימֵיו פִּי פֶלֶג, הָאֶחָד  
וְשָׁבָא: וְאַבִּימָאֵל וְעוֹבֵל: וְדָקְלָה וְאַבִּימָאֵל וְהַדוֹרָם וְאֶת־יֵרֵחַ וְאֶת־שָׂרְמוֹת וְאֶת־שִׁלַּת  
הָר סִפְרָתָה בְּאֵךְ עַד מִמָּסָא מוֹשָׁבָם וַיְהִי יִקְטָן בְּנֵי כָּל־אֱלֹה וַיּוֹכֵב וְאוּלִּיָּה וְעוֹפִיר  
בְּנֵי הַשְּׁבָטִים אֱלֹה לְגוּיָיָהֶם. בְּאַרְצֹתָם לְלִשְׁנָתָם לְמִשְׁפָּחוֹתָם שָׁם בְּנֵי אֱלֹה הַקָּדָם.  
הַמְּבוּל.אַחֵר הָאֶרֶץ עַל הַגּוֹיִם אִי נִפְרְדוּ מֵאֱלֹה גּוֹיָיָהֶם. לְפִי תוֹלְדוֹתֵיהֶם, לְפִי נַח

## יא

בְּאֶרֶץ בִּקְעָה וַיִּמְצְאוּ מִקְדָּם בְּנִסְעָם וַיְהִי אַחָדִים וּדְבָרִים אַחַת שְׁפָה כָּל־הָאֶרֶץ וַיְהִי  
וַתְּהִי בָּאֵשׁ אֶתָּן וְנִשְׂרָפָה לְבָנִים לְבָנָה הִבָּה לְרַעְהוּ אִישׁ וַיֹּאמֶר שָׁם וַיִּשְׁבוּ שְׁנֵעַר  
וּמִגְדֵּל, עִיר לָנוּ נִבְנֶה הִבָּה וַיֹּאמְרוּ: לְטִיט לָהֶם הִיָּה וְהַחֲמֵר לְאָבֵן הַלְּבָנָה לָהֶם  
יְהוּה וַיֵּרֶד הָאֶרֶץ. כָּל פָּנֵי עַל הַפְּצוּתָנוּ לְפָנֵי שָׁם, לָנוּ וְנַעֲשֶׂה בְשִׁמְיָם, רֹאשׁוֹ אֲשֶׁר  
אֶחָד עִם הִנֵּה יְהוּה וַיֹּאמֶר הָאָדָם. בְּנֵי בְנוֹ אֲשֶׁר הַמְּגִדֵּל וְאֵת הָעִיר אֵת לְרֹאוֹת  
לַעֲשׂוֹת: יִזְמוּ אֲשֶׁר כָּל מֵהֶם יִבְצֹר לֹא וְעֵתָה לַעֲשׂוֹת הַחֲלוּ זוֹה לְכָלֶם אַחַת וְשָׁפָה  
יְהוּה אֹתָם וַיִּפֹּץ רַעְהוּ שְׁפַת אִישׁ יִשְׁמְעוּ לֹא אֲשֶׁר שְׁפָתָם שָׁם וְנִבְלָה נִרְדָּה הִבָּה  
שָׁמָּה נִקְרָא כֵן עַל וְאֶת־הַמְּגִדֵּל. אֶת־הָעִיר לְבָנוֹת וַיַּחֲדְלוּ כָּל־הָאֶרֶץ, עַל־פְּנֵי מִשֵּׁם  
הָאֶרֶץ. כָּל פָּנֵי עַל יְהוּה הַפִּיִצָם וּמִשֵּׁם הָאֶרֶץ, כָּל שְׁפַת יְהוּה בָּלַל שָׁם כִּי בָבֶל,

הַשְּׁנִית בַּשָּׁנָה אֶת־אַרְפַּכְשָׁד, בְּהוֹלִידוֹ שָׁנָה בְּרִמָּאת הִיָּה וְשָׁם שָׁם, תוֹלְדוֹת וְאֱלֹה  
בְּנִים וַיּוֹלֵד שָׁנָה, מֵאוֹת חֲמֵשׁ אֶת־אַרְפַּכְשָׁד הוֹלִידוֹ אַחֲרֵי שָׁם וַיְחִי הַמְּבוּל: אַחֵר  
וַיְחִי אֶת־קִינָן: וַיּוֹלֵד שָׁנָה וּמֵאוֹת חֲמֵשׁ וּשְׁלֹשִׁים חֲמֵשׁ אַרְפַּכְשָׁד וַיְחִי וַיָּמָת. וּבָנוֹת,  
וַיְחִי וַיָּמָת. וּבָנוֹת, בְּנִים וַיּוֹלֵד שָׁנָה, מֵאוֹת אַרְבַּע אֶת־קִינָן הוֹלִידוֹ אַחֲרֵי אַרְפַּכְשָׁד



שֶׁלשׁ אֶת־שֵׁלַח הוֹלִידוֹ אַחֲרֵי קִינָן וַיְחִי אֶת־שֵׁלַח, וַיּוֹלֶד שָׁנָה, וּשְׁלֹשִׁים מָאָה קִינָן וַיּוֹלֶד שָׁנָה וּמָאָת שְׁלֹשִׁים שֵׁלַח וַיְחִי וַיָּמָת. וּבָנוֹת, בָּנִים וַיּוֹלֶד שָׁנָה, וּשְׁלֹשִׁים מָאוֹת וַיּוֹלֶד שָׁנָה, וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה מָאוֹת שֵׁלֶשׁ אֶת־עֶבֶר הוֹלִידוֹ אַחֲרֵי שֵׁלַח וַיְחִי אֶת־עֶבֶר: עֶבֶר וַיְחִי אֶת־פֶּלֶג: וַיּוֹלֶד שָׁנָה וּמָאָת וּשְׁלֹשִׁים אַרְבַּע עֶבֶר וַיְחִי וַיָּמָת. וּבָנוֹת, בָּנִים וַיְחִי וַיָּמָת: בָּנִים וַיּוֹלֶד שָׁנָה, וְשִׁבְעִים שָׁנָה מָאָתִים אֶת־פֶּלֶג הוֹלִידוֹ אַחֲרֵי תִשַׁע אֶת־רָעוֹ הוֹלִידוֹ אַחֲרֵי וַיְחִי־פֶלֶג אֶת־רָעוֹ: וַיּוֹלֶד שָׁנָה וּמָאָת שָׁנָה שְׁלֹשִׁים פֶּלֶג שָׁנָה וּמָאָת וּשְׁלֹשִׁים שָׁתַיִם רָעוֹ וַיְחִי וַיָּמָת: וּבָנוֹת בָּנִים וַיּוֹלֶד שָׁנָה וּמָאָתִים שְׁנַיִם בָּנִים וַיּוֹלֶד שְׁנַיִם וְשִׁבְעִי מָאָתִים אֶת־שָׁרוּג הוֹלִידוֹ אַחֲרֵי רָעוֹ וַיְחִי אֶת־שָׁרוּג: וַיּוֹלֶד אַחֲרֵי שָׁרוּג וַיְחִי אֶת־נָחוֹר. וַיּוֹלֶד שָׁנָה, וּמָאָת שְׁלֹשִׁים שָׁרוּג וַיְחִי וַיָּמָת וּבָנוֹת שָׁנָה מָאָה נָחוֹר וַיְחִי וַיָּמָת: וּבָנוֹת בָּנִים וַיּוֹלֶד שָׁנָה מָאָתִים אֶת־נָחוֹר הוֹלִידוֹ חֲמֵשׁ אֶת־תָּרַח הוֹלִידוֹ אַחֲרֵי נָחוֹר וַיְחִי אֶת־תָּרַח. וַיּוֹלֶד שְׁנַיִם, וְתִשַׁע וְשִׁבְעִים וַיּוֹלֶד שָׁנָה שִׁבְעִים תָּרַח וַיְחִי וַיָּמָת: וּבָנוֹת בָּנִים וַיּוֹלֶד שָׁנָה וּמָאָת וְעֶשְׂרִים וְאֶת־הָרָן: וְאֶת־נָחוֹר אֶת־אַבְרָם

לוֹט אֶת הוֹלִיד וְהָרָן וְהָרָן וְאֶת נָחוֹר וְאֶת אַבְרָם אֶת הוֹלִיד תָּרַח תָּרַח תּוֹלְדוֹת וְאֶלָּה לָּהֶם וְנָחוֹר אַבְרָם וַיִּקְחוּ כְּשָׂדִים. בְּאֶרֶץ מוֹלְדָתוֹ בְּאֶרֶץ אָבִיו תָּרַח לִפְנֵי הָרָן וַיָּמָת וְאָבִי מִלְכָּה וְאָבִי הָרָן, בֵּת מִלְכָּה נָחוֹר אִשְׁתּוֹ וְשֵׁם שָׂרִי, אַבְרָם אִשְׁתּוֹ שֵׁם נָשִׁים, בְּיָהֳרָן וְאֶת־לוֹט בָּנוּ אֶת־אַבְרָם תָּרַח וַיִּקַּח יִלְדָּה וְלֹא עָקְרָה הָיְתָה וְשָׂרִי יִסְכָּה. כִּנְעָן אֶרֶץ אֶלְכָת כְּשָׂדִים מֵאוֹר אֵתָם וַיֵּצֵא בָנוּ אַבְרָם אִשְׁתּוֹ כִּלְתוֹ שָׂרִי וְאֶת בֶּן־בָּנוֹ וַיָּמָת שְׁנַיִם, וְחֲמֵשׁ מָאָתִים חָרָן בְּאֶרֶץ תָּרַח כְּלִימִי וַיְחִיו שָׁם: וַיָּשְׁבוּ עַד־חָרָן וַיָּבֹאוּ בְּחָרָן.תָּרַח

## יב

אֲשֶׁר אֶל־הָאֶרֶץ וְלִדְלָךְ אָבִיךָ וּמִבֵּית וּמִמּוֹלַדְתְּךָ מֵאֶרֶץ צָא לְאַבְרָם יְהוָה וַיֹּאמֶר וְאַבְרָמָה בְּרָכָה. וְהָיָה אֶת־שִׁמְךָ, וְאֶגְדְּלָה וְאַבְרָכָךָ, גְּדוֹל, לְגוֹי וְאֶעֱשֶׂךָ אֶרֶץ דָּבָר כְּאֲשֶׁר אַבְרָם וַיֵּלֶךְ הָאֲדָמָה מִשְׁפָּחוֹת כָּל בֶּן וְנִבְרָכוֹ אֹר וּמִקְלָלךָ אֶת־מְבָרְכֶיךָ וַיִּקַּח מִחָרָן. בְּצֵאתוֹ שָׁנָה וְחֲמֵשׁ בְּיָשְׁבָעִים הָיָה וְאַבְרָם לוֹט, אֹתוֹ וַיֵּלֶךְ יְהוָה, אֵלָיו רָכְשׁוֹ אֲשֶׁר וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם בְּיָחֲזִיאוֹ וְאֶת־לוֹט אִשְׁתּוֹ אֶת־שָׂרִי אַבְרָם עַד בְּאֶרֶץ אַבְרָם וַיַּעֲבֵר כִּנְעָן אֶרֶץ אֶלְכָת וַיֵּצֵאוּ בְּחָרָן אֲשֶׁר־רָכְשׁוֹ וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֶל־אַבְרָם יְהוָה וַיֵּרָא בְּאֶרֶץ אֵז וְהַכְנַעֲנִי הַמּוֹרָה, אֵלּוֹן עַד שָׁכָם מְקוֹם עַד אֶרֶכָה

אליו הנראה ליהוה מזבח אברם שם ויבן הזאת את־הארץ אתן לזרעך לו ויאמר ויבן מקדש, והעי מים בית־אל אהליו, שם ויט לבית־אל, מקדש אל־ההר משם ויסע במדבר. וחסה והלך עזב, ואברם יהוה בשם ויקרא ליהוה, מזבח שם

כאשר ויהי בארץ. הרעב כבד כי שם, לגור מצרימה אברם ויֵרד בארץ, רעב ויהי מראה יפת אשה כי ידעתי אשתו, לשרי אברם אמר מצרימה, לבוא אברם הקריב יחיו. ואותך אתי, והרגו היא, אשתו יאמרו: המצרים, אותך יראו כאשר והיה את: כאשר ויהי בגללה. נפשי ותחיה בעבורך, לי ייטב למען אני, אחותו כי לכן אמרתי שרי אתה ויראו מאד. היא יפה כי אשתו את המצרים ראו מצרימה, אברם בא בעבורה, היטיבו ולאברם פרעה. בית האשה ותובא פרעה, אל אתה ויהללו פרעה אלהים וינגע וגמלים. ופרדים ושפחות ועבדים וחמרים ופרים צאן לו ויהי פרעה ויקרא אברם. אשת שרי על־דבר ואת־ביתו, ורעים, גדלים נגעים את־פרעה כי אמרת למה היא אשתך כי לי הגדת לא כי לי, עשית זאת מה ויאמר, לאברם פרעה ויצו ולך. קח לפניך, אשתך הנה ועתה לאשה? לי אתה ולקחתי היא, אחתי לו. אשר כל ואת אשתו ואת לשלחו אברם על אנשים

## יג

היה ואברם המדבר. אל עמו, ולוט לו, אשר וכל ואשתו הוא ממצרים, אברם ויעל עד בית־אל, עד המדבר אל בא מאשר וילך ובזהב: ובכסף במקנה מאד עשיר אשר המזבח מקום אל העי. ובין בית־אל בין מקדש, אהליו שם היה אשר המקום צאן היו אברם עם ההולך ולוט יהוה. בשם אברם שם ויקרא בתחלה, שם עשה לא והארץ רב, רכושם היה כי יחד, לשבת אותם הכילה לא והארץ ואהלים. ובקר לוט, מקנה רעי ובין אברם מקנה רעי בין מריבה ותהי יחד. לשבת אותם הכילה ביני מריבה תהי אל־נא ללוט אברם ויאמר בארץ. ישבים אז והפרזי והנפנעי היא? לפניך כל־הארץ הנה הלא אנהנו אחים אנשים כי רעיד ובין רעי ובין ובינך ואני אל־ימין ואם־אתה אל־ימין, ואני אל־שמאל אם־אתה מעמי, נא הפרד לפני משקה, כלה כי הירדן, כפר כל את וירא עיניו את לוט וישא אל־שמאל. לוט לו ויבחר צער באך עד מצרים, ובארץ ה כגן עמרה, ואת סדם את ה השחית בארץ ישב ואברם אחיו. מעל איש ויפרדו מקדש, לוט ויסע הירדן, כפר כל את וחטאים רעים בסדם אשר והאנשים עד־סדם. ויאהל הכפר, בעיר ישב ולוט כנען,

עיניך את הרם ממנו, לוט הפרד אחרי לאברם אמר והאלהים מאד. האלהים לפני  
 כי וימה, וקדמה ונגבה צפונה עתה בו עומד אתה אשר המקום מן וראה  
 כחול את־זרעך ואעשה עד־עולם: ולזרעך אתנגנה לך ראה אתה אשר את־כל־הארץ  
 הארץ את עבר קום ימנה. גם־זרעך הארץ, את־חול למנות איש יוכל אם הארץ,  
 וישב ויבא אהלו את אברם ויעתק עולם עד ולזרעך אתנגנה לך כי ולרחבה, לארכה  
 ליהנה: מזבח שם ויבן בחרון אשר ממרא אלוני אצל

## יד

ותדעל עילם, מלך כדרלעמר אלסר, מלך ואריוף שנער, מלך אמרפל במלך ויהי  
 מלך שנאב ועם עמרה מלך ברשע ועם סדם מלך ברע עם מלחמה עשו גוים, מלך  
 על־הגיא הסכימו כל־אלה צער היא בלע ומלך צבויים מלך שמאבר ועם אדמה  
 השלש ובשנה את־כדרלעמר, עבדו שנה עשרה שתים המלח. ים היא המלוחה,  
 את ויכו אתו, אשר והמלכים כדרלעמר בא עשרה הארבע ובשנה מרדו. עשרה  
 בשנה אשר האמים ואת עמהם, חזקים וגוים ובקרנים, בעשתרות אשר הרפאים  
 ויבאו וישבו על־המדבר: אשר פארן איל עד שעייר בהר אשר ואת־החרים העיר.  
 תמר בחצץ הישב האמרי ואת עמלק שרי כל את ויכו קדש, הוא משפט, עין אל  
 ויערכו צער, היא בלק, ומלך צבויים ומלך אדמה ומלך עמרה ומלך סדם מלך ויצא  
 ואמרפל גוים, מלך ותדעל עילם, מלך כדרלעמר אל המלח. בעמק מלחמה אתם  
 המלוחה והעמק החמשה. אל המלכים ארבעת — אלסר מלך ואריוף שנער, מלך  
 נסו. ההר אל והנשארים שמה, ויפלו עמרה, ומלך סדם מלך וינס חמר, ברות  
 את־לוט גם ויקחו וילכו. ואת־כל־מאכלם, ועמרה, סדם של את־כל־הסוסים ויקחו  
 בסדם. יושב היה כי וילכו, ואת־רכושו אברם בן־אחי

האמרי ממרא אלון אצל שכן והוא העברי, לאברם ויגד הפלטים מן אחד ויבא  
 לוט נשבה כי אברם וישמע לאברם. ברית בעלי היו אשר ענו, ואחי אשכל אחי  
 ויפל דן. עד וירדף עשר, ושמנה מאות שלש ביתו ילידי חניכיו את וירק אחיו,  
 והשיב לדמשק: משמאל אשר חובה עד וירדפם ויכס ועבדיו, הוא בלילה עליהם  
 העם. ואת הנשים, ואת רכושו, כל ואת השיב, אחינו לוט ואת סדם, סוסי כל את  
 אשר המלכים ואת כדרלעמר את מהכות שובו אחרי לקראתו, סדם מלך ויצא  
 המלכים. בקעת הוא שוה, עמק אל אתו,

אָבֶרם אֶת וַיְבָרֶךְ עָלָיו. לֹאֵל כֹּהֵן הָיָה וְהוּא וַיֵּין, לֶחֶם הוֹצִיא שְׁלֹם מֶלֶךְ וּמִלְכֵי־צָדֵק הָאֱלֹהִים וּבְרוּךְ הָאָרֶץ. וְאֵת הַשָּׁמַיִם אֶת בְּרָא אֲשֶׁר עָלָיו, לֹאֵל אָבֶרם בְּרוּךְ וַיֹּאמֶר: אֵל סֹדִם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר מִכַּל מַעֲשֵׂר אָבֶרם לוֹ וַיֵּתֵן בְּיָדָא אוֹיְבֵיךְ אֶת מִסֵּר אֲשֶׁר הָעָלָיוֹן הָרִמְתִּי סֹדִם אֶל־מֶלֶךְ אָבֶרם וַיֹּאמֶר לָךְ. קַח הַסּוֹס וְאֵת הָאֲנָשִׁים, אֶת לִי תֵן אָבֶרם, מִכַּל אֶקַּח נָעַל רְצוּעַת עַד אִם־מָחוּט וְאָרֶץ שָׁמַיִם קָנָה עָלָיוֹן אֶל אֶל־יְהוָה יָדִי הַנָּעֲרִים, אָכְלוּ אֲשֶׁר זֹלָתִי אֶת־אָבֶרם. הָעֲשֵׂרְתִּי אֲנִי כִי תֹאמַר לֹא לְמַעַן אֲשֶׁר־לָךְ, חֶלֶק. יִקְחוּ אֵלֶּה וּמִמָּרָא, אֲנִן אֲשַׁכַּל, אֲתִי, הַהֲלָכִים הָאֲנָשִׁים וְחֶלֶק

## יה

אֲנֹכִי אָבֶרם אֶל־תִּירָא לֹאמַר בַּחֲזוֹן אֶל־אָבֶרם דְּבִרְיָהוּהָ הָיָה הָאֵלֶּה הַדְּבָרִים וְאַחֲרֵי עֲרִירִי הוֹלֵךְ וְאֲנֹכִי לִי תֵתֵן מָה יְהוָה אֲדֹנִי אָבֶרם וַיֹּאמֶר מֵאֹד הָרַבָּה שְׁכָרְךָ לָךְ מִגֵּן וְהִנֵּה זָרַע, נָתַתְּ לֹא וְלִי הוּאִיל אָבֶרם, וַיֹּאמֶר אֲלִיעֶזֶר דִּמְשָׁק הוּא בֵּיתִי מְשָׁק וְכֵן אֲשֶׁר אָבֵל זֶה אוֹתְךָ יִירָשׁ לֹא לֹאמַר אֵלָיו יְהוָה קוֹל הָיָה וּמִיָּד אֲתִי: יִירָשׁ בֵּיתִי יְלִיד וּסְפָר הַשְּׁמִימָה הַבְּטָנָא לוֹ וַיֹּאמֶר הַחוּצָה אוֹתוֹ וַיּוֹצֵא יִירָשָׁךְ הוּא מִמֶּךָ יֵצֵא בָּה, אָבֶרם וְהָאָמִין זָרַעךָ יְהִיָּה כֹה וַיֹּאמֶר אַתֶּם לְסַפֵּר אִם־תּוּכַל אֶת־הַכּוֹכָבִים לְתֵת כְּשָׂדִים מֵאָרֶץ הוֹצֵאתִיךָ אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים אֲנִי אֵלָיו וַיֹּאמֶר לְצִדְקָה. לוֹ וַיַּחֲשֶׁבָּהּ לוֹ וַיֹּאמֶר אִירָשְׁנָה; כִּי אֲדַע בְּמָה יְהוָה, אֲדֹנִי וַיֹּאמֶר, לִרְשָׁתָּה: הַזֹּאת אֶת־הָאָרֶץ לָךְ אֵלֶּה, כָּל אֵת לוֹ וַיִּקַּח וַיּוֹנֶה וְתֵר מְשֻׁלָּשׁ וְאִיל מְשֻׁלָּשׁ וְעֵז מְשֻׁלָּשׁ עֲגֹלָה לִי קַח הָעוֹפּוֹת וַיִּרְדּוּ חֶלֶק. לֹא הָעוֹפּוֹת וְאֵת לֶזֶה, זֶה מוֹל אוֹתָם וַיֵּתֵן בְּאֶמְצַע, אוֹתָם וַיַּחֲלֵק תִּרְדֵּמָה נָפְלָה הַשָּׁמַיִם וּבָעֶרֶב אוֹתָם. הַשִּׁיב וְאָבֶרם שָׁלָהֶם, הַחֲצָאִים עַל הַגּוֹיּוֹת, עַל גַּר כִּי תִדַּע יְדַע אָבֶרם: אֵל וְנֹאמַר עָלָיו: נָפַל גְּדוֹל חֲשֻׁכָה פָּחַד וְהִנֵּה אָבֶרם, עַל מֵאוֹת אַרְבַּע אוֹתָם וַיַּעֲנוּ אוֹתָם וִירְעוּ אוֹתָם וַיַּעֲבִידוּ שְׁלָהֶם, לֹא בְּאָרֶץ זָרַעךָ יְהִיָּה וְאַתָּה רַב. בְּרִכּוּשׁ מִשָּׁם יֵצְאוּ כֵן וְאַחֲרֵי אֲשַׁפֵּט, אֲנֹכִי אֲתוֹ יַעֲבֹדוּ אֲשֶׁר וְהַגּוֹי שְׁנָה. עֲדִין כִּי הִנֵּה, יִשׁוּבוּ הָרַבִּיעִי וּבִדּוֹר טוֹבָה בְּשִׁיבָה תִּקְבֹּר בְּשִׁלּוּם, אָבוֹתֶיךָ אֵל תִּלָּךְ וְהִנֵּה לְהַב, הִיָּה לְמַעֲרַב, הִיָּה וְהַשָּׁמַיִם מֵאַחֲרָ עֲתָה. עַד הָאָמִרִי חֲטָאִי מָלְאוּ לֹא יְהוָה כֶּרֶת הַהוּא בְּיוֹם הָאֵלֶּה. הַנִּתְחִים בֵּין עָבְרוּ אֲשֶׁר אֵשׁ וְלִפְיָדִי מַעֲשֵׂן תִּנּוֹר הַגְּדוֹל הַנֶּהָר עַד מִצְרִים מִנְהַר הַזֹּאת, הָאָרֶץ אֶת אֶתְּן לְזָרַעךָ לֹאמַר, בְּרִית לְאָבֶרם וְאֶת־הַפְּרִזִּים, וְאֶת־הַחֲתִימִים, הַקְּדָמִנִים. וְאֶת הַקְּנֻזִים וְאֶת הַקִּינִים אֶת פָּרֶת. נֶהָר הַיְּבוֹסִי: וְאֶת הַגְּרָגְשִׁי וְאֶת הַחֲוִי וְאֶת הַכְּנַעֲנִי וְאֶת הָאָמִרִי וְאֶת וְאֶת־הַרְפָּאִים

ותאמר הגר. שמה אשר מצרית שפחה לה והיתה לו, ילדה לא אברם אשת ושרי ממנה אבנה אולי שפחתי אל נא בא מלדת יהוה עצרני הנה אברם אל שרי אחרי שפחתה, המצרית את הגר אברם אשת שרה ותקח שרי לקול אברם וישמע אל ויבא לאשה. לו אישה לאברם אתה ותתן כנען, בארץ אברם לשבת שנים עשר חמסי אברם אל שרי ותאמר בעיניה. גברתה ותקל היא, הרה כי ותרא ותהר, הגר יהוה ישפט בעיניה ואקל הרתה כי ותרא בחיקך שפחתי את נתתי אנכי עליך ותענה בעיניך כטוב לה עשי בידך שפחתך הנה שרי אל אברם ויאמר ובינך ביני מפני הותברח שרי

מלאך לה ויאמר שור. בדרך עליהעין במדבר, המים עליהעין יהוה מלאך וימצאה אנכי גברתי שרי מפני ותאמר, תלכיי? ואנה תבאי מאין שרי, שפחת הגר יהוה, לה ויאמר ידיה. תחת והתעני גברתך אל שובי יהוה מלאך לה ויאמר ברכת. הנך יהוה, מלאך לה ויאמר מרב: יספר ולא את זרעך ארבה הרבה יהוה מלאך אדם, פרא יהיה זה אליענך. יהוה שמע כי ישמעאל, שמו וקראת בן, וילדת הרה המדבר יהוה את שם ותקרא ישכן. אחיו כל פני ועל עליו, כלם וידי כלם, על ידי לבאר קרא בן על ראי: אחרי ראיתי הלא וגם אמרה כי אתי הראה האל אתה אליה את שם אברם ויקרא בן, לאברם הגר ותלד ברה: ובין קדש בין הנה ראי לחי באר ילדה כאשר שנה ושש שמונים בן היה ואברם ישמעאל. הגר לו ילדה אשר בנו ישמעאל את לאברם הגר

האל אני אליו, ויאמר אברם, אל יהוה וירא שנה. ותשע תשעים בן אברם ויהי אותך והרביתי ובינך, ביני את ברייתי ונתתי תמים. והיה לפני, התהלך שלך, בריתי הנה ואני לאמר, האלהים אליו וידבר עלי פניו. אברם ויפל מאד. במאד כי אברהם, שמך יהיה אלא אברם, שמך עוד יקרא ולא גוים המון אב והיית אתך, ממך ומלכים לגוים, ונתתיך מאד, במאד אותך והרביתי גוים. המון לאב שמתיד לך להיות עולם לברית לדורתם אחריך זרעך ובין בינך בריתי את והקמתי צאון.

את בה, גר אתה אשר הארץ את אחריך ולזרעך לך ונתתי אחריך ולזרעך לאלהים אל-אברהם, האלהים ויאמר לאלהים: להם והייתי עולם, לאחזת כנען, כל-ארץ תשמר אשר הברית וזאת לדרתם. אחריך וזרעך אתה תשמר, את-בריתי ואתה בשר את ונמלתם זכר. כל לכם ימול לדרתם, אחריך וזרעך ובין וביניכם ביני זכר כל לכם, ימול ימים בן-שמנת וילד וביניכם. ביני ברית לאות והיה ערלתכם, יליד ימול המול מזרעך איננו אשר בן-נכר מכל ומקנת-כסף בית ויליד לדרתיכם, ימול לא אשר זכר וערל עולם: לברית בבשרכם בריתי והיתה כספך, ומקנת ביתך הפר. בריתי את כי מעמה, ההיא הנפש תפטר השמיני, ביום ערלתו בשר את שמה יהיה שרה שרי, שמה יקרא לא אשתך שרי לאברהם, האלהים ויאמר ממנו גוים ומלכי גוים והיה ואברכנו ילד ממנה לך נתתי וגם אותה ואברכה בן? ילד שנה מאה הלבן לאמר: בלבן ויאמר ויצחק, פניו על אברהם ויפל יהו יחיה ישמעאל לו האלהים אל אברהם ויאמר תלד? שנה תשעים בת שרה ואם את ותקרא בן, לך תלד אשתך שרה הנה בן, אברהם, אל האלהים ויאמר לפניך: ולזרעו לאלהים לו להיות עולם, לברית אתו בריתי את והקימתי יצחק, שמו אותו וארבה אותו, ברכתי והנה אותך, שמעתי הנה ישמעאל, על ואולם אחריו. אקים ואת-בריתי גדול. לגוי אותו ואתן יליד, גוים עשר שנים מאד. אותו ואכפיל ויעל אתו, לדבר ויכל האחרת. בשנה הזה למועד שרה לך תלד אשר את-יצחק, אברהם. מעם אלהים

זכר כל כספו, מקנת כל ואת ביתו ילידי כל ואת בנו ישמעאל את אברהם ויקח אתו דבר כאשר הזה, היום בעצם ערלתם בשר את וימל אברהם, בית באנשי ערלתו בשר את נמול כאשר שנה ותשע תשעים בן היה ואברהם אלהים. היום ובעצם ערלתו. בשר את נמול כאשר שנה עשרה שלש בן היה בנו וישמעאל כספו ומקנת ביתו, וילידי ביתו, אנשי וכל בנו, וישמעאל אברהם נמול ההוא, נכר. מבני

## יח

את וישא היום. ביום אהלו פתח על בשבתו ממרא, אלון אצל האלהים אליו וירא האהל, מפתח לקראתם וירץ וירא עליו, נצבים אנשים שלשה והנה וירא, עניו עבדך. מעל תעבר אל-נא בעיניך, חן מצאתי אס-נא אדני, ויאמר, ארצה. וישתחו

ואחר ותאכלו, לחם ואקח העץ: תחת והתקורו את־גליכם, וירחצו מים, יקח־נא כֹּאֶשֶׁר עָשָׂה בֶּן וַיֹּאמֶר, עֲבֹדְכֶם. אֵל סִרְתֶּם בַּעֲבוּרָה אֲשֶׁר דִּרְכְּכֶם, אֵל תַּעֲבֹרוּ זֹאת סָאִים שְׁלֹשָׁה וְלוֹשִׁי מִהָרִי אֵלֶיהָ: וַיֹּאמֶר שָׂרָה, אֵל הָאֱהָל אֵל אֲבָרָהָם וַיִּמָּהֵר דְּבָרָתָּהּ. וַיִּמָּהֵר לַנֹּעַר, וַיִּתֵּן וטוֹב, רֶדֶךְ עָגֹל וַיִּקַּח אֲבָרָהָם, רֶץ הַבָּקָר וְאֵל עֹגוּלוֹת. וַעֲשֵׂי סִלְתָּ, וְהוּא וַיֹּאכְלוּ לַפְנִיָּהָם וַיִּתֵּן עֲשָׂה אֲשֶׁר וְאֶת־הָעָגֹל וְחֵלֶב חֶמְאָה וַיִּקַּח אֹתוֹ. לַעֲשׂוֹת הָעֵצָה תַּחַת עֲלֵיהֶם עֹמֵד

אֵלֶיךָ אֲשׁוּב שׁוּב וַיֹּאמֶר, בָּאֱהָל. הִנֵּה וַיֹּאמֶר, וַיַּעַן אֶשְׁתְּךָ; שָׂרָה אִיָּה אֵלָיו, וַיֹּאמֶר וְהִיא הָאֱהָל פֶּתַח אֶצֶל שְׁמַעַת וְשָׂרָה אֶשְׁתְּךָ. לְשָׂרָה בֶּן וַיְהִיָּה בִשְׁנָה, הַזֹּאת כָּעַת הָאָרֶץ לְשָׂרָה לְהַיּוֹת וְחֹדֶל בַּיָּמִים, מִתְקַדְּמִים זִקְנִים הָיוּ וְשָׂרָה וְאֲבָרָהָם מֵאֲחֵרִיו. וַיֹּאמֶר זָקֵן וְאֲדֹנִי עֲתָה, עַד לִי הִיא לֹא עֲדִין לֵאמֹר, בְּקִרְבָּה שָׂרָה וְתִצָּחַק כְּנָשִׁים. זִקְנִיתִי? וְאֲנִי אֵלֹד, אֲמַנִּם הָאֵף לֵאמֹר: בְּלִבָּה שָׂרָה צִחָקָה מִדּוּעַ אֲבָרָהָם: אֵל יְהוָה יְהִיָּה וְלְשָׂרָה חַיָּה, כָּעַת אֵלֶיךָ אֲשׁוּב הִנֵּה לְמוֹעֵד דָּבָר; כֹּל הָאֱלֹהִים מֵאֵת יִפְלֹא הֲלֹא צִחָקְתָּ. כִּי לֹא, לֹה: וַיֹּאמֶר יִרְאָה. כִּי צִחָקְתִּי, לֹא לֵאמֹר: שָׂרָה וְתִכְחַשׁ בֶּן.

לְלוֹוֹתָם. עֲמָהֶם הִלָּךְ וְאֲבָרָהָם וְעַמְרָה, סֹדִם עַל־פָּנָי וַיִּשְׁקִיפוּ הָאֲנָשִׁים מִשָּׁם וַיִּקְוּמוּ לְגוֹי יְהִיָּה וְאֲבָרָהָם עוֹשָׂה. אֲנִי אֲשֶׁר אַתְּ עַבְדִּי מֵאֲבָרָהָם אֲנִי אֶכְחַד לֹא אָמַר, וַיְהוֹה אֲחֵרִיו, וְאֶת־בֵּיתוֹ אֶת־בְּנָיו יִצְחָק כִּי יִדְעָתִי כִּי הָאָרֶץ: גּוֹי כָּל בּוֹ וְנִבְרָכוֹ וְרַב, גְּדוֹלָתָא אֶת־עַל־אֲבָרָהָם יְהוָה הִבִּיא לְמַעַן וּמִשְׁפָּט, צִדְקָה לַעֲשׂוֹת יְהוָה אֶת־דִּרְכֵּי וְשִׁמְרוּ גְדוּלָה וְחִטָּאתָם אֵלֶי, רַבָּה וְעַמְרָה סֹדִם זַעֲקַת אֲדֹנִי, וַיֹּאמֶר אֵלָיו. דָּבָר כָּל־אֲשֶׁר וַיִּפְנוּ אֲדַעָה. לֹאוּ, וְאִם כָּלָה, עָשׂוּ אֵלֶי הִבָּאָה כּוֹזַעְקָתָם אִם וְאִרְאָה, אִזְּ אֲרָד מְאֹד וַיֹּאמֶר: אֲבָרָהָם וַיִּגַּשׁ יְהוָה: לַפָּנִי עֹמֵד עוֹדְנוּ וְאֲבָרָהָם סֹדְמָה, וַיִּבְאוּ הָאֲנָשִׁים מִשָּׁם בָּעִיר, צִדִּיקִים חֲמִשִּׁים יְהִיו אִם כְּרִשְׁעִי? הַצִּדִּיק וְהִיָּה רִשְׁעִי, עִם צִדִּיק תֵּאבֹד הָאֵף בָּהֶ? יְהִיו אִם הַצִּדִּיקִים, חֲמִשִּׁים בַּעֲבוּר כָּל־הַמְּקוֹם אֵת תִּשְׂאָה הֲלֹא אוֹתָם? הַתֵּאבֹד חֲלִילָה, כְּרִשְׁעִי. הַצִּדִּיק וְהִיָּה רִשְׁעִי, עִם צִדִּיק לְהַמִּית הִנֵּה, כַּדָּבָר תַּעֲשֶׂה לָךְ חֲלִילָה צִדִּיקִים חֲמִשִּׁים בְּסֹדִם יְהִיו אִם אֲדֹנִי וַיֹּאמֶר מִשְׁפָּט? יַעֲשֶׂה לֹא כָל־הָאָרֶץ הַשְּׁפֹט הַחֲלוּתִי עֲתָה וַיֹּאמֶר: אֲבָרָהָם וַיַּעַן בַּעֲבוּרָם: וְלִכְלֵ־הַמְּקוֹם לְכָל־הָעִיר אֲשֶׁא בָּעִיר לְאַרְבָּעִים הַצִּדִּיקִים הַחֲמִשִּׁים אִם־יִוָּחֶסְרוּ וְאִפְרָ. עֶפֶר וְאֲנֹכִי אֲדֹנִי, אֵל לְדָבָר אִם־אֶמְצָא אֲשִׁחִית לֹא וַיֹּאמֶר, אֶת־כָּל־הָעִיר? הַחֲמִשָּׁה בַּעֲבוּר הַתִּשְׁחִית וְחַמְשָׁה, וַיֹּאמֶר אֲרַבָּעִים שָׁם יִמְצָאוּ וְאִם וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְדָבָר עוֹד וַיִּסָּף וְחַמְשָׁה. אֲרַבָּעִים שָׁם שְׁלֹשִׁים; שָׁם יִמְצָאוּ וְאִם אֲדָבָר; אִם אֲדֹנִי נָא וַיֹּאמֶר, הָאֲרַבָּעִים: בַּעֲבוּר אֲשִׁחִית לֹא אֶל־הָאֲדוֹן, לְדָבָר יִשְׁלִי אֲחֵרִי וַיֹּאמֶר, הַשְּׁלֹשִׁים. בַּעֲבוּר אֲשִׁמִּיד לֹא וַיֹּאמֶר,

נא אל ויאמר, עֲשֹׂרִים. שֵׁם אֶמְצֵא אִם אֲשַׁחִית לֹא ויאמר, עֲשֹׂרִים; שֵׁם אִם-וַיִּמָּצְאוּ בַעֲבוּר אֲשַׁחִית לֹא ויאמר, עֲשֹׂרָה; שֵׁם יִמָּצְאוּ אִם אַחַת; פַּעַם עוֹד אֲדַבֵּר אִם אֲדַנִּי מִקוֹמוֹ. אֵל שֶׁב וְאַבְרָהָם אַבְרָהָם, אֵל לְדַבֵּר כָּלָה כַּאֲשֶׁר הָאָדוֹן וַיֵּלֶךְ הָעֲשֹׂרָה.

## יט

וַיָּקָם לוֹט וַיֵּרָא סָדָם. בַּשָּׁעַר יֹשֵׁב וְלוֹט בַּעֲרַב, סָדָמָה הַמְּלָאכִים שְׁנֵי וַיְבֹאוּ וַיֵּלִינוּ עַבְדֵּכֶם בֵּית אֵל נֹא סוּרוּ אֲדַנִּי הִנֵּה וַיֹּאמֶר אֲרָצָה. אִפִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לִקְרֹאתֶם, וַיִּפְצֹר נָלִין בְּרָחוּב כִּי לֹא וַיֹּאמְרוּ לְדֹרְכֶכֶם וְהִלַּכְתֶּם וְהִשְׁכַּמְתֶּם רְגְלֵיכֶם אֶת וְרִחְצוּ וַיֵּאכְלוּ לֶהֱם, אָפָה וּמִצּוֹת מִשְׁתָּה, לֶהֱם וַיַּעַשׂ בֵּיתוֹ, אֵל וַיְבֹאוּ אֵלָיו, וַיִּסּוּרוּ בֵּהֶם, כָּל זָקֵן, וְעַד מִנְעַר הַבַּיִת, אֶת הַקִּיפּוֹ הַסְּדוּמִים, הָעִיר, שֶׁל הָאֲנָשִׁים הַלִּישׁוֹן, לִפְנֵי הַלִּילָה? אֵלֶיךָ בָּאוּ אֲשֶׁר הָאֲנָשִׁים אִיָּה אֵלָיו: וַיֹּאמְרוּ אֶל-לוֹט וַיִּקְרְאוּ יַחְדָּו. הָעַם אַחֲרָיו. סָגַר וְהִדְלֹת הַמִּפְתָּן, אֵל אֲלֵיהֶם לוֹט וַיֵּצֵא אֹתָם. וַנִּדְעָה אֲלֵינוּ הוֹצִיאָם אוֹצִיא אִישׁ, יָדְעוּ לֹא אֲשֶׁר בְּנוֹת שְׁתֵּי לִי וַיֵּשׁ תִּרְעוּ. אֵל אַחִי, נֹא אֵל אֲלֵיהֶם, וַיֹּאמֶר לֹא הָאֵלָה הָאֲנָשִׁים אֵל רַק בַּעֲיֵינֵכֶם, יֵיטֵב כַּאֲשֶׁר בָּהֵן וְהִשְׁתַּמְשׁוּ אֲלֵיכֶם אֶתְהֵן מִשֵּׁם הַסְּתַלֵּק אֲלָיו וַיֹּאמְרוּ בֵּיתִי. קוֹרוֹת צֵל תַּחַת בָּאוּ זֶה בַּעֲבוּר אֲשֶׁר עוֹל, תַּעֲשׂוּ מְאֹד בְּלוֹט בְּאִישׁ וַיִּפְצְרוּ מֵהֶם יוֹתֵר לָךְ נִרְעֵ אַכֵּן עֲתָה מִשְׁפָּט לְשַׁפֵּט וְגַם לְגוֹר בָּאת הַבַּיִתָּה, אֲלֵיהֶם לוֹט אֶת וַיְבִיאוּ יָדָם אֶת הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁלַחוּ הַדֹּלֶת אֶת לְשֹׁבֵר וַיִּגְשׁוּ וְעַד-גְּדוֹל מִקְטָן בַּסַּנּוּרִים הִכּוּ הַבַּיִת בַּפֶּתַח אֲשֶׁר וְאֶת-הָאֲנָשִׁים סָגְרוּ הַדֹּלֶת וְאֶת אוֹ בָנִים אוֹ חֲתָנִים פֶּה לָךְ הָיָשׁ אֶל-לוֹט הָאֲנָשִׁים וַיֹּאמְרוּ אֶת-הַפֶּתַח: לְמָצָא וַיֵּלְאוּ אֶת מַאֲבָדִים אֲנַחְנוּ כִּי הִזָּה מִן-הַמָּקוֹם הוֹצֵא בָּעִיר לָךְ אַחֵר מִיֶּשֶׁהוּא אוֹ בְנוֹת וַיֵּצֵא לְהַשְׁמִידָהּ. יְהוָה אוֹתָנוּ וַיִּשְׁלַח יְהוָה, לִפְנֵי זַעֲקָתְךָ נִשְׁאָה כִּי הִזָּה, הַמָּקוֹם כִּי הִזָּה הַמָּקוֹם מִן צֵאוֹ קוֹמוּ וַיֹּאמֶר בְּנוֹתָיו אֶת הַלִּקְחִים חֲתָנָיו אֵל וַיְדַבֵּר לוֹט הָאִיצוֹ הַשָּׁחַר, עָלָה וְכַאֲשֶׁר חֲתָנָיו בַּעֲיֵנִי כְּמִצְחָק וַיְהִי הָעִיר אֶת יְהוָה מִשְׁמִיד לְמַעַן וָצֵא, יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בְּנִתִּיךָ וְאֶת-שְׁתֵּי אֶת-אֲשֶׁתְּךָ קָח קוֹם לֵאמֹר, בְּלוֹט הַמְּלָאכִים אֲשֶׁתּוֹ וּבִיד בִּידוֹ הַמְּלָאכִים וַיַּחֲזִיקוּ וַיִּבְהִלוּ, הָעִיר. בַּעֲזוֹנוֹת גַּם-אֶתָּה תִּסָּפֶה לֹא עָלָיו. יְהוָה בְּחָמֶל בְּנוֹתָיו, שְׁתֵּי וּבִיד

אֲחֵרֶיךָ, תִּבְיֵט אֵל נִפְשֶׁךָ, אֶת הַצֵּל הַמְּלֵט, וַאֲמָרוּ: חוּצָה, אוֹתָם הוֹצִיאוּ כַּאֲשֶׁר וְהִזָּה אֲלֵיהֶם לוֹט וַיֹּאמֶר תִּסָּפֶה. פֶּן הַמְּלֵט, הִהָר אֵל הַסְּבִיבָה, בְּכָל תַּעֲמֹד וְאֵל אֲשֶׁר צִדְקָתְךָ אֶת וְהַגְדִּלְתָּ לִפְנֶיךָ, חֶסֶד עֲבָדְךָ שֶׁמָּצָא מֵאַחֵר אֲדַנִּי, אֲבִקְשֶׁה-נָּא



הרעות תשיגני פן ההר, אל להושע אוכל לא אני נפשי, את להחיות עלי, עושה קטנה הלא שם, ואושעה קטנה, היא שמה, לנוס קרובה הזאת העיר הנה ואמות. הפך לבלתי הזה בדבר גם פניך נשאתי הנה לו ויאמר בעבורך. נפשי ותחי היא? עד דבר לעשות אוכל לא כי שם, להושע אז מהר עליה. דברת אשר את-העיר נכנס ולוט הארץ, על יצא השמש צוער. ההיא העיר שם קרא כן על שמה. בואך מן-השמים: יהיה מאת ואש גפרית ועל-עמרה על-סדם המטיר ויהיה צוער. אל האדמה: וצמח הערים כל-ישובי ואת כל-הכפר ואת האלה הערים את ויהפך אשר המקום אל בבקר אברהם וישכם מלח. נציב ותחי לאחריה, אשתו והביטה והנה וירא הסביבה, פני ועל ועמרה סדם פני על והביט יהוה: לפני שם עמד הסביבה, ערי כל את האלהים בהשמיד ויהי הכבשן. כאד הארץ מן להב עולה הערים את יהוה בהפך ההפכה, מתוך לוט את וישלח אברהם, את האלהים וזכר לוט. בהן ישב אשר

וישב בצוער, לשבת פחד כי עמו, בנותיו ושתי הוא בחר וישב מצוער לוט ויעל איש ואין זקן, אבינו הצעירה, אל הבכירה ותאמר עמו. בנותיו ושתי הוא במערה עמו ונשכבה יין אבינו את ונשקה בואי הארץ. כל כדרך אלינו יבוא אשר בארץ ותשכב הבכירה ותבא ההוא, בלילה יין את-אביהן וישקו זרע: מאבינו ונקים ותאמר ממחרת, ויהי ובקומה. בשכבה ידע לא והוא ההוא, בלילה עם-אביה בלילה גם יין אותו נשקה אבינו, עם אתמול שכבתי הנה הצעירה, אל הבכירה יין, אביהן את ההוא בלילה גם וישקו זרע. מאבינו ונקים עמו, שכבי ובאי הזה, שתי ותהרניה ובקומה. בשכבה ידע לא והוא אביה, עם ותשכב הצעירה ותבא אבי זה מאבי, לאמר מואב את-שמו ותקרא בן הבכירה ותלד מאביהן. לוט בנות בן לאמר עמון שמו את ותקרא בן ילדה היא גם והצעירה הזה. היום עד מואב הזה-היום עד עמון בני אבי הוא משפחתי

## כ

ויאמר בגרר. ויגר שור, ובין קדש בין וישב הנגב, אל-ארץ אברהם משם ויסע אתו יהרגו פן היא, אשתי כי לומר פחד כי היא, אחתי כי אשתו שרה על אברהם אל האלהים ויבא שרה. את ויקח גרר מלך אבימלך וישלח בגללה. העיר אנשי בעולת והיא לקחת, אשר האשה דבר על מת הנך ויאמר: הלילה בחלום אבימלך

הוא הלא תאבד? וצדיק יודע לא הגוי אדני, ויאמר, בה, נגע לא ואבימלך בעל. זאת עשיתי ידים ובצדקת טהור בלב הוא אחי לי אמרה והיא היא אחתי לי אמר וחסכתי זאת עשית טהור בלב כי ידעתי וגם-אני בחלום האלהים אליו ויאמר לאיש, האשה את השב ועתה בה לגעת לך נתתי לא זאת בעבור מחטואלי אותך וכל אתה תמות מות כי דע משיב, אינך ואם וחייה. בעדך ויתפלל הוא, נביא כי האלה הדברים כל את וידבר עבדיו לכל ויקרא בבקר אבימלך וישכם לך. אשר מה-זאת אליו ויאמר לאברהם אבימלך ויקרא מאד האנשים כל ויראו באזניהם אשר מעשה גדול חטא ועל-ממלכתי עלי הבאת כי לך החטאנו לנו עשית ויאמר זאת עשית כי ראית מה לאברהם אבימלך ויאמר לי עשית איש לא-יעשה אשתי. בגלל אותי ויהרגו הזה, במקום אלהים יראת אין אז אמרתי כי אברהם, הוציא כאשר ויהי לאשה. לי ותהי מאם, לא אבל מאב, היא אחותי באמת כי וגם בכל-מקום לי, תעשי הזאת את-הצדקה לה: ואמרתי אבי, מבית האלהים אותי וצאן, וידרכמא, אלף אבימלך ויקח הוא: אחי כי עלי אמרי שמה, נבוא אשר ויאמר אשתי. את-שרה לו וישב לאברהם, ויתן ושפחות, ועבדים, ועגלים, אמר: ולשרה שכן. בעיניך ייטב באשר לפניך, ארצי הנה אברהם: אל אבימלך אשר הנשים ולכל פניך לכבוד לך יהיו אלה לאחיה, וידרכמה אלך נתתי הנה אבימלך את האלהים וירפא האלהים, אל אברהם ויתפלל אמת. דברי ובכל אתך, אבימלך בבית כל-רחם מחוץ יהוה סגר סגור כי וילדו. שפחותיו, ואת אשתו ואת אברהם-אשת שרה בעבור

## כא

ותלד והרה דבר: כאשר לשרה יהוה ויעש אמר, כאשר את-שרה פקד ויהוה בנו שם את אברהם וקרא יהוה. אליו דבר אשר בזמן זקנתו, לעת בן לאברהם כאשר השמיני, ביום יצחק את אברהם ומל יצחק. שרה, לו ילדה אשר לו, הנולד ותאמר בנו. יצחק לו נולד כאשר שנה בן-מאה היה ואברהם האלהים. אותו צוה כי לאברהם מלל מי ואמרה ישמחלי כל-השמע כי יהוה לי עשה צחק שרה משתה אברהם ועשה ונגמל, הילד וגדל בזקנתי בן ילדתי כי ילד שרה מיניקה ילדה אשר המצרית בן-הגר את שרה ותרא בנו. יצחק נגמל שבו ביום גדול ואת-בנה הזאת את-השפחה גרש לאברהם ותאמר בנה יצחק עם מצחק לאברהם אברהם לפני הדבר נראה מאד וקשה יצחק: עם-בני הזאת בן-השפחה יירש לא כי

כל ועל־אמתך על־הנער בעיניך אל־יקשה אל־אברהם האֱלֹהִים ויאמר בנו. על השפּחה בן את וגם זרע: לך יקרא ביצחק כי בקלה שמע שרה אליך תאמר אשר מים, ונאד לחם ולקח בבקר אברהם קם הוא. ורַעַךְ כי אַעֲשֶׂנוּ, גָדוֹל לגוי הזאת באר במדבר במדבר, ותתע ותלך ושלחה. הילד, את שכמה על ושם להגר, ונתן ותשב הלכה הארנים. אחת תחת הילד את והשליכה הנאד, מן המים כלו שבע. מנגדו, ותשב ילדי. במות אַרְאָה לא אמרה: כי קשת, ירית כמרחק מרחוק, מנגדו ויקרא שם, היה אשר המקום מן הנער קול את האֱלֹהִים וישמע ויבך. זעק והילד שמע כי תיראי, אל הגר; לך מה לה, ויאמר השמים, מן הגר אל אֱלֹהִים מלאך אותו והחזק הילד, את וקח קום שם. הוא אשר המקום מן הנער קול את אֱלֹהִים ותלך חיים מים באר ותרא את־עינייה אֱלֹהִים ויפתח אַעֲשֶׂנוּ. גָדוֹל לגוי כי בידך, וישב ויגדל הילד, עם האֱלֹהִים ויהי את־הילד: ותשק מים את־הנאד ותמלא מצרים: מפארן אשה אמו לו ותקח במדבר, וישב קשת. ויהי במדבר,

לאמר, אברהם אל צבאו שר ופיכל יועצו ואחזת אבימלך ויאמר ההיא, בעת ויהי ולא אותי תזיק שלא באלהים לי השבע אפוא עתה תעשה. אשר בכל עמך אֱלֹהִים הארץ ועם עמי תעשה עמך עשיתי אשר הצדק לפי אלא את־שמי, ולא את־זרעי אדות על את־אבימלך אברהם והוכיח אשבע: אני אברהם ויאמר בה. גרת אשר לך עשה מי ידעתי לא אבימלך: לו ויאמר אבימלך עבדי לקחו אשר המים בארות ולקח היום. אם כי שמעתי, לא אנכי וגם לי, הגדת לא אתה וגם הזה, הדבר את שבע אברהם והעמיד ברית. שניהם ויכרתו לאבימלך, ונתן ובקר, צאן אברהם האלה הצאן כבשות שבע הן מה אל־אברהם, אבימלך ויאמר לבדן. צאן כבשות תהינה למען מידי תקח הכבשות שבע את כי אברהם ויאמר לבדן? הצבת אשר באר ההוא המקום שם את קרא בן על הזאת הבאר את חפתי אנכי כי לעדה לי ואחזת אבימלך ויקם השבועה, בבאר ברית ויכרתו שניהם. נשבעו שם כי שבע שבע, בבאר אשר אברהם ויטע פלשתים. אל־ארץ וישבו שר־צבאו, ופיכל יועצו רבים. ימים פלשתים בארץ אברהם ויגר עולם. אל יהיה בשם שם ויקרא

## כב

אברהם, אליו: ויאמר אברהם, את נסה האֱלֹהִים האלה, הדברים אחר ויהי ולך יצחק את אהבת אשר יחידך את בנך את נא קח ויאמר הנני. ויאמר: אברהם.

וַיָּקָם אֱלִיד אָמַר אֲשֶׁר הָהָרִים אֶחָד עַל לְעֵלָה שֵׁם וְהַעֲלֵהוּ הַמִּזְרִיָּה אֶרֶץ אֵל לָךְ וַיִּבְקַע בְּנוֹ, יִצְחָק וְאֵת נְעָרִים שְׁנַיִם עִמּוֹ וַיָּקָח חֲמוּרֹו, אֵת וַיַּחְבֹּשׁ בַּבֶּקֶר אַבְרָהָם הַשְּׁלִישִׁי. בַּיּוֹם הַהוּא, לֹו אָמַר אֲשֶׁר הַמָּקוֹם אֵל וַיְבֹא וַיֵּלֶךְ, וַיָּקָם עוֹלָה, עֲצִי שָׁבוּ נְעָרָיו אֵל אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר מֵרְחוֹק: הַמָּקוֹם אֵת וַיֵּרָא עֵינָיו אֵת אַבְרָהָם וַיֵּשֶׁא וַיָּקָח אֲלֵיכֶם וּנְשׁוּבָה וּנְשִׁתְחֻוָּה כֹּה עַד נִלְכָּה וְהִנֵּנִי וְאֲנִי הַחֲמוּר עִם פֹּה לָכֶם הַמֵּאֲכִלָּת, וְאֵת הָאֵשׁ אֵת בִּידֹו וַיָּקָח בְּנוֹ, יִצְחָק עַל וַיֵּשֶׁם הָעֵלָה, עֲצִי אֵת אַבְרָהָם בְּנִי? מִה־הוּא, אָמַר: וְהוּא אָבִי. אָבִיו: אַבְרָהָם אֵל יִצְחָק וַיֹּאמֶר יְחִידֹו. שְׁנֵיהֶם וַיֵּלְכוּ יִרְאֵה לֹו הַאֱלֹהִים אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לְעֵלָה? הִשָּׂה אִיָּה וְהַעֲצִים, הָאֵשׁ הִנֵּה וַיֹּאמֶר: שֵׁם וַיְבִן הַאֱלֹהִים, לֹו אָמַר אֲשֶׁר הַמָּקוֹם אֵל בֹּא יְחִידֹו שְׁנֵיהֶם וַיֵּלְכוּ בְנֵי לְעֵלָה הִשָּׂה הַמִּזְבֵּחַ עַל אֹתוֹ וַיֵּשֶׁם בְּנוֹ, יִצְחָק אֵת וַיַּעֲקֹד הָעֲצִים, אֵת וַיֵּשֶׁם הַמִּזְבֵּחַ, אֵת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא אֶת־בְּנוֹ. לְשַׁחֵט אֶת־הַמֵּאֲכִלָּת לְקַחַת אֶת־יְדֹו אַבְרָהָם וַיִּשְׁלַח לְעֲצִים. מִמֶּעַל תִּשְׁלַח אֵל וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַשָּׁמַיִם מִן יְהוָה מִלֵּאד אֵלָיו וְלֹא אֹתָהּ אֱלֹהִים יֵרָא כִּי יִדְעָתִי עֲתָה כִּי מְאוּמָה לֹו תַעֲשֶׂה וְאֵל הַנֶּעַר עַל יָדְךָ אֵת נֶאֱחָז אֶחָד אֵל וְהִנֵּה וַיֵּרָא עֵינָיו אֵת אַבְרָהָם וַיֵּשֶׁא מִמֶּנִּי יְחִידֶךָ אֵת בִּנְךָ אֵת חֲשֻׁכָת בְּנוֹ יִצְחָק תַּחַת לְעֵלָה וַיַּעֲלֵהוּ הָאֵיל אֵת וַיָּקָח אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ בִּקְרָנָיו בְּסָבִב

יְהוָה בָּהֶר הַיּוֹם: יֹאמֶר לְמַעַן יִרְאֶה, יְהוָה הֵהוּא הַמָּקוֹם אֶת־שֵׁם אַבְרָהָם וַיִּקְרָא נָאִם נִשְׁבַּעְתִּי, בִּי לֹאמֹר, מִן־הַשָּׁמַיִם שְׁנִית אֶל־אַבְרָהָם יְהוָה מִלֵּאד וַיִּקְרָא יִרְאֶה. אֲכֵן בַּעֲבוּרִי, אֶת־יְחִידֶךָ אֶת־בִּנְךָ חֲשֻׁכָת וְלֹא הָיָה, אֶת־הַדָּבָר עֲשִׂית אֲשֶׁר יַעַן יְהוָה, הֵיטֵב, עַל־שִׁפְתַי אֲשֶׁר וְכַחֲלוֹ הַשָּׁמַיִם כְּכֹכְבֵי אֶת־זֶרַעַךְ אֶרֶבָה וְהַרְבֵּה אַבְרָכְךָ, בְּרֹךְ שְׁמַעְתָּ אֲשֶׁר עָקַב הָאֶרֶץ, גִּזְיִי כָל בְּזֹרַעַךְ וְנִבְרָכֹו אִיְבָיו. שְׁעָרֵי אֶת־זֶרַעַךְ וַיֵּרֶשׁ אַבְרָהָם וַיֵּשֶׁב הַשְּׁבוּעָה. בָּאֵר אֵל יְחִידֹו וַיֵּלְכוּ וַיָּקוּמוּ נְעָרָיו, אֵל אַבְרָהָם וַיִּפְּן בְּקוֹלִי. הַשְּׁבוּעָה. בָּאֵר עַל

בָּנִים הֵיטֵב גַּם מִלְכָּה יִלְדָה הִנֵּה לֹאמֹר, לְאַבְרָהָם וַיַּגֵּד הָאֵלָה, הַדְּבָרִים אַחֲרֵי וַיְהִי וְאֶת־יְחִידֹו אָרַם אָבִי וְאֶת־קִמּוּאֵל אַחִיו, וְאֶת־בְּנוֹ הַבְּכוֹר, אֶת־עוֹץ אַחִידֶךָ. לְנַחֲוֹר שְׁמוֹנָה רִבְקָה. אֵת הוֹלִיד וּבִתּוֹאֵל וְאֶת־בְּתוֹאֵל: וְאֶת־יִלְדֶיךָ וְאֶת־פִּלְדָּס וְאֶת־אֲזָאוּ רַעוּמָה שְׁמָהּ אֲשֶׁר וּפִלְגֵשׁוּ אַבְרָהָם. אַחֲרֵי לְנַחֲוֹר מִלְכָּה יִלְדָה אֲשֶׁר הַבָּנִים אֵלָה וְאֶת־מַעֲכָה: וְאֶת־יִתְחֹשׁ וְאֶת־גִּחֹם אֶת־טִבַּח גַּם־הִיא יִלְדָה

## כג

היא ארבע בקרית שרה ותמת שנים ושבע שנה ועשרים שנה מאה שרה חיי ויהיו ויקם ולבכתה. לשרה לספד אברהם ויבא כנען, בארץ חברון היא זאת בעמק, עמכם, אנכי ותושב גר לאמר, אל-בני-חת אברהם ויאמר מתו, מעל אברהם בני-חת ויענו מלפני. את-מתי ואקברה עמכם, אחזת-קבר אפוא תנו-לי במבחר בתוכנו, אתה אלהים נשיא אתנו, נא שמע אדני אלני לאמר את-אברהם שם את-מתך מקבר את-קברו ממך ימנע לא ממנו איש כי את-מתך, קבר קברינו יש אם לאמר: אברהם אליהם וידבר חת: לבני הארץ, לעם וישתחו אברהם ויקם ויתן-לי צחר. בן עפרון אל בעדי ודברו לי שמעו מלפני, מתי את לקבר בנפשכם בתוככם לי יתננה מלא בכסף שדהו, בקצה אשר אשר-לו, המכפלה את-מערת באזני ויאמר אברהם אל החתי עפרון ויען חת, בני בתוך ישב ועפרון לאחזת-קבר השדה את לי, ושמע אדוני אצלי נא היה לאמר, העיר בשער הבאים וכל חת בני מתך. את קבר לך, נתתי אזורי כל לפני נותן, אני לך בו אשר המערה ואת אם לאמר, הארץ העם באזני לעפרון ויאמר הארץ. עם לפני אברהם והשתחוה אפרון ויען שם. את-מתי ואקברה ממני, קח השדה כסף אתי, נא שמע אלי, אתה אבל כסף, דדרכמון מאות ארבע של ארץ כי שמעתי אדני, לא, לאמר לאברהם וישב עפרון, את אברהם וישמע קבר. מתך את ואתה וביניך; ביני זה יהיה מה עבר כסף שקל מאות ארבע בני-חת, באזני דבר אשר הכסף את לעפרון אברהם השדה ממרא, פני על אשר המכפלה במערת אשר עפרון שדה ויקם לסחר. לאחזה לאברהם סביב בגבולו אשר וכל בשדה אשר העץ וכל בו, אשר והמעה במערת אשתו את-שרה אברהם קבר כן אחרי העיר. אל הבאים וכל חת בני לפני השדה ויתאשר כנען. בארץ חברון, הוא ממרא, על-פני אשר המכפלה שדה בני-חת. מאת קבר לאחזה לאברהם אשר-בו והמעה

## כד

בכל אברהם את ברך ואדני בימים, מתקדם זקן היה ואברהם

ירכי תחת ירך את שים לו אשר בכל המושל ביתו של הזקן לעבדו אברהם ויאמר יצחק לבני אשה תקח לא אשר הארץ, ואלהי השמים אלהי ביהוה ואשביעך בה, נולדתי אשר שלי, אליהארץ אבל בקרבם יושב אנכי אשר הכנענים מבנות לא פן העבד, אליו ויאמר משם. יצחק לבני אשה ותקח שלי, ואלהשבט תלך,

אֲשֶׁר הָאָרֶץ אֶל בְּנֵךְ אֶת הָאֲשִׁיב הַזֹּאת, הָאָרֶץ אֶל אַחֲרֵי אֹתִי לִלְכֶת הָאִשָּׁה תִּרְצֶה  
אֱלֹהֵי יְהוָה שְׁמָה: אֶת־בְּנִי פָרִיתְשִׁיב לָךְ הַשְׁמֵר אֲבִרְהֵם אֲלִיו וַיֹּאמֶר מִשֶּׁם יִצְאָת  
אֲלֵי דְבַר אֲשֶׁר מוֹלַדְתִּי, וּמֵאָרֶץ אֲבִי מִבֵּית אֹתִי לִקַּח אֲשֶׁר הָאָרֶץ, וְאֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם  
אֶת־מִלְאָכּוּ יִשְׁלַח הוּא וּלְזֹרְעֶךָ, הַזֹּאת אֶת־הָאָרֶץ אָתָּן לָךְ לֵאמֹר לִי נִשְׁבַּע וְאֲשֶׁר  
הָאָרֶץ אֶל עִמָּךְ לִלְכֶת הָאִשָּׁה תֹּאבָה לֹא וְאִם מִשֶּׁם: לִבְנִי אִשָּׁה וְלִקְחָתָּ לִפְנֵיךְ,  
יָרֵךְ תַּחַת אֶת־יְדוֹ הָעֶבֶד וַיִּשָּׂם שְׁמָה. תֵּשֵׁב לֹא בְנִי אֶת רַק מִשְׁבֹּעֲתִי; וְנִקִּיתָ הַזֹּאת,  
אֲדָנִי, מִגְּמָלִי גְמִלִים עֲשֵׂרָה הָעֶבֶד וַיִּקַּח הָזֶה. עַל־הַדְּבָר לוֹ וַיִּשְׁבַּע אֲדָנִי, אֲבִרְהֵם  
וְהַרְבִּיץ נַחֲוֹר. עִיר אֶל נְהָרִים אֲרָם אֶל וַיִּלָּךְ וַיָּקָם עִמּוֹ, אֲדָנִי טוֹבָת וּמִכָּל  
הַשְּׂאֵבוֹת. יִצְאֹת אֲשֶׁר בַּעַת עָרַב, לַעַת הַמַּיִם בָּאָר אֶצֶל לְעִיר מַחוּץ אֶת־הַגְּמָלִים

עַם־אֲדָנִי וַעֲשֵׂה־חֶסֶד הַיּוֹם לִפְנֵי נָא הַצְּלִיחָה אֲבִרְהֵם אֲדָנִי אֱלֹהֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר  
מַיִם. לְשָׂאֵב יוֹצְאוֹת הָעִיר יוֹשְׁבֵי וּבְנוֹת הַמַּיִם, מַעֲזִין עַל עוֹמֵד אֲנִי הִנֵּה אֲבִרְהֵם:  
אֵתָּה, שְׁתָּה אֲלֵי וְתֹאמַר וְאִשְׁתָּה, אֶת־כִּפְדֶּךָ הֵטִי אֲלֶיהָ אֹמֵר אֲנִי אֲשֶׁר הִבְתּוּלָה וְהִזָּה  
וּבִזְאוֹת לִיצְחָק, לְעֶבֶדְךָ הַכִּינֹת אוֹתָהּ לְשִׁתּוֹת, יָכְלוּ אֲשֶׁר עַד אִשְׁקָה אֶת־גְּמָלֶיךָ וְגַם  
אֲבִרְהֵם. אֲדָנִי עִם חֶסֶד עֲשִׂיתָ כִּי אָדַע

מִלְכָּה בֶן לְבַתּוֹאֵל הַנוֹלָדָת יוֹצְאָתָּה, רִבְקָה וְהִנֵּה בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ, לְדַבֵּר סִימּוֹ לִפְנֵי וַיְהִי  
בַתּוֹלָה מָאֵד, מֵרָאָה יָפֶת הִיְתָה וְהִבְתּוּלָה שְׁכָמָה עַל וְהִכָּד אֲבִרְהֵם, אַחִי נַחֲוֹר אִשְׁתָּה  
הַנָּעֵר וַיִּרְץ וַתַּעַל. כְּדָה, אֵת וְתַמְלָא הַמַּעֲזִין, אֶל וְתִרְדֵּי דַעֲוָה. לֹא אִישׁ הִיְתָה,  
וּמִיָּהֳרָה אֲדוֹנִי, שְׁתָּה, אֹמְרָה: וְהִיא מִכְּדָךְ. מַיִם מָעֻט נָא הַשְׁקִינִי וַיֹּאמֶר: לִקְרֹאתָּהּ,  
וְאֹמְרָה, לְשִׁתּוֹת חָדָל אֲשֶׁר עַד אוֹתוֹ וְהַשְׁקַתָּה זִרְעָהּ, עַל כְּדֵה־מַיִם אֵת וְהוֹרִידָהּ  
אֶל־הַשְׁקָתָה אֶת־כְּדָה וְתִרְקֵן וְתַמְהֵר תִּשְׁתִּינָה. כָּלֵן אֲשֶׁר עַד מַיִם אִשְׁאָב לְגְמָלֶיךָ וְגַם  
וְשׁוֹתֶךָ, כִּי מִתְּבוֹנֵן הִיָּה וְהָאִישׁ לְכָל־הַגְּמָלִים: וְתִשְׁאָב לְשָׂאֵב אֶל־הַבָּאָר עוֹד וְתִרְץ  
לְשִׁתּוֹת, הַגְּמָלִים כָּל חָדְלוֹ כִּאֲשֶׁר וַיְהִי אִם־לֹא. אֶת־דִּרְכּוֹ יְהוָה הַצְּלִיחַ אִם לְדַעַת  
מִשְׁקָלָם. זָהָב עֲשֵׂרָה יְדִיָּה, עַל צְמִידִים וְשָׁנִי דִּרְכָמָה, בְּמִשְׁקָל זָהָב נִזְמִי הָאִישׁ לִקַּח  
לְלוֹ? לָנוּ מִקּוֹם אֲבִיךָ בְּבֵית הַיֵּשׁ לִי, נָא הִגִּידִי אֵתָּה? מִי בֵּת וַיֹּאמֶר: אוֹתָהּ וַיִּשְׁאָל  
וְגַם תְּבוֹן גַּם לוֹ: וְתֹאמַר לְנַחֲוֹר. יִלְדָה אֲשֶׁר הַמִּלְכָּה אֲנִי, בַּתּוֹאֵל בֵּת לוֹ: אֹמְרָה וְהִיא  
בְּרוּךְ וַיֹּאמֶר: לִיָּהּ וְהַשְׁתַּחֲוֶה רָצָה וְהָאָדָם לְלוֹן. מִקּוֹם וְגַם עִמָּנוּ, רַב מִסְּפוֹא  
נָחָה וְאֹתִי אֲדָנִי, מִעַם וְאִמָּתוֹ חֶסֶדוֹ אֵת עֹזֵב לֹא אֲשֶׁר אֲבִרְהֵם, אֲדָנִי אֱלֹהֵי יְהוָה  
הָאֱלֹהִים. הַדְּבָרִים אֵת אִמָּה לְבֵית וְהַגִּידָה רָצָה וְהַנָּעֲרָה אֲדָנִי אַחִי בֵּית אֶל יְהוָה  
כִּאֲשֶׁר וַיְהִי אֶל־הַמַּעֲזִין: הַחוּצָה אֶל־הָאִישׁ לְבֹן וַיִּרְץ לְבֹן וְשִׁמּוֹ אַח הִיָּה וּלְרִבְקָה  
אָחִתוֹ רִבְקָה דְּבָרֵי אֵת שְׁמֵעַ וְכִאֲשֶׁר אָחִתוֹ, יְדִי עַל הַצְּמִידִים וְאֵת הַנְּזָמִים אֵת רָאָה

המעין. על הגמלים על עמד והנה האיש, אל ויבא האיש, אלי דבר ככה לאמר, ומקום הבית את הכינותי ואני בחוץ? תעמד למה יהוה, ברוך בא, לו: ויאמר לגמלים, ומספוא תבן ונתן הגמלים, את ופרק הבית, אל נכנס והאיש לגמלים. לאכל, לחם לפניהם וישם אתו. אשר האנשים רגלי ואת רגליו את לרחץ ומים דבר ויאמר: את־דברי. דברי עד אכל לא ויאמר:

וכסף ובקר צאן ויתן־לו ויגדל, מאד את־אדני ברוך ויהוה אני. אברהם עבד ואמר, לאדני אחד בן ילדה אדני אשת ושרה וחמרים. גמלים ושפחות, עבדים וזהב, לבני אשה תקח לא לאמר אדני אתי והשביע לו אשר כל את לו ויתן זקנתו אחרי ותקח שבטי, ואל תלך אבי בית אל אבל בארצם גר אנכי אשר הכנענים מבנות האלהים יהוה לי, ויאמר אתי. האשה תלך לא פן לאדני, ואמרתי משם. לבני אשה ולקחת את־דרךך, והצליח עמך, את־מלאכו ישלח הוא לפניו, התרציתי אשר אל תבוא כְּאִשֶּׁר כִּי מֵאֲלֹתִי, תהיה נקי אז אבי. ומבית ממשפחתי לבני אשה יהוה אמרתי, המעין אל היום ובבואי משבועתי. נקי ותהיה לך, יתנו ולא שבטי אני הנה עתה, בה הולך אנכי אשר דרכי את מצליח אתה אם אברהם, אדני אלהי אשר הבתולה והיתה מים, לשאב יוצאות העיר אנשי ובנות המים, מעין על עומד לגמליך וגם שתה, אתה גם לי: ותאמר מברך, מים מעט נא השקיני אליה, אמר חסד עשית כי אדע ובזאת יצחק, לעבדו יהוה הכין אשר האשה היא אשׁאב, שכמה, על וכדה יצאת רבקה והנה בלבי, לדבר סימתי בטרם ויהי אברהם. לאדני זרועה על המים כד את הורידה ומרהה השקיני. אליה ואמר ותשאב, העינה ותד השקתה. הגמלים ואת וישת, אשקה. גמליך את וגם אתה, שתה ואמרה: מעצמה הנחור בן אני בתואל בת אמרה והיא לי הגידי את מי בת ואמרתי אותה ושאלתי השתחויתי והשתכלתי, י על והצמידים הנזמים עליה ואשם מלכה לו ילדה אשר לקחת אמת בדרך אותי הצליח אשר אברהם, אדוני אלהי את־יהוה וברכתי ליהוה הגידו ואם־לאו, אדני, עם ואמת חסד אתם עשים אם־כן לבנו. אדוני אחי את־בת על־שמהאל או על־ימין ואפנה לי,

טוב או רע אליך דבר נוכל לא הנה הדבר יצא מיהוה ויאמרו ובתואל לבן ויען בשמע ויהי יהוה דבר כאשר לבן־אדניך, אשה ותהי ולך, קח לפניך, רבקה הנה זהב וכלי כסף כלי העבד והוציא ליהוה: ארצה וישתחו את־דבריהם, אברהם עבד והאנשים הוא וישתו, ויאכלו ולאמה: לאחיה נתן ומתנות לרבקה, ויתן ובגדים, אחיה ויאמרו אדני. אל ואלכה שלחוני ויאמר: בבקר ויקם וישכבו. אתו, אשר

אל אליהם: אמר והוא תלד: ואחר־יכן כעשרה ימים עמנו הבתולה תשב ואמה אמרו והם אדני. אל אלף למען אותי שלחו דרכי. את הצליח ויהוה אותי, תעצרו האיש עם התלכי אליה: ויאמרו לרבקה ויקראו פיה את ונשאלה לנערה נקרא אברהם ואת־עבד ואת־נכסיה אחותם את־רבקה וישלחו אלף. ותאמר: הנה? ויירש רבבה לאלפי היי את אחותנו לה ויאמרו רבקה את ויברכו אתו. ואת־אשר עם ותלכנה עליהגמלים, ותרכבנה ונערו־תיה, רבקה ותקם שונאיו שער את זרעו וילף. את־רבקה העבד ויקח האיש,

ויצא לנגב. אשר בארץ ישב והוא החזון, באר לפי המדבר דרך עובר היה ויצחק ותשא באים גמלים והנה וירא עיניו את וישא ערב, לפנות בשדה לשוח יצחק ההוא האיש מי לנער, ותאמר הגמל מעל ותפל יצחק את ותרא עיניה את רבקה הצעירה את לקחה והיא אדני. זה הנער, ויאמר לקראתנו? בשדה ההולך בית אל יצחק ויבא עשה. אשר הדברים כל את ליצחק העבד ויספר והתכסתה. אמו. שרה על יצחק וינחם ויאהבה, לאשה, לו ותהי רבקה, את ויקח אמו,

## כה

ואת־מדל ואת־יעזן את־זומברן לו ותלד קטורה. ושמה אשה ויקח אברהם ויסף היו דדן ובני ואת־דדן את־שבא הוליד ויקשן ואת־סוֹיא: ואת־יסבוק ואת־מדנים כל־אלה ואלדנה ואבידע וחנוד ואפר גפר מדין ובני ולאמים: ולטושים אשורים שלו הפילגשים ולבני בנו. ליצחק רכושיו כל את אברהם ונתן קטורה: בני היו ארץ אל מזרחה חי, בעודנו בנו יצחק מעם אותם ושלח מתנות, אברהם נתן שנים. וחמש שנה ושבעים שנה מאת חי אשר אברהם חיי שני ואלה המזרח. אתו ויקברו עמיו אל ויאסף ימים ושבע זקן טובה בשיבה אברהם וימת ויגוע על אשר החתי, צחר בן עפרון שדה אל המכפלה, מערת אל בניו וישמעאל יצחק את קברו שם בני־חתי, מאת אברהם קנה אשר המערה ואת השדה את ממרא. פני בנו, את־יצחק אלהים ויברך אברהם, מות אחרי ויהי אשתו. שרה ואת אברהם הגר ילדה אשר בן־אברהם ישמעאל תולדות ואלה ראי. לחי עס־באר יצחק וישב בכור לתולדתם בשמתם ישמעאל בני שמות ואלה לאברהם שרה שפחת המצרית ויטור ותימן וחודן ומסה ודומה ומסמא ומבשם ואדבאל וקדר נביות ישמעאל שנים ובטירותיהם, באהליהם שמותם ואלה ישמעאל בני הם אלה וקדמה ונפש



וַיְגֹעַ שְׁנָה, וַשְּׁבַע וּשְׁלֹשִׁים מָאָה יִשְׁמַעְאֵל, חַיֵּי שְׁנֵי וְאַלְהָה לְאַמְתָּם נְשִׂאִים עָשָׂר  
אֲשֹׁרָה, בְּאַכְהָ מִצְרִים פָּנִי עַל אֲשֶׁר שׁוּר עַד מַחְוִילָה וַיִּשְׁכַּן עִמּוֹ אֶל וַיֹּאכֶסֶף וַיִּמָּת,  
נָפַל. אַחִיו כָּל פָּנֵי עַל

אַרְבָּעִים בֵּן הָיָה וַיִּצְחָק אֶת־יִצְחָק. הוֹלִיד אֲבִרָהִם בֶּן־אֲבִרָהִם, יִצְחָק תּוֹלְדוֹת וְאַלְהָה  
לוֹ הָאֲרָמִי, לְבֵן אַחוֹת נְהָרִים, מֶאֱרֵם הָאֲרָמִי בְּתוֹאֵל בֵּת רַבְּקָה אֶת לֶקַח כְּאֲשֶׁר שְׁנָה  
יְהוָה, לוֹ וַיַּעֲתֶר הַיָּתֶה, עָקְרָה כִּי אֲשֶׁתּוֹ, רַבְּקָה עַל לִיהוָה יִצְחָק וַיִּתְחַנֵּן לְאִשָּׁה.  
לִי, לְהִיּוֹת זֶה עֲתִיד כֵּן אִם וַתֹּאמֶר, בְּתוֹכָהּ, הַיָּלִידִים וַיִּקְפְּצוּ אֲשֶׁתּוֹ. רַבְּקָה וַתִּהְיֶה  
וּשְׁנֵי הֵם, בְּבִטְנָהּ גּוֹיִם שְׁנֵי לָהּ: יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה. מֵאֵת לְדָרֵשׁ וַתִּלְדֶּךָ לִּי? זֶה לָמָּה  
לָלֶדֶת, יְמִיָּה וַיִּמְלְאוּ צָעִיר. יַעֲבֹד וְרַב יֶאֱמָץ, מִלֵּאִם וּלְאִם פִּרְדּוֹ, מִמַּעֲיָד לְאִמִּים  
עָשׂוֹ. שָׁמוֹ וַיִּקְרְאוּ שְׁעָר, כְּאֶדְרֶת כָּלֹ אֲדָמוֹנִי, הַבְּכוֹר וַיֵּצֵא בְּבִטְנָהּ. תּוֹמִים וְהִנֵּה  
בֵּן הָיָה וַיִּצְחָק יַעֲקֹב. שָׁמוֹ אֶת וַיִּקְרָא עָשׂוֹ, בַּעֲקֵב אוֹחוֹת וַיְדוֹ אַחִיו, יֵצֵא כֵן וְאַחֲרֵי  
צִיד יוֹדַע אִישׁ עָשׂוֹ וַיְהִי הַנְּעָרִים, וַיִּגְדְּלוּ רַבְּקָה. אוֹתָם יָלְדָה כְּאֲשֶׁר שְׁנָה שְׁשִׁים  
בְּפִיו, צִיד כִּי אֶת־עָשׂוֹ יִצְחָק וַיֹּאֲהֵב אֶהְלִים. יֵשֵׁב תָּם אִישׁ וַיַּעֲקֹב שְׂדָה, אִישׁ  
אֶת־יַעֲקֹב אֶהְבֵּת וְרַבְּקָה

מִן נָא הַלְעִיטֵנִי לִיַּעֲקֹב: עָשׂוֹ וַיֹּאמֶר עֵיפִי. הַשְׂדָּה מִן בָּא וְעָשׂוֹ נֹזֵיד, בִּשְׁלֵ וַיַּעֲקֹב  
מִכְרָה לַעֲשׂוֹ, יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר אָדוּם. שָׁמוֹ נִקְרָא כֵן עַל אֲנָכִי. עֵיפִי כִי הָזָה, הָאָדָם הַנֹּזִיד  
וַיֹּאמֶר הַבְּכֹרָה לִי זֶה וְלָמָּה לְמוֹת הוֹלֶךְ אֲנָכִי הִנֵּה עָשׂוֹ וַיֹּאמֶר אֶת־בְּכֹרְתָךְ. הַיּוֹם לִי  
נָתַן וַיַּעֲקֹב לִיַּעֲקֹב. אֶת־הַבְּכֹרָה עָשׂוֹ וַיִּמְכֹּר לוֹ, וַיִּשְׁבַּע הַיּוֹם. לִי הַשְּׁבָעָה יַעֲקֹב: לוֹ  
הַבְּכֹרָה. אֶת עָשׂוֹ וַיְכּוּ וַיִּלְדֶּךָ, וַיָּקָם וַיִּשָּׁת, וַיֹּאכֵל עֲדָשִׁים, וַנִּזִּיד לֶחֶם לַעֲשׂוֹ

## כו

אֶל יִצְחָק וַיִּלְדֶּךָ אֲבִרָהִם, בִּימֵי הָיָה אֲשֶׁר הָרֵאשׁוֹן הָרַעֲב מִלְּבַד בְּאֶרֶץ, רָעֵב וַיְהִי  
בְּאֶרֶץ שָׁכֵן מִצְרִימָה תִּרְדֹּד אֶל וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו וַיֵּרָא גִּרְרָה. פְּלִשְׁתִּים מְלָךְ אֲבִימֶלֶךְ  
כָּל אֶת אֶתָּן וְלִזְרַעַךְ לָךְ כִּי וַאֲבִרְכְּךָ, עֵמֶךְ וְאֶהְיֶה הַזֹּאת, בְּאֶרֶץ גּוֹר אֵלֶיךָ אֹמֵר אֲשֶׁר  
אֶת וְהַרְבֵּיתִי אֲבִיךָ. לְאֲבִרָהִם נִשְׁבַּעְתִּי אֲשֶׁר שְׁבֹועֲתִי אֶת וְהַקִּימְתִּי הַזֹּאת, הָאֶרֶץ  
גּוֹיֵי כָל בְּזִרְעֶךָ וְהַתְּבָרְכוּ הַזֹּאת, כָּל־הָאֶרֶץ אֶת לִזְרַעֲךָ וְנָתַתִּי הַשָּׁמַיִם, כְּכֹכְבֵי זֶרַעֲךָ  
וְחֻקוֹתִי מִצְוֹתִי מִשְׁמֵרְתִּי, וַיִּשְׁמֹר בְּקוֹלִי אֲבִיךָ אֲבִרָהִם שָׁמַע אֲשֶׁר עָקֵב הָאֶרֶץ  
אֶחָתִי וַיֹּאמֶר, אֲשֶׁתּוֹ, רַבְּקָה עַל הַמָּקוֹם אֲנִשִּׁי וַיִּשְׁאַלּוּ בְּגֵרָה. יִצְחָק וַיִּשָּׁב וַתּוֹרֶתִי

יפת כי רבקה, על המקום אנשי אותו יהרגו פן היא, אשתי לומר, פחד כי היא, וירא החלון, בעד גרר מלך אבימלך וישקף שם, רבימים ויהי היתה. מראה האמנם אליו ויאמר ליצחק אבימלך ויקרא אשתו. רבקה עם מצחק את יצחק בגללה אמות פן אמרתי אליו יצחק ויאמר היא אחתי אמרת מדוע היא אשתך אשתך, עם מעמי מישוהו שכב כמעט לנו? עשית זאת מה אבימלך: לו ויאמר הנה באיש כליהנוגע לאמר: את כליהעם אבימלך ויצוה בורות. עלינו מביא והיית שוערים, מאה ההיא בשנה וימצא ההיא, בארץ יצחק ויזרע יומת. מות ובאשתו לו ויהי מאד. היה גדול אשר עד היה, גדול ומתקדם האיש, והורם יהוה. ויברכהו אשר הבאות וכל הפלשתיים. אותו ויקנאו רבה, ועבדה בקר ומקנה צאן מקנה אל אבימלך ויאמר עפר וימלאום פלשתיים סתמום אביו בימי אביו עבדי חפרו שם. וישב גרר, בנחל ויחן יצחק, משם וילך מאד. ממנו עצמת כי מעמנו לך יצחק

ויסתמום אביו, אברהם עבדי חפרו אשר המים בארת את ויחפר יצחק וישב אביו. להן קרא אשר כשמות שמות להן ויקרא אביו, אברהם מות אחרי פלשתיים עם גרר רועי וילחמו חיים. מים באר שם וימצאו גרר, בנחל יצחק עבדי ויחפרו והסיע אותו. עשקו כי עולה, הבאר שם ויקראו המים, שלהם ואמרו יצחק, רועי משם ויסע איבה. את שמה וקרא ההיא, על גם ורבו אחרת, באר חפר משם, הרחיב עתה כי לאמר, רחבות שמה ויקרא עליה, רבו ולא אחרת, באר ויחפר הארץ. על אותנו והגדיל לנו יהוה

אברהם אליהי אנכי ויאמר: ההוא בלילה יהוה אליו וירא שבע. באר אל משם ויעל אביו. אברהם בעבור זרעך את והרפיתי וברכתיד אנכי, עמך כי תירא, אל אביו, באר יצחק עבדי שם ויחפרו את אלהו, שם ויט יהוה, בשם ויקרא מזבח, שם ויבן ויאמר צבאו. שר ופיכל מרעהו, ואחוזת מגרר, אליו הלך ואבימלך גרר. בנחל והם מאתכם. אתי ושלחתם אתי שנאתם ואתם אלי? באתם זה למה יצחק, אליהם ונכתרה ובינך, בינינו אלה נא תהי ואמרנו עמך, יהוה היה כי ראינו ראה אמרו: נהגנו וכאשר אנחנו, אותך תיעבנו לא כאשר רע, עמנו לעשות לא ברית. עמך להם ועשה יהוה עלידי אתה מבורך ועתה בשלום, אותך ושלחנו בטוב, אליך יצחק, אותם וישלח לרעהו, איש וישבע בבקר ויקומו וישתו. ויאכלו משתה, אשר הבאר על לו ויגידו יצחק נערי ובאו ההוא, ביום ויהי בשלום מאתו וילכו באר ההיא לעיר שם קרא פן על שבועה, לו וקרא מים: מצאנו לא ויאמרו, חפרו, הנה היום עד שבע,

בת ואת־בשמת החתי בארי בת את־יהודית אשר ויקח שנה ארבעים בן עשו ויהי  
ולרבקה. לִיצחק ריח מרת ותהינה החתי: אילון

## כז

אליו ויאמר הגדול בנו לעשו ויקרא מראות עיניו ותכהינה יצחק הזקין אחרי ויהי  
קח אפוא עתה מותי את־יום ידעתי ולא זקנתי הנה ויאמר הנני: ויאמר בני  
לי ועשה ציד. לי וצודה אליהשדה, וצא ואת־הקשת, את־האשפה את־כליך,  
אמות. בטָרם נפשי תברכך למען אכל, למען לי והבא אוהב, אני כאשר מטעמים  
ציד לצוד המישור אל הלב ועשו בנו, עשו אל מדבר יצחק את שמעה ורבקה  
עשו אל מדבר אביך את שמעתי הנה, הקטן, בנה יעקב אל אמרה ורבקה לאביו  
לפני יהוה לפני ואברכך שאכל כדי מעדנים, לי ועשה ציד לי הבא לאמר, אחיך  
שני משם לי קח הצאן, אל ולך אותך מצוה אני כאשר לי, שמע בני, ועתה מותי.  
לאביך והבאת אוהב. כאשר לאביך מטעמים אתם ואעשה וטובים, רכים גדיים  
אחי עשו הנה אמו, אל־רבקה יעקב ויאמר מותו. לפני אביך יברכך למען ואכל,  
והבאתי כמתעתע, בעיניו והייתי אבי ימששני פן חלק. איש ואנכי שער, איש  
ולך בקולי שמע רק בני קללתך עלי אמו לו ותאמר ברכה. ולא קללה על־עצמי  
אביואהב כאשר מעדנים אמו ותעש לאמו, ויבא ויקח וילך קח־לי

ותלבש בבית אתה היתה אשר הטובה הגדול בנה עשו את־שמלת רבקה ותקח  
צוארו: חלקת ועל על־זרועותיו שמה הגדיים ואת־עורות הקטן. בנה את־יעקב  
ואמר: לאביו והביא בנה יעקב ביד עשתה אשר הלחם ואת המטעמים את ותתן  
בכרך עשו אנכי אל־אביו יעקב ויאמר בני? אתה, מי הנני, אמר: והוא אבי.  
יצחק ויאמר נפשך תברכני למען מצידי ואכל שב קום אלי וברת כאשר עשיתי  
ויאמר לפני אליך יהוה הזדמן אשר ויאמר בני למצא מהרת אשר מה־זה לבנו  
יעקב ויגש אס־לא: עשו בני זה האתה בני ואמשך אלי גשה־נא אל־יעקב יצחק  
הכירו, ולא עשו. ידי והידים יעקב, קול הקול ויאמר: וימששהו, אביו, אל־יצחק  
אני ויאמר עשו בני זה האתה ויאמר ויברכהו שעריות, אחיו עשו כדי ידיו היו כי  
לו ויבא ויאכל, לו ויגש נפשי. תברכך למען בני, מצידיך, ואכלה לי הגש ויאמר:  
את וירח לו, וישק ויגש בני: ושקה־לי אלי נא גשה אביו יצחק לו ויאמר וישת. וזן  
ויתן־לך יהוה ברכו אשר שדה כריח בני ריח הנה ויאמר, ויברכהו, בגדיו, ריח

לך וישתחוו גוים, ויעבדוך ויתירוש: דגן ורוב הארץ ומשמני השמים מטל האלהים ברוך. והמברכך ארור, המקללך אביד, בני לך וישתחוו לאחיד, אדון והיה שרים,

יצחק מלפני יעקב יצא כאשר ויהי בנו, את־יעקב לברך יצחק שהפסיק אחרי ויהי יקם לאביו ויאמר לאביו ויבא מעדנים הוא גם ויעש מן־הציד בא אחיו ועשו אביו, והוא אתה? מי אביו: יצחק לו ויאמר נפשך תברכני למען בנו מציד ויאכל אבי אפוא מי ויאמר: מאד, עד גדולה חרדה יצחק ויחרד עשו. בכורך בנך אני אמר: כאשר ויהי יהיה. ברוך וגם ואברכהו, בואך, בטורם מכל ואכל לי, ויבא ציד הצד ברכני ויאמר, מאד, ומרה גדולה צעקה ויצעק יצחק, אביו דברי את עשו שמע שמו נקרא בצדק ויאמר את־ברכתך ויקח במרמה אחיד בא לו ויאמר אבי. גם־אני עשו ויאמר ברכתני את לקח ועתה לקח בברתי את פעמים זה הנה עקבני כי יעקב לך, שמתיו אדון הן לעשו: ויאמר יצחק ויען אבי ברכה לי השארת הלא לאביו בני? אעשה, מה אפוא ולך סמכתיו, ויין ודגן לעבדים, לו נתתי אחיו כל ואת יצחק וידכא אבי אני גם ברכני אבי לך היא אחת הברכה אביו אל עשו ויאמר יהיה הארץ משמני הנה אליו ויאמר אביו יצחק ויען ויבד: בקולו עשו ויזעק כאשר והיה תעבד אחיד ואת תחיה חרבך ועל מלמעלה: השמים ומטל מושבך צוארך מעל עלו את ותתיר תריד

יקרבו בלבם: עשו ויאמר אביו, ברכו אשר הברכה על־דבר את־יעקב עשו וישטם הגדול, בנה עשו דברי את לרבקה ויגד אחי. את־יעקב ואהרנה אבי, אבל מי בך מתנכם אחיד עשו הנה אליו, ותאמר הקטן, בנה ליעקב ותקרא ותשלח חרנה. אחי לבן אל נהרים ארם אל לך ברח וקום בקולי, שמע בני, ועתה להרגך. עשית אשר וישפח ממך, אחיד ואת־חרון החמה שוב עד אחרים ימים עמו ושכן רבקה ותאמר אחד: ביום משניכם אשכל פן משם, אותך ואשלח ושלחתי לו, הזאת הארץ מבנות אשה יעקב אס־קח בני־חת בנות מפני בחי קצתי אל־יצחק חיים־לי למה

## כח

קיום הכנעני מבנות אשה תקח לא לאמר ויצוהו אתו ויברך את־יעקב יצחק ויקרא לבן מבנות אשה משם לך וקח אמך, אבי בתואל בית אל מסופוטמיה, אל ברח

את לך ויתן עמים לקהל והיית אותך וירבה ויגדילך יברכך ואלהי אִמֶךָ. אחי  
אלהים נתן אשר מגורֶיךָ, אָרַץ את לרשת אחֶרֶיךָ, ולזרעך לך אבי, אברהם ברכת  
הָאָרֶץ, בְּנִיתוֹאֵל אֶל־לֵבָן נהרִימָה אֶרֶם וילך את־יַעֲקֹב, יִצְחָק וישלח לאברהם.  
ועשו. יַעֲקֹב אִם רִבְקָה אחי

אֶרֶם שֶׁל אֶל־מִסּוּפּוּטְמִיָּא אוֹתוֹ וְשִׁלַּח אֶת־יַעֲקֹב יִצְחָק בְּרֹךְ כִּי רָאָה עָשׂו וְהִנֵּה  
מִבְּנוֹת אִשָּׁה תִּקַּח לֹא לְאִמֶּר: עָלִיו וְצֹוּה אוֹתוֹ, בְּבָרְכּוֹ מִשָּׁם, אִשָּׁה לוֹ לִקְחַת  
עָשׂו גַם וַיֵּרָא אֶרֶם. שֶׁל מִסּוּפּוּטְמִיָּה אֵל וְהִלֵּךְ וּלְאִמּוֹ, לְאָבִיו שָׁמַע וַיַּעֲקֹב הַכְּנַעֲנִים.  
מִחֲלַת אֶת וַיִּקַּח יִשְׁמַעֲאֵל, אֵל עָשׂו וַיֵּלֶךְ אָבִיו יִצְחָק בְּעֵינֵי כְּנָעַן בְּנוֹת הֵן רְעוּת כִּי  
לְאִשָּׁה. נָשָׂיו אֵל נְבִיּוֹת, אַחֹת אֲבִרָהָם, בֶּן יִשְׁמַעֲאֵל בַּת

וַיִּקַּח הַשָּׁמֶשׁ, בָּא כִּי שָׁם וַיֵּלֶן בַּמָּקוֹם וַיִּפְגַּע חֲרִנָּה. וַיֵּלֶךְ שִׁבְעָה מִבְּאֵר יַעֲקֹב וַיֵּצֵא  
מִצֵּב סֵלֶם וְהִנֵּה וַיַּחֲלֵם הָהוּא. בַּמָּקוֹם וַיִּשְׁכַּב מֵרָאשְׁתֵּיו, וַיִּשָּׁם הַמָּקוֹם מֵאֲבָנֵי  
נָצַב וַיִּהְיֶה בּוֹ וַיֵּרְדִּים עָלִים אֱלֹהִים מִלְּאָכִי וְהִנֵּה הַשָּׁמִימָה מְגִיעַ רָאשׁוֹ אֲשֶׁר בְּאָרֶץ  
אֹתָהּ אֲשֶׁר הָאָרֶץ תִּירָא, אֵל יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי אָבִיךָ אֲבִרָהָם אֱלֹהֵי אֲנָכִי וַיֹּאמֶר, עָלֶיךָ,  
וְדִרּוֹמָה יָמָה וּפְרָצֶת הָאָרֶץ, כְּחוֹל זֶרַעַךְ וְהִיָּה וּלְזֶרַעַךְ. אֶתְנַנֶּה לָּךְ עָלֶיךָ, שִׁכָּב  
וּשְׁמִרְתִּיךָ עִמָּךְ אֲנָכִי וְהִנֵּה וּבִזְרָעַךְ. הָאָרֶץ מִשְׁפָּחוֹת כָּל בֶּדֶךָ וּנְבָרְכּוּ וְקִדְמָה, וְצִפּוֹנָה  
אִם אֲשֶׁר עַד אֶעֱזָבְךָ לֹא כִּי הִזְאת הָאֲדָמָה אֵל וְהַשְׁבַּתִּיךָ תִּלְךָ אֲשֶׁר הִדְרֶךָ בְּכָל  
הַזֶּה, בַּמָּקוֹם הַזֶּה אֲכַן וַיֹּאמֶר: מִשְׁנָתוֹ יַעֲקֹב וַיִּיקֶץ לָךְ דְּבַרְתִּי אֲשֶׁר כָּל אֶת עֲשִׂיתִי  
אֱלֹהִים, אִם־בֵּית כִּי זֶה אֵין הַזֶּה! הַמָּקוֹם מֵה־נּוֹרָא וַיֹּאמֶר: וַיִּירָא יְדַעְתִּי. לֹא וְאֲנָכִי  
מֵרָאשְׁתֵּיו, שָׁם שָׁם אֲשֶׁר הָאָבִן אֶת וַיִּקַּח בְּבִקֹּר יַעֲקֹב וַיִּקַּם הַשָּׁמִים. שָׁעַר זֹאת  
בֵּית־אֵל, הֵהוּא הַמָּקוֹם אֶת־שָׁם וַיִּקְרָא רֹאשָׁה. עַל שָׁמֶן וַיִּצֶק מִצִּבָּה, אֹתָהּ וַיִּשָּׁם  
הָאֱלֹהִים יְהוָה יְהִיָּה אִם לֹאמֶר: נָדָר יַעֲקֹב וַיֵּדֶר לִפְנִים. הָעִיר שָׁם הִיָּה לֹוֹ וְאוֹלָם  
לְלֶבֶשׁ, וּבָגָד לְאָכַל לֶחֶם לִי וַיִּתֵּן הוֹלֵךְ, אֲנָכִי אֲשֶׁר הִזְאת בְּדֶרֶךְ וַיִּשְׁמְרֵנִי עִמָּדִי  
אֲשֶׁר הִזְאת וְהָאָבִן לְאֱלֹהִים. לִי יְהוָה וְהִיָּה אָבִי, בֵּית אֵל בְּשָׁלוֹם אוֹתִי וַיִּשְׁיֵב  
לָךְ. אֶעֱשֶׂרְנוּ עֶשֶׂר תִּתֵּן־לִי, אֲשֶׁר וְכָל אֱלֹהִים, בֵּית לִי תִהְיֶה מִצִּבָּה הַקִּימוֹתִי

## כט

רִבְקָה אחי הָאָרֶץ, בְּתוֹאֵל בֶּן לֵבָן אֵל קָדָם, בְּנֵי אֶרְצָה וַיֵּלֶךְ רָגְלִיו אֶת יַעֲקֹב וַיֵּשֶׁא  
מִן כִּי עָלֶיךָ, רִבְצִים צֵאן עֲדָרֵי שְׁלֹשָׁה וְשָׁם בְּשׁוּדָה, בָּאָר וְהִנֵּה וַיֵּרָא וַעֲשׂו יַעֲקֹב אִם

כָּל שְׁמָה וְנֶאֱסָפוּ הַבָּאָר. פִּי עַל גְּדוּלָה וְאָבֵן הַעֲדָרִים, אֶת הַשְּׁקוּ הַהִיא הַבָּאָר  
 עַל הָאָבֵן אֶת וְהַשְּׁבִיבוּ הַצֶּאֱנָן, אֶת וְהַשְּׁקוּ הַבָּאָר, פִּי מֵעַל הָאָבֵן אֶת וְגִלְלוּ הַעֲדָרִים,  
 אֲנַחְנוּ מִחֶרֶן וַיֹּאמְרוּ אַתֶּם מֵאִין אַחֵי יַעֲקֹב אֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ מִקוֹמָהּ. אֶל הַבָּאָר פִּי  
 הוּא הַבָּרִיא לָהֶם וַיֹּאמְרוּ יָדְעֵנוּ וַיֹּאמְרוּ נַחֲזֹר בֶּן לָבָן אֶת הַיָּדְעָתָם לָהֶם וַיֹּאמְרוּ  
 עַת טָרָם גְּדוּל, הַיּוֹם עוֹד יַעֲקֹב: וַיֹּאמְרוּ הַצֶּאֱנָן עִם בָּאָה בְּתוֹ רַחֵל וְהִנֵּה בָרִיא וַיֹּאמְרוּ  
 אֲשֶׁר עַד נוֹכַל, לֹא אָמְרוּ, וְהֵם וָרָעוּ. לָכוּ אֶת־הַצֶּאֱנָן, הַשְּׁקוּ אֶת־הַמִּקְנֶה. לְאִסְף־  
 מִדְּבַר עוֹדְנֵנוּ הַצֶּאֱנָן. אֶת וְהַשְּׁקִינוּ הַבָּאָר, פִּי מֵעַל הָאָבֵן אֶת וְגִלְלוּ הָרָעִים, כָּל יֶאֱסָפוּ  
 וְיִהְיֶה אֲבִיָּה. צֶאֱנָן אֶת רַעְתָּהּ הִיא כִּי אֲבִיָּה, צֶאֱנָן עִם בָּאָה לָבָן בְּתוֹ רַחֵל וְהִנֵּה אֲלֵיהֶם,  
 יַעֲקֹב וַיֵּגֶשׁ אִמּוֹ, אַחֵי לָבָן וְאֶת־צֶאֱנָן אִמּוֹ אַחֵי בְּתוּלָבָן אֶת־רַחֵל יַעֲקֹב רָאָה כַּאֲשֶׁר  
 אֶת־רַחֵל, יַעֲקֹב וַיִּשָּׁק אִמּוֹ. אַחֵי לָבָן אֶת־צֶאֱנָן וַיִּשָּׁק הַבָּאָר, פִּי מֵעַל אֶת־הָאָבֵן וַיֵּגֶל  
 וַתִּגַּד וַתִּרְצֶן הוּא, כְּדֹרְבָקָה וְכִי הוּא אֲבִיָּה אַחֵי כִי לְרַחֵל וַיִּגַּד וַיִּכְּדֶה. אֶת־קוּלוֹ וַיִּשָּׂא  
 רֵץ אַחֲתוֹ, בֶּן יַעֲקֹב שֵׁם אֶת לָבָן שָׁמַע כַּאֲשֶׁר וְיִהְיֶה הָאֵלֶּה. אֶת־הַדְּבָרִים לְאֲבִיָּה  
 הַדְּבָרִים כָּל אֶת לָלָבָן וַיִּסְפֹּר בֵּיתוֹ, אֶל וַיְבִיאֵהוּ לוֹ, וַיִּנָּשֶׁק אוֹתוֹ וַיַּחֲבֹק לְקִרְיָתוֹ,  
 יָמִים: חֲדָשׁ עֲמוֹ וְיִהְיֶה אִתָּהּ וּמִבְשָׁרִי מִעֲצָמוֹתַי לָבָן לוֹ וַיֹּאמְרוּ הָאֵלֶּה.

וּלְלָבָן מִשְׁכָּרְתָּךְ: מַה לִּי הַגִּידָה חֲנָם תַּעֲבֹדְנִי לֹא אִתָּה אַחֵי כִי לְיַעֲקֹב לָבָן וַיֹּאמְרוּ  
 חֲלֹשׁוֹת, לֹאֵה שֶׁל וְהַעֲנִינִים רַחֵל. הַקִּטְנָה וְשֵׁם לֹאֵה הַגְּדוּלָה שֵׁם בְּנוֹת, שְׁתֵּי הֵיוּ  
 אֶעֱבֹדָךְ וַיֹּאמְרוּ: אֶת־רַחֵל, יַעֲקֹב וַיֹּאֲהֵב מְאֹד. מִרְאָה וּפֶתַח יִפְתָּה וּפֶתַח הַיָּתֶה וְרַחֵל  
 תַּת מֵאֲשֶׁר לָךְ אוֹתָהּ תַּת טוֹב לָבָן לוֹ וַיֹּאמְרוּ הַקִּטְנָה. בְּתֵךְ רַחֵל בְּעַד שְׁנַיִם שָׁבַע  
 כְּיָמִים בְּעֵינָיו וְיִהְיֶה שְׁנַיִם, שָׁבַע רַחֵל בְּעַד יַעֲקֹב וַיַּעֲבֹד עִמָּי שָׁכָן אַחֵר לֹאִישׁ אוֹתָהּ  
 כְּדֵי הַיָּמִים, מְלֹא כִי אִשְׁתִּי, אֶת לִי תֵן לָלָבָן: יַעֲקֹב וַיֹּאמְרוּ אוֹתָהּ בְּאֶהְבְּתוֹ אַחֲדִים  
 אֶת וְלִקַּח עָרֶב, וְיִהְיֶה מִשְׁתָּה וַיַּעַשׂ הַמָּקוֹם אֲנָשִׁי כָּל אֶת לָבָן וַיֹּאסֹף אֲלֵיהָ. שָׁאֲבוּא  
 אֶת־זִלְפָּה בְּתוֹ לְלֹאֵה נָתַן וְלָבָן יַעֲקֹב. אֲלֵיהָ וַיְבִיא יַעֲקֹב, אֶל אוֹתָהּ וַיְבִיא בְּתוֹ לֹאֵה  
 זֹאת מַה לָּבָן: אֶל יַעֲקֹב וַיֹּאמְרוּ לֹאֵה. הִיא וְהִנֵּה בִּבְקָר, וְיִהְיֶה לְשִׁפְחָה לָהּ שִׁפְחָתוֹ  
 בְּמִקְוֵמֵנוּ כֵּן לֹא לָבָן וַיַּעַן רַמִּיתִּי? וְלִמָּה עֲמֹךְ? עֲבַדְתִּי רַחֵל עַל הָלֹא לִי? עֲשִׂיתִי  
 תַּחַת אֶת־זֹאת גַּם לָךְ וְאִתָּנָה זֹאת, אֶת־שְׁבוּעַ אֲכֹן שְׁלֵם הַבְּכִירָה. לִפְנֵי הַצְעִירָה לְתַת  
 וּמֵלֵא כֵן, יַעֲקֹב וַיַּעַשׂ אַחֲרוֹת. שְׁנַיִם שָׁבַע עוֹד עֲמָדִי תַּעֲבֹד אֲשֶׁר הָעֲבוּדָה  
 אֶת בְּלֵהָ לְבִתּוֹ נָתַן וְלָבָן לֹאֵה לֹא לָבָן וַיִּתֵּן־לוֹ זֹאת, אֶת־שְׁבוּעַ  
 שָׁבַע עֲמוֹ וַיַּעֲבֹד מֵלֹאֵה, יוֹתֵר רַחֵל אֶת וַיֹּאֲהֵב רַחֵל, אֶל וַיְבִיא לְשִׁפְחָהּ. לָהּ שִׁפְחָתוֹ,  
 אַחֲרוֹת־שְׁנַיִם

וַתִּהְיֶה עֲקָרָה. הַיָּתֶה וְרַחֵל אֶת־רַחֲמָהּ, וַיִּפְתַּח לֹאֵה, שְׁנוּאָה כִּי הָאֵלֵהִים יְהוָה וַיִּרְא

לי ונתן בעניי יהוה ראה כי לאמר, ראובן שמו את ותקרא ליעקב, בן ותלד לאה  
 כי יהוה שמע כי ותאמר: ליעקב, שני בן ותלד שוב ותהר אישי. יאהבני ועתה בן,  
 בן ותלד עוד ותהר שמעון. את־שמו ותקרא את־זה. גם לי ויתן אנכי, שנואה  
 את קרא בן על בנים. שלשה לו ילדתי כי אלי, אישי ילוה הפעם עתה ותאמר:  
 שמו קראה על־כן את־יהוה אודה הפעם עתה ותאמר בן ותלד עוד ותהר לוי. שמו  
 מלדתו ומצמד יהודה

## ל

בנים, לי תנה ליעקב: ותאמר באחותה, רחל ותקנא ליעקב, ילדה לא כי רחל ותרא  
 מנע אשר אנכי אלהים התחת לה ויאמר רחל על יעקב ויכעס אני. אמות אין ואם  
 על־ברכי ותלד אליה בא בלהה שפחתי הנה ליעקב רחל ותאמר בטן פרי ממך  
 ותהר יעקב: אליה ויבא לאשה שפחתה את־בלהה לו ותתן ממנה: גם־אנכי ואבנה  
 בקולי שמע וגם אלהים דנני רחל ותאמר בן. ליעקב ותלד רחל, שפחת בלהה  
 ליעקב. שני בן ותלד רחל, שפחת בלהה עוד ותהר דן שמו קראה על־כן בן ויתן־לי  
 שמו את ותקרא ויכלתי, אחותי עם ונאבקותי האלהים לי נאבק רחל, ותאמר  
 ליעקב אתה ותתן שפחתה את־זלפה ותקח מלדת, עמדה כי לאה ותרא נפתלי.  
 במזל לאה ותאמר בן. ליעקב ותלד לאה, שפחת זלפה ותהר אליה. ויבא לאשה,  
 ותאמר שני: בן ליעקב ותלד לאה שפחת זלפה עוד ותהר גד: את־שמו ותקרא  
 בימי ראובן וילד אשר: את־שמו ותקרא הנשים יאשרוני כי אני מאשרת לאה  
 ללאה רחל ותאמר אמו. לאה אל אתם ויבא בשדה, דודאים וימצא חטים קציר  
 הגם אישי? את לקחת כי לך די הלא לאה: ותאמר בנה. מידודאי לי תנינא אחתה:  
 דודאי תחת הזה הלילה עמך ישכב כן, לא רחל: ותאמר תקחי? בני דודאי את  
 היום, תבוא אלי ותאמר, לקראתו, לאה ותצא בערב, השדה מן יעקב ויכנס בנה.  
 אלהים וישמע ההוא. בלילה עמה וישכב בני, דודאי תחת אותך שכרתי כי  
 את־שכרי, האלהים לי נתן לאה: ותאמר חמישי בן ליעקב ותלד ותהר אל־לאה  
 שכר. הוא אשר ישכר, את־שמו ותקרא לאישי. את־שפחתי נתתי אשר תחת  
 טובה מתנה לי האלהים נתן לאה ותאמר ליעקב. ששי בן ותלד לאה, עוד והרתה  
 זבולון. שמו את ותקרא בנים, ששה לו ילדתי כי אישי, בי יבחר עתה הזאת, בעת  
 אליה וישמע את־רחל, אלהים ויזכר דינה. את־שמה ותקרא בת, ילדה כן ואחרי  
 אלהי הסיר רחל: ותאמר בן, ליעקב ותלד והרה את־רחמה. ויפתח אלהים,

אחר־בן לי אלהים יסף לאמר יוסף שמו את ותקרא את־חֲרַפְתִּי.

אל־מְקוֹמִי ואל־כֹּה שלחני אל־לבן: יעקב אמר את־יוסף, רחל ילדה כֹּאֲשֶׁר ויהי יודע אתה כי אֵלֶכָה, למען בעדם, לך עבדתי אשר ילדי ואת נשי את השב וּלְאָרְצִי: כי נחשתי בְּעֵינֶיךָ חן מִצָּאתִי אִם־נָא לָבָן אֵלִיו ויאמר לך. עבדתי אשר העבדות את את יודע אתה יעקב, ויאמר ואתן. אלי, שְׂכָרְךָ את פֶּרֶט בְּגִלְלֶךָ הָאֱלֹהִים בְּרַכְנִי וירִבָּה לִפְנֵי, לך אֲשֶׁר הָיָה מַעֲט כִּי אֲתִי מִקְנֶךָ הָיָה אֲשֶׁר כָּל ואת לך, עבדתי אֲשֶׁר לוֹ ויאמר בית; לי גִּם־אֲנִי אַעֲשֶׂה אִימָתִי וְעֵתָה בְּרַגְלִי, הָאֱלֹהִים יִהְיֶה ויִּבְרַכְךָ לְרֵב, הִזֶּה הַדָּבָר אֵת לִי תַעֲשֶׂה אִם מְאוּמָה לִי תִתֵּן לֹא יַעֲקֹב לוֹ ויאמר לך אֲתָן מָה לָבָן חוּם שֶׁה כָּל מַשֶּׁם וְהַבְדֵּל הַיּוֹם, צֹאנְךָ כֹּל יַעֲבֹר וְאֲשֶׁמְרָם צֹאנְךָ אֵת אֶרְעָה שׁוֹב הַמִּחְרָת, בְּיוֹם צִדְקָתִי לִי וְתַעֲנֶה לְשֹׁכֵר. לִי ויהיה בְּעֵזִים, וְנִקְדָּ מְנַמֵּר וְכָל בִּכְבָּשִׁים גָּנוֹב בִּכְבָּשִׁים, וְחוּם בְּעֵזִים, וְנִמְרָ נִקְדָּ יִהְיֶה לֹא אִם אֲשֶׁר כָּל לִפְנֵיךָ, שְׂכָרִי הוּא כִּי הִנֵּקְדִים אֶת־הַתִּישִׁים הַהוּא בְּיוֹם ויִבְדֵּל כְּדִבְרְךָ יִהְיֶה לָבָן לוֹ ויאמר אֲצִלִּי. יִהְיֶה אֲשֶׁר וְכָל בִּכְבָּשִׁים חוּם הָיָה אֲשֶׁר וְכָל וְהַטְּלָאוֹת הַנִּקְדוֹת כָּל־הַעֲזִים וְאֵת וְהַטְּלָאִים רָעָה וַיַּעֲקֹב יַעֲקֹב, וּבֵין בִּינֵיהֶם יָמִים שְׁלֹשֶׁת דָּרָךְ וַיִּשֶׁם בְּנָיו בֵּיד וַיִּתֵּן בָּהֶם לָבָן הָיָה אוֹתָם וַיִּקְלָף וְעֶרְמוֹן, וְאִגּוּזֵי טָרִי לִבְנָה מִטָּה יַעֲקֹב לוֹ וַיִּקַּח הַנְּשָׂאוֹת. לָבָן צֹאן אֵת קֶלֶף, אֲשֶׁר הִלָּבָן הַמְטוֹת עַל נֶרְאָה הַטָּרִי, אֵת וּבְהַפְשִׁיטוֹ לִבְנוֹת, קֶלְפוֹת יַעֲקֹב תְּבוֹאֲנָה כֹּאֲשֶׁר לִמְעַן הַמִּים, מַשְׁקִי בַשְּׁקִתוֹת קִילֵף אֲשֶׁר אֶת־הַמְקִלוֹת וְהַנִּיחַ מְנַמֵּר. וַיַּחֲמוּ אֱלֹהֵי־הַמְקִלוֹת: הַצֹּאן יִיחַמוּ לַשְּׁתוֹת, בְּבוֹאֵן הַמְקִלוֹת, לִפְנֵי לַשְּׁתוֹת הַצֹּאן נִקְדוֹת. וְאֶפְרוֹת וְטָלָאוֹת וְנִקְדוֹת לִבְנוֹת הַצֹּאן וְתַלְדָּנָה הַמְקִלוֹת, אֵל הַצֹּאן ויִבְדֵּל בִּכְבָּשִׁים, וְכָל־נִקְדָּ מְנִקְדָּ אֵיל הַצֹּאן לִפְנֵי וַיַּעֲמֵד יַעֲקֹב, הַבְּדִיל וְאֶת־הַכְּבָשִׁים מִתַּעֲבָרוֹת, הַצֹּאן הָיוּ אֲשֶׁר בְּזֶמֶן וַיְהִי לָבָן: אֶל־צֹאן אֲתָם עָרַב וְלֹא לִבְדוֹ, עֲדָרִים לוֹ כֹּאֲשֶׁר הַמְקִלוֹת. לִפִּי תַעֲבָרְנָה לִמְעַן בְּרֵהִטִים, הַצֹּאן לִפְנֵי אֶת־הַמְקִלוֹת יַעֲקֹב שֵׁם וַיַּעֲשֶׂר לַיַּעֲקֹב וְהַבְּעָל־יִסְמִין לָלָבָן, הַחֲסֵר־יִסְמִין וַיְהִי שֵׁם, לֹא יוֹלְדוֹת, הַצֹּאן הָיוּ וְחִמּוּרִים. וְגִמְלִים וְשִׁפְחוֹת וְעִבְדִים וּבָקָר רַב מִקְנֶה לוֹ וַיְהִי מָאֵד, מָאֵד הָאִישׁ

## לא

ומאֲשֶׁר לֹא־בִינוּ אֲשֶׁר כָּל אֵת יַעֲקֹב לָקַח הָאִמְרִים לָבָן בְּנֵי דְבָרִי אֵת שָׁמַע וַיַּעֲקֹב כְּתָמוֹל אֵלִיו אִינְנוּ וְהִנֵּה לָבָן, פְּנֵי אֵת יַעֲקֹב וַיֵּרָא הִנֵּה הַכְּבוֹד כָּל אֵת עֲשֶׂה לֹא־בִינוּ וְשִׁלַּח עִמָּךְ וְאֶהְיָה מוֹלִדְתְּךָ וְאֵל אֲבִיךָ אֶרֶץ אֵל שׁוֹב יַעֲקֹב אֵל יִהְיֶה וַיֹּאמֶר שְׁלֹשׁוֹם.



אנכי רואה לָהֶן וַיֹּאמֶר הַצֶּאֱנָן שֵׁם אֲשֶׁר־הָיוּ אֶל־הַשָּׂדֶה וּלְרַחֵל לֵלְאָה וַיִּקְרָא יַעֲקֹב  
כִּי יוֹדְעוֹת וְאֵתָנָן עָמִי הִזָּה אֲבִי וְאֵלֶּהִי שְׁלֹשׁוֹם כְּתָמוֹל אֵלֵי אֵינָנו כִּי אֲבִיכֶן פָּנֵי אֵת  
פְּעָמַיִם, עֲשֹׂר שְׁכָרִי אֵת וְהַחֲלִיף אוֹתִי רְמָה וְאֲבִיכֶם אֲבִיכֶם. אֵת עֲבָדָתִי כֹחִי בְּכָל  
וְיִלְדוֹ שְׁכָרְךָ, יִהְיֶה הַנִּקְדִּים יֹאמֶר, כִּכָּה אִם לִי. לְהִרְעֵה הָאֱלֹהִים לוֹ נָתַן וְלֹא  
לְבָנִים. כֹּל־הַצֶּאֱנָן וְיִלְדוֹ שְׁכָרְךָ, יִהְיֶה הַלְּבָנִים יֹאמֶר, וְאִם נִקְדִּים, כֹּל־הַצֶּאֱנָן  
הַצֶּאֱנָן הָיוּ כְּאֲשֶׁר וַיְהִי אוֹתָם. לִי וְנָתַן אֲבִיכֶם מִקְנֶה כָּל אֵת לִקְחָה וְהָאֱלֹהִים  
הַעֲזִים וְעַל הַצֶּאֱנָן עַל הָעוֹלָם וְהָאֵילִים הַתִּישִׁים וְהִנֵּה בַּחֲלוֹם, וְאֵרָא מִתְעַבְרוֹת,  
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב בַּחֲלוֹם הָאֱלֹהִים מִלֵּאדָּא אֵלֵי וַיֹּאמֶר נִמְשִׁים. וְאִפְרַיִם וְנִקְדִּים לְבָנִים  
הַצֶּאֱנָן עַל הָעוֹלָם הָאֵילִים וְאֵת הַתִּישִׁים אֵת וְרָאָה עֵינֶיךָ נָא שֹׂא וַיֹּאמֶר מִה־הוּא  
לִךְ עוֹשֶׂה לָבָן אֲשֶׁר כָּל אֵת רָאִיתִי כִּי נִמְרִים וְאִפְרַיִם וְנִקְדִּים לְבָנִים הַעֲזִים וְעַל  
לִי וְנִדְרָת מִצְבָּה שֵׁם לִי מִשְׁחָתָא אֲשֶׁר אֱלֹהִים, בְּמִקּוֹם אֵלֶיךָ הִנֵּרָאָה הָאֱלֹהִים אֲנֹכִי  
וְתַעֲזֵן עִמָּךְ. וְאִזְהִי מוֹלְדָתְךָ, אֶרֶץ אֵל וְלֶךְ הַזֹּאת, הָאֶרֶץ מִן וְצֹא קוֹם וְעַתָּה נִדְרָ. שֵׁם  
נִחְשְׁבָנוּ כְּנִכְרִיּוֹת הֲלֹא אֲבִינוּ בְּבֵית וְנִחְלָה חֶלֶק לָנוּ הָעוֹד לוֹ וְתֹאמְרֶנָּה וְלֵאמֹר רַחֵל  
הָאֱלֹהִים לִקְחָה אֲשֶׁר וְהַכְּבוֹד הָעֲשֹׂר כָּל אֶת־כִּסְפֵּנוּ אָכַל אָכֹל וְגַם אֶתָּנוּ מִכָּר כִּי לוֹ  
יַעֲקֹב וַיִּקָּם עָשָׂה. הָאֱלֹהִים לֶךְ אִמְרָה אֲשֶׁר כָּל וְעַתָּה, וְלִילְדִינוּ. יִהְיֶה לָנוּ מֵאֲבִינוּ  
שְׁלוֹ אֶת־כָּל־הַנִּכְסִים וְיִוְלָךְ עַל־הַגְּמִלִים וְאֵת־יִלְדֵיו אֶת־נִשְׁוֵי וַיִּקַּח  
לְלֶכֶת לוֹ, וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בְּמִסּוֹפּוֹטְמִיָּה רִכְשָׁה אֲשֶׁר שְׁלוֹ וְאֶת־כָּל־הַמִּטְלָטְלִין  
שֶׁל תִּרְפִּים אֵת גִּנְבָה וְרַחֵל צִאֲנוּ, אֵת לְגִזּוֹ הַלֶּךְ וְלָבָן כָּנְעֵן: אֶל־אֶרֶץ אֲבִיו אֶל־יִצְחָק  
וְכָל הוּא וַיִּבְרַח הוּא. בּוֹרַח כִּי לוֹ הַגִּיד לְבִלְתִּי הָאֶרֶץ, מִלְּבָן הַסְּתִירִי וַיַּעֲקֹב אֲבִיהָ.  
הַשְּׁלִישִׁי בַּיּוֹם הָאֶרֶץ לָלָבָן וַיִּגְדֵּה הַגִּלְעָד. הִר פָּנָיו וַיִּשֶׁם הַנֶּהָר, אֵת וַיַּעֲבֵר לוֹ, אֲשֶׁר  
בְּהָר וְהַשִּׁיגוּ יָמִים, שְׁבַעַת דְּרֹךְ אַחֲרָיו רִדְף עִמּוֹ, אַחֲיוֹ אֵת וְלִקְחָה יַעֲקֹב. בָּרַח כִּי  
תִדְבֹר פֶּן לֶךְ הַשְּׁמֵר לוֹ וַיֹּאמֶר הַלִּילָה בַּחֲלוֹם הָאֶרֶץ לָבָן אֵל הָאֱלֹהִים וַיָּבֵא הַגִּלְעָד.  
הַעֲמִיד וְלָבָן בְּהָר, אֶת־אֶהְלוֹ נָטָה וַיַּעֲקֹב אֶת־יַעֲקֹב, לָבָן וְהַשִּׁיג רָעָה יַעֲקֹב עִם  
אֵתִי וְגִנְבָת בָּרַחַת בְּסִתֵּר לְמָה עָשִׂיתָ מָה לִּיעֲקֹב לָבָן וַיֹּאמֶר גִּלְעָד: בְּהָר אֶת־אֶחָיו  
בְּשִׁמְחָה אוֹתָךְ מִשְׁלַח הִיִּיתִי לִי, הַגִּדָת וְאִם חֶרֶב כְּשִׁבוּיּוֹת בְּנוֹתִי אֵת וְתוֹלָךְ  
וְעַתָּה וְאֶת־בְּנוֹתִי, אֶת־יִלְדֵי לְנִשְׁקֵךְ רָאוּי נִחְשְׁבָתִי וְלֹא וּבִכְנוֹר. וּבְתַפִּים וּבְמוֹסִיקָה  
לֹאמֹר: אֵלֵי אִמְרָה אֶתָּמוֹל אֲבִיךָ וְאֵלֶּהִי לֶךְ, לְהִרְעֵי דִי חִזְקָה וְעַתָּה עָשִׂיתָ. בְּאוֹלָת  
אֵל לְלֶכֶת הַתְּאוּת בְּתִאוּהָ כִּי הִלְכָתָה, אִז עָתָה רָעָה. יַעֲקֹב עִם תִּדְבֹר פֶּן לֶךְ הַשְּׁמֵר  
פֶּן כִּי אִמְרָתִי יִרְאֵתִי, כִּי לָלָבָן, וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב וַיַּעֲזֵן אֱלֹהִים? אֵת גִּנְבָתָה לְמָה אֲבִיךָ, בֵּית  
אֶת־אֱלֹהֶיךָ תִּמְצָא אֲשֶׁר עִם יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר לִי. אֲשֶׁר כָּל וְאֵת מִמֶּנִּי בְּנוֹתֶיךָ אֵת תִּקַּח  
וַיַּעֲקֹב מְאוּמָה, עִמּוֹ הַכִּיר וְלֹא וְקַח. מִשְׁלָךְ עָמִי יֵשׁ מָה הַכִּיר אֶחָינוּ, לְפָנֵי יִחְיָה לֹא  
וַיִּצָּא מִצָּא, וְלֹא לֵאמֹר, בְּבֵית וְחַפֵּשׁ נִכְנַס וְלָבָן אוֹתָם. גִּנְבָה אֶשְׁתּוֹ רַחֵל כִּי יָדַע לֹא

אל גם ונכנס מצא, ולא השפחות, שתי ובבית יעקב, בית את וחפש לאה, מבית עליהם ותשב הגמל בשקי אותם ותשם התרפים את לקחה ורחל רחל. בית לי. נשים כי ידרוך מפניך, לקום אוכל לא כי אדני בעיני אל יכבד לאביה, ותאמר ויען לבן, עם וילחם יעקב וירגז את התרפים. מצא ולא בכל הבית לבן ויחפש כלי כל את חפשת וכי אחרי רדפת כי חטאתי ומה עוני מה ללבן, ויאמר יעקב שנינו. בין ויכחו ואחי, אחיד לפני פה שים ביתך; כלי מכל מצאת מה ביתי; אילי שכלו, לא שלך והעזים שלך הכבשים עמד, אני שנה עשרים לי אלה יום גנבת מידי, אשלמנה אנכי לך, הבאתי לא טרפה אכלתי. לא שלך הכבשים עשרים זה מעיני שנתי וסרה בלילה ובקרח בחם נשרף ביום הייתי לילה וגנבת בצאנך, שנים ושש בנותיך בשתי שנה עשרה ארבע עבדתיך בביתך, אנכי שנה לי, היה יצחק ופחד אברהם אבי אלהי אלמלא פעמים. עשר את משכרתי ותחלה אותך והוכיח אלהים, ראה כפי יגיע ואת עני את אותי. משלח היית ריקם עכשו אתמול.

אתה אשר וכל צאני והצאן בני והבנים הנה בנותי ליעקב ויאמר לבן ויען נכרתה בא ועתה ילדו אשר לבניהן או היום להן אעשה מה ולבנותי הוא לי רואה ראה עמנו, איש אין הנה אליו, ויאמר ובינך, ביני לעדות ותהיה ואתה, אני ברית לאחיו יעקב ויאמר מצבה. אותה והקים אבן לקח ויעקב ובינך. ביני עד האלהים הזה הגל לבן לו ויאמר הגל על שם ויאכלו גל ויעשו אבנים ויספו אבנים אספו לבן ויאמר עד. גל לו קרא ויעקב העדות, גל לו קרא ולבן היום ובינך ביני מעיד ומעידה הזה הגל מעיד ובינך, ביני הקימתי אשר והמצבה הזה הגל הנה ליעקב: ביני האלהים יראה אמר, אשר והחזון עד. גל השם נקרא כן על הזאת, המצבה ראה על בנותי, נשים אסתקח את בנותי, אסתענה מרעהו. איש נפרד כי ובינך, לא וגם אתה אליך אני אעבר אסלא ובינך. ביני עד אלהים ראה, עמנו איש אין נחור ואלהי אברהם אלהי לרעה: הזאת ואת המצבה הזאת את הגבעה אלי תעבר לאחיו, ויקרא בהר, זבח ויזבח יצחק. אביו בפחד יעקב וישבע בינינו, ישפטו בהר. וילינו וישתנו, ויאכלו

## לב

אל מקומו וילך לבן וישב אותם ויברך ואת בנותי את בניו וינשק בבקר לבן ויקם

פָּגְשׁוּ הָאֱלֹהִים וּמִלֵּאכֵי חוֹנָה, אֱלֹהִים מַחְנֶה רֹאה וּכְשֶׁהֵבִיט לְדַרְכּוֹ, הַלֵּךְ וַיַּעֲקֹב  
הֵהוּא הַמְקוֹם שֶׁם וַיִּקְרָא זֶה אֱלֹהִים מַחְנֶה אוֹתָם רֹאה כְּאֲשֶׁר יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר אוֹתוֹ.  
מַחְנִים

אתם וַיֵּצֵאוּ אֲדוֹם אֶרֶץ אֶל שַׁעִיר אֶרֶץ אֶל אָחִיו עָשׂוּ אֶל לִפְנֵי מַלְאָכִים יַעֲקֹב וַיִּשְׁלַח  
עַד וַאֲחֵרֵתִי גִרְתִּי לָבֵן עִם יַעֲקֹב, עֲבָדְךָ אָמַר כֹּה עָשׂוּ, לֹאדְנִי תֹאמְרוּ כֹה לֵאמֹר,  
עָשׂוּ, לֹאדְנִי לְהַגִּיד וְאֲשַׁלַּח וּשְׁפָחוֹת, וְעֲבָדִים וְצֹאן וְחֲמוּרִים בָּקָר לִי וַיְהִי עִתָּה.  
אֶל־אֲחִיךָ בֹּאנוּ לֵאמֹר, אֶל־יַעֲקֹב הַמַּלְאָכִים וַיִּשׁוּבוּ לִפְנֵיךָ. חֵן עֲבָדְךָ יִמְצָא לְמַעַן  
וַיִּצֶר מְאֹד יַעֲקֹב וַיִּירָא עִמּוֹ. אִישׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּע לִקְרֹאתְךָ, כֹּה הוּא הֵנָּה וְגַם עָשׂוּ,  
מַחְנוֹת. לְשָׁנִי וְאֶת־הַצֹּאן וְאֶת־הַגְּמֵלִים וְאֶת־הַבָּקָר אֵתוּ אֲשֶׁר אֶת־הָעַם וַיַּחֲזֵן לוֹ,  
הַשָּׁנִי הַמַּחְנֶה וְהָיָה וְהָכֵהוּ, הָאֶחָד הַמַּחְנֶה אֶל עָשׂוּ יְבוֹא אִם יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר  
אֵלֶי הָאֵמַר אֶתָּה אֲדֹנִי יִצְחָק אָבִי וְאֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם אָבִי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְפָלִיטָה.  
אֲשֶׁר הָאֵמַת וּמִכָּל הַצְדָּקָה מִכָּל לִי יִסְפֹּק עִמָּךְ וַאֲיִטִּיבָהּ מוֹלֶדְתְּךָ אֶרֶץ אֶל שׁוֹב  
מַחְנוֹת. לְשָׁנִי הִיִּיתִי וְעִתָּה הִזָּה, הִיִּרְדֹן אֶת עֲבֵרְתִּי זֶה בְּמִקְלִי כִּי לְעַבְדְּךָ, עֲשִׂית  
וְאֶתָּה עַל־בָּנִים אִם וְהַכְנִי, יְבוֹא פֶּן אֲתוּ, אֲנֹכִי יֵרָא כִּי עָשׂוּ, מִיָּד אָחִי, מִיָּד הַצִּילָנִי  
וַיֵּלֶן מִרְבֵּ. לֹא־יִסְפֹּר אֲשֶׁר הֵינִי, כְּחוֹל אֶת־זֶרְעֶךָ וּשְׁמַתִּי עִמָּךְ, אִיטִיב הִיטֵב אֲמַרְתָּ,  
מֵאֲתִים, עֲזִים אָחִיו לְעָשׂוּ וַיִּשְׁלַח מִתְּנוֹת, הִבִּיא מִן־אֲשֶׁר וַיִּקַּח הַהוּא, בְּלִילָה שֶׁם  
בָּקָר שְׁלִשִׁים, וַיִּלְדִּיהֶן מִיִּנְיָקוֹת גְּמֵלִים עֲשָׂרִים, אֵילִים מֵאֲתִים, צֹאן עֲשָׂרִים, תִּשְׁעִים  
עֶדֶר עֶדֶר לִנְעָרֵי אוֹתָם וְנָתַן עֲשָׂרָה. וְעִזִּים עֲשָׂרִים חֲמוּרִים עֲשָׂרָה, פָּרִים אַרְבָּעִים,  
אֶת צֹנֶה וְהוּא לְעֶדֶר. עֶדֶר בֵּין תִּשְׁמִימוּ וּמִרְחָק לִפְנֵי, עֲבָרוּ לִנְעָרֵי, וַיֹּאמֶר לְבָדוּ,  
וְאָנָּה אֶתָּה, לְמִי לֵאמֹר, אוֹתְךָ וַיִּשְׁאֵל אָחִי עָשׂוּ אוֹתְךָ יִפְגֹּשׁ אִם לֵאמֹר: הִרְאִשׁוּן  
עָשׂוּ, לֹאדְנִי שְׁלַח מִתְּנוֹת יַעֲקֹב מִעֲבָדְךָ תֹאמַר, לִפְנֵיךָ? הַהוּלָכִים אֵלֶי וּלְמִי תֵלֵךְ,  
הַהֹלְכִים כָּל וְאֶת הַשְּׁלִישִׁי וְאֶת הַשָּׁנִי וְאֶת הִרְאִשׁוּן אֶת וַיֵּצֵאוּ אַחֲרֵינוּ. הוּא וְהֵנָּה  
הֵנָּה וְאֲמַרְתֶּם אֶתְכֶם בְּמִצְאוֹ עָשׂוּ אֶל תִּדְבְּרוּ הִזָּה כְּדָבָר לֵאמֹר, הָאֵלָּה הַעֲדִירִים לִפְנֵי  
כֵּן וְאַחֲרֵי לִפְנֵי הַהֹלְכוֹת בְּמִתְּנוֹת פָּנִיו אֲכַפְּרָה אָמַר כִּי אַחֲרֵינוּ בָּא יַעֲקֹב עֲבָדְךָ  
בְּמַחְנָה. הַהוּא בְּלִילָה שֶׁכָּב וְהוּא לִפְנֵי, הִלְכוּ וְהַמִּתְּנוֹת פָּנֵי יֵשָׁא אוֹלֵי פָנָיו אֶרְאֶה  
יִלְדֵי עֶשֶׂר אֶחָד וְאֶת שְׁפָחָתִיו שְׁתֵּי וְאֶת נָשָׁיו שְׁתֵּי אֶת וַיִּקַּח הַהוּא בְּלִילָה וַיִּקַּם  
לוֹ. אֲשֶׁר כָּל אֶת וְהַעֲבִיר הַנַּחֲל, אֶת וְעֵבֶר אוֹתָם וַיִּקַּח יֵבֶק מִעֵבֶר אֶת וַיַּעֲבֵר

בַּכֶּף וַיַּעַז לוֹ, יִכּוֹל לֹא כִי וַיִּרָא הַשָּׁחַר. עֲלוֹת עַד עִמּוֹ אִישׁ וַיֵּאָבֶק לְבָדוּ, יַעֲקֹב וַיִּוָּתֵר  
וַיֹּאמֶר הַשָּׁחַר עָלָה כִּי שְׁלַחְנִי לוֹ וַיֹּאמֶר עִמּוֹ. בַּהִיאֲבָקוּ יַעֲקֹב יֶרֶךְ כֶּף וּתְקַע יִרְכּוֹ,  
יִקְרָא לֹא לוֹ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר שְׁמֶךָ מִה אֵלָיו וַיֹּאמֶר בְּרַכְתִּנִּי אִם כִּי אֲשַׁלַּחְךָ לֹא

ותוכל אנשים ועם אלהים עם שרית כי שמך יהיה ישראל אלא יעקב שמך עוד  
 ויברך לשמי; תשאל זה למה ויאמר, את־שמך, לי הגדנא ויאמר, יעקב וישאל  
 אל־פנים פנים אלהים ראיתי כי פניאל הוא המקום שם יעקב ויקרא שם. אותו  
 על־ירכו. צולע והוא האלהים, את־צורת עבר כְּאִשֶּׁר הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח־לוֹ נִפְשִׁי וַתִּנְצַל  
 נַגַע כִּי הָזָה, הַיּוֹם עַד הַיּוֹד עַל־כֵּף אֲשֶׁר הִנָּשָׂה אֶת־גִּיד יִשְׂרָאֵל בְּנִי יֹאכְלוּ לֹא עַל־כֵּן  
 הִנָּשָׂה:בְּגִיד יַעֲקֹב בְּכַף־יָרֵךְ

## לג

ויחלק עמו, איש מאות וארבע בא, אחיו עשו והנה וירא, עיניו את יעקב וישא  
 השפחות שתי את וישם השפחות. שתי ואת רחל, ועל לאה, על הילדים את יעקב  
 באחרונים. יוסף ואת רחל ואת אחר, ילדיה ואת לאה ואת בראשונים, בניהן ואת  
 עשו וירץ אחיו. אל גשתו עד פעמים, שבע ארצה וישתחוו לפניהם, הלך והוא  
 וירא עשו ויבט שניהם. ויבכו אתו, וינשק צנארו, על ויפל אתו, ויחבק לקראתו,  
 חנן אשר הילדים אמר: והוא לך? אלה מה ויאמר: ואת־הילדים, את־הנשים  
 וילדיה לאה ותגש וישתחוו: וילדיהן השפחות ותקרבנה את־עבדך. האלהים  
 המחנות כל לך אלה מה ויאמר וישתחוו. ויוסף רחל נגשה בן ואחרי וישתחוו,  
 רב ישלי עשו ויאמר אדני לפניך חן עבדך ימצא למען ויאמר פגשתי אשר האלה  
 מידי מנחתי ולקחת בעיניך חן מצאתי אסנא יעקב ויאמר אשר־לך לך יהי אחי  
 לך, הבאתי אשר את־ברכתי קח ותרצני אלהים פני כראת פניך ראיתי עליכן כי  
 ויאמר ישרה. בדרך ונלכה נסעה ואמר: ויקח ויפצרבו כל, וישלי אלהים חנני כי  
 אחד יום ארדפם ואם עלי מיניקות והבקר והצאן רפים הילדים כי יודע אדני אליו  
 המסע ארץ לפי בדרך אתחזק ואני עבדו, לפני אדני ילדנא כל־המקנה ימותו  
 עמך נא אעזבה עשו ויאמר שעירה. אל־אדני באי עד הנערים, רגל ולפי לפני אשר  
 ביום עשו וישב אדני בעיניך חן מצאתי כי די זה למה ויאמר אתי אשר העם מן  
 עשה ולמקנהו בתים, שם לו ויעש סכות, אל נסע ויעקב שעירה: לדרך והוא  
 סכות.ההוא המקום שם קרא בן על סכות,

העיר. את־פני ויחן ארם, מפדן בשויבו כנען בארץ אשר שכם עיר שלם יעקב ויבא  
 במאה שכם אבי חמור מאת אהלו את שם הקים אשר השדה חלקת את וקנה  
 ישראל.לאלה וקרא מזבח, שם והקים קשיטה

## לד

שָׁכַם אוֹתָהּ וַיֵּרָא הָאָרֶץ. בְּבָנוֹת לְרֹאוֹת לַיעֲקֹב יֵלְדָה אֲשֶׁר בְּתִלְלָהּ דִּינָה וַתֵּצֵא  
בֶּת דְּדִינָה לְבֹו וַיִּדְבַּק וַיַּעֲנֶה אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אוֹתָהּ וַיִּקַּח הָאָרֶץ נָשִׂיא הַחוּי בֶּן־חֲמֹור  
לֵאמֹר: אֲבִיו חֲמֹור אֵל שָׁכַם אָמַר הַנַּעֲרָה. עַל־לֵב וַיִּדְבַּר אֶת־הַנַּעֲרָה, וַיֵּאָהֵב יַעֲקֹב,  
וּבָנִיו בָּתּוּ, אֶת־דִּינָה בֶּן־חֲמֹור טָמָא כִּי שָׁמַע וַיַּעֲקֹב לְאִשָּׁה. הַזֹּאת הַנַּעֲרָה אֵת לִי קָח  
יַעֲקֹב אֵל שָׁכַם אָבִי חֲמֹור וַיֵּצֵא עַד־בָּאִם יַעֲקֹב וְהַחֲרִישׁ בְּשֹׁדָה, עַם־מִקְנֶהוּ הָיוּ  
לָהֶם וַיֵּרַע הָאֲנָשִׁים, נִעְצְבוּ שְׁמֵעוּ, וְכַאֲשֶׁר הִשְׁדָּה, מִן בָּאוּ יַעֲקֹב וּבָנָי אֹתוֹ לְדַבֵּר  
חֲמֹור וַיִּדְבַּר יְהִיָּה. כֵּן וְלֹא יַעֲקֹב, בֶּת עִם שָׁכַב בִּישְׂרָאֵל, עָשָׂה נָבִלָה כִּי מָאֵד,  
וְהַתַּחַתְנוּ לְאִשָּׁה לֹו אֹתָהּ נָא תָנוּ בְּתָכֶם אֵת בְּנִפְשׁוֹ בַּחֵר בְּנֵי שָׁכַם לֵאמֹר אֲלֵיהֶם  
הִנֵּה וְהָאָרֶץ שָׁכְנוּ, וְאֵתְנוּ לְבָנֵיכֶם. קָחוּ וְאֶת־בְּנוֹתֵינוּ לָנוּ, תָּנוּ אֶת־בְּנוֹתֵיכֶם אֵתְנוּ,  
אֲחִיהָ וְאֵל אֲבִיהָ אֵל שָׁכַם וַיֹּאמֶר בָּהּ. וְהָאֲחִיזוּ בָּהּ וְסָחֲרוּ שָׁכְנוּ לְפָנֵיכֶם, רַחֲבָה  
וְאֵתְנוּ מָאֵד, מָאֵד אֶת־הַמֶּהָר הָרָבּוּ נָתַן תֹּאמְרוּ אֲשֶׁר וְאֵת בְּעִינֵיכֶם חֵן אֲמַצֵּא־נָא  
לְאִשָּׁה. הַזֹּאת אֶת־הַיֵּלְדָה לִי וְתָנוּ אֵלַי, תֹּאמְרוּ כַּאֲשֶׁר

אֶת־דִּינָה טָמָא כִּי אֲלֵיהֶם וַיִּדְבְּרוּ בְּמִרְמָה אֲבִיו וְאֶת־חֲמֹור אֶת־שָׁכַם יַעֲקֹב בְּנֵי וַיַּעֲנוּ  
הֵזָה, אֶת־הַדְּבָר לַעֲשׂוֹת נֹכַח לֹא דִינָה, אָחִי וְלֹוי שְׁמַעוֹן אֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אַחֲוֹתֵם:  
לָכֶם נִדְמָה בְּזֹאת רַק לָנוּ. הוּא חֶרְפָּה כִּי עָרְלָה, לֹו אֲשֶׁר לְאִישׁ אֶת־אַחֲוֹתָנוּ לְתַת  
אֶת־בְּנוֹתֵינוּ וְנִתְּנוּ זָכָר כָּל לָכֶם בְּהַמּוֹל אֲתֶם, גַּם כְּמוֹנוּ תִּהְיוּ אִם בְּתוֹכְכֶם, וְנִשָּׁב  
תִּשְׁמַעוּ לֹא וְאִם אֶחָד לָעַם וְהִינּוּ אֲתָכֶם וַיִּשְׁבְּנוּ נָשִׁים נִקְחֵלְנוּ וּמִבְּנוֹתֵיכֶם לָכֶם  
שָׁכַם וּבְעֵינֵי חֲמֹור בְּעֵינֵי הַדְּבָרִים וַיִּיטְבוּ וְהִלְכְּנוּ. בָּתְנוּ אֵת לִקְחָנוּ לְהַמּוֹל, אֲלֵינוּ  
הִזָּה וְהוּא יַעֲקֹב, בְּבֶת דָּבָק כִּי הֵזָה, הַדְּבָר אֵת לַעֲשׂוֹת הַנַּעַר אַחֵר וְלֹא בֶּן־חֲמֹור.  
אֵל וַיִּדְבְּרוּ עִירָם, שָׁעַר אֵל בָּנוּ וּשְׁכַם חֲמֹור וַיִּבֹּא אֲבִיו. בְּבֵית אֲשֶׁר מִכָּל הַנִּכְבָּד  
וַיִּסְחָרוּ־בָּהּ, הָאָרֶץ עַל עַמְּנוּ יִשְׁבּוּ הֵם, שְׁלָמִים הָאֵלָה הָאֲנָשִׁים לֵאמֹר, עִירָם אֲנָשִׁי  
לָהֶם. נָתַן וְאֶת־בְּנוֹתֵינוּ לְנָשִׁים, נִקְחֵלְנוּ אֶת־בְּנוֹתֵיהֶם לְפָנֵיהֶם, רַחֲבָה הִנֵּה וְהָאָרֶץ  
כָּל לָנוּ בְּהַמּוֹל אֶחָד, לָעַם לִהְיוֹת כְּדִי אֲתָנוּ, לְשִׁבַּת הָאֲנָשִׁים לָנוּ יִדְמוּ לְכַד בְּזֹאת  
בְּזֹאת רַק יִהְיוּ לָנוּ הִלּוּא וְכָל־רִכּוּשָׁם וּבְהִמָּתָם וּמִקְנֵיהֶם נְמוּלוּ. הֵם גַּם כַּאֲשֶׁר זָכָר,  
עִירָם, שָׁעַר יוֹצֵאֵי כָל בָּנוּ שָׁכַם וְאֵל חֲמֹור אֵל וַיִּשְׁמַעוּ אֲתָנוּ וַיִּשְׁבּוּ לָהֶם נִדְמָה  
זָכָר. כָּל עָרְלָתָם בְּשַׁר אֵת וַיְמַלּוּ

דִּינָה אָחִי וְלֹוי שְׁמַעוֹן יַעֲקֹב בְּנֵי שְׁנַי לִקְחוּ בְּכָאֵב, הָיוּ כַּאֲשֶׁר הַשְּׁלִישִׁי, בְּיוֹם וַיְהִי

בְּנוֹ וְאֶת־שִׁכְם וְאֶת־חֲמור וְזָכָר. כָּל וַיְהִיגוּ בְּטַח, הָעִיר אֶל וַיָּבֹאוּ חֲרָבוֹ, אֶת אִישׁ הַחֲלָלִים עַל בָּאוּ יַעֲקֹב וּבְנֵי וַיֵּצְאוּ. שִׁכְם מִבֵּית אֶת־דִּינָה וַיִּקְחוּ לְפִי־חֲרָב, הָרְגוּ חֲמוּרֵיהֶם, וְאֶת בְּקָרָם וְאֶת צֹאנֵם וְאֶת אַחֻתָם דִּינָה אֶת טָמְאוֹ אֲשֶׁר הָעִיר אֶת וַיָּבֹאוּ וְאֶת־כָּל־גּוֹפּוֹתֵיהֶם לָקְחוּ. בַּשָּׂדֶה, הָיָה אֲשֶׁר וְכָל בָּעִיר הָיָה אֲשֶׁר כָּל־אֲשֶׁר וְאֶת בָּעִיר הָיָה כָּל־אֲשֶׁר אֶת וַיָּבֹאוּ שָׁבוּ, וְאֶת־נָשֵׁיהֶם וְאֶת־כָּל־מִטְלָטְלֵיהֶם לְכָל רֹעַ לְהִיּוֹת אֹתִי עֲשִׂיתֶם שְׁנוּא וְאֶל־לוֹי אֶל־שִׁמְעוֹן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר בְּבִתִּים. הָיָה וּנְשִׁמְדָתִי וְהַכּוֹנֵי עָלַי וְנֶאֱסָפוּ מִסָּפֶר מָתִי וְאֲנִי וּבִפְרוֹזִים בְּכַנְעָנִים בְּאַרְץ הַיּוֹשְׁבִים בְּאַחֻתָנּוּ? יִשְׁתַּמְשׁוּ הַכּוֹזָנָה אָבֵל אָמְרוּ, וְהֵם וּבִיתִי אֲנִי

## לה

מִזְבַּח שֵׁם וַעֲשֵׂה שֵׁם וּשְׁכֵן בֵּית־אֵל הַמָּקוֹם אֵל עֲלֵה קוּם יַעֲקֹב אֵל הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר עֲמוֹ אֲשֶׁר וְלָכֵל לְבֵיתוֹ יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר אַחִיךָ עָשׂוּ מִפְּנֵי בְּרוּחַךְ אֵלֶיךָ הִנֵּרָא לֵאלֹהִים וְנִעְלָה וְנִקְוָם שְׁמִלְתִּיכֶם וְהִחְלִיפוּ וְהִטְהִירוּ בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר הִנָּכַר אֱלֹהֵי אֶת הַסִּירוֹ עִמָּדִי הָיָה אֲשֶׁר צָרָתִי, בְּיוֹם אֵלֵי הַשִּׁמְעַ לְאֱלֹהִים מִזְבַּח שֵׁם וְנִעְשֶׂה בֵּית־אֵל אֵל בִּידָם אֲשֶׁר הִנָּכְרִים אֶת־הָאֱלֹהִים לְיַעֲקֹב וַיִּתְּנוּ הַלְכָתִי. אֲשֶׁר בְּדֶרֶךְ וַיּוֹשִׁיעֵנִי וַיֵּאבֹד בְּשִׁכְם, אֲשֶׁר הָאֵלָה תַּחַת יַעֲקֹב אַתֶּם וַיִּטְמֵן בְּאֻזְנֵיהֶם, אֲשֶׁר וְאֶת־הַנְּזָמִים אֲשֶׁר הָעָרִים עַל אֱלֹהִים פָּחַד וַיְהִי מִשְׁכָּם, יִשְׂרָאֵל וַיִּסַּע הָזֶה. הַיּוֹם עַד אַתֶּם, הֵיא כְּנָעַן בְּאַרְץ אֲשֶׁר אֶל־לוֹ יַעֲקֹב וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי אַחֲרֵי רָדְפוּ וְלֹא סָבִיבוּתֵיהֶם, בֵּית־אֵל, הַמָּקוֹם שֵׁם וַיִּקְרָא מִזְבַּח, שֵׁם וַיִּבֶן עֲמוֹ הָיָה אֲשֶׁר וְכָל־הָעָם הוּא בֵּית־אֵל אַחִיו. עָשׂוּ מִפְּנֵי בְּכֻרָחוֹ הָאֱלֹהִים אֵלָיו נִרְאָה שֵׁם כִּי

יַעֲקֹב וַיִּקְרָא הָאֵלֹן, תַּחַת לְבֵית־אֵל מִתַּחַת וּתְקַבֵּר רִבְקָה, מִיִּנְקַת דְּבוּרָה מִתָּה נִהְרִים, מֶאֱרֵם בֹּא כְּאֲשֶׁר בָּלוּ, עוֹד אֶל־יַעֲקֹב הָאֱלֹהִים וַיֵּרֵא בְּכוּת. אֵלֹן אֶת־שְׁמָה יִשְׂרָאֵל אֵלָא יַעֲקֹב, עוֹד יִקְרָא לֹא שְׁמֶךָ הָאֱלֹהִים, לוֹ וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים. אוֹתוֹ וַיִּבְרָךְ הָרַבָּה שָׁלָךְ הָאֱלֹהִים אֲנִי הָאֱלֹהִים לוֹ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל. שְׁמוֹ אֶת וַיִּקְרָא שְׁמֶךָ, הָיָה אֲשֶׁר הָאָרֶץ וְאֶת יִצְחָק וּמַלְצִיד וּמַלְכִים מִמֶּךָ יִהְיוּ גוֹיִם וְקִהְלוֹת גוֹיִם וְהִתְרַבָּה הָאָרֶץ אֶת אֶתֶן אַחֲרֶיךָ וְלִזְרַעַךְ תִּהְיֶה, לָךְ נִתְּתִיהָ, לָךְ וּלְיִצְחָק, לְאַבְרָהָם נִתְּתִי בְּמָקוֹם מִצְבָּה יַעֲקֹב וְהָקִים אֹתוֹ. דְּבַר אֲשֶׁר מִן־הַמָּקוֹם מַעְלִיו הָאֱלֹהִים וַיַּעַל הָזֹאת. יַעֲקֹב וַיִּקְרָא שְׁמִן. עָלֶיהָ וַיִּצַּק נֶסֶךְ, עָלֶיהָ וַיִּסַּף אָבֹן, מִצְבַּת הָאֱלֹהִים, עֲמוֹ דְּבַר אֲשֶׁר וְהָקִים מִבֵּית־אֵל יַעֲקֹב נִסַּע בֵּית־אֵל. הָאֱלֹהִים, שֵׁם אֹתוֹ דְּבַר אֲשֶׁר הַמָּקוֹם שֵׁם אֶת

אפרתה, אל לבוא כברתא אל התקרב כאשר והיה גדר, למגדל מעבר אהלו את המילדת: לה ותאמר בלדתה, בהקשותה ויהי בלידה והתקשתה רחל ילדה את־שמו ותקרא מִתָּה, כִּי אֶת־נַפְשָׁהּ, בְּשִׁחְרָרָהּ וַיְהִי בֶן. לך גִּסְזָה כִּי הִתְחַזְקִי, אֶפְרָתָה, הַפּוֹדְרוֹם בְּדֶרֶךְ וּתְקַבֵּר רַחֵל וּתְמַת בְּנִימִין. אֶת־שְׁמוֹ קָרָא וְאָבִיו בֶּן־כָּאֲבִי, רַחֵל קָבַר עַל הַמַּצֵּבָה הַיָּא זֹאת קְבָרָהּ, עַל מַצֵּבָה יַעֲקֹב וְהַקִּים לָחֶם: בֵּית הַיָּא זֹאת בְּלָהָה עִם וַיִּשְׁכֹּב רְאוּבֵן הַלֵּךְ הַהִיא, בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל שָׁכַן כְּאֲשֶׁר וַיְהִי הַזֶּה. הַיּוֹם עַד עֹשְׂרִשְׁנִים יַעֲקֹב בְּנֵי וְהָיוּ בְּעֵינָיו. וַיֵּרַע יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב, אָבִיו פִּילְגָשׁ

יוסף רחל ובני זבולון: ששכר, יהודה, לוי, שמעון, ראובן, יעקב בכור לאה: בני אלה ואשר, גד לאה שפחת זלפה ובני נפתלי: דן רחל שפחת בלהה ובני ובנימין אל־ממרא, אביו אל־יצחק יעקב ויבא נהרים. בארם לו נולדו אשר יעקב בני ימי ויהיו ויצחק. אברהם שם אשר־גרו כנען, בארץ חברון היא המישור, אל־עיר זקן עמו אל ויאסף וימת. יצחק ויגוע שנה. ושמונים שנה מאת חי אשר יצחק בניו. ויעקב עשו אתו ויקברו ימים, ושבע

## לו

בת עדה את הכנענים, מבנות נשים לו לקח ועשו אָדוּם. הוא עשו, תולדות ואלה בת־שִׁמְעָאֵל וְאֶת־בְּשֵׁמֶת הַחַוִּי. צָבְעוֹן בֶּן עֲנָה בַת אֶהְלִיבָמָה וְאֶת הַחַתִּי, אֵילֹון יִלְדָה וְאֶהְלִיבָמָה אֶת־רְעוּאֵל. יִלְדָה וּבְשֵׁמֶת אֶת־אֱלִיפֹז, עֲדָה לֹו וּתְלַד נָבִיּוֹת: אַחֹות עֹשׂו וַיִּקַּח כְּנַעֲן. בְּאַרְץ לֹו נולדו אֲשֶׁר עֹשׂו בְנֵי אֵלָה וְאֶת־קֶרַח. וְאֶת־יַעֲלָם אֶת־יַעֲוֹשׁ מִקְנָהוּ כָל וְאֶת רְכוּשׁוֹ כָל וְאֶת בֵּיתוֹ נִפְשׁוֹת כָּל וְאֶת בְּנוֹתָיו וְאֶת בְּנָיו וְאֶת נָשָׁיו אֶת מִפְנֵי כְנַעֲן מֵאַרְץ עֹשׂו וַיֵּלֶךְ כְּנַעֲן, בְּאַרְץ הַשִּׁיג אֲשֶׁר כָּל וְאֶת רֶכֶשׁ אֲשֶׁר כָּל וְאֶת לְשֹׂאת יְכָלָה לֹא בָהּ שָׁגְרוּ וְהָאָרֶץ יַחֲדוּ, מִלְשַׁבֵּת רַבִּים נְכִסִּיהֶם הָיוּ כִּי אַחִיו. יַעֲקֹב עֹשׂו תולדות ואלה אָדוּם. הוא עֹשׂו שְׁעִיר, בָּהָר עֹשׂו וַיֵּשֶׁב נְכִסִּיהֶם. מֵרֵב אוֹתָם וַרְעוּאֵל עֹשׂו, אֵשֶׁת בֶּן־עֲדָה אֱלִיפֹז עֹשׂו: בְּנֵי שְׁמוֹת וְאֵלָה שְׁעִיר: בָּהָר אָדוּם אָבִי וְתִמְנָע וּקְנָז: וְגוֹתוֹם וְצוֹפֵר וְאוֹמֵר תִּימָן אֱלִיפֹז בְּנֵי וַיְהִיו עֹשׂו. אֵשֶׁת בֶּן־בְּשֵׁמֶת עֹשׂו. אֵשֶׁת עֲדָה בְנֵי אֵלָה עֲמֶלֶק, אֶת לְאֵלִיפֹז וּתְלַד עֹשׂו, בֶּן לְאֵלִיפֹז פִּילְגָשׁ הִיתָה בְּנֵי וְאֵלָה עֹשׂו. אֵשֶׁת בְּשֵׁמֶת בְּנֵי הָיוּ אֵלָה וּמִזָּה. שְׁמָה זָרַח, נַחַת, רְעוּאֵל: בְּנֵי וְאֵלָה קֶרַח וְאֶת יַעֲלָם וְאֶת יַעֲוֹשׁ אֶת לְעֹשׂו וּתְלַד עֹשׂו אֵשֶׁת צָבְעוֹן בֶּן עֲנָה בַת אֶהְלִיבָמָה צוֹפֵר, אֱלוֹף אוֹמֵר, אֱלוֹף תִּימָן, אֱלוֹף עֹשׂו: בְּכוֹר אֱלִיפֹז בְּנֵי עֹשׂו, בְּנֵי אֱלוֹפִי אֵלָה

אָדום, באַרץ אַליפּז אַלופּי אַלֶּה עַמְלֶק; אַלופּ גַּתם, אַלופּ קַרַח, אַלופּ קֶנּוּ. אַלופּ  
אַלופּ שְׁמָה, אַלופּ זָרַח, אַלופּ נַחַת, אַלופּ בִּן־עֵשׂוֹ: רַעוּאֵל בְּנֵי וְאַלֶּה עֵדָה: בְּנֵי אַלֶּה  
בְּנֵי וְאַלֶּה עֵשׂוֹ. אֲשֶׁת בִּשְׁמַת בְּנֵי אַלֶּה אָדום, בְּאֶרֶץ רַעוּאֵל אַלופּי אַלֶּה מְזָה.  
אַהֲלִיבֶמָה אַלופּי אַלֶּה קַרַח. אַלופּ יַעֲלֶם, אַלופּ יַעוּשׁ, אַלופּ עֵשׂוֹ: אֲשֶׁת אַהֲלִיבֶמָה  
בְּנֵי וְאַלֶּה אָדום. בְּנֵי הֵם אֵלֶּה מְנַהֲיִיגֵיהֶם, וְאַלֶּה עֵשׂוֹ, בְּנֵי אֵלֶּה עֵשׂוֹ. אֲשֶׁת בַּת־עֵנָה  
אַלֶּה וְרִיסוֹן, וְאַסֵּר וְדִישׁוֹן וְעֵנָה. צִבְעוֹן שׁוּבָל, לוּטֵן, הָאֶרֶץ: יוֹשֵׁב הַחֲרִי שְׁעִיר  
תִּמְנַע לוּטֵן וְאַחֻת וְהִימֵן חֲרִי לוּטֵן בְּנֵי וִיהִיו אָדום. בְּאֶרֶץ בִּן־סַעִיר הַחֲרִי נְשִׂאֵי  
זֶה וְעֵנָה. אִיָּה צִבְעוֹן: בְּנֵי וְאַלֶּה וְעוֹמֵר: וְצוֹפֵר וְגִיבֵל וּמִנַּחַת גּוֹלֶם שׁוּבָל בְּנֵי וְאַלֶּה  
וְאַלֶּה אֲבִיו. צִבְעוֹן בְּהֶמְתוֹת אֶת רַעָה כְּאֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר, הִימֵן אֶת מִצָּא אֲשֶׁר עֵנָה הוּא  
וְחֶרֶן: וְיִתְרוֹ וְאַסָּבֵן אֲמִדָּה דִישׁוֹן בְּנֵי וְאַלֶּה בַּת־עֵנָה וְאַהֲלִיבֶמָה דִישׁוֹן עֵנָה: בְּנֵי  
חֲרִי: אַלופּי וְאַלֶּה וְאֶרֶן: אֵס דִישׁוֹן בְּנֵי וְאַלֶּה וְיוֹכָם: וְזוֹכָם בַּלְעָם אָסֵר בְּנֵי וְאַלֶּה  
אַלופּ אָסֵר, אַלופּ דִישׁוֹן, אַלופּ עֵנָה. אַלופּ צִבְעוֹן, אַלופּ שׁוּבָל, אַלופּ לוּטֵן, אַלופּ  
אָדום.בְּאֶרֶץ בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם הַחֲרִי אַלופּי אַלֶּה רִיסוֹן,

בֶּן בֶּלֶק בְּאָדום וַיִּמְלֹךְ בְּיִשְׂרָאֵל. מֶלֶךְ מֶלֶךְ לִפְנֵי בְּאָדום מְלָכוֹ אֲשֶׁר הַמְּלָכִים וְאַלֶּה  
יֹבֵב וַיָּמָת מִבְּצָרָה בִּן־זֹרַח יֹבֵב תַּחְתּוֹ וּמֶלֶךְ בֶּלֶק, מֵת דִּנְבָא. עִירוֹ וְשֵׁם בְּעוֹר,  
הַמֶּכָּה בֶּן־בְּרֹד הִדֵּר תַּחְתּוֹ וַיִּמְלֹךְ חֲשׁוֹם, וַיָּמָת תִּימָן: מֶאֶרֶץ חֲשׁוֹם תַּחְתּוֹ וַיִּמְלֹךְ  
מִמִּשְׁרָקָה: שְׁמֵלָה תַּחְתּוֹ וַיִּמְלֹךְ אֲדָד וַיָּמָת גַּתִּים. עִירוֹ וְשֵׁם מוֹאָב, בִּשְׁדָּה אֶת־מִדְּיָן  
בִּלְנוֹן תַּחְתּוֹ וַיִּמְלֹךְ שְׂאוּל וַיָּמָת הַנֶּהֱר. מֶרְחֻבוֹת שְׂאוּל תַּחְתּוֹ וַיִּמְלֹךְ סִמְלָה, וַיָּמָת  
וְשֵׁם פְּעוֹר, עִירוֹ וְשֵׁם בֶּן־בְּרֹד, אֲרֹד תַּחְתּוֹ וַיִּמְלֹךְ בֶּן־אֲכַבּוֹר, בִּלְנוֹן וַיָּמָת בֶּן־אֲכַבּוֹר:  
לְמִשְׁפַּחַתֵּיהֶם, עֵשׂוֹ אַלופּי שְׁמוֹת אַלֶּה בֶּן־מִיזֶהָב. בַּת־מִטְרִית מִטְבָּאֵל אֲשֶׁתוֹ  
אַלופּ יֵתֵר, אַלופּ גּוֹלָה, אַלופּ תִּמְנַע, אַלופּ וּבְעַמִּיָּהֶם: בְּאֶרְצוֹתֵיהֶם לְמִקְוֹמוֹתֵיהֶם,  
אַלופּ מְזֹר. נְשִׂאֵי תִימָן, נְשִׂאֵי קֶנּוּ, נְשִׂאֵי פִינוֹן. אַלופּ אַלֶּה, אַלופּ אַהֲלִיבֶמָה,  
עֵשׂוֹ זֶה אַחֲזָתָם. בְּאֶרֶץ הַבְּנוּיִים בִּישׁוּבִים אָדום אַלופּי אַלֶּה צְפוּיָן, אַלופּ מְגִדִּיאֵל,  
אָדום.אָבִי

## לז

בֶּן־שִׁבְעָה וַיִּוֹסֶף יַעֲקֹב תּוֹלְדוֹת וְאַלֶּה כְּנָעַן, בְּאֶרֶץ אֲבִיו בְּהָ גֵר אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יַעֲקֹב וַיֵּשֶׁב  
וְעַם בִּלְהָה בְּנֵי עַם נָעֵר בְּהִיּוֹתוֹ אַחִיו, עַם אֲבִיו שֶׁל אֶת־הַצֶּאֱנָן רַעָה הָיָה שָׁנָה עֲשָׂרָה  
אֶת אֶהָב וַיַּעֲקֹב אֲבִיָּהֶם. יִשְׂרָאֵל אֶל רַעָה אֶת־דְּבָתָם יוֹסֵף וַיָּבֵא אֲבִיו, נָשִׁי זָלְפָּה, בְּנֵי



אותו כי אחיו וראו פסים. כתנת לו ועשה לו, היה בְּרִזְקָנִים כי בְּנִיו, מְכַל יוֹסֵף  
 יוֹסֵף וַיְחַלֵּם לְשָׁלוֹם. אֵתוּ לְדַבֵּר יָכְלוּ וְלֹא אוֹתוּ, וַיִּשְׁנָאוּ בְּנִיו, מְכַל אוֹהֵב אֲבִיו  
 חֲשַׁבְתִּי חֲלֹמְתִי. אֲשֶׁר הִזָּה הַחֲלוֹם אֵת שָׁמְעוּ לָהֶם: וְאָמַר לְאַחִיו. אוֹתוֹ וַיַּגֵּד חֲלוֹם,  
 שְׁלָכֶם וְהֶאֱלָמוֹת וְהִתְיַצְּבָה, אֲלֹמְתִי וְקָמָה הַשָּׂדֶה, בְּתוֹךְ אֲלָמוֹת אוֹסְרִים שְׁאֲתֶם  
 תִּמְשַׁל מִשׁוֹל אִם עָלִינוּ תִּמְלֹךְ הַמֶּלֶךְ אַחִיו לוֹ וַיֹּאמְרוּ לְאַלְמָתִי. וְהִשְׁתַּחֲוּ נִסּוּבָבוּ  
 אוֹתוֹ וַיִּסְפֹּר אַחֵר, חֲלוֹם וַיֵּרָא דְּבָרָיו וְעַל חֲלֹמְתוֹ עַל אוֹתוֹ שֶׁנָּא עוֹד וַיִּוְסִיפוּ בְּנוֹ  
 עֶשֶׂר וְאַחַד וְהִירַח הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה אַחֵר, חֲלוֹם חֲלֹמְתִי הִנֵּה וַיֹּאמֶר: וְלֹאֲחִיו, לְאַבְיוֹ  
 הָאֵם חֲלֹמְתִי אֲשֶׁר הִזָּה הַחֲלוֹם מָה לוֹ וְאָמַר אֲבִיו בּוֹ וַיַּעֲרֵר לִי. מִשְׁתַּחֲוִים כּוֹכְבִים  
 אֵת שֹׁמֵר וְאַבְיוֹ אַחִיו, בּוֹ וַיִּקְנָאוּ אֶרְצָה לָךְ לְהִשְׁתַּחֲוֹת וְאַחִיד וְאָמַדְךָ אֲנִי נְבוֹא אֲכֵן  
 הֲלֹא יוֹסֵף: אֵל יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֶל־שָׁכֶם. אֲבִיהֶם אֶת־צֶאֱנָן לְרַעוֹת אַחִיו וְהִלְכוּ הַדְּבָר.  
 לָךְ יִשְׂרָאֵל, לוֹ וַיֹּאמֶר הַנְּנִי. לוֹ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם. וְאַשְׁלַחְךָ לָכָה בְּשָׁכֶם? רֹעִים אַחִיד  
 שְׁכָמָה. וַיְבֹא חֲבֵרוֹן, מַעֲמֶק וַיִּשְׁלַחְהוּ וְהַגְדִּילִי, וְהִצֵּאֲנָן, אַחִיד שְׁלוֹמִים אִם רָאָה  
 וְהוּא מִבְּקֵשׁ? אֵתָה מָה לֵּאמֹר: הָאִישׁ אוֹתוֹ וְשָׁאֵל בְּשָׂדֶה, מִתְּהַלֵּךְ אִישׁ אוֹתוֹ וּמִצָּא  
 הִסִּיעוּ הָאִישׁ, לוֹ וַיֹּאמֶר רָעִים. הֵם אִיפֹה לִי הַגְדִּינָא מִבְּקֵשׁ, אֲנִי אַחִי אֵת אָמַר:  
 אֲתֶם וּמִצָּא אַחִיו, אַחֲרֵי יוֹסֵף וַיִּלָּךְ דִּתִּין, אֵל גִּלְכָּה אֲמָרִים, אֲתֶם שְׁמַעְתִּי כִי מָזָה,  
 בְּדִתִּין.

אֵל אֶחָד כָּל וַיֹּאמֶר לְחֹמְתוֹ. וַיִּתְּנֶכְלוּ אֲלֵיהֶם, הִתְקַרְבוּ לִפְנֵי מַרְחֹק אוֹתוֹ וַיֵּרָאוּ  
 וַנִּשְׁלִיכֵהוּ אוֹתוֹ נִהְרָגָה בּוֹאוֹ אִם־כֵּן עֲכָשִׁי בָּא הֵהוּא הַחֲלוֹמוֹת בְּעַל הִנֵּה אַחִיו  
 וְשָׁמַע חֲלֹמְתוֹ. מִה־יֵּהִיו וְנִרְאָה אֲכַלְתֵּהוּ, רָעָה חֲזִיה וְנֹאמַר הַבּוֹרוֹת, אֶל־אֶחָד  
 אֵל רָאוּבֵן אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר נָפֶשׁ. עַד אוֹתוֹ נִכָּה לֹא וְאָמַר: מִי־דִיָּהֶם, אוֹתוֹ הִצִּיל רָאוּבֵן,  
 בּוֹ תִּשְׁלַחְהוּ אֵל וַיֵּד בְּמִדְבָּר אֲשֶׁר הָאֵלֶּה הַבּוֹרוֹת אֶחָד אֵל אוֹתוֹ הִשְׁלִיכוּ דָם תִּשְׁפְּכוּ  
 אַחִיו, אֵל יוֹסֵף בָּא כְּאֲשֶׁר וַיְהִי אֲבִיו אֵל אוֹתוֹ וַיִּשִׁיב מִי־דִיָּהֶם אוֹתוֹ יִצְחָק לְמַעַן  
 אֵל וְהִשְׁלִיכוּ אוֹתוֹ וְלָקְחוּ עָלָיו. אֲשֶׁר הִמְצִיֵּרַת הַכְּתָנָת אֵת יוֹסֵף אֵת הַכְּשִׁיטוֹ  
 עֵינֵיהֶם אֵת וַיִּשְׁאוּ לָחֶם, לֶאֱכֹל וַיִּשְׁכּוּ בּוֹ. הִיָּה לֹא מִים רִיק, הִיָּה וְהַבּוֹר הַבּוֹר,  
 וְלֹט, וְצָרִי נִכְאֹת נִשְׁאִים וְגַמְלֵיהֶם הַגִּלְעָד, מִן בָּאָה יִשְׁמַעְאֵלִים אֶרְחַת וְהִנֵּה וַיֵּרָאוּ,  
 מִצְרִים. אֵל לְהוֹרִיד הוֹלְכִים וְהֵם

נִמְכְּרָה בָּאוּ דָמוֹ; אֵת וְכִסְיֵנוּ אַחִינוּ אֵת נִהְרָג כִּי בָצַע מָה אַחִיו, אֵל יְהוּדָה וַיֹּאמֶר  
 וַיִּשְׁמְעוּ הוּא. וּבְשֹׁרְנוֹ אַחִינוּ כִּי עָלָיו, תְּהִינָה אֵל וַיִּדְּנוּ הָאֵלֶּה, לִישְׁמַעְאֵלִים אוֹתוֹ  
 הַבּוֹר, מִן אֶת־יוֹסֵף וְהָעֵלּוּ וּמִשְׁכּוּ עוֹבְרִים, הִיוּ הַסּוֹחָרִים הַמְדִּינִים וְהָאֲנָשִׁים אַחִיו.  
 וַיֵּשֶׁב מִצְרֵימָה. אֶת־יוֹסֵף וְהוֹרִידוּ זָהָב. בְּעֶשְׂרִים לִישְׁמַעְאֵלִים אֶת־יוֹסֵף וּמִכְרוּ

הִילֵד וַיֹּאמֶר אָחִיו אֶל וְשֹׁב בְּגָדָיו. אֶת וִיקְרַע בְּבוּר, יוֹסֵף אֵין וְהִנֵּה הַבוּר, אֶל רְאוּבֵן הַכְתַּנֶּת אֶת וְטִמְאוּ עוֹזִים, גָּדִי שִׁחֲטוּ יוֹסֵף, כְּתַנֶּת אֶת וְלִקְחוּ אֵלַי אָנָּה וְאֵנִי אֵינְנוּ הַכֶּרֶנָּא מִצָּאנוּ זֹאת וַיֹּאמְרוּ אֲבִיהֶם אֶל וַיְבִיאוּ הַמִּצְיָרָה הַכְתַּנֶּת אֶת וַיִּשְׁלְחוּ בְּדָם. חַיָּה אֶכְלֶתְהוּ, רָעָה חַיָּה הִיא, בְּנִי כְתַנֶּת וַיֹּאמֶר וַיְכִירָהוּ אִם־לֹא הוּא בְּנִי הַכְתַּנֶּת יָמִים בְּנוֹ עַל וַיִּתְּאֵבֵל מִתְּנִיו, עַל שֶׁק וַיִּשָּׁם בְּגָדָיו, אֶת יַעֲקֹב וַיְקַרַע אֶת־יוֹסֵף טְרָפָה בְּנִי אֶל אֶרֶץ כִּי לֹאמַר לְהַתְנַחֵם וַיִּמָּאן לְנַחֲמוֹ וַיְבִאוּ וּבְנוֹתָיו בְּנָיו כֹּל וַיֹּאסְפוּ רַבִּים. סָרִיס לְפוֹטִיפָרַע לְמִצְרַיִם אֶת־יוֹסֵף מָכְרוּ וְהַמְדִּינִים אֲבִיו אוֹתוֹ וַיִּבְךְ שְׂאֵלָה אֲבֵל הַטְּבָחִים. שֹׁר פָּרַעְיָה

## לח

וַיֵּרָא חִירָה. וְשִׁמוֹ עֲדִלְמִי עַד־אִישׁ וַיֵּט אָחִיו, מֵאֵת יְהוּדָה וַיֵּרֶד הֶהְיָא, בַּעַת וַיְהִי בֵּן וּתְלִד וַתֵּהָר אֵלֶיהָ. וַיְבֵא וַיִּקְחָהּ שׁוֹעַ, שְׁמָהּ אֲשֶׁר כְּנַעֲנִי בַת־אִישׁ יְהוּדָה שֵׁם בֶּן, וַיִּלְדָּה וְהוֹסִיפָה אוֹנָן. אֶת־שְׁמוֹ וְקָרָא עוֹד, בֶּן וַיִּלְדָּה וְהָרָה עַר: שְׁמוֹ אֶת וַיִּקְרָא אִשָּׁה יְהוּדָה וַיִּקַּח אוֹתָם. יִלְדָה כְּאֲשֶׁר בְּכֶסֶבִי הָיְתָה וְהִיא שְׁלוֹם, אֶת־שְׁמוֹ וַיִּקְרָא יְהוּדָה: וַיִּמִּיתָהּ יְהוָה, בְּעֵינֵי רַע יְהוּדָה בְּכוֹר עַר וַיְהִי תִמָּר. וְשְׁמָהּ בְּכוֹרוֹ, לַעֲרַ כִּי אוֹנָן וַיִּדַּע לְאַחִיד זָרַע וְהָקָם אוֹתָהּ וַיִּבֶם אָחִיד אִשָּׁת אֶל בֶּא לְאוֹנָן יְהוּדָה וַיֹּאמֶר נִתְּנָזַרַע לְבִלְתִּי אֶרְצָה שְׁחַת אָחִיו, אִשָּׁת אֶל בֶּא כְּאֲשֶׁר וְהִיא הִזְרַע, יְהִיָּה לוֹ לֹא אֶת־זָה. גַּם וַיִּמָּת זֹאת, עָשָׂה כִּי הָאֱלֹהִים בְּעֵינֵי וַיִּרַע לְאַחִיו.

פֶּן אָמַר, כִּי בְנִי, שְׁלַח יִגְדֵל עַד אֲבִיד, בְּבֵית אֱלֻמָּנָה שְׂבִי כִלְתּוֹ, לְתִמָּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר וַתִּמָּת הַיָּמִים וַיָּרְבוּ אֲבִיָּה. בְּבֵית וַתֵּשֶׁב תִּמָּר וַתִּלְדֵּךְ אָחִיו. כְּמוֹ הוּא, גַּם יָמוּת הַעֲדִלְמִי רָעָהוּ וְחִירָה הוּא צָאנוּ, עַל־גִּזְזִי וַיַּעַל יְהוּדָה וַיִּנָּחֵם יְהוּדָה, אִשָּׁת בַּת־שׁוֹעַ וַתִּסָּר אֶת־צָאנוּ: לְגַז תִּמְנָתָה עֲלָה חֲמִידָה הִנֵּה לֹאמַר כִּלְתּוֹ לְתִמָּר וַיִּגַּד תִּמְנָתָה אֲשֶׁר עֵינָיִם אֶל־פֶּתַח וַתֵּשֶׁב וַתִּתְּנָפָה, בְּצַעֲרָהּ, וַתַּעֲט מַעֲלִיָּה, אֱלֻמָּנוּתָה אֶת־בְּגָדֵי אוֹתָהּ וַיֵּרָא לְאִשָּׁה. לוֹ לֹא־נִתְּנָה וְהִיא שְׁלַח כִּי־יִגְדֵל רָאָתָה כִּי תִמְנָתָה, עַל־דֶּרֶךְ מִן־הַדֶּרֶךְ אֵלֶיהָ סָר הַכִּירָה. וְלֹא אֶת־פְּנִיָּה כִסְתָהּ כִּי לִזְוֹנָה, אוֹתָהּ וַיִּחְשֹׁב יְהוּדָה מִה־תִּתְּנָלִי אֲמָרָה: וְהִיא כִלְתּוֹ. שְׁהִיא יִדַּע לֹא כִי אֵלֶיד, לְבוֹא לִי הַנִּיחִי לָהּ: וַאֲמַר אִם אֲמָרָה: וְהִיא שְׁלִי. הַצָּאן מִן עוֹזִים גָּדִי לֶךְ אֲשַׁלַּח אֲנִי אָמַר: וְהוּא אֵלִי? תְּבוֹא אִם שְׁלַח הַטְּבַעַת אֲמָרָה וְהִיא לֶךְ אֶתָּן הָעֶרְבוֹן מִה אָמַר וְהוּא שְׁלַחֶךְ. עַד עֶרְבוֹן לִי תִתֵּן וַתִּסָּר וַתִּלְדֵּךְ, וַתִּקָּם מִמֶּנּוּ וַתֵּהָר אֵלֶיהָ וַיְבֵא לָהּ וַיִּתֵּן בִּידָךְ אֲשֶׁר וְהַמָּטָה וְהַצְעִיף

בִּיד הָעֵצִים אֶת־גְּדֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁלַח אֶל־מְנוּתָה: אֶת־בְּגָדֵי וּתְלַבֵּשׁ מֵעֲלֶיהָ, אֶת־צַעֲפִיפָה מִן הָאֲנָשִׁים אֶת וַיִּשְׁאֵל מִצָּאָה. וְלֹא הָאִשָּׁה, מִיד אֶת־הָעֶרְבוֹן לִקְחַת הָעֶדְלָמִי רָעָהוּ זֹנָה. כִּאֵן הִיתָה לֹא וַיֹּאמְרוּ: הֲדָרְדָּךְ? עַל בְּעִינָן הִיתָה אֲשֶׁר הַזֹּנָה אֵינָה הַמָּקוֹם: שְׁלֹא אָמְרוּ מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָאֲנָשִׁים וְגַם מִצָּאָתֶיהָ, לֹא וַיֹּאמֶר: אֶל־יְהוּדָה וַיֵּשֶׁב שְׁלַחְתִּי אֶכָּן אֲנֹכִי לְשֹׁחוֹק נִהְיָ פֶּן אָבֵל בָּהֶם תִּחְזֶה יְהוּדָה וַיֹּאמֶר זֹנָה. שֵׁם הִיתָה לֵאמֹר לִיְהוּדָה וַיַּגֵּד חֲדָשִׁים שֶׁלֵּשָׁה אַחֲרֵי וַיְהִי מִצָּאָתָה לֹא וְאַתָּה הִזָּה הַגְּדִי אֶת וְהִיא וּתְשַׁרְף הוֹצִיאֶנָה יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לְזִנוּנִים הָרָה וְהִנֵּה כָלֶתֶךָ תִּמָּר זֹנָתָה וְאָמְרָה הָרָה אֲנֹכִי שְׁלוּ אֵלֶּה אֲשֶׁר הָאִישׁ מִן לֵאמֹר חֲמִיָּה אֵל שְׁלַחָה כְּשֶׁהוֹבִלָה עַל מִמְּנֵי צִדְקָה וַיֹּאמֶר יְהוּדָה וַיִּכַּר הָאֵלֶּה וְהַמָּטָה וְהַפְתִּילִים הַטְּבַעַת לְמִי הַכֶּרֶנָּא וְהִנֵּה יוֹלֶדֶת, הִיא כֹּאֲשֶׁר וַיְהִי לְדַעְתָּה עוֹד יוֹסֵף וְלֹא בְּנִי לְשִׁלָּה נִתְּתִיהָ לֹא אֲשֶׁר עַל קִשְׁרָה הַמִּיֻּלֶּדֶת, וְלִקְחָה הַיָּד, אֶת הוֹצִיאָה הָאָחָד בְּלִדְתָּהּ, וַיְהִי בְּבִטְנָהּ. תֹּאמְרִים מָה אָמְרָה: וְהִיא אַחִיו, יֵצֵא מִיַּד הַיָּד, אֶת וְכִשְׁאֶסְף רֹאשׁוֹן. יֵצֵא זֶה לֵאמֹר, שְׁנִי, יָדוֹ הַשְּׁנִי, יָדוֹ עַל אֲשֶׁר אַחִיו יֵצֵא כֶּךָ וְאַחֵר פֶּרֶץ. שְׁמוֹ אֶת וּתְקַרָּא גִדְרָה? בְּגִלְלֶךָ נִקְרָע וְרַחֲשָׁמוֹ אֶת וַיִּקְרָא

## לט

מִצָּרִי, אִישׁ הַטְּבָחִים, שֶׁר פָּרַעַה סָרִיס פּוֹטִיפָר אוֹתוֹ וַיִּקְנֶה מִצָּרִים, אֵל הוֹרֵד וַיּוֹסֵף וַיְהִי מִצְלִיחַ, אִישׁ וַיְהִי יוֹסֵף, עִם יְהוֹנָה וַיְהִי שְׁמָה הוֹרִידוּהוּ אֲשֶׁר הִישְׁמַעְעָלִים מִיַּד מִצְרַיִם יְהוֹנָה יַעֲשֶׂה אֲשֶׁר וְכָל עֲמֹ, יְהוֹנָה כִּי אֲדוֹנָיו וַיֵּדַע הַמִּצְרִי. אֲדָנָיו בְּבֵית לֹא יֵשׁ אֲשֶׁר וְכָל בֵּיתוֹ, עַל וַיִּפְקִידוּהוּ אוֹתוֹ. וַיִּשְׁרֵת אֲדָנָיו, לְפָנָיו חֵן יוֹסֵף וַיִּמָּצֵא בְּיָדוֹ. בֵּית אֶת יְהוֹנָה וַיִּבְרָךְ לוֹ, הִיָּה אֲשֶׁר כָּל וְעַל בֵּיתוֹ עַל שֶׁהִפְקִיד אַחֲרָיו וַיְהִי בְּיָדוֹ. נָתַן כָּל וְהִפְקִיד וּבִשְׁדָּה. בְּבֵית לֹא יֵשׁ אֲשֶׁר בְּכָל יְהוֹנָה בְּרִכַּת וְתִהְיֶה יוֹסֵף, בְּגִלְלֵי הַמִּצְרִי אֲכָל אֲשֶׁר הִלָּחֵם אִם כִּי מְאוּמָה, אוֹתוֹ אֲשֶׁר אֶת יָדָע וְלֹא יוֹסֵף, יָדִי אֵל לֹא הִיָּה אֲשֶׁר וּתִשָּׂא הָאֵלֶּה, הַדְּבָרִים אַחֲרָיו וַיְהִי מְאֹד. מִרְּאָה וַיִּפָּה תֹאֵר יִפָּה יוֹסֵף וַיְהִי הוּא. לֹאֲשֶׁת וַיֹּאמֶר רָצָה, לֹא וְהוּא עָמִי. שִׁכְבָּה וּתֹאמֶר, יוֹסֵף, אֵל עֵינֶיהָ אֶת אֲדָנָיו אֲשֶׁת וְלֹא בְּיָדִי, נָתַן לֹא יֵשׁ אֲשֶׁר וְכָל בְּבֵיתוֹ, מְאוּמָה בְּגִלְלֵי יוֹדַע לֹא אֲדוֹנִי אִם אֲדוֹנָיו: אֲשֶׁתוֹ, שְׂאֵת בְּעֶבֶר זֹלָתָךְ, כָּלוּם מִמֶּנִּי נִחְשֵׁךְ וְלֹא מִמֶּנִּי, כָּלוּם הִזָּה בְּבֵית עוֹלָה יוֹם אֵלָיו דְּבָרָה וְכֹאֲשֶׁר הָאֱלֹהִים? לְפָנָיו וְאַחֲטָא הִזָּה הָרַע אֶת־הַדְּבָר אֲעֲשֶׂה וְאִידִּי הַבִּיתָה יוֹסֵף וַיִּבֶּא כְּזָה בְּיוֹם וַיְהִי אֵלֶיהָ. לְהַתְחַבֵּר עִמָּה לְשִׁכַּב לָהּ שְׁמַע וְלֹא יוֹם, שִׁכְבָּה לֵאמֹר בְּבִגְדוֹ וּתִתְפַּשֶּׁהוּ בְּבֵית שֵׁם הַבֵּית מְאֲנָשִׁי אִישׁ וְאִין מְלֹאכְתּוֹ לַעֲשׂוֹת

בִּידֵיהֶ, אֶת־בְּגָדָיו עֹזֵב כִּי רָאָה כֹּאֲשֶׁר וַיְהִי הַחוּצָה וַיֵּצֵא וַיֵּנֶס בְּיָדָהּ בְּגָדוֹ וַיַּעֲזֹב עִמִּי נָעַר לָנוּ הַבֵּיָא רָאוּ, לֵאמֹר: לָהֶם וְאִמְרָה בְּבֵית, לַהֲוִיִּם וְקִרְאָהּ הַחוּצָה. וַיֵּצֵא בָּרַח כִּי וּבִשְׁמֻעוֹ גָּדוֹל. בָּקוֹל וְאֶזְעַק עִמִּי, שִׁכְבִּי לֵאמֹר: אֵלִי בָּא בָנוּ. לְהִתְעַלֵּל עֲבָרִי וּתַעֲזֹב הַחוּצָה. וַיֵּצֵא וַיִּבְרַח אֶצְלִי בְּגָדָיו אֶת עֹזֵב וְאֶצְעַק, קוֹלִי אֶת הָרִימוֹתִי לֵאמֹר, הָאֵלֶּה כַּדְּבָרִים אֵלָיו וּתְדַבֵּר אֶל־בֵּיתוֹ. הָאָדוֹן שָׁבָא עַד אֶצְלָהּ, אֶת־הַבְּגָדִים עִמָּךְ. אֲשַׁכְּבָה אֵלַי, וַיֹּאמֶר בִּי, לְהִתְעַלֵּל אֵלֵינוּ הַבָּאֵת אֲשֶׁר הָעֲבָרִי הָעֶבֶד אֵלַי בָּא וַיֵּצֵא וַיִּבְרַח, אֶצְלִי בְּגָדָיו אֶת עֹזֵב וְאֶצְעַקְתִּי, קוֹלִי אֶת הָרִימוֹתִי כִּי שָׁמַע וְכֹאֲשֶׁר כָּכָה לֵאמֹר אֵלָיו דְּבָרָה אֲשֶׁר אִשְׁתּוֹ דְּבָרִי אֶת הָאָדוֹן שָׁמַע כֹּאֲשֶׁר וַיְהִי הַחוּצָה. אִפּוֹ. וַיַּחֲרַע עֲבָדְךָ, לִי עֲשֵׂה

הַמֶּלֶךְ אֲסִירִי אֲשֶׁר הַמָּקוֹם אֶל הַמִּבְצָר, אֶל אוֹתוֹ הַכְּנִיס יוֹסֵף, אֶת הָאָדוֹן וְלִקַּח בֵּית שׁוֹר לִפְנֵי חֹן לוֹ וַיִּתֵּן חֶסֶד עָלָיו וַיִּצַּק אֶת־יוֹסֵף יְהוָה וַיְהִי בַּמִּבְצָר. שֵׁם נֶאֱחָזִים אֲשֶׁר הָאֲסוּרִים כָּל וְאֵת יוֹסֵף, בֵּיד הַסֹּהֵר בֵּית אֶת הַסֹּהֵר בֵּית שׁוֹר וְנִתֵּן הַסֹּהֵר: בֵּית־הַסֹּהֵר שׁוֹר הָיָה לֹא עֲשֵׂה. הָיָה הוּא שֵׁם, עֲשִׂים אֲשֶׁר כָּל וְאֵת הַסֹּהֵר, בְּבֵית הוּא אֲשֶׁר וְכָל עֲמוֹ, יְהוָה הָיִית בְּגִלָּל יוֹסֵף, בֵּיד הָיָה כָּל־דְּבָר כִּי מְאוּמָה, בְּעֵדוֹ יוֹדַע בְּיָדוֹ. הִצְלִיחַ יְהוָה עֲשֵׂה

## מ

הַאוֹפִים וְשׁוֹר מִצָּרִים מֶלֶךְ שֶׁל הַמִּשְׁקִים שׁוֹר חֲטָא הָאֵלֶּה, הַדְּבָרִים אַחֲרֵי וַיְהִי שׁוֹר וְעַל הַמִּשְׁקִים שׁוֹר עַל סְרִיסִיו, שְׁנֵי עַל פְּרָעָה וַיִּכְעַס מִצָּרִים. מֶלֶךְ לְאֹדוֹנֵיהֶם אֲסוּר הָיָה יוֹסֵף אֲשֶׁר הַמָּקוֹם אֶל הַסֹּהֵר, בֵּית אֶל בְּמִשְׁמַר אוֹתָם וַיֵּשֶׁם הַאוֹפִים. בְּמִשְׁמַר יָמִים וַיְהִיו אֹתָם וַיִּשְׁרַת עָלֵיהֶם אֶת־יוֹסֵף הַסֹּהֵר בֵּית שׁוֹר וַיִּפְקֹד שֵׁם. אֲשֶׁר הַאוֹפִים וְשׁוֹר הַמִּשְׁקִים שׁוֹר חֲלוּם וְחֻזּוֹן אֶחָד, בְּלִילָה חֲלוּם שְׁנֵיהֶם וַיַּחֲלֻמוּ וַרְאָה בְּבִקֵּר, אֲלֵיהֶם נִכְנַס יוֹסֵף כְּזֶה. הָיָה הַסֹּהֵר, בְּבֵית הַנִּמְצָאִים מִצָּרִים, לְמֶלֶךְ הַמִּשְׁמַר בְּבֵית אֹתוֹ הָיוּ אֲשֶׁר פְּרָעָה סְרִיסִי אֶת וַיִּשְׁאַל מִבְּהֵלִים. הָיוּ וְהֵם אוֹתָם, אֵין וּפְתָר חֲלֻמָּנוּ חֲלוּם אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ הַיּוֹם זַעֲפִים פְּנִיכָם מִדּוּעַ לֵאמֹר אֲדִנְיוֹ אֶצְלֵ אֶת הַמִּשְׁקִים שׁוֹר וְסִפֵּר לִי נָא סִפְרוּ פְתָרָנִים לְאֵלֵהִים הֲלוֹא יוֹסֵף אֵלֵהֶם וַיֹּאמֶר אֹתוֹ פִּרְחַת, וְהִיא שְׂרָשִׁים, שְׁלֹשָׁה וּבִגְפֵן לִפְנֵי. גִּפֵּן הִזְתָּה בְּחֻלּוּמִי וְאֹמַר: לְיוֹסֵף חֲלוּמוֹ אֶת וְלִקְחָתִי בְּיָדִי, פְּרָעָה וְכֹס עֲנָבִים. שֶׁל הָאֲשַׁכְּלוֹת בְּשָׁלִים נִצָּרִים, הוֹצִיאָה זֶה יוֹסֵף: לוֹ וַיֹּאמֶר פְּרָעָה. בֵּיד הַכֹּס אֶת וְנִתְתִּי הַכֹּס, אֶל אוֹתָם וְסִחַטְתִּי הָעֲנָבִים

את פרעה ויזכר ימים שלשה עוד הם. ימים שלשת השריגים שלשת פתרונו, כמעמדך בידו פרעה כוס את ותתן שלך, המשקים שר משרת על וישיבך מעמדך, עמדי נא ועשית לך, ייטב כאשר אותי וזכרנא אבל משקה. היית כאשר הראשון, העברים, מארץ גנבתי גלב כי הזה: מן הבית והוצאתני אל-פרעה, והזכרתני חסד, כי האופים שר וירא הזה. אל-הבור אתי השליכו אבל מאומה, עשיתי לא וגם-פה ראשי על חרי סלי שלשה והנה בחלומי ראיתי אני אף יוסף אל ויאמר פתר יפה השמים והעוף אופה, מעשה אוכל, פרעה אשר מאכל מיני מכל העליון ובסל שלשת פתרונו: זה לו: ויאמר יוסף ויען ראשי. שעל העליון הסל מן אותם אכל ויתלה ממך, את-ראשך פרעה ויסיר ימים שלשת עוד ימים. שלשת הם הסלים הלדת יום השלישי, ביום ויהי ממך. את-בשרך השמים עוף ויאכל על-עץ, אותך בתוך האופים שר ואת המשקים שר את ויזכר עבדיו, לכל משה ויעש פרעה, ואת-שר פרעה. ביד הכוס את ויתן משרתו, על המשקים שר את וישב עבדיו. שכחו. אלא יוסף, את המשקים שר זכר ולא יוסף. להם פתר כאשר תלה, האופים

## מא

והנה היאור. על עומד שהוא חשב חלום, ראה ופרעה ימים, שנתים אחרי ויהי ושבע באחו. ותרגינה בשר, וביראת מראה יפות פרות, שבע עלות היאור מן כמו אצל ותרגינה בשר, ודקות מראה רעות היאור, מן אחריהן עלות אחרות פרות שבע את בבשר והדקות הרעות הפרות שבע ותאכלנה היאור. שפת על הפרות שבע והנה שנית, ויחלם פרעה. וייקץ בבשר, והביראות במראה הטבות הפרות רוח ושדופות דקות שבלי שבע והנה וטובות. ביראות אחד, בקנה עלות שבלי השבלי שבע את והשדופות הדקות השבלי שבע ויבלעו אחריהם. צמחות וישלח נפשו, ותטרג בבקר, ויהי חלום. והנה פרעה, וייקץ והמלאות, הביראות פותר ואין את-חלמו, פרעה להם ויספר ולכל-חכמיה, מצרים לכל-חרטמי ויקרא היום. מזכיר אני את-חטאי לאמר: אל-פרעה המשקים שר וידבר לפרעה. אותו שר ואת אותי הטבחים, שר בבית במשמר אותנו ושם עבדיו, על כעס פרעה שם והיה ראינו. כחלומי איש והוא, אני אחד, בלילה שנינו חלום וראינו האופים. כן לנו פתר כאשר ויהי ויפתר-לנו לו ונספר הטבחים שר עבד עברי נער אתנו ויוציאו יוסף, את ויקרא פרעה ושלח נתלה. והוא משרתי על הושבתי אני היה, פרעה ויאמר פרעה. אל ויבא שמלתו, את ויחליפו אותו, ויגלחו המבצר, מן אותו

לפתר חלום תשמע לאמר עליך שמעתי ואני אתו פותר ואין ראיתי חלום אלי־יוסף  
וידבר פרעה: את־ישועת יענה לא אלהים בלעדי ויאמר את־פרעה יוסף ויען אתו  
עלו הנהר מן וכמו היאר שפת על לעמד חשבתי בחלומי לאמר יוסף אל פרעה  
אחרות פרות שבע והנה באחו. ותענינה בשר, וביראות מראה פות פרות שבע  
כהנה ראיתי לא אשר בשר, ודקות מראה וכעורות רעות היאר, מן אחריהן עלות  
הפרות שבע את והדקות הרעות הפרות שבע ותבלענה כעורות מצרים בכל־ארץ  
בטנם, אל נכנסו כי נבדלו, ולא בטנם, אל נכנסו והביראות. היפות הראשנות  
והנה בחלומי, שוב וראיתי ואישן. והתעוררתי בתחלה, כמו מכערים ומראיהם  
דקות אחרות שבלים ושבע וטובות, מלאות אחד בקנה עולות שבלים שבע  
את בלעו רוח והשדופות הדקות שבלים והשבעה אצלן. צומחות רוח ושדופות  
אותו. לי מגיד היה ולא למפרשים, ואמרתי והמלאות, הטובות שבלים השבעה

הראה עשה האלהים אשר את הוא, אחד פרעה חלום לפרעה: יוסף ויאמר  
שבע הן הטובים השבלים ושבע שנים, שבע הן הטובות הפרות שבע לפרעה.  
הן, שנים שבע אחריהן, העלות הרזות הפרות ושבע הוא. אחד פרעה חלום שנים,  
והדבר רעב. שני שבע יהיו הן, שנים שבע הרוח, ושדופות הרקות השבלים ושבע  
שפע שני שבע הנה לפרעה. הראה עשה, האלהים אשר כל לפרעה, אמרתי אשר  
השבע כל את וישכחו כן, אחרי רעב שני שבע ויבאו מצרים. ארץ בכל באות רב  
הרעב מפני הארץ על השבע תודע ולא הארץ את הרעב וכלה מצרים, בכל שיהיה  
כי פעמים, לפרעה החלום הפפל ועל מאד. יהיה חזק כי כן, אחרי להיות העתיד  
אדם בן לכן, עתה לעשותו. האלהים וימהר האלהים, מאת הדבר יהיה אמת  
הארץ, על מפקדים ויפקד פרעה ויעשה מצרים. ארץ על אותו והפקד ונבון, חכם  
של את־כל־האכל ויקבצו השבע. שני שבע מצרים הארץ יבול כל את ויאספו  
בערים אכל פרעה, יד תחת הדגן ויקבץ האלה, הבאות הטובות השנים שבע  
ולא מצרים, בארץ יהיו אשר הרעב שני לשבע לארץ השמור האכל והיה ישמר.  
עבדיו. כל ולפני פרעה לפני הדבר ויטיב ברעב. הארץ תכרת

פרעה ויאמר בו אלהים רוח אשר כזה איש הנמצא עבדיו לכל פרעה ויאמר  
אתה ממך. ונבון חכם איש אין אלה, כל את לך האלהים שהראה מאחר ליוסף,  
פרעה ויאמר אני. ממך אגדל בכסא רק עמי, כל ישמע פיד ועל ביתי, על תהיה  
הטבעת את פרעה ויסר מצרים: כל־ארץ על היום אותך אני מעמיד הנה ליוסף  
צוארו. על זהב רביד וישם שש בגדי אותו וילבש יוסף, יד על אותה ויתן ידו מעל

מצרים כל-אֶרֶץ על וַיַּעֲמִידֶהוּ כְרוּז, לִפְנֵי וַיִּקְרָאוּ הַמִּשְׁנָה, מְרַכְבְּתוֹ עַל וַיַּעֲלֶהוּ  
 מִצְרַיִם אֶרֶץ כָּל עַל יְדוֹ אֶת אִישׁ יְרִים לֹא בִלְעָדִיד פְּרָעָה אֲנִי לְיוֹסֵף פְּרָעָה וַיֹּאמֶר  
 אוֹן כֹּהֵן פְּרָעָה בַּת-פּוֹטִי אֶת-אֶסְנַת וַיִּתֵּן-לוֹ פַּעֲנַח צִפְנַת יוֹסֵף שֵׁם פְּרָעָה וַיִּקְרָא  
 יוֹסֵף וַיֵּצֵא מִצְרַיִם, מֶלֶךְ פְּרָעָה לִפְנֵי עֶמֶד כֹּאֲשֶׁר שָׁנָה שְׁלֹשִׁים בֶּן הָיָה וַיּוֹסֶף לֵאמֹר  
 הִשָּׁבַע. שְׁנֵי בִשְׁבַע אֱלֻמוֹת עֲשֵׂתָהּ וְהָאֶרֶץ מִצְרַיִם. בְּכָל-אֶרֶץ וַיַּעֲבֹר פְּרָעָה מִלִּפְנֵי  
 וְשֵׁם מִצְרַיִם, בְּאֶרֶץ הַשְּׁפַע בֶּהֵן הָיְתָה אֲשֶׁר הַשְּׁנַיִם שָׁבַע שָׁל הַמְּזוֹן כָּל אֶת וְאֶסֶף  
 בְּרַ יוֹסֵף וַיֹּאסֶף בְּתוֹכָהּ. שֵׁם שְׁסִבִּיבוּתֶיהָ הָעִיר שֶׁל הַשְּׁדוֹת מְזוֹן בְּעָרִים; הַמְּזוֹן אֶת  
 מִסְפָּר. אֵין כִּי לְהַסְפֹּר, יָכֹל לֹא אֲשֶׁר עַד מֵאֵד, הִרְבָּה הַיָּם כְּחוֹל

פּוֹטִי בַת אֶסְנַת לוֹ יָלְדָה אֲשֶׁר הָרַעַב, שָׁנוֹת שְׁבַע בּוֹא לִפְנֵי בָנִים שְׁנֵי נוֹלְדוּ וּלְיוֹסֵף  
 עֲמָלִי כָל אֶת הָאֱלֹהִים הַשְּׁכָנִי כִי מִנְשָׁה, הַבְּכוֹר שֵׁם אֶת יוֹסֵף וַיִּקְרָא אוֹן. כֹּהֵן פְּרָעָה  
 וַיַּעֲבֹרוּ עָנְיִי. בְּאֶרֶץ אֱלֹהִים הַפְּרִנִי כִי אֶפְרַיִם, קָרָא הַשְּׁנֵי וְאֶת-שֵׁם אָבִי בֵּית כָּל וְאֶת  
 כֹּאֲשֶׁר לְבוֹא, הָרַעַב שָׁנוֹת שְׁבַע וְהַחֲלוּ מִצְרַיִם. בְּאֶרֶץ הָיָה אֲשֶׁר הַשְּׁבַע שְׁנֵי שְׁבַע  
 אֶרֶץ כָּל וְתַרְעַב לָחֶם. הָיָה מִצְרַיִם אֶרֶץ בְּכָל אֲבָל הָאֶרֶץ, בְּכָל רָעַב וַיְהִי יוֹסֵף, אָמַר  
 אֶל-יוֹסֵף, לָכוּ לְכָל-הַמִּצְרַיִם: פְּרָעָה וַיֹּאמֶר עַל-לָחֶם, פְּרָעָה אֶל הָעָם וַיִּזְעַק מִצְרַיִם,  
 כָּל אֶת יוֹסֵף וַיִּפְתַּח הָאֶרֶץ, כָּל פְּנֵי עַל הָיָה וְהָרַעַב עָשׂוּ. לָכֵם יֹאמֶר וְאֲשֶׁר  
 כִּי-חֹק אֶל-יוֹסֵף לְשַׁבֵּר מִצְרִימָה בָּאוּ וְכָל-הָאֲרָצוֹת הַמִּצְרַיִם. לְכָל וַיִּמְכֹּר הָאוֹצְרוֹת  
 בְּכָל-הָאֶרֶץ: הָרַעַב

## מב

יֵשׁ כִּי שִׁמְעִיתִי הִנֵּה תִתְרָאוּ? לָמָּה לְבָנָיו: וַיֹּאמֶר בְּמִצְרַיִם, שָׁבֵר יֵשׁ כִּי רָאָה וַיַּעֲקֹב  
 נְמוּת. וְלֹא נִחֲיָה לְמַעַן אֲכֹל, מָעֻט לָנוּ וְקִנּוּ שָׁמָּה רָדוּ בְּמִצְרַיִם, שָׁבֵר

עַם שָׁלַח לֹא יוֹסֵף אָחִי וְאֶת-בְּנֵימִין מִמִּצְרַיִם שָׁבֵר לְקִנּוּת הַעֲשָׂרָה יוֹסֵף אָחִי וַיִּרְדּוּ  
 הָיָה כִּי הַבָּאִים, בְּתוֹךְ לְשַׁבֵּר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וַיְבֹאוּ חִלְשָׁה. לוֹ פֶּן-יִקְרָה אָמַר כִּי אָחִיו,  
 וַיְבֹאוּ הָאֶרֶץ, עַם לְכָל מִכֹּר הוּא הָאֶרֶץ, שֶׁל הַשְּׁלִיט הָיָה וַיּוֹסֶף כָּנְעָן. בְּאֶרֶץ הָרַעַב  
 וַיִּתְנַבֵּר וַיִּכְרִים, אֶת-אָחִיו יוֹסֵף וַיֵּרָא אֶרְצָה. פָּנִים עַל לוֹ וְהַשְּׁתַּחֲוּוּ יוֹסֵף אָחִי  
 לְשַׁבֵּר כָּנְעָן מֵאֶרֶץ וַיֹּאמְרוּ, בְּאַתֶּם? מֵאֵין אֲלֵיהֶם, וַיֹּאמֶר קִשּׁוֹת, אַתֶּם וַיִּדְבֹּר אֲלֵיהֶם,  
 חֶלֶם, אֲשֶׁר חִלְמָתוֹ אֶת יוֹסֵף וַיִּזְכֹּר הַכִּירוּהוּ. לֹא וְהֵם אָחִיו, אֶת הַפִּיר וַיּוֹסֶף אֲכֹל.  
 אֲדֹנִי, לֹא, אָמְרוּ: וְהֵם בְּאַתֶּם. הָאֶרֶץ עָרוֹת אֶת לְרֹאוֹת אַתֶּם, מְרַגְלִים אֲלֵיהֶם: וַיֹּאמֶר

עבדיך. מרגלים לא אֶנְחֵנוּ, בְּנִים אֶחָד, אִישׁ בְּנֵי כָלְנוּ אֶכֶל. לִקְנוֹת בָּאנוּ עַבְדֶּיךָ עֶשֶׂר שָׁנִים אֲמָרוּ, וְהֵם לָרְאוֹת. בְּאַתֶּם הָאָרֶץ עָרוֹת אֶת אֵלָא לֹא אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר אֵינָנוּ. וְהָאֶחָד הַיּוֹם, אֲבִינוּ עִם הַצֵּעִיר וְהִנֵּה כָנְעַן, בְּאָרֶץ אֲחִים עַבְדֶּיךָ אֶנְחֵנוּ תוֹדְעוּ, בְּזֹאת אַתֶּם. מְרַגְלִים כִּי לֹאמַר, לָכֶם אֲמַרְתִּי אֲשֶׁר הוּא זֶה יוֹסֵף, אֲלֵיהֶם אֶחָד מִכֶּם שָׁלְחוּ הִנֵּה. יָבוֹא הַצֵּעִיר אֲחִיכֶם לֹא אִם מָוֶה, תִּצָּאוּ לֹא פְרָעָה, בְּבִרְיאוֹת דְּבָרִים אַתֶּם אִסְמַת דְּבָרֵיכֶם יִתְבָּרְרוּ אֲשֶׁר עַד תֵּאָסְרוּ וְאַתֶּם אֶת־אֲחֵיכֶם, וַיִּקַּח יָמִים. שְׁלֹשֶׁת בְּמִשְׁמַר אוֹתָם וְשֵׁם אַתֶּם. מְרַגְלִים כִּי פְרָעָה חַי לָאוּ, וְאִם לָאוּ, אִם שְׁלוֹמִים אִם הָאֱלֹהִים. אֶת יֵרָא אֲנִי כִי וְחִיו, עֲשׂוּ זֹאת הַשְּׁלִישִׁי, בַּיּוֹם לָהֶם וַיֹּאמֶר הַתְּבוּאָה שֶׁל הַקְּנִיָּה אֶת וְהִבִּיאוּ לָכֹו וְאַתֶּם בְּמִשְׁמַר, יַעֲצֹר מִכֶּם אֶחָד אֶחָד אַתֶּם, כֵּן. וַיַּעֲשׂוּ תַמּוּתוֹ. לֹא, וְאִם דְּבָרֵיכֶם; וַיֹּאמְרוּ אֵלַי, הִבִּיאוּ הַקֶּטֶן וְאַת־אֲחֵיכֶם שְׁלָכֶם. מִצֵּרֶת הַתְּעַלְמָנוּ אֲשֶׁר אֲחִינוּ, עַל אֶנְחֵנוּ בַחֲטָאִים כִּי כֵן, אֲחִיו: אֵל אִישׁ וַיֹּאמֶר הַזֹּאת. הַצֵּרָה עֲלֵינוּ בָּאָה זֶה וּבְגִלָּל אֲלִיו, שְׁמַעְנוּ וְלֹא אֲלֵינוּ, הַתְּחַנֵּן כְּאֲשֶׁר נִפְשׁוּ וְלֹא אֶת־הַיָּלֵד, תַּחֲטִיאוּ אֵל לֹאמַר, אֲלֵיכֶם דְּבַרְתִּי הֲלֹא אֲלֵיהֶם, וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן וַיַּעַן הִזֶּה הַמִּתְרַגֵּם כִּי שׁוֹמֵעַ, יוֹסֵף כִּי יָדְעוּ לֹא וְהֵם נִדְרָשׁ. דְּמוּ וְהִנֵּה לִי? שְׁמַעְתֶּם אֶת וַיִּקַּח לָהֶם, וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נִגַּשׁ וְשׁוּב יוֹסֵף, וַיִּבְכְּהוּ מֵהֶם הַסְתּוֹבֵב בֵּינֵיהֶם. לִפְנֵיהֶם. וַיֹּאסְרֵהוּ מֵהֶם שְׁמַעוֹן

וְלִתֵּת שָׁקוֹ, אֵל אֶחָד לְכָל כֶּסֶפָּם אֶת וּלְהַשִּׁיב תְּבוּאָה, כְּלִיָּהֶם אֶת לְמֵלֵא יוֹסֵף וַיִּצְוֶה הֵלָכֹו חֲמוּרֵיהֶם, עַל הַתְּבוּאָה אֶת שֶׁהִשִּׁימוּ וְלֹאֲחֵר כֵּן. לָהֶם וַיַּעַשׂ לְדָרֶךְ, צִדָּה לָהֶם כֶּסֶף, צָרוּר אֶת וַיֵּרָא בְּמִלּוֹן, לַחֲמוּרָיו מִסְפּוֹא לִתֵּת שָׁקוֹ אֶת אֶחָד וְהַתִּיר מִשֶּׁם. לָבֶם וַיֵּצֵא בְּשָׂקֵי זֶה וְהִנֵּה הַכֶּסֶף לִי הוֹשֵׁב לְאֲחִיו וַיֹּאמֶר אֶתְחַתּוּ בְּפִי הוּא וְהִנֵּה אֵל אֲבֵיהֶם יַעֲקֹב אֵל וַיָּבֹאוּ לָנוּ אֱלֹהִים עֲשֵׂה זֹאת מֶה לֹאמַר אֲחִיו אֵל אִישׁ וַיִּתְּרֵדוּ אֲלֵינוּ הָאָרֶץ אֲדוֹן הָאִישׁ דִּבֵּר לֹאמַר אַתֶּם הַקְּרוֹת כָּל אֶת לוֹ וַיִּגִּידוּ כָנְעַן, אָרֶץ לֹא אֶנְחֵנוּ, שְׁלָמִים לוֹ: וְנֹאמַר הָאָרֶץ. אֶת כְּמִרְגְּלִים בְּמִשְׁמַר אוֹתָנוּ וְשֵׁם קִשּׁוֹת, עִם וְהַקֶּטֶן אֵינָנוּ, הָאֶחָד לְאֲבִינוּ, בְּנִים אֶנְחֵנוּ, אֲחִים עֶשֶׂר שָׁנִים אֶנְחֵנוּ. מְרַגְלִים אַתֶּם: שְׁלֹוִים כִּי אָדַע בְּזֹאת הָאָרֶץ, אֲדוֹן הָאִישׁ לָנוּ וַיֹּאמֶר כָּנְעַן. בְּאָרֶץ הַיּוֹם אֲבִינוּ אֵלִי וְהִבִּיאוּ וּלְכֹו. קַחוּ לְבִיתְכֶם הַדָּגָן וְאַת־מִקְנֵת אֲתִי, פֶּה הִנִּיחוּ אֶחָד אֶחָ וְאַת־אֲחֵיכֶם אַתֶּם, שְׁלָמִים כִּי אֵלָא אַתֶּם, מְרַגְלִים לֹא כִי וְאָדַע הַצֵּעִיר, אֶת־אֲחֵיכֶם כָּל שָׁל כֶּסֶף צָרוּר וְהִנֵּה אֶת־שְׁקִיָּהֶם, בְּרִיקָנָם וְהִי תִסְחָרוּ. וּבְאָרֶץ לָכֶם, אֲשִׁיב יַעֲקֹב לָהֶם אֲמַר וַיֵּירָאוּ. וְאֲבֵיהֶם, הִמָּה כֶּסֶפִּיהֶם אֶת־צָרוֹרוֹת וַיֵּירָאוּ בְּשָׁקוֹ, אֶחָד כָּל בָּאוּ עָלֵי תִקְחוּ; בְּנִימִין וְאֵת אֵינָנוּ, שְׁמַעוֹן אֵינָנוּ, יוֹסֵף שְׁכַלְתֶּם, אוֹתִי אֲבִיהֶם, תִּנֵּה אֲלֶיךָ, אֲבִיָּאֲנוּ אִסְלֹא תַמִּית בְּנֵי אֶת־שְׁנֵי לֹאמַר, לְאֲבֵיהֶם רְאוּבֵן וַיֹּאמֶר אֵלָה.



לָבְדוֹ וְהוּא מֵת אַחִיו כִּי עִמָּכֶם בְּנֵי יִרְדְּ לֹא אָמַר וְהוּא אֵלֶיךָ אָשִׁיבֵנּוּ וְאֲנִי בְּיַדִּי אוֹתוֹ שְׁאוּלָה בְּיָגוֹן שִׁיבְתִּי אֶת וְתוֹרִידוֹ תִּלְכּוּ אֲשֶׁר בְּדֶרֶךְ לְהַחֲלֹשׁ לוֹ וַיִּקְרָה נִשְׁאָר

## מג

מִמִּצְרַיִם, הִבִּיאוּ אֲשֶׁר אֶת־הִדְגָּן לֶאֱכֹל כָּלֹו כְּאֲשֶׁר וַיְהִי הָאָרֶץ. עַל הַתַּחֲזֹק וְהָרַעַב לֵאמֹר יְהוּדָה לוֹ וַיֹּאמֶר אָכֹל. מָעַט לָנוּ שִׁבְרוּ לָכוּ, שׁוּבוּ אֲבִיָּהֶם: אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר הַקָּטָן אַחֲיָכֶם אִם־לֹא אֶת־פָּנַי תִּרְאוּ לֹא לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲדוֹן הָאִישׁ לָנוּ הָעֵיד הָעֵד תִּשְׁלַח לֹא אִם אָכֹל לָךְ וְנִקְנָה נִרְד אֶתְנוּ, אֶת־אֲחִינוּ תִּשְׁלַח אָכֵן אִם עִמָּכֶם: יְהִיָּה לֹא אִם פָּנַי אֶת תִּרְאוּ לֹא לֵאמֹר, לָנוּ אָמַר הָאִישׁ כִּי גִלְדִּי, לֹא אֶתְנוּ, אֲחִינוּ אֶת יֵשׁ כִּי לֹאִישׁ לְהַגִּיד לִי הִרְעַתְם לָמָּה יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֶתְכֶם. יְהִיָּה הִצְעִיר אַחֲיָכֶם וְהִישׁ חִי אֲבִיָּכֶם הָעוֹד לֵאמֹר וְלִמְוֹלְדֹתֵנוּ לָנוּ הָאִישׁ שָׁאֵל שְׁאוּל וַיֹּאמְרוּ אֶחָד: לָכֶם אַחֲיָכֶם אֶת הוֹרִידוֹ יֹאמַר כִּי נִדְעַ הַיְדוּעַ הָאֵלֶּה הַדְּבָרִים פִּי עַל לוֹ וְנִגַּד אֶחָד לָכֶם וְלֹא שִׁנְיָה כְּדֵי וְנִלְכָּה וְנִקְוָמָה אִתִּי הִנֵּעַר אֶת שְׁלַח אֲבִיו יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֲבִיָּאֵנוּ לֹא אִם אוֹתוֹ, בִּקֵּשׁ מִיָּדִי לוֹ, אֶמְתִּין וְאֲנִי כְּלִינוּ גַם אֶתָּה גַם אֲנַחְנוּ גַם נָמוֹת הֵינּוּ כִּבְר הַתְּמַהֲמָהֵנוּ, לֹא אֵלֹו הֵימִים כָּל לָךְ אָהִיָּה חוּטָא לְפָנֶיךָ, וְאַעֲמִידֵנוּ אֵלֶיךָ מִפְּרוֹת קָחוּ עֲשׂוּ זֹאת הוּא בֵּן אִם אֲבִיָּהֶם יִשְׂרָאֵל לָהֶם וַיֹּאמֶר פְּעָמִים. חוּזָרִים וּבִטְנִים וְלֹט קִטְרֶת הַדְּבֶשׁ וּמִן הַחֲצִי מִן מִתְּנוֹת לֹאִישׁ וְהוֹרִידוֹ בְּכָלִיכֶם הָאָרֶץ עִמָּכֶם, הִשִּׁיבּוּ בְּשִׁקְיָכֶם הַמוֹשֵׁב הַכֶּסֶף וְאֶת בְּיַדִּיכֶם, קָחוּ כִפּוּל הַכֶּסֶף וְאֶת וְאֶגְזוּזִים חֵן לָכֶם יֵתן שְׁלִי וְהָאֵלֹוהִים אֶל־הָאִישׁ. רְדוּ וְקוּמוּ קָחוּ, וְאֶת־אַחֲיָכֶם הִיא. שְׁגִיָּה פֶן שִׁכְלָתִי, כֹּאשֶׁר הָרִי וְאֲנִי, בְּנִימִין. וְאֵת הָאֶחָד אַחֲיָכֶם אֶת וִישְׁלַח הָאִישׁ, לְפָנַי שִׁכְלָתִי.

וַיִּרְדּוּ וַיִּקְוּמוּ וְאֶת־בְּנֵימִין, בְּיָדָם מִשְׁנֵה וְכֶסֶף הָאֵלֶּה אֶת־הַמִּתְּנוֹת הָאֲנָשִׁים וַיִּקְחוּ וַיֹּאמֶר בֶּן־אָמוּ, אַחִיו וְאֶת־בְּנֵימִין אוֹתָם יוֹסֵף וַיֵּרָא יוֹסֵף: לְפָנַי וַיַּעֲמֵדוּ מִצְרַיִמָּה יֹאכֹלֹו אִתִּי כִי וְהִכְּן, זָבַח וּשְׁחַט אֶל־הַבַּיִת, אֶת־הָאֲנָשִׁים הִבֵּא עַל־בֵּיתוֹ: לֵאשֶׁר אֶל־בֵּית אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיֵּבֵא יוֹסֵף, אָמַר כְּאֲשֶׁר הָאִישׁ וַיַּעַשׂ בְּצִהָרִים. לָחֶם הָאֲנָשִׁים בְּשִׁקְיָם הַמוֹשֵׁב הַכֶּסֶף בְּגִלְל וְאֹמְרוּ, יוֹסֵף, בֵּית אֶל הוֹבָאוּ כִי הָאֲנָשִׁים וְרָאוּ יוֹסֵף. כְּדֵי אוֹתְנוּ, וְלִתְקַף בְּשִׁקָּר אוֹתְנוּ לְהַאֲשִׁים כְּדֵי מוֹבָאִים, אֲנַחְנוּ בַּתְּחִלָּה, שְׁלָנוּ יוֹסֵף בֵּית עַל אֲשֶׁר הָאִישׁ אֶל וַיִּגְשׁוּ שְׁלָנוּ. הַחֲמוּרִים וְאֶת לַעֲבָדִים, אוֹתְנוּ לִקְחַת וַיְהִי מֵאֲכָלִים. לִקְנוֹת בַּתְּחִלָּה יִרְדּוּ אֲדוֹנֵי, אוֹמְרִים: הַבֵּית בְּשַׁעַר אֵלָיו וַיִּדְּבְרוּ

אמתחתו, בפי איש כסף והנה אמתחתינו, את ונפתח המלון אל באנו כאשר  
 לא אכל, לקנות עמנו הבאנו אחר וכסף בידינו. עתה אתו ונשב במשקלו, כספנו  
 האלהים תיראו אל לכם חנון אליהם ויאמר בשקינו. הכסף את שם מי ידענו  
 ויוצא קבלתי מקבל וכספכם בשקיעם אוצרות לכם נתן אבותיכם ואלהי שלכם  
 והכינו לחמוריהם. מספוא ונתן רגליהם, את לרחץ מים והביא שמעון את אליהם  
 נכנס ויוסף לאכל. עתיד הוא שם כי שמעו כי בצרהים, יוסף בוא עד את-המנחות  
 לו והשתחוה הבית, אל בידיהם היו אשר המתנות את לו הביאו והם הבית, אל  
 אשר הזקן אביכם בריא האם להם: ואמר אתם, איך אותם שאל ארצה. אפים  
 ברוך ואמר, חי. עודנו אבינו, עבדך שלום אמרו, והם חי? הוא עוד האם אמרתם?  
 בנימין את וירא עיניו את יוסף וירם לו. וישתחוה ויקדו לאלהים, ההוא האיש  
 אלהים ויאמר, להביא; אלי אמרתם אשר הקטן אחיכם הזה ויאמר, אמו, בן אחיו  
 אל ובהכנסו לבכות, ובקש אחיו, על קרביו התהפכו כי נטרף, ויוסף בני. יחנך  
 שם. בכה החדר,

לפי ולהם לבדו, לו וישמו לחם. שימו ואמר: התאפק יצא, פניו, את שרחץ ואחרי  
 העברים עם לאכל המצרים יכלו לא כי עצמם, לפי עמו הסועדים ולמצרים עצמם,  
 לפי והצעיר וכויותיו לפי הבכור לפניו, וישבו למצרים. היא תועבה כי לחם,  
 והגדל אליהם, מאצלו חלק ונשאו אחיו. אל איש האנשים והשתוממו צעירותו,  
 עמו. והשתכרו ושתו משלהם, חמשה פי כלם מחלקי בנימין חלק

## מד

יוכלו כאשר מאכלים האנשים שקי את מלאו לאמר ביתו על אשר את יוסף ויצוה  
 ואת הצעיר בשק שימו הכסף בוס ואת-כוסי שקו בפי איש כסף ושימו לשאת  
 דבר: כאשר יוסף כדבר ויהי שברו, כסף

רחוק, רחקו לא העיר את בצאתם וחמוריהם. הם נשלחו, והאנשים האיר, הבקר  
 אליהם: ואמרת והשיגם, האנשים אחרי רדף קום ביתו: על לאשר אמר ויוסף  
 אשר הוא זה הלא הכסף? גביעי את גנבתם למה טובה? תחת רעה שלמתם מדוע  
 אמר אותם, ומצא עשיתם. אשר הרעתם בנחש? בו מנחש והוא בו, שוטה אדוני  
 לא האלה: כדברים האדון מדבר למה לו אמרו והם האלה. הדברים כפי להם

אליך הָשִׁיבֵנוּ בְּשָׁקִינוּ מִצָּאֵנוּ אֲשֶׁר הִכְסֹף אֶת אִם הָזָה: כְּדָבָר לַעֲשׂוֹת לַעֲבָדֶיךָ יְהוָה  
 אֶת־הַגְּבִיעַ תִּמְצָא אֲשֶׁר מֵאֵת זֶהֱבָ? אוֹ כֶּסֶף אֲדֹנֶיךָ מִבֵּית נִגְנֵב אֵיךְ כִּנְעָן, מֵאֶרֶץ  
 אֲתָם כְּאֲשֶׁר וְעֵתָהּ, אָמַר: וְהוּא לֹאדוֹנָנוּ: עֲבָדִים נָהִיָּה אֲנַחְנוּ וְגַם יָמוּת, מִעֲבָדֶיךָ  
 וַיִּמְהָרוּ נְקִיִּים. תִּהְיוּ וְאֲתָם עֶבֶד, לִי יְהוָה הַגְּבִיעַ יִמְצָא אֲשֶׁר אֶצֶל יְהוָה. כֵּן אִמְרִים,  
 עַד הַמִּתְחִיל, הִזְקֵן מִן וְחָקֵר אֶת־שָׁקוֹ אִישׁ וַיִּפְתָּחוּ אֶרְצָה אֶת־שָׁקוֹ אִישׁ וַיּוֹרִידוּ  
 אֶת אִישׁ וַיִּשֶׁם בְּגִדֵיהֶם, אֶת וַיִּקְרְעוּ בְּנִימֵין. בְּשָׁק הַגְּבִיעַ אֶת וּמִצָּא הַצְעִיר. אֵל שָׁבָא  
 הָעִיר. אֵל וַיִּשׁוּבוּ חֲמֹרוֹ, עַל שָׁקוֹ

אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר אֶרְצָה לִפְנֵינוּ וַיִּפְּלוּ שָׁם עוֹדְנוּ וְהוּא יוֹסֵף אֵל וְאָחִיו יְהוֹדָה וַיָּבֹא  
 כְּמוֹנִי? אֲשֶׁר הָאִישׁ יִנְחַשׁ נִחַשׁ כִּי יִדְעָתָם הֲלֹא עֲשִׂיתָם? אֲשֶׁר הָזָה הַדָּבָר מֵהַ יוֹסֵף,  
 אֶת־עוֹן מִצָּא וְהָאֱלֹהִים מִה־נִּצְטָדֵק אוֹ מִה־נִּדְבָר אוֹ לֹאדְנִי מִה־נֶּאֱמַר יְהוֹדָה וַיֹּאמֶר  
 וַיֹּאמֶר אֶצֶּל הַגְּבִיעַ נִמְצָא אֲשֶׁר וְגַם אֲנַחְנוּ לֹאדְנִי עֲבָדִים אֲנַחְנוּ הִנֵּה עֲבָדֶיךָ  
 לִי יְהוָה הוּא בִּידוֹ הַגְּבִיעַ נִמְצָא אֲשֶׁר הָאִישׁ הָזָה הַדָּבָר אֶת מַעֲשָׂוֹת לִי חֲלִילָה יוֹסֵף  
 יִדְבַּר־נָא אֲדֹנִי, אָנָּה וַיֹּאמֶר, יְהוֹדָה אֵלִיו וַיִּגַּשׁ אֲבִיכֶם אֵל בְּשָׁלוֹם עָלוּ וְאֲתָם עֶבֶד  
 שְׁאֵלָתָ אֲתָהּ אֲדוֹנִי, כִּפְרָעָה. אֲתָהּ כִּי בַעֲבָדְךָ, אִפְּךָ וְאֶל־יָחַד אֲדֹנִי, בְּאִזְנֵי דָבָר עֲבָדְךָ  
 זִקְנִים וַיִּלְד זָקֵן אָב יִשְׁלָנוּ לֹאדוֹן: וְנֹאמַר אַח. אוֹ אָב לָכֶם הֵי־שׁ לֹאמַר, אֶת־עֲבָדֶיךָ  
 הוֹרִידוּ לַעֲבָדֶיךָ וְאִמְרָתָ אֶהְבּוּ. וְאֲבִיו לֹאמוּ, נִשְׁאָר לְבָדוֹ וְהוּא מֵת, וְאָחִיו לוֹ, צָעִיר  
 וְאִם־יַעֲזֹב אֶת־אֲבִיו, לַעֲזֹב הַיֶּלֶד יוּכַל לֹא אֶל־הָאֲדוֹן, וְנֹאמַר בּוֹ וְאִטְפַּל אֵלֵי אוֹתוֹ  
 תִּסְיֹפוּ לֹא עִמְכֶם, הַקֵּטָן אֲחִיכֶם יֵרֵד לֹא אִם לַעֲבָדֶיךָ, אִמְרָתָ וְאִתָּהּ יָמוּת. אֶת־אֲבִיו  
 אֲדֹנִינוּ. דְּבָרֵי אֶת לוֹ הַגִּדְנוּ עֲבָדְךָ, אֲבִינוּ אֵל עֲלִינוּ כְּאֲשֶׁר וַיְהִי פָנֶי אֶת לְרֹאוֹת  
 אִם אָבֵל לְרֹדֶת, נוּכַל לֹא אִמְרָנוּ: וְאֲנַחְנוּ אִכָּל. מַעֲט לָנוּ וְקִנּוּ שׁוֹב לָכֹו אֲבִינוּ וַיֹּאמֶר  
 הַצְעִיר כְּשֶׁאֲחִינוּ הָאִישׁ פָּנֶי אֶת לְרֹאוֹת נוּכַל לֹא כִי נִרְד, עֲמָנוּ, יֵרֵד הַצְעִיר אֲחִינוּ  
 וַיִּצָּא הָאִשָּׁה לִי יִלְדָה שְׁנַיִם כִּי יִדְעָתָם אֲתָם אֲלִינוּ אֲבִינוּ עֲבָדְךָ וַיֹּאמֶר עֲמָנוּ. אֵינָנו  
 גַּם תִּקְחוּ אִפּוּא אִם עֵתָהּ. עַד אוֹתוֹ רִאִיתִי וְלֹא טָרַף, טָרַף כִּי וְאִמְרָתָם מֵאִתִּי, הָאֶחָד  
 אִם וְעֵתָהּ שְׁאוּלָה בִּיגוֹן אֶת־שִׁיבִתִּי וְהוֹרִדְתָם בְּדֶרֶךְ, אִסּוֹן לוֹ וְקִרָה פָנֶי מֵעַל אֶת־זֶה  
 אוֹתוֹ בְּרֹאוֹתוֹ וְהִיָּה בְּנִפְשׁוֹ קְשׁוּרָה וְנִפְשׁוֹ אֲתָנוּ אֵינָנו וְהִנֵּסֶר אֲבִינוּ עֲבָדְךָ אֵל אֲבּוֹא  
 כִּי שְׁאוּלָה. בִּיגוֹן אֲבִינוּ עֲבָדְךָ אֶת־שִׁיבִת עֲבָדֶיךָ וַיּוֹרִידוּ יָמוּת, עֲמָנוּ, הַיֶּלֶד הָיִיתָ לֹא  
 לִפְנֵיךָ, וְאִעֲמִידְנוּ אֵלֶיךָ אוֹתוֹ אֲבִיא לֹא אִם לֹאמַר, הָאָב מֵאֵת הַיֶּלֶד אֶת קֶבֶל עֲבָדְךָ  
 הָאֲדוֹן, עֶבֶד הַיֶּלֶד, תַּחַת עֶבֶד לָךְ אֲשָׁאֵר אִז עֵתָהּ הֵימִים. כֹּל לֹאבִי אֶהְיָ חוּטָא  
 לֹא לְמַעַן אֲתָנוּ, אֵינָנו וְהַיֶּלֶד הָאָב אֵל אֶעֱלֶה כִּי־צַד שָׁלוֹ. הָאֲחִים עִם יַעֲלֶה וְהַיֶּלֶד  
 אֲבִי? אֶת תִּמְצָאנָהּ אֲשֶׁר בְּרַעוֹת אֶרְאָה

## מה

מעלי, איש כל הוציאו אמר: אבל עליו, הנצבים כל בפני להתאפק יוסף יכל ולא  
וישמעו בבכי, קולו את ויתן אחיו. אל התודע כאשר יוסף את איש עמד ולא  
ולא חי אבי העוד יוסף אני אחיו אל יוסף ויאמר פרעה. בית וישמע כל-המצרים,  
ויגשו אלי נא גשו אחיו אל יוסף ויאמר מפניו נבהלו כי אתו לענות אחיו יכלו  
ואל-יקשה אל-תעצבו ועתה מצרימה אתי מכרתם אשר אחיכם יוסף אני ויאמר  
השנה זאת כי לפניכם אלהים שלחני למחיה כי הנה, אתי כי-מכרתם בעיניכם  
ולא חרישה יהיה לא בהן אשר נשארות, שנים חמש ועוד הארץ, על לרעב השנית  
לכם ולהחיות הארץ על שארית לכם להשאיר לפניכם שלחני האלהים כי קציר.  
ועשה האלהים, אלא הנה, אותי שלחתם אתם לא כן, אם עכשו גדולה. שארית  
אל עלו לכן, מהרו מצרים. ארץ בכל ומושל ביתו, לכל ואדון לפרעה, כאב אותי  
לכן רד מצרים, ארץ לכל לאדון האלהים שמני יוסף: בנך אמר כה לו, ואמרו אבי  
בניך, ובני ובניך אתה אלי, קרוב והיית ערב, גשן בארץ וישבת תעמד. ואל אלי  
לא למען רעב, שני חמש עוד כי שם, אתך ואכלכל לך אשר וכל ובקרך, צאנך  
הוא פי כי אחי, בנימין ועיני רואות עיניכם הנה רכושך. וכל ובניך אתה תורש  
ראיתם, אשר כל ואת במצרים אשר כבודי כל את לאבי לכן הגידו אליכם. המדבר  
בכה ובנימין עליו, ויבך אחיו בנימין צוארי על ויפל הנה אבי את והורידו ומהרו  
אליו-אחיו ודברו כן ואחרי עליהם, בכה אחיו, כל את ונשק צואריו. על

פרעה ויאמר ועבדיו פרעה וישמח יוסף אחי באו לאמר פרעה בבית הדבר ונשמע  
ולקחתם כנען: אל-ארץ ולכו את-שקיכם מלאו עשו זאת אל-אחיד אמר אל-יוסף  
את ואכלתם מצרים, טוב מפל לכם ואתן אלי, ובאתם רכושכם ואת אביכם את  
ולנשיכם, לילדיכם מצרים מארץ עגלות להם לקחת זאת, צוה ואתה הארץ. חלב  
יהיה. לכם מצרים טוב כל כי כליכם, על עינכם תחוס ואל ובאו אביכם את ושאו  
ויתן המלך, פרעה על-ידי הנאמר כפי עגלות להם יוסף ויתן ישראל, בני כן ויעשו  
וחמש זהב מאות שלש נתן ולבנימין שמלות, שתי נתן ולכלם לדרך. צדה להם  
מצרים, טוב מפל נשאים חמורים ועשרה אלה, כמו שלח ולאביו שמלות. חליפות  
להם: ויאמר וילכו, אחיו את שלח והוא לדרך. לאביו לחם נשאות אתנות ועשרה  
לו ויגידו אביהם: אל-יעקב כנען אל-ארץ ויבאו ממצרים ויעלו בדרך. תכעסו אל  
לא כי יעקב של לבו ויפג מצרים ארץ בכל מושל והוא חי יוסף בנך כי לאמר

אֵלֵיהֶם. אָמַר אֲשֶׁר יוֹסֵף, עַל־יָדֵי כָּל־הַנְּאֻמִּים אֶת אֱלֹוֵי וַיִּדְבְּרוּ לָהֶם הָאָמִין  
אֲבִיָּהֶם. יַעֲקֹב רוּחַ חַיְתָּה אוֹתוֹ, לְשֹׂאת יוֹסֵף שְׁלַח אֲשֶׁר אֶת־הַעֲגָלוֹת וּבְרָאוֹת  
אֲמוֹת. בְּטָרִם וְאָרְאָנוּ אֶלְכָּה חֵי, בְּנֵי יוֹסֵף עוֹדְנוּ אִם לִי, הוּא גָדוֹל יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמֶר

## מו

יִצְחָק: אֲבִיו לֹאלֹהֵי זֶבַח וַיִּזְבַּח שִׁבְעַ, בָּאֵר אֵל וַיְבֹא לוֹ, אֲשֶׁר וְכָל הוּא יִשְׂרָאֵל, וַיֹּסַע  
וְהוּא הוּא מָה אָמַר וְהוּא יַעֲקֹב יַעֲקֹב לֵאמֹר הַלִּילָה בְּחֻזֹן לְיִשְׂרָאֵל הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר  
שָׁם. אֲעֻשֶׂךָ גָּדוֹל לְגוֹי כִּי מִצְרִימָה, לְרֹדֶת תִּירָא אֵל אֲבוֹתֶיךָ, אֱלֹהֵי אָנֹכִי לוֹ: אוֹמֵר  
יַעֲקֹב וַיָּקָם עֵינָיִךְ עַל יְדוֹ יִשִּׁית וַיֹּסֶף עָלָה, גַּם אֲעַלְךָ וְאֲנִי מִצְרִימָה, עִמָּךְ אֲרֹד וְאֲנִי  
אֲשֶׁר בַּעֲגָלוֹת נְשִׁיָּהֶם וְאֶת טַפָּם וְאֶת אֲבִיָּהֶם אֶת יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וַיֵּשְׂאוּ שִׁבְעַ, מִבְּאֵר  
כְּנָעַן, בְּאֶרֶץ רָכְשׁוֹ אֲשֶׁר הָרְכוּשׁ כָּל וְאֶת נְכִסֵּיהֶם אֶת וַיִּקְחוּ אוֹתוֹ. לְשֹׂאת יוֹסֵף שְׁלַח  
וְכָל בְּנוֹתָיו, וּבָנוֹת בָּנוֹת אוֹתוֹ, בָּנָיו וּבָנֵי בָנִים אוֹתוֹ. זָרְעוּ וְכָל יַעֲקֹב מִצְרִימָה, וַיְבֹאוּ  
יַעֲקֹב עִם יְחִיד מִצְרַיִם אֵל הַבָּאִים יִשְׂרָאֵל בְּנֵי הַשְּׁמוֹת וְאֵלֶּה מִצְרַיִם. אֵל הַבִּיא זָרְעוֹ  
וּכְרָמִי: חֲצֹרֹן וּפְלֹוא, חֲנוּךְ רְאוּבֵן: וּבְנֵי רְאוּבֵן. יַעֲקֹב, בְּכוֹר וּבָנָיו, יַעֲקֹב אֲבִיָּהֶם.  
גִּרְשׁוֹן לֵוִי וּבְנֵי הַכְּנַעֲנִית. בֶּן וְשָׂאוֹל וַחֲזָר וַיִּכָּן וְאֶהוּד וַיִּמִּין יִמְאֹאל שְׁמַעוֹן: וּבְנֵי  
כְּנָעַן, בְּאֶרֶץ וְאוֹנָן עַר וַיִּמָּת וְזָרַח, וּפְרָץ וְשִׁלָּה וְאוֹנָן עַר וַיְהוּדָה: וּבְנֵי וּמְרָרִי: קָהָת  
וּבְנֵי וְשִׁמְרוֹן: וְחִשׁוֹם וּפּוֹאָה תוֹלַע יִשְׁשַׁכָּר וּבְנֵי וְחִמּוּל. חֲצֹרֹן בְּנֵי־פְרָץ: וַיְהִיו  
אֲרָם, שֵׁל בְּמִסּוֹפּוֹטָמִיָּא לְיַעֲקֹב יִלְדָּה אֲשֶׁר לָאָה בְּנֵי אֵלֶּה וְאֶחָאֵל: וְאֵלֹון סָרַד וְבוֹלוֹן  
וּסְנִים וְאֲנָגִים צַפּוֹן גַּד וּבְנֵי וְשִׁלָּה. שְׁלִישִׁים וּבָנוֹת, בָּנִים הַנְּפֻשׁוֹת, כָּל בָּתוּ. וַיְדִינָה  
וְשָׁרָח וּבְרִיעָה וַיִּשְׁוִי וַיִּשְׁוָה יִמְנָה אֲשֶׁר וּבְנֵי וְאֶרְהֵלִים: וְאֶרְהֵלִים וְאֶרְהֵלִים וְאֶרְהֵלִים וְאֶרְהֵלִים  
אֲשֶׁר בָּתוּ, לְלָאָה לְבָן נָתַן אֲשֶׁר זִלְפָּה בְּנֵי אֵלֶּה וּמִלְכִּיאֵל חֶבֶר בְּרִיעָה וּבְנֵי אַחֻתָם  
וַיְהִיו וּבְנֵימִין יוֹסֵף יַעֲקֹב אֶשֶׁת רַחֵל וּבְנֵי נַפְשׁוֹת. עֲשָׂרָה שָׁשׁ לְיַעֲקֹב, אֵלֶּה יִלְדָּה  
אֶת הַלְיוּפּוֹלִים כִּהֵן פָּרַע פּוֹטִי בֵּת אֶסְנַת לוֹ יִלְדָּה אֲשֶׁר מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ לְיוֹסֵף בָּנִים  
מִכִּיר, אֶת הַסּוּרִית הַפִּילֶגֶשׁ לוֹ יִלְדָּה אֲשֶׁר לְמִנְשָׁה בָנִים וַיְהִיו אֶפְרַיִם. וְאֶת מִנְשָׁה  
לְסוּתֶלַח וּבָנִים וְתַחֲנָן, סוּתֶלַח מִנְשָׁה אַחִי לְאֶפְרַיִם וּבָנִים גִּלְעָד. אֶת הוֹלִיד וּמִכִּיר  
וְרָאשׁ וְאֶחָיָה וְנַעֲמָן גָּרָא לְבָלַע: בָּנִים וַיְהִיו וְאֶשְׁבֵּל. וּבִכּוֹר בָּלַע לְבָנִימִין: וּבָנִים אֲדוֹם.  
כָּל־הַנְּפֻשׁוֹת לְיַעֲקֹב, יִלְדָּה אֲשֶׁר רַחֵל בְּנֵי אֵלֶּה אֶת־אֶרֶד. הוֹלִיד וְגֵרָא וּמִפִּים.  
בְּלָהָה בְּנֵי אֵלֶּה וְשִׁלָּם: וַיִּצְהָר וּגּוֹנִי אֲסִיָּאל נְפֹתִלִי וּבְנֵי אֲסוֹם דָּן וּבְנֵי עֶשֶׂר. שְׁמוּנָה  
כָּל־הַנְּפֻשׁוֹת שִׁבְעַ כָּל־הַנְּפֻשׁוֹת לְיַעֲקֹב, אֵלֶּה יִלְדָּה אֲשֶׁר בָּתוּ, לְרַחֵל לְבָן נָתַן אֲשֶׁר  
כָּל־הַנְּפֻשׁוֹת בְּנֵי־יַעֲקֹב, מִנְשֵׁי לְבַד מִיִּרְכַּתָיו, הַיִּצְאִים מִצְרִימָה, עִם־יַעֲקֹב הַבָּאוֹת

בית נפשות כל נפשות. תשע מצרים, בארץ לו שנולדו יוסף ובני ויש. ששים  
נפשות. וחמש שבעים מצרים, אל יעקב עם שבאו יעקב,

יוסף רעמסס. בארץ הגבורים בעיר אותו לפגש אלי' יוסף לפניו שלח ואת' יהודה  
אליו נראה וכאשר הגבורים, לעיר אביו ישראל לקראת ועלה מרכבותיו את אסר  
ראותי אחרי הפעם אמותה אלי' יוסף ישראל ויאמר רב. בכי ובכה צוארו על נפל  
אחי לו ואמר לפרעה אגידה אעלה אחיו אל יוסף ויאמר חי עודך כי את' לפניך  
מקנה, אנשי היו כי רעים, הם והאנשים אלי באו כנען בארץ היו אשר אבי ובית  
פרעה לכם יקרא אכן אם הביאו. להם ואת' כל אשר ואת' מקניהם  
עד מנעורינו עבדיך אנחנו מקנה רועי אנשים תאמרו מלאכתכם? מה לכם: ויאמר  
למצרים הוא תועבה כי ערביה גשן בארץ תשבו למען אבותינו גם אנחנו גם עתה  
צאורועה כל

## מז

מארץ באו להם אשר וכל ובקרו וצאנם ואחי אבי לאמר לפרעה ויגד יוסף ויבא  
פרעה ויאמר פרעה לפני ויצייגם אנשים חמשה לקח ומאחיו גשן בארץ והנם כנען  
ואבותינו ואנחנו עבדיך צאן רועי לפרעה ויאמרו מלאכתכם מה יוסף לאחי  
הרעב חזק כי עבדיך לבהמות מרעה אין כי באנו בארץ לגור פרעה אל ויאמרו  
ואם גשן בארץ ישבו יוסף אל פרעה ויאמר גשן. בארץ נשב ועתה כנען בארץ  
מצרים אל ובאו בהמותי. על שרים אותם הפקד חזקים אנשים בהם יש כי ידעת  
אביך לאמר אלי' יוסף פרעה ויאמר מצרים. מלך פרעה וישמע ובניו יעקב יוסף אל  
את הושב ביותר הטובה בארץ היא, לפניך מצרים ארץ הנה אליך: באו ואחיד  
יעקב ויברך פרעה, לפני והעמידו אביו יעקב את הביא יוסף אחיד. ואת אביך  
ימי לפרעה יעקב ויאמר חיד ימי שנות כמה ליעקב פרעה ויאמר פרעה. את  
לא חיי שנות ימי היו ורעים מעטים שנה שלשים מאת גר אנכי אשר חיי שנות  
מלפניו: ויצא את' פרעה יעקב ויברך גרו אשר אבותי חיי שנות ימי את השיגו

הארץ, במיטב מצרים, בארץ אחזה להם ויתן אחיו, ואת אביו את יוסף וישוב  
אביו בית ולכל ולאחיו לאביו דגן מדד ויוסף פרעה. צוה כאשר רעמסס, בארץ  
הנפשלפי

כָּנְעוּ וְאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרֶץ וּכְלָתָהּ מָאֹד, הָרַעַב הִתְחַזַּק כִּי הָאָרֶץ, בְּכָל הַיָּהּ לֹא וַדָּן  
בְּשֹׁבֵר כָּנְעוּ וּבְאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ הַנִּמְצָא הִכְסֹף כָּל אֶת יוֹסֵף וַיֹּאסֹף הָרַעַב. מִפְּנֵי  
וַיִּתֵּם פְּרָעָה: בֵּית אֶל הִכְסֹף כָּל אֶת יוֹסֵף וַיָּבֵא לָהֶם, וַיִּמְדְּדוּ שָׁבָרִים, הֵם אֲשֶׁר  
תִּנְהַלְנוּ לֵאמֹר: אֶל־יוֹסֵף כָּל־הַמִּצְרַיִם וַיָּבֵאוּ, כָּנְעוּ, וּמִאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֶרֶץ כָּל־הַכְּסֹף  
אֶת־בְּהֶמְתְּכֶם הֵבִיאוּ יוֹסֵף אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר כִּסְפֶּנּוּ. כִּי־תֵם לִפְנֵיךָ? נָמוּת וְלִמָּה לָּחֶם,  
אֶל־יוֹסֵף, אֶת־בְּהֶמְתֶּם וַיָּבִיאוּ כִסְפָּכֶם: אִם־תֵּם בְּהֶמְתְּכֶם תַּחַת לָחֶם לָכֶם וְאַתֶּנָּה  
הַחֲמוּרִים, וְתַחַת הַבֶּקָר וְתַחַת הַצֹּאן וְתַחַת הַסּוּסִים תַּחַת לָחֶם יוֹסֵף לָהֶם וַיִּתֵּן  
וַיָּבֵאוּ הַהֵי, הַשָּׁנָה וַתֵּצֵא הַהֵי. בַּשָּׁנָה כָּל־מִקְנֵהֶם תַּחַת בְּלָחֶם אוֹתָם וַיְכַלְכֵּל  
כִּסְפֶּנּוּ, תֵּם אִם כִּי אֲדִינִי; מִלִּפְנֵי נִכְחַד פֶּן לֹא: וַיֹּאמְרוּ הַשָּׁנִית, בַּשָּׁנָה אֵלֶי  
וְאֲדַמְתֵּנוּ. גּוֹפְנוּ אִם כִּי אֲדִינִי לִפְנֵי לָנוּ נִשְׁאָר וְלֹא אֲדִינִי, אֵלֶיךָ וְהַמִּקְנָה וְהַנִּכְסִים  
לָחֶם, תַּחַת שְׁלָנוּ וְאֶת־הָאָרֶץ אֲתֵנוּ קָנָה תַּחֲרַב, וְהָאָרֶץ לִפְנֵיךָ נָמוּת לֹא אָכֵן כְּדִי  
נָמוּת, וְלֹא וְנִחִיָּה נִזְרַע כְּדִי זֶרַע תֵּן לַפְּרָעָה. עֲבָדִים שְׁלָנוּ וְהָאָרֶץ אֲנַחְנוּ וְנִחִיָּה  
אֶת הַמִּצְרַיִם מִכְּרוּ כִּי לַפְּרָעָה, מִצְרַיִם אֲדַמְתָּ כָּל אֶת רֶכֶשׁ יוֹסֵף תַּחֲרַב. לֹא וְהָאָרֶץ  
הַשְּׁעִיבָד וְאֶת־הָעָם לַפְּרָעָה. הָאָרֶץ וְהִיָּתָה הָרַעַב, עָלֵיהֶם גָּבַר כִּי לַפְּרָעָה, אֲדַמְתָּם  
לֹא לְבָד, הַכֹּהֲנִים אֲדַמְתָּ מִבְּלָעַד־י קְצוֹתֶיהָ. עַד מִצְרַיִם גְּבוּלוֹת מִקְצוֹת לְעֲבָדִים, לֹא  
אֲשֶׁר הַמִּתְנָה אֶת וְאָכְלוּ לַכֹּהֲנִים, מִתְנָה פְּרָעָה נָתַן בְּמִתְנָה כִּי אוֹתָהּ, יוֹסֵף רֶכֶשׁ  
קִנִּיתִי הֵן לְכָל־הַמִּצְרַיִם יוֹסֵף וַיֹּאמֶר אֲדַמְתָּם. אֶת מִכְּרוּ לֹא בֵן עַל פְּרָעָה, לָהֶם נָתַן  
תְּבוּאָתָהּ וְהִיָּה אֶת־הָאֲדָמָה וְזִרְעוּ וְזֶרַע קָחוּ־לָכֶם לַפְּרָעָה הַיּוֹם וְאֶת־אֲדַמְתְּכֶם אֲתֶכֶם  
וְלִמְאֹכֵל לָאָרֶץ לְזֶרַע לָכֶם יִהְיוּ חֲלָקִים וְאַרְבָּעָה לַפְּרָעָה הַחֲמִישִׁי הַחֶלֶק אֶת וְנִתְּתָם  
וְנִחִיָּה אֲדִינִי, לִפְנֵי חֵן מִצָּאֵנוּ אוֹתֵנוּ, הוֹשַׁעַת וַיֹּאמְרוּ בְּבִתְיָכֶם אֲשֶׁר וְלִכֹּל לָכֶם  
לַפְּרָעָה מִצְרַיִם אֶרֶץ עַל הַזֶּה הַיּוֹם עַד לַחֵק לָהֶם יוֹסֵף וַיִּשֶׁם לַפְּרָעָה. עֲבָדִים  
לַפְּרָעָה־הִיָּתָה שְׁלֹא בְּלָבָד, הַכֹּהֲנִים אֶרֶץ מִלְּבָד לְהַפְרִישׁ,

יַעֲקֹב וַיְחִי מָאֹד. וַיָּרְבוּ וַיִּפְרוּ בָּהּ, וַיֵּאָחֲזוּ גִשּׁוֹן, בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיָּשֻׁב  
וּשְׁבַע וְאַרְבָּעִים מֵאָה יַעֲקֹב חִי שְׁנֵי יָמֵי וַיְהִי שָׁנָה, עָשְׂרָה שָׁבַע מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ  
חֵן מִצָּאֵתִי אִם־נָא לֹא, וַיֹּאמֶר יוֹסֵף, לְבָנוּ וַיִּקְרָא לָמוּת, יִשְׂרָאֵל יָמִי וַיִּקְרְבוּ שָׁנִים.  
בְּמִצְרַיִם, תִּקְרְבִנִי אֶל־נָא וְאָמַת, חֶסֶד עֲמָדִי וְעִשִׂיתִי יָרֵכִי, תַּחַת יָדֶךָ שִׁים־נָא בְּעִינֶיךָ,  
אֲנֹכִי אָמַר: וְהוּא בְּקִבְרָם. וּקְבַרְתִּנִי מִמִּצְרַיִם, וְתִשְׁאֲנִי אֲבוֹתִי, עִם אֲשָׁכַב אָבִל  
הַמִּטְהַרְאֵשׁ עַל יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּחֲוּ לוֹ וַיִּשְׁבַּע לִי הַשְּׁבָעָה וַיֹּאמֶר כְּדָבָרְךָ. אֲעֻשֶׂהָ

## מח

את בניו, שני את ויקח חולה, אביך כי ליוסף ויגד האלה, הדברים אחרי ויהי אליך, בא יוסף בנך הנה לאמר: לעקב והגד יעקב. אל ויבא אפרים, ואת מנשה בלוז אלי נראה אלהי אלי-יוסף, יעקב ויאמר המטה. על וישב ישראל ויתחזק ואעשה אותך, וארבה אותך ארבה אני הנה לי: ואמר אתי. ויברך פנעו, בארץ ועתה עולם לאחוזת אחריך ולזרעך הזאת הארץ את לך ואתן עמים, לקהל אותך אפרים הם, לי מצרים, אל אליך בואי לפני מצרים בארץ לך הנולדים בנך שני שם על יהיו בן אחרי תוליד אשר והצאצאים לי יהיו ושמעון כראובן ומנשה רחל מתה ארם, של ממסופוטמיה באתי כאשר ואני נחלותיהם על יקראו אחיהם, בדרך אותה וקברתי אפרתה, לבוא ארץ לכברת בהתקרבי פנעו בארץ אמך לחם. בית היא אפרתה,

אשר הם בני לאביו, יוסף ויאמר אלה? לך מי ויאמר, יוסף, בני את ישראל וירא כהו ישראל ועיני ואברכם. אלי אותם נא הקרב יעקב, ויאמר כאן. האלהים לי נתן ישראל ויאמר אתם ויחבק אתם וינשק אליו אתם ויקרב לראות יכל ולא הזקנה מן ויוצא את-זרעך. גם האלהים לי הראה והנה נשכלתי, לא מפניך הנה אלי-יוסף: את בניו, שני את יוסף ויקח ארצה אפים לו וישתחוו ברכיו מעל יוסף אותם אתם ויגש ישראל, מימין בשמאלו מנשה ואת ישראל, משמאל בימינו אפרים הצעיר, היה והוא אפרים, ראש על וישם הימינית ידו את ישראל וישט אליו: ידיאות שכל מנשה, ראש על שמאלו ואת

האלהים ויצחק, אברהם לפניו, אבותי התהלכו אשר האלהים ויאמר, אותם ויברך יברך מכל-הרעות אותי המציל המלאך הזה היום עד מעודי אתי הרעה רב לרב וירבו ויצחק, אברהם אבותי ושם שמי בהם ויקרא האלה, את-הילדים בעיניו, וירע אפרים, ראש על הימינית את-ידו אביו שם כי יוסף וירא על-הארץ. יוסף ויאמר מנשה. ראש אל אפרים ראש מעל אותה להסיר אביו ביד יוסף ויאחז יודע אמר: אבל רצה, ולא ראשו: על ימין שים הבכור זה כי אבי בן לא לאביו גדול יהיה הצעיר אחיו אבל יתרומם, זה וגם לעם, יהיה זה וגם אני, יודע בני, אני, ישראל יברך בכס לאמר: ההוא ביום אותם וברך גוים. להמון יהיה וזרעו ממנו, ויאמר מנשה. לפני אפרים את ושם וכמנשה, כאפרים אלהים ישמך לאמר: ארץ אל אתכם והשיב עמכם האלהים והיה מת אנכי הנה ליוסף ישראל בחרבי האמרי מיד לקחתי אשר אחיך, על יתרה את-שכם לך נותן ואני אבותיכם ויבקשתי.



## מט

אתכם אשר יקרה את לכם ואגידה האספו להם ויאמר את בניו יעקב ויקרא  
לאביכם. שמעו ישראל, שמעו יעקב, בני אלי, ושמעו האספו הימים. באחרית  
מים, כמו התגאית זד. וקשה להנשא קשה ילדי, וראשית כחי אתה בכורי, ראובן  
ולוי שמעון עלית. אשר היצוץ את חללת אז אביך; משכב על עלית כי תרתח, אל  
כבודי, תחד אל ובקהלם נפשי, תבא אל בסודם בחירתם. של עולה השלימו אחים  
קשתה, כי ועברתם עזה, כי חמתם ארור שור. עקרו וברצונם איש, הרגו באפם כי  
אביך, ערף על ידיך אחיך, יהללו אותך יהודה, בישראל ואפיצים ביעקב, אחלקם  
כאריה שכבת רבצת עלית, בני מצמח יהודה, אריה גור אביך. בני לך ישתחוו  
שילה, יבא כי עד רגליו, מבין ומחלק מיהודה שבט יסור לא יקימנו: מי וכגור,  
לבושו, בין יכבס את בן אלתנו, ולשרקה את עירו, לגפן אסר עמים יקתה ולו  
ישכן לחוף זבולון מחלב. שני ולבנים מין, עיניו נוצצים כסותו. ובדם ענבים  
וירא הנחלות. בין נח הטוב, את חמד יששכר על צידו: וירכתו אניות לחוף והוא  
לאיש ויהי לסבל, את שכם וט שמנה, כי ואת הארץ טובה, כי את המנוחה  
עלי נחש דן ויהי בישראל. אחד שבט גם כמו את עמו, ישפט דן אדמה. עובד  
יהיה לישועתך מחכה לאחור. הפרש ויפל סוס, עקב נושף שביל, עלי יושב דרך,  
למלכים. מעדנים יתן והוא לחמו, שמן אשר, עקב. יגוד והוא אותו, יגוד גדוד גד,  
בני המקנא, הגדול בני יוסף, גדול בן יפי. בצאצאים הנותן פרוש, גזע נפתלי  
ונשברו החצים. אדוני לו שנהא ונטרו וגדפו, התעצצו אשר אל אלי. שוב הצעיר,  
הגבור משם יעקב, שליט יד בגלל ידם, זרועות גידי ונחלשו שלכם, הקשתות בכח  
מלמעלה שמים ברכת אותך וברך שלי האלהים לך ועזר אביך. אלהי מאת ישראל  
גברו ואמך אביך ברכות ורחם שדים ברכת בגלל הכל, את האוחזת ארץ וברכת  
ועל יוסף ראש על תהינה נצחיות, גבעות ברכות ועל קימים הרים ברכות על  
מזון. יתן ולערב עוד, יאכל בבקר טורף, זאב בנימין אחיו. הנהיג אשר קדקד  
איש אותם, ויברך אביהם, להם דבר אשר ואלה עשו, שנים יעקב בני כל אלה  
אבותי עם אתי קברו עמי אל נאסף אני אליהם ויאמר אותם. ברוך בברכתו איש  
כנען, בארץ ממרא על פני אשר הכפלה במערת החתי עפרון בשדה אשר במערה  
קברו שם קבר. לאחזת החתי עפרון מאת את המערה אברהם קנה אשר  
קברו שם אשתו, ואת רבקה את יצחק קברו שם אשתו, ואת שרה את אברהם  
את לצוות יעקב ויכלה חת. בני מאת בו, אשר והמערה השדה בקנן את לאה.  
עמואל ויאסף ויגוע, המטה, אל רגליו את ויאסף בניו,

לחנט המחנטים עבדיו את יוסף ויצוה לו. וישק עליו ויבך אביו פני על יוסף ויפל ימי יספרו כן כי יום, ארבעים לו וימלאו ישראל. את המחנטים ויחנטו אביו, את אל יוסף דבר האבל, ימי שעברו ומאחר יום. שבעים מצרים אתו ויבכו החניטה, אבי לאמר, פרעה באוני עלי דברונא בעיניכם, חן אס-מצאתי לאמר: פרעה שרי עתה אותי. תקבר שם כנען, בארץ לעצמי חפתי אשר בקבר לאמר, אותי השביע אביד, את קבר עלי ליוסף: פרעה ויאמר ואשוב. אבי את אקבר אעלה אפוא, ביתו וזקני פרעה עבדי כל עמו ויעלו אביו, את לקבר יוסף ויעל השביע. כאשר והבקר והצאן וקרוביו אביו בית וכל ואחיו יוסף בית וכל מצרים. ארץ זקני וכל ויבאו מאד. גדול המחנה ויהי פרשים, גם רכב גם עמו ויעלו גשן בארץ השאירו לאביו ויעש מאד, וכבד גדול מספד שם ויספדו הירדן, בעבר אשר האטד אל-גרן כבד אבל ויאמרו: האטד, בגרן האבל את כנען ארץ יושבי וירא ימים שבעת אבל בניו: כן ויעשולו הירדן. בעבר אשר מצרים, אבל שמה קרא כן על למצרים. זה את אברהם קנה אשר הכפלה, במערה אתו ויקברו כנען, ארץ אל בניו אתו וישא הוא מצרים, אל יוסף וישב ממרא. מול החתי, עפרון מאת קבר באחוזת המערה אביו. את לקבר אתו והעולים ואחיו

את לנו ושיב והשב יוסף ישטמנו לו ויאמרו, אביהם, מת כי יוסף אחי ויראו מותו לפני השביע אביד אמרו, יוסף אל ובבואם אתו. גמלנו אשר כל-הרעה הראו רעה כי שלהם, החטא ואת העול את להם סלח ליוסף: אמרתם ככה לאמר אליו ויבאו אליו. בדברים יוסף ויבך אביד. אלהי עבדי עון את קבל ועתה לך, אני. האלהים של כי תיראו, אל יוסף: אליהם ויאמר עבדיד: אנחנו הנה ויאמרו ולהחיות הזה, כיום יהיה למען לטובה, חשבה ואלהים לרעה, עלי חשבתם אתם וידבר אותם וינחם בתיכם ואת אתכם אכלכל אנכי תיראו אל להם ויאמר רב. עם ועשר מאה יוסף ויחי אביו, בית וכל ואחיו הוא במצרים, יוסף וישב לבם על על ילדו מנשה בן מכיר בני וגם שלישי, דור עד אפרים בני את יוסף וראה שנים. והעלה אתכם האלהים יפקד פקד מת אנכי לאמר לאחיו יוסף ויאמר יוסף ברכי ליצחק לאברהם לאבותינו האלהים נשבע אשר הארץ אל הזאת הארץ מן אתכם אתכם, האלהים יפקד אשר בפקדה לאמר, ישראל בני את יוסף וישבע וליעקב אותו, ויקברו שנים, ועשר מאה בן יוסף וימת אתכם. מזה עצמתי את והעליתם

בְּמִצְרַיִם. בְּאֶרֶן אוֹתוֹ וַיִּשְׂימוּ

# מתיבשורת

## א

וְיִצְחָק יִצְחָק, אֶת הוֹלִיד אֲבָרְהָם בְּרֹאֲבָרְהִם. בְּיָדָד הַמְשִׁיחַ, יְשׁוּעַ תּוֹלְדוֹת סֶפֶר  
אֶת־פֶּרֶץ הוֹלִיד וְיִהוּדָה אָחִיו. וְאֶת יִהוּדָה אֶת הוֹלִיד וְיִצְעָקָב יִצְעָקָב, אֶת הוֹלִיד  
הוֹלִיד וְאָרָם אֶת־רֶם. הוֹלִיד וְחֻצְרוֹן אֶת־חֻצְרוֹן, הוֹלִיד וּפְרָץ מִתְמָר, וְאֶת־זָרַח  
הוֹלִיד וְשִׁלְמוֹן אֶת־שִׁלְמוֹן, הוֹלִיד וְנַחֲשׁוֹן אֶת־נַחֲשׁוֹן, הוֹלִיד וְעַמִּינָדָב אֶת־עַמִּינָדָב,  
הוֹלִיד וְיִשִּׁי אֶת־יִשִּׁי, הוֹלִיד וְעוֹבֵד מִן־רוֹת, אֶת־עוֹבֵד הוֹלִיד וּבְעֹז מִן־רַחֲב, אֶת־בְּעֹז  
הוֹלִיד וְשִׁלְמָה אוֹרִיָּה, מֵאֲשֶׁת שְׁלֹמָה אֶת הוֹלִיד הַמֶּלֶךְ וְדוֹד הַמֶּלֶךְ. דּוֹד אֶת  
הוֹלִיד אֶסָּא אֶת־אֶסָּא, הוֹלִיד וְאַבְיָה אֶת־אַבְיָה, הוֹלִיד וְרַחֲבֶעֱם אֶת־רַחֲבֶעֱם,  
הוֹלִיד וְעִזְיָה אֶת־עִזְיָה. הוֹלִיד וְיֹרָם אֶת־יֹרָם, הוֹלִיד יְהוֹשֻׁפָּט אֶת־יְהוֹשֻׁפָּט,  
הוֹלִיד וְחִזְקִיָּהוּ אֶת־חִזְקִיָּהוּ, הוֹלִיד וְאִחָז אֶת־אִחָז, הוֹלִיד וְיֹתָם אֶת־יֹתָם,  
אֶת הוֹלִיד וְיֹאשִׁיָּהוּ אֶת־יֹאשִׁיָּהוּ, הוֹלִיד וְאָמֹן אֶת־אָמֹן, הוֹלִיד וּמְנַשֶּׁה אֶת־מְנַשֶּׁה,  
בְּבָל. הַגְּלוּת עַל אָחִיו וְעַל יִכְנִיָּה

וְזָרְבָבֶל זָרְבָבֶל. אֶת הוֹלִיד וְשִׁאֲלִיתִיאל שִׁאֲלִיתִיאל, אֶת הוֹלִיד יִכְנִיָּה בְּבָל, גְּלוּת וְאַחֵר  
וְעִזְרָא אֶת־עִזְרָא. הוֹלִיד וְאַלְיָקִים אֶת־אַלְיָקִים, הוֹלִיד וְאַבְיָהוּא אֶת־אַבְיָהוּא, הוֹלִיד  
וְאַלְיָהוּד אֶת־אַלְיָהוּד, הוֹלִיד וְאַכִּים אֶת־אַכִּים, הוֹלִיד וְצָדוֹק אֶת־צָדוֹק, הוֹלִיד  
אֶת הוֹלִיד וְיִצְעָקָב יִצְעָקָב. אֶת הוֹלִיד וּמִתָּן מִתָּן, אֶת הוֹלִיד וְאַלְעָזָר אֶלְעָזָר, אֶת הוֹלִיד  
מֵאֲבָרְהָם לְכֵן הַדּוֹרוֹת כָּל מְשִׁיחַ. הַנִּקְרָא יְשׁוּעַ נוֹלֵד מִמֶּנָּה אֲשֶׁר מְרִים, אִישׁ יוֹסֵף  
בְּבָל וּמְגִלּוֹת דּוֹרוֹת, עֲשֶׂר אֲרַבְעָה בְּבָל גְּלוּת עַד וּמִדּוֹד דּוֹרוֹת, עֲשֶׂר אֲרַבְעָה דּוֹד עַד  
דּוֹרוֹת: עֲשֶׂר אֲרַבְעָה הַמְשִׁיחַ עַד

לפני ליוסף, מארשת היתה אמו מרים כי ככה. היתה המשיח ישוע של והלידה ולא צדיק בהיותו אישה, יוסף הקדש. מרוח ברחם מחזיקה נמצאה יחד שבאו אדני מלאך הנה בהתבוננו, ואלה בסתר. לשלחה חפץ בפרהסיא, להכלימה רצה כי אשתך, את-מרים לקחת תירא אל בן-דוד, יוסף לאמר, בחלום אליו נראה את יושע הוא כי ישוע, שמו את ותקרא בן ותלד הוא. הקדש מרוח בה הנולד הנביא ידי על האדון מאת הנאמר שיתקיים כדי נהיה זה וכל מחטאתיהם. עמנו פרושו אשר עמנואל, את-שמו ויקראו בן, ותלד תהר הבתולה הנה לאמר. אל.

ידע ולא אשתו את ולקח אדני מלאך אותו צוה כאשר ועשה השנה מן הוער יוסף ישוע. את-שמו ויקרא הבכור, את-בנה ילדה אשר עד אתה

## ב

באו ממזרח מגושים והנה המלך, הורדוס בימי שביהודה לחם בבית נולד וישוע במזרח כוכבו את ראינו כי שנוולד? היהודים מלך הוא איה אומרים, לירושלים עמו ירושלים וכל מטריד היה הוא המלך, הורדוס וכששמע לו. להשתחוות ובאנו המשיח איפה מהם ושאל העם, של והסופרים הראשים הכהנים כל את ואסף בית ואתה הנביא ידי על כתוב ככה כי שביהודה לחם בבית לו אמרו והם נולד. מושל יצא ממך כי יהודה, במושל הקטנה אינך אפן בשום יהודה, ארץ לחם, שראל. עמי את ירעה אשר

אל אותם ושלח הכוכב. הראות זמן את מהם ודרש למגים בסתר קרא הורדוס אז אבוא למען לי, הגידו תמצאו, וכאשר הילד, על בדיוק וחקרו לכו ואמר, לחם בית במזרח ראו אשר הכוכב והנה וילכו, את-המלך שמעו והם לו: ואשתחוה גם-אני וכראותם הילד. שם היה אשר למקום מעל ועמד שבא עד לפניהם, הלך מרים עם הילד את ראו הבית אל ובבואם מאד גדולה שמחה שמחו את-הכוכב ולבונה זהב מתנות: לו ויקריבו אוצרותיהם את ופתחו לו, וישתחוו ויפלו אמו, אחרת. בדרך לארצם וחזרו הורדוס, אל לשוב שלא בחלום והזהרו ומוזר.

אֶת־הַיֶּלֶד קַח קוֹם לֵאמֹר, אֶל־יוֹסֵף בְּחִלּוֹם נִרְאָה אֲדֹנִי מִלְּאֹף הִנֵּה וּבִהְסִתְלָקָם, לְבַקֵּשׁ עֵתִיד הוֹרְדוֹס כִּי לָךְ, אָמַר אֲשֶׁר עַד שֵׁם וְהָיָה אֶל־מִצְרַיִם, וּבִרְחַ וְאֶת־אִמּוֹ וְהָיָה לְמִצְרַיִם. וְנִסַּג בְּלִילָה וְאֶת־אִמּוֹ אֶת־הַיֶּלֶד לְקַח קָם, וְהוּא לְהַשְׁמִידוֹ. אֶת־הַיֶּלֶד הָאוֹמֵר, הִנְבִּיא בְּיַד הָאֲדוֹן יָדִי עַל הַנָּאֵמַר שִׁיתְמַלֵּא כְּדִי הוֹרְדוֹס, מוֹת עַד שֵׁם לְבִנְיָקֻרָאֲתִי מִמִּצְרַיִם

וְהָרַג וְשָׁלַח מָאֵד, כַּעַס הַמְּגִיִּם, עַל־יָדִי בּוֹ הוֹתֵל כִּי כְּשֶׁרָאָה הוֹרְדוֹס, אִזְּ אֲשֶׁר הָזְמֵן לָפִי וּמָטָה, מִבְּרִי־שְׁנֵתִים וּבְכָל־גְּבוּלֶיהָ, בְּבִית־לֶחֶם אֲשֶׁר אֶת־כָּל־הַיִּלָּדִים בְּרָמָה קוֹל לֵאמֹר, הִנְבִּיא 'רְמִיָּהוּ עַל־יָדִי הַנָּאֵמַר נִתְמַלֵּא אִזְּ הַמְּגִיִּם. מֵאֵת בִּרְר אִינָם. כִּי לְהִתְנַחֵם, רָצָתָה וְלֹא יִלְדֶיהָ, עַל בּוֹכָה רַחֵל רַב, וּמִסְפָּד וּבְכִי קִינָה נִשְׁמַע,

קַח קוֹם לֵאמֹר, בְּמִצְרַיִם יוֹסֵף אֵל בְּחִלּוֹם נִרְאָה אֲדֹנִי שְׁלִיחַ הִנֵּה הוֹרְדוֹס, וּבְמוֹת וְהוּא הַיֶּלֶד. נִפְּשׂ אֶת הַמְּבַקְשִׁים מֵתוֹ כִּי יִשְׂרָאֵל, אֶרֶץ אֵל וְלָךְ אִמּוֹ וְאֶת הַיֶּלֶד אֶת יִשְׂרָאֵל. אֶרֶץ אֵל וּבָא אִמּוֹ וְאֶת הַיֶּלֶד אֶת וְלִקַּח קָם

אֲבָל לְשֵׁם, לְלָכֶת פָּחַד אֲבִיו, הוֹרְדוֹס תַּחַת הַיְּהוּדָה עַל מוֹלֶךְ אֲרַכְלָאוֹס כִּי וְשָׁמַע לְמַעַן נִצָּרַת, הִנְקִירָאֲת בְּעִיר וְשָׁכֵן וּבֵא הַגָּלִיל. אֲזוּרִי אֵל נִסּוּג בְּחִלּוֹם, שְׁהָזְהַר לְאַחֵר יִקְרָא. נוֹצְרִי כִי הִנְבִּיאִים עַל־יָדִי הַנָּאֵמַר יִתְמַלֵּא

## ג

כִּי בִתְשׁוּבָה, שׁוּבוּ וְאוֹמְרִי: 'יְהוּדָה בְּמִדְבָּר וּמִכְרִיז הַמְּטַבִּיל יוֹחֲנָן בָּא הֵהֶם וּבִימֵים קוֹרָא קוֹל הָאוֹמֵר הִנְבִּיא יִשְׁעִיָּהוּ עַל־יָדִי הַנָּאֵמַר הוּא זֶה כִּי הַשְׁמִיִּם. מְלָכוֹת קִרְבָּה מְסֻלוֹתִי עָשׂוּ יִשְׁרוֹת יְהוָה דֶּרֶךְ הַכִּינוּ בְּמִדְבָּר

וּדְבַשׁ אֲרָבָה הָיָה וּמִזּוֹנוֹ מִתְנִיּוֹ, עַל עוֹר וְחִגּוּרֹת גָּמַל מִשְׁעָר בְּגָד לוֹ הָיָה יוֹחֲנָן וְהוּא עַל בִּירְדָן נְטָבִלִים וְהָיוּ הַיִּרְדָן. וְכָל־סְבִיבוֹת וְכָל־יְהוּדָה יְרוּשָׁלַיִם אֵלָיו יִצְאָה אִזְּ בֵּר. חֲטָאֲתֵיהֶם: אֶת מִתּוּדִים יָדוּ

צִאֲצָאִי לָהֶם: אָמַר לְטָבִילָתוֹ, בָּאִים וְהִצְדוּקִים הַפְּרוּשִׁים מִן רַבִּים רָאָה וְכֹאֲשֶׁר

הֲרֹאִי פָּרִי אֲפֹא עָשׂוּ הָעֵתִידָהּ? הָעֵבְרָה מִן לְבָרַח לָכֶם הָרָאָה מִי צָפְעוֹנִים,  
כִּי לָכֶם, אֲנִי אוֹמֵר כִּי אֲבָרְהֶם. אֵת לָנוּ יֵשׁ אֵב בְּלִבְכֶּם: לֹאמַר תִּחְשְׁבוּ וְאֵל לְתִשׁוּבָה.  
שֶׁרֶשׁ אֵל הַגִּרְזֹן מִנַּח כָּבֵר לְאֲבָרְהֶם. בָּנִים הָאֱלֹהִים הָאֲבָנִים מִן לְהִקִּים הָאֱלֹהִים יָכוֹל  
לֵאשׁ. וּמִשְׁלָךְ נִכְרַת טוֹב פָּרִי עֲשֵׂה שְׂאִינוּ עֵץ וְכָל הָעֲצִים,

אֲשֶׁר הוּא, מִמֶּנִּי חֹזֵק אַחֲרֵי הַבָּא אָבֵל לְתִשׁוּבָה, בְּמִים אֶתְכֶם מִטְבִּיל אֲמַנֶּם אֲנִי  
הַמְזַרֵּה אֲשֶׁר וּבֹאֵשׁ. הַקֹּדֶשׁ בְּרוּחַ אֶתְכֶם יְטְבִיל הוּא נְעִלְיוֹ, אֵת לִשְׁאֵת רֹאוֹי אֵינְנִי  
בֹּאֵשׁ יִשְׂרָף הַמֶּזֶץ וְאֵת הָאוֹצָר, אֵל תְּבוֹאָתוֹ אֵת וַיֵּאֲסֹף גִּרְנוֹ, אֵת לְגִמְרֵי וַיִּנְקֶה בִּידוֹ  
כְּבָהּ בִּלְתִּי

אוֹתוֹ מוֹנֵעַ הִיָּה וַיִּוְחַנֵּן יְדוֹ. עַל לְהִטְבִּיל יוֹחֲנָן אֵל הִירְדֵּן אֵל הַגִּלְיָל מִן יֵשׁוּעַ בָּא אֵז  
עֵתָהּ, הִנַּח אֵלָיו, וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ וַיַּעַן אֵלָיו? בָּא וְאֵתָהּ יְדָךְ, עַל לְהִטְבִּיל צָרִיךְ אֲנִי לֵאמֹר,  
מִיָּד עֲלֶה שְׁהִטְבֵּל, לְאַחֵר וַיֵּשׁוּעַ, אוֹתוֹ. הִתִּיר אֵז צִדְקָה. כָּל לְמַלְאֵל לָנוּ רֹאוֹי כְּכָה כִּי  
וּבִאָּה יוֹנָה כְּמוֹ יוֹרְדֵת הָאֱלֹהִים אֶת־רוּחַ וְרָאָה הַשָּׁמַיִם, לוֹ נִפְתָּחוּ וְהִנֵּה הַמַּיִם, מִן  
רְצִיתִי. בּוֹ אֲשֶׁר הָאֱהוֹב בְּנֵי הוּא זֶה אֹמֵר: הַשָּׁמַיִם מִן קוֹל וְהִנֵּה עֲלִיו.

## ד

אַרְבָּעִים וָצֵם הַשָּׁטָן יָדִי עַל לְהִתְנַסּוֹת כְּדִי הַרוּחַ יָדִי עַל הַמַּדְבָּר אֵל הוֹבֵל יֵשׁוּעַ אֵז  
בְּיָאֱלֹהִים אִם וְאֹמֵר: אֵלָיו הִתְקַרֵּב וְהִמְנַסָּה רַעֲב. כִּךְ וְאַחֵר לִלְיָהּ, וְאַרְבָּעִים יוֹם  
הִלָּחֵם עַל לֹא כְּתוּב, וְאֹמֵר, עֲנֵה וְהוּא לִלָּחֵם. יְהִי הָאֱלֹהִים שְׁהִאֲבָנִים אֹמֵר אֵתָהּ,  
אֵל הַשָּׁטָן אוֹתוֹ לִקַּח אֵז אֱלֹהִים. מִפִּי הַיּוֹצֵא דְבָר כָּל עַל אִם כִּי הָאָדָם, יִחְיֶה לְבָדוֹ  
הַשְּׁלָךְ לְאֱלֹהִים אֵתָהּ בֵּן אִם לוֹ וְאוֹמֵר הַמִּקְדָּשׁ כִּנְף עַל וְהַעֲמִידוֹ הַקְדוּשָׁה, הָעִיר  
בְּאֵבֶן תִּגָּף פֶּן יִשְׁאוּדֵךְ כַּפִּים וְעַל עֲלִיךְ יִצְוֶה לְמַלְאָכָיו כִּי כְּתוּב כִּי לְמִטָּה עֲצָמְךָ אֵת  
רַגְלֶךָ אֵת

אֱלֹהֶיךָ. אֵת־יְהוָה תִּנְסָה לֹא כְּתוּב, שׁוּב יֵשׁוּעַ: לוֹ אֹמֵר

וְאֵת הָעוֹלָם מִמְּלָכוֹת כָּל אֵת לוֹ וְהָרָאָה מְאֹד, גְּבוּהָ הָר אֵל הַשָּׁטָן אוֹתוֹ לִקַּח שׁוּב  
יֵשׁוּעַ: לוֹ אֹמֵר אֵז לִי. וְתִשְׁתַּחֲוֶה תִפֹּל אִם לָךְ, אֵתָן אֵלָה כָּל אֵת לוֹ: וְאוֹמֵר כְּבוֹדְךָ.

עזב אז תעבד. לְבִדּוֹ וְאוֹתוֹ תִּשְׁתַּחֲוֶה אֶלֶּהִידְךָ אֶת־יְהוָה כְּתוּב: כִּי שָׁטָן, מֵאַחֲרַי, לָךְ לֹו. וְשִׁרְתוֹ נִגְשׁוּ מִלְּאֲכִים וְהִנֵּה הַשָּׁטָן, אוֹתוֹ

בְּכֹפֶר וְשֹׁכֵן בָּא אֶת־הַנִּצָּרֶת, וְעֹזֵב הַגָּלִיל. אֵל וְנִסּוּג נִמְסַר, יוֹחֲנָן כִּי יִשׁוּעַ וְשִׁמְעַ  
הַנְּבִיא יִשְׁעִיָּהוּ עַל־יְדֵי הַנָּאֵמֶר שִׁיתְּמַלֵּא כְּדִי וְנִפְתָּלִי: זְבוּלוֹן בְּגִבּוּלוֹת הַיְּמִית, נַחוּם  
הַיּוֹשֵׁב הָעֵם הַגּוֹיִם, גָּלִיל הַיִּרְדֵּן, עֶבֶר הַיָּם, דֶּרֶךְ נִפְתָּלִי, וְאַרְצָן זְבוּלוֹן אֶרֶץ לֵאמֹר,  
לָהֶם. אוֹר זֶרַח הַמּוֹת וּבְצֵל בְּאַרְצָן וְלִישׁוֹבִים גְּדוּל, אוֹר רָאָה בַּחֲשָׁד

הַשָּׁמַיִם. מַלְכוּת הַתְּקַרְבָּה כִּי בַתְּשׁוּבָה, שׁוּבוּ וְלוֹמְר: לְהַכְרִיז יִשׁוּעַ הַחַל מֵאֵז

וְאַנְדְּרָאס פֶּטְרוֹס הַנִּקְרָא שְׁמַעוֹן אַחִים, שְׁנֵי רָאָה הַגָּלִיל שֶׁל הַיָּם לִיד מֵתֵהֶלֶךְ  
וְאַעֲשֶׂה אַחֲרַי בָּאוּ לָהֶם: וְאוֹמֵר דִּיגִים. הָיוּ כִּי הַיָּם, אֵל רֶשֶׁת מְשֻׁלִּיכִים אַחֲיו,  
רָאָה מִשֵּׁם וְהַלּוֹךְ אַחֲרָיו. וְעָקְבוּ הַרְשָׁתוֹת אֶת עֲזָבוּ מִיד וְהֵם אֲנָשִׁים. לְדִיגֵי אֶתְכֶם  
אַבְיָהֶם זְבִדְיָה עִם בִּסְפִינָה אַחֲיו, יוֹחֲנָן וְאֵת זְבִדְיָה בֶן יַעֲקֹב אֶת אַחֲרִים, אַחִים שְׁנֵי  
אַבְיָהֶם וְאֵת הַסְפִינָה אֶת עֲזָבוּ מִיד וְהֵם לָהֶם. וְקִרָא רִשְׁתוֹתֵיהֶם, אֶת מִתְקָנִים  
אַחֲרָיו. וְהִלְכוּ

וּמִרְפָּא הַמַּלְכוּת בְּשׁוֹרֶת אֶת וּמִכְרִיז בְּקִהְלוֹתֵיהֶם מְלִמֵּד הַגָּלִיל, כָּל אֶת סִבָּב וְיִשׁוּעַ  
הַחוּלִים כָּל אֶת אֱלֹו וְיִבְיֵאוּ סוּרְיָה, לְכָל שְׁמַעוֹ וְיִצָּא בְּעַם. חֲלִי וְכָל מַחְלָה כָּל  
וְאֶת הַנִּכְפִּים וְאֶת בְּשָׂדִים הַמֵּאֲחִזִּים וְאֶת וּבִיִּסוּרִים, שׁוֹנוֹת בְּמַחְלוֹת הַלּוֹקִים  
הַדִּקְפּוּלִים וּמִן הַגָּלִיל מִן רַבִּים הַמוֹנִים אַחֲרָיו וְיַעֲקֹבוּ אוֹתָם וְיִרְפָּא הַמִּשְׁתַּקִּים,  
לִיִּרְדֵן. וּמַעֲבָר וּמִיְהוּדָה וּמִירוּשָׁלַיִם

## ה

פִּיּו אֶת וּפִתַח תְּלִמִּידָיו. אֱלֹו נִגְשׁוּ וּכְשִׁישֵׁב הָהָר, אֵל עֲלָה הַהִמוֹנִים, אֶת וְרָאָה  
אַשְׁרֵי הַשָּׁמַיִם. מַלְכוּת לָהֶם כִּי בְרוּחַ, הָעֲנִיִּים אַשְׁרֵי לֵאמֹר, אוֹתָם וְלִמֵּד  
הַרְעִבִים אַשְׁרֵי הָאֶרֶץ. אֶת יִירְשׁוּ הֵם כִּי הָעֲנִיִּים, אַשְׁרֵי יִנְחָמוּ. הֵם כִּי הַמֵּתְאֲבָלִים,  
הַלֵּב, טְהוּרֵי אַשְׁרֵי יִרְחָמוּ. הֵם כִּי הַרְחֻמָּנִים, אַשְׁרֵי יִשְׁבְּעוּ. הֵם כִּי לְצֹדֵק, וְהַצִּמְאִים  
אַשְׁרֵי יִקְרָאוּ. אֱלֹהִים בְּנֵי הֵם כִּי הַשְּׁלוֹם, עוֹשֵׂי אַשְׁרֵי הָאֱלֹהִים. אֶת יִרְאוּ הֵם כִּי



אַתֶּכֶם יִחַרְפוּ כְּאֲשֶׁר אֲשֶׁרִיכֶם הַשָּׁמַיִם. מַלְכוּת לָהֶם כִּי הִצְדָּק, בְּגִלְל הַנִּרְדָּפִים  
רַב שְׂכָרְכֶם כִּי וְגִילוֹ, שִׁמְחוּ בְּגִלְלִי. בְּשֶׁקֶר רַע דִּבֵּר כָּל עֲלִיכֶם וַיֹּאמְרוּ וַיִּרְדְּפוּ  
שְׁלַפְנִיכֶם. הַנְּבִיאִים אֶת רִדְפוֹ כִּד שְׁכֹן בַּשָּׁמַיִם,

עוד טוב אינו יומלח? במה תפל, יהפוך המלח אם אבל הארץ, של המלח אתם  
לֹא הָעוֹלָם. שֶׁל הָאוֹר אַתֶּם הָאֲנָשִׁים. עַל־יְדֵי וְלֹהִידֵרס הַחוּצָה לַהִיזֹרֵק אֵלָּא לְכָלֹם  
הַסָּאָה, תַּחַת אוֹתוֹ וְשָׁמַיִם נִרְמְדִיקִים וְלֹא הָהָר. עַל הַמִּנְחָת לַהֲסַתֵּר עֵיר תּוֹכֵל  
הָאֲנָשִׁים, לִפְנֵי אוֹרְכֶם יֵאָר כֶּכָּה בְּבִית. אֲשֶׁר לְכָל מֵאִיר וְהוּא הַמְּנוֹרָה, עַל אֵלָּא  
שְׁבַשְׁמִים. אֲבִיכֶם אֶת וַיִּכְבְּדוּ הַטּוֹבִים מַעֲשִׂיכֶם אֶת יִרְאוֹ לְמַעַן

אֵלָּא לְבַטֵּל בְּאִתִּי לֹא הַנְּבִיאִים, אֶת אוֹ הַתּוֹרָה אֶת לְבַטֵּל בְּאִתִּי כִּי תַחֲשֹׁבוּ אֵל  
לֹא אֶחָד קוֹץ אוֹ אַחַת יוֹד וְהָאֶרֶץ, הַשָּׁמַיִם שִׁיעֲבֵרוּ עַד לָכֶם: אוֹמֵר כִּי אָמֵן, לְקַיִם.  
הָאֵלָּה הַמְצֻוֹת מִן אַחַת לְכֹן שִׁיפֵר מִי יִתְקַיֵּם. שֶׁהַכֹּל עַד הַתּוֹרָה, מִן יַעֲבֹרוּ  
שִׁיעֲשֹׂה מִי אֲבָל הַשָּׁמַיִם; בְּמַלְכוּת יִקְרָא קֹטֵן הָאֲנָשִׁים, אֶת כִּד וַיִּלְמַד הַקִּטְנוֹת  
תַּרְבָּה לֹא שָׂאֵם לָכֶם, אֲנִי אוֹמֵר כִּי הַשָּׁמַיִם. בְּמַלְכוּת יִקְרָא גְדוֹל זֶה וַיִּלְמַד,  
כִּי שִׁמְעֵתֶם הַשָּׁמַיִם. מַלְכוּת אֵל תִּכְנְסוּ לֹא וְהַפְּרוּשִׁים, הַסּוֹפְרִים מִן יוֹתֵר צִדְקָתְכֶם  
כִּי לָכֶם אוֹמֵר וְאֲנִי לְמַשְׁפֵּט. אֲשֶׁם יִהְיֶה שִׁירְצָח וּמִי תִרְצָח, לֹא לְקַדְמוֹנִים: נֶאֱמַר  
יִהְיֶה רִיקָא לְאַחִיו שִׁיאֲמַר וּמִי לְמַשְׁפֵּט, אֲשֶׁם יִהְיֶה בְּחִנָּם אַחִיו עַל הַכּוֹעֵס כָּל  
תִּקְרִיב לְכֹן אִם אֵשׁ. שֶׁל לְגִיָּהֲנוֹם אֲשֶׁם יִהְיֶה שׁוֹטֵה שִׁיאֲמַר וּמִי לְסַנְהֶדְרִין, אֲשֶׁם  
קִרְבֵּנֶךְ אֶת שֵׁם הַנֵּחַ נִגְדָּד, מָה יֵשׁ לְאַחִיד כִּי תִזְכֹּר וְשֵׁם הַמִּזְבֵּחַ, עַל מִתְנַתֵּךְ אֶת  
יִהְיֶה קִרְבֵּנֶךְ. אֶת הַקִּרְבַּב בּוֹאֵךְ וְאוֹ לְאַחִיד, הַתִּרְצָה רֵאשׁוֹנָה וְלֶךְ הַמִּזְבֵּחַ, לִפְנֵי  
לְשׁוֹפֵט דִּינֶךָ בַּעַל אוֹתֶךָ יִמְסֹר פֶּן בִּדְרֶךְ, עֲמוֹ בַּעֲדֶךָ מִהֵרָ דִּינֶךָ לְבַעַל לֵב מִיִּטִּיב  
עַד מִשֵּׁם תִּצָּא לֹא לֶךְ, אֲנִי אוֹמֵר אָמֵן לְכָלֵּא, וְתוֹשִׁלֶךָ לְשׁוֹטֵר, אוֹתֶךָ יִמְסֹר וְהַשׁוֹפֵט  
הָאַחֲרוֹנָה. הַפְּרוּטָה אֶת תִּשְׁבִּיב אֲשֶׁר

אֵשׁה הָרוּאָה כָּל כִּי לָכֶם אוֹמֵר וְאֲנִי תִנְאָף. לֹא לְרֵאשׁוֹנִים, נֶאֱמַר כִּי שִׁמְעֵתֶם  
עֵקֶר אוֹתֶךָ, מְכַשִּׁילָה הַיְמִנִית עֵינֶךָ וְאִם בְּלָבוֹ. אוֹתָהּ נֶאֱפֵךְ כְּבָר אוֹתָהּ לְהַתְאֹוֹת  
יִשְׁלַךְ גּוֹפֶךְ כָּל וְלֹא מֵאַבְרִיךְ אֶחָד שִׁיאֲבֹד לֶךְ מוֹעִיל כִּי מִמֶּךָ, וְהַשְׁלִיךְ אוֹתָהּ  
לֶךְ מוֹעִיל כִּי מִמֶּךָ, וְהַשְׁלִיכָה כָּרְתָהּ אוֹתֶךָ, מְכַשִּׁילָה הַיְמִנִית יָדֶךָ וְאִם לְגִיָּהֲנוֹם.  
לְגִיָּהֲנוֹם. יִשְׁלַךְ גּוֹפֶךְ כָּל וְלֹא מֵאַבְרִיךְ אֶחָד שִׁיאֲבֹד

אשתו את המגרש כל כי לכם אומר ואני גט. לה יתן אשתו, את שיגרש מי נאמר:  
נואפגרושה הנושא וכל לנאף, לה גורם זנות עלת מלבד

את-שבועותיך. ליהוה ותשיב לשקר, תשבע לא לקדמונים: נאמר כי שמעתם שוב  
ולא האלהים, של הוא כסא כי בשמים, ולא כלל, להשבע לא לכם אומר ואני  
הגדול, המלך של היא עיר כי לירושלים, ולא לרגליו, היא רגלים הדם כי בארץ,  
יהי שחורה. או לבנה אחת שערה לעשות יכול אינך כי בראשך, תשבע ואל  
הוא. הרע מן אלה על והיתר לא; לא כן, כן דברכם

לרע, להתנגד לא לכם אומר ואני שן. תחת וכן עין תחת עין נאמר, כי שמעתם  
לדון ולרוצה האחרת. את גם לו הפך הימנית, הלחי על אותך שיכה מי כל אלה  
לקחת אותך שיכריח מי וכל השמלה. את גם לו הנכ פתנתך, את ולקחת אותך  
תפנה. לא ממך ללוות הרוצה ואת תן, אותך לשואל שנים. עמו לך אחד, מיל

את אהבו לכם, אומר ואני אויבך. את ותשנא קרובך את תאהב נאמר: כי שמעתם  
לכם המציקים על והתפללו לשונאיכם, היטיבו מקלליכם, את ברכו אויביכם,  
רשעים על זורחת שמשו כי שבשמים, אביכם של בנים תהיו למען ורודפיכם.  
אתכם, האהבים את תאהבו אם לא-צדיקים. ועל צדיקים על וממטיר וטובים  
בשלוש תשאלו ואם הוזה? הדבר את עשים המוכסים גם הלא לכם? יש שכר איזה  
תהיו כן? עושים המוכסים גם הלא עושים? אתם יותר מה אוהביכם, את רק  
הוא. שלם שבשמים שאביכם כשם שלמים, אתם אפוא

## ו

אין כן, לא ואם אתכם, שיראו כדי האנשים לפני צדקתכם את מלעשות השמרו  
בשופר תתקע אל צדקה, תעשה לכן כאשר שבשמים. אביכם אצל שכר לכם  
האנשים. ידי על יכבדו למען וברחובות, בקהלות עושים שהחנפים כמו לפניך,  
עושה מה שמאלך תדע אל צדקה ובעשותך שכרם. את קבלו לכם, אני אומר אמן  
בגלוי. לך ישלם בסתר הרואה ואביך בסתר, צדקתך שתהיה כדי ימיך

עומדים להתפלל אלהים הם כי הנפים, כמו תהיה לא תתפלל, וכאשר קבלו כבר כי לכם, אני אומר אמן לאנשים. שיארו כדי הרחובות, ובפנות בקהלות והתפלל דלתך את וסגר הפנימי, חדרך אל בוא תתפלל, כאשר ואתה, שחרם. את בגלוי. לך ישלם בסתר הרואה ואביך שבסתר, לאביך

תהיו לא ישמעו. דבריהם שברב סבורים הם כי בגוים, תפטטו אל ובהתפללכם ששאלתם לפני צריכים אתם אשר את יודע שלכם האב כי להם, דומים אם-כן מלכותך, תבוא שמך, יתקדש שבשמים, אבינו אתם, התפללו אז ככה אותו. את לנו וסלח היום. לנו תן היומי לחמנו את בארץ. כן בשמים כמו רצונך, יעשה הצילנו אלא נסיון, לידי תביאנו ואל לחיבנו, סולחים אנחנו שגם כשם חובותינו, אמן. עולמים, לעולמי והתפארת והגבורה המלכות לך כי הרע. מן

לא ואם שבשמים. אביכם לכם גם יסלח פשעיהם, את לאנשים תסלחו כי אם פשעיהם. את יסלח לא אביכם גם פשעיהם, את לאנשים תסלחו

למען פניהם את משנים הם כי פנים, עצובי הנפים כמו תהיו אל תצומו, וכאשר משח בצומך ואתה שחרם. את קבלו כי לכם אני אומר אמן צמים. לאנשים יראו שבסתר, לאביך אלא צם, לאנשים תראה שלא כדי רחץ ואת-פניך את-ראשך בגלוי. לך ישלם בסתר הרואה ואביך

גנבים ואשר מאבדים, וחלדה עש אשר הארץ, על אוצרות לכם תאצרו אל מעלימה, חלדה ולא עש לא אשר בשמים, אוצרות לכם אצרו וגונבים. חותרים לבכם גם יהיה שם אוצרכם, הוא באשר כי גונבים. ולא חותרים לא גנבים ואשר

רעה עינך ואם אור. מלא יהיה גופך כל תמימה, עינך אם לכן העין, הוא הגוף נר גדול! וכמה החשך הוא, חשך שברך האור לכן ואם יהיה. חשוד גופך כל תהיה,

או יאהב, האחר ואת ישנא האחד את או כי אדונים, שני לעבוד יכול איש אין הממון. ואת האלהים את לעבוד תוכלו לא יבוז. האחר ואת יחזיק באחד

מה לגופכם ולא תשנתו, ומה תאכלו מה לנפשכם תדאגו אל לכם, אומר אני כן על עוף אל הביטו הלבוש? מן והגוף המזון, מן יותר חשובה הנפש הלא תלבשו. שבשמים ואביכם אוצרות, אל אוספים ולא קוצרים ולא זורעים אינם כי השמים, על להוסיף יוכל בדאגו מכם ומי יותר? מהם יקרים אתם הלא אותם. מפרנס איך השדה, שושני אל התבוננו דואגים? אתם מה הבגד, ועל אחת? אמה קומתו כבודו בכל שלמה גם כי לכם אני אומר אבל טווים. ולא עמלים אינם גדלים: הם לתנור, משלך ומחר היום הקים השדה, דשא ואת אם מאלה. בִּאֶחָד הַתְּלַבֵּשׁ לֹא לֵאמֹר: תִּדְאָגוּ אֵלֶיזָא אֲמוֹנָה? קִטְנִי אֶתְכֶם, שָׁפֵן כֹּל הָלֹא כִכָּה, מַלְבִּישׁ הָאֱלֹהִים אֲבִיכֶם כִּי יוֹדַע מִבְּקִשֵּׁי, הַגּוֹיִם אֵלֶּה כֹּל כִּי נִלְבָּשׁ? מָה או נִשְׁתָּה מָה או נֹאכֵל מָה וְאֵת הָאֱלֹהִים מְלָכּוֹת אֵת רֹאשׁוֹנָה בִּקְשׁוּ אֵלֶּה. לְכֹל צָרִיכִים אֶתְּכֶם כִּי שְׂבִשְׂמִים דִּי לַעֲצָמוֹ, יִדְאָג הַמַּחֲרָר כִּי לַמַּחֲרָר, לְכֹן תִּדְאָגוּ לֹא לָכֶם. יוֹסִפוּ אֵלֶּה וְכֹל צִדְקָתוֹ, רַעֲתוֹ. לְיוֹם

## ז

ובמדה תשפטו, שופטים שאתם במשפט כי תשפטו. שלא כדי תשפטו, אל והקורה אחיד, שבעין הקסם את רואה אתה מה לכם. ימד מודדים שאתם והנה מעינך, את הקיסם אוציא הנח לאחיד, תאמר איך או תבין? לא שבעינך להוציא בברור תראה ואז מעינך, הקורה את ראשונה הוצא חנה, בעינך? הקורה אחיד. מעין הקיסם את

ירמסו פן החזירים, לפני פניניכם את תשליכו ולא לכלבים, הקדוש את תתנו לא אתכם. ויקרעו ויפנו ברגליהם אותם

לוקח, השואל כל כי לכם. ויפתח דפקו ותמצאו, בקשו לכם, וינתן שאלו לו היתן לכם, בנו ישאל אם אפשר אדם מכם, מי או יפתח. ולדופק מוצא, והמבקש לתת יודעים בהיותכם, רעים אתם, אכן אם לו; יתן נחש הלא דג, ישאל ואם אבן? דברים יתן שבשמים שאביכם וכמה כמה אחת על לילדיכם, טובות מתנות אותו? לשואלים טובים

התורה הוא זה כי להם, עשו אתם גם ככה האנשים, לכם שיעשו תרצו אשר כל והנביאים.

ורבים האבדון, אל המוליכה הדרך ורחבה השער רחב כי הצר, השער דרך באו הם ומעטים החיים, אל המוליכה הדרך ומצוקה השער מהצר בה. הנכנסים הם אותה: המוצאים

זאבים הם מבפנים אבל כבשים, בבגדי אליכם באים אשר השקר מנביאי השמרו מן או ענבים הקוצים מן לוקטים אין הלא אותם. תכירו מפרותיהם טורפים. פרות עושה הרקוב והעץ טובים, פרות עושה טוב עץ כל ככה תאנים? הדרדרים פרות לעשות יכול רקב עץ ולא רעים, פרות לעשות יכול טוב עץ אין רעים. תכירו מפרותיהם אז לאש. ומשלך נכרת טוב פרי עשה שאינו עץ כל טובים. אותם.

אבי רצון את העושה אלא השמים, ממלכת אל יבוא אדון אדון לי האומר כל לא ובשמך נבאנו, בשמך הלא אדוני, אדוני, ההוא: ביום לי יאמרו רבים שבשמם. לא מעולם כי להם אודה ואז עשינו? רבות גבורות ובשמך הוצאנו, שדים האון. פעלי ממני, סורי ידעתים:

שבנה חכם לאיש אותו אדמה אותם, ועושה אלה את־דברי ששומע מי כל־אפוא ההוא, בבית והכו הרוחות ונשבו הנהרות ובאו הגשם וירד על־הסלע, את־ביתו ידמה אותם עושה ואינו אלה דברי את השומע וכל הסלע. על יסד כי נפל, ולא הרוחות ונשבו הנהרות ובאו הגשם וירד החול על ביתו את בנה אשר אויל לאיש גדולה. מפלתו והיתה ונפל, ההוא, בבית ופגעו

היה כי תורתו. על העם המון השתוממו האלה, הדברים את ישוע סים כֹּאֲשֶׁר וְיָהִי כִסְפָּרִים. ולא סמכות, לו שיש כמי אותם מלמד

## ח

לאמר: לו והשתחוה בא מצרע והנה רבים. המונים אחריו עקבו ההר מן וברדתו אני, רוצה אמר: ישוע בן, ונגע ידו את והושיט לטהרני. תוכל תרצה, אם אדוני, הראה לך אבל לאיש תאמר אל ראה ישוע לו ויאמר צרעתו. נטהרה ומיד הטהרה. להם לעדות משה צוה אשר את המנחה והקרב אל הכהן

משלך עבדי אדוני, ואומר מאתו מבקש שרמאה, אליו נגש נחום, כפר אל ובבואו וענה אותו. וארפא אבוא אני ישוע: לו ויאמר נורא. באפן מענה משתק, בבית וירפא דבר, אמר רק אבל גני, תחת שתבוא ראוי אינני אדני, ואמר, שרהמאה הולך, והוא לך, לזה: ואומר חילים, תחתי ויש סמכות, תחת אדם אני כי וגם נערי. התפלא ישוע וכשמע עושה. והוא זאת, עשה ולעבדי: בא, והוא בוא, ולאחר: כזאת. גדולה אמונה מצאתי לא בישראל אפלו לכם, אומר אמן למתלויים: ואמר ויעקב ויצחק אברהם עם ויסבו יבאו וממערב ממזרח רבים כי לכם אומר ואני הבכי יהיה שם החיצון, החשך אל ישלכו הממלכה ובני השמים במלכות ונרפא לך יעשה האמנת וכאשר לך המאה לשר ישוע ויאמר השנים. וחריקת ההיאבשעה נערו

ונגע מקדחת וסובלת משכבת חותנתו את ראה פטרוס, בית אל ישוע וכשבא לו הביאו היה, כאשר בערב, אותו. ושרתה וקמה הקדחת, אותה ועזב בידה, כדי החולים. כל את ורפא בדבר הרוחות את גרש והוא רבים, שדים אחוזי סבלם. ומכאובינו נשא חללינו הוא לאמר: הנביא ישעיהו על ידי הנאמר שיתמלא

אחד סופר והתקרב העבר. אל ללכת צוה סביבותיו, רבים המונים ישוע וראה יש לשועלים הישוע: לו ואומר שתלך. מקום לכל אחריך אלכה רבי, לו, ואמר מן ואחר ראשו. את להסב מקום אין האדם לבן אבל קנים, השמים ולעוף מעונות וישוע אבי. את ולקבר ללכת תחלה לי הרשה אדוני, לו, אמר שלו התלמידים מתיכם. את לקבר למתים והנח אחרי, עקב לו, אמר

עד בים, היה גדול רעש והנה תלמידיו אחריו עקבו הספינה, אל וכשעלה ואמרו: אותו העירו תלמידיו, והתקרבו ישן. והוא בגלים, התפסטה שהספינה אז אמונה? קטני אתם, פחדנים מה להם: ואומר אובדים. אנחנו הושיענו, אדוני, הוא מה-סוג לאמר, תמהו והאנשים גדולה. דממה והיתה ובים, ברוחות וגער קם

לו? צִיִּתְנִים וְהִים הַרוּחוֹת שָׁגֵם זֶה,

שֶׁיֵּצְאוּ שָׂדִים אַחוּזֵי שָׁנִים אוֹתוֹ פָּגְשׁוּ הַגִּרְגָּסִינִים, אֶרֶץ אֶל הִירְדֵּן עֶבֶר אֶל וְכִשְׁבָּא וְהִנֵּה הֵחִיא. בְּדֶרֶךְ לַעֲבֹר לְאִישׁ הָיָה אֶפְשָׁר שְׂאִי עַד מָאֵד, אֲכֹזְרִים הַקְּבָרִים, מִן אֲתָנּוּ? לַעֲנוֹת הָעֵת לִפְנֵי הִנֵּה הַבָּאֵת הָאֱלֹהִים? בֶּן יִשׁוּעַ וְלֹךְ, לָנוּ מָה לֵּאמֹר: צִעְקוּ אֵתָּה אִם לֹאמֹר אֵלֵינוּ הָעֲתִירוּ וְהַשְׁדִּים רָעִים. רַבִּים חֲזִירִים עֲדָר מֵהֶם רַחוּק וְהִיָּה וְהִלְכוּ יֵצְאוּ וְהֵם לָכוּ לָהֶם וַיֹּאמֶר הַחֲזִירִים עֲדָר אֶל לָלֶכֶת לָנוּ הָרָשָׁה אוֹתָנוּ מִגֶּרֶשׁ בְּמִים וּמָתוּ הֵם אֶל הַמִּדְרוֹן מִן הַחֲזִירִים עֲדָר כֹּל שִׁטְפָּה וְהִנֵּה הַחֲזִירִים עֲדָר אֶל בְּשָׂדִים. לְמֵאֲחֻזִּים קָרָה אֲשֶׁר וְאֵת הַכֹּל אֵת וְהַגִּידוּ הָעִיר אֶל וְהִלְכוּ בְּרָחוּ, וְהָרָעִים מִגְּבוּלֵם שִׁילָךְ בּוֹ הַפְּצִירוּ אוֹתוֹ וְכִשְׁרָאוּ יִשׁוּעַ, לִקְרֹאת יֵצְאָה הָעִיר כֹּל וְהִנֵּה

## ט

מִשְׁלַךְ מִשְׁתַּק אִישׁ אֵלֵינוּ הִבִּיאוּ וְהִנֵּה שָׁלוֹ. עִירוֹ אֶל וּבָא עֶבֶר לְסַפִּינָה, עָלָה וְהוּא לֶךְ נִסְלָחוּ בְּנֵי, חֲזָק, לְמִשְׁתַּק: אָמַר אֲמוֹנָתָם, אֵת יִשׁוּעַ רָאָה וְכִאֲשֶׁר מָטָה, עַל אֵת יִשׁוּעַ וְרָאָה מִגִּדְיָ. זֶה בְּלִבָּם: אָמְרוּ הַסּוֹפְרִים מִקְצֵת וְהִנֵּה חֲטָאִידָ. לֹאמֹר נִקְל יוֹתֵר כִּי מָה בְּלִבָּכֶם? רָעוֹת חוֹשְׁבִים אֲתֶם לָמָּה וְאָמַר, מִחֲשָׁבוֹתֶיהֶם סִמְכוֹת לְבִדְהָאֲדָם יֵשׁ כִּי שֶׁתִּדְעוּ כְּדִי וְהִתְהַלֵּךְ? קוֹם לֹאמֹר אוֹ חֲטָאִידָ, לֶךְ נִסְלָחוּ בִּיתְךָ. אֶל וְלֹךְ מִשְׁתַּדֵּךְ אֵת שֶׁאֵת הַתְּעוֹרֵר, לְמִשְׁתַּק: אוֹמֵר אוֹ חֲטָאִים, לְסַלֵּחַ הָאֶרֶץ עַל סִמְכוֹת הַנוֹתֵן אֶת־הָאֱלֹהִים וַיִּפְּאֲרוּ וַיִּתְּמָהוּ הַהִמּוֹנִים, וְרָאוּ בֵּיתוֹ. אֶל וְהִלָּךְ וְקָם לְאַנְשֵׁים. כְּזֹאת

לֶךְ לוֹ: וְאָמַר מִתִּי, הִנֵּקְרָא הַמוֹכֵס, בֵּית עַל יוֹשֵׁב אָדָם רָאָה מִשָּׁם, יִשׁוּעַ וְכִשְׁעֶבֶר וְחֲטָאִים מוֹכְסִים וְהִנֵּה בְּבֵית, מִסֵּב בְּהִיּוֹתוֹ וַיְהִי אַחֲרָיו. וְהִלָּךְ קָם וְהוּא אַחֲרֵי. אָמְרוּ הַפְּרוּשִׁים, רָאוּ וְכִאֲשֶׁר תִּלְמִידֵינוּ וְעַם יִשׁוּעַ עִם יַחַד וַיִּסְבּוּ בָּאוּ רַבִּים וְאָמַר שְׁמַע וַיִּשְׁמַע וְהַחֲטָאִים? הַמוֹכְסִים עִם אוֹכֵל שְׁלָכֶם הַמּוֹרָה מִדּוּעַ תִּלְמִידֵינוּ: חֲפִצְתִּי חֲסֵד מִה־הוּא וְלִמְדוֹ לָכוּ הַחוֹלִים. אֵלָּא לְרֹפֵא, צְרִיכִים הַחֲזָקִים אֵין לָהֶם, לְתִשְׁבָּה. לְחֲטָאִים אֵלָּא לְצַדִּיקִים לִקְרֹא בְּאֵתִי לֹא כִּי זָבַח. וְלֹא

וְתִלְמִידֵיךְ הַרְבֵּה, צָמִים וְהַפְּרוּשִׁים אֲנַחְנוּ מִדּוּעַ וְאָמְרוּ, יוֹחֲנָן תִּלְמִידֵי אֵלֵינוּ נִגְשׁוּ אֲנִי

שֶׁהָחֵתָן וּמִן כָּל לְהִתְאַבֵּל הַחֹפֶה בְּנֵי הַיּוֹכֵלוֹ יִשׁוּעַ, לָהֶם וַיֹּאמֶר צָמִים? אֵינָם  
טְלָאֵי שָׁם אִישׁ אֵין יְצוּמוֹ. וְאִזּוּ הָחֵתָן, מֵהֶם יִלְקַח כְּאֲשֶׁר יָמִים יָבֹאוּ אָבֵל עִמָּהֶם;  
נַעֲשֶׂה. יוֹתֵר גְּרוּעַ וְקָרַע הַבְּגָד, מִן נוֹטֵל שְׁלוֹ הַמְּלֹאִי כִּי יֵשֶׁן, בְּגָד עַל כְּבוֹס לֹא בְּגָד  
נִשְׁפָּף וְהֵינּוּ הַנְּאֻדוֹת, נִקְרָעִים כֵּן, לֹא וְאִם יִשְׁנִים, נֹאדוֹת אֶל חֹדֶשׁ יֵין מִשְׁלִיכִים וְלֹא  
נִשְׁמָרִים. וְשִׁנְיָהֶם חֹדֶשִׁים, נֹאדוֹת אֶל חֹדֶשׁ יֵין מִשְׁלִיכִים אֲלֵא יֹאבְדוּ, וְהַנְּאֻדוֹת

עֲתָה זֶה בִּתִּי לֹאמֹר: לוֹ וְהִשְׁתַּחֲוֶה קָרֵב אֶחָד שֶׁר הֵנָּה אֲלֵיהֶם, מְדַבֵּר שֶׁהוּא בַּעֲד  
וְהֵנָּה וּתְלַמִּידֵיו אַחֲרָיו וַיִּלְךְ יִשׁוּעַ וַיִּקָּם וַתַּחֲיָהּ. עֲלֶיהָ יָדָךְ אֶת וְשִׁים בּוֹא אָבֵל מֵתָה,  
כִּי בְּגָדוֹ. בְּצִיצֵת וְנִנְעָה מֵאַחֹר הַתְּקַרְבָּה שְׁנַיִם עֲשָׂרָה שָׁתִים מִדְּמוּם הַסּוּבָלֶת אִשָּׁה  
חֲזָקִי וְאָמֵר, אוֹתָהּ וְרָאָה הַתְּהַפֵּף וַיִּשׁוּעַ אוֹשֵׁעַ. בְּבִגְדוֹ, אָנֹכִי רַק אִם בְּתוֹכָהּ: אָמְרָה  
אֶל יִשׁוּעַ וּכְשָׁבָא הִיא. הַשְׁעָה מִן נוֹשְׁעָה וְהָאִשָּׁה אוֹתָךְ. הוֹשִׁיעָה אֲמוֹנֶתְךָ בִּתִּי,  
לֹא כִּי הִסְתַּלְקוּ, לָהֶם, אָמֵר הַסּוּעֵר, הֵהֱמוֹן וְאֵת הַחֲלִיל מִנִּגְנִי אֶת וְרָאָה הַשֵּׁר בֵּית  
בִּידָה, וְאֶחָז נִכְנָס הֵהֱמוֹן, הוֹצֵא וּכְאֲשֶׁר עָלָיו. צַחֲקוּ וְהֵם יִשְׁנָה. אֲלֵא הִילָדָה, מֵתָה  
הִיא. הָאֶרֶץ לְכָל הַזֹּאת הַשְּׁמוּעָה וַיִּצְאָה הַנַּעֲרָה. וְקָמָה

דָּוִד. בֶּן עֲלִינוֹ, רַחֵם וְאָמְרוּ: שֶׁצָּעֲקוּ עוֹרִים שְׁנֵי אַחֲרָיו עָקְבוּ מִשָּׁם, עָבַר וּכְשִׁיִּשׁוּעַ  
כִּי מֵאֲמִינִים אֲתָם הָאֵם יִשׁוּעַ: לָהֶם וְאָמֵר הָעוֹרִים, אֲלֵיו נִגְשׁוּ הַבֵּית, אֶל וּכְשָׁבָא  
אֲמוֹנֶתְכֶם כִּפִּי וְאָמֵר: בְּעִינֵיהֶם נִגַּע אִזּוֹ אֲדוֹנִי. כֵּן, לוֹ: אָמְרוּ זֹאת? לַעֲשׂוֹת יָכוֹל אֲנִי  
וְהֵם אִישׁ. יָדַע שְׁלֹא רָאוּ לֹאמֹר: בָּהֶם הַזֶּהִיר וַיִּשׁוּעַ עֵינֵיהֶם, וְנִפְתָּחוּ לָכֶם. יַעֲשֶׂה  
הִיא. הָאֶרֶץ בְּכָל שְׁמוּעָתוֹ אֶת וְהִפְצִיזוּ יִצְאוּ

הָאֵלִם, דְּבַר הַשֵּׁד, וּכְשֶׁהָצֵא מֵאֲחֻז־שֵׁד. אֵלִם אֲדָם לוֹ הִקְרִיבוּ הֵנָּה וּבִצְאָתָם  
הָיוּ וְהַפְּרוֹשִׁים בְּיִשְׂרָאֵל. כִּזֶּה דְּבַר נִרְאָה לֹא מַעֲוֹלָם וְאָמְרוּ: הֵהֱמוֹנִים וְהַתְּפִלָּאוֹ  
הַשְּׂדִים. אֶת מִגְרֵשׁ הוּא הַשְּׂדִים בְּשֵׁר אוֹמְרִים:

אֶת וּמִכְרִיזוּ כְּנִסְיוֹתֵיהֶם בְּבִתִּי מִלְּמַד הַכְּפָרִים, וְאֵת הָעָרִים כָּל אֶת סִבָּב וַיִּשׁוּעַ  
בָּעַם. חֲלִי וְכָל מַחֲלָה כָּל וּמִרְפָּא הַמַּלְכוּת בְּשׁוֹרֶת

אֵין אֲשֶׁר כְּצֵאן וּמִשְׁלִיכִים יִגְעִים הָיוּ כִּי עֲלֵיהֶם, רַחֲמֵיו וַיִּכְמְרוּ אֶת־הֵהֱמוֹנִים וְרָאָה  
הַתְּפִלָּלוֹ מַעֲטִים. הַפּוֹעֲלִים אָבֵל רַב, אֲמָנָם הַקָּצִיר לְתַלְמִידָיו, אוֹמֵר אִזּוֹ רּוּעָה. לָהֶם  
שְׁלוֹ. לְקָצִיר פְּעִלִים שְׂיוּצִיא כְּדִי הַקָּצִיר, אֲדוֹן אֶל אִזּוֹ



לגַּרֵשׁ כְּדֵי טְמֵאוֹת, רוּחוֹת עַל סִמְכוֹת לָהֶם וְנָתַן תַּלְמִידָיו עֶשֶׂר שָׁנִים אֶת וְקָרָא  
רֵאשׁוֹן אֵלֶּה: הֵם הַשְּׁלִיחִים הָעֶשֶׂר שָׁנִים וְשִׁמּוֹת חֲלִי. וְכָל מַחְלָה כָּל וְלִרְפָּא אוֹתָן  
פִּילִיפּוֹס אַחִיו, וְיוֹחָנָן בֶּרֶךְ־בְּרָיָה יַעֲקֹב אַחִיו, וְאַנְדְּרָאס פֶּטְרוֹס הַנִּקְרָא שְׁמֵעוֹן  
הַכְּנַעֲנִי שְׁמֵעוֹן תָּדִי, הַנִּקְרָא וְלִבִּי בֶן־חֲלָפִי יַעֲקֹב הַמּוֹכֵס, וּמַתִּי תוֹמָא וּבֶרֶת־תַּלְמִי,  
אוֹתוֹ. מִסֵּר גַּם אֶשֶׁר הָאִיסְקָרְיוֹטִי וְיִהוּדָה

עִיר וְאֵל תִּלְכוּ, לֹא הַגּוֹיִם דֶּרֶךְ אֵל לֵאמֹר: אוֹתָם וַיְצוּ יִשׁוּעַ שְׁלַח עֶשֶׂר הַשָּׁנִים אֵלֶּה  
הַכְּרִיזוּ וּבִלְכֹתְכֶם יִשְׂרָאֵל. בֵּית שֶׁל הָאֲבֹדוֹת הֵצֵאָן אֵל לָכוּ תְּבֹאוּ. לֹא הַשְּׁמֵרוֹנִים  
שָׂדִים הַקִּימוּ, מֵתִים טָהֲרוּ, מְצֻרָעִים רָפְאוּ, חוֹלִים הִשְׁמִיט. מַלְכוּת קָרְבָּה כִּי לֵאמֹר  
לֹא לְאֻזְרִיכֶם. נְחֻשֶׁת וְלֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב תִּקְנוּ אֵל תָּנוּ. חֲנֹם לְקַחְתֶּם, חֲנֹם הוֹצִיאוּ.  
לְכָל לְמִזּוֹנוֹ. הַפּוֹעֵל רָאוּי כִּי מָטָה, וְלֹא סִנְדָּלִים וְלֹא כְּתָנוֹת שְׁתִּי וְלֹא לְדֶרֶךְ תִּרְמִיל  
תִּצָּאוּ. אֲשֶׁר עַד שָׁבוּ וְשָׁם רָאוּי, בָּהּ מִי חִקְרוּ אֵלָיו, תִּכְנְסוּ אֲשֶׁר כֶּפֶר אוֹ עִיר  
רָאוּי, הַבֵּית אֲמָנָם וְאֵם הָזֶה. לְבֵית שְׁלוֹם לֵאמֹר: אוֹתוֹ בִּרְכוּ הַבֵּית, אֵל וּבִהַפְּנִסְכֶּם  
יִקְבֹּל לֹא אִם וְאֲשֶׁר יִשׁוּב. אֲלֵיכֶם שְׁלוֹמְכֶם רָאוּי, אֵינּוּ וְאִם עָלָיו, שְׁלוֹמְכֶם תְּבֹאוּ  
עֹפֶר אֶת נַעֲרוֹ הֵהִיא לְעִיר אוֹ לְבֵית חוּצָה בְּצִאתְכֶם דְּבָרֵיכֶם, אֶת יִשְׁמַע וְלֹא אֶתְכֶם  
הַמְשַׁפֵּט בְּיוֹם וְעִמּוּרָה סְדוּם לְאַרְץ יִהְיֶה יוֹתֵר נִסְבֵּל לָכֶם, אוֹמֵר אֲנִי אֲמֵן וְגַלִּיכֶם.  
הֵהִיא. לְעִיר מֵאֲשֶׁר

וּתְמִימִים כְּנֻחָשִׁים חֲכָמִים כֵּן אִם הָיוּ זָאֲבִים, בְּתוֹךְ כְּכַבְּשִׁים אֶתְכֶם שׁוֹלַח אֲנִי הִנֵּה  
שְׁלָהֶם כְּנֶסֶת וּבִבְתִּי מוֹעֲצוֹת, אֵל אֶתְכֶם יִסְגִּירוּ כִּי הָאֲנָשִׁים, מִן הַשְּׁמֵרוֹ כִּיּוֹנִים.  
וּכְאֲשֶׁר וְלִגּוֹיִם. לָהֶם לְעִדּוֹת בְּגִלְלִי תוֹבְאוּ מַלְכִּים וְגַם מְנַהִיגִים וְעַל אֶתְכֶם. יִלְקוּ  
תִּדְבְּרוּ. מָה הֵהִיא בִּשְׁעָה לָכֶם יִנָּתֵן כִּי תִדְבְּרוּ, מָה אוֹ אֵיךְ תִּדְּאֲגוּ אֵל אֶתְכֶם, יִמְסְרוּ  
וְאֵב לְמוֹת אִחַ יִסְגִּיר וְאִחַ בָּכֶם. הַמְדַּבֵּר אֲבִיכֶם רוּחַ אֵלָּא הַמְדַּבְּרִים, אֶתֶם לֹא כִּי  
בְּגִלְל כּוֹלֵם יָדִי עַל שְׁנוּאִים וּתְהִיוּ אוֹתָם וְיִמִּיתוּ הוֹרִיכֶם עַל יִקּוּמוּ וְיִלְדִים בָּנוּ, אֶת  
הַזֹּאת, בְּעִיר אֶתְכֶם יִרְדְּפוּ כְּאֲשֶׁר יִנְשַׁע. הוּא הַסּוּף, עַד מַעֲמַד שִׁיחִזִּיק מִי אֵךְ שְׁמִי,  
יְבֹא אֲשֶׁר עַד יִשְׂרָאֵל עָרִי אֶת תְּסִימוֹ לֹא לָכֶם, אֲנִי אוֹמֵר אֲמֵן כִּי הָאֲחֵרֶת, אֵל בִּרְחוּ  
שְׁיִהְיֶה לְתַלְמִיד דִּי אֲדוֹנָיו. עַל עֶבֶד וְלֹא מוֹרְהוּ עַל עוֹלָה תַּלְמִיד אֵין בֶּן־הָאָדָם.  
בְּנֵי אֶת יוֹתֵר כְּמָה קָרְאוּ, זָבוּב בְּעַל הַבֵּית בְּעַל אֶת אִם כְּאֲדוֹנָיו. וְלַעֲבֹד כְּרָבוּ,  
לֹא אֲשֶׁר וְנִסְתֵּר יִגְלֶה, לֹא אֲשֶׁר מְכַסֶּה דְּבַר אֵין כִּי אֲזִי, אוֹתָם אֲלִיתִירָאוּ בֵּיתוֹ?

הַכְרִיזוּ בְּאֶזְנֵי אֶתֶם שׁוֹמְעִים וְאַשֶׁר בְּאוּר, אָמְרוּ בַּחֲשָׁךְ לָכֵם אוֹמֵר אֲנִי אֲשֶׁר יוֹדֵעַ.  
לְהַרְג, יְכוּלִים אֵינֶם הַנֶּפֶשׁ אֶת אֶבֶל הַגּוֹף, אֶת הַהוֹרְגִים מִן תִּירָאוּ וְאֵל הַגְּנוּת. עַל  
צִפְרִים שְׁנֵי הָלֹא בְּגִיהֶנֶם. גּוֹף גַּם נֶפֶשׁ גַּם לְהַאֲבִיד הֵיכּוֹל אֶת יוֹתֵר יִרְאוּ אֶבֶל  
רֹאשֶׁכֶם שְׁעֵרוֹת וְגַם אֲבִיכֶם. בְּלִי הָאֶרֶץ עַל תִּפְלֹל לֹא מֵהֵן וְאַחַת בְּאַסְרִיּוֹן? נִמְכְּרוֹת  
שׁוּיִם. אֶתֶם רַבִּים מְדֻרָּרִים יוֹתֵר תִּירָאוּ, אֵל לֶכֶן הֵן. סְפוּרוֹת כָּלֵן

מִי שֶׁבִּשְׂמִים. אָבִי לִפְנֵי בּוֹ גַּם־אֲנִי אוֹדֶה הָאֲנָשִׁים, לִפְנֵי בִי יוֹדֶה אֲשֶׁר כָּל־אָדָם  
שֶׁבִּשְׂמִים. אָבִי לִפְנֵי אֲנִי גַם בּוֹ אֶכְחַשׁ הָאָדָם, בְּנִי לִפְנֵי בִי שִׂיכְחַשׁ

חֶרֶב. אֲלֹא שְׁלוֹם, לְהַבִּיא בְּאֵתִי לֹא הָאֶרֶץ, עַל שְׁלוֹם לְהַבִּיא בְּאֵתִי כִּי תִחְשְׁבוּ אֵל  
בְּנֵי הָאָדָם וְאוֹיְבֵי חַמּוּתָהּ, עַל וְכֹלָה אִמָּהּ עַל וּבֵת אָבִיו עַל אָדָם לְהַפְרִיד בְּאֵתִי כִּי  
בֵּיתוֹ.

אֵינּוּ מִמֶּנִּי יוֹתֵר בֵּת אוֹ בֶּן וְהַאֲוֶהֱב לִי, רֹאוי אֵינּוּ מִמֶּנִּי יוֹתֵר אִם אוֹ אֵב הַאֲוֶהֱב  
נִפְשׁוֹ אֶת הַמוֹצֵא לִי. רֹאוי אֵינּוּ אַחֲרִי, וְהוֹלֵךְ צִלְבוֹ אֶת נוֹשֵׂא שְׂאִינוֹ וּמִי לִי, רֹאוי  
אוֹתָהּ. יִמְצֵא בְּגִלְלִי נִפְשׁוֹ אֶת וְהַמֵּאֲבֵד אוֹתָהּ, יֵאֲבֵד

נִבִּיא הַמִּקְבֵּל אוֹתִי. הַשּׁוֹלַח אֶת מִקְבֵּל אוֹתִי וְהַמִּקְבֵּל אוֹתִי, מִקְבֵּל אֶתְכֶם הַמִּקְבֵּל  
וְאַשֶׁר יִקַּח. צִדִּיק שֹׁכֵר צִדִּיק בְּשֵׁם צִדִּיק וְהַמִּקְבֵּל יִקַּח, נִבִּיא שֹׁכֵר נִבִּיא בְּשֵׁם  
אֲנִי אוֹמֵר אֲמֵן תִּלְמִיד, בְּשֵׁם בְּלֶכֶד קָרִים מִיָּם כּוֹס הָאֵלֶּה הַקִּטְנִים מִן אַחֵד יִשְׁקָה  
שֹׁכְרוֹ. אֶת יֵאֲבֵד לֹא לָכֵם,

## יֵא

וְלִקְרָא לְלַמֵּד מִשֵּׁם עֵבֶר תִּלְמִידִיו, עֲשֵׂר שָׁנִים אֶת לְצוּת יִשׁוּעַ סִיָּם כְּאֲשֶׁר וְהִי  
בְּעִרְיָהֶם.

הַאֲתָה לוֹ אָמַר מִתְלַמִּידִיו שָׁנִים שְׁלַח הַמְּשִׁיחַ, מַעֲשֵׂי אֶת הַסֵּהֶר בְּבֵית שְׁמַע וְיוֹחָנָן  
אֶתֶם אֲשֶׁר אֶת לְיוֹחָנָן וְהַגִּידוּ לָכֵן לָהֶם: וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ וַיַּעַן נִצְפָה לְאַחֵר אוֹ הִבָּא הוּא  
וְחֹרְשִׁים מִטְהָרִים מְצַרְעִים מְהֻלָּכִים, וּפְסָחִים שׁוֹב רֹאִים עוֹרִים וְרוֹאִים. שׁוֹמְעִים

בי. יפשל שלא מי ואשרי מתבשרים. ועניים מוקמים מתים שומעים,

לראות המדבר אל יצאתם מה יוחנן על להמונים לומר ישוע החל אלה ובלכתם הנה רכים? בבגדים לבוש אדם לראות? יצאתם מה אבל ברוח המתנועע קנה הן, נביא? לראות? יצאתם מה אבל הם. המלכים בבתי רכים בגדים הלובשים מלאכי שלח הנני עליו, כתוב אשר הוא זה כי מנביא. ויותר לכם, אני אומר לפנך. דרכך פנה אשר לפניך,

הקטן אבל המטביל, מיוחנן גדול נשים בילודי קם לא לכם, אומר אני אמן השמים מלכות עכשו עד המטביל יוחנן ומימי ממנו. גדול השמים במלכות ואם נבאו. יוחנן עד והתורה כלהנביאים כי אותה. חוטפים ואלימים נכבשת, ישמע. לשמע אונים לו שיש מי לבוא. העתיד אליהו הוא הוא לקבל, רוצים אתם

קוראים אשר בשוקים, יושבים לילדים היא דומה הנה? אתהידור אדמה למי יוחנן, בא כי ספדתם. ולא לכם קוננו רקדתם, ולא לכם חללנו ואומרים: לחבריהם והם ושותה, אוכל בן-האדם בא לו. יש שד אומרים: והם שותה, ולא אוכל לא נצדקה והחכמה וחטאים. מוכסים ידיד יין, וסובא זולל איש הנה אומרים: מילדיה.

אוי בתשובה. שבו לא כי גבורותיו, רב נעשו בהן אשר הערים את לחרף החל אז בכם, שנעשו הגבורות נעשו ובצידון בצור אלו כי צידה, בית לך אוי כורזין, לך לצור לכם, אני אומר אבל בתשובה. ושב ונאפר בשק יושבות היו מזמן כבר עד המרוממת כפר-נחום, ואתה לכם. מאשר הדין ביום יהיה יותר נסבל ולצידון נשארות היו בך, שנעשו הגבורות נעשו בסדום אלו כי תורדי, שאול עד השמים, ממך. המשפט ביום יהיה יותר נוח סדום לארץ כי לכם, אני אומר אבל היום. עד

הסתרת כי והארץ, השמים אדון אבי, לך, אני מודה ואמר, ישוע ענה ההוא בזמן לפניך. רצון היה ככה כי האב, כן, לעוללים. אותם וגלית ונבונים, מחכמים אלה האב את וגם האב, אלא הבן את יודע אינו אחד ואף אבי, עלידי לי נמסר הכל כלהיגעים אלי באו לו. לגלות יחפוץ שהבן ומי הבן אלא יודע איש אין אנכי ענו כי ממני ולמדו עליכם את-עלי שזאו לכם: אניח ואני והמעמסים

הוא. קל ומשאי טוב עלי כי לנפשותיכם מנוחה ותמצאו ושלילב

## יב

והתחילו רעבו ותלמידיו התבואה, שדות דרך בשבת ישוע הלך הזמן באותו לא אשר עושים תלמידיו הנה לו: ואמרו ראו והפרושים ולאכול. שבליים לתלוש הוא רעב כאשר דוד עשה מה קראתם הלא להם, אמר והוא בשבת. לעשות מתר מתר היה לא אשר הפנים, לחם את ואכל האלהים בית אל נכנס איך אתו; ואשר כי בתורה, קראתם לא או לבדם לכהנים אם כי אתו, אשר לאנשים ולא לאכל לו גדול כי לכם אני אומר הם? ונקיים אתהשבת מחללים במקדש הכהנים בשבתות הייתם לא זבח, ולא הפצתי חסד הוא מה ידעתם אם כן. הוא המקדש מן לשבת. גם אדון הוא ברהאדם כי הנקים. את מרשיעים

לאמר: אותו ושאלו יבשה, שידו שם היה איש והנה קהלתם. אל בא משם ועבר יהיה מי להם, אמר והוא אותו. להאשים שיוכלו כדי בשבת? לרפא מתר האם בו יחזיק הלא בור, אל בשבת זה יפל ואם אחד, כבש לו יש אשר אדם מכס לאדם: אומר אז טוב. לעשות בשבת מתר לכן מצאנו? אדם שונה אז כמה ויקימנו? ונטלו יצאו והפרושים האחרת. כמו בריאה והושבה הושיט, והוא ידך, את הושט ורפא אחריו, עקבו רבים והמונים משם, ונסג ידע וישוע לאבדו כדי נגדו עצה הנביא ישעיהו עלידי הנאמר שיתמלא כדי אותו יגלו שלא בהם ונער כלם. אותם רוחי את אשים נפשי, בו רצתה אשר אהובי בחרתי, אשר עבדי הנה האומר, אתיקולו. ברחובות איש ישמע ולא יזעק, ולא יריב לא יגיד. לגוים ומשפט עליו, המשפט. את לנצחון יוציא אשר עד יכבה, לא עשנה ופשתה ישבור לא רצון קנה גוים. יקונו ובשמו

וכל וראה. דבר והאלם שהעור כך אותו, ורפא ואלם, עור מאחזישד אליו הובא אז ואמרו, שמעו והפרושים בידוד? המשיח הוא זה הלא ואמרו: השתוממו ההמן את יודע וישוע, השדים. שר זבוב, בבעל אלא השדים את מגרש אינו זה או עיר וכל תחרב, עצמה כנגד המחלקת ממלכה כל להם: אמר מחשבותיהם, על נחלק אתהשטן, מוציא השטן ואם יעמדו. לא עצמם כנגד המחלקים בית במי בניכם השדים, את מגרש זבוב בבעל אני ואם מלכותו? תעמד אז איך עצמו,

אז השדים, את מגרש אלהים ברוח אני ואם שופטים. יהיו הם לכן יגרשו?  
את ולתפס החזק בית אל לבוא משהו יוכל איך או אלהים. מלכות אליכם הגיעה  
הוא, כנגדי עמי שאינו מי ביתו. את יבו ואז החזק? את תחלה יאסר לא אם כליו,  
מפוצעמי מקבץ שאינו ומי

לא הרוח של הגדוף אבל לאנשים, יסלח וגדוף חטא כל לכם, אומר אני זה בגלל  
כנגד שיאמר מי אבל לו, יסלח האדם, בן כנגד דבר שיאמר ומי לאנשים. יסלח  
הבא. בעולם ולא הנה בעולם לא לו, יסלח לא הקדש, הרוח

מן כי רקוב, פריז ואת רקוב העץ את עשו או טוב, פריז ואת טוב העץ את עשו או  
רשעים? בהיותכם טובות לדבר יכולים אתם איך אפעה, צאצאי נודע. העץ הפרי  
הטוב, האוצר מן טובים דברים מוציא הטוב האדם מדבר. הפה הלב משפע כי  
בטל דבר כל כי לכם אני אומר הרע. האוצר מן רעים דברים מוציא הרע והאדם  
ומדבריד תצדק מדבריד כי הדין. ביום דבר עליו ישיבו האנשים, ידברו אשר  
תורשע.

ממך לראות אנחנו רוצים מורה, לאמר: והפרושים הסופרים מן אחדים ענו אז  
אם כי לו ינתן לא נאות מבקש, אות ומנאף רע דור להם, ואמר ענה והוא אות.  
ימים שלשה הגדול הדג במעי הנה הנביא שיונה כשם כי הנביא. יונה אות  
לילות. ושלשה ימים שלשה הארץ בלב האדם בן גם יהיה כך לילות, ושלשה  
לקריאת בתשובה שבו כי אותו, וירשיעו הנה הדור עם במשפט יקומו יונה אנשי  
ותרשיע הנה הדור עם במשפט תקום דרום מלכת פה. מיונה יותר ונהנה יונה,  
פה. משלמה יותר ונהנה שלמה, חכמת את לשמע הארץ מקצות באה כי אותו,

מים, חסרי מקומות דרך עוברת היא האדם, מן יוצאת הטמאה הרוח וכאשר  
וכשבא יצאתי, מאשר ביתי אל אשוב אומר: הוא אז מוצאת ולא מנוחה, מבקשת  
אחרות רוחות שבע עמו ולוקח הולך אז ומקשט. ומטאטא פנוי אותו מוצא הוא  
רעה ההוא האדם של אחריתו ונעשית שם, ושוכנות ובאות ממנו, רעות  
הנה. הרע לדור גם יהיה ככה מראשיתו.

אתו. לדבר ומבקשים בחוץ עמדו ואחיו אמו ונהנה ההמונים, אל מדבר עודנו

ענה והוא לראותך. ומבקשים בחוץ עומדים ואחיד אמך הנה לו: משהו ויאמר הנה ואמר, על-תלמידיו את-ידו ומתח אחי הם ומי אמי היא מי לו, לאומר ואמר ואמי. ואחותי אחי הוא שבשמים, אבי רצון את שיעשה מי כי ואחי אמי

## יג

עד רבים, המונים אליו ונאספו הים ליד וישב הבית מן ישוע יצא ההוא וביזם רבים דברים אליהם ודבר החוף. על עמד ההמון וכל וישב, לספינה שנכנס ובאו הדרך, בצד נפלו אכן אשר ובזרעו, לזרע. הזרע יצא הנה לאמר: במשלים רבה, אדמה שם היתה לא אשר הסלעים, על נפלו ואחרים אותם. ובלעו העופות לו היה שלא ומפני נכונה, זרחה והשמש אדמה, עמק היה שלא מפני צמחו ומיד אחרים אבל אותם. וחנקו הקוצים ועלו הקוצים, על נפלו אחרים אבל יבש. שרש, לו שיש מי שלשים. וזה ששים, וזה מאה, זה פרי, ונתנו הטובה האדמה על נפלו ישמע. לשמע אונים

ענה והוא במשלים? אליהם מדבר אתה מדוע לו: ואמרו התלמידים והתקרבו מי כי נתן. לא להם אך השמים, מלכות סודות את לדעת נתן לכם להם: ואמר אני זה בגלל ממנו. ילקח לו יש אשר גם לו, שאין ומי וישפיע, לו ינתן לו, שיש פן יבינו. ולא ישמעו לא ושומעים יראו, לא שרואים כדי במשלים, אליהם מדבר וראה תבינו, ולא תשמעו שמוע האומרת: ישעיהו נבואת להם תמלא ואז ישובו, עצמו, ואת-עניניהם שמעו, כבוד ובאזניהם הזה, העם לב כי השמן תראו. ולא תראו להם. ורפאתי ושובו, יבינו ובלבכם ישמעו ובאזניהם בעיניהם יראו פן

נביאים כי לכם אני אומר כי אמן, שומעות. כי ואזניכם רואות, כי עיניכם ואשרי אתם אשר את ולשמע ראו, ולא רואים אתם אשר את לראות חמדו וצדיקים רבים שמעו. ולא שומעים

בא מבין, ואינו המלכות דבר את השומע כל הזרע. משל את שמעו לכן אתם המקומות על והנזרע הדרך. יד על הנזרע זהו בלב, הנזרע את וחוטף הרשע בתוכו, שרש לו אין בשמחה, מקבלו ומיד הדבר את השומע הוא זה הסלעים,

אל והנזרע נכשל. הוא מיד הדבר, בגלל רדיפה או צרה וכשבאה הוא, זמני אלא את חונקים העשר ומרמת הזה העולם ודאגת הדבר, את השומע הוא זה הקוצים, את השומע הוא זה הטובה, האדמה על והנזרע פרי. ללא נעשה והוא הדבר, והאחד ששים, והאחד מאה, האחד ועושה פרי נושא אכן אשר ומבין, הדבר שלשים.

טוב זרע שזרע לאדם השמים מלכות נדמתה לאמר: לפניהם שם אחר משל התבואה בתוך שוטים עשבים וזרע אויבו בא ישנים, האנשים בעוד אבל בשדהו, בעל עבדי ויגשו הזיזנים. גם נראו אז פרי, ועשה הדשא צמח וכאשר לו. והלך הרעים? העשבים אפוא מאין בשדה? זרעת טוב זרע הלא אדוני, לו: ואמרו הבית ונאסף שגלך אז התרצה לו: אמרו והעבדים זאת. עשה אויב איש להם: אמר והוא גם אתם יחד תעקרו את העשבים באספכם פן לא, אמר, והוא אותם? אמר הקציר ובעת הקציר, עד יחד להצטמח לשניהם הניחו את התבואה. הדגן ואת לשרפם, לאגדות אותם וקשרו הזיזנים את ראשונה אספו לקוצרים: שלי. האוצר אל אספו

לקח אשר חרדל, לגרזיר השמים מלכות דומה לאמר, לפניהם שם אחר משל הגדול הוא יגדל, כאשר אמנם הרעים, מכל הקטן הוא אשר בשדהו, וזרע אדם בענפיו וישכנו השמים עופות שיבואו כדי עץ, ונעשה הירקות מכל

והטמינה אשה לקחה אשר לשאור, השמים מלכות דומה להם: דבר אחר משל כלו. החמץ אשר עד קמח, סאים בשלשה

כדי דבר. להם דבר לא משל ובלי להמונים, במשלים ישוע דבר את כל־אלה מיסוד נסתרות אביע פי, במשלים אפתח האומר: הנביא עלידי הנאמר שיתמלא עולם.

משל את לנו פרש ואמרו, תלמידיו אליו ונגשו ביתו. אל ובא ההמונים את עזב אז האדם בן הוא הטוב הזרע את הזרע להם, ואמר ענה והוא שבשדה. הזיזנים והאויב הרע, בני הם והזיזנים המלכות, בני הם הטוב והזרע העולם, הוא והשדה כשם שליחים. הם והקוצרים העולם, סיום הוא והקציר השטן, הוא אותם הזרע

ישלח הזה. העולם בשלמות יהיה כך באש, ונשרפים הרעים העשבים שנאספים ואת העושים את כל המכשולים ממלכותו ויאספו את מלאכיו, בן האדם אז השנים. וחרוק הבכי יהיה שם האש, כבשן אל אותם וישליכו את העולה, ישמע. לשמע, אזנים לו שיש מי אביהם. במלכות כשמש יזירו הצדיקים

והחביאו, אדם מצאו אשר בשדה, הטמון לאוצר השמים מלכות דומה שוב ההוא. השדה את וקונה לו אשר כל את ומכר הולך ומשמחתו

פנינה מצא אשר טובים. פנינים המבקש סוחר לאדם השמים מלכות דומה שוב אותה. וקנה לו היה אשר כל את ומכר הלך ערך, יקרת אחת

כאשר היה, מין מכל וקבצה הם אל שהשלכה לרשת השמים מלכות דומה שוב הרקובים ואת כלים, אל הטובים את ואספו וישבו החוף, על אותה העלו מלאה, הרשעים את ויבדילו השלוחים יצאו העולם. בסוף יהיה ככה חוצה. השליכו השנים. וחרוק הבכי יהיה שם האש, כבשן אל אותם וישליכו הצדיקים, מתוך להם, אמר והוא אדוננו. בן, לו: אומרים אלה? כל את הבינותם ישוע: להם אומר מוציא אשר בית, בעל לאדם דומה השמים למלכות שהמחה סופר כל בן על וישנות. חדשות מאוצר

למד מולדתו אל ובבואו משם. ויעבר האלה, את המשלים ישוע כלה כאשר ויהי הזאת החכמה לזה מאין ואמרו, השתוממו אשר עד שלהם, כנסת בבית אותם ויוסי יעקב ואחיו מרים נקראת אמו הלא חרש? בן הוא זה הלא והגבורות? ויכשלו אלה? כל לזה אפוא מאין הן? אתנו כלן אחיותיו והלא ויהודה? ושמעון גבורות שם עשה ולא ובביתו. במולדתו אלא נבזה נביא אין להם, אמר וישוע בו. אמונתם. חסר בגלל רבות

## יד

הוא זה לנערי, ואמר ישוע על השמועה את הטטררכס הורדוס שמע שהוא בזמן הורדוס כי בו. פועלות הגבורות זה ובגלל המתים, מן קם הוא המטביל, יוחנן



פיליפוס אֶשֶׁת הוֹרֹדִיָּה, בְּגִלֵּל הַסֵּהָר בְּבֵית אוֹתוֹ וְשָׁם אוֹתוֹ אָסַר יוֹחָנָן, אֵת תַּפְשׁ מִן פָּחַד אָבֶל אוֹתוֹ, לְהַרְגַּ וְרָצָה אוֹתָהּ. לִקְחַת לָךְ מֵתֵר לֹא יוֹחָנָן: לוֹ אָמַר כִּי אֲחִיו. הוֹרֹדִים בֵּת רָקֶדָה הוֹרְדוֹס, שֶׁל הֶהָלֶדֶת יוֹם וּבִהֻעֵד כְּנִבְיָא. בּוֹ הִחְזִיקוּ כִּי הֶהֱמוֹן, וְהִיא, תִּשְׁאֹל. אֲשֶׁר אֵת לִתֵּת לָהּ הַבְּטִיחַ בַּשְּׂבֻעָה מִשָּׁם לְהוֹרְדוֹס. וְרָצָתָה בְּאִמְצַע יוֹחָנָן רֹאשׁ אֵת קַעְרָה עַל פֶּה לִי תֵּן אוֹמֶרֶת: אִמָּה, עַל־יָדֶי שֶׁהוֹדְרָכָה לְאַחֵר אֵת וְהִתִּיז וְשָׁלַח לִתֵּת. צוּה וְהַמְסָבִים הַשְּׂבֻעוֹת בְּגִלֵּל אָבֶל הַמֶּלֶךְ, וְנִעְצָב הַמַּטְבִּיל אוֹתוֹ הַבִּיָּאָה וְהִיא לִנְעָרָה, וְנִתֵּן קַעְרָה עַל רֹאשׁוֹ וְהוּבָא הַמִּשְׁמֵר. בְּבֵית יוֹחָנָן רֹאשׁ לְיִשׁוּעַ. וְהִגִּידוּ וּבָאוּ אוֹתוֹ, וְקִבְּרוּ הַגּוֹף אֵת נִשְׁאוֹ תַלְמִידָיו, וְהִגִּישׁוּ לְאִמָּהּ.

וְהִלְכוּ שָׁמְעוּ וְהֶהֱמוֹנִים לְבָדוּ, מִדְּבַר מְקוֹם אֶל בְּסָפִינָה מִשָּׁם וְנִסּוּג שָׁמַע וְיִשׁוּעַ אֵת וְרָפָא עֲלֵיהֶם רַחֲמָיו וְנִכְמְרוּ רַב, הֵמוֹן וְרָאָה יֵצֵא וְיִשׁוּעַ הָעָרִים. מִן בְּרָגֵל אַחֲרָיו כָּבֵר וְהַשְׁעָה שׁוֹמֵם הַמְּקוֹם וְאָמְרוּ: תַלְמִידָיו אֵלָיו נָגְשׁוּ עָרֵב, וּכְשֶׁהִיָּה חוֹלִיָּהֶם. אָמַר וְיִשׁוּעַ אָכַל. לָהֶם וְיִקְנוּ הַכִּפָּרִים אֶל שְׂיָלְכּוּ כְּדִי הֶהֱמוֹנִים אֵת שְׁלַח עֲבָרָה, אֶלֹא כָּאֵן לָנוּ אֵין לוֹ, אוֹמְרִים וְהֵם לְאָכַל. אַתֶּם לָהֶם תִּנּוּ לִלְכֹת, צָרָךְ לָהֶם אֵין לָהֶם, הֶהֱמוֹנִים אֵת וְצוּה הֵנָּה: אוֹתָם לִי הַבִּיאוּ אָמַר וְהוּא דָּגִים. וְשְׁנֵי כִכְרוֹת חֲמִשָּׁה הַשָּׁמַיִם אֶל הַבֵּיט הַדָּגִים, שְׁנֵי וְאֵת הַכִּכְרוֹת חֲמִשָּׁת אֵת לִקַּח הַדָּשָׁא, עַל לְהַסֵּב כָּלֶם וְאָכְלוּ לְהֶמוֹנִים. נִתְּנוּ וְהִתְלַמִּידִים הַכִּכְרוֹת, אֵת לְתַלְמִידִים וְנִתֵּן וְשִׁבְר וּבִרָה, הִיוּ וְהִאוֹכְלִים מְלֹאִים. סֵלִים עֲשֹׂר שְׁנַיִם הַפְּתִיתִים מִן הַנוֹתֵר אֵת וְנִשְׁאוּ וְשִׁבְעוּ, וְיִלְדִים נָשִׁים מְלִבֵּד אֶלְפִים, כַּחֲמִשָּׁת אֲנָשִׁים

אֲשֶׁר עַד הָעֵבֶר, אֶל אוֹתוֹ וְלִהְיוֹת לְסָפִינָה לַעֲלוֹת תַלְמִידָיו אֵת יִשׁוּעַ אֶלֶץ וּמִיד לְהִתְפַּלֵּל. לְבָדוּ הָהָר אֶל עֲלֵה הֶהֱמוֹנִים, אֵת שְׁשָׁלַח וְאַחֲרֵי הָעָם הֵמוֹן אֵת יִשְׁלַח יָדֵי עַל מַעֲנֵה הַיָּם, בְּאִמְצַע הֵיטָה כָּבֵר וְהַסְפִּינָה לְבָדוּ. שָׁם הִיָּה עָרֵב, וּכְשֶׁנִּעְשָׂה יִשׁוּעַ אֲלֵיהֶם הִלָּךְ הַלִּילָה שֶׁל הַרְבִּיעִית בְּאַשְׁמוּרָה נִגְדִית. הֵיטָה הָרוּחַ כִּי הַגְּלִים, רוּחַ כִּי וְאָמְרוּ נִבְהָלוּ הַיָּם, עַל מַהֲלָךְ אוֹתוֹ הַתַּלְמִידִים וּבִרְאוֹת הַיָּם. עַל מַהֲלָךְ תִּירָאוּ. אֵל הוּא, אֲנִי הַתַּחֲזִיקוּ, לֹאמַר: יִשׁוּעַ אֲלֵיהֶם דְּבַר מִיד צָעֲקוּ. וּמִפָּחַד הוּא, וְהוּא הַמִּים עַל אֲלִיד לְבֹא לִי צוּה הוּא אֵתֶה אִם אֲדוֹנִי אֵלָיו וְיֹאמֶר הַפֶּטְרוֹס וַיַּעַן הָרוּחַ אֵת רָאָה יִשׁוּעַ. אֵל לְבֹא הַמִּים עַל וְהִלָּךְ הַסְפִּינָה מִן פֶּטְרוֹס וַיֵּרֵד בּוֹא. אָמַר, הוֹשִׁיט יִשׁוּעַ מִיד הוֹשִׁיעֲנִי. אֲדוֹנִי, וְאָמַר, צָעֵק לְטָבַע וּכְשֶׁהִתְחִיל וּפָחַד, הִחְזָקָה פִּסְקָה לְסָפִינָה, וּכְשֶׁעָלוּ הַסֶּסֶת? לָמָּה אֲמוּנָה, קִטֵּן לוֹ: וְאָמַר בּוֹ אַחֲזוּ אֶת־יָדוֹ, אֵתֶה. בְּיָאֵלֵהִם בְּאִמָּת לֹאמַר, לוֹ הִשְׁתַּחֲוּוּ בְּסָפִינָה וְהַבָּאִים הָרוּחַ.

ההוא, המקום אנשי אותו הכירו וכאשר גנסרת. ארץ אל באו שעברו, ולאחר  
בו הפצירו והם החולים. כל את אליו והביאו ההיא, הסביבה כל אל שלחו  
נושעו. נגעו אשר וכל בגדו, בכנף יגעו רק שאפלו

## יה

על עוברים תלמידך למה לאמר מירושלים והפרושים הסופרים ישוע אל נגשו אז  
ואמר ענה והוא להם. אוכלים כשהם ידיהם את רוחצים אינם כי הזקנים? מסרת  
צוה האלהים כי מסרתכם? בגלל האלהים מצות על עוברים אתם גם למה להם,  
מי אומרים, ואתם יומת. מות אם או אב והמקלל אמה, ואת אביך את כבוד לאמר:  
אמו את או אביו את יכבד ולא ממני, תהנה אשר היא מתנה לאם, או לאב שיאמר  
ישעיהו עליכם נבא יפה חנפים, מסרתכם. בגלל האלהים את-מצות ובטלתם  
רחוק לבם אבל אותי, מכבדים ובשפתיהם בפיהם הזה העם אלי מתקרב לאמר  
אדם. בני מצוות שהן תורות מלמדים לי, סוגדים הם לריק ממני.

האדם, את מטמא הפה אל הנכנס לא והבינו. שמעו להם, ואמר את-ההמון וקרא  
היודע לו, ואמרו תלמידיו הגישו אז האדם. את מטמא הוא הפה מן היוצא אלא  
אשר נטיעה כל ואמר ענה והוא הדבר? את כששמעו נכשלו הפרושים כי אתה  
עור עורים. של עורים הם מדריכים אותם, הניחו תעקר שבשמים אבי נטע לא  
המשל את לנו הסבר לו, ואמר ענה ופטרסו יפלו. בור אל שניהם ידריך, אם ועור  
הנכנס כל כי מבינים אינכם העדין חסרי-בינה? אתם גם עדין אמר: וישוע הזה.  
הלב מן הפה, מן והיוצאים הכסא? בית אל משלח ומשם הבטן אל הולך הפה אל  
רציחות, רעות, מחשבות יוצאים מן-הלב כי האדם. את מטמאים והם יוצאים,  
האדם, את המטמאים הם אלה חרופים. שקר, עדיות גנבות, זנות, נאופים,  
האדם. את מטמא אינה רחוצות לא בידים והאכילה

ההם הגבולות מן כנענית אשה והנה וצידון צור אזורי אל נסוג ישוע משם, ויצא  
נורא. באפן שד מאחזת בתי דוד, בן אדוני עלי, רחם לאמר: אליו וצעקה יצאה  
כי אותה, שלח לאמר, אותו ושאלו שלו התלמידים ונגשו דבר. לה ענה לא והוא  
של האבדות הצאן אל אלא נשלחתי לא ואמר: ענה והוא מאחרינו. צועקת היא  
לא ואמר, ענה והוא עזרלי: אדני לאמר לו השתחותה באה והיא ישראל. בית

וכי אדוני, כן, אמרה, אבל היא לכלבים. ולהשליך הילדים לחם את לקחת טוב הישוע ענה אז אדונייהם. משלחן הנופלים הפוררים מן אוכלים הקטנים הכלבים השעה מן בתה ונרפאה כרצונה. לך יהי אמונתך! גדולה אשה, הוי לה: ואמר ההיא.

המונים אליו ונגשו שם. וישב ההר אל ועלה הגליל, ים אל ובא משם עבר וישוע רבים, ואחרים אברים מבי חרשים, עורים, פסחים, עמהם מחזיקים שהיו רבים התפלאו שהמונים כדי אותם. רפא והוא ישוע, של לרגליו אותם והשליכו ועורים מהלכים פסחים בריאים, נכים מדברים, אלמים שומעים, חרשים רואים, ישראל. אלהי את וכבדו רואים,

הם ימים שלשה כבר כי ההמון, על רחמים לי יש ואמר: לתלמידיו קרא וישוע בדרך. יעפו פן רעבים, לשלחם רוצה ואיני לאכל, מה להם ואין אתי שוהים להשביע כדי כך כל רבות לחם בפרות במדבר לנו מאין תלמידיו, לו ואומרים שבע, אמרו: והם לכם? יש לחם בפרות כמה ישוע: להם ויאמר כך? כל רב המון ואת הלחמים שבעת את ולקח הארץ. על להסב להמונים וצוה קטנים. דגים ומעט ושבעו, אכלו וכלם להמונים. והתלמידים לתלמידיו, ונתן בצע הודה הדגים, אלפים ארבעת היו והאוכלים מלאים. סלים שבע הפתיתים מן הנותר את ונשאו אל ובא האניה אל עלה ההמונים, את ששלח ואחרי וילדים. מנשים לבד אנשים, מגדלה: גבולות

## יך

מן אות להם להראות ממנו שאלו אותו, ומנסים נגשו והצדוקים והפרושים כי יפה, אור מזג אומרים, אתם ערב כשהיה להם, ואמר ענה והוא השמים. השמים פני את חנפים, השמים. וקדר אדם כי סער, היום ובבקר, אדמים, השמים ומנאף רע דור לדעת? יכולים אינכם העתים אותות ואת להבחין, יודעים אתם וילך. אותם ועזב הנביא. יונה אות לא אם לו ינתן לא ואות אות, מבקש

והשמרו ראו להם: אמר וישוע לחם. לקחת שכחו העבר, אל תלמידיו ובבוא

לקחנו. לא לחם כי לאמר ביניהם מתוכחים היו והם והצדוקים. הפרושים משאור לא לחם כי אמונה, קטני בעצמכם, מהרהרים אתם מה להם, ואמר ידע וישוע חמשת של הכפרות חמשת את זוכרים לא וגם מבינים, לא עדן לקחתם? וכמה האלפים ארבעת של הלחם שבעת את ולא לקחתם? סלים וכמה האלפים משאור להזהר לכם אמרתי הלחם על לא כי מבינים אינכם איד לקחתם? סלים מתורת אלא הלחם, משאור להזהר אמר לא כי הבינו אז והצדוקים? הפרושים והצדוקים. הפרושים

אומרים מי לאמר: תלמידיו את שאל פיליפוס, של קיסריה אזור אל ישוע וכשבא אליהו, ואחרים המטביל, יוחנן הללו אמרו: והם הוא? האדם שכן האנשים שאני? אומרים אתם מי ואתם להם, אומר הנביאים. מן אחד או ירמיהו ואחרים ואמר הישוע וענה החי. האלהים בן המשיח הוא אתה ואמר: פטרוס שמעון וענה ואני שבשמים. אבי אלא לך, גלה לא ודם בשר כי יונה, בר שמעון אתה מברך לו, לא שאול ושערי קהלתי, את אבנה הזה הסלע ועל פטרוס, אתה כי לך אומר הארץ על תאסר אשר וכל השמים, מלכות מפתחות את לך ואתן עליה. יתגברו על צוה אז בשמים. מתר יהיה הארץ על תתיר אשר וכל בשמים, אסור יהיה המשיח. ישוע הוא כי לאיש יאמרו שלא תלמידיו

מן רבות ולסבל ירושלים אל ללכת עליו כי לתלמידיו להראות ישוע החל מאז ויקח לקום. השלישי וביום ולהרג, והסופרים הגדולים והפנהנים הזקנים והוא זאת. לך יהיה לא אדוני לך חלילה לאמר בו לגער ויחל בצד אותו הפטרוס דברי את חושב אינך כי לי, אתה מכשול שטן, אחרי, לך לפטרוס, ואמר הפנה האנשים. דברי את אלא האלהים,

את וישא בעצמו יכפר אחרי, לבוא רוצה משהו אם לתלמידיו: ישוע אמר אז את שיאבד ומי אותה, יאבד נפשו, את להושיע שיירצה מי כי אחרי. וילך צלבו ואת נפשו ירוח, כלו את העולם אם לאדם יועיל מה כי אותה. מצא בגלילי, נפשו עם אביו בכבוד לבוא עתיד בן האדם כי נפשו? תמורת אדם מה יתן או יפסיד? מן אנשים יש לכם, אומר אני אמן כמעשהו. אחד לכל ישיב ואז מלאכיו, במלכותו. בא האדם בן את יראו אשר עד מות יטעמו לא אשר פה העומדים

ומעלה אחיו, ואתייחנן ואתייעקב את־פֿטרוס ישוע לוקח זמנים ששת ואחריו  
היו ובגדיו כשמש, פניו והאירו לפניהם, והשתנה לבדם. גבוה הר אל אותם  
ויאמר פֿטרוס וענה עמו. מדברים ואלהיו משה להם נראו והנה כאור. לבנים  
אחת לך סכות, שלש פה נעשה תרצה, אם פה, להיות לנו טוב אדוני, לישוע,  
קול והנה עליהם, הצל מאיר ענן והנה מדבר עודנו אחת. ואלהיו אחת ולמשה  
וכשמעו שמעו. אלו רציתי, בו אשר האהוב בני הוא זה אומר: הענן מן  
ואל קומו ויאמר, בהם ויעש ישוע ויגש מאד. ויראו פניהם על נפלו התלמידים,  
מן ובדדתם לבדו. ישוע את אם כי איש ראו לא עיניהם, את וכשהרימו תיראו.  
בן־האדם אשר עד המראה את תאמרו אל לאיש לאמר: ישוע עליהם צוה ההר  
שאלהיו הסופרים אומרים אז מדוע לאמר: תלמידיו אותו ושאלו המתים מן יקום  
את וישיב ראשונה בא אמנם אליהו להם, ואמר ענה וישוע תחלה? לבוא צריך  
אשר ככל בו עשו אלא אותו, הכירו ולא בא, כבר אליהו כי לכם אני אומר הכל,  
יוחנן על כי התלמידים הבינו אז ידיהם. על לסבל עתיד בן־האדם גם ככה רצו.  
אליהם. דבר המטביל

הוא כי בני, על רחם אדוני, ואומר לפניו כורע איש אליו נגש ההמון, אל וכשבאו  
אותו והבאתי למים. רבות ופעמים לאש נופל רבות פעמים כי רעה, וסובל מלבן  
עד ונענה, נאמן לא דור הוי ויאמר, ישוע ויען לרפאותו. יכלו ולא תלמידך, אל  
ישוע, בו ויגער הנה. אלי אותו הביאו אתכם; אסבל מתי עד עמכם; אהיה מתי  
ישוע אל התלמידים התקרבו אז הדיא. השעה מן הנער ונרפא השד, ממנו ויצא  
להם, אמר וישוע אותו? לגרש יכלנו לא אנחנו מדוע ואמרו, עצמם לבין בינם  
בגרגיר אמונה לכם יש אם לכם, אני אומר כי אמן שלכם. האמונה חסר בגלל  
אפשרי בלתי יהיה דבר ולא ויעבר, לשם, מכאן עבר הזה, להר תאמרו חרדל,  
ובצום. בתפלה אלא יוצא אינו המין וזה לכם.

ויהרגו אנשים בידי להמסר בן־האדם עתיד ישוע, להם אמר בגליל ובהסתובבם  
מאד. התעצבו והם יקום. השלישי וביום אותו,

ואמרו, פטרוס אל הדרכמון שני את הלוקחים נגשו נחום, כפר אל ובבואם

קדם הבית, אל וכשנכנס כן. אומר, הדרכמון? שני את משלם לא שלכם המורה או מסים לוקחים ממי הארץ מלכי שמעון? לך, נראה מה לאמר: ישוע אותו אכן, ישוע: לו אמר הזרים. מן פטרוס: לו אומר הזרים? מן או מבניהם מכס? הדג ואת חכה, השלף הים, אל לך אותם, נכשיל שלא כדי הבנים. הם חפשים תחתי להם ותן אותו קח סטטר. תמצא פיו, את ופתח שא, ראשון העולה ותחתיך.

## יח

השמים? במלכות גדול אפוא מי ואמרו: ישוע אל התלמידים באו השעה באותה ותהיו תשובו לא אם לכם, אומר אני אמן ואמר בתוכם והעמידו ילד קרא וישוע הגדול הוא הזה, כילד עצמו את שישפיל מי השמים. למלכות תכנסו לא כילדים, ואשר מקבל הוא אותי שמי, על כזה אחד ילד שיקבל ומי השמים. במלכות חמור של רחים שיתלה לו מוטב בי, המאמינים האלה מן הקטנים אחד יכשיל שיבואו הוא הכרח כי המכשולים, מן לעולם אוי הים. במצולות ויטבע צוארו על רגלך או ידך אם המכשול. בא ידו שעל ההוא לאדם אוי אבל המכשולים, או פסח החיים אל להכנס לך טוב כי ממך, והשלך אותה כרת אותך, מכשילה ואם הנצחית. האש אל ולהשלך רגלים שתי או ידים שתי לך יהיו מאשר גדם, חד-עין, החיים אל לבוא לך טוב כי ממך, והשלך אותה עקר אותך, מכשילה עינך מן לאחד תבוזו שלא ראו עמך. עיניך ושתי האש גיהנם אל להשלך מאשר אבי פני את תמיד רואים בשמים שמלאכיהם לכם אני אומר כי האלה, הקטנים את-האבוד. להושיע בן-האדם בא כי שבשמים.

את יעזב הלא מהם, אחד ויתעה כבשים מאה לאיש יהיה אם לכם? נראה מה אומר אמן אותו, ימצא ואם התועה? את לבקש וילך ההרים על ותשעה התשעים זה אין פכה תעו. שלא ותשעה התשעים על מאשר יותר עליו שש כי לכם אני האלה. הקטנים מן אחד שיאבד שבשמים אביכם לפני רצון

הרוחת אליך, ישמע אם לבדו. ובינו בינך אותו והוכח לך אחיך, אליך יחטא ואם או עדים שנים על-פי למען שנים, או אחד עוד עמך קח ישמע, לא ואם את-אחך. יתעלם, הקהל מן גם ואם לקהל, אומר מהם, יתעלם ואם כל-דבר. יקום שלשה

אסור יהיה הארץ על תאסרו אשר כל לכם: אני אומר אמן, וכמוכס. כגוי לך יהיה לכם, אני אומר אמן שוב בשמים. מִתֵּר יִהְיֶה הָאָרֶץ עַל תִּתִּירו אֲשֶׁר וְכָל בְּשָׁמַיִם, אֲבִי מֵאֵת לָהֶם יִהְיֶה יִשְׁאָלוּ, אֲשֶׁר דָּבַר כָּל עַל הָאָרֶץ עַל יִסְכִּימוּ מִכֶּם שְׁנַיִם אִם כִּי בְּתוֹכָם. אֲנִי שֵׁם לְשָׁמַי, נִאֲסָפִים שְׁלֹשָׁה או שְׁנַיִם בְּאֲשֶׁר כִּי שְׁבִשְׁמַיִם.

עד לו? וְאֶסְלַח אֲחִי לִי יִחְטֹא פְעָמִים כַּמָּה אֲדוֹנִי, וְאָמַר, פֶּטְרוֹס אֵלֶי הִתְקַרֵּב אֲזַי שְׁבָעִים עַד אֵלָא פְעָמִים, שְׁבָע עַד לָךְ אֲנִי אֹמֵר לֹא יִשׁוּעַ: לוֹ אֹמֵר פְּעָמִים? שְׁבָע שְׁבָע. פֶּעַם

עֲבָדִיו. עִם חֲשֹׁבוֹן לַעֲשׂוֹת שְׂרָצָה וְדָם, בְּשֶׁר לְמִלְךְ הַשָּׁמַיִם מַלְכוּת נִמְשָׁלָה לְפִיכָךְ וְכִאֲשֶׁר כְּכֹרִים. אִין־מִסְפָּר שֶׁל אֶחָד חַיִּיב לִפְנֵי הוּבָא חֲשֹׁבוֹנוֹת, לִסְלֹק כְּשֶׁהֵחָל אֲשֶׁר כָּל וְאֵת יִלְדֵי וְאֵת אֲשֶׁתוֹ וְאֵת אוֹתוֹ לְמַכֵּר אֲדוֹנִיו צִוָּה לְהִשָּׁב, לוֹ הִיָּה לֹא וְאֵת־הַכָּל עָלֵי אֲפִים הָאָרֶץ אֲדוֹנִי, לֵאמֹר: לוֹ וְיִשְׁתַּחֲוּ הָעֶבֶד וְיִפֹּל וְלִשְׁלֹם. לוֹ, הִיָּה מִחַל הַהִלּוּאָה וְאֵת אוֹתוֹ, וְשִׁחֲרַר הַהוּא, הָעֶבֶד אֲדוֹן שֶׁל רַחֲמֵי וְנִכְמְרוּ לָךְ. אֲשִׁיב וְאֲחִי דִינָרִים, מָאָה לוֹ חֵיב אֲשֶׁר חֲבָרִיו, מִעֲבָדִי אֶחָד וּמִצָּא יֵצֵא הַהוּא וְהָעֶבֶד לוֹ. עַל עֲבַד־חֲבָרוֹ אֲפּוֹא נָפֵל חֵיב. שְׁאֵתָהּ מָה יֵשׁ אִם לִי הִשָּׁב לֵאמֹר: אוֹתוֹ וְחִנֵּק בּוֹ אֵלָא רָצָה, לֹא הוּא אֶבֶל לָךְ. וְאִשְׁלֵם עָלֵי אִפְךָ הָאֵרִיךְ לֵאמֹר: אֵלֶי וְהִתְחַנֵּן רַגְלִי הַחוּבָה. אֵת יִשִּׁיב אֲשֶׁר עַד הַסֵּהֶר בֵּית אֶל אוֹתוֹ וְהִשְׁלִיךְ הַלֵּךְ

כָּל אֵת לְאֲדוֹנֵיהֶם וּבְאָרוֹ וּבְאֵרוֹ מָאָד, נִעְצְבוּ הַנְּהִיָּה, אֵת שְׁלוֹ הַחֲבָרִים הָעֲבָדִים וְרָאוּ לָךְ, מִחֲלֵתִי הַהוּא הַחוּב כָּל אֵת רִשְׁעִי, עֶבֶד לוֹ: וְאָמַר אֲדוֹנִיו אוֹתוֹ קְרָא אֲזַי הַנְּהִיָּה. רַחֲמֵי שְׁאֲנִי כְּשֵׁם עֲבַד־חֲבָרָךְ, עַל לְרַחֵם עָלֶיךָ הִיָּה הֵלָא אֵלֵי. שְׁהִתְחַנַּנְתָּ מֵאַחֵר כַּכָּה שְׁלוֹ. הַחוּב כָּל אֵת יִשִּׁיב אֲשֶׁר עַד לְמַעֲנִים אוֹתוֹ מִסֵּר אֲדוֹנוֹ, וְכַעַס עָלֶיךָ? פִּשְׁעֵיהֶם. אֵת מִלְכָּכֶם לְאַחֲיוֹ אִישׁ תִּסְלַחוּ לֹא אִם שְׁבִשְׁמַיִם, אֲבִי לָכֶם יַעֲשֶׂה

## יט

יְהוּדָה גְּבוּלוֹת אֶל וּבֹא הַגָּלִיל מִן נִסְעֵי הָאֵלָה, הַדְּבָרִים אֵת יִשׁוּעַ כָּלָה כִּאֲשֶׁר וְיָהִי הַפְּרוֹשִׁים, אֵלֶי וְנִגְשׁוּ שֵׁם. אוֹתָם וּרְפָא רַבִּים, הַמּוֹנִים אַחֲרָיו וְיַעֲקֹבוֹ לִירְדוֹ. מַעֲבָר עֲנֶה וְהוּא סִבָּה? מִכָּל אֲשֶׁתוֹ אֵת לְשַׁלַּח לְאָדָם מִתֵּר הָאֵם לוֹ: וְאֹמְרִים אוֹתוֹ מְנַסִּים

בן על ואמר ונקבה זכר אותם עשה מראשית העושה כי קראתם הלא להם, ואמר עוד יהיו שלא כדי אחד לבשר והיו באשתו, ודבק ואת-אמו את-אביו יעזב-איש מדוע לו: אומרים יפריד. אל אדם צרף, שהאלהים ומה אחד. בשר אלא שנים, קשיות מפני משה כי להם, אומר ולשלחה? כריתות ספר לתת משה צוה אפוא כי לכם, אני אומר כך. היה לא מתחלה אבל נשיכם, את לשלח לכם הרשה לבכם נואף. גרושה והנושא נואף, אחרת וישא זנות בגלל שלא אשתו את יגרש אשר כל להתחתן. כדאי לא האשה, עם האדם של הסבה היא כך אם תלמידיו: לו אומרים יש כי להם. שנתן אלה אלא הזה, הדבר את מקבלים כלם לא להם: אמר והוא ויש אדם, בני ידי על סרסו אשר סריסים ויש אמם, מבטן ככה נולדו אשר סריסים יקבל. לקבל, שיכול מי השמים. מלכות למען עצמם את סרסו אשר סריסים

התלמידים אבל ויתפלל, הידים את עליהם שישים כדי ילדים, אליו הובאו אז היא לכאלה כי אלי, לבוא אותם תמנעו ואל לילדים הניחו אמר, וישוע בהם. גערו משם. הלך עליהם ידיו את ושם השמים. מלכות

עולם? חיי לי שיהיה כדי אעשה טוב מה טוב, מורה לו, ואמר נגש אחד והנה אתה ואם האלהים. אחד, לא אם טוב אין טוב; לי קורא אתה מה לו, אמר והוא תרצח, לא אמר: וישוע איזות? לו: אומר את-המצוות. שמר החיים, אל לבוא רוצה רצף את ואהבת האם, ואת האב את כבד שקר, עד תענה לא תגנב, לא תנאף, לא ישוע, לו אמר לי? חסר עוד מה מנעורי, שמרתי אלה כל הנער: לו אומר כמוך. אוצר לך ויהיה לעניים, ותן נכסיד את מכר לך משלם, להיות רוצה אתה אם מחזיק היה כי מתאבל, והלך הדבר את שמע והבחור אחרי. ולך ובוא בשמים, אל עשיר יכנס בקשי כי לכם אני אומר אמן לתלמידיו, אמר וישוע רבים. בנכסים מחט של חור דרך לעבור לגמל יותר קל לכם, אומר אני שוב השמים. מלכות ואמרו: מאד והשתוממו תלמידיו ושמעו האלהים. למלכות להכנס לעשיר מאשר אפשר, בלתי זה אדם בני אצל להם: ואמר הביט וישוע להושע? יכול אפוא מי את עזבנו אנחנו הנה לו: ואמר פטרוס ענה אז אפשרי. הכל אלהים אצל אבל כי לכם אני אומר אמן להם אמר וישוע לנו? יהיה אפוא מה אחריך, והלכנו הכל גם תשובו כבודו כסא על בן-האדם ישב כאשר בהתחדשות אחרי שהלכתם אתם עזב אשר וכל ישראל שבטי עשר שנים את שופטים כסאות עשר שנים על אתם שמי, בעבור שדות או ילדים או אשה או אם או אב או אחיות או אחים או בתים ואחרונים אחרונים ראשונים יהיו אבל רבים עולם. חיי ויירש פעמים מאה יקח



## כ

לכרמו פעלים לשכר השכם בבקר יצא אשר בית לבצל השמים מלכות דומה כי בשעה כמו ויצא כרמו. אל אותם ושלח ליום, דינר על הפועלים עם והסכים אל אתם גם לכו אמר: ולהם בטלנים. בשוק עומדים אחרים וראה השלישית הששית השעה כמו יצא שוב הלכו. והם לכם. אתן צדיק יהיה אשר ואת הכרם, עומדים אחרים ומצא יצא העשתי-עשרה בשעה ואולם כמוהו. עשה והתשיעית, איש כי לו, אומרים בטלים? היום כל את כאן עמדתם מדוע להם: ואומר בטלים, וכשהיה תקחו. צדיק יהיה ואשר הכרם, אל אתם גם לכו להם, אומר שכרנו. לא מן התחל השכר, את להם והשב לפועלים קרא לסוכנו, הכרם אדון אמר ערב, ובבוא אחד. דינר לקחו עשרה האחת בשעה והבאים הראשונים. עד האחרונים שלקחו, ולאחר לאיש. דינר לקחו הם וגם יקחו, יותר כי חשבו הראשונים לנו ושנים עשו, אחת שעה האחרונים אלה כי אומרים הבית בעל על התלוננו חבר מהם לאחד ואמר ענה והוא החם. ואת היום משא את לנושאים עשית אותם לזה לתת רוצה אני ולך, שלך את שא עמי הסכמת בדינר הלא עול לך עשיתי לא רצה עינך אם בשלי? רוצה שאני מה לעשות לי מתר הלא או לך. כמו האחרון כי אחרונים, והראשונים ראשונים האחרונים יהיו ככה טוב? שאני מפני היא הבחורים. מעטים אבל הקרואים, הם רבים

בדרך לבינם בינו התלמידים העשר שנים את לקח לירושלים ישוע של ובעלותו הגדולים לכהנים ימסר ובן-האדם לירושלים, עולים אנחנו הנה להם ואמר ולצלבו, ולהלקות להלעיג לגוים אותו ויסגירו למות. אותו וירשעו ולסופרים, יקום. השלישי וביום

אמר והוא דבר. ממנו ומבקשת משתחוה בניה, עם זבדי בני אם אליו נגשה אז ואחד מימינך אחד אלה, בני שני שישבו כדי אמר לו: אומרת רוצה? את מה לה: יכולים שואלים. מה אתם יודעים לא אמר: והישוע ענה במלכותך. משמאלך, נטבל אני אשר הטבילה את או לשמות, עומד אני אשר הכוס את לשמות אתם הטבילה ואת תשנתו, אכן כוסי את להם: ואומר יכולים. לו: אומרים להטבל?

אם כי לתת, בְּיָדִי אֵין וּמִשְׁמָאלִי מִימִינִי לְשֹׁבֶת אָבֵל תִּטְבְּלוּ, בַּה נְטַבֵּל אֲנִי אֲשֶׁר  
אוֹתָם קָרָא וַיִּשְׁוֹעַ הָאֲחִים. שְׁנֵי עַל זַעֲמוֹ הֶעֱשֶׂרָה, וּכְשָׁמְעוּ אָבִי. עַל־יָדִי הוּכַן לְאֲשֶׁר  
סִמְכוֹת מַפְעִילִים וְהַגְדוֹלִים עֲלֵיהֶם שׁוֹלְטִים הַגּוֹ'ם שָׁרִי כִי יוֹדְעִים אֶתָם וְאָמַר,  
יִהְיֶה בִּינֵיכֶם, גְּדוֹל לְהִיּוֹת שְׂרִיצָה מִי אֵלָא בִּינֵיכֶם, יִהְיֶה כֹכָה לֹא עֲלֵיהֶם.  
לֹא שְׁבֹן־הָאֲדָם כְּשֵׁם שְׁלָכֶם עֶבֶד יִהְיֶה רֹאשׁוֹן, בָּכֶם לְהִיּוֹת שְׂרִיצָה וּמִי מְשִׁרְתְּכֶם.  
רְבִים.תַּחַת כֹּפֶר נִפְשׁוּ אֶת וְלִתַּת לְשִׁרְתָּ אֵלָא לְהִשְׁרֵת בָּא

הַדֶּרֶךְ, עַל־יָד יוֹשְׁבִים עוֹרִים שְׁנַיִם וְהֵנָּה רַב. הַמּוֹן אֲחֵרִיו עֶקֶב מִזְרִיחוֹ, וּבִצְאָתָם  
בָּהֶם נָעַר וְהֶהֱמוֹן בְּיָדָד. אֲדוֹנִי, אוֹתָנוּ, חֲנֻנוּ לֵאמֹר, צָעֲקוּ עוֹבֵר, יִשְׁוֹעַ כִּי שָׁמְעוּ  
יִשְׁוֹעַ, וְעַמֵּד בְּיָדָד. אֲדוֹנִי, עֲלִינוּ, רַחֵם וְאָמְרוּ, יוֹתֵר צָעֲקוּ הֵם אָבֵל שְׂשִׁיתָקוּ, כְּדִי  
שְׂשִׁיתָחוּ אֲדוֹנִי, לוֹ, אוֹמְרִים לָכֶם? שְׂאֲעֲשֶׂה רוֹצִים אֶתָם מָה וְאָמַר: אוֹתָם קָרָא  
אֲחֵרִיו.וְהִלְכוּ עֲיִנֵּיהֶם, רָאוּ וּמִיד בְּעִינֵיהֶם, נִגַּע רַחֲמִיו, שְׁנַכְמְרוּ וַיִּשְׁוֹעַ, עֲיִנָּיו.

## כא

שְׁנֵי יִשְׁוֹעַ שֶׁלַח אֹז הַזֵּיתִים, הֵר אֵל בֵּית־פָּגִי אֵל וּבָאוּ יְרוּשָׁלַיִם אֵל הַתְּקַרְבוּ וּכְאֲשֶׁר  
וְעִיר קְשׁוּרָה אֶתוֹן תִּמְצָאוּ וּמִיד שְׁנַגְדְּכֶם, הַכֹּפֶר אֵל לָכוּ לָהֶם, אוֹמַר תִּלְמִידִים  
צָרָךְ יֵשׁ לְאֲדוֹן כִּי תֹאמְרוּ מִשְׁהוּ, לָכֶם יֹאמַר מִיִּשְׁהוּ וְאֵם לִי. וְהִבִּיאוּ הַתִּירוּ עִמָּה,  
הַנְּבִיא עַל־יָדִי הַנֶּאֱמַר שְׂשִׁיתָמְלֵא כְּדִי נִהְיֶה כְּלוּ וְזֶה אוֹתָם. יִשְׁלַח הוּא וּמִיד בָּהֶם,  
וְעַל־עִיר עַל־חֲמוֹר וְרֹכֵב עָנּוּ לָךְ, בָּא מִלְכָּךְ הֵנָּה לְבַת־צִיּוֹן: אָמְרוּ הָאוֹמַר,  
בְּרָאֲתָנוּת.

וְשָׁמוּ הָעִיר, וְאֶת הָאֶתוֹן אֶת הַבִּיאוּ יִשְׁוֹעַ לָהֶם צוּה כְּאֲשֶׁר וְעָשׂוּ הִלְכוּ וְהַתְּלַמִּידִים  
בְּדֶרֶךְ, בְּגִדֵּיהֶם אֶת הַצִּיעוּ הֶהֱמוֹן רַב עֲלֵיהֶם. יֵשֵׁב וְהוּא אֶת־בְּגִדֵּיהֶם, עֲלֵיהֶם  
וְהַהוֹלְכִים הַמְּקוֹדִימִים וְהַהֲמוֹנִים בְּדֶרֶךְ. וְהַצִּיעוּם הַעֲצִים מִן עֲנָפִים כְּרֵתוֹ וְאַחֲרִים  
בְּמְרוֹמִים.וְהוֹשַׁעְנָא יְהוָה, בְּשֵׁם הַבָּא בְּרוּךְ לְבְרִיָּדָד, הוֹשַׁעְנָא לֵאמֹר: צָעֲקוּ אֲחֵרֵיהֶם

אוֹמְרִים, הִיוּ וְהַהֲמוֹנִים זֶה? הוּא מִי לֵאמֹר: הָעִיר כָּל נִזְדַּעְזָעָה לִירוּשָׁלַיִם וּבָבוֹאוּ  
הַגְּלִיל.מִנְצֶרֶת הַנְּבִיא יִשְׁוֹעַ הוּא זֶה

והפך במקדש, והקונים המוכרים כל את והוציא האלהים, מקדש אל נכנס וישוע בית בתי כתוב, להם: ואומר היונים מוכרי כסאות ואת השלחנים שלחנות את פריצים. מערת אותו עשיתם ואתם יקרא, תפלה

הראשים הכהנים וראו אותם. ורפא במקדש, ועורים פסחים אליו ונגשו ואומרים במקדש הצועקים הילדים ואת עשה אשר הנפלאות את והסופרים וישוע אומרים? אלה מה אתה השומע לו: ואמרתי להם. ויחר דוד, לכן הושענא ועזב תהלה? יסדת ויונקים עוללים מפי כי קראתם לא המעולם כן, להם: אומר שם. ולן בית-עניה, אל לעיר מחוץ אל יצא אותם,

מצא ולא אליו, בא הדרך, על אחד תאנה עץ וראה רעב. העיר, אל בשובו בבקר, עץ וייבש לעולם. עוד פרי ממך יהיה לא לו: ויאמר בלבד, עלים אם כי דבר בו ויען מיד? התאנה יבשה איך ואמרו: תמהו התלמידים, ראו וכאשר מיד. התאנה את רק לא תספקו ולא אמונה לכם יש אם לכם אני אומר אמן להם ויאמר ישוע הים אל והשלך הנשא הזה להר תאמרו אם אפלו אלא תעשו התאנה מעשה תקבלו באמונה, בתפלה תשאלו אשר וכל יהיה:

ואמרו: העם וזקני הגדולים הכהנים מלמד בעודו אליו נגשו המקדש, אל וכשבא ויאמר ישוע ויען הזאת? הסמכות את לך נתן ומי אלה, עושה אתה סמכות באיזו באיזו לכם אמר אני גם לי, תאמרו אם אשר אחד, דבר אני גם אתכם אשאל להם, מן או השמים מן היתה? מאין יוחנן, של הטבילה אלה. עושה אני סמכות יאמר השמים, מן נאמר אם ואמרו: עצמם לבין בינם מהרהרים היו והם האנשים? ההמון, את אנחנו יראים האדם, מן נאמר, ואם לו? האמנתם לא אפוא מדוע לנו, הוא: גם להם ואמר ידענו. לא ואמרו: לישוע וענו כנביא. יוחנן את רואים כלם כי אלה. עושה אני סמכות באיזו לכם אומר לא אני גם

לך בני, ואמר, הראשון אל ונגש ילדים, שני לו היה אחד אדם לכם? מה-נראה והלך. התחרט יותר מאחר אבל אני. רוצה לא ואמר: ענה והוא בכרמי. עבד היום עשה השנים מן מי הלך. ולא אדוני. אני, ואמר: ענה והוא כן. ואמר השני אל ונגש כי לכם, אני אומר אמן ישוע: להם אומר הראשון. לו: אומרים האב? רצון את בדרך יוחנן אליכם בא כי האלהים. מלכות אל לפניכם הולכים והזונות המוכסים

ולא ראיֶתם וְאַתֶּם לוֹ, הָאֲמִינוּ וְהִזְנוֹת וְהַמִּוֹכְסִים לוֹ, הָאֲמַנְתֶּם וְלֹא הִצַּדְקָה, לוֹ. לְהֶאֱמִין כִּךְ אַחֵר נַחֲמַתֶּם

וְחִפְר סָבִיב גָּדַר לוֹ וְשֵׁם כָּרַם נָטַע אֲשֶׁר בֵּית, בַּעַל הִזָּה מָה אָדָם שָׁמְעוּ. אַחֵר מָשַׁל זִמֵּן הִתְקַרֵּב כֹּאֲשֶׁר הֵיִם. לְמַדִּינַת וְנִסֵּעַ לְכוּרְמִים וְהִשְׁכִּירוּ מִגְדָּל, וּבְנָה גַת בּוֹ לְקַחוּ וְהָאֲפָרִים פִּירוֹתֵיו. אֵת לִקְחַת הַחִקְלָאִים אֶל עֲבָדָיו אֵת שְׁלַח הַפִּירוֹת, עֲבָדִים שְׁלַח שׁוּב סָקְלוּ. וְאַת־אֶחָד הָרְגוּ, וְאַת־אֶחָד הָכּוּ, אֶת־אֶחָד אֶת־עֲבָדָיו, בָּנוּ אֵת אֲלֵיהֶם שְׁלַח כִּךְ אַחֵר כֵּן. כְּמוֹ לָהֶם וַעֲשׂוּ הָרָאוּשׁוֹנִים, מִן יוֹתֵר רַבִּים אַחֲרִים בּוֹאוּ הַיּוֹרֶשׁ, הוּא זֶה בָּלֶבָם: אָמְרוּ הֵבֵן, אֵת רָאוּ וְהַכוּרְמִים, בְּנִי. אֵת יִכְבְּדוּ לֵאמֹר, אֲזַ כֹּאֲשֶׁר וְהָרְגוּהוּ. לְכָרַם חוּץ וְהוֹצִיאוּהוּ אוֹתוֹ וְלִקְחוּ נִחְלָתוֹ. אֵת וְנִתְפַּשׁ נִהְרְגָהוּ בְרָעָה, אוֹתָם יֹאבֵד רָשָׁע לוֹ: אוֹמְרִים הֵהֶם? לְאֲפָרִים יַעֲשֶׂה מָה הַכָּרַם, אֲדוֹן יְבוֹא לָהֶם אוֹמֵר בַּעֲתָם. הַפִּירוֹת אֵת לוֹ יִשִּׁיבוּ אֲשֶׁר אַחֲרִים, לְכוּרְמִים יִשְׁכִּיר הַכָּרַם וְאֵת פָּנָה, לְרֹאשׁ הַיְתָה זֶה הַבּוֹנִים, מֵאֲסוּ אֲשֶׁר אָבֵן בְּכַתְבִּים, קָרְאֶתֶם לֹא הַמַּעֲוֹלִם יִשׁוּעַ, בַּעֲיֵינוֹ נִפְלְאָה וְהִיא זֹאת, הַיְתָה יְהוָה מַאת

אֵת הָעוֹשֶׂה לְגוֹי וְתִנָּתֵן הָאֱלֹהִים מַלְכוּת מִכֶּם שֶׁתִּלְקַח לָכֶם אוֹמֵר אֲנִי לְפִיכֶךְ אוֹתוֹ. תִּרְסַק עָלָיו תִּפֹּל וְאֲשֶׁר יִשְׁבֵּר, הִזֹּאת עַל־הָאָבֵן וְכִלְ־הַנוּפֵל פְּרוֹתֶיהָ מִדְּבַר. הוּא עָלֵיהֶם כִּי יִדְעוּ מִשְׁלֵיו, אֵת וְהַפְּרוֹשִׁים הַגְּדוֹלִים הַכֹּהֲנִים וְכִשְׁשָׁמְעוּ כִּנְבִיא. אוֹתוֹ שֶׁהִזְחִיקוּ מֵאַחֵר הַהַמוֹנִים, אֵת יִרְאוּ אוֹתוֹ, לְתַפֵּס וּמִבְקָשִׁים

## כב

מֶלֶךְ, לְאָדָם הַשָּׁמַיִם מַלְכוּת הַדְּמָתָה לֵאמֹר, בְּמִשְׁלִים שׁוּב לָהֶם וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ וַיֵּצֵן רָצוּ וְלֹא הִתְנַה, אֶל לְמִזְמִנִּים לְקַרֵּא עֲבָדָיו אֵת וְשְׁלַח לְבָנוּ. נִשְׁוֹאִים עֲשֶׂה אֲשֶׁר הַכִּינּוֹתִי, אֲרוּחָתִי הִנֵּה לְקִירוֹאִים, אָמְרוּ לֵאמֹר, אַחֲרִים עֲבָדִים שְׁלַח שׁוּב לְבוֹא. הָאֶחָד וְהַלְכוּ, הִתְעַלְמוּ וְהֵם לְחַתְנָה. בָּאוּ מוֹכֵן, וְהַכֵּל נִשְׁחָטוּ, וְהַמִּפְטָמִים שׁוּרִי וְשָׁמַע וְהָרְגוּ. עָלְבוּ עֲבָדָיו, אֵת תִּפְשׁוּ וְהַנּוֹתָרִים מִסְּחָרוֹ אֶל וְהָאֶחָד שִׁדְּהוּ, אֶל עִירָם וְאֵת הֵהֶם, הָרוּצְחִים אֵת וְהָאֲבִיד צָבָאוֹתָיו אֵת וְשְׁלַח וַיִּכְעַס, הַהוּא הַמֶּלֶךְ לְכוּ רָאוּיִים. הֵיוּ לֹא הַקְּרוֹאִים אֲבָל מוֹכְנָה, אֲמַנֵּם הִתְנַה לְעֲבָדָיו, אוֹמֵר אֲזַ שְׂרָף. יִצְאוּ הֵהֶם וְהָעֲבָדִים הִתְנַה. אֶל קִרְאוּ תִמְצָאוּ אֲשֶׁר וְכֵל הַדְּרָכִים, יִצְאוֹת אֶל אָבֵן מִסְבִּים. נִמְלָאָה וְהִתְנַה וְטוֹבִים, רָעִים מִצָּאוּ, אֲשֶׁר כָּל אֵת וְאִסְפוּ הַדְּרָכִים אֶל

לו: ואומר חתנה. בגד לבש שלא אדם שם וראה המסבים, את לראות נכנס והמלך למשרתים: המלך אמר אז השתק. והוא חתנה? בגד בלי לכאן נכנסת איך חבר, הבכי יהיה שם החיצון; החושך אל והשליכוהו אותו שאו וידיו, רגליו את קשרו הבחורים. מעטים אבל הקרואים, הם רבים כי השיניים. וחרוק

את אליו שולחים והם בדבר. ללכדו כדי עצה ולקחו הפרושים הלכו אז דרך ואת אתה אמת כי יודעים אנו רבי, לאמר: ההורדוסים עם תלמידיהם אדם, בני פני אל מביט אינך כי לאיש, חושש ואינך מלמד, אתה באמת האלהים רשעתם, את יודע וישוע, לא? או לקיסר מס לתת המתר דעתך? מה לנו, אמרנא לו הביאו והם המס. מטבע את לי הראו חנפים? אותי, מנסים אתם מה אמר: אומר אז קיסר. של לו, אומרים והכתבת? הנה הצלם מי של להם ואומר דינר. וכששמעו לאלהים. האלהים של ואת לקיסר קיסר של את אפוא השיבו להם, להם. והלכו אותו ועזבו תמהו,

מורה, אומרים, אותו ושאלו תחיה, שאין האומרים צדוקים, אליו באו ההוא ביום לאחיו. זרע ויקים אשתו את אחיו יתחתן ילדים, בלי שימות מי אם אמר: משה אשתו את עזב זרע לו היה שלא ומפני ומת, נשא והראשון אחים, שבעה לנו והיו האשה. גם מתה כך אחר השבעה. עד השלישי, וגם השני גם בדומה לאחיו. ויען אותה. להם היתה כלם שהרי האשה? תהיה השבעה מן למי אז, בתחיה כח את ולא הכתובים את יודעים שאינכם מפני תועים, אתם להם: ויאמר ישוע אך בשמים. אלהים כשליחי הם אלא נשאות, ולא נושאים לא בתחיה כי האלהים. אני האומר האלוהים עליידי לכם הנאמר את קראתם הלא המתים, תחיית לגבי אלהי אלא מתים, אלהי האלהים אין יעקב; ואלהי יצחק ואלהי אברהם אלהי תורתו. על השתוממו ההמונים, וכשמעו חיים.

למדן מהם, אחד ושאל יחד. נאספו הצדוקים, את השתיק כי שמעו והפרושים תאהב לו, אמר וישוע בתורה? גדולה מצוה איזו מורה, ואמר אותו מנסה בתורה, הראשונה המצוה היא זאת שכלך. ובכל נפשך ובכל לבבך בכל אלהיך יהוה את תלויים האלה המצוות בשתי כמוד. רצף את תאהב לה, הדומה ושניה והגדולה. והנביאים. התורה כל

מי בן המשיח? על לכם נראה מה אומר, ישוע אותם שאל הפרושים ובהקבץ נאם ואומר אדון לו קורא ברוח דוד אז איך להם, אומר דוד. של לו, אומרים הוא? לרגליהם איך אשית עד לימיני שב לאדני יהוה

בנו? הוא איך אדון, לו קורא דוד און אם

עוד. אותו לשאל היום מאותו איש העז ולא דבר, לו להשיב יכל לא אחד ואף

## כג

הסופרים ישבו משה כסא על אומר, תלמידיו ואל העם המון אל ישוע דבר אז אל מעשיהם לפי אבל ועשו, שמרו לשמר, לכם יאמרו אשר כל והפרושים. לשאת, וקשים כבדים משאות כורכים הם כי עשים. ולא אמרים הם כי תעשו, אותם. להזיז רוצים אינם הם באצבעם אבל האנשים, כתפי על אותם ומשימים ומגדילים תפליהם את מרחיבים כי לאנשים. הראות למען עושים מעשיהם וכל המושבות ואת בסעודות הכבוד מקום את אוהבים והם בגדיהם, ציציות את רבי. רבי האנשים ידי על ולהקרא בשוקים הברכות ואת בקהלות הראשונים אל ואב אתם. אחים וכלכם המשיח, מורכם, הוא אחד כי רבי, תקראו לא ואתם אחד כי מורים, תקראו ולא שבשמים. אביכם, הוא אחד כי הארץ, על לכם תקראו ישפל, עצמו את שירומם מי משרתכם. יהיה שבכם הגדול המשיח. מורכם, הוא ירומם. עצמו את שישפיל ומי

ובתאנה האלמנות, בתי את אוכלים אתם כי חנפים, ופרושים סופרים לכם, אוי ובתאנה האלמנות, בתי את אוכלים אתם כי חנפים, ופרושים סופרים לכם, אוי יותר. מחמיר דין תקחו לכן ארכה. תפלה מתפללים אינכם אתם כי האדם, בני לפני השמים מלכות את אתם סוגרים כי חנפים, ופרושים סופרים לכם, אוי להכנס. מניחים אינכם הנכנסים את וגם נכנסים, נעשה, וכשהוא אחד, גר לעשות היבשה ואת הים את מסבבים אתם כי חנפים, מי האומרים: עורים, מדריכים לכם, אוי מכס כפלים ברגליהם אותו עושים אתם שוטים חזב. ההיכל, של בזהב שישבע מי אבל כלום, אינו בהיכל, שישבע שושבע ומי אתיהזהב? המקדש ההיכל או הזהב יותר, גדול כי מי ועורים,

גדול מה ועורים, שוטים חיב. שעליו, במנחה שנשבע מי אבל כלום, אינו במזבח, ובכל בו נשבע במזבח, הנשבע המתנה? את המקדש המזבח או המתנה יותר, בכסא נשבע בשמים והנשבע אותו. ובשוכן בו נשבע במקדש והנשבע עליו אשר את מעשרים אתם כי צבועים, ופרושים סופרים לכם, אוי עליו. וביושב האלהים ואת המשפט את שבתורה, הכבדים את ועזבתם הפמון, ואת השבת ואת הנענע מדריכים לעזב. לא אותם ואת לעשות צריך היה אלה את האמונה. ואת הרחמים ופרושים סופרים לכם, אוי בולעים הגמל ואת היתוש את המסנגים עורים, גזל מלאים הם מבפנים אבל והקערה, הפוס חוץ את אתם מטהרים כי חנפים, טהור. חוצם גם שיהיה כדי והקערה, הכוס תוך את תחלה טהר עור, פרוש ועול. מבחוץ אשר מסידים, לקברים דומים אתם כי חנפים, ופרושים סופרים לכם, אוי נראים אתם גם כך טמאה. וכל מתים עצמות מלאים מבפנים אבל יפים, נראים לכם, אוי וחוסר-חוק. צביעות מלאים אתם מבפנים אך צדיקים, לאנשים מבחוץ מצבות את ומקשטים הנביאים קברי את בונים אתם כי חנפים, ופרושים סופרים בדם להם שתפים היינו לא אבותינו, בימי היינו אלו אומרים, ואתם הצדיקים ואתם הנביאים. את לרוצחים אתם בנים כי עצמכם על שתעידו כדי הנביאים. גיהנם? ממשפט תמלטו איד אפעה, צאצאי נחשים, אבותיכם. מדת את מלאו ומהם ותצלבו, תהרגו ומהם וסופרים, וחכמים נביאים אליכם שולח הנני לכן צדיק דם כל עליכם שיבוא כדי לעיר. מעיר ותדפו כנסיותיכם בבתי תלקו בין רצחתם אשר ברכיהו, בן זכריה דם עד הצדיק הבל מדם הארץ, על הנשפך ירושלים, הזה. הדור על יבאו אלה כל כי לכם אני אומר אמן והמזבח. ההיכל כמה אליה, השלוחים את באבנים והסוקלת הנביאים את ההורגת ירושלים, כנפיה, תחת אפרוחיה את מקבצת שתנגלת כדרך בניך את לקבץ רציתי פעמים מעתה אותי תראו לא לכם, אני אומר כי שמים. לכם נעזב ביתכם הנה רציתם. ולא יהוה. בשם הבא ברוך תאמרו, אשר עד

## כד

וישוע המקדש. בניני את לו להראות תלמידיו ונגשו המקדש, מן והלך יצא וישוע על אבן פה תשאר לא לכם, אני אומר אמן אלה? כל את אתם הרואים להם: אמר לבין בינים התלמידים אליו נגשו הזיתים הר על ובשבתו תהרס. לא אשר אבן ולהשלמת לבואך האות הוא ומה אלה, יהיו מתי לנו אמרנא ואמרו, עצמם

שָׁמִי עַל יְבֹאוּ רַבִּים כִּי אִישׁ. אֶתְכֶם יִתְּעָה פֶּן רָאוּ לָהֶם, וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ וַיַּעַן הָעוֹלָם?  
עַל וְשִׁמוּעוֹת מַלְחָמוֹת לְשִׁמְעַת אֶתֶם וְעֵתִידִים יִתְּעוּ. וְרַבִּים הַמְּשִׁיחַ, הוּא אֲנִי לֵאמֹר:  
גּוֹי יָקוּם כִּי הִקָּץ. לֹא עֲדִין אֲבָל יִהְיֶה, שֶׁהַכֹּל צָרִיד כִּי תִבְהַלּוּ, שֶׁלֹּא רָאוּ מַלְחָמוֹת,  
כָּל אֲבָל שׁוֹנִים. בְּמִקְוֵמוֹת וְרַעְשִׁים וְדָבָר רַעְבוֹת וַיְהִיו מִמְּלָכָה, עַל וּמִמְּלָכָה גּוֹי עַל  
וְתִהְיֶה אֶתְכֶם, וַיִּהְיֶה לְצָרָה אֶתְכֶם יִסְגִּירוּ אֹז הַלְדָּה. חֲבָלֵי רֵאשִׁית הֵם אֵלֶּה  
וַיִּשְׁנָאוּ זֶה, אֵת זֶה וַיִּסְגִּירוּ יִכְשְׁלוּ, רַבִּים וְאֹז שָׁמִי. בְּגִלְלֵי הַגּוֹיִם כָּל יָדִי עַל שְׁנוּאִים  
תִּצְטָנֶן הַפֶּשַׁע הַתְּרַבּוֹת וּבְגִלְלֵי רַבִּים. וַיִּתְּעוּ יָקוּמוּ רַבִּים שֶׁקָּר וּנְבִיאֵי זֶה. אֵת זֶה  
שֶׁל הַזֹּאת הַבְּשׂוּרָה וְתִקְרָא יוֹשֵׁעַ. הוּא הַסּוּף, עַד שִׁיִּסְבּוֹל מִי אֶךְ הַרְבִּים. אֵהֱבֵת  
תִּרְאוּ אִפּוּא כֹאשֶׁר הִקָּץ. יְבֹאוּ וְאֹז הַגּוֹיִם, לְכָל לְעֵדוֹת הַנוֹשֵׁב הָעוֹלָם בְּכָל הַמְּלָכוֹת  
יִבִּין הַקּוּרָא הַקְּדוֹשׁ, בַּמָּקוֹם עוֹמֵד הַנְּבִיא דְנִיָּאל עַל־יָדֵי הַנֶּאֱמָר הַשִּׁמְמָה שֶׁקוֹץ אֵת  
דְּבָרִים לְקַחַת יָרֵד אֶל הַגֵּג עַל הַנִּמְצָא הֶהָרִים. אֵל יִבְרָחוּ בִּיהוּדָה הַנִּמְצָאִים אֹז  
וְלִהְיוֹת אוֹי בְּגִדְיוֹ. אֵת לְשִׁאת אַחֲרֵי יוֹשׁוּב לֹא בְּשִׁדָּה וְהַנִּמְצָא בֵּיתוֹ. מִתּוֹךְ  
כִּי בְּשִׁבְתָּ. וְלֹא בַּחֲרֵף בְּרִיחַתְכֶם תִּהְיֶה שֶׁלֹּא כְּדִי הַתְּפַלֵּלוּ הֵהֱם. בְּיָמִים וְלִמְיָנוּקוֹת  
תִּהְיֶה וְלֹא עֵתָה עַד הָעוֹלָם מִרְאשִׁית כְּמוֹהַ תִּהְיֶה לֹא אֲשֶׁר גְּדוּלָּה צָרָה אֹז תִּהְיֶה  
יִקְצְרוּ הַנִּבְחָרִים בְּגִלְלֵי אֲבָל נוֹשֵׁעַ, בְּשֶׁר כָּל הִיָּה לֹא הֵהֱם, הַיָּמִים נִקְצְרוּ וְאֶלְמָלֵא  
כִּי תֵאֱמִינוּ. לֹא פֹה, אוֹ הַמְּשִׁיחַ פֹּה הִנֵּה לָכֶם, יֹאמֶר מִיִּשְׁהוּ אִם אֹז הֵהֱם. הַיָּמִים  
אִם לַהֲטָעוֹת, כְּדִי וּמוֹפְתִים, גְּדוּלִים אוֹתוֹת וַיִּתְּנוּ וּנְבִיאֵי־שֶׁקֶר, מִשִּׁיחַ־שֶׁקֶר יָקוּמוּ  
בְּמִדְבַּר הִנֵּה לָכֶם, יֹאמְרוּ כֵּן אִם מִרְאֵשׁ. לָכֶם הַגִּדְתִּי הִנֵּה הַבְּחִירִים: אֵת אֵף אִפְשֶׁר,  
עַד וְנִרְאָה מִמְּזִרְחַי יוֹצֵא שֶׁהַבָּרֶק כְּמוֹ כִּי תֵאֱמִינוּ. אֵל בַּחֲדָרִים, הִנֵּה תִצְאוּ; אֵל הוּא,  
הַנִּשְׁרִים־יֹאסְפוּ שֵׁם הַפֶּגֶר, יִהְיֶה בְּאֲשֶׁר כִּי הָאָדָם. בֵּן בִּיאַת גַּם תִּהְיֶה כִּכָּה מִעָרֵב,  
וְהַכּוֹכָבִים אוֹרוֹ, אֵת יִתֵּן לֹא וְהִירָח יִחַשֵׁף הַשֶּׁמֶשׁ הֵהֱם, הַיָּמִים צִרַת לְאַחֵר מִיָּד  
יִתְמוּטְטוּ. הַשָּׁמַיִם וּכְחוֹת הַשָּׁמַיִם, מִן יִפְּלוּ

אֵת וַיִּרְאוּ הָאָרֶץ מִשְׁפָּחוֹת כָּל יִסְפְּדוּ וְאֹז בְּשָׁמַיִם, בְּיָהֱאָדָם אוֹת יִרְאָה וְאֹז  
קוֹל עִם מִלְאָכָיו אֵת וַיִּשְׁלַח רַב. וּבִכְבוֹד בְּגִבּוֹרָה הַשָּׁמַיִם עָנְנֵי עַל בֶּא בְּיָהֱאָדָם  
וּמִן קִצּוֹתֵם. עַד הַשָּׁמַיִם מִקְצוֹת הָרוּחוֹת מֵאַרְבַּע בַּחֲרִירוֹ אֵת וַיֵּאֲסֹפוּ גְדוּל, שׁוֹפֵר  
כִּי דָעוּ יוֹצִיאֻ, וְהָעֲלִים רִד יִהְיֶה שְׁלֵה הָעֲנָף כִּבֵּר כְּאֲשֶׁר הַמְּשִׁל. אֵת לִמְדוֹ הַתִּאֲנָה  
הַדְּלָתוֹת. עַל הוּא קְרוֹב כִּי דָעוּ אֵלֶּה, כָּל אֵת תִּרְאוּ כְּאֲשֶׁר אֶתֶם, גַּם כֵּךְ הִקָּץ, קְרוֹב  
וְהָאָרֶץ הַשָּׁמַיִם יִהְיוּ. אֵלֶּה כָּל אֲשֶׁר עַד הַזֶּה הַדּוֹר תִּעָּבֵר לֹא לָכֶם, אֲנִי אוֹמֵר אֲמֵן  
וְלֹא יוֹדֵעַ, אִישׁ אֵין הִהִיא וְהַשָּׁעָה הַהוּא הַיּוֹם עַל אֲבָל יַעֲבְרוּ. לֹא דְבָרֵי אֲבָל יַעֲבְרוּ,  
בִּיאַת גַּם תִּהְיֶה בֵּן נֹחַ, יָמִי וְכְמוֹ לְבָדוּ. אָבִי אִם כִּי הַשָּׁמַיִם, שֶׁל הַשְּׁלִיחִים



ומשׁיאים, נושאים ושותים, אוכלים המבול שלפני בימים שהיו כמו כי בן־האדם. ככה כלם, את ונשא המבול שבא עד ידעו ולא התבה, אל נח נכנס אשר היום עד שתי יעזב והאחד יילקח האחד בשדה, יהיו שניים אז בן־האדם. בוא גם יהיה יודעים אינכם כי אז, שמרו תיעזב. ואחת תילקח אחת ברחים, טוחנות נשים אשמורה באיזו הבית בעל ידע אלו כי דעו, זאת אבל בא. אדוניכם שעה באיזו כי נכונים, היו אתם גם לכן ביתו. את לחתר מניח היה ולא שוקד היה בא, הגנב בא. בן־האדם חושבים שאינכם בשעה

את להם לתת שרותו על אדונו העמיד אשר והחכם, הנאמן העבד הוא אז מי אמן ככה. עשה אדוניו ימצאנו בבואו אשר ההוא, העבד אשרי בעתו? המזון בלבו ההוא הרע העבד יאמר ואם פקידנו. נכסיו כל על כי לכם, אני אומר השכורים, עם וישתה ויאכל עבדי־חבריו, את להפות ויחל לבוא אדני מתמהמה ויבתרהו יודע שאינו ובשעה לו מצפה שאינו ביום ההוא העבד אדון יבוא השנים: ויחרק הבכי יהיה שם ישם, החנפים עם ואת־חלקו

## כה

לקראת ויצאו לפידיהן את לקחו אשר בתולות, לעשר השמים מלכות תדמה אז את לקחו הטפשות, אשר טפשות. וחמשה חכמות היו מהן וחמשה החתן. לפידיהן. עם בכליהן שמן לקחו והחכמות שמן עמהן לקחו לא לפידיהן, בא החתן הנה נשמעה צעקה הלילה ובחצי וישנו. כלן נמנמו החתן, ובהתאחר אמרו והטפשות גרותיהן. את והכינו ההן הבתולות כל קמו אז לקראתו: צאו יספיק לא פן לאמר: החכמות וענו כבים. לפידינו כי משמנכן, לנו תנו לחכמות: והמוכנות החתן בא לקנות בלכתן לכן. וקנו המוכרים אל אפוא לכו ולכם, לנו הנשארות הבתולות גם באות יותר מאחר נסגרה: והדלת החתנה אל עמו נכנסו יודע אינני לכם, אני אומר אמן ואמר, ענה והוא לנו. פתח אדוני, אדוני, ואמרות: בא. בן־האדם שבה השעה את ולא היום את יודעים אינכם כי אז, שמרו אתכם.

נתן ולזה נכסיו את להם ומסר לעבדיו קרא רחוקה, למדינה הנוסע אדם כמו כי את והלוכן מיד. ונסע כחו, לפי אחד לכל אחד, ולזה שנים, ולזה כפרים, חמשה את שקבל זה גם כן אחרים. כפרים חמשה ועשה בהם עבד הכפרים חמשת

ויחפר הלך האחד את לקח אשר והאחד אחרים. שנים הוא אף הרויח השנים  
 ומחשב בהם העבדים אדון בא רב זמן ואחר אדוניו. כסף את והסתיר בארץ  
 אחרים ככרים חמשה והקריב הככרים חמשת את הלוקח ונגש חשבון. עמהם  
 הרוחתי אחרים ככרים חמשה הנה לי, מסרת ככרים חמשה אדוני, לאמר,  
 הרבה על נאמן, היית מעט על ונאמן, טוב עבד היטבת, אדוני: לו אמר עליהם.  
 שני אדוני ואמר הככרים שני את הלוקח גם והגש אדוניך. שמחת אל בא אמנך,  
 היטבת, אדוני: לו אמר עליהם הרוחתי אחרים ככרים שני הנה לי מסרת ככרים  
 ונגש אדוניך. שמחת אל בא אמנך, הרבה על נאמן, היית מעט על ונאמן, טוב עבד  
 באשר קוצר אתה, קשה איש כי אותך ידעתי אדוני, ויאמר: אחד ככר הלוקח גם  
 הנה בארץ, ככרך את והסתירתי הלכתי ומפחד פזרת. לא מאשר ומאסף זרעת לא  
 באשר אני קוצר כי ידעת ועצל, רשע עבד לו, ויאמר אדוני ויען שלך. את לך יש  
 לשלחנים, כספי את שתשליך אז צריך היה פזרתי לא מאשר ואוסף זרעתי לא  
 שיש למי ותנו את הככר ממנו און שאו רבית. עם שלי את מקבל הייתי וכשבאתי  
 יש את אשר גם לו שאין וממי וירבה, ינתן לו שיש לכלמי כי הככרים. עשרת לו  
 וחרק הבכי יהיה שם החיצון, אלהיחשך הוציאו הבטל ואת העבד ממנו. ילקח לו  
 השנים:

כסא על ישוב אז עמו, הקדושים וכלי המלאכים בכבודו בן האדם יבוא וכאשר  
 את מבדיל שהרוצה כמו מזה זה אותם ויבדיל הגוים, כל לפניו ויאספו כבודו,  
 יאמר אז משמאלו. העזים ואת מימינו הכבשים את ויעמיד הגדיים, מן הכבשים  
 מיסוד לכם המוכנת המלכות את ירשו אבי, ברוכי באו שמימינו: לאלה המלך  
 ואספתם הייתי זר אותי, והשקיתם צמאתי לאכל, לי ונתתם רעבתי כי העולם.  
 הייתי הסהר בבית אותי, ופקדתם חליתי אותי, והלבשתם הייתי ערום אותי,  
 צמא או והאכלנוך רעב ראינוך מתי אדני לאמר הצדיקים לו יענו אז אלי. ובאתם  
 חולה ראינוך מתי והלבשנוך? ערום או ואספנוך, זר אותך ראינו מתי והשקינוך  
 כל לכם אני אומר אמן להם ויאמר המלך וענה אליך? ובאנו האסורים בבית או  
 משמאל, לאלה גם יאמר אז עשיתם לי הקטנים אחי מאלה לאחד שעשיתם מה  
 ולא רעבתי, ולשלוחיו. לשטן המוכנה הנצחית האש אל הארורים מעמי לכו  
 ערום אותי, אספתם ולא הייתי זר אותי. השקיתם ולא צמאתי, לאכל, לי נתתם  
 הם גם לו יענו אז אותי. בקרתם ולא הסהר ובבית חולה אותי, הלבשתם ולא  
 בבית או חולה או ערום או זר או צמא או רעב אותך ראינו מתי אדוני, לאמר:  
 לא אשר כל לכם, אני אומר אמן לאמר, אותם יענה אז לך? שרתנו ולא האסורים,

והצדיקים עולם, ענש אל אלה וילכו עשיתם. לא לי גם אלה, מקטני לאחד עשיתם  
עולם. חיי אל

## כו

כי יודעים אתם לתלמידיו אמר האלה, הדברים כל את ישוע סים כאשר ויהי  
הראשים הכהנים נאספו אז להצלב. ימסר ובן-האדם יהיה, הפסח ימים אחרי  
יחד נועצו והם קיפא. הנקרא הגדול הכהן חצר אל העם של והזקנים והסופרים  
מהומה תהיה לא למען בן-חג, לא ואמרו, ולהרגו. במרמה ישוע את לתפס כדי  
בעם.

צלוחית אוחת אשה אליו נגשה המצרע, שמעון בבית בבית-עניה היה וישוע  
האבדה למה לאמר, וכעסו תלמידיו וראו בהסבו. ראשו על ושבכה מאד, יקר שמן  
ואמר ידע וישוע לעניים ולהנותן בהרבה להמכר הזה הבשם היה יכל כי הזאת?  
תמיד כי העניים את אלי עשתה טוב מעשה כי לאשה טרחות תגרמו מדוע להם  
על הזה הבשם את שבכה זאת כי לכם. יש תמיד לא אותי אבל עמכם, לכם יש  
הזאת הבשורה שתקרא מקום בכל לכם, אני אומר אמן עשתה. אותי לקבר גופי  
לזכרה. זאת שעשתה מה גם יספר העולם, בכל

הגדולים הכהנים אל קריות, איש יהודה הנקרא העשר, משנים אחד הלך אז  
חפש ומאז כסף. שלשים לו נתנו והם לכם? אותו אמסר ואני לי, תתנו מה ואמר,  
אותו. למסר כדי הזדמנות

שנכין רוצה אתה איפה לו, ואמרו ישוע אל התלמידים באו המצות של ובראשון  
אומר: המורה לו, ואמרו פלוני אל העיר אל לכו אמר, והוא הפסח? את לאכל לך  
צוה כאשר התלמידים ועשו תלמיד. עם הפסח את אעשה אצלך קרוב, זמני  
אמן אמר ובאכלם עשר. השנים עם הסב ובערב את-הפסח. והכינו ישוע, אותם  
אחד לו, לומר החלו מאד ומתעצבים אותי. ימסר מכם אחד כי לכם אני אומר  
הוא בקערה, את-ידו עמי הטובל ואמר, ענה והוא אדוני? אני, הלא מהם: אחד  
ידו שעל ההוא לאדם אוי אבל עליו, נכתב כאשר הולך בן-האדם אותי. יסגיר

אותו המוסר יהודה ויען ההוא. האדם נולד לא אם לו היה טוב נמסר, בן־האדם הלחם את ישוע לקח באכלם, אמרת. אתה לו, ויאמר רבי? הוא, האנכי ויאמר, והודה, הכוס את ולקח גופי. הוא זה אכלו, קחו ואמר, לתלמידים ונתן שבר וברך, על הנשפך החדשה הברית של דמי הוא זה כי כלכם. ממנו שתו לאמר: להם נתן עד הזה הגפן מפרי מעכשיו אשתה לא כי לכם אני ואומר חטאים. לסליחת רבים אבי. במלכות חדש עמכם אותו אשתה כאשר ההוא, היום

בי תכשלו כלכם ישוע, להם אמר אז הזיתים. הר אל יצאו הלל ששרו ואחרי העדר. צאן ותפוצינה הרועה, את אכה כתוב: כי הזה, בלילה

בך, יכשלו כלם אם לו: ויאמר פטרוס ויען הגליל. אל אתכם אקדים העוררי, ואחר לפני הזה, בלילה כי לך, אני אומר אמן הישוע: לו אמר לעולם. אכשל לא אני למות עלי יהיה אם גם פטרוס, לו אמר בי. תכפר פעמים שלוש תרנגול, שיקרא אמרו. התלמידים כל גם וכן בך. אכפר לא עמד,

עד כאן שבו לתלמידים, ויאמר שמנים, גת הנקרא מקום אל ישוע עמהם בא אז להתעצב החל זבדי, בני שני ואת פטרוס את ולקח שם. ואתפלל אלך אשר עמי. ושיקדו כאן שארו מות, עד נפשי מאד עצובה ישוע, להם אומר אז ולהצטער. ממני נא יעבר הוא, אפשר אם אבי, ואמר: מתפלל פניו על נפל מעט, והתקדם וימצא התלמידים אל ויבא אתה. כאשר אלא רוצה, אני כאשר לא אבל הזה, הכוס השמרו עמי? אחת שעה לשקד יכלתם לא ככה לפטרוס: ויאמר ישנים, אותם שוב חלש. הפשר אבל נכונה, אמנם הרוח נסיון, לידי תבאו שלא כדי והתפללו, אם ממני לעבור הזה הכוס יכול אינו אם אבי, לאמר, והתפלל הלך השנית בפעם היו עיניהם כי ישנים, שוב אותם מצא ובבואו רצונך. יעשה אותו, אשתה לא אז דבר. אותו את ואמר השלישית, בפעם שוב והתפלל הלך אותם, ועזב כבודות. השעה הגיעה הנה ונחיים? עוד אתם הישנים להם, ואומר תלמידיו אל בא אותי. המוסר הקריב הנה נלכה. קומו, חטאים. לידי נמסר ובן־האדם

חרבות עם רב המון ועמו בא, העשר משנים אחד יהודה והנה מדבר ועודנו את לאמר: אות להם נתן אותו והמוסר העם. וזקני הגדולים הכהנים מאת ומקלות ונשק רבי, שלום ואמר, ישוע אל התקרב ומיד תפשוהו. הוא, הוא אשק, אשר

ישוע על ידיהם את ושמו קרבו אז כאן. שאתה מה על חבר, לו, אומר וישוע אותו. והכה חרבו, את שלף ידו, את הושיט ישוע את מהעם אחד והנה אותו. ותפשו אל חרבך את השב הישוע, לו אומר אז אזנו. את והסיר הגדול הכהן עבד את עתה יכול אינני כי לך נדמה הוא ימותו. בחרב חרב הלקחים כל כי מקומה, אז איך שליחים של לגיונות עשר משנים יותר לי יעמיד והוא לאבי, לקרא על כמו להמונים: ישוע אומר שעה באותה להיות? צריך ככה כי הכתבים יתמלאו ולמדתי, במקדש ישבתי יום יום אותי? לתפס ומקלות חרבות עם יצאתם שודד כל אז הנביאים. של הכתבים ימלאו למען נהיה וכלו זה אותי. תפסתם ולא וברחו. אותו עזבו התלמידים

נאספו שם אשר הגדול, הכהן קיפא אל אותו הוליכו ישוע את והתופשים ובהכנסו הגדול, הכהן חצר עד מרחוק אחריו עקב ופטרוס והזקנים. הסופרים והזקנים הראשיים והכהנים הסוף. את לראות המשרתים עם יושב פנימה מצאו, ולא אותו. ימיתו למען ישוע כנגד שקר עדות מבקשים היו כלו והסנהדרין אמר: זה אמרתי, שקר. עדי שנים ונגשו כן אחר מצאו. לא נגשו, שקר עדי ורבים הגדול הכהן וקם ימים. שלשת תוך ולבנותו האלהים היכל את להרס יכול אני הכהן וענה שותק. היה וישוע נגדך; מעידים אלה מה דבר; עונה האניך לו, ואמר הוא אתה אם לנו שתאמר החי באלהים אותך אני משביע לו, ואמר הגדול מעכשיו לכם, אני אומר אבל אמרת. אתה ישוע: לו אומר האלהים. בן המשיח קרע הגדול הכהן אז השמים. ענני על ובא הכח מימין יושב האדם בן את תראו את שמעתם עכשיו הנה בעדים; לנו יש צריך עוד מה גדרך, כי ואמר בגדיו את והכוהו, בפניו ירקו אז הוא. מות אשם ואמרו, ענו והם לכם? נראה מה גדופו, אותך? המכה הוא מי המשיח, לנו, הנבא אומרים, סטרוהו. ואחרים

עם היית אתה גם ואמרה, אחת שפחה אליו ונגשה בחרצ, בחוץ יושב ופטרוס אל וכשיצא אומר אתה מה ידעתי לא לאמר כלם לפני הכחיש והוא הגלילי. ישוע ושוב הנצרי. ישוע עם היה זה גם ששם: להם ואמרה אחרת אותו ראתה השער, ואמרו העומדים התקרבו מעט ואחרי האיש. את ידעתי לא כי בשבועה כפר ולהשבע: לקלל החל אז אותך. מגלה דבורך כי מהם, אתה גם באמת לפטרוס, שאמר ישוע דבר את פטרוס ויזכר התרנגול. קרא ומיד הזה. האיש את יודע אינני מר. בכי ובכה החוצה ויצא בי, תכחש פעמים שלוש התרנגול שיקרא לפני כי לו

## כז

להמית כדי ישוע, נגד העם של והזקנים הגדולים הכהנים כל עצה לקחו ובבקר, המושל. פילטוס לפונטיוס אותו ומסרו אותו הוליכו אותו, ואסרו אותו.

כספי שלשים את והשיב נחם הרשיעוהו, כי אותו המוסר יהודה ראה כאשר אז מה אמרו: והם נקי. דם מסרתי חטאתי, לאמר: ולזקנים. הראשים לכהנים הכסף והכהנים ויחנק. והלך נסוג, בהיכל, הכסף את-כסף והשליך תראה. אתה לנו? כי האוצר, אל אותם להשליך מתר לא ואמר: הכסף כסף את לקחו הגדולים נקרא לכן הזרים. לקבורת היוצר שדה את מהם וקנו עצה ולקחו הוא. דם מחיר לאמר: הנביא ירמיהו עלידי הנאמר נתמלא אז היום. עד דם שדה ההוא השדה ונתנו ישראל, בני אותו העריכו אשר המוערך מחיר הכסף, שלושים את ולקחו יהוה. אתי צוה כאשר היוצר, שדה אל אותם

היהודים? מלך הוא אתה לאמר: אותו שאל והמושל המושל, לפני עמד וישוע אומר אז והזקנים, הגדולים הכהנים עלידי ובהאשמו אומר. אתה לו: אומר וישוע עד אחד, דבר אפילו לו ענה ולא נגדך; מעידים כמה שומע האינך פילטוס, לו אחד, אסיר להמון לשחרר רגיל המושל היה החג וכפי מאד. התפלא שהמושל להם אמר אז, נקבצו כאשר בראבא. הנקרא נודע אסיר אז להם היה רצו. אשר הנקרא ישוע את או בראבא את לכם? שאשחרר אתם רוצים מי את פילטוס, אשתו אליו שלחה הבימה על בשבתו אותו. מסרו קנאה מתוך כי ידע משיח? והכהנים בגללו. בחלום היום סבלתי רבות כי ההוא, ולצדיק לך אל לאמר, ישוע ואת בראבא, את שישאלו כדי העם המון את שכנעו והזקנים הראשים לכם? שאשחרר אתם רוצים משניהם מי את להם, ואמר המנהיג וענה יאבדו. משיח? הנקרא לישוע אעשה אפוא מה פילטוס, להם אומר בראבא. אמרו, והם צעקו שאת ביתר והם עשה; רע כי מה אמר, והמושל יצלב. כלם, לו אומרים לקח נעשית, מהומה יותר אבל מועיל, דבר אין כי פילטוס וראה יצלב. לאמר, וענה תראו. אתם הנה, הצדיק מדם אני נקי לאמר, ההמון לפני ידיו את ורחץ מים ישוע, ואת בראבא, את להם שחרר אז בנינו. ועל עלינו דמו ואמר: העם כל שיצלב. כדי מסר אותו, שהלקה לאחר

ופשטו הגדוד כל את עליו ואספו הפריטוריון אל ישוע את לקחו המושל חילי אז ראשו על אותו שמו מקוצים, כתר שקלעו ואחר שני. שמלה עליו והלבישו אותו ואחרי היהודים! מלך שלום, לאמר: לו ולעגו לפניו וכרעו הימנית, ידו על וקנה הפשיטו לו, התלוצצו וכאשר ראשו. על אותו והכו הקנה את לקחו עליו, שיקרו לצלבו. אותו והוליכו בגדיו, את אותו והלבישו הגלימה את אותו

ובבואם צלבו. את שישא כדי כפו אותו שמעון, בשם קורניי איש מצאו ובצאתם מערב חמץ לשתות לו נתנו הגלגלת, מקום נקרא שהוא גלגלתא, הנקרא מקום אל בהפילם את בגדיו חלקו שצלבוהו, ואחרי לשתות. רצה לא וכשטעם במרוה, הוא זה כתובה, שלו האשמה את ראשו מעל ושמו שם. אותו שמרו ויושבים גורל משמאלו. ואחד מימינו אחד שוודדים, שני עמו נצלבו אז היהודים. מלך ישוע את ההיכל ההורס ואמרים ראשיהם את ומנידים אותו מגדפים היו והעוברים בדומה הצלב: מן רד אתה בן־אלהים אם את־עצמך הושע ימים בשלשה ובונהו היו והפרושים, והזקנים הסופרים עם מלעיגים הראשים, הכהנים גם לכן ירד הוא, ישראל מלך אם להושיע. יכול אינו עצמו את הושיע, אחרים אומרים, אמר: כי בו, חפץ אם עתה יצילהו באלהים, בטח בו. ונאמין הצלב מן עתה אותו. חרפו עמו שנצלבו השוודדים וגם אני. בן־אלהים

התשיעית ובשעה התשיעית. השעה עד הארץ כל על חשך היה הששית ומשעה למה אלהי, אלהי הוא: זה שבקתני? למה אלי, אלי לאמר: גדול בקול ישוע צעק רץ ומיד לאלהי קורא זה אמרו: ששמעו שם העומדים מן כמה אבל עזבתני? אותו. והשקה קנה, על אותו שם חמץ, אותו מלא ספוג, לקח מהם, אחד גדול בקול צעק שוב וישוע להושיעו. אליהו יבוא אם נראה הנח, אמרו: והנותרים והארץ למטה, עד מלמעלה לשנים נקרעה ההיכל פרכת והנה רוחו. את ונתן הנרדמים הקדושים של רבות וגופות נפתחו והקברים נבקעו. והסלעים נרעשו לרבים. ונראו הקדושה העיר אל נכנסו תקומתו ואחרי הקברות, מן ויצאו הוקמו את־הרעש כראותם את־ישוע, השמרים אתו אשר והאנשים ושר־המאה רבות נשים גם שם והיו זה. היה בן־אלהים באמת ואמרו: מאד פחדו ואת־הנהיות מרים היתה ביניהן אותו. ושרתו הגליל מן ישוע אחרי הלכו אשר מרחוק, צופות זבדיה. בני ואם ויוסי, יעקב אם ומרים המגדלית,

התלמד הוא גם אשר יוסף, שמו מהרמתיים, עשיר איש בא ערב, וכשנעשה

הגוף. את לתת פילטוס צוה אז ישוע. גוף את ובקש פילטוס אל הגיש זה לישוע. חצב אשר החדש בקברו אתו ושם טהור. בבר אותו ועטף הגוף את לקח ויוסף ומרים המגדלית מרים שם והיתה לו. והלך הקבר לפתח גדולה אבן וגלגל בסלע, הקבר. מול יושבות האחרת,

והפרושים הגדולים הכהנים נאספו ההכנה, יום אחר הוא אשר המחרת, וביום שלשה אחרי חי: בעודנו אמר המתעה אותו כי זכרנו אדוני, אומרים: פילטוס. אל תלמידיו יבואו פן השלישי, היום עד הקבר את לאבטח לכן צוה אתעורר. ימים האחרונה התעות ותהיה המתים, מן הוקם לעם, ויאמרו אותו ויגנבו בלילה כאשר והבטיחו לכו משמר, לכם יש פילטוס: להם אמר הראשונה. מן גרועה המשמר. עם את-האבן חתמו את-הקבר, ואבחו הלכו והם יודעים. אתם

## כח

לראות האחרת ומרים המגדלית מרים באה בשבת, לאחת במאירה בשבת, מאחר וגלל נגש מן-השמים, ירד יהיה מלאך כי היה, גדול רעש והנה הקבר. את ומפחדו כשגל. לכן ולבושו כברק מראהו והיה עליה. וישב הדלת, מעל את-האבן כי אתן, תיראנה אל לנשים: ויאמר המלאך ויען כמתים. והיו השומרים נרעשו ראו באו אמר. כאשר קם כי פה, איננו מבקשות. אתן הנצל שאת-ישוע אני יודע המתים, מן קם כי לתלמידיו ואמרו לכו ומהר, האדון. בו שכב אשר המקום את ויצאו לכם. אמרתי הנה אותו. תראו שם הגליל; אל לפניכם הולך הוא והנה הלכו וכאשר לתלמידיו. להגיד ורצו גדולה, ובשמחה בפחד הקבר מן מהרה והחזיקו התקרבו והן שמחו. ואמר, אותן פגש ישוע והנה לתלמידיו, להגיד אל שילכו לאחי הגידו לכו תיראו. אל ישוע: להן אומר אז לו. והשתחוו ברגליו אותי. יראו ושם הגליל,

הגדולים לכהנים והגידו העיר אל באו המשמר מן אנשים הנה הולכים, בעודם לחילים מספיק כסף ונתנו עצה, ולקחו הזקנים, עם ונאספו נהיה. אשר כל את זה ישמע ואם ישנים. אנחנו בעוד אותו ויגנבו בלילה באו תלמידיו כי אמרו לאמר: הכסף את לקחו והם דאגה. חסרי אתכם ונעשה אותו נשכנע אנחנו המושל, לאזני היום. עד היהודים בין היה הדבר ונתפשט למדו, כאשר ועשו



וּבְשָׂאוֹ יֵשׁוּעַ. לָהֶם קָבַע אֲשֶׁר הָהָר אֶל הַגִּלְיָל, אֶל הַלְכוֹ הַתְּלַמִּידִים עֲשֹׂר וְהָאֶחָד  
כָּל לִי נִתְּנָה לֵאמֹר: אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר יֵשׁוּעַ וַיֵּגֶשׁ הַסֵּתֶפֶקוֹ. וְהֵם לוֹ, הַשְׁתַּחֲוּוּ אוֹתוֹ  
בְּשֵׁם אוֹתָם וְטָבְלוּ הַגּוֹיִם, מִכָּל תְּלַמִּידִים וַעֲשׂוּ לָכֵן הָאָרֶץ: וְעַל בְּשָׂמִים סְמִכוֹת  
וְהִנֵּה אֶתְכֶם, צוִיתִי אֲשֶׁר כָּל אֵת לְשֹׁמֵר אוֹתָם מְלַמְּדִים הַקֹּדֶשׁ, וְרוּחַ וְהַבֵּן הָאֵב  
אִמֵּן. הָעוֹלָם. סוּף עַד הַיָּמִים כָּל עַמְכֶם אֲנֹכִי

# שמות

## א

ראובן, באו. וביתו איש אביהם, יעקב את מצרימה הבאים ישראל בני שמות אלה  
היה יוסף ואשר. גד ונפתלי, דן בנימין, זבולון, יששכר, יהודה, לוי, שמעון,  
הדור וכל וכל אחיו יוסף וימת ושבעים. חמשה מיעקב הנפשות כל והיו במצרים,  
הרבה והארץ מאד, מאד והתחזקו רבים והיו והתרבו גדלו ישראל ובני ההוא  
עם הנה עמו אל ויאמר את יוסף. ידע לא אשר על מצרים, אחר מלך ויקם אותם.  
מלחמה תקראנה כי והיה ירבה פן לו נתחכמה הבה ממנו. ועצום רב ישראל בני  
על משגיחים עליהם והעמיד הארץ מן ועלה בנו ונלחם שנאינו על הוא גם ונוסף  
ואת פיתום את לפרעה, מבצר ערים ויבנו בעבודות. אותם יענו למען העבודות,  
מאד וחזקו רבו בן אותם, ענו וכאשר השמש. עיר היא אשר און, ואת רעמסס  
בפרך. ישראל את בני מצרים ויעבדו ישראל. בני מפני המצרים ויקצו מאד,  
כל את בשדה, עבודה ובכל ובלבנים, בטיט קשה, בעבודה חיהם את וימרו  
בפרך. בהם עבדו אשר עבודתם

פועה, השנית ושם שפרה האחת שם אשר העבריות, למילדות מצרים מלך ויאמר  
ואם אותו; המיתו הוא, זכר אם הלדה, על והן העבריות, את תילדו כאשר ואמר:  
אותן צוה כאשר עשו ולא האלהים, את המילדות אבל יראו אותה. החיו נקבה,  
מדוע להן ויאמר למילדות מצרים מלך ויקרא הזכרים. את ותחיינה מצרים, מלך  
אלפרעה, המילדות ותאמרנה הזכרים הילדים את ותחיינה הזה הדבר את עשיתן  
וילדו. המילדות, אליהן שתבוא לפני הן יולדות כי העבריות, מצרים כנשים לא

המילדות יראו ומאשר מאד ויעצמו העם וירב למילדות אלהים וייטב  
יולד אשר הזכר כל לאמר: עמו לכל פרעה ויצו בתים. להן עשה את־האלהים,  
תחיוֹנִקְבָּה וכל תשליכו, היאר אל לעברים,

## ב

הוא, טוב כי אתו ויראו בן, ותלד ותהר לוי מבנות לקח אשר לוי משבט איש ויהי  
וטחה תבה אמו לקחה להסתירו, עוד יכלו ולא מאחר ירחים. שלשה אתו ויצפינו  
היאור. שפת על בסוף אותה ותשם בתוכה, היִלֵד את ותשם ובזפת, בחמר אותה  
לו. יעשה מה לדעת מרחוק אחתו ותתציצב

ותרא היאר, ליד הולכות היו ושפחותיה על־היאר, לרחץ בת־פרעה ותתרד  
בוכה ילד ורואה פתחה ותקחה. את־שפחתה ותשלח הסוף, בתוך את־התבה  
אחתו ותאמר זה. העברים מילדי ותאמר, בת־פרעה, עליו ותחמל בתבה,  
את־הילד לך ותינק מן־העבריות מינקת אשה לך וקראתי התלכי לבת־פרעה  
פרעה בת אליה ותאמר היִלֵד: לאם ותקרא הנערה ותלך לכי בת־פרעה לה ותאמר  
את האשה ותקח השכר את לך אתן ואני אותו לי והיניקי הנה הילד את לי שמרי  
את ותקרא לבן. לה ויהי פרעה, בת אל אותו הביאה הילד, כשגדל ותניקהו הילד  
משיתהו. המים מן כי לאמר: משה, שמו

את ויבן ישראל, בני אחיו אל יצא משה, גדל כאשר ההם, הרבים בימים ויהי  
כי וירא וכה כה ויפן ישראל. בני מאחיו עברי איש מכה מצרי איש וירא עמלם,  
עברים אנשים שני וירא השני, ביום ויצא בחול. ויטמנהו המצרי את ויד איש, אין  
אותך מי אמר: והוא רעד? את מכה אתה מדוע עול, לעושה ויאמר נלחמים,  
את אתמול שהרגת כדרך רוצה, אתה אותי להרג הלא עלינו? ושופט שר העמיד  
את־הדבר פרעה ושמע הנה. הדבר נהיה גלוי כן אם ויאמר: משה ויירא המצרי?  
ובבאו מדין, בארץ וישב פרעה, מפני משה ויסע את־משה. להמית ויבקש הנה,  
אביהן צאן את רעות בנות, שבע היו מדין ולכהן עלי־הבאר. ישב מדין, אלי־ארץ  
יתרו. אביהן צאן את להשקות השקות, את שמלאו עד מים ודלו ובאו יתרו,  
אל באו את־צאנו. וישק להן וישאב וישיען, משה ויקם ויגרשום, הרועים ויבאו  
מצרי איש אמרו: והן היום; לבוא מהרתן למה להן, אמר והוא אביהן, רעואל

לבנותיו, אמר והוא צאננו. את והשקה מים לנו דלה וגם הרעים, מן אתנו הציל  
 אצל הושב ומשה לחם. שיאכל כדי לו, קראו האיש? את עזבתן ולמה הוא? ואיה  
 משה ויקרא בן, ותלד הרתה והאשה לאשה. בתו צפורה את לו ונתן האיש,  
 מת ההם, הרבים הימים ואחרי נכריה. בארץ אנכי גר כי לאמר, גרשם את-שמו  
 מן האלהים אל זעקתם ותעל ויזעקו, העבודה, מן ישראל בני ויאנחו מצרים, מלך  
 עם כרת אשר את-בריתו אלהים ויזכר את-אנקתם אלהים וישמע העבודה.  
 להם. ויודע ישראל בני את האלהים וירא יעקב ועם יצחק עם אברהם

## ג

ויבא המדבר, אחר הצאן את וינהג מדין, כהן חתנו, יתרו צאן את רעה היה ומשה  
 בער הסנה והנה וירא הסנה, מתוך אש בלבת יהוה מלאך אליו וירא חרב. הר אל  
 הזה הגדל את-המראה ואראה נא אסורה משה ויאמר אכל. איננו והסנה באש  
 מן יהוה לו קרא לראות, מתקרב הוא כי יהוה וכשראה הסנה: יבער לא מדוע  
 התר הנה, תקרב אל אמר: והוא זה? מה אמר: והוא משה. לאמר: הסנה  
 ויאמר הוא. קדש אדמת עליו עומד אתה אשר המקום כי רגליך, מעל נעלך את  
 ירא כי פניו משה ויסתר יעקב ואלהי יצחק ואלהי אברהם אלהי אנכי  
 אשר עמי את-עני ראיתי ראה אל-משה, יהוה ויאמר האלהים אל מהביט  
 להצילם וארד את-מכאביו. ידעתי כי נגשיו, מפני שמעתי ואת-צעקתם במצרים,  
 ארץ אל ורחבה, טובה ארץ אל ולהביאם ההיא הארץ מן ולהוציאם מצרים מיד  
 והיבוס. והחוי והגרנשי והפרזי והאמרי והחתי הפנעני מקום אל ודבש, חלב זבת  
 לחצים מצרים אשר הלחץ את ראיתי וגם אלי, באה ישראל בני זעקת הנה ועתה  
 ישראל בני עמי את ותוציא מצרים, מלך פרעה אל אשלחך לך, ועתה אותם.  
 מצרים. מארץ

את אוציא וכי מצרים, מלך פרעה אל אלך כי אנכי מי האלהים: אל משה ויאמר  
 וזה-לך עמד, אהיה כי לאמר, אל-משה האלהים ויאמר מצרים? מארץ ישראל בני  
 בקר את-האלהים ותעבדון ממצרים, את-עמי בהוציאך שלחתיך, אנכי כי האות  
 אליהם: ואמרתי ישראל בני אל אצא אנכי הנה האלהים: אל משה ויאמר הנה.  
 ויאמר אליהם? אמר מה שמו? מה וישאלוני: אליכם, שלחני אבותיכם אלהי  
 אהיה ישראל לבני תאמר כה ויאמר אהיה אשר אהיה לאמר אל-משה האלהים

אלהי יהוה ישראל אל־בני תאמר כה אל־משה שוב האלהים ויאמר אליכם שלחני וזה לעולם שמי זה אליכם שלחני יעקב ואלהי יצחק ואלהי אברהם אלהי אבותינו אלהי יהוה אליהם: ואמרת ישראל, בני זקני את־מועצת ואסוף בא דר לדר זכרי פקדתי פקד לאמר: יעקב, ואלהי יצחק ואלהי אברהם אלהי אלי, נראה אבותינו ארץ אל מצרים מעני אתכם אעלה ויאמר במצרים. לכם קרה ואת־כל־אשר אתכם ודבש חלב וזבת ארץ אל והיבوسی והחוי והגרגשי והפרזי והאמרי והחתי הכנעני אליו ואמרתם מצרים מלך פרעה אל ישראל וזקני אתה ובאת לקולך וישמעו ליהוה ונזבחה במדבר ימים שלשת דרך נא נלכה ועתה עלינו נקרא העברים אלהי חזקה. ביד לא אם ללכת, אתכם מצרים מלך פרעה יתן לא כי יודע ואני אלהינו ואחרי־כן בקרבו, אעשה אשר נפלאותי בכל את־מצרים והפיתי את־ידי ונטיתי אבל ריקם. תלכו לא וכשתברחו המצרים, לפני הנה לעם חן ונתתי אתכם. ישלח בניכם על ושמתם ושמלת, זהב וכלי כסף כלי ביתה ומגרת משכנתה אשה תשאל מצרים. את ונצללתם בנתיכם, ועל

## ד

אליך נראה לא יאמרו כי בקולי, ישמעו ולא לי יאמינו לא אם ויאמר, משה ויען ויאמר: מטה ויאמר בידך מה־זה אדני אליו ויאמר אליהם? אמר מה האלהים, ממנו. משה וינס לנחש, ומהי הארץ, על אותה וישלך הארץ, על אותה השלך ויהי בזנבו, ויחזק את־ידו וישלח בזנבו. ואחז את־ידך שלח אל־משה: יהוה ויאמר ואלהי אברהם אלהי אבותם, אלהי אליך נראה כי לך, שיאמינו כדי בידו. למטה אל ידו את ויבא חיקך אל ידך את הבא שוב יהוה לו ויאמר יעקב. ואלהי יצחק חיקך. אל ידך את השב שוב: ויאמר כשלג ידו והיתה מחיקו ידו את ויוצא חיקו יאמינו לא ואם בשרה. לצבע שבה ושוב מחיקו, ויוציאה חיקו, אל ידו את וישב לא אם והיה השני. האות לקול לך יאמינו הראשון, האות לקול ישמעו ולא לך היאר מממי ולקחת בקולך, ישמעו לא וגם האלה האותות לשני לך יאמינו משה ויאמר היבשה. על לדם היאר מן תקח אשר המים והיו היבשה, על ושפכת אל־עבדך דברך מאז וגם משלשום גם מתמול אנכי מספיק לא אדני בי אל־יהוה ישים ומי לאדם פה שם מי אל־משה יהוה ויאמר אנכי. וכבד־לשון כבד־פה כי את־פיך אפתח ואני לך, ועתה יהוה אנכי הלא עור או פקח או חרש או אלם המסגל, אחר מנה אדני, אנא, משה, ויאמר לדבר. עתיד אתה אשר את ואלמדך

כִּי יִדְעָתִי הַלּוֹי; אַחֲרֵיכֶם אֶהְרֶן הֵנָּה הֲלֹא וַיֹּאמֶר, בְּמִשָּׁה, יְהוָה אֵף וַיַּחַר תִּשְׁלַח. אֲשֶׁר  
אֵלָיו וְאִמְרַת בְּלִבּוֹ. וְשִׁמְח וְרָאָךְ לִקְרֹאתְךָ, יֵצֵא הוּא וְהֵנָּה אֵלֶיךָ, הוּא יְדַבֵּר דְּבַר  
אֲשֶׁר אַתָּה אֶתְכֶם וְאוֹרָה וְאַת־פִּיָּהּ, אֶת־פִּיךָ אֶפְתָּח וְאֲנִי בְּפִיו, אֶת־דְּבָרִי וְנִתַּת  
וְאֵת לֵאלֹהִים. לוֹ תִּהְיֶה וְאַתָּה לְפָנָה, לָךְ יִהְיֶה וְהוּא אֶל־הָעַם, לָךְ יְדַבֵּר וְהוּא תַעֲשֹׂנוּ.  
הָאֵתוֹת. אֵת בּוֹ תַעֲשֶׂה אֲשֶׁר בְּיָדְךָ, תִּקַּח לְנַחֵשׁ הַנִּהְפָּךְ הַזֶּה הַמִּטָּה

בְּמִצְרַיִם אֲשֶׁר אֲחִי אֵל וְאִשׁוּבָה נָא אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר חֲתָנוּ יִתְּרוֹ אֵל וַיֵּשֶׁב מִשָּׁה וַיֵּלֶךְ  
הֵם הָרַבִּים הַיָּמִים אַחֲרֵי וַיְהִי לְשָׁלוֹם לָךְ לְמִשָּׁה יִתְּרוֹ וַיֹּאמֶר חַיִּים הָעוֹדִם וְאֶרְאָה  
כָּל מֵתוֹ כִּי אֶל־מִצְרַיִם, שׁוּב לָךְ, בְּמִדְיָן: אֶל־מִשָּׁה יְהוָה וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם מָלָךְ וַיִּמַּת  
עַל וַיִּרְכִּיבֵם יִלְדָיו, וְאֵת אִשְׁתּוֹ אֵת מִשָּׁה וַיֵּשֶׂא אֶת־נַפְשָׁךְ: הַמְּבַקְשִׁים הָאֲנָשִׁים  
אֵל הָאֲדוֹן אָמַר בְּיָדוֹ. הָאֱלֹהִים מָטָה אֵת מִשָּׁה וַיִּקַּח מִצְרַיִם, אֵל וַיֵּשֶׁב הַחֲמוּרִים,  
בְּיָדְךָ, נִתְּתִי אֲשֶׁר הַמוֹפְתִים כָּל אֵת רָאָה מִצְרַיִם, אֵל וּבִשְׁבֹּךְ בְּלִכְתָּךְ מִשָּׁה,  
תֹּאמַר וְאַתָּה הָעַם. אֵת יִשְׁלַח וְלֹא לָבוֹ, אֵת אִקְשָׁה וְאֲנִי פָרְעָה, לְפָנַי אוֹתָם תַעֲשֶׂה  
שִׁיעֲבֹדִנִי. כְּדִי אֶת־עַמִּי שִׁלַּח לָךְ, וְאִמְרַתִּי יִשְׂרָאֵל. בְּכָרִי בְנִי יְהוָה, אָמַר כֹּה לְפָרְעָה,  
בְּמִלּוֹן בְּדֶרֶךְ וַיְהִי הַבְּכוֹר. אֶת־בְּנוֹךְ אֶהְרֹג אֲנֹכִי הֵנָּה לְשִׁלְחָם, תַּחֲפֹץ לֹא אֲכַן אִם  
וְתַפֵּל בְּנָה, אֶת־עֶרְלַת וְתַמְלַל צֹר צְפוּרָה וְתִקַּח לְהַמִּיתוֹ: וַיִּבְקֶשׂ יְהוָה מִלֶּאֱךָ בּוֹ וַיִּפְּעַ  
הַמִּילָה דָם עֲמַד אָמַר: כִּי מִמֶּנּוּ, וְהִלֶּךְ יִלְדִי. שֶׁל הַמִּילָה דָם עֲמַד וְתֹאמַר, לְרַגְלִי  
בְּהֵר וַיִּפְּנֶשְׁהוּ וַיֵּלֶךְ הַמַּדְבָּר אֵל מִשָּׁה לִקְרֹאת לָךְ אֶהְרֶן אֵל יְהוָה וַיֹּאמֶר יִלְדִי. שֶׁל  
וְאֵת שְׁלַחוֹ, אֲשֶׁר יְהוָה כִּלְדִּבְרִי אֵת לְאֶהְרֶן מִשָּׁה וַיַּגֵּד לָזֶה זֶה וַיִּשְׁקּוּ הָאֱלֹהִים  
וַיְדַבֵּר יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי זִקְנִי אֵת וַיֹּאסְפוּ וְאֶהְרֶן, מִשָּׁה וַיֵּלֶךְ אֹתוֹ. צִוָּה אֲשֶׁר כָּל־הַדְּבָרִים  
לְפָנַי הָאֵתוֹת אֵת וַיַּעַשׂ מִשָּׁה, אֵל הָאֱלֹהִים דְּבַר אֲשֶׁר הָאֵלָה הַדְּבָרִים כָּל אֵת אֶהְרֶן  
צִרְתָּם. אֵת רָאָה וְכִי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֵת הָאֱלֹהִים פָּקַד כִּי וְשִׁמְח, הָעַם וְהָאֲמִין הָעַם.  
וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ. הָעַם וַיִּקַּד

## ה

יִשְׂרָאֵל, אֱלֹהֵי יְהוָה אָמַר כֹּה לוֹ: וְאָמְרוּ פָרְעָה, אֵל וְאֶהְרֶן מִשָּׁה נִכְנָסוּ כֵּן וְאַחֲרֵי  
לְשִׁלַּח בְּקוֹלוֹ אֲשַׁמַּע אֲשֶׁר הוּא מִי פָרְעָה וַיֹּאמֶר בְּמַדְבָּר. לִי וַיַּחֲזֹגוּ עַמִּי אֵת שִׁלַּח  
אֱלֹהֵי לוֹ: וְאוֹמְרִים אֲשַׁלַּח לֹא יִשְׂרָאֵל אֵת וְגַם יְהוָה אֵת יִדְעָתִי לֹא יִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֵת  
פֶּן אֲלֹהֵינוּ, לֹה שְׁנֻבַּח כְּדִי בְּמַדְבָּר יָמִים שְׁלֹשֶׁת דֶּרֶךְ נָא נִלְךָ לָנוּ, קִרְא הַעֲבָרִים  
מִטְעִים וְאֶהְרֶן מִשָּׁה לְמָה מִצְרַיִם מָלָךְ אֵלֵיהֶם וַיֹּאמֶר רְצַח. אוֹ מוֹת בָּנוּ יִפְּעַ

לא העם רב עתה הנה פרעה ויאמר אל־מעשיו מכם איש לכו ממעשיהם את־העם עוד לא לאמר ואת־שטריו העם את־נגשי פרעה ויצו המעשים. מן אותם נשבית אז להם ויאספו ילכו הם אלא ושלשום, תמול כמו ללבנה, לעם תבן לתת תוסיפו תגרע לא עליהם, תשים בכל־יום עושים הם אשר הלבנים עשית ואת־מטרת תבן. תכבד לאלהינו: ונזבחה נקומה לאמר: צעקו על־כן הם, בטלנים כי מאומה, ממנה ריקים. בדברים ידאגו ולא לאלה, וידאגו האלה, האנשים על העבודה

לא־עוד פרעה, אמר כה לאמר: אל־העם ויאמרו והסופרים הנגשים אותם ויאצו מאומה ילקח לא כי תמצאו, מאשר תבן לכם ואספו לכו אתם תבן. לכם נתן אני אותם האיצו והנגשים לתבן. קש לאסוף מצרים בכל־ארץ העם ונפזר ממערכתכם. נתן התבן פֿאשר גם שהיה כמו ביומו, יום הקבוצה את־המלאכה השלימו לאמר, פרעה, משגיחי ידי על עליהם, המפקדים ישראל, בני מגזע הסופרים והכו לכם. וגם שלשום, תמול כמו שלכם הלבנים מכסת את השלמתם לא מדוע לאמר: ככה עושה אתה למה לאמר, פרעה אל וצעקו ישראל בני סופרי ונכנסו היום? הכו, עבדיך והנה לעשות, לנו אמרים והלבנה לעבדיך, נתן לא תבן לעבדיך? אמרים אתם כן על בטלים אתם בטלים אליהם ויאמר עמך. את אפוא תחטיא ואת־סדר לכם, ינתן לא התבן כי עבדו, לכו לכן עתה לאלהינו: נזבחה נלכה תעזבו לא לאמר: ברעה את־עצמם ישראל בני של הסופרים ויראו תשיבו. הלבנים הבאים ואת־אהרן את־משה ופגשו ליום. הקבוצה את־המדה הלבנים מלבנת כי וישפט אתכם האלהים ירא אליהם ויאמרו פרעה מאת בצאתם לקראתם וישב אתנו: להרג בידו חרב לתת עבדיו ולפני פרעה לפני ריחני את הבאשתם ומאז שלחתני? זה ולמה הזה, לעם הרעת מדוע יהוה, אָנָּא ויאמר: אל־יהוה משה את־עמך: הצלת ולא הזה, לעם הרע בשמך, לדבר אל־פרעה הלכתי

## ו

ישלחם, חזקה ביד כי לפרעה, אעשה אשר את תראה עתה משה, אל יהוה ויאמר ונראיתי יהוה אני אליו ויאמר אל־משה אלהים וידבר מארצו. יגרשם רמה ובזרוע להם הודעתי לא יהוה שמי ואת אלהיהם, בהיותי יעקב ואל יצחק ואל אברהם אל כה גרו אשר הארץ את הכנענים, ארץ את להם לתת אתם בריתי את והקימתי משעבדים מצרים אשר ישראל בני אנקת את שמעתי ואני עליה ישבו ואשר

והוצאתי יהוה, אני לאמר: ישראל לבני אמרתי לך, בריתכם. את ואזכר אותם, בזרוע אתכם וגאלתי מעבדתם, אתכם והצילתי מצרים, שעבוד מתחת אתכם כי וידעתם לאלהים לכם והייתי לעם לי אתכם ולקחתי גדלים. ובשפטים נטויה אשר הארץ אל אתכם ואביא מצרים על מתחת אתכם המוציא אלהיכם יהוה אני אני בנחלה, אותה לכם ונתתי וליצקב, וליצחק לאברהם אותה לתת ידי את נטיתי ומעבודה רוח מקצר משה אל שמעו ולא ישראל, בני אל ככה משה וידבר יהוה. את שלח למען מצרים, מלך פרעה אל דבר בוא לאמר אל-משה יהוה ויאמר קשה אלי שמעו לא ישראל בני הנה לאמר יהוה לפני משה וידבר מארצו. ישראל בני ויצו אהרן, ואל משה אל יהוה ויאמר שפתיים ערל ואני פרעה אלי ישמע ואיך מצרים. מארץ ישראל בני את שלח למען מצרים, מלך פרעה אל אותם

וכרמי. חצרון ופלוא, חנוך ישראל: בכור ראובן בני אבותיהם, בתי ראשי ואלה ושואל וצחר ויכין ואהוד וימין ומואל שמעון: ובני ראובן. משפחת זאת גרשון, למשפחתיהם: לוי בני שמות ואלה שמעון. בני משפחות אלה בן-הכנעני, ושמעי לבני גדסון בני ואלה שנה. ושבע שלשים מאה לוי חיי ושני ומררי. קהת מאה קהת: חיי ושני וצזיאל. חברון ויצהר, עמרם קהת: ובני משפחתם לבית למשפחותיהם לוי אבות בתי אלה ומושי. מחלי מררי ובני שנים. ושלש ושלשים ואת ואת-משה את-אהרן לו ותלד לאשה לו אביו בת-אחי את-יוכבד עמרם ויקח ונפק קרח וצחר ובני שנה: ושתים ושלשים מאה עמרם חיי ושני אחותם מרים בת-עמינדב את-אלישבע אהרן ויקח וסגרי. ואלצפן, מישאל, צזיאל: ובני וזכרי: ובני ואת-איתמר ואת-אלעזר ואת-אביהוא את-נדב לו ותלד לאשה לו נחשון אחות אשה לו לקח אהרן בן ואלעזר קרח. תולדות אלה ואביאסף, ואלקנה אסיר קרח לפי הלויים אבות בית ראשי אלה פינחס. את לו ותלד פוטיאל, מבנות ישראל בני את להוציא האלהים להם אמר אשר ומשה, אהרן זה תולדותיהם. את-בני והוציאו מצרים, מלך אל-פרעה המדברים הם אלה בכלם. מצרים מארץ מצרים. בארץ אל-משה יהוה דבר ביום ומשה. אהרן הוא מצרים, מארץ ישראל אני אשר כל את מצרים מלך אל-פרעה דבר יהוה אני לאמר אל-משה יהוה וידבר פרעה? אלי ישמע ואיך פה, כבד אנכי הנה יהוה: לפני משה ויאמר אליך אמר



נביאך יהיה אחיך ואהרן לפרעה אלהים נתתיך הנה לאמר אל־משה יהוה ויאמר כְּדִי פָרְעָה, אֵל יִדְבֹר אַחִיד וְאַהֲרֹן אוֹתָךְ, מִצְוָה אֲנִי אֲשֶׁר כָּל אֶת אֱלֹו תִּדְבֹר וְאַתָּה וְאַתָּה אֹתִי אֶת וְאַרְבֶּה פָרְעָה לֵב אֶת אֶקְשֶׁה וְאֲנִי מֵאַרְצוֹ יִשְׂרָאֵל בְּנִי אֶת שִׁשְׁלַח וְהוֹצֵאתִי מִצְרַיִם, עַל יְדֵי אֶת וְנִתְּתִי פָרְעָה, אֲלֵיכֶם יִשְׁמַע וְלֹא מִצְרַיִם. בְּאַרְץ מוֹפְתֵי אֲנִי כִי כָל־הַמִּצְרַיִם וַיִּדְעוּ גְדוּלָּה. בְּנִקְמָה מִצְרַיִם מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּנִי עֲמִי אֶת בִּכְחִי מִשֶּׁה וַיַּעַשׂ מִתּוֹכָם יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי וְהוֹצֵאתִי עַל־מִצְרַיִם, אֶת־יְדֵי בְּנִטוּתִי יְהוָה, בֶּן אֲחִיו וְאַהֲרֹן שְׁנֵה שְׁמוֹנִים בֶּן הָיָה וּמִשֶּׁה עָשׂוּ: כֵּן יְהוָה, אַתֶּם צוּה כְּאֲשֶׁר וְאַהֲרֹן לֵאמֹר: וְאַל־אַהֲרֹן אֶל־מִשֶּׁה יְהוָה וַיֹּאמֶר פָּרְעָה אֵל בְּדִבְרָם שְׁנֵים וְשִׁלֵּשׁ שְׁמוֹנִים אֶת קַח אַחִיד לְאַהֲרֹן וְאַמְרַת מוֹפֶת, אוֹ אוֹת לָנוּ תֵּנוּ לֵאמֹר פָּרְעָה אֲלֵיכֶם יִדְבֹר וְאִם מִשֶּׁה וַיִּכְנַס לְתַנִּין וַיְהִיָּה מִשְׁרָתִיו, וְלִפְנֵי פָרְעָה לִפְנֵי הָאָרֶץ עַל וְהַשִּׁלֵּךְ הַמָּטָה אַהֲרֹן וַיִּשְׁלַךְ יְהוָה, אֹתָם צוּה כְּאֲשֶׁר כֵּן וַיַּעֲשׂוּ מִשְׁרָתִיו, וְלִפְנֵי פָרְעָה לִפְנֵי וְאַהֲרֹן הַחֲכָמִים אֶת יָחִיד קָרָא וּפָרְעָה לְתַנִּין. וַיְהִי מִשְׁרָתִיו, וְלִפְנֵי פָרְעָה לִפְנֵי הַמָּטָה אֶת כֵּן. כְּמוֹ בְּכַשְׁפֵּיהֶם הַמִּצְרַיִם שֶׁל הַמִּלְחָשִׁים גַּם וַעֲשׂוּ הַמְּכַשְׁפִּים, וְאַתָּה מִצְרַיִם שֶׁל וַיִּחְזַק אֶת־מִטּוֹתֵיהֶם. אַהֲרֹן מָטָה וַתִּבְלַע לְתַנִּינִים, וַיְהִיו אֶת־מִטָּהוּ, אִישׁ וְהַשִּׁלִּיכוּ אֲלֵיהֶם:יְהוָה צוּה כְּאֲשֶׁר אֲלֵיהֶם, שְׁמַע וְלֹא פָרְעָה לֵב

בַּבֶּקֶר, פָּרְעָה אֵל לֶךְ אֶת־הָעַם: שִׁלַּח לְבַלְתִּי פָרְעָה לֵב הַכֹּבֵד אֶל־מִשֶּׁה יְהוָה וַיֹּאמֶר הִנֵּהפָדַד הַמָּטָה וְאַתָּה הַיָּאֹר, שְׁפַת עַל אוֹתוֹ פּוֹגֵשׁ וְתִהְיֶה הַמִּים, אֵל יוֹצֵא הוּא הִנֵּה שִׁלַּח לֵאמֹר אֲלִיד שִׁלַּחֲנִי הַעֲבָרִים אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹו וְאַמְרַת בִּידָד. תִּקַּח לְנַחֵשׁ אֲנִי כִי תִדַּע בְּזֹאת יְהוָה אָמַר כֹּה עַד־כֹּה שְׁמַעַת לֹא וְהִנֵּה בַּמִּדְבָּר וַיַּעֲבֹדֵנִי אֶת־עַמִּי וְהַדְּגִים לָדָם וַנִּהַפְּכוּ בַיָּאֹר אֲשֶׁר הַמִּים עַל בִּידֵי אֲשֶׁר בַּמָּטָה מָכָה הַנְּנִי יְהוָה וַיֹּאמֶר הִנֵּה. מִן מִים לְשִׁתּוֹת הַמִּצְרַיִם יוֹכְלוּ וְלֹא יִבָּאֵשׁ, וְהִנֵּה יָמוּתוּ, שְׁבִנְהָר עַל־מִימֵי אֶת־יָדָד וְנִטָּה בִּידָד, אֶת־מָטָד קַח אַחִיד, לְאַהֲרֹן אָמַר אֶל־מִשֶּׁה, אֲדָנִי מִימֵיהֶם, וְעַל־כָּל־מִקְוֶה וְעַל־אֲגַמִּיהֶם, וְעַל־תַּעֲלוּתֵיהֶם, וְעַל־נִהְרֹתֵיהֶם, מִצְרַיִם, וְאַהֲרֹן, מִשֶּׁה כֵּן וַיַּעֲשׂוּ וּבְאַבְנִים. וּבְעֲצִים מִצְרַיִם, בְּכָל־אַרְץ דָּם וְהָיָה לָדָם, וַיְהִיו וְלִפְנֵי פָרְעָה לִפְנֵי בַיָּאֹר אֲשֶׁר אֶת־הַמִּים וַיִּךְ אֶת־מִטָּהוּ וַיָּרֶם אַתֶּם, יְהוָה צוּה כְּאֲשֶׁר הַיָּאֹר, וַיִּבָּאֵשׁ מִתּוֹ, בַיָּאֹר אֲשֶׁר וְהַדְּגִים לָדָם. בַיָּאֹר אֲשֶׁר כְּלִי־הַמִּים וַיַּהֲפֹךְ עֲבָדָיו, כֵּן וַיַּעֲשׂוּ מִצְרַיִם. בְּכָל־אַרְץ הַדָּם וַיְהִי הַיָּאֹר, מִן מִים לְשִׁתּוֹת הַמִּצְרַיִם יָכְלוּ וְלֹא כְּאֲשֶׁר אֲלֵיהֶם, שְׁמַע וְלֹא פָרְעָה, לֵב וַיִּחְזַק בְּכַשְׁוִפֵּיהֶם, מִצְרַיִם שֶׁל הַמְּכַשְׁפִּים גַּם כָּל וְחָפְרוּ זֹאת. עַל לֹא אָף לָבוּ שֵׁם וְלֹא בֵיתוֹ, אֵל וַנִּכְנַס הַפְּנָה פָרְעָה יְהוָה. דִּבֶּר וַיִּמְלָאוּ הִנֵּה. מִן מִים לְשִׁתּוֹת יָכְלוּ וְלֹא מִים, לְשִׁתּוֹת כְּדִי הִנֵּהר סְבִיבוֹת הַמִּצְרַיִם אֶת־הַיָּאֹר.יְהוָה הַכּוֹת אַחֲרֵי יָמִים, שְׁבַעַת

את־עמי שלח יהוה אמר כה אליו ואמרת אל־פרעה בא אל־משה יהוה ויאמר  
הנהר ויריק בצפרדעים. גבולך כל את מכה הנני לשלח, תרצה לא ואם ויעבדני:  
עבדיך בתי ואל מטתך ועל משכבך חדרי ואל בתיך אל ויבאו ויעלו צפרדעים,  
הצפרדעים. יעלו עמך ועל משרתיך ועל עליך ובתנוריך. ובמשארותיך ובעמך

## ח

על־הנהרות במטך את־ידך נטה אל־אהרן אמר אל־משה יהוה ויאמר  
על־מימי את־ידו אהרן ויט את־הצפרדעים והעל ועל־האגמים ועל־התעלות  
גם כן ויעשו מצרים. את־ארץ ותכס הצפרדע ותעל את־הצפרדעים, ויעל מצרים  
ויקרא מצרים. ארץ על הצפרדעים את ויעלו בכשפיהם, מצרים של המכשפים  
ממני הצפרדעים את ויסר יהוה אל בעדי התפללו ויאמר ולא־הרן למשה פרעה  
אתפלל מתי לי קבע אל־פרעה משה ויאמר ליהוה ויזבחו אתם ואשלחה ומעמי  
רק ומבתיכם ומעמך ממך את־הצפרדעים להכרית ועל־עמך ועל־עבדי עליך  
אחר אין כי תדע למען דברת, כאשר אז: אמר למחר. אמר: והוא תשאנה ביאר  
ומעמך, וממשרתיך ומחצרותיכם ומבתיכם ממך הצפרדעים ויוסרו יהוה. מלבד  
דבר על יהוה אל משה ויזעק פרעה, מעם ואהרן משה ויצא ישארו. בנהר אלא  
וימותו משה, שאמר כמו יהוה ויעש פרעה קבע כאשר הצפרדעים, הסכם  
צברים, לצברים אותם ויאספו השדות. ומן החצרות ומן הבתים מן הצפרדעים  
כאשר אליהם, שמע ולא לבו, כבד הקלה, היתה כי פרעה וראה הארץ. ותבאש  
את־עפר והך במטך את־ידך נטה אל־אהרן אמר אל־משה אדני ויאמר יהוה. דבר  
עם ידו את אהרן אז הטה מצרים: ובכל־ארץ ובבהמה באדם לכננים והיה הארץ  
היו הארץ עפר ובכל ובבהמות, באנשים הכננים והיו הארץ, עפר את והכה המטה  
ויהיו יכלו, ולא הכננים, את להוציא בכשפיהם המכשפים גם כן ועשו הכננים.  
ויחזק זה הוא אלהים אצבע אל־פרעה המכשפים ויאמרו ובבהמה. באדם הכננים  
בבקר, השכם משה, אל יהוה ויאמר יהוה דבר כאשר אליהם שמע ולא פרעה לב  
את שלח יהוה, אמר כה אליו, ואמרת המים, אל יצא הוא והנה פרעה, לפני ועמד  
ועל עליך משלח הנני עמי, את לשלח תרצה לא ואם במדבר. ויעבדני עמי,  
וגם הערב, את המצרים בתי ונמלאו הערב, את בתיכם ועל עמך ועל משרתיך  
עליה, עמד עמי אשר גשן את־ארץ ההוא ביום והפליתי עליה. הם אשר הארץ  
הבדלה ואשים כלי־הארץ. אלהי יהוה אני כי תדע למען הערב, שם לא־יהיה אשר

אֵל כְּבֹד עָרַב וַתְּבֹא כֵן, יְהוָה וַיַּעַשׂ בָּאָרֶץ הַזֹּאת יְהוָה וּמָחָר עָמָד, וּבֵין עָמִי בֵין  
הָעֶרְבִים פָּנֵי הָאָרֶץ וַתִּשְׁחַת מִצְרַיִם, אָרֶץ וּבְכָל עֲבָדָיו בְּתִי וְאֵל פְּרָעָה בֵּית

מִשָּׁה, וַיֹּאמֶר בָּאָרֶץ. אֱלֹהֵיכֶם לִיהוָה זָבָחוּ בָאוּ לֵאמֹר, וְלֹא־הָרִן לְמִשָּׁה פְּרָעָה וַיִּקְרָא  
אֶת נֹזֶכֶת אִם אֱלֹהֵינוּ; לִיהוָה נֹזֶכֶת הַמִּצְרִים תוֹעֲבוֹת אֶת כִּי כָכָה, לִהְיוֹת אֶפְשָׁר לֹא  
וּנֹזֶכֶת הַמִּדְבָּר, אֵל גִּלְדִּי יָמִים שְׁלֹשֶׁת דֶּרֶךְ נִסְקָל. לְעֵינֵיהֶם, הַמִּצְרִים תוֹעֲבוֹת  
וּנֹזֶכֶת אֶתְכֶם אֲשַׁלַּח אֲנִי פְרָעָה וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ. יְהוָה אָמַר כְּאֲשֶׁר לֹא־הִינוּ,  
מִשָּׁה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל בְּעָדִי נָא הַתְּפַלְּלוּ לְלִכַּת תִּרְחִיקוּ לֹא אֲבָל בַּמִּדְבָּר לֹא־הֵיכֶם  
מָחָר וּמַעֲמָד וּמַעֲבָדִיד מִמֶּדֶד הָעָרַב וְסָר אֶל־הָאֱלֹהִים וְהַתְּפַלְּלִיתִי מִעֲמָד יוֹצֵא הַנְּנִי  
מֵאֵת מִשָּׁה יוֹצֵא לִיהוָה: לְזִבְחַת אֶת־הָעֵם שְׁלַח לְבִלְתִּי הַתֵּל עוֹד פְּרָעָה אֶל־יִסְרָף אֶד  
מִפְּרָעָה הָעָרַב אֶת וַיִּסָּר מִשָּׁה, אָמַר כְּאֲשֶׁר יְהוָה וַיַּעַשׂ הָאֱלֹהִים. אֵל וַיִּתְּפַלֵּל פְּרָעָה  
אָבָה וְלֹא הִזָּאת בַּפֶּעַם גַּם אֶת־לְבָבוֹ פְּרָעָה וַיִּכְבֹּד אֶחָד נִשְׁאָר וְלֹא וּמַעֲמוֹ, וּמַעֲבָדָיו  
אֶת־הָעֵם: לְשַׁלַּח

## ט

הַעֲבָרִים אֱלֹהֵי יְהוָה אָמַר כֹּה אֲלֵיו וַאֲמַרְתָּ אֶל־פְּרָעָה בּוֹא אֶל־מִשָּׁה יְהוָה וַיֹּאמֶר  
עוֹדֶךָ אֲבָל עָמִי, אֶת לְשַׁלַּח אֶתָּה רוֹצֵה לֹא אֲכֵן אִם יַעֲבֹדוּנִי לְמַעַן אֶת־עָמִי שְׁלַח  
הַמִּשָּׁא וּבִבְהֵמוֹת בְּסוֹסִים בְּשִׂדּוֹת, אֲשֶׁר בְּמִקְנֶךָ תִּהְיֶה יְהוָה יָד הִנֵּה בּוֹ, מִחֲזִיק  
בְּהֵמוֹת בֵּין הֵהוּא בְּזִמְנִי אֲנִי וְאֶפְלִיא מְאֹד גְּדוֹל מוֹת וּבִצְאוֹן, וּבִבְקָר וּבִגְמָלִים  
הָאֱלֹהִים וְנָתַן דִּבְרִי. יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מִכָּל יְמוֹת לֹא יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי בְהֵמוֹת וּבֵין הַמִּצְרִים  
אֶת־הַדִּבְרִי יְהוָה וַיַּעַשׂ הָאָרֶץ: עַל הַזֶּה אֶת־הַדִּבְרִי יְהוָה יַעֲשֶׂה בְּמָחָר לֵאמֹר, גְּבוּל  
וַיֵּרָא אֶחָד. לֹא־מֵת יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וּמִמִּקְנֶה מִצְרַיִם, כָּל־מִקְנֶה וַיָּמָת מִמִּחְרָת, הַזֶּה  
אֶת שְׁלַח וְלֹא פְרָעָה, לֵב וַיִּכְבֹּד מְאוּמָּה, יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מִקְנֶה מִכָּל מֵת לֹא כִי פְרָעָה  
כְּבִשָּׁן פִּיחַ חֲפָנֵיכֶם מְלֹא לָכֶם קָחוּ לֵאמֹר וְאֶל־אֶהְרֹן אֶל־מִשָּׁה יְהוָה וַיֹּאמֶר הָעֵם.  
מִצְרַיִם, אָרֶץ כָּל עַל אֲבָק וַיְהִי עֲבָדָיו וְלַעֲנִי פְרָעָה לְעֵינֵי הַשְּׂמִימָה מִשָּׁה וַיִּרְקוּ  
בְּכָל וּבִבְהֵמוֹת, בְּאֲנָשִׁים פּוֹרְחוֹת אֲבַעֲבָעוֹת שְׁחִין הַבְּהֵמוֹת וְעַל הָאֲנָשִׁים עַל וַיְהִי  
וַיְהִי הַשְּׂמִימָה, מִשָּׁה אוֹתוֹ וַיִּזְרַק פְּרָעָה, לְפָנֶי הַכְּבִשָּׁן אֶת־פִּיחַ וַיִּקַּח מִצְרַיִם אָרֶץ  
מִשָּׁה לְפָנֶי לַעֲמֹד הַחֲרָטְמִים יָכְלוּ וְלֹא וּבִבְהֵמָה בְּאֵדָם פְּרָחוֹת אֲבַעֲבָעוֹת שְׁחִין  
אֶת־לֵב יְהוָה וַיִּקְשֶׁה מִצְרַיִם. וּבְכָל־אָרֶץ בַּחֲרָטְמִים הַשְּׁחִין הִיָּה כִי הַשְּׁחִין, בְּגִלְל  
בְּבָקָר הַשְּׂכָם אֶל־מִשָּׁה יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה צִוָּה כְּאֲשֶׁר אֲלֵיהֶם שְׁמַע וְלֹא פְרָעָה

למען את-עמי שלח העברים אלהי יהוה אמר כה אליו ואמרת פרעה לפני ועמד עמך, ואל משרתיך ואל לבך אל מכותי כל את שולח אני הזאת בעת כי יעבדוני אותך והפיתי את-ידי שלחתי עתה כי הארץ בכל אחר כמוני אין כי תדע למען כחי, את בך שאראה כדי נשמרת, זה ובעבור מן-הארץ: ותכחד בדבר ואת-עמך ממטיר הנני לשלחם? שלא לעמי מתנגד אתה העוד הארץ. בכל שמי שיגד וכדי עד הוסדה מיום במצרים היה לא כמהו אשר מאד, כבד בך הזאת בעת מחר האדם כל כי בשדה, לך אשר כל ואת מקנך את לאסף מהר לכן עתה הזה. היום את היא ומת. הברד, עליהם וירד הבית, אל יאסף ולא בשדה ימצא אשר והבהמה דבר אל לב שם לא ואשר הבתים. אל מקנהו את אסף פרעה מעבדי יהוה דבר בשדות. הבהמות את עזב יהוה,

על מצרים, ארץ כל על בך ויהיה השמים, אל ידך את נטה משה, אל יהוה ויאמר אל-השמים, את-ידו משה ויט הארץ. על אשר עשב כל ועל הבהמה, ועל האנשים מצרים. על-כל-ארץ בך יהוה וימטר על-הארץ, אש ותרוץ וברד, קולות נתן ויהוה היה לא כמהו אשר מאד, כבד והברד הברד, בתוך מתלהבת והאש הברד והיה עד האדם מן מצרים, ארץ בכל הברד והכה גוי. עליה היה אשר מיום במצרים הברד. רסק שבשדות העצים כל ואת הברד, הכה השדה עשב כל ואת הבהמה, למשה וקרא שלח ופרעה הברד. היה לא ישראל, בני שם היו אשר גשן, בארץ רק אז התפללו רשעים. ועמי ואני צדיק, יהוה הפעם, חטאתי להם: ואמר ולא-הרן, ולא אתכם, ואשלחה ואש, וברד אלהים קולות מהיות ויחידל יהוה, אל בעדי יהוה אל ידי את אפרש העיר מן אצא כאשר משה לו ויאמר לשבות. עוד תוסיפו ואתה הארץ ליהוה כי תדע למען עוד יהיו לא והגשם והברד ישבתו והקלות השערה כי הכו, והשערה והפשטה מיהוה. יראתם טרם כי ידעתי ומשרתיך, הנה: אפילות כי נכו, לא והחטה והכסמת בגבעל. היתה והפשטה עמדת, היתה פסקו, והקולות יהוה, אל ידיו את ויפרש לעיר, מחוץ אל פרעה מאת משה ויצא והקולות, והברד הגשם פסק כי פרעה וירא הארץ. על עוד נטף לא והגשם והברד בני את שלח ולא פרעה לב ויחזק משרתיו. לב ואת לבו את ויכבד לחטא, ויוסף משה. אל יהוה דבר כאשר ישראל,

וְאֶת־לֵב אֶת־לְבוֹ הַקְשִׁיתִי אֲנִי כִי אֶל־פְּרָעָה בֹא לֵאמֹר אֶל־מֹשֶׁה אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר  
וּלְבָנִי בְנֵיכֶם בְּאֲזֵנִי תִסְפְּרוּ לְמַעַן עֲלֵיהֶם הָאֱלֹהִים הָאוֹתוֹת תְּבַאֲנָה לְמַעַן מִשְׁרָתִי  
וַיִּדְעַתֶּם בָּהֶם עֲשִׂיתִי אֲשֶׁר וְאֶת־אֶת־תִּי בְּמִצְרַיִם הִתְעַלְלֹתִי כָל־אֲשֶׁר אֶת בְּנֵיכֶם  
אֱלֹהֵי יְהוָה אָמַר כֹּה אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ פְּרָעָה לִפְנֵי וְאֶהְרֹן מֹשֶׁה וַיָּבֹא יְהוָה: כִּי־אֲנִי  
לְשַׁלַּח תֹּאבָה לֹא וְאִם וַיַּעֲבֹדֵנִי עֲמִי אֶת שְׁלַח מִפְּנֵי לַעֲנַת מֵאֲנֶת מִתִּי עַד הָעֹבְרִים  
מִרְאָה אֶת וְכִסֵּה כָל־גְּבוּלֶיךָ: עַל רֹב אֲרֶבֶה הַזֹּאת בָּעֵת מִחֹר מְבִיא הַנְּנִי אֶת־עֲמִי,  
אֲשֶׁר הַנֶּשֶׂאֶר, הָאָרֶץ שֶׁל הֵיטֵר כָּל אֶת וְאֶכֶל הָאָרֶץ, אֶת לְרֹאוֹת תּוֹכֵל וְלֹא הָאָרֶץ,  
וּבְתִי בְתִיד וְנִמְלָאוּ הָאָרֶץ. עַל לְכֶם הַצִּמְחָ עֵץ כָּל אֶת וְאֶכֶל הַבֶּרֶד, לְכֶם הַשָּׂאִיר  
אֲבוֹתֵיהֶם אֲבוֹת וְלֹא אֲבוֹתִיד רָאוּ לֹא אֲשֶׁר מִצְרַיִם, אָרֶץ בְּכָל הַבְּתִים וְכָל עֲבָדֶיךָ  
מִשְׁרָתִי וַיֹּאמְרוּ פְּרָעָה. מַעַם וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיִּפֹּן הָזֶה. הַיּוֹם עַד הָאָרֶץ עַל הַיּוֹתֶם מִיּוֹם  
אֶת־אֱלֹהֵיהֶם, וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־הָאֱנָשִׁים שְׁלַח לְמוֹקֵשׁ; לֵנוּ זֶה יְהִי עַד־מִתִּי אֵלָיו, פְּרָעָה  
פְּרָעָה, אֵל אֶהְרֹן וְאֶת מֹשֶׁה אֶת וַיִּשְׁבּוּ מִצְרַיִם; אֲבָדָה כִּי לְדַעַת אֶתָּה הַרוּצָה אוֹ  
מֹשֶׁה, וַיֹּאמֶר הַהִלְכִים? הֵם וּמִי מִי אֱלֹהֵיכֶם. יְהוָה אֶת וַעֲבָדוּ לְכוּ אֲלֵיהֶם: וַיֹּאמֶר  
יְהוָה חֹג כִּי שְׁלֹנוּ, וְהִבְקֵר וְהִצָּאן וְהַבְנוֹת, הַבְּנִים עִם נֶלֶךְ, וְהִזְקִינִים הַנְּעָרִים עִם  
רָאוּ טַפְכֶּם וְאֶת הָלֵא אֶתְכֶם אֲשַׁלַּח כְּאֲשֶׁר עִמָּכֶם יְהוָה כֵּן יְהִי אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר הוּא.  
אֲתֶם זֹאת כִּי אֶת־הָאֱלֹהִים, וַיַּעֲבֹדוּ הָאֲנָשִׁים יִלְכוּ כֵּן, לֹא לְכֶם נִסְפַּת רָעָה כִּי  
עַל־אָרֶץ אֶת־יָדְךָ נָטָה אֶל־מֹשֶׁה אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר פְּרָעָה. מִפְּנֵי אֲתֶם וַיִּגְרְשׁוּ מִבְּקֵשִׁים,  
הַעֲצִים כָּל־פְּרִי וְאֶת הָאָרֶץ כָּל־עֵשֶׂב אֶת וַיֹּאכֵל עַל־הָאָרֶץ הָאֲרֶבֶה וַיַּעַל מִצְרַיִם  
עַל דְּרוֹם רוּחַ הַבִּיָּא וַיְהוּה הַשָּׁמַיִם, אֵל הַמָּטָה אֶת מֹשֶׁה וַיֵּרֶם הַבֶּרֶד הַשָּׂאִיר אֲשֶׁר  
הָאֲרֶבֶה. אֶת נִשְׂאָה הַדְּרוֹמִית וְהַרוּחַ הִיָּה, בְּבִקֵּר הַלִּילָה. וְכָל הַהוּא הַיּוֹם כָּל הָאָרֶץ  
לִפְנֵיהָ מָאֹד; כָּבֵד מִצְרַיִם, כָּל־גְּבוּל עַל וְתִשְׁכֹּן מִצְרַיִם, כָּל־אָרֶץ עַל אוֹתָהּ וַיַּעַל  
וְתִשְׁחַת הָאָרֶץ אֶת־מִרְאָה וַיִּכֶס יְהִי־כֵן. לֹא וְאֶחָרִיו כְּמַהוּ, אֲרֶבֶה כֵּן לֹא־הִיָּה  
לֹא־נוֹתֵר מִן־הַבֶּרֶד נוֹתֵר אֲשֶׁר הָעֵץ וְאֶת־כָּל־פְּרִי הָאָרֶץ כָּל־עֵשֶׂב וַיֹּאכֵל הָאָרֶץ  
מִצְרַיִם: בְּכָל־אָרֶץ הַשָּׂדֶה וּבְעֵשֶׂב בְּעֵץ כָּל־יֵרֶק

קָבְלוּ וְלְכֶם אֱלֹהֵיכֶם יְהוָה לִפְנֵי חֲטָאתִי לֵאמֹר וְלֹא־הָרֹן לְמֹשֶׁה לְקַרֵּא מִהֵר וּפְרָעָה  
הָזֶה. אֶת־הַמּוֹת מַעֲלִי וַיִּסֵּר אֱלֹהֵיכֶם, אֲלִי־הָיָה וְהַתְּפַלְלוּ עִתָּה, עוֹד אֶת־חֲטָאתִי אֲזַ  
וַיֵּשֶׂא מָאֹד חֲזָק יָם רוּחַ יְהוָה וַיַּהַפֵּךְ הָאֱלֹהִים. אֵל וַיִּתְּפַלֵּל פְּרָעָה מֵאֵת מֹשֶׁה וַיֵּצֵא  
וַיִּקְשֶׁה מִצְרַיִם גְּבוּל בְּכָל אֶחָד אֲרֶבֶה נִשְׂאֵר וְלֹא סוּף יָמָה וַיִּתְּקַעְהוּ הָאֲרֶבֶה אֶת  
אֶת־יָדְךָ נָטָה אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל. בְּנִי אֶת שְׁלַח וְלֹא פְּרָעָה לֵב אֶת יְהוָה  
אֵל יְדוֹ אֶת מֹשֶׁה וַיֵּט מִמֶּשֶׁשׁ: חֲשֹׁךְ מִצְרַיִם עַל־אָרֶץ חֲשֹׁךְ וַיְהִי אֶל־הַשָּׁמַיִם  
אִישׁ רָאָה וְלֹא יָמִים שְׁלֹשֶׁת מִצְרַיִם אָרֶץ כָּל עַל וּסְעָרָה וְאֶפְלָה חֲשֹׁךְ וַיְהִי הַשָּׁמַיִם,

הִיָּה יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וְלִכְלֹל יָמִים, שְׁלֹשֶׁת מִמְשָׁכָבוּ אִישׁ קָם וְלֹא יָמִים, שְׁלֹשֶׁת אָחִיו אֶת  
 אֶת־יְהוָה עֲבָדוּ לָכֹו לְאֹמֶר: וְלֹא־הָרִן לְמֹשֶׁה פְּרָעָה וַיִּקְרָא יֹשְׁבוֹ. אֲשֶׁר בְּכָל אֹר  
 אֶתָּה גַם אֲבָל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עִמָּכֶם. יִלְךְ וְטַפְכֶם יַעֲזֹבוּ, וְהַבִּקֵּר הֵצֵאן אֶךְ אֱלֹהֵיכֶם,  
 נִשְׁאִיר וְלֹא עִמָּנוּ, יִלְךְ מִקִּנְנוּ וְגַם אֱלֹהֵינוּ: לִיְהוָה נַעֲשֶׂה אֲשֶׁר וּזְבָחִים עֲלוֹת לָנוּ תִתֵּן  
 אֶת־יְהוָה מִה־נִּעֲבַד יִדְעֵנוּ לֹא וְאִנְחֵנוּ אֱלֹהֵינוּ, אֶת־יְהוָה לַעֲבַד נִקַּח מֵהֶם כִּי פָרָסָה,  
 וַיֹּאמֶר לְשִׁלְחֶם. רָצָה וְלֹא פָרָעָה, אֶת־לֵב יְהוָה וַיִּקְשֶׁה שְׁמָהּ. בָּאֵנוּ עַד אֱלֹהֵינוּ,  
 אֶת־פָּנֵי רֹאוּתָךְ בְּיוֹם כִּי אֶת־פָּנֵי לְרֹאוֹת לְהוֹסִיף עוֹד לָךְ הַשְׁמֵר מַעֲמִי לָךְ פְּרָעָה  
 אֶל־פָּנֶיךָ. עוֹד אֶרְאֶה לֹא אִמְרַת מֹשֶׁה, וַיֹּאמֶר תָּמוֹת

## יא

יִשְׁלַח וְאַחֲרֵי־כֵן וְעַל־מִצְרַיִם עַל־פְּרָעָה אָבִיא אֶחָת מִכָּה עוֹד אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיֹּאמֶר  
 וַיִּשְׁאֲלוּ הָעָם, בְּאֻזֵּי דִבְרָנָא גֵרֶשׁ: אֶתְכֶם יִגְרֹשׁ בְּכָל אֶתְכֶם וְכִשְׁלַחוּ מִזֶּה אֶתְכֶם  
 לִפְנֵי לַעֲמֹו חֵן נָתַן וְאֲדֹנֵי זָהָב. וְכִלִּי כְלִי־כֶסֶף רְעוּתָהּ מֵאֵת וְאִשָּׁה רָעָהּ מֵאֵת אִישׁ  
 פְּרָעָה וְלִפְנֵי הַמִּצְרַיִם לִפְנֵי מָאֵד גָּדוֹל נַעֲשֶׂה מֹשֶׁה וְהָאִישׁ לָהֶם, וַיִּשְׁאֲלוּ הַמִּצְרַיִם,  
 בְּתוֹךְ יוֹצֵא אֲנִי הַלִּילָה כְּחֻצוֹת יְהוָה: אָמַר כֹּה מֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר מִשְׁרָתִיו: וְלִפְנֵי  
 וְעַד הַכֶּסֶּא, עַל יוֹשֵׁב אֲשֶׁר פְּרָעָה מִבְּכוֹר מִצְרַיִם, בְּאֶרֶץ בְּכוֹר כָּל וְיָמוֹת מִצְרַיִם.  
 גְּדוּלָה וְעֶקֶה וְהִיתָה בְּהֶמָּה. כָּל בְּכוֹר וְעַד הַרְחִים, אֶצֶל אֲשֶׁר הִשְׁפִּיחָה בְּכוֹר  
 בְּנֵי וּבְכָל הַקִּיּוֹת. עוֹד תוֹסִיף לֹא וְכִמּוֹהֶ הִיתָה, לֹא כִמּוֹהֶ אֲשֶׁר מִצְרַיִם, בְּכָל־אֶרֶץ  
 יְהוָה יִפְלֶה אֲשֶׁר תִּדְעַ לְמַעַן בְּהֶמָּה, וְעַד מֵאֲדָם אֶת־לְשׁוֹנוֹ, כָּלֵב יַחֲרֹץ לֹא יִשְׂרָאֵל  
 וְכָל אֶתָּה צֵא לֹאמֹר לִי וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ אֵלַי אֵלֶּה עֲבָדֶיךָ כָּל וַיִּרְדּוּ יִשְׂרָאֵל. וּבֵין מִצְרַיִם בֵּין  
 יְהוָה וַיֹּאמֶר בְּחֶמְהָ פְּרָעָה מֵעַם מֹשֶׁה וַיִּצָּא אֶצְא כֵן וְאַחֲרֵי מִנְהִיג אֶתָּה אֲשֶׁר עִמָּךְ  
 וּמֹשֶׁה מִצְרַיִם: בְּאֶרֶץ וּמוֹפְתֵי אוֹתוֹתֵי הַרְבֵּה לְמַעַן פְּרָעָה אֲלֵיכֶם יִשְׁמַע לֹא אֶל־מֹשֶׁה  
 וַיִּחְזַק פְּרָעָה, לִפְנֵי מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ הָאֵלֶּה וְהַמוֹפְתִים הָאוֹתוֹת כָּל אֶת עֲשׂוּ וְאַהֲרִן  
 מִצְרַיִם. מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֶת לְשִׁלַּח שָׁמַע וְלֹא פְּרָעָה, לֵב אֶת יְהוָה

## יב

רֹאשִׁית לָכֶם הַזֶּה הַחֲדָשׁ לֹאמֹר: מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ וְאֶל־אַהֲרִן אֶל־מֹשֶׁה אֲדֹנֵי וַיֹּאמֶר  
 לֹאמֹר, יִשְׂרָאֵל בְּנֵי עֲדַת כָּל אֶל דִּבֵּר הַשָּׁנָה. בְּחֲדָשֵׁי לָכֶם הוּא רֹאשׁוֹן חֲדָשִׁים,

יהיו מעטים ואם לבית שה אבת, לבית שה איש להם יקחו הזה לחדש בעשור מספר לפי אליו, הקרוב שכנו את עמו יקח לשה, מספיקים יהיו שלא כדי בבית, לכם יהיה ברשנה זכר תמים שה לשה. יספר לו המספיק לפי אחד כל הנפשות, הזה, לחדש עשר הארבעה עד למשמרת לכם והיה תקחו: העזים ומן הכבשים מן שתי על ונתנו הדם מן ולקחו הערבים. בין ישראל בני עדת קהל כל אתו ושחטו בלילה הבשר את ואכלו בהם. אתם יאכלו אשר בביתם המשקוף ועל המזוזות במים, מבשל ומבשל נא ממנו תאכלו לא יאכלו. מררים על ומצות אש, צלי הזה, לא ופעם עד-בקר, ממנו תותירו לא ועל-קרבו: על-כרעיו ראשו אס-צלי-אש, כי מתניכם אתו: תאכלו ככה תשרפו. באש עד-בקר ממנו והנותר בו, תשרפו הוא פסח בחפזו, אתו ואכלתם בידכם, ומקלכם ברגליכם, נעליכם חגורים, מאדם מצרים בארץ כל-בכור והכיתי הזה, בלילה מצרים בארץ ועברתי ליהנה. על לאות לכם הדם והיה יהנה. אני שפטים; אעשה מצרים ובכל-אלהי עד-בהמה, נגף בכם ולא-יהיה עליכם, ופסחתי את-הדם וראיתי שם, אתם אשר הבתים מצרים:בארץ בהכתי למשחית

עולם חקת דורותיכם, לכל ליהנה חג אותו וחנותם לזכרון, לכם הזה היום והיה מבתיכם, שאר תסירו הראשון היום ומן תאכלו, מצות ימים שבעת אותו. תחגו היום עד הראשון היום מן מישוראל, ההיא הנפש תכרת שאר יאכל אשר כל כל קדש. מקרא לכם יהיה השביעי והיום קדש, יקרא הראשון והיום השביעי. יעשה לבדו זה נפש, לכל יעשה אשר את אלא בהם, תעשו לא עבדה מלאכת מצרים, מארץ כחכם את אוציא הזה ביום כי הזאת, המצוה את ושמרתם לכם. לחדש עשר הארבעה ביום מתחילים עולם. חקה לדרתיכם הזה היום את ועשיתם ימים שבעת ערב. עד לחדש ועשרים אחד יום עד מצות תאכלו מערב, הראשון ישראל, מעדת ההיא הנפש ונכרתה חמץ יאכל אשר כל בבתיכם, ימצא לא שאור מצות.תאכלו מושבתיכם ובכל תאכלו, לא חמץ כל הארץ. ובאזרח בגר

למשפחתיכם, שה לכם קחו לכו אליהם: ויאמר ישראל, בני זקני לכל משה ויקרא והנעתם הפתח אצל אשר בדם וטבלתם אזוב אגדת ולקחתם את-הפסח. ושחטו איש תצאו לא ואתם הפתח, אצל אשר הדם מן המזוזות שתי ואל המשקוף אל על הדם את ויראה המצרים, את להכות יהנה ויעבר בקר. עד ביתו מפתח אל לבוא למשחית יתן ולא הפתח, על יהנה ויעבר המזוזות, שתי ועל המשקוף אל תבאו ואם עולם. עד ולבניך לך לחק הזה הדבר את ושמרתם להכות. בתיכם

יאמרו אם והיה הזאת. העבודה את שמרו דבר, כאשר לכם יהיה יתן אשר הארץ כאשר ליהוה, הזה הפסח זבח להם: ואמרתם הזאת העבודה מה בניכם אליכם הציל. בתינו ואת המצרים, את הבה כאשר במצרים, ישראל בני בתי על כסה ואת־אהרן את־משה יהיה צוה כאשר ישראל בני ויעשו וילכו וישתחוו. העם ויקד עשוכן

על היושב פרעה מבכור מצרים, בארץ בכור כל הבה ויהוה הלילה, בחצות ויהי לילה פרעה ויקם בהמה. כל בכור ועד בבור, אשר השבוייה בכור עד הכסא, אשר בית היה לא כי מצרים, ארץ בכל גדולה זעקה ותהי המצרים, וכל ומשרתיו מתוך צאו קומו להם: ויאמר לילה ולא־הרן למשה פרעה ויקרא מת בו היה לא ואת דברתם. כאשר אליהם יהיה את ועבדו לכו ישראל, בני גם אתם גם עמי, את־העם לוחצים היו והמצרים אותי. גם וברכו ולכו, קחו שלכם הבקר ואת הצאן לפני את־בצקו העם וישא מתים. כלנו אמרו: כי מן־הארץ, להוציאם בזריות אותם צוה כאשר עשו ישראל ובני על־שכמם. בשמלתם צררת משארתם החמץ, העם את־חן יהיה ויתן ושמלת. זהב וכלי כסף כלי המצרים מאת וישאלו משה, את־המצרים: וינצלו להם, וישאלו המצרים, לפני

מלבד האנשים, רגלי, אלף מאות כשש סכות, אל מרעמסס ישראל בני ויסעו את־הבצק ויאפו מאד. רבים ומקנה ובקר וצאן אתם, עלה רב וערב המטלטלים. יכלו ולא המצרים, אותם גרשו כי חמץ, לא כי מצות, עגות מצרים הוציאו אשר בארץ ישבו אשר ישראל בני ומושב לדרך. להם עשו לא וגם־צדה להתמהמה, מאות ארבע בסוף ויהי שנה. ושלשים מאות ארבע היה כנען ובארץ מצרים ליהנה היא משמרת בלילה. מצרים מארץ יהיה כל־צבא יצא שנה, ושלשים ישראל בני לכל ליהנה משמרת ההוא הלילה מצרים, מארץ אותם להוציא יאכל לא נכרי כל הפסח, חק זה אהרן: ואל משה אל אדני ויאמר לדורותיהם יאכל לא שכיר או גר ממנו. יאכל ואז אותו, תמול כסף קנוי או עבד וכל ממנו. תשברו לא ועצם חוצה, הבשר את הבית מן תוציאו ולא יאכל, אחד בבית ממנו. ליהנה, פסח לעשות גר אתכם יגור ואם אתו. יעשו ישראל בני כל־עדת ממנו. בו יאכל לא ערל כל הארץ; כאזרח והיה אותו, לעשות יקרב ואז זכר, כל לו המול יהיה צוה כאשר ישראל בני ויעשו אליהם: הנלוה ולגר לאזרח תהיה אחת תורה ישראל בני את יהיה הוציא ההוא, ביום ויהי עשו. פן אליהם, ואהרן את־משה כחם עם מצרים מארץ



יִשְׂרָאֵל בְּבָנֶי כָל־רַחֲם פֹּתַח רֹאשׁוֹן כָּל־בְּכוֹר לִי קָדַשׁ לֵאמֹר אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיֹּאמֶר  
 יִצְאָתֶם אֲשֶׁר הָזָה הַיּוֹם אֵת זְכוֹר הָעַם אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הוּא. לִי עַד־בְּהֶמָּה, מֵאֲדָם  
 יֵאָכֵל וְלֹא מִזֶּה אֶתְכֶם יְהוָה הוֹצִיא חֲזָקָה בְּיָד כִּי עֲבָדִים מִבֵּית מִצְרַיִם מֵאַרְץ בּוֹ  
 אֶל אֱלֹהֶיךָ יְהוָה יְבִיאָךְ כְּאֲשֶׁר וְהָיָה הָאֵבִיב. בְּחֹדֶשׁ יוֹצְאִים אִתָּם הַיּוֹם כִּי חֲמֵץ  
 לֹא־בָתִּיד נִשְׁבַּע אֲשֶׁר וְהִפְרֹזִי, וְהִגְרָגְשִׁי וְהִיבּוֹסִי וְהַחֲוִי וְהָאֲמֹרִי וְהַחֲתִי הַכִּנְעָנִי אֶרֶץ  
 יָמִים שְׁשֶׁת הָזָה. בְּחֹדֶשׁ הַזֶּאת הָעֲבֹדָה אֶת וְעִשִׂית וּדְבַשׁ, חֵלֶב זֶבֶת אֶרֶץ לָךְ, לֶחֶם  
 לָךְ יֵרָאֶה לֹא יָמִים, שְׁבַעַת תֹּאכְלוּ מִצֹּת לִיהוָה. חֵג הַשְּׁבִיעִי וּבִיּוֹם מִצֹּת, תֹּאכְלוּ  
 זֶה בַּעֲבוּר לֵאמֹר: הַהוּא בִּיּוֹם לְבָנְךָ וְהִגַּדְתָּ גְבוּלֶיךָ. בְּכָל שָׂאֵר לָךְ יְהִיָּה וְלֹא חֲמֵץ,  
 עֵינֶיךָ, בֵּין וּלְזָכוֹרֶן יָדְךָ, עַל לֵאוֹת לָךְ וְהִיא מִמִּצְרַיִם. כְּצִאתִי לִי הָאֱלֹהִים יְהוָה עָשָׂה  
 מִמִּצְרַיִם. הָאֱלֹהִים יְהוָה הוֹצִיאָךְ חֲזָקָה בְּיָד כִּי בָפִיד, יְהוָה תּוֹרַת תְּהִיָּה לְמַעַן  
 יְמִימָהּ מִיָּמִים לְמוֹעֲדֶיךָ, הָזָה הַחֹק אֶת וְשִׁמְרָתֶם

וְנָתַן לְאַבְתִּיךָ, נִשְׁבַּע אֲשֶׁר הַכִּנְעָנִי, אֶל־אֶרֶץ אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אוֹתָךְ יְבִיא כְּאֲשֶׁר וְהִיא  
 וּבְבִהֶמָּה מִן־הַבָּקָר רַחֲם כָּל־פֶּטֶר לִיהוָה הַזְּכָרִים רַחֲם כָּל־פֶּטֶר וְהַפְרֹשֶׁת אֹתָהּ. לָךְ  
 בְּשָׂה, תַּחֲלִיף חֲמֹר רַחֲם פֶּטֶר כָּל לִיהוָה תִּקְדִּישׁ הַזְּכָרִים לָךְ יְהִיָּה אֲשֶׁר כָּל שְׁלָךְ  
 אַחֲרֵי בָנְךָ יִשְׁאָלְךָ וְאִם תִּפְדֶּה. מִבְּנֶיךָ אָדָם בְּכוֹר כָּל אוֹתוֹ. תִּפְדֶּה תַּחֲלִיף לֹא וְאִם  
 מִצְרַיִם מֵאַרְץ אוֹתָנוּ יְהוָה הוֹצִיא חֲזָקָה בְּיָד כִּי אֵלָיו, וְאִמְרָתָּ זֹאת? מֵה לֵאמֹר, כֵּן  
 מִבְּכוֹר מִצְרַיִם, בְּאַרְץ בְּכוֹר כָּל הַמִּית לְשִׁלְחָנוּ, פָּרְעָה הִקְשָׁה וּכְאֲשֶׁר עֲבָדִים. מִבֵּית  
 בְּנֵי בְּכוֹר וְכָל הַזְּכָרִים, רַחֲם פֶּטֶר כָּל לִיהוָה זֹבַח אֲנִי כֵּן עַל בְּהֶמָּה. בְּכוֹר עַד אָדָם  
 יְהוָה הוֹצִיאָךְ חֲזָקָה בְּיָד כִּי עֵינֶיךָ, לְפָנַי נַע וְלֹא יָדְךָ עַל לֵאוֹת וְהִיא אֶפְדָּה.  
 מִמִּצְרַיִם:

הוּא, קְרוֹב כִּי פִלְשֵׁתִים, אֶרֶץ דֶּרֶךְ הָאֱלֹהִים הִנָּחֵם לֹא אֶת־הָעַם, פָּרְעָה שִׁלַּח וּכְאֲשֶׁר  
 אֶת הָאֱלֹהִים וַיִּסַּב מִצְרַיִמָּה. וְשָׁב מִלַּחֲמָה, בְּרֹאשׁוֹ הָעַם פִּן־יִנָּחֵם הָאֱלֹהִים, אָמַר כִּי  
 וַיִּקַּח מִצְרַיִם. מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי עָלוּ הַחֲמִישִׁי וּבִדְוָר סוּף, יָם אֶל הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ הָעַם  
 יִפְקֹד פִּקֹּד לֵאמֹר, יִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֶת הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁבַע כִּי עֲמוֹ, יוֹסֵף עֲצֻמוֹת אֶת מֹשֶׁה  
 אֶתְכֶם. מִזֶּה עֲצַמְתִּי אֶת וְהָעֲלִיתֶם אֶתְכֶם, אֱלֹהִים

יוֹמָם הוֹבִילָם, וְהָאֱלֹהִים הַמִּדְבָּר. אֶצֶל בָּאִיתֶם וַיַּחֲנוּ מִסְכּוֹת, יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וַיִּסְעוּ

יומם הענן עמוד פסק לא אש. בעמוד ולילה הדרך, את להם להראות ענן בעמוד  
כל־העם:מלפני לילה האש ועמוד

## יד

בין החירת לפני ויחנו וישבו ישראל אל־בני דבר לאמר: אל־משה יהוה וידבר  
בני לעמו, פרעה ויאמר עליהם תחנו אתו נכח צפן בעל לפני הים ובין מגדל  
וירדף פרעה את־לב אקשה ואני המדבר. עליהם סגר כי בארץ, הם תועים ישראל  
ועשו־כן. יהוה, כִּי־אני כל־מצרים וידעו ובכל־חילו, בפרעה ואֶת־כַּבְדָּה אַחֲרֵיהֶם,  
מה ויאמרו: העם, אל ועבדיו פרעה לבב ויהפך העם, ברח כי מצרים למלך ויגד  
כל ואת מַרְכָּבוֹתָיו, את פרעה אז אסר מעבדנו? ישראל בני את לשלח עשִׂינוּ, זאת  
כלם: על ושלשם מצרים סוס כל ואת בחור רכב מאות שש ויקח עמו. הוליד עמו  
ישראל, בני אחרי וירדף משרתיו, ואת־לב מצרים מלך פרעה את־לב יהוה ויקשח  
הים, על חונים אותם ומצאו אחריהם, המצרים ורדפו רמה ביד יצאו ישראל ובני  
צפון. בעל מנגד המחנה, מול שלו, והחיל והפרשים, פרעה, של והרכב הסוס וכל  
חנים המצרים והנה ויראו, עיניהם את הרימו ישראל ובני הקריב, ופרעה  
המבלי אל־משה, ויאמרו יהוה. אל ישראל בני ויצעקו מאד, ויראו אחריהם,  
להוציאנו לנו עשית מה־זאת במדבר? למות לקחתנו במצרים אין־קברים  
ונעבדה לנו הנח לאמר: במצרים אליך דברנו אשר הדרך זה הלא ממצרים?  
הזה במדבר ממותנו את־מצרים עבד לנו טוב כי את־מצרים?

לנו יעשה אשר יהוה מאת את־הישועה וראו עמדו התחזקו אל־העם משה ויאמר  
יהוה לעולם לראותם עוד תסיפו לא היום את־המצרים ראיתם כְּאִשֶּׁר כִּי הַיּוֹם  
אל־בני דבר אלי מה־תצעק אל־משה יהוה ויאמר תחרישון. ואתם עליכם, ילחם  
בני ויבאו ובקעהו, הים על ידך את ונטה מטף את הרם ואתה ויסעו: ישראל  
המצרים, כל לב ואת פרעה לב את אקשה אני והנה ביבשה הים תוך אל ישראל  
כל־המצרים וידעו ובפרשיו. וברכבו חילו ובכל בפרעה ואֶת־כַּבְדָּה אַחֲרֵיהֶם, ויבאו  
לפני ההלך האלהים מלאך ויסע ובסוסיו. וברכבו בפרעה בהכבדי יהוה, אני כי  
מאחריהם. ויעמד מפניהם הענן עמוד ויסע מאחריהם, וילך ישראל בני מחנה  
ויהי ויעמד, ישראל, מחנה ובין המצרים מחנה ובין המצרים מחנה בין ויכנס  
את־ידו משה ויט הלילה. כל זה עם זה התערבו ולא הלילה, ויעברו ואפלה, חשך

לְחִרְבָּהּ, אֶת־הַיָּם וַיִּשֶׁם כָּל־הַלִּילָהּ, עֲזָה דָרוֹם בְּרוּחַ אֶת־הַיָּם יְהוָה וַיִּזְלַךְ עַל־הַיָּם,  
מִיָּמִינָם חוֹמָה לָהֶם וְהַיָּם בִּיבֹשָׁה, הַיָּם בְּתוֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וַיָּבֹאוּ הַיָּמִים. וַיִּבְקְעוּ  
מִשְׁמָאלָם. וְחוֹמָה

תוֹךְ אֶל וְהַפְּרָשִׁים, וְהַמְּרַכְבוֹת פָּרְעָה סוֹס וְכָל אַחֲרֵיהֶם, וַיָּבֹאוּ הַמְּצָרִים וַיִּדְרְפוּ  
וַיָּהֶם וַעֲנָן, אֵשׁ בַּעֲמוּד מְצָרִים מַחֲנֶה עַל יְהוָה וַיִּשְׁקֹף הַבֶּקֶר, בְּאַשְׁמֹרֶת וַיְהִי הַיָּם.  
הַמְּצָרִים, וַיֹּאמְרוּ בְּכַבֵּד, וַיִּנְהָגִם מִרְכַּבֹּתֵיהֶם, אֶת־אִפְנֵי וַיִּקְשֹׁר מְצָרִים. מַחֲנֶה אֶת  
אֶת נָטָה מִשָּׁה אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר בְּמְצָרִים. לָהֶם נִלְחָם יְהוָה כִּי יִשְׂרָאֵל, מִפְּנֵי נְנוּסָה  
אֶת מִשָּׁה וַיֵּט פְּרָשָׁיו וְעַל רַכְבָּם עַל הַמְּצָרִים אֶת וַיִּכְסּוּ הַיָּם וַיִּשְׁבוּ הַיָּם עַל יָדָּךְ  
יְהוָה וַיִּנְעַר לִקְרָאתוֹ, נָסִים וְהַמְּצָרִים בֶּקֶר, לִפְנוֹת לֹאִיתָנוּ הַיָּם וַיִּשָּׁב הַיָּם, עַל יָדוֹ  
חֵיל כָּל וְאֵת הַרוֹכְבִּים וְאֵת הַמְּרַכְבוֹת אֶת וַיִּכְסּוּ שָׁבוּ וְהַיָּם הַיָּם בְּתוֹךְ מְצָרִים אֶת  
יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי אֶחָד לֹא אָף מֵהֶם נִשְׁאָר וְלֹא הַיָּם, אֶל אַחֲרֵיהֶם הַבָּאִים אֶת פָּרְעָה,  
יְהוָה וַיּוֹשַׁע מִשְׁמָאלָם. וְחוֹמָה מִיָּמִינָם חוֹמָה לָהֶם וְהַיָּם הַיָּם, בְּתוֹךְ בִּיבֹשָׁה הִלְכוּ  
הַיָּם שָׁפַת עַל מֵתִים מְצָרִים אֶת יִשְׂרָאֵל וַיֵּרָא מְצָרִים מִיַּד יִשְׂרָאֵל אֶת הַהוּא בְּיוֹם  
אֶת־יְהוָה, הָעַם וַיֵּרָא לַמְּצָרִים, יְהוָה עָשָׂה אֲשֶׁר הַגְּדוּלָּה אֶת־הֵיד יִשְׂרָאֵל וַיֵּרָא  
עֲבָדוֹ. וּבַמִּשָּׁה בְּאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ

## יה

לִיהוָה, נִשְׁיָרָה לֹא־אָמַר: וַיֹּאמְרוּ לֹא־הָיָה הַזֹּאת הַשִּׁירָה אֶת יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי מִשָּׁה שֶׁר אֶז  
אֱלֹהֵי זֶה לִישׁוּעָה, לִי הִיא וּמִגֵּן עֲזָרָה בָּיָם. הַשְּׁלִיךְ וְרוֹכֵב סוֹס נִכְבֵּד, בְּכַבֵּד כִּי  
פָּרְעָה מְרַכְבוֹת שָׁמוֹ. יְהוָה מִלְחָמוֹת, מִשְׁבֵּר יְהוָה וְאֶרֶמְמָהוּ. אֲבִי אֱלֹהֵי וְאֶכְבְּדֶהוּ,  
כֶּסֶף יָם סוּף. בָּיָם נִבְלָעוּ וְשְׁלִישִׁים רוֹכְבִּים בְּחוּרֵי הַיָּם, אֶל הַשְּׁלִיךְ חֵילוֹ וְאֶת  
רִצְצָה אֲדָנִי יְמִינְךָ בִּכְחַ, נִתְפָּאֵרָה אֲדָנִי יְמִינְךָ אֲבֹן. כִּמוֹ בְּמִצּוּלָה טָבְעוּ אוֹתָם,  
אוֹתָם אֲכַל אֲשֶׁר חֲרוֹנְךָ אֶת שְׁלַחַת הַצּוּרִים, אֶת שְׁבִרַת כְּבוֹדְךָ וּבְרַב אוֹיְבִים.  
הַיָּם. בְּתוֹךְ הַגְּלִים קָפְאוּ הַיָּם, חוֹמָה כִּמוֹ קָפְאוּ הַיָּם, נִחְלְקוּ אִפְךָ וּבְרוּחַ כֶּקֶשׁ.  
יָדִי. תִּשְׁלַט בְּחִרְבִּי, אֶהְרֹג נִפְשִׁי, אֲמַלֵּא שְׁלָל, אֲחַלֵּק אֲשִׁיג, אֲרַדֵּף, הָאוֹיֵב: אָמַר  
בְּאֵלִים, כְּמוֹךְ מִי עֲזִים. בְּמִים כְּעוֹפֶרֶת טָבְעוּ יָם, אוֹתָם כֶּסֶף אֶת־רוּחְךָ, שְׁלַחַת  
אֲרִץ בְּלַעַתְמוֹ יְמִינְךָ, נְטִית פֶּלֶא. עֲשֵׂה תַהֲלֵל, נוֹרָא בְּקִדְשׁ, נֶאֱדָר כְּמוֹכָה, מִי יְהוָה;  
גוֹיִם שָׁמְעוּ קִדְשֶׁךָ. נוֹה אֶל בְּכִיחַ עוֹדֶדֶת פְּדִית, אֲשֶׁר זֶה עִמָּךְ אֶת בְּצִדְקַתְךָ הַדּוֹרְכָת  
אֶחָזְתָם מוֹאֵב, וְשָׁרֵי אָדוֹם, מְנַהֲיָגִי מִהָרָו אֶז פִּלְשֵׁתִים: יוֹשְׁבֵי אֶחָזוּ חֲבָלִים וְכַעֲסוּ,

עד כאן, ידמו ורועך בגדל ופחד, רעדה עליהם יפל כנען. יושבי כל נמוגו רעדה, במכון נחלתך, בהר ונטעם הביאם קניית. אשר זה עמך יעבר עד יהוה, עמך יעבר ולעולמי לעולם מושל אדון ידיך. כוננו אדני מקדש יהוה, פעלת אשר לשבתך יהוה והביא הים, אל ורוכבים מרכבות עם פרעה סוס נכנס כי ועד. עולמים הים. בתוך ביבשה הלכו ישראל ובני הים, מימי את עליהם

אחריה הנשים כל ותצאנה בידה, התף את אהרן אחות הנביאה מרים ותקח התכבד, בכבוד כי ליהוה, נשירה לאמר: לפניכם מרים ותתחל ובמחלות. בתפים אותם וילך מים-סוף ישראל את-בני משה ויסע בים. השליך ורוכבו סוס מרתה, ויבאו לשותות: מים מצאו ולא במדבר מים שלשת וילכו שור אל-מדבר ההוא המקום של שמו קרא בן על הם, מרים כי ממרה, מים לשותות יכלו ולא ויורו יהוה, אל משה ויצעק נשמה? מה לאמר: משה על העם ויתלוננו מרה. ושם ומשפטים, חקים לו שם שם המים, וימתקו המים, אל אתו וישלך עץ, יהוה והאזנת תעשה, בעיניו והישר אלהיך, יהוה בקול תשמע שמוע אם ואמר: נסהו. עליך, לא-אשים במצרים אשר-שמתי כל-המחלה את-כל-חקיו, ושמרת למצותיו, גזעי ושבעים מים מעינת עשר שנים היו ושם אילמה, ויבאו רפאך. יהוה אני כי המים. על שם ויחנו תמרים,

## יו

ובין אילים בין הוא אשר סין, מדבר אל ישראל בני עדת כל ויבאו מאילים, ויסעו כל-עדת התלוננה מצרים. מארץ לצאתם השני לחדש עשר החמשה ביום סיני, ביד מכים מתנו לוא ישראל בני אליהם ויאמרו ועל-אהרן: על-משה ישראל בני הוצאתם כי לשבע לחם ואכלנו הבשר סירות על ישבנו כאשר מצרים בארץ יהוה אל-משה אדני ויאמר ברעב הזאת העדה כל את להמית הזה המדבר אל אתנו למען ביומו דבר-יום ולקטו העם ויצא מן-השמים לחם לכם ממטיר אני הנה כפול והיה יביאו, אשר את ויכינו הששי, ביום והיה אם-לא בתורת הילך אנחנו תדעו בערב ישראל: בני עדת כל אל ואהרן משה ויאמר ביום. יום יאספו מאשר בהאזינו יהוה את-כבוד תראו ובבקר מצרים. מארץ אתכם הוציא יהוה כי משה, ויאמר עלינו? תלוננו כי אנחנו מה ואנחנו על-האלהים, את-תלונותיכם את יהוה ששמע מפני לשבע, בבקר ולחם לאכל בשר בערב לכם יהוה בתת

תלונתכם, עלינו לא כי אנחנו? מה ואנחנו עלינו, מתלוננים אתם אשר תלונתכם האלהים. על אם כי

שמע כי האלהים, לפני קרבו ישראל, בני לכל־עדת אמר אל־אהרן, משה ויאמר וכבוד אל־המדבר, ויפנו ישראל, בני לכל־עדת אהרן דבר וכאשר את־תלונתכם: דבר ישראל בני תלונת את שמעתי לאמר: אל־משה יהוה וידבר בענן: נראה יהוה יהוה אני כי וידעתם לחם תשבועו ובבקר בשר תאכלו בערב לאמר אליהם סביב הטל כשכף היה ובבקר המחנה, את ותכס השלו ותעל ערב ויהי אליהם בני אתו ויראו הארץ. על כפור כמו לכן, גד כמו דק המדבר פני על והנה למחנה אליהם משה ויאמר היה מה ידעו לא כי זה הוא מה לרעהו איש ויאמרו ישראל איש ממנו אספו יהוה: צוה אשר הדבר זה לאכל לכם אדני נתן אשר הלחם זה תלקטו. באהלו לאשר איש נפשותיכם, מספר לפי לגלגל, עמר הראוי, לפי העדיף לא והמרבה בעמר, וימדו והממעט. המרבה וילקטו ישראל, בני כן ויעשו איש ישאר אל אליהם, משה ויאמר לקטו. אכלו לפי איש החסיר, לא והממעט הבקר עד ממנו

והבאיש, תולעים והרים הבקר, עד ממנו אנשים השאירו אבל למשה, שמעו ולא וכשחמם לו, הראוי כפי איש בבקר, בבקר אתו ויאספו משה. עליהם ויקצף ויבאו לאחד, עמר שני הנצרך, מן כפלים אספו הששי, ביום ויהי נמס. השמש, יהוה דבר אשר הדבר זה הלא אליהם משה ויאמר למשה. ויגידו העדה נשיאי כל בשלו תבשלו אשר כל ואת אפו תאפו אשר כל את מחר ליהוה קדש שבתון שבת צוה כאשר בקר עד ממנו ויעזבו הבקר עד למשמרת לכם הניחו העדף כל ואת שבת כי היום, אכלו משה: ויאמר בו: היתה רמה ולא הבאיש ולא משה להם לא כי שבת, השביעי וביום תלקטו, ימים ששת בשדה. ימצא לא ליהוה, היום יהוה ויאמר מצאו. ולא ללקט העם מן אנשים יצאו השביעי ביום ויהי בו. יהיה לכם נתן יהוה כי ראו, ואלי־תורתי אלי־מצותי לשמע תאבו לא עד־מתי אל־משה שבו ימים, שני לחם הששי ביום לכם נתן הוא עליכן הנה, את־היום את־השבת השביעי. ביום העם ושבת השביעי. ביום ממקמו איש אלי־יצא בבתיו, איש כצפיהת וטעמו לכן, כסברה כזרע היה והוא מן, שמו ישראל בני אתו ויקראו למשמרת המן מן העמר את מלאו יהוה: צוה אשר הדבר זה משה, ויאמר בדבש. אתכם יהוה הוציא כאשר במדבר, אכלתם אשר הלחם את יראו למען לדרתיכם, מלא לתוכה והשליך אחת זהב צנצנת קח אהרן אל משה ויאמר מצרים. מארץ

יהוה ציווה כאשר לְדַרְתִּיכֶם לְמִשְׁמֶרֶת הָאֱלֹהִים לִפְנֵי אוֹתָהּ וְהִנֵּחַ הִמָּן מִן הָעָמָר אַרְבָּעִים אֶת־הִמָּן אָכְלוּ יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי לִשְׁמִירָה. הַעֲדוֹת לִפְנֵי אַהֲרֹן וְהִנִּיחַ אֶת־מִשְׁהָ, פְּנִיקָיָה. אֶל־חֶלֶק הִגִּיעוּ אֲשֶׁר עַד אֶת־הִמָּן אָכְלוּ הַנוֹשֶׁבֶת; אֶל־הָאָרֶץ בָּאוּ עַד שָׁנָה, הַמְדוֹת. שְׁלֹשֶׁת עֶשְׂרִית הָיָה הָעָמָר

## יז

וְלֹא בְּרַפִּידִים וַיַּחֲנוּ יְהוָה פִּי עַל מִסְעֵיהֶם לִפְנֵי סִין מִמִּדְבַּר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי עֲדַת כָּל וַיִּסַּע שֹׁנְשֶׁתָּהּ. כְּדֵי מַיִם לָנוּ תֵּן לֵאמֹר: מִשָּׁה אֵל הָעַם וַיִּתְּלוּנָן לְשִׁתּוֹת לָעַם מַיִם הָיָה לַמַּיִם, הָעַם שָׁם וַיִּצְמָא יְהוָה? אֵת תִּנְסּוּ וּמָה אֵלֵי, תִּתְּלוּנָנוּ מָה מִשָּׁה: לָהֶם וַיֹּאמֶר וְאֵת אֲתָנוּ לְהַמִּית מִמִּצְרַיִם הָעֲלִיתָנוּ זֶה לָמָּה לֵאמֹר, מִשָּׁה אֵל הָעַם שָׁם וַיִּתְּלוּנָן עוֹד הָיָה? לָעַם אַעֲשֶׂה מָה לֵאמֹר: אֶל־יְהוָה מִשָּׁה וַיִּצְעַק בְּצִמָּא; מִקְנֵינוּ וְאֵת יִלְדֵינוּ הָעַם מִזְקֵנֵי לֶךְ וְקוֹחַ הָיָה הָעַם לִפְנֵי לֶךְ אֶל־מִשָּׁה יְהוָה וַיֹּאמֶר וַיִּסְקְלוּנִי. מַעַט עַל לִפְנֵיךְ שָׁם עֲמֵד הַנִּנִּי וְהִלַּכְתָּ בְּיָדְךָ קוֹחַ אֶת־הַיָּאֵר בּוֹ הַכִּיתָ אֲשֶׁר וְאֶת־הַמָּטָה בֶּן מִשָּׁה וַיַּעַשׂ הָעַם. וְשִׁתָּה מַיִם, מִמֶּנּוּ וַיִּצְאוּ אֶת־הַסֶּלַע, וְהַכִּיתָ בַּחֲרֹב, הַסֶּלַע בְּנֵי חֶרְפַּת עַל וּמְרִיבָה, מִסָּה הַהוּא הַמָּקוֹם שָׁם אֵת וַיִּקְרָא יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי לַעֲיִנִּי אֵינָם בְּקִרְבָּנוּ יְהוָה הִישׁ לֵאמֹר, יְהוָה אֵת נִסּוֹתָם וְעַל יִשְׂרָאֵל,

אֲנָשִׁים לֶךְ בַּחֲרֹ לִיהוֹשֻׁעַ מִשָּׁה וַיֹּאמֶר בְּרַפִּידִים. בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּלְחֶם עִמָּלֶק וַיִּבֹּא הַגִּבְעָה רֹאשׁ עַל עוֹמֵד אֲנָכִי וְהִנֵּה מִחֹר עִמָּלֶק עִם לְמִלְחָמָה הָעֶרְךָ וְצֹא גִבּוֹרִים מִלְחָמָה וַיַּעֲרֹךְ וַיִּצֵּא מִשָּׁה, לוֹ אָמַר כְּאֲשֶׁר יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעַשׂ בְּיַדֵּי הָאֱלֹהִים וּמִטָּה אֵת מִשָּׁה הָרִים כְּאֲשֶׁר וְהָיָה הַגִּבְעָה. רֹאשׁ עַל עָלוּ וְחֹר וְאֶהְרֵן וּמִשָּׁה בְּעִמָּלֶק, כְּבִדּוֹת, מִשָּׁה שֶׁל וַיִּדְּיוּ עִמָּלֶק. גִּבּוֹר הַיָּדִים, אֵת הוֹרִיד וְכְאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל, גִּבּוֹר הַיָּדִים, וּמִזָּה אֶחָד מִזָּה בְּיָדוֹ, תִּמְכּוּ וְחֹר וְאֶהְרֵן עָלֶיָּה, וַיֵּשֶׁב תַּחְתּוֹ, וְשָׁמוּ אָבִן וְלִקְחוּ וְאֵת עִמָּלֶק אֵת יְהוֹשֻׁעַ וְהִפָּךְ הַשִּׁמְשׁ. בּוֹא עַד אֲמוֹנָה מִשָּׁה שֶׁל יָדָיו וַיְהִי אֶחָד, יְהוֹשֻׁעַ בְּאֲזָנֵי וְשִׁים בְּסִפֵּר וּזְכוּרֹן זֹאת כָּתַב אֶל־מִשָּׁה יְהוָה וַיֹּאמֶר חֲרֹב לִפְנֵי עֲמוֹ כָּל וַיִּקְרָא לִיהוָה, מִזְבֵּחַ מִשָּׁה וּבִנְה הַשְּׁמִיִם: מִתַּחַת עִמָּלֶק אֶת־זִכְרֵ אֲמִיחָה מִחָה כִּי לְדוֹר־מְדוֹר עִמָּלֶק עַל אֲדָנִי יִלְחֶם סִתָּר בְּיָד כִּי נָסִי. יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ,

## יח

הוציא כי עמו, לישראל יהוה עשה אשר כל את משה חתן מדין כהן יתרו וישמע  
 אחרי משה אשת את-צפרה משה חתן יתרו ויקח ממצרים. ישראל את יהוה  
 נכריה, בארץ הייתי גר לאמר, גרשם, מהם האחד שם בניה, שני ואת שלוחיה  
 חתן יתרו ויצא פרעה. מיד ויצילני עזרי, אבי אלהי כי לאמר, אליעזר, השני ושם  
 הוגד האלהים הר על שם חנה אשר המדבר אל משה אל ואשתו ובניו משה  
 משה ויצא עמו בניו ושני ואשתו אלי, בא יתרו חתנו הנה לאמר, למשה  
 אתם ויבא לשלום, לרעהו איש וישאלו לו, וישק לו, וישתחו חתנו, לקראת  
 בגלל המצרים ולכל לפרעה יהוה עשה אשר כל את לחתנו משה ויספר האלה  
 ומיד פרעה מיד יהוה הצילם וכי בדרך, מצאם אשר הטרח כל ואת ישראל,  
 מיד הצילם כי להם, יהוה עשה אשר הטובות כל על יתרו וישתומם המצרים.  
 ומיד מצרים מיד אותם הציל כי יהוה ברוך יתרו ויאמר פרעה: ומיד מצרים  
 עליהם. התנפלו כי זה בעבור מפל האלהים, יהוה גדול כי ידעתי עתה פרעה:  
 ישראל זקני וכל אהרן ויבא לאלהים, וזבחים עלות משה חתן יתרו ויקח  
 האלהים. לפני משה חתן עם לאכל-לחם

עד הבקר מן משה על העם כל ויעמד העם, את לשפט משה וישב ממחרת ויהי  
 אתה אשר הזה הדבר מה ויאמר: לעם, עושה הוא אשר כל את יתרו וירא הערב.  
 עדי-הערב? מן-הבקר עליך נצב העם וכל לבדך, יושב אתה מדוע לעם? עושה  
 יהיה כאשר כי האלהים: מאת משפט לדרש העם אלי יבא כי לחתנו משה ויאמר  
 ואת האלהים מצוות את להם ואודיע אחד כל את אשפט אלי, ויבאו ריב להם  
 תשחת בהשחתה עשה: אתה אשר הדבר טוב לא אליו משה חתן ויאמר תורתו.  
 לא הזה, הדבר עליך כבד עמך. אשר הזה העם כל וגם אתה גם סבלנות, בחסר  
 אתה היה עמך, אלהים ויהי ואיעצך לי שמענא ועתה לבדך. אתה לעשות תוכל  
 בהם והעידת אליהם את-דבריהם ותעלה לאלהים, שביניהם בדברים לעם  
 בהן, ילכו אשר את-הדרכים להם והודעת ואת-תורתו, האלהים את-חקי  
 אלהים, יראי חזקים אנשים העם מכל לך ראה ואתה יעשו. אשר ואת-המעשים  
 חמשים ושני מאות ושני אלפים שרי עליהם ושמת גאווה, שונאי צדיקים אנשים  
 אליך, יעלו הכבד ואת-הדבר בכל-יעת, את-העם ישפטו והם עשורות. ושני  
 הזה את-הדבר אם לך. ויעזרו מעליך, ויקלו הם, ישפטו הקטנים ואת-המשפטים  
 יבוא. בשלום אלי-מקומו הזה וכל-העם לעמד, ותוכל האלהים, אותך יחזק תעשה,  
 מכל חזקים אנשים משה ויבחר לו. אמר אשר כל ויעש חתנו, לקול משה וישמע  
 עשורות. ושני חמשים ושני מאות ושני אלפים שרי עליהם אותם וישם ישראל,

הם. שפטו קל וכל־דבר על־משה, העלו כבד וכל־דבר בכל־עת, את־העם ושפטו ארצו. אל והלך חתנו, את שלח ומשה

## יט

סיני: אל־מדבר באו הזה ביום מצרים, מארץ ישראל בני לצאת השלישי ובחדש אל עלה ומשה ההר. נגד ישראל שם ויחן סיני, מדבר אל ויבאו מרפידים, ונסעו ותגיד יעקב לבית תאמר כה לאמר: ההר מן האלהים אליו ויקרא האלהים, הר כנפי על כמו אתכם ואשא למצרים, עשיתי כמה ראיתם אתם ישראל. לבני את־בריתי, ושמתם בקולי תשמעו שמוע אם ועתה אלי. אתכם ואביא נשרים, כהנים ממלכת לי תהיו ואתם הארץ. כל לי כי העמים, מכל סגלה עם לי תהיו העם, לזקני ויקרא משה, ובא ישראל. בני אל תדבר האלה הדברים את קדוש, וגוי יחדו כליהעם ויען האלוהים אותם צוה אשר האלה הדברים כל את לפניהם ושם האלה את־הדברים משה ויעל ונשמע נעשה האלהים אשר־דבר כל ויאמרו העם ישמע למען הענן בעמוד אליך בא הנני אל־משה אדני ויאמר אל־האלהים אדני ויאמר אל־אדני העם את־דברי משה ויגד לעולם יאמינו בד ויגם עמד בדברי מוכנים ויהיו את־בגדיהם. ויכבסו ומחר, היום אתם וקדש בעם העד רד אל־משה, והבדלת כל־העם. לעיני סיני על־הר יהוה ירד השלישי ביום כי השלישי, ליום כל־הנגע מאומה, בו ומנגע אל־ההר מעלות לכם השמרו לאמר, סביב את־העם אדם ואם בהמה אם יירה, בחץ או יסקל באבנים כי יד, בו תגע לא ימות. מות בהר ההר. על יעלו הם מההר, ילכו והענן והשופרות הקולות כאשר יחיה. לא

היו לעם: ואמר בגדיהם: את ויכבסו אתם ויקדש העם אל ההר מן משה וירד ויהיו הבקר, לפנות השלישי ביום ויהי אשה. אל תגשו אל ימים, שלשת נכונים אשר העם כל ויחרד מאד, חזק שופר וקול סיני, הר על כבד וענן וברקים קולות בתחתית ויתיצבו מן־המחנה, האלהים לקראת את־העם משה ויוצא במחנה. עלה והעשן באש, האלהים עליו שיירד מפני כלו, מעשן היה סיני ההר ההר. מאד. וחזקים הולכים השופר קולות ויהיו מאד. נבהל העם וכל כבשן, כעשן ויקרא ההר, ראש אל סיני הר על יהוה וירד בקול. לו ענה והאלהים דבר, משה העד רד לאמר: אל־משה האלהים ויאמר משה. ויעל ההר, ראש אל למשה יהוה אל־יהוה המקריבים והכהנים המון. מהם ויפלו להבין, אל־האלהים יגשו פן בעם,



יְהוָה בָּהֶם פָּרַץ יִתְקַדְּשׁוּ, הָאֱלֹהִים

לִנּוּ הַעִידֶתָ אֹתָהּ כִּי סִינִי, הִרָא לַעֲלוֹת הָעַם יוֹכֵל לֹא הָאֱלֹהִים, אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר  
וַאֲהָרֹן אֹתָהּ וְעָלִיתָ רֹד לָךְ יְהוָה אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר אֹתָם. וְקִדְּשׁ הָהָר אֶת הַבְּדֵל לְאֹמֶר,  
מֹשֶׁה וַיֵּרֶד יְהוָה: בָּהֶם פָּרַץ פֶּן הָאֱלֹהִים אֶל לְעֹלֹת יִהְיֶה אֵל וְהָעַם וְהַכֹּהֲנִים עִמָּךְ  
אֲלֵיהֶם: וַיֹּאמֶר אֶל־הָעַם

## כ

הוֹצֵאתִיךָ אֲשֶׁר אֱלֹהֶיךָ, יְהוָה אֲנֹכִי לֵאמֹר: הָאֵלָה כָּל־הַדְּבָרִים אֶת יְהוָה וַיִּדְבֵּר  
פָּסָל לָךְ תַּעֲשֶׂה לֹא זֹלָתִי: אֲחֵרִים אֱלֹהִים לָךְ יִהְיוּ לֹא עֲבָדִים. מִבֵּית מִצְרַיִם, מֵאֶרֶץ  
לֹא לְאֶרֶץ: מִתַּחַת בְּמִים וְאֲשֶׁר מִתַּחַת בְּאֶרֶץ וְאֲשֶׁר מִמַּעַל בְּשָׁמַיִם אֲשֶׁר תִּמְוָנָה וְכָל  
אֲבוֹת עוֹן פָּקֵד קָנָא, אֶל אֱלֹהֶיךָ, יְהוָה אֲנֹכִי כִּי תַעֲבֹדָם, וְלֹא לָהֶם תִּשְׁתַּחֲוֶה  
וּלְשִׁמְרֵי לֹא־הִבִּי לְאֵלִים חֶסֶד וַעֲשֶׂה לְשֹׁנְאִי. וְעַל־רִבְעִים עַל־שְׁלֹשִׁים עַל־בָּנִים  
שָׁמוּ אֶת הַנְּשֹׂא אֶת יְהוָה יִנְקָה לֹא כִּי לְשׂוֹא, אֱלֹהֶיךָ יְהוָה שֵׁם אֶת תִּשְׂא לֹא מִצְוֹתֵי  
כָל־מְלָאכָתְךָ. אֶת וְתַעֲשֶׂה תַעֲבֹד, יָמִים שִׁשֶּׁת לְקַדְּשׁוֹ. הַשְּׁבֶת יוֹם אֶת זְכוֹר לְשׂוֹא.  
וּבִתְךָ וּבִנְךָ אֹתָהּ מְלָאכָה כָּל בּוֹ תַעֲשֶׂה לֹא אֱלֹהֶיךָ, לִיהוָה שְׁבֶת הַשְּׁבִיעִי וְהַיּוֹם  
עֲשֶׂה יָמִים בְּשִׁשֶּׁת כִּי בְקִרְבְּךָ. הֲגֵר וְהִגֵּר בְּהִמָּתֵךְ וְכָל וְחִמָּרְךָ וְשׂוֹרְךָ וְאִמָּתְךָ עֲבָדְךָ  
עַל הַשְּׁבִיעִי, בַּיּוֹם וַיֵּנַח בָּהֶם, אֲשֶׁר כָּל וְאֶת הַיָּם וְאֶת הָאֶרֶץ וְאֶת הַשָּׁמַיִם אֶת יְהוָה  
לָךְ יִיטֵב לְמַעַן אִמָּךְ וְאֶת אֲבִיךָ אֶת כָּבֵד וּקְדוּשָׁהּ. הַשְּׁבֶת יוֹם אֶת יְהוָה בְּרַךְ כֵּן  
לֹא תִנָּאֲף: לֹא לָךְ נָתַן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר הַטּוֹבָה הָאֲדָמָה עַל יָמִים תִּאֲרִיךְ וּלְמַעַן  
תִּחְמַד לֹא רָעָךְ, אֶת־אִשְׁתְּ תִחְמַד לֹא שִׁקָּר. עַד בְּרָעָךְ תַּעֲנֶה לֹא תִרְצָח: לֹא תִגְנֹב:  
וְלֹא אֶת־שׂוֹרוֹ, וְלֹא אֶת־אִמָּתוֹ, וְלֹא אֶת־עַבְדּוֹ, וְלֹא אֶת־שִׁדְּהוֹ, וְלֹא רָעָךְ, אֶת־בֵּית  
לְרָעָךְ. אֲשֶׁר כָּל וְלֹא כָל־בְּהֵמָתוֹ, וְלֹא אֶת־חֲמֹרוֹ,

וַיִּירָאוּ הַמַּעֲשֵׂן, הָהָר וְאֶת הַשׁוֹפָר קוֹל וְאֶת הַלְּפִידִים וְאֶת הַקּוֹל אֶת רֹאֵה הָעַם וְכָל  
אֵלֶינוּ יִדְבֹּר וְאֵל אֵלֵינוּ אֹתָהּ דִּבֵּר אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ מִרְחוֹק. עֲמַדוּ הָעַם וְכָל  
בָּא אֶתְכֶם נִסּוֹת בַּעֲבוּר כִּי הִתְחַזְּקוּ, מֹשֶׁה: אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר פְּרִינְמוֹת: הָאֱלֹהִים  
מִרְחוֹק, עֲמַד וְהָעַם תִּחְטְאוּ. לֹא לְמַעַן עֲלִיכֶם, יִרְאֵתוּ יְהִי לְמַעַן אֲלִיכֶם, הָאֱלֹהִים  
לְבֵית תֹּאמַר אֵלָה אֶל־מֹשֶׁה אֲדִנִּי וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים. שֵׁם אֲשֶׁר הָעֲרַפֵּל אֶל נִכְנָס וּמֹשֶׁה  
לָכֶם תַּעֲשׂוּ לֹא אֲלִיכֶם דְּבַרְתִּי מִן־הַשָּׁמַיִם כִּי רָאִיתֶם אֹתָם יִשְׂרָאֵל לִבְנֵי וְתִגִּיד יַעֲקֹב

עליו וזבחת תעשה-לי, אדמה מזבח לכם: תעשו לא זהב ואלהי כסף, אלהי את-שמי, אזכיר אשר בכל-המקום ואת-בקרך, את-צאנך ואת-שלמך, את-עלתך כי גזזות, אתם תבנה לא לי, תעשה מאבנים אס-ומזבח וברכתך. אליך אבוא תגלה לא למען על-מזבחי, במעלות תעלה לא ונטמא. עליהם הנפת חרבך עליו. את-ערוותך

## כא

לך, יעבד שנים שש עברי, עבד תקנה אם לפניהם: תשים אשר המשפטים ואלה תכנס אשה ואם יצא. לבדו יכנס, לבדו הוא אם חנם. חפשי יצא השביעית ובשנה בנות, או בנים לו וילדה אשה לו נותן האדון ואם אתו. האשה גם תצא עמו, את אהבתי העבד יאמר ענה ואם יצא לבדו והוא לאדונו, יהיו והילדים האשה האלהים, משפט אל אדניו אתו יקריב חפשי אצא לא ילדי ואת אשתי ואת אדני ועבדו במרצע, אנו את אדניו ורצע המזוזה, אל או הדלת אל אתו יקריב ואז לעולם.

חן תשים לא אם השפחות. כצאת תצא לא לשפחה, את-בתו איש ואם-ימכר רשות לו אין זר לעם אבל אותה; יפדה אותה, התחייב לו אשר אדונה, בעיני אס-אחרת יעשה-לה הבנות כמשפט ייעדנה ואם-לבנו בה. בגד כי אותה, למכור ויצאה לה, יעשה לא אלה את-שלשת ואם יגרע. לא וענתה כסותה שארה לו, יקח אבל ברצון, לא והוא יומת. מות ומת, את-רעהו איש יכה ואם כסף. בלי חנם על יזיד איש ואם הרוצח. שמה ינוס אשר מקום לך אתן בידיו, מסר האלהים אמו את או אביו את שמכה מי למות. תיקחנו מזבחי ומן בערמה להרגו רעהו ישראל מבני איש שיגנב מי יומת. מות אמו על או אביו על רע המדבר יומת. מות השכן את ויכו אנשים שנים יקללו ואם יומת. מות בידו, ונמצא ומכרו בו והתעמר בחוץ ויתהלך האדם יקום אם המטה, על ישכב אבל ימות, ולא באגרף או באבן את איש יכה ואם הרפואות. ואת ישלם בטולו את רק המכה, יהיה נקי מטה, על יומים, או אחד יום אס-ויחיה ינקם נקם ידו תחת ומת בשבט אמתו את או עבדו לא ילדה ויצא מעברת אשה ויכו אנשים שנים ילחמו אם הוא. כספו כי ינקם, לא נפש יתן הוא, אס-ומציר בהערכה. יתן האשה, איש ישים כאשר יענש מציר, כויה, תחת כויה רגל יד, תחת יד שן, תחת שן עין, תחת עין נפש. תחת

אָמתוֹ אֶת־עֵין אוֹ עֲבָדוֹ אֶת־עֵין אִישׁ יָכָה וְאִם חֲבוּרָה. תַּחַת חֲבוּרָה פָּצַע, תַּחַת פָּצַע שָׁלוֹ הַשְׁפָּחָה שֶׁן אֶת אוֹ הָעֶבֶד שֶׁן אֶת וְאִם עֵינוֹ תַּחַת יִשְׁלָחֵנוּ לַחֲפָשִׁי וְשִׁחָתָהּ, יִסְקַל סָקוֹל וּמָת, אִשָּׁה אוֹ אִישׁ שׁוֹר יָגַח וְאִם שְׁנֵים תַּחַת יִשְׁלָחֵם לַחֲפָשִׁי יָכָה, מִתְּמוֹל הוּא נִגַּח הַשׁוֹר וְאִם נָקִי. הַשׁוֹר וּבָעַל בָּשָׂרוֹ, אֶת יֹאכָל וְלֹא בְּאֲבָנִים, הַשׁוֹר בְּאֲבָנִים, יִסְקַל הַשׁוֹר אִשָּׁה, אוֹ אִישׁ וְהָמִית שְׁמָרוֹ, וְלֹא בְּאֲדוֹנָיו וְהוֹעֵד שְׁלֹשׁוֹם, עָלָיו: יִשְׁיֵמוּ אֲשֶׁר כָּכָל נָפְשׁוֹ כֶּפֶר יִתֵּן עָלָיו יוֹשֵׁם אִם־כֶּפֶר יוֹמָת. אֲדוֹנָיו וְגַם כֶּסֶף שְׁפָחָה, אוֹ עֶבֶד הַשׁוֹר יִנְגַּח וְאִם לוֹ: יַעֲשׂוּ הֵזֶה כַּמִּשְׁפָּט יִנְגַּח בֵּת אוֹ וְאִם־בֶּן בּוֹר יִחְפֹּר אוֹ בּוֹר אִישׁ וְאִם־יִפְתַּח יִסְקַל. וְהַשׁוֹר לְאֲדוֹנֵיהֶם, יִתֵּן דִּידֶרְכָּמָה שְׁלֹשִׁים וְהָמָת לְבָעָלָיו, יִתֵּן כֶּסֶף יִשְׁלָם, הַבּוֹר בָּעַל חֲמוֹר אוֹ שׁוֹר שְׁמָה וְנָפַל יִכְסֶּנוּ, וְלֹא הַחֵי הַשׁוֹר אֶת יִמְכְּרוּ וּמָת, הַשֹּׁכֵן שׁוֹר אֶת מִישָׁהוּ שֶׁל שׁוֹר יָגַח וְאִם לוֹ. יִהְיֶה מִתְּמוֹל הוּא נִגַּח כִּי הַשׁוֹר נוֹדַע וְאִם יִחְלָקוּ. הָמָת הַשׁוֹר וְאֶת כֶּסְפוֹ, אֶת וְיִחְלָקוּ לוֹ. יִהְיֶה וְהָמָת הַשׁוֹר, תַּחַת שׁוֹר יִשְׁלָם שְׁלָם יִשְׁמָרְנוּ, וְלֹא בְּבָעָלָיו וְהוֹעֵד שְׁלֹשׁוֹם,

הָעֶגְל, תַּחַת יִשְׁלָם עֲגָלִים חֲמִשָּׁה יִמְכְּרֵנוּ, אוֹ וְיִשְׁחַטְנוּ שָׂה, אוֹ עֶגֶל יִגְנֹב מִי אִם הִשָּׂה. תַּחַת צֹאן וְאַרְבַּע

## כב

אִשֶּׁם עָלָיו, הַשְׁמֶשׁ אִם־יִזְרַח דְּמַיִם. לוֹ אֵין וּמָת, וְהָכָה הַגִּנֵּב נִמְצָא בְּמַחְתֶּרֶת אִם הַגִּנֵּבָה, בִּידוֹ וְנִמְצָא אִם־וְיִשְׁאָר גִּנֵּבָתוֹ. תַּחַת יִמְכֹּר לוֹ, אִם־אֵין יוֹמָת. מוֹת הוּא, וְיָנִיחַ כָּרֶם, אוֹ שָׂדֶה מִישָׁהוּ יִרְעָה אִם יִשְׁלָם. אוֹתָם כְּפוֹל חַיִּים, כְּבֶשֶׂת וְעַד מַחְמוֹר כָּל אֶת יִרְעָה וְאִם תְּבוּאָתוֹ. לְפִי מִשְׁדָּהוּ יִשְׁלָם אַחֵר, בְּשָׂדֶה לְרַעוֹת בְּהֶמְתוֹ אֶת קוֹצִים וּמִצָּאָה אִשׁ תִּצָּא וְאִם כְּרָמוֹ. מִיטֵב וְאֶת שָׂדֶהוּ מִיטֵב אֶת יִשְׁלָם הַשָּׂדֶה, אֶת־הָאִשׁ: הַמִּבְעִיר יִשְׁלָם שָׂדֶה אוֹ שְׂבָלִים אוֹ גִּרְנוֹת וְשִׁרְפָה

הַגִּנֵּב, יִמְצָא אִם הָאִישׁ, מִבֵּית וְנִגְנֵב לְשֹׁמֵר, כָּלִים אוֹ כֶּסֶף לְרַעְהוּ אִישׁ יִתֵּן אִם שָׁלָא וְיִשְׁבַּע הָאֱלֹהִים לְפָנָי הַבֵּית בָּעַל יִקְרֹב הַגִּנֵּב, יִמְצָא לֹא וְאִם כְּפָלִים. יִשְׁלָם וְכָל וּבָגַד וְצֹאן וּבְהֶמָה עֶגֶל עַל נֶאֱמַר, עוֹל דְּבַר כָּל לְפִי רַעְהוּ שֶׁל הַפְּקֻדוֹן בְּכָל פֶּשַׁע עַל־יָדַי וְהִנֵּרְשַׁע שְׁנֵיהֶם, מִשְׁפָּט יָבוֹא הָאֱלֹהִים לְפָנָי שִׁיְהִיָּה, מֶה הַנִּטְעָנָה, אֲבָדָה כָּל אוֹ כֶּבֶשׂ אוֹ עֶגֶל אוֹ מִשָּׂא בַּהֲמָה לְרַעְהוּ נוֹתֵן מִי אִם לְרַעְהוּ. כָּפָל יִשְׁלָם הָאֱלֹהִים בֵּין תִּהְיֶה הָאֱלֹהִים שְׁבוּעַת יוֹדַע וְאֵין נִשְׁבָּה, אוֹ מָת אוֹ וְנִשְׁבַּר לְשֹׁמֵר, בַּהֲמָה

וְאִם יִשְׁלַם. וְלֹא אֲדוֹנִי, יִקְבַּל וְכךָ הִרְעָה, בְּפִיקְדוֹן כָּלל בְּרָשָׁע פָּעַל שְׁלֹא שְׁנִיחָהּ,  
יִשְׁלַם. וְלֹא הִטְרָפָה, אֶל יוֹבִילָנוּ יִהְיֶה, חִיָּה טְרוּף וְאִם לֹאדוֹן. יִשְׁלַם מֵאֲתוֹ, יִגְנֹב  
וְאִם יִשְׁלַם עִמּוֹ אֵינָנוּ וּבְעֵלֵינוּ נִשְׁבָּה אוֹ מֵת אוֹ וְנִשְׁבֵּר רָעָהוּ מֵאֵת מִי יִשְׁאֵל וְאִם  
שְׁכָרוֹ. תַּחַת לֹו יִהְיֶה הוּא, שְׁכִיר וְאִם יִשְׁלַם, לֹא עִמּוֹ, הָאָדוֹן

לֹאשֶׁה: לֹו יִמְהַרְנֶה מְדוּר עִמָּהּ, וְשָׁכַב אֶרְשָׁה לֹא אֲשֶׁר בְּתוֹלָה אִישׁ יִפְתָּהּ וְאִם  
לֹא מְכַשְׁפִּים הִבְתּוֹלַת. כְּמֹהֵר יִשְׁקַל כֶּסֶף לֹאשֶׁה, לֹו לְתַתָּה אֲבִיָּה יִמָּאן אִם־מָאן  
זוֹלָתִי יִשְׁמַד, בְּמֹות לֹאלֹהִים הַמְקַרֵּב יוֹמֵת: מוֹת עִם־בְּהֵמָה כָּל־הַשָּׂכָב תַּחֲיוֹן.  
לְבַדּוֹ. לִיהוֹה

כָּל־אֱלֻמָּנָה מִצְרִים. בֹּאֲרֵץ הֵייתֶם גֵּרִים כִּי אוֹתוֹ, תִּלְחֲצוּ וְלֹא תוֹנוּ לֹא וְאֶת־הַגֵּר  
אֶת־קוֹלָם אֲשֻׁמַּע שְׁמוֹעַ אֲלֵי, וְזַעְקוֹ וְקִרְאוֹ אֲתֶם, תִּרְעוּ בְּרָעָה אִם תַּעֲנוּ: לֹא וְיִתּוֹם  
אִם וְתוֹמִים. וְיִלְדֵיכֶם אֱלֻמָּנוֹת נְשִׁיכֶם וְיִהְיוּ בְּחֶרֶב, אֲתֶכֶם וְאֶהְרֹג בְּחֵמָה, וְאֶכְסֵם  
נֶשֶׁךְ. עָלֵינוּ תִשְׁימוּ לֹא כְנוּשָׁה, לֹו תִהְיֶה לֹא עִמָּךְ, אֲשֶׁר הָעֲנִי לֹאחִיד כֶּסֶף תִּלְוָה  
הוּא כִי לֹו. תִּשְׁיבְנוּ הַשְּׂמֵשׁ שֶׁתִּשְׁקַע לִפְנֵי בְּמִשְׁכּוֹן, שְׁכַנְךָ אֶת־בְּגָד אִם־תִּמְשִׁיד  
רְחוּם כִּי אֲתוֹ, אֲשֻׁמַּע אֲלֵי, יִזְעַק וְאִם יִשְׁכַּב? בְּמָה לְעֵרוֹתוֹ, הַבְּגָד זֶה רַק כְּסוּתוֹ,  
תֵּאָחֵר, לֹא וְיִקְבֹּד גִּרְנֶךָ רֹאשִׁית תֵּאָרֵר לֹא עִמָּךְ וְנִשְׂאִי תִקְלַל לֹא אֱלֹהִים אֲנִי.  
שְׁבַעַת וְאֶת־בְּהֵמָתְךָ: וְאֶת־כֶּבֶשֶׁךָ אֶת־עֶגְלֶךָ תַעֲשֶׂה כֶּכָּה לִי. תִתֵּן בְּנִיךָ אֶת־בְּכוֹרוֹת  
לִי, תִהְיוּ קְדוּשִׁים וְאֲנֻשִׁים לִי. אֲתוֹ תִשְׁיב הַשְּׂמִינִי וּבִיּוֹם אֲמוֹ, תַּחַת יִהְיֶה יָמִים  
אֲתוֹ. תִשְׁלִיכּוּ לִפְלֵב תֹאכְלוּ, לֹא טְרָפָה וּבֶשֶׂר

## כג

רַבִּים עִם תִּהְיֶה לֹא שְׁקָר. עַד לִהְיוֹת הָרָשָׁע עִם תִּסְכִּים לֹא שׁוּא, שְׁמוּעָה תִקְבֹּל לֹא  
תִחַמַּל לֹא וְעֲנִי מִשְׁפָּט. לְהִטּוֹת רַבִּים אַחֲרֵי לְנִטּוֹת עֲלִירֵב תַעֲנֶה וְלֹא לְרָעָה,  
וְאִם לֹו. תִשְׁיבְנוּ הָשֵׁב תוֹעָה, חֲמוּרוֹ אֶת אוֹיְבֶךָ שׁוּר אֶת תִּפְגָּשׁ אִם בְּמִשְׁפָּט.  
אוֹתָהּ תִקִּים אֲלֵא אוֹתָהּ, תַעֲבֹר לֹא מִשְׁאָה, תַּחַת נִפְלֵת אֵיבֶךָ בְּהֵמַת אֶת תִּרְאָה  
עִמּוֹ.

תַצְדִּיק וְלֹא תִהְרֹג, אֶל וְצָדִיק וְנָקִי תִרְחֹק, שְׁקָר מִדְּבַר בְּרִיבוֹ: עֲנִי מִשְׁפָּט תִטָּה לֹא

דברי ומשחתות ראים עיני מעורות המתנות כי תקח, לא ומתנות שחד. בגלל רשע מצרים. בארץ הייתם כִּי־גרים הגר, את־נפש יודעים אתם כי תלחצו, לא וגר צדק. תעשה שמטה בשביעית את־תבואתה. ואספת את־אדמתך, תזרע שנים שש לכרמך תעשה כן השדה. חית תאכל הנותר ואת עמך, אביני ואכלו ותשמטנה, שורך ינוח למען מנוחה, השביעי וביום מלאכתך, את תעשה ימים ששת ולזיתך. אלהים ושם שמרו אליכם אמרתי אשר כל והגר. בן־אמתך ינפש ולמען וחמורך, מפִּיכם־שמע ולא תזכירו לא אחרים

תאכל ימים שבעת לעשות, תשמר המצות את־חג לי. תחגו בשנה ומנים שלשה פני יראו ולא ממצרים, יצאת בו כי האביב, חדש למועד צויתך כאשר מצות, בצאת האסיף וחג בשוך, תזרע אשר יריך ממעשי תעשה בכורים קציר וחג ריקם. לפני וכורך כל יראה בשנה פעמים שלש השדה. מן מעשיך את באספך השנה על תזבח לא גבולך, את וארחיב מפניך הגוים את אוציא כאשר כי אלהיך. יהוה בית תביא אדמתך תבואת בכורי את בקר. עד חגי חלב ילין ולא קרבני, דם חמץ לשמך לפניך מלאכי שלח אנכי והנה אמו. בחלב גדי תבשל לא אלהיך, יהוה כי בו, תמרה ואל לו, ושמע לך השמר לך: הכינתי אשר אליה־ארץ להביאך בדרך אצוה אשר כל את ועשיתם בקולי תשמעו שמוע אם עליו. שמי כי לך, יסלח לא כל־הארץ. לי כי העמים, מכל סגלה עם לי תהיו את־בריתי, ושמרתם אתכם, ישראל. לבני תאמר האלה את־הדברים קדוש. וגוי כהנים ממלכת לי תהיו ואתם ואתנגד לא־ביכם איב אליכם, אמר אשר כל את ועשיתם בקולי תשמעו שמוע אם והכנעני והפרזי והחתי האמרי אל והביאך לפניך מלאכי ילך כי למתנגדיכם. לא תעבדם, ולא לאלהיהם תשתחוה לא והכחדתים: והיבוס והחוי והגרגשי את־יהוה ועבדת את־מצבותיהם. תשבר ושבר תהרסם הרס כי כמעשיהם, תעשה לא מקרבכם. מחלה והסרתי ואת־מימך, ואת־יניך את־לחמך וברכתי אלהיך, לפניך, אשלח ואת־הפחד אמלא ימך מספר את ארצך, על עקרה ולא עקר יהיה לנסים. את־כל־אי־בך ונתתי אליהם, בא אתה אשר בכל־הגוים מהומה ואביא ואת־החתי ואת־הכנעני ואת־החוי ואת־האמרי ותגרש לפניך, את־הצרעה ואשלח חית עליך וירבו שממה, הארץ תהיה שלא כדי אחת, בשנה אגרשם לא מלפניך: את ושמתי הארץ. את וירשת תרבה אשר עד ממך, אגרשם מעט לפי הארץ. ונתתי פרת נהר הגדול הנהר עד המדבר ומן פלשתים ים עד סוף מים גבולך ישובו ולא ברית. ולא־להיהם להם תכרת לא מפניך וגרשתם הארץ ישבי את בידכם לך יהיו הם אלהיהם, את תעבד אם כי לי, אותך יחטיאו לא למען בארצך,

## כד

ישראל, מזקני ושבעים ואביהוא ונדב ואהרן אתה יהוה, אל עלה אמר: ולמשה לא והעם יגשו, לא והם האלהים, אל לבדו משה יגש ליהוה. מרחוק והשתחוו ויען החקים, ואת האלהים דברי כל את לעם ויספר משה ויבא עמם. יחד יעלה ויכתב ונשמע. נעשה יהוה דבר אשר הדברים כל את לאמר, אחד בקול העם כל עשרה ושנים הנה, תחת מזבח ויבן בבקר משה וישכם יהוה, דברי כל את משה ויזבחו עלות ויעלו ישראל בני את-נערי וישלח ישראל שבטי עשר לשנים אבנים חצי ואת קערות, אל ויצק הדם חצי את משה ויקח עגלים: ליהוה שלמים זבחי אשר כל ויאמרו: העם, באזני ויקרא הברית ספר את ויקח המזבח. על ויצק הדם דם הנה ויאמר עליהם ויזרק את-הדם משה ויקח ונשמע. נעשה יהוה דבר האלה-כל-הדברים על אתכם יהוה כרת אשר הברית

אשר את-המקום ויראו ישראל. מזקני ושבעים ואביהוא ונדב ואהרן משה ויעל לטהר. השמים וכעצם הספיר, לבנת כמעשה רגליו ותחת ישראל, אלהי שם עמד וישתו. ויאכלו האלהים, במקום ונראו אחד, לא אף נאבד לא ישראל ומנבחי האבן, את-לחת לך ואתנה שם, והיה אליההר אלי עלה אלי-משה: יהוה ויאמר לידו, העומד ויהושע משה ויקם להורתם. כתבתי אשר ואת-המצות את-התורה והנה אליכם, שנשוב עד שם שקטים היו אמרו: ולזקנים האלהים. הר אל ויעלו אל ויהושע משה ויעל אליהם. יגשו משפט, יקרה למישהו אם עמכם. וחור אהרן ששת הענן ויכסו סני הר על האלהים כבוד וירד ההר. את פסה והענן ההר, כאש יהוה כבוד וצורת הענן מתוך השביעי ביום משה אל יהוה ויקרא ימים ההר, אל ויעל הענן תוך אל משה ויבא ישראל בני לעיני ההר פסגת על בוערת לילה וארבעים יום ארבעים בהר שם ויהי

## כה

ידם כל-אשר מאת ראשית קחו ישראל: לבני אמרתי לאמר: אלי-משה יהוה וידבר

וְכִסֵּף, זֶהָב, מֵאֲתָם: תִּקְחוּ אֲשֶׁר הִתְרוּמָה הִיא וְזֹאת אֶת־רֹאשִׁיתִי. וְתִקְחוּ לְלִבּוֹ, אֵילִים וְעוֹרוֹת עֲזִים וְשִׁעְרוֹת מְשֹׁזָר וְשֵׁשׁ כָּפוֹל שְׁנֵי וְתוֹלַעַת וְאַרְגָּמָן וְתִכְלֶת וְנֹחֶשֶׁת לְאַפֹּד לְחִירִתָּה מְלוֹאִים וְאַבְנֵי שֹׁהֵם וְאַבְנֵי שָׁטִיִּם. וְעֲצֵי תִכְלֶת, וְעוֹרוֹת מְאֲדָמִים, אוֹתָךְ מִרְאֶה אֲנִי אֲשֶׁר כָּכָל לִי וְעֲשִׂית בְּכֶם: וְאַרְאֶה מִקְדָּשׁ, לִי וְתַעֲשֶׂה וְלִמְעִיל: הַעֲדוֹת אֲרוֹן וְתַעֲשֶׂה תַעֲשׂוּ. וְכֵן כָּל־כְּלָיו, תִּבְנִית וְאֵת הַמִּשְׁכָּן אֶת־תִּבְנִית בְּהָר, קוֹמָתוֹ. וְחֲצִי וְאַמָּה רָחֲבוֹ, וְחֲצִי וְאַמָּה אָרְכוֹ, וְחֲצִי אַמְתִּים נֶרְקָבִים, בְּלִי מַעֲצֵי סָבִיב מְשֻׁזָּרִים זֶהָב זָרִים לָהּ וְעֲשִׂית תַּצְפֹּנָה, וּמַחוּץ מִבֵּית טְהוֹר, זֶהָב אֶתָּה וְצִפִּית צָלַע עַל טַבְּעוֹת שְׁתֵּי צִלְעוֹתֶיהָ: אַרְבַּע עַל וְנָתַת זֶהָב, טַבְּעוֹת אַרְבַּע לָהּ וְעֲשִׂית וְתַצְפֶּה נֶרְקָבִים בְּלִיתִי מַעֲצֵי מוֹטוֹת וְתַעֲשֶׂה הַשְּׁנִי. הַצָּלַע עַל טַבְּעוֹת וְשְׁתֵּי אֶחָד, הָאֲרוֹן אֵת לְשֵׁאת הָאֲרוֹן, בְּצַדִּי אֲשֶׁר הַטַּבְּעַת אֶל הַבָּדִים אֵת וְתִבְיָא בְּזָהָב. אוֹתָם אֲתָן אֲשֶׁר הַעֲדַת אֵת הָאֲרוֹן אֶל וְתִשִּׁים יְזוּזוֹ. לֹא הַבָּדִים יִהְיוּ הָאֲרוֹן בְּטַבְּעוֹת בָּהֶם. רָחֲבָה. וְחֲצִי וְאַמָּה אָרְכָּה, וְחֲצִי אַמְתִּים טְהוֹר, מְזֻהָב כֶּסֶף וְתַעֲשֶׂה לָךְ. כְּרוֹב יַעֲשׂוּ הַכַּפֶּרֶת. צִדִּי שְׁנֵי עַל אוֹתָם וְשִׁמְתָּ מִקְשָׁה, זֶהָב כְּרוֹבִים שְׁנֵי וְעֲשִׂית שְׁנֵי אֵת וְתַעֲשֶׂה הַכַּפֶּרֶת, שֶׁל הַשְּׁנֵי הַצֵּד מִן אֶחָד וְכְרוֹב הַזֶּה, הַצֵּד מִן אֶחָד מְצַלִּים מִלְּמַעְלָה, כְּנַפְיָהֶם אֵת פּוֹרְשִׁים הַכְּרוֹבִים יִהְיוּ הַצִּדִּדִּים. שְׁנֵי עַל הַכְּרוֹבִים הַכְּרוֹבִים. פָּנֵי יִהְיוּ הַכַּפֶּרֶת אֶל אֲחִיו, אֶל אִישׁ וּפְנִיָּהֶם הַכַּפֶּרֶת, עַל בְּכַנְפֵיהֶם לָךְ. אֲתָן אֲשֶׁר הַעֲדַת אֵת תִּשִּׁים הָאֲרוֹן וְאֶל מִלְּמַעְלָה, הָאֲרוֹן עַל הַכַּפֶּרֶת אֵת וְתִשִּׁים עַל־אֲרוֹן אֲשֶׁר הַכְּרָבִים שְׁנֵי מִבֵּין הַכַּפֶּרֶת מֵעַל אֶתָּךְ וְדִבְרַתִּי מִשָּׁם, לָךְ וְנוֹדַעְתִּי אָרְכוֹ טְהוֹר, זֶהָב שְׁלֹחַן וְעֲשִׂית יִשְׂרָאֵל. אֶל־בְּנֵי אוֹתָךְ אֲצַוָּה כָּל־אֲשֶׁר וְאֵת הַעֲדַת, זֶהָב מְעַקְלִים גְּבוּלוֹת לָהּ וְעֲשִׂית וְחֲצִי. אַמָּה וְגִבְהוֹ אַמָּה, וְרָחֲבוֹ אַמּוֹת, שְׁתֵּים סָבִיב, טַפַּח זֶר לָהּ וְעֲשִׂית סָבִיב,

אַרְבַּע אֵת וְנָתַת זֶהָב, טַבְּעוֹת אַרְבַּע וְעֲשִׂית סָבִיב. לְכַתֵּר מְסַבֵּב קָשׁוּט וְתַעֲשֶׂה לְבָתִּים הַטַּבְּעוֹת וְהִיוּ לְמִסְגָּרָת. מִתַּחַת שְׁלָה, הַרְגָּלִים חִלְקֵי אַרְבַּעַת עַל הַטַּבְּעוֹת אוֹתָם וְצִפִּית שָׁטִיִּם, מַעֲצֵי הַבָּדִים אֵת וְעֲשִׂית הַשְּׁלֹחַן. אֵת בָּהֶם לְשֵׁאת כְּדֵי לְבָדִים, וְאֶת־כַּפּוֹתֶיהָ אֶת־קַעְרוֹתֶיהָ וְתַעֲשֶׂה הַשְּׁלֹחַן: בָּהֶם וְנִשָּׂא טְהוֹר, בְּזָהָב עַל וְתִשִּׁים אוֹתָם: תַּעֲשֶׂה טְהוֹר מְזֻהָב בְּהֵן יֶסֶף אֲשֶׁר וְאֶת־כּוֹסֶתֶיהָ וְאֶת־מִנְקִיּוֹתֶיהָ תִּמְדִּי. לְפָנֶי הַפָּנִים לֶחֶם הַשְּׁלֹחַן

וּגְבִיעֶיהָ וְקִנִּיָּה יִרְכֶּה הַמְּנוֹרָה, אֵת תַּעֲשֶׂה מִקְשָׁה טְהוֹר, מְזֻהָב מְנוֹרָה וְעֲשִׂית שֶׁל קִנִּים שְׁלֹשָׁה מְצַדֶּיהָ, יוֹצְאִים קִנִּים וְשֹׁשֶׁה יִהְיוּ. מִמֶּנָּה וּפְרָחֶיהָ וְכַפְתָּרֶיהָ גְּבִיעִים וְשְׁלֹשָׁה הַשְּׁנֵי. מְצַדָּה הַמְּנוֹרָה שֶׁל קִנִּים וְשְׁלֹשָׁה הָאֶחָד, מְצַדָּה הַמְּנוֹרָה

המנורה. מן היצאים הקנים לששת כו ופרח, כפתור האחד בקנה משקדים שלה. והשונים כפתורים האחד בקנה שקדים, מגלפים גביעים ארבעה ובמנורה לששת ככה ממנה, הקנים ארבעת תחת וכפתור ממנה, הקנים שני תחת הכפתור הכפתורים שקדים. מעצבים גביעים ארבעה ובמנורה המנורה, מן היצאים הקנים שבעה, נרותיה את ועשית טהור: אחד מזהב מקשה כלה יהיו, ממנה והקנים טהור מזהב ואת־בסיה ואת־מחתתה פניה. עבר על והאירו נרותיה, את והעלית לך המראה התבנית כפי תעשה ראה, טהור. זהב כפר האלה כל־הכלים תעשה: בהר.

## כו

כרבים שני, ותולעת וארגמן ותכלת משור משש יריעת עשר תעשה המשכן ואת ארבע ורחב אמה, ועשרים שמונה האחת היריעה ארץ אתם. תעשה חשב מעשה יהיו יריעות וחמש היריעות. לכל תהיה אחת מדה תהיה, האחת היריעה אמות ותעשה אחותה. אל אשה מחברות יהיו יריעות וחמש אחותה, אל אשה מחברות תעשה וכן למחברת, האחד הקצה מן האחת היריעה שפת על תכלת לולאות להן ליריעה תעשה לולאות חמשים השנית. למחברת החיצונה היריעה שפת על מקבילות השנית, במחברת אשר היריעה מקצה תעשה לולאות וחמשים האחת, לאחת אחת היריעת את וחברת זהב, טבעות חמשים ועשית הלולאות. לזו זו עשר אחד המשכן, על לכסוי שערים עורות ותעשה אחד. המשכן והיה בטבעות, האחת היריעה ורחב אמה, שלשים האחת היריעה ארץ אותם. תעשה עורות היריעות חמשת את וחברת היריעת. עשרה לאחת תהיה אחת מדה אמות, ארבע האהל פני מול אל הששית היריעה את וכפלת יחדו, היריעות ששת ואת יחדו, המחברת, לפי האמצעית האחת, היריעה שפת על לולאות חמשים ותעשה השנית. המחברת היריעה שפת על תעשה לולאות וחמשים

את וחברת הלולאות, מן הטבעות את וחברת חמשים, נחשת טבעות ועשית היריעה חצי את האהל, ביריעות העודף את תחת ותשים לאחד. והיה היריעות, מזה ואמה מזה אמה האהל. מאחורי תכסה האהל, יריעות לעדף תכסה הנשארת מזה האהל צדי על מכסה יהיה האהל, יריעות מארץ היריעות, של העודף מן עורת ומכסה מאדמים אילים עורת לאהל מכסה ועשית יכסה. למען ומזה,



האחד, העמוד את תעשה אמות עשרת שטים. מעצי למשכן עמודים ותעשה לזו, זו מתאימות האחד, לעמוד ידות שתי האחד: העמוד רחב וחצי אחת ואמה הצפון. מצד עמודים עשרים לאהל, עמודים ותעשה המשכן. עמודי לכל תעשה כן לשני האחד לעמוד אדנים שני העמודים, לעשרים תעשה כסף אדני וארבעים עשרים אלנגב השני והצלע צדדיו. לשני האחד לעמוד אדנים ושני צדדיו, אדנים ושני צדדיו, לשני האחד לעמוד אדנים שני כסף, אדניהם וארבעים עמודים ששה תעשה זמה, הפונה לחלק האהל, ומאחורי צדדיו. לשני האחד לעמוד מלמטה, שוה והיה האחוריים. מן המשכן פנות על תעשה עמודים ושני עמודים. שוות הפאות, לשתי תעשה ככה אחד, מפגש אל מראשיהם שוים יהיו וכמותו לעמוד אדנים שני עשר, ששה כסף ואדניהם עמודים, שמונה ויהיו תהיינה. שטים, מעצי בריחים ועשית האחד. לעמוד אדנים ושני צדדיו, לשני האחד האחד לצלע לעמוד בריחים וחמשה המשכן. של אחד מצד האחד לעמוד חמשה אל-הים. המשכן של האחורי לצלע לעמוד בריחים וחמשה השני, המשכן של ואת-העמודים האחר. הצד אל אחד מצד יעבר העמודים שבין התיכון והבריח וצפית את-הבריחים, בהם תביא אשר זהבות תעשה ואת-הטבעות זהב, תצפה בהר. הראית אשר התבנית כפי המשכן את והקמת זהב. את-הבריחים

אתו תעשה ארג מעשה שזור, ושש שני ותולעת וארגמן מתכלת פרכת ותעשה וכותרתיהם זהב, מצפים נרקבים בלתי עמודים ארבעה על אותו ותשים כרובים. לפנים שמה והבאת העמודים, על הפרכת את ונתת כסף. ארבעה ואדניהם זהב, הקדשים. קדש ובין הקדש בין לכם הפרכת והבדילה העדות, ארון את הפרכת מן מחוץ השלחן את ותשים הקדשים. בקדש העדות ארון את בפרכת ותכסה על תשים השלחן ואת הדרומה, המשכן צד על השלחן נגד המנורה ואת לפרכת, שזור שני ותולעת וארגמן מתכלת האהל לפתח מסד ועשית הצפונה. המשכן צד זהב, אתם וצפית עמודים, חמשה לפרכת ועשית רקם. מעשה משור, ושש נחשת. אדני חמשה להם ויצקת זהב, וכותרתיהם

יְהִי רַבּוּעַ רָחוּב, אֲמוֹת וְחֻמֵּשׁ אָרְכוֹ אֲמוֹת חֲמֵשׁ שָׁטִים, מַעְצֵי מִזְבֵּחַ וְעִשִּׂית תְּהִינָה מִמֶּנּוּ פִּנְתָּיו אַרְבַּע עַל אֶת־קִרְנָתָיו וְעִשִּׂית קוֹמָתוֹ. אֲמוֹת וְשֵׁלֶשׁ הַמִּזְבֵּחַ, וְאֶת־מִזְרָקָתָיו, וְאֶת־מִכְסָּהּ, לַמִּזְבֵּחַ, זֶר וְעִשִּׂית נְחֹשֶׁת: אוֹתוֹ וְצִפִּית קִרְנָתָיו, מַעֲשֵׂה מִכְבָּר לוֹ וְעִשִּׂית נְחֹשֶׁת. תַּעֲשֶׂה כָּל־כְּלָיו וְאֵת־מַחְתָּתוֹ, וְאֶת־מִזְלָגָתוֹ, וְתִשִּׂים הַצִּלְעוֹת. אַרְבַּעַת תַּחַת נְחֹשֶׁת טַבְּעוֹת אַרְבַּע לַמִּכְבָּר וְעִשִּׂית נְחֹשֶׁת, רֶשֶׁת לַמִּזְבֵּחַ וְתַעֲשֶׂה הַמִּזְבֵּחַ. חָצִי עַד יְהִי וְהַמִּכְבָּר מִלְּמַטָּה, הַמִּזְבֵּחַ מִכְבָּר תַּחַת אוֹתָם וַיְהִיו אֶל־הַטַּבְּעוֹת, אֶת־הַבָּדִים וְתִבְיֵא נְחֹשֶׁת. אוֹתָם וְצִפִּית בְּלִי־רֻקָּב, מַעְצֵי בָדִים מֵה לִּפִּי אוֹתוֹ, תַּעֲשֶׂה תַּפְרִים וְחֹסֶר חִלּוּל אוֹתוֹ: בְּשֵׂאת הַמִּזְבֵּחַ עַל־צִדְדֵי הַבָּדִים הַחֹצֵר יְרִיעוֹת הַדְּרוֹם לְצַד לְאַהֲלָה, חֹצֵר וְעִשִּׂית אוֹתוֹ. תַּעֲשֶׂה כַּךְ בַּהֵר, לֶךְ שֶׁהָרָאָה עֲשָׂרִים וְאַדְנִיָּהֶם עֲשָׂרִים וְעַמּוּדֵיהֶם הָאֶחָד. לְצַד אִמָּה מֵאָה אַרְךָ מְשׁוֹר, מִשָּׁשׁ אַרְךָ, אִמָּה מֵאָה יְרִיעוֹת הַמִּזְרָחִי לְצַד בֵּן כֶּסֶף. וְחִשּׁוּקֵיהֶם וְוִיָּהֶם נְחֹשֶׁת, הַעַמּוּדִים שֶׁל וְהַחֲשׂוּקִים וְהַוִּיִּים נְחֹשֶׁת, עֲשָׂרִים וְאַדְנִיָּהֶם עֲשָׂרִים וְעַמּוּדֵיהֶם עַמּוּדֵיהֶם אִמָּה, חֲמִשִּׁים יְרִיעוֹת יְמָה לִפְאֵת הַחֹצֵר וְרוּחַב כֶּסֶף. מְצַפִּים וְאַדְנִיָּהֶם עַמּוּדֵיהֶם אִמָּה, חֲמִשִּׁים יְרִיעוֹת הַדְּרוֹם אֶל הַחֹצֵר וְרוּחַב עֲשָׂרָה: וְאַדְנִיָּהֶם עֲשָׂרָה עַמּוּדֵיהֶם הָאֶחָד, לְצַד הַיְרִיעוֹת גְּבוּהָ אִמָּה עֲשָׂרָה וְחֻמֵּשׁ עֲשָׂרָה. וְאַדְנִיָּהֶם עֲשָׂרָה עַמּוּדֵיהֶם גְּבוּהָ, הַיְרִיעוֹת אֲמוֹת, עֲשָׂרָה חֲמֵשׁ הַשָּׁנִי וְהַצֵּד שְׁלֹשָׁה. וְאַדְנִיָּהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַרְגָּמָן מִתְכַּלֵּת גְּבוּהוֹ, אִמָּה עֲשָׂרִים מִסָּף, הַחֹצֵר וְלִשְׁעַר שְׁלֹשָׁה. וְאַדְנִיָּהֶם שְׁלֹשָׁה, אַרְבָּעָה. וְאַדְנִיָּהֶם אַרְבָּעָה עַמּוּדֵיהֶם רוּקָם, בְּמַעֲשֵׂה מְשׁוֹר וְשֵׁשׁ שְׁזוֹר שְׁנֵי וְתוֹלַעַת הַחֹצֵר וְאַרְךָ נְחֹשֶׁת. וְאַדְנִיָּהֶם כֶּסֶף, וְרֹאשֵׁיהֶם כֶּסֶף, מְצַפִּים סָבִיב הַחֹצֵר עַמּוּדֵי כָּל וְאַדְנִיָּהֶם שְׁזוֹר, מִשָּׁשׁ אֲמוֹת חֲמֵשׁ וְגְבוּהָ חֲמִשִּׁים, עַל חֲמִשִּׁים וְרוּחַב מֵאָה, עַל מֵאָה נְחֹשֶׁת. הַחֹצֵר שֶׁל וְהַיְתָדוֹת הַכֹּלִים וְכָל הַבִּנְיָן וְכָל נְחֹשֶׁת.

תָּמִיד נָר לְהַעֲלוֹת לַמֶּאֱזֹר כְּתִית זָךְ זֹאת שָׁמֶן אֱלִיף וַיִּקְחוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֶת צוֹ וְאֵתָה עַד מַעֲרֵב וּבְנֵיו אֶהְרֹן אוֹתוֹ יְדִלִיק הַבְּרִית, עַל אֲשֶׁר לִפְרֻכַת מַחוּץ הַעֲדוֹת, בְּאֵהֶל יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי מֵאֵת לְדֹרֹתֵיכֶם עוֹלָם חֶקֶת יְהוָה, לִפְנֵי בִקֹּר.

## כח

וְגָב אֶהְרֹן לִי, לִכְהֵן יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי וְאֶת־בְּנֵיו אַחִיד אֶת־אֶהְרֹן אֱלִיף הַקָּרֵב וְאֵתָה לְכַבּוֹד אַחִיד לְאֶהְרֹן קֹדֶשׁ בְּגָד וְתַעֲשֶׂה אֶהְרֹן. בְּנֵי וְאֵיתָמָר וְאַלְעָזָר וְאַבִּיהוּא וְעֲשׂוּ וְתִבּוּנָה, חֲכָמָה רוּחַ מְלֵאֲתִי אֲשֶׁר הֵלֵב, חֲכָמִי כָּל אֶל דְּבַר וְאֵתָה וְלִתְפָּאֲרָתָה.

החשן יעשו: אשר הבגדים ואלה לי. יכהן אשר לקדשו, לאהרן הקדש בגדי את ולבגיו לאהרן קדש בגדי ויעשו והאבנט, והמצנפת תשבץ וכתנת והמעיל והאפוד השש. ואת התולעת ואת הארגמן ואת התכלת ואת הזהב את יקחו והם לי: לכהן לו, יהיו מחברות כתפות שתי רקם. ארג מעשה משור, משש האפוד את ויעשו עליו, אשר הכתפות של והחשב מחברות. החלקים שני על האחת, אל אחת ולקחת משור. ושש שני ותולעת וארגמן ותכלת טהור מזהב יהיה, ממנו כמעשהו שמות ששה ישראל. בני שמות את עליהן ופתחת יהלם, אבני האבנים, שתי את מעשה תולדותם. לפי השנית, האבן על הנותרים השמות וששת האחת, האבן על ישראל. בני שמות על האבנים שני את תחרט חותם חריטת אבן, עבודת אמנות וישא ישראל, לבני הן זכרון אבני האפוד, כתפות על האבנים שתי את ושמת ותעשה עליהם. זכרון כתפיו שתי על יהיה לפני ישראל בני שמות את אהרן בפרחים, משורות טהור, מזהב גדילים שרשרות שתי ועשית טהור: מזהב כתפות על המשבצות, על הקלועות הגדילים שרשרות את ונתת קליעה, מעשה מלפנים: כתפתיהם

ותכלת, מזהב, אתו: תעשה האפוד כמעשה רקם, מעשה משפט, חשן ועשית וזרת ארכו וזרת כפול, יהיה מרבע, אותו תעשה משור. ושש שני, ותולעת וארגמן, פטדה אדם, תהיה: אבנים שורת שורות, ארבעה אבן משבץ בד בו ותרקים רחבו. לשם השלישי והטור ויהלם. וספיר נפך השנית, והשורה האחת. השורה ויהלם, מקשרים זהב, מקפים וישפה, ושהם תרשיש הרביעית: והשורה ואחלקמה: שבו לפי עשרה שתיים ישראל, בני משמות תהיינה והאבנים שורתם. לפי יהיו בזהב, על ותעשה שבטים. עשר לשנים תהיינה שמו לפי איש חותם, פתוחי שמותם, את אהרן וישא טהור. מזהב שרשרת, מעשה שורות, גדילים שרשרות החשן לפני לזכרון הקדש אל בבאו חזהו, על המשפט חשן על ישראל בני שמות אהרן חזה על ויהיה האמת, ואת הגלוי את המשפט חשן על ותשים האלהים. חזה על ישראל בני משפטי את אהרן וישא יהוה, לפני הקדש אל יבוא כאשר ממנו הפה והיה תכלת. כלו הרגלים, עד כתנת חלוק ותעשה תמיר. יהוה לפני יקרע: לא למען ממנו, ארוג החבור ארג, מעשה לפה, סביב לו שפה בתוכו, וארגמן מתכלת רמונים פורח, רמון כמו מלמטה, הכתנת שולי תחת ועשית זהב רמוני צורה באותה סביב, הכתנת שולי תחת משור, ושש שזור שני ותולעת סביב. הכתנת שול על ופרח דודונה זהב רמון מאצל סביב. סביב ביניהם ופעמנים לא למען ובצאתו, יהוה לפני אליהקדש בבואו קולו נשמע בשרתו אהרן ויהיה

אותו ושמרת ליהוה. קדש חותם: פתוחי עליו ופתחת טהור, זהב ציץ ועשית ימות.  
אהרן, מצח על והיה יהיה. המצנפת פני על המצנפת, על והיה שזור, תכלת על  
קדשיהם, מתנות לכל ישראל בני יקדישו אשר הקדשים חטאי את אהרן ונשא  
יהוה לפני להם לרצון תמיד מצחו על והיה

רוקם. מעשה תעשה ואבנט שש, מצנפת ותעשה משש, הכתנות של והמעטרים  
ולתפארת. לכבוד להם תעשה ומגבעות ואבנטים, כתנות תעשה אהרן ולבני  
את־ידיהם ומלאת אתם ומשחת אתו, ואת־בניו אחיד את־אהרן אתם והלבשת  
בשרם, ערות לכסות מכנסי־בד להם ותעשה לי. יכהנו למען אתם, וקדשת  
העדות אהל אל יבאו כֹּאֶשֶׁר ולבניו, אותם לאהרן והיה יהיו. ירכים עד ממתנים  
ימותו. לא למען חטא עליהם ישאו ולא הקדש, מזבח אל לשרת יגשו כֹּאֶשֶׁר או  
אחריו. ולזרעו לו עולם חקת

## כט

הבקר מן אחד עגל ותקח לי. יכהנו למען אתם תקדש להם, תעשה אשר הם ואלה  
סלת בשמן, משחים מצות ורקיקי בשמן, לושים מצות ולחם תמימים. אילים ושני  
ואת העגל ואת בפסל, אותם והקרבת אחד, סל על אותם ושמרת אתם תעשה חטים  
אתם ורחצת העדות, אהל אל־פתח תקריב ואת־בניו ואת־אהרן האילים: שני  
ואת־המעיל את־הכתנת אחיד את־אהרן והלבשת את־הבגדים ולקחת במים.  
על המצנפת את ושמרת אל־האפוד: את־החשן לו וחברת ואת־החשן, ואת־האפוד  
אתו ויצקת המשחה שמן את ולקחת המצנפת. על הקדש ציץ את ושמרת ראשו,  
אותם וחגרת כתנת: אתם והלבשת תקריב ואת־בניו אתו. ומשחת ראשו על  
ידי את ומלאת לעולם לי כהנה להם והיתה המצנפות את עליהם ושמרת באבנטים  
את ובניו אהרן וסמכו העדות, אהל פתח אל הפר את והקרבת בניו ידי ואת אהרן  
לפני העגל את ושחטת העדות. אהל פתח אצל יהוה, לפני הפר ראש על ידיהם  
המזבח קרנות על ונתתה הפר מדם ולקחת העדות. אהל פתח אצל יהוה  
על אשר החלב כל את ולקחת המזבח. יסוד אל תשפך הדם כל ואת באצבעך,  
והקטרת עליהן אשר החלב ואת הפלית שתי ואת הכבד יתרת ואת הקרב  
כי למחנה, מחוץ באש תשרף ואת־פרשו ואת־עורו הפר ואת־בשר המזבחה.  
הוא:חטאת

ושחטת האיל: על־ראש אַת־יְדִיהֶם יְשִׁימוּ וּבְנֵיו וְאֶהְרֹן תִּקַּח, הָאֶחָד וְאֶת־הָאֵיל  
לְפִי לְשָׁנִים תַּחֲתָךְ וְאֶת־הָאֵיל סְבִיב הַמִּזְבֵּחַ עַל וְשִׁפְכֶת הַדָּם אֶת וּלְקַחְתָּ אֹתוֹ,  
הָרֹאשׁ. עִם הַחֲתִיכוֹת עַל וְתִתֵּן בְּמִים, וְאֶת־הַכֹּרֵעִים אֶת־הַקָּרֵב וְתִרְחֹץ אֲבָרָיו,  
לִיהוּהָ הוּא אֲשֶׁה נִיחוּחַ, לְרִיחַ לִיהוּהָ עֲלֶה עַל־הַמִּזְבֵּחַ, כָּלֹ וְאֶת־הָאֵיל וְהַעֲלִיתָ  
אֹתוֹ וְשִׁחַטְתָּ הָאֵיל: עַל־רֹאשׁ אַת־יְדִיהֶם וּבְנֵיו אֶהְרֹן וְסֹמֶךְ הַשָּׁנִי, אֶת־הָאֵיל וּלְקַחְתָּ  
רִגְלֹ בֶּהֱן וְעַל הַיְמָנִית יָדוֹ בֶּהֱן וְעַל הַיְמָנִית אֶהְרֹן אֲזֵן תִּנּוּךְ עַל וְנִתַּת מִדְּמוֹ וּלְקַחְתָּ  
בְּהֵנוֹת וְעַל הַיְמָנִיּוֹת יְדֵיהֶם בְּהֵנוֹת וְעַל הַיְמָנִיּוֹת בְּנֵיו אֲזֵנֵי תִנּוּכֵי וְעַל הַיְמָנִית  
עַל וְהִזִּית הַמִּשְׁחָה, וּמִשְׁמֵן הַמִּזְבֵּחַ עַל אֲשֶׁר הַדָּם מִן וּלְקַחְתָּ הַיְמָנִיּוֹת רִגְלֵיהֶם  
בְּנֵיו וּבִגְדֵי וּבְנֵיו וּבִגְדוֹ הוּא וְקֹדֶשׁ אֹתוֹ, בְּנֵיו בִּגְדֵי וְעַל בְּנֵיו וְעַל בִּגְדוֹ וְעַל אֶהְרֹן  
הַחֹלֵב וְאֶת חֻלְבּוֹ, אֶת הָאֵיל מִן וּלְקַחְתָּ סְבִיב. הַמִּזְבֵּחַ עַל תִּזְרַק הָאֵיל דָּם וְאֶת אֹתוֹ,  
עֲלִיָּהּ, אֲשֶׁר הַחֹלֵב וְאֶת הַכֹּלִית, שְׁתֵּי וְאֶת הַכֶּבֶד, יִתֶּרֶת וְאֶת הַקָּרֵב, אֶת הַמִּכְסָּה  
הַמִּצּוֹת מִסֵּל אֶחָד וְעֵצָה בְּשֶׁמֶן אֶחָד וְלֶחֶם הוּא. מְלֹאִים אֵיל כִּי הַיְמִין, שׁוֹק וְאֶת  
תִּנּוּפָה אֹתָם וְהִנֵּפֶת בְּנֵיו, יָדֵי וְעַל אֶהְרֹן יָדֵי עַל הַכֹּל אֶת וְשִׁמֵּת יְהוּהָ לְפָנֵי הַמִּצְעִים  
לְפָנֵי נִיחוּחַ לְרִיחַ הָעֹלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְהַקִּטְרֶת מִיָּדָם אֹתָם וּלְקַחְתָּ יְהוּהָ. לְפָנֵי  
לְאֶהְרֹן, הוּא אֲשֶׁר הַמְּלֹאִים מֵאֵיל הַחֹזָה אֶת וּלְקַחְתָּ לִיהוּהָ הוּא אֲשֶׁה יְהוּהָ  
וְאֶת הַתִּנּוּפָה חֹזָה אֶת וְקֹדֶשֶׁת לְמִנָּה. לֶךְ וְהִזָּה יְהוּהָ, לְפָנֵי תְרוּמָה אֹתוֹ וְהַפְּרִשֶׁת  
לְאֶהְרֹן וְהִזָּה וּמִבְּנֵיו. מֵאֶהְרֹן הַמְּלֹאִים מֵאֵיל הוֹרֵם וְאֲשֶׁר הוֹנֵף אֲשֶׁר הַתְּרוּמָה שׁוֹק  
יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מֵאֵת תְּהִיָּה וְתְרוּמָה הוּא תְרוּמָה כִּי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מֵאֵת עוֹלָם לְחָק וּלְבְנֵיו  
לִיהוּהָתְרוּמָה יִשְׂרָאֵל בְּנֵי שֵׁל שְׁלֵמִיהֶם מִזִּבְחֵי

אֶת־יָדָם. בּוֹ וּלְמִלָּא בּוֹ אֹתָם לְמִשְׁחָ אֲחֵרֵיו, לְבְנֵיו יְהִיָּה לְאֶהְרֹן אֲשֶׁר הַקֹּדֶשׁ וּבִגְדֵי  
לְשִׁרְתֵּי הַעֲדוֹת אֶל־אֶהֱלֵ יָבֵא אֲשֶׁר מִבְּנֵיו, הַתַּחֲתִיּוֹת הַכֹּהֵן יִלְבָּשֵׁם יָמִים שִׁבְעַת  
אֶהְרֹן וְאֶכְלוּ קֹדֶשׁ: בְּמִקּוֹם אֶת־הַבֶּשֶׂר וּבִשְׁלֵת תִּקַּח, הַמְּלֹאִים וְאֶת־אֵיל בִּקְדָשׁ.  
אֲשֶׁר אֹתָם יֵאָכְלוּ מוֹעֵד אֶהֱלֵ פֶתַח בֶּסֶל אֲשֶׁר וְאֶת־הַלֶּחֶם הָאֵיל אֶת־בֶּשֶׂר וּבְנֵיו  
וְאִם הֵם. קֹדֶשׁ כִּי מֵהֶם, יֵאָכַל לֹא זֹר אֹתָם, וּלְקֹדֶשׁ יְדֵיהֶם אֶת לְמִלָּא בָהֶם, קֹדֶשׁוֹ  
יֵאָכַל, לֹא בָאֵשׁ. הַנּוֹתֵר אֶת תִּשְׁרֹף בָּקָר, עַד הַלֶּחֶם וּמִן הַמְּלֹאִים זָבַח מִבֶּשֶׂר יוֹתֵר  
הוּא. קֹדֶשׁ כִּי

וְאֶת אֶת־יְדֵיהֶם. תְּמַלֵּא יָמִים שִׁבְעַת צוִיתִיד; אֲשֶׁר כָּלִל כּוֹן, וּלְבְנֵיו לְאֶהְרֹן וְעֵשִׂית  
אֹתוֹ וּמִשְׁחָתָ עֲלָיו, בִּקְדָשׁ הַמִּזְבֵּחַ אֶת וְטַהֲרַת הַטְּהָרָה, בְּיוֹם תַּעֲשֶׂה הַחֲטָאת עֹגֵל  
קֹדֶשׁ הַמִּזְבֵּחַ וְיְהִיָּה אֹתוֹ, וְתִקְדָּשׁ הַמִּזְבֵּחַ אֶת טַהֲרָה יָמִים שִׁבְעַת אֹתוֹ. קֹדֶשׁ לְמַעַן  
בְּנֵי כִבְשִׁים הַמִּזְבֵּחַ: עַל תַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר הֵם וְאֶלָּה יִתְקַדָּשׁ. בְּמִזְבֵּחַ הַנֶּגֶעַ כָּל קֹדָשִׁים,

תמיד. קרבן תמיד, המזבח על ליום שנים תמימים, שנה

סלת ועשרון בערב. תעשה השני הכבש ואת בבקר, תעשה האחד הכבש את ואת האחד. לכבש יין ההין רביעית ונסך ההין, רביעית כתית, בשמן בלולה ליהנה אשה נוח, לריח תעשה וכנסכו הבקר כמנחת בערב, תעשה השני הכבש לדבר שם לך אודע אשר יהוה, לפני העדות אהל פתח על לדתיתכם תמיד קרבן ואת העדות אהל את וקדשתי בכבודי. ונקדשתי ישראל, לבני שם ונועדתי אליך. להם ואהיה ישראל, בבני ואקרא לי. לכהן אקדש בני ואת אהרן ואת המזבח, להם להקרא מצרים, מארץ אותם המוציא אלהיהם, יהוה אני כי וידעו אלהים. אלהיהם. ולהיות

## ל

מרבץ רחבו, ואמה ארכו אמה אתו ותעשה שטים. מעצי קטרת מזבח ועשית ואת מכברו את טהור זהב אתו וצפית קרנתיו. יהיו ממנו גבהו, ואמתים יהיה, תעשה טהור זהב טבעות ושתי סביב זהב זר לו ועשית קרנתיו ואת סביב קירתיו לבתים והיו הצלעות, שתי על אותן תעשה צדיו, שני על המסבך לזרו מתחת ושמת זהב אתם וצפית שטים מעצי בדים ותעשה בהם: אותו לשאת כדי לבדים אהרן עליו והקטיר שם לך אודע אשר העדת ארון על אשר הפרכת לפני אתו אהרן וכשיליק עליו. יקטיר הנרת את בהיטיבו בבקר, בבקר דקה, סמים קטרת עליו יעלה ולא לדתיהם. יהוה לפני תמיד קטרת עליו יקטיר בערב, את הנרות אחת קרנותיו על אהרן עליו וכפר עליו. תסוף לא ונסך זבח, קרבן, אחרת, קטרת ליהוה הוא קדשים קדש לדתיהם, עליו יכפר החטאת מדם בשנה,

ויתנו בפקידתם, ישראל בני של המפקד את תקח אם לאמר: אל-משה יהוה וידבר כל יתנו אשר הוא וזה בפקידתם. נגף בהם יהיה ולא לאדוני, נפשו כפר אחד כל הקדש הדרךמה לפי היא אשר הדרךמה, מחצית הפקדה: על העוברים על העובר כל ליהוה. התרומה הדרךמה ומחצית – לדרךמה אובולים עשרים – יוסיף, לא העשיר ליהוה. התרומה את יתנו ומעלה שנה עשרים מכן הפקודים לכפר ליהוה את התרומה בתת הדרךמה, ממחצית ימעיט לא והעני לעבודת אתו ונתת ישראל, בני מאת התרומה כסף את ולקחת על-נפשותיכם.

יהוה וידבר נפשתיכם. על לכפר יהוה לפני לזכרון ישראל לפני יהוה מועד, אהל העדות אהל בין אתו ונתת לרחצה, נחשת וכנו נחשת כיור עשה לאמר: אל־משה וא־ת־רגליהם א־ת־ידיהם ממנו ובניו א־הֵרֵן ורחץ מים. אליו ויצקת המזבח, ובין אל יגשו כאשר ימותו, ולא במים ירחצו העדות אהל אל יבאו כאשר במים: במים, ואת־הרגלים א־ת־ידיים ירחצו ליהוה. העלות ולהעלות לשרת המזבח חק־עולם, להם והיה ימותו, לא למען במים, ירחצו העדות, א־ל־אהל יבאו כאשר מ־דרור פרח בשמים, קח ואתה לאמר: אל־משה יהוה וידבר אתו. ולדרתיו לו מאתים וקנה־בשם וחמשים, מאתים מחציתו בשם וקנמון שקלים, מאות חמש שמן אתו ועשית הין. וזת ושמן הקדש, של שקלים מאות חמש וא־ירים וחמשים, ממנו ומשחת יהיה. קדש משחת שמן רוקח, במעשה מרקח בשם קדש, משחת ואת כליה, כל ואת המנורה ואת ואת־כל־כליה העדות ואת־אֵרוֹן העדות את־אהל ואת כליו, כל ואת השלחן ואת כליו, כל ואת העלה מזבח ואת הקטרת. מזבח לכהן אתם וקדשת תמשח ואת־בניו ואת־אֵהֵרֶן קד ויהיה אותם, וקדשת הכיור. על לדרת־יכם. לכם זה יהיה קדש משחת שמן לאמר: תדבר ישראל ואל־בני לי: קדש כְּמוֹהוּ, לעצמכם לכם תעשו לא הזאת ההרפבה וכפי ימשח, לא אדם בשור מעמו. יכרת לנכרי, ממנו שיתן ומי כן, כמו שיעשה מי לכם. יהיה ומקדש הוא,

שנה זכה ולבונה בשם וחלבנה ושחלת נטף בשמים לך קח אל־משה יהוה ויאמר קדש. מעשה טהור, מְמֹג, רוקח מעשה מרקחת, קטרת בו ויעשו יהיה: בשנה משם, לך אודע משם אשר העדות, באהל העדת לפני ותתן דק, מאלה ותכתש לעצמכם, לכם תעשו לא הזאת ההרפבה כפי הקטרת. לכם יהיה קדשים קדש מעמו. יכרת בו, להריח כדי כמוהו שיעשה מי ליהוה. לכם יהיה קדש

## לא

משבט חור בן אורי בן בצלאל את בשם קראתי הנה לאמר: אל־משה יהוה וידבר לחשב. מלאכה בכל ודעת, ובינה חכמה א־להית, רוח אותו ומלאתי יהודה ואת הארגמן ואת התכלת ואת הנחשת ואת הכסף ואת הזהב את לעבד ולתכנון, כל לפי לעשות העצים, של הנגרות מלאכת ואל האבן, והחרשת השזור. השני ולכל־יחכס־לב דן, משבט בן־אחיסמך ואת־אליאב אותו נתתי ואני המלאכות. הברית, ואת־אֵרוֹן העדות, את־אהל אותך, צויתי אשר כל את ועשו בינה נתתי

כִּלְיוֹ כָּל וְאֵת הַשְּׁלֶחַן וְאֵת הַמִּזְבֵּחַ וְאֵת הָאֹהֶל, וְאֵת־כְּלֵי עָלְיוֹ, אֲשֶׁר וְאֵת־הַכַּפֹּרֶת וְאֵת־הַבְּגָדִים שְׁלֹו, הֵכֵן וְאֵת הַכִּיּוֹר וְאֵת כְּלֵיהָ כָּל וְאֵת הַטְּהוֹרָה הַמְּנוּרָה וְאֵת הַסַּמִּים קִטְרֶת וְאֵת הַמִּשְׁחָה שֶׁמֶן וְאֵת לִי לִכְהֵן בְּנָיו וְאֵת־בְּגָדֵי לְאַהֲרֹן, הַשְּׂרוּתִים יַעֲשׂוּ. צוִּיתִיד אֲשֶׁר כָּכֵל לְקַדֵּשׁ,

שִׁבְתוֹתֵי וְאֵת רֹאוֹ, לֵאמֹר: יִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֵת צִוָּה וְאֵתָה לֵאמֹר: אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיְדַבֵּר הַמִּקְדָּשׁ יְהוָה אֲנִי כִי תִדְעוּ לַמַּעַן לְדוֹרוֹתֵיכֶם, וּבִינֵיכֶם בֵּינִי הִיא אוֹת תִּשְׁמְרוּ, כָּל יוֹמָת, מוֹת הַמִּחְלָלוֹ לָכֵם; לִיהוָה הוּא קָדוֹשׁ כִּי הַשְּׁבָתוֹת, אֵת וְשִׁמְרָתֶם אִתְּכֶם. מְלֹאכָה, תַּעֲשֶׂה יָמִים שֵׁשֶׁת עֲמֹו. מִקְרָב הֵהִיא הַנֶּפֶשׁ תִּכְרֹת מְלֹאכָה בּוֹ יַעֲשֶׂה אֲשֶׁר הַשְּׁבִיעִי בַּיּוֹם מְלֹאכָה יַעֲשֶׂה אֲשֶׁר כָּל לֹאדָנִי, קְדוּשָׁה מְנוּחָה שְׁבָת, הַשְּׁבִיעִי וּבַיּוֹם וּבֵין בֵּינִי עוֹלָם בְּרִית לְדֹרֹתָם. אוֹתָהּ לַעֲשׂוֹת הַשְּׁבָת, אֵת יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וְשִׁמְרוּ יוֹמָת. וְאֵת־הָאָרֶץ, אֶת־הַשָּׁמַיִם יְהוָה עָשָׂה יָמִים שֵׁשֶׁת כִּי לַעוֹלָם, הִיא אוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי שְׁנֵי אֵת סִינִי, בְּהָר אֹתוֹ לְדַבֵּר כֹּלָה כְּאֲשֶׁר לְמֹשֶׁה וַיִּתֵּן וַיִּנָּפֶשׁ. שְׁבָת הַשְּׁבִיעִי וּבַיּוֹם אֱלֹהִים. בְּאַצְבָּע כְּתָבִים אָבֵן לַחַת הָעֵדֻת, לַחַת

## לב

קוֹם, אֵלָיו: וַיֹּאמְרוּ אֹהֲרֹן, עַל הָעָם וַיִּקְהַל הָהָר, מִן לְרֹדֶת מֹשֶׁה בּוֹשֵׁשׁ כִּי הָעָם וַיֵּרָא מֵאָרֶץ הוֹצִיאֲנֹו אֲשֶׁר הָאִישׁ הַזֶּה, מֹשֶׁה כִּי לְפָנֵינוּ, יֵלְכוּ אֲשֶׁר אֱלֹהִים לָנוּ עָשָׂה בְּאֶזְנֵי אֲשֶׁר הָזָהב נִזְמִי אֵת הַסִּירוֹ אֹהֲרֹן לָהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ. הִזֵּה מָה יַדְעֲנוּ לֹא מִצְרַיִם, בְּאֶזְנֵיהֶם, אֲשֶׁר הָזָהב נִזְמִי אֵת הָעָם כָּל וְהַסִּירוֹ אֵלָי וְהִבִּיאֻו וּבְנוֹתֵיכֶם נְשִׁיכֶם מִסִּכָּה, עָגַל אוֹתָם וַיַּעַשׂ בְּחָרָט, אוֹתָם וַיַּצַּר מִיָּדֵיהֶם, וַיִּקְבַּל אֹהֲרֹן. אֵל וַיְבִיאֻו מִזְבֵּחַ וַיְבִין אֹהֲרֹן וַיֵּרָא מִצְרַיִם. מֵאָרֶץ הָעֵלּוּד אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל, אֱלֹהִיד אֱלֹהֵי וַיֹּאמֶר: וַיִּקְרַב עֲלוֹת, וַיַּעַל הַמִּקְרֹת בַּיּוֹם וַיִּשְׁכֹּם מִחֵר: לִיהוָה חַג לֵאמֹר: אֹהֲרֹן וַיִּקְרָא לְפָנָיו, לְצִחָק. וַיִּקְוֹמוּ וּלְשָׁתוֹת, לֶאֱכֹל הָעָם וַיֵּשֶׁב שְׁלָמִים, זָבַח

מֵאָרֶץ הוֹצֵאת אֲשֶׁר עִמָּךְ חֲטָא כִּי מָזָה רַד מֵהָר לָךְ לֵאמֹר אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיְדַבֵּר וּזְבָחוּ לוֹ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ עָגַל לָהֶם עָשׂוּ אוֹתָם, צוִּיתִי אֲשֶׁר הִדְרָךְ מִן מֵהָר עָבְרוּ מִצְרַיִם לִי, הִנֵּחַ וְעַתָּה מִצְרַיִם. מֵאָרֶץ אוֹתָךְ הָעֵלּוּ אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל אֱלֹהִיד אֱלֹהֵי וַיֹּאמְרוּ, לוֹ יְהוָה אֶת־פָּנֵי מֹשֶׁה וַיַּחַל גָּדוֹל. לְגוֹי אוֹתָךְ וַאֲעֲשֶׂה אוֹתָם, וְאָכְלָה בָּהֶם אִפִּי וַיַּחַר בְּכַח מִצְרַיִם מֵאָרֶץ הוֹצֵאת אֲשֶׁר בְּעִמָּךְ, אִפָּךְ יַחֲרֶה יְהוָה, לָמָּה, וַיֹּאמֶר: אֱלֹהִיו,



בְּהָרִים לְהָרֵג אוֹתָם הוֹצִיא בְּרָשָׁעָה לֵאמֹר הַמִּצְרִים יֹאמְרוּ פֶּן רָמָה? וּבִזְרוּעַ גָּדוֹל  
אֶת־אֲבָרָהֶם זָכַר לַעֲמֹךְ. הִרְעָה עַל וְהִנָּחֵם אַפְּךָ, מִחֲרוֹן חֹדֶל הָאָרֶץ. מִן וּלְכַלּוֹתָם  
אֲרָבָה לֵאמֹר: אֲלֵיהֶם וּתְדַבֵּר בְּךָ, לָהֶם נִשְׁבַּעְתָּ אֲשֶׁר עֲבַדְיָךְ, וְאֶת־יִצְקָב אֶת־יִצְחָק  
לָהֶם, לְתֵת אֲמַרְתִּי אֲשֶׁר הִזְאת כָּל־הָאָרֶץ וְאֵת לָרֶב, הַשָּׂמַיִם כְּכֹכְבֵי אֶת־זִרְעָכֶם  
עֲמוּזָת לְהַצִּיל הָאָדוֹן וַיִּתְּפִיס לְעוֹלָם. אֵתָּה וַיִּירָשׁוּ

מִשְׁנֵי חֲרוּתִים אֲבָנִים לַחֹת בִּידִיו, הַעֲדוֹת לַחֹת וּשְׁנֵי הָהָר מִן וַיִּרַד פָּנָה וּמִשָּׁה  
מִכְתָּב וְהַמִּכְתָּב הַמָּה, אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה וְהַלְחֹת כְּתוּבִים הָיוּ וּמָזָה מָזָה צִדִּיקָם,  
אֵל וַיֹּאמֶר הַצּוֹעֲקִים, הָעַם קוֹל אֵת יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁמַע עַל־הַלְחֹת. חֲרוּת הוּא אֱלֹהִים  
מִתְחִילִים קוֹל וְלֹא בִכָּח מִתְחִילִים קוֹל זֶה אֵין וַאֲמֹר בְּמַחֲנֶה. מִלְחָמָה קוֹל מִשָּׁה,  
שׁוֹמֵעַ. אֲנִי בִיָּין מִתְחִילִים קוֹל אֲבָל בְּנִסְיָנָה

בְּאֵף נִכְעַס וּמִשָּׁה הַמְּחֹלּוֹת, וְאֵת הָעֶגְלָת אֵת רָאָה הַמַּחֲנֶה, אֵל הַתְּקָרֵב וְכֹאֲשֶׁר  
עָשׂוּ, אֲשֶׁר הָעֶגְלָת אֵת וַיִּקַּח הָהָר. תַּחַת אוֹתָם וְשִׁבְרֵי הַלְחֹת, שְׁנֵי אֵת מִידִיו וְהַשְּׁלִיד  
בְּנֵי אֵת וַיִּשְׁקֵם הַמִּיָּם, פָּנֵי עַל אוֹתוֹ וַיִּזְרֹק, אֲשֶׁר עַד אוֹתוֹ וַיִּטְחֶן בְּאֵשׁ, אוֹתוֹ וַיִּשְׁרֹף  
גְּדוֹלָה חֲטָאָה עֲלֵיהֶם הַבָּאֵת כִּי הָיָה הָעַם לֶךְ עָשָׂה מָה לֹא־הָרֵן מִשָּׁה וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל.  
הָיָה: הָעַם אֶת־הַתְּקַפּוֹת יוֹדֵעַ אֵתָּה כִּי אֲדֹנִי תִכְעַס אֲלֵינָא אֱלִי־מִשָּׁה אֶהְרֵן וַיֹּאמֶר  
הוֹצִיא אֲשֶׁר הָאִישׁ זֶה, מִשָּׁה כִּי לִפְנֵינוּ, יֵלְכוּ אֲשֶׁר אֱלֹהִים לָנוּ עָשָׂה כִּי לִי, אוֹמְרִים  
תִּכְשִׁיטִי יֵשׁ לְמִישָׁהוּ אִם לָהֶם: וְאֲמַרְתִּי לוֹ. נִהְיָה מָה יִדְעֻנוּ לֹא מִמִּצְרִים, אוֹתָנוּ  
כִּי אֶת־הָעַם מִשָּׁה וַיִּרָא הָיָה. הָעֶגְלָת וַיִּצָּא הָאֵשׁ, אֵל וְהַשְּׁלִכְתִּי לִי, וְנִתְּנוּ הַסִּירוֹ. זֶהָב,  
וַיֹּאמֶר הַמַּחֲנֶה שָׁעַר עַל מִשָּׁה וַיַּעֲמֵד שׁוֹנְאֵיהֶם לְשִׁמּוֹחַת אֶהְרֵן פָּרְעוֹ כִּי הוּא, פְּרוּעַ  
אֱלֹהֵי יְהוָה אָמַר כֹּה לָהֶם וַיֹּאמֶר לִוִּי בְנֵי כָל אֱלֹוֹ וַיֹּאסְפוּ אֵלַי יֵלֶךְ לִיהוָה מִי  
אִישׁ וְהִרְגוּ בְּמַחֲנֶה לְשָׁעַר מִשְׁעַר וְשׁוּבוּ וְעִבְרוּ יָרְכוּ עַל חֲרָבוֹ אִישׁ שִׁמּוֹ יִשְׂרָאֵל  
מִשָּׁה, אֲלֵיהֶם דְּבַר כֹּאֲשֶׁר לִוִּי בְנֵי וַיַּעֲשׂוּ קָרְבוֹ אֵת וְאִישׁ רָעָהוּ אֵת וְאִישׁ אֲחִיו אֵת  
אֵת מִלֵּאתָם מִשָּׁה: אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר אִישׁ אֲלֵפִים כְּשִׁלְשֶׁת הָהוּא בְּיוֹם הָעַם מִן וַיִּפְּלוּ  
בְּרַכָּה. עֲלֵיכֶם לְתֵת בְּאֲחִיו, אוֹ בְּבָנוֹ אִישׁ לִיהוָה, הַיּוֹם יָדִיכֶם

אֵל אֲעֲלֶה וְעֵתָה גְּדוֹל, חֲטָא חֲטָאֵתֶם אֵתֶם הָעַם, אֵל מִשָּׁה וַיֹּאמֶר מִמַּחֲרֹת וַיְהִי  
חֲטָא אֲדֹנִי אֲנֹא וַיֹּאמֶר אֱלִי־יְהוָה מִשָּׁה וַיִּשָּׁב חֲטָאֲתֶכֶם. עַל אֲכַפֵּר לְמַעַן הָאֱלֹהִים  
וְאִם־אֵין, לְחֲטָאֵתֶם, אִם־תִּשְׁאֹ וְעֵתָה זֶהָב אֱלֹהֵי לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ גְּדוֹלָה חֲטָאָה הָיָה הָעַם  
אֲמַחֲנוּ לִפְנֵי, שְׁחָטָא מִי אִם אֱלִי־מִשָּׁה: יְהוָה וַיֹּאמֶר כְּתַבְתָּ אֲשֶׁר מִסְפָּרָךְ נֹא מַחֲנֵי  
מִלֵּאכֵי הִנֵּה לֶךְ אֲמַרְתִּי אֲשֶׁר הַמִּקּוֹם אֵל הָיָה הָעַם אֵת וְהִנָּחָה רַד לֶךְ וְעֵתָה מִסְפָּרִי:

דבר על העם את יהוה ויך חטאתם את עליהם אביא אפקד אשר וביום לפניך ילך  
אהרן. עשה אשר העגל עשית

## לג

מצרים, מארץ הוצאת אשר שלך והעם אתה מזה, עלה לך, משה: אל יהוה ויאמר  
ושלחתי אתננה. לורעכם לאמר: וליצקב וליצחק לאברהם נשבעתי אשר הארץ אל  
ואת-החוי ואת-הגרגשי ואת-הפרזי ואת-החתי ואת-האמרי וגרש לפניך את-מלאכי  
עמך, אעלה לא כי ודבש, חלב וזבת ארץ אל ואביאך ואת-הכנעני: ואת-הבוס  
הרע את-הדבר העם שמע וכאשר בדרך. אכלך פן ערף, קשה עם שאתה מפני  
מכה לא ראו, ערף, קשה עם אתם ישראל: לבני יהוה ויאמר באבל התאבל הזה,  
ואת כבודכם בגדי את הסירו כן ועל עתה אתכם. ואכלה עליכם אני אביא אחרת  
ולקח חורב: מהר את-עדים בני-ישראל ויתנצלו לך. אעשה אשר לך ואראה העדי,  
והיה מועד, אהל ונקרא המחנה, מן רחוק למחנה, מחוץ ונטהו אהליו את משה  
אל נכנס משה היה כאשר למחנה. מחוץ אשר האהל אל יצא יהוה מבקש כל  
והתבוננו אהליו, פתח אצל איש איש מביטים, העם כל עמד למחנה, מחוץ האהל  
הענן עמוד ירד האהל, אל משה נכנס וכאשר האהל. אל באו עד משה בלכת  
כל-העם וראה אל-משה, מדבר והיה אל-משה. ודבר האהל, על-פתח ועמד  
אהלו. מפתח איש וישתחוו כל-העם ועמדו האהל, על-פתח עמד הענן את-עמוד  
המחנה, אל ושב רעהו, אל איש ידבר כאשר פנים, אל פנים משה אל יהוה וידבר  
האהל. מתוך ימיש לא הנער נון בן יהושע ומשרתו

לי הודעת לא ואתה הזה העם את העל לי אומר אתה הנה יהוה אל משה ויאמר  
מצאתי אכן אם אצלי ישך וכן מכל ידעתיד לי אמרת ואתה עמי תשלח אשר את  
לפניך, חן אמצא למען בברור, אותך ואראה את-דרךך, נא הודיעני לפניך, חן  
ויאמר לך. ואניח לפניך אלה אני אומר: והוא הזה. הגדול הגוי עמך כי אדע ולמען  
מצאתי כי באמת יודע ואיך מזה. תעלני אל עמי הולך בעצמך אתה אינך אם אליו  
העמים מכל ועמך אני ואפךד עמנו? בלכתך כן אם אלא עמך, וגם אני בעיניך, חן  
אעשה דברת אשר הזה את-הדבר וגם אל-משה יהוה ויאמר האדמה. פני על אשר  
אעבר אני ויאמר עצמך. את לי הגלה אומר: והוא מכל ואדעך לפני חן כי-מצאת  
אשר את ורחמתי אחן אשר את וחנתי לפניך יהוה בשמי ואקרא בכבודי לפניך

יְהוָה וַיֹּאמֶר וְחַי: אֶת־פָּנַי אֲדָם יִרְאֶה לֹא כִּי אֶת־פָּנַי לִרְאוֹת תּוּכַל לֹא וַיֹּאמֶר אַרְחֶם וּשְׁכַתִּי הַסֵּלַע, בְּנִקְרֹת וּשְׁמַתִּיד כְּבוֹדִי, וּכְשֶׁתַּעֲבֹר הַצּוּר עַל תַּעֲמֹד אֲצִלִּי מְקוֹם הַנָּה יִרְאוּ לֹא וּפָנַי אַחֲוִיר, אֶת תִּרְאָה וְאוֹ יְדֵי אֶת וְהִסִּירוּתִי אֶעֱבֹר. אֲשֶׁר עַד עָלֶיךָ בְּכַפִּי לָךְ.

## לד

אֱלֹהֵהָרָא אֵלֵי וְעֹלָה כְּרֹאשֵׁנִים אֲבָנִים לַחַת שְׁנֵי פֶסֶל־לָךְ אֱלִי־מֶשֶׁה יְהוָה וַיֹּאמֶר נִכּוֹן וְהִיָּה שְׁבֵרַת: אֲשֶׁר הָרֹאשֵׁנִים בְּלַחַת הָיוּ אֲשֶׁר אֶת־הַדְּבָרִים עַל־הַלַּחַת וְאָכַתְבּ וְלֹא עֲמָךְ אִישׁ יַעֲלֶה וְלֹא הָהָר: בְּרֹאשׁ שָׁם לִי וְנִצַּבְתָּ סִינִי, הָרָה עַל וְעֹלִית לְבָקָר, אֲבָנִים לַוַּחַת שְׁנֵי וַיִּחַצֵּב הַהוּא. לְהָרָה קְרוֹב יָרְעוּ לֹא וְהַבָּקָר וְהַצֹּאֵן הָהָר, בְּכָל יִרְאֶה מֶשֶׁה וַיִּקַּח יְהוָה, לֹא צוּה כְּאֲשֶׁר סִינִי הָרָה אֵל וַיַּעַל מֶשֶׁה וַיִּשְׁכֵּם הָרֹאשֵׁנִים, כְּמוֹ וַיַּעֲבֹר יְהוָה. בְּשֵׁם וַיִּקְרָא שָׁם, לֹא וַיִּתְּצֵב בְּעֵנָו, יְהוָה וַיִּרְדּוּ הָאֲבָנִים. הַלַּחַת שְׁנֵי אֶת וַאֲמַת וְרִב־חֶסֶד אִפְסִים אֲרָךְ וְחֲנוּן, רַחוּם הָאֱלֹהִים: יְהוָה וַיִּקְרָא פָּנָיו, לְפָנַי יְהוָה הָאֵשׁ, אֶת יְנִיקָה וְלֹא וְחֻטָּאִים, וְעוֹלוֹת עֹנוֹת מִסִּיר אֲלֵפִים, אֵל וְחֶסֶד שׁוֹמֵר וְצִדִּיק מֶשֶׁה, וּמַהֲרֵה דוֹר. רַבְעִים וְעַל שְׁלֹשִׁים עַל בָּנִים בְּנֵי וְעַל בָּנִים עַל אֲבוֹת עֹנוֹת מִבֵּיָה בְּקִרְבָּנוּ אֲדֹנִי יִלְדֵי־נָא בְּעֵינֶיךָ חֵן מִצָּאֵתִי אִם־נָא וַיֹּאמֶר וְהִשְׁתַּחֲוֶה. הָאֲרֶץ עַל כִּפְּךָ וְנִחַלְתָּנוּ: וְלַחֲטָאֲתָנוּ לַעֲוֹנָנוּ וְסִלַּחְתָּ הוּא עִם־קִשְׁה־עֶרְףָּ כִּי

אֲשֶׁר נִפְלְאוֹת אֶעֱשֶׂה כָּל־עֲמָךְ לְפָנַי בְּרִית לָךְ כִּרְתֵּה הִנֵּנִי אֱלִי־מֶשֶׁה יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶת־מַעֲשֶׂה בְּקִרְבּוֹ אֲשֶׁר־אַתָּה כָּל־הָעָם וְרֹאֶה וּבְכָל־הַגּוֹיִם בְּכָל־הָאֲרֶץ לֹא־נִבְרָאוֹ אוֹתָךְ, מִצְוָה אֲנִי אֲשֶׁר כָּל אֶת לָךְ הַשְׁמֵר עֲמָךְ עֲשֶׂה אֲנִי אֲשֶׁר הוּא נוֹרָא כִּי יְהוָה הַחַי וְאֶת הַחַי וְאֶת הַפְּרוֹזִי וְאֶת הַכְּנַעֲנִי וְאֶת הָאֲמֹרִי אֶת מִפְּנֶיךָ מִגֵּרֶשׁ אֲנִי הִנֵּה בָּא אַתָּה אֲשֶׁר הָאֲרֶץ לְיוֹשְׁבֵי בְרִית תִּכְרֹת פָּן לָךְ, הַשְׁמֵר הַיְּבוּסִי. וְאֶת הַגִּרְגָּשִׁי וְאֶת תַּשְׁבְּרוֹ, וְאֶת־מִצְבְּתֵיהֶם תַּתְּצוּ, אֶת־מִזְבְּחֹתֵיהֶם בְּקִרְבְּךָ. לְמוֹקֵשׁ לָךְ יְהִיָּה פֶן אֲלֵיהֶם, לֹא־הֵימָּה תִּשְׁתַּחֲוּוּ לֹא כִּי בָּאֵשׁ. תִּשְׁרְפוּ אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת־פְּסִילֵי תִכְרֹתוֹ, וְאֶת־אֲשֵׁרֵיהֶם הָאֲרֶץ, לְיוֹשְׁבֵי בְרִית פְּתִיחַת־הוּא. קִנָּא אֵל קִנָּא, שָׁמוּ הָאֱלֹהִים יְהוָה כִּי אַחֲרִים, מִבְּנוֹתֵיהֶם וְתִקַּח מִזְבָּחוֹ. וְאֶכְלֵת לָךְ וְקִרָא לֹא־הֵימָּה, וְזָבָחוּ אֱלֹהֵיהֶם אַחֲרֵי וְזָנוּ אַחֲרֵי בְנֵיךָ וְזָנוּ אֱלֹהֵיהֶם, אַחֲרֵי בְנוֹתֶיךָ וְתִזְנֶינָה לְבָנֵיהֶם, תִּתֵּן וּמִבְּנוֹתֶיךָ לְבָנֶיךָ, תֹּאכַל יָמִים שְׁבַעַת תִּשְׁמֹר, הַמִּצְוֹת וְאֶת־חֹג לָךְ: תַּעֲשֶׂה לֹא מִסְכָּה וְאֱלֹהֵי אֱלֹהֵיהֶם. יִצְאָתָה הָאֲבִיב בַּחֲדָשׁ כִּי הָאֲבִיב, בַּחֲדָשׁ לְמוֹעֵד אוֹתָךְ, צִוִּיתִי כְּאֲשֶׁר מִצְוֹת,

בְּהִמָּה וּבְכוֹר צֹאן. וּבְכוֹר שׁוֹר בְּכוֹר כָּל הַזָּכָרִים, לִי, רָחֵם פּוֹתֵחַ כָּל מַמְצָרִים.  
לִפְנֵי תִרְאָה לֹא תִפְדֶּה, בְּנִיד בְּכוֹר כָּל תַּתָּן. כֶּסֶף אֹתוֹ תִפְדֶּה לֹא וְאִם בְּשֹׁה, תִפְדֶּה  
רִיקָם.

תַּעֲשֶׂה שִׁבְעוֹת וְחַג שִׁבֹּת. וּבִקְצִיר בְּזֶרַע תִּשְׁבֹּת; הַשְּׁבִיעִי וּבִיּוֹם תַּעֲבֹד, יָמִים שֵׁשֶׁת  
יִרְאֶה בַשָּׁנָה פְּעָמִים שְׁלֹשׁ הַשָּׁנָה. בְּחֻצֵי הָאֲסִיף וְחַג חֻטִּים, קָצִיר רֹאשִׁית לִי,  
וְהִרְחַבְתִּי מִפְּנֵיד הַגּוֹזִים אֶת אוֹצִיא כְּאֲשֶׁר כִּי יִשְׂרָאֵל. אֱלֹהֵי יְהוָה לִפְנֵי כָּל־זִכְוֹרָד  
שְׁלֹשׁ אֱלֹהֵיד יְהוָה פָּנֵי אֶת לִרְאוֹת בַּעֲלוֹתֵיד אֲרָצֵיד אֶת אִישׁ יַחֲמֹד לֹא גְבוּלֵיד אֶת  
הַפִּסָּח. חַג וְבַח לְבַקֵּר יִלִּין וְלֹא קָרְבָּנוֹתִי, דָּם חִמָּץ עַל תִּשְׁחַט לֹא בַשָּׁנָה פְּעָמִים  
אִמּוֹ. בְּחֻלֵּב גָּדִי תִבְשֹׁל לֹא אֱלֹהֵיד, יְהוָה בֵּית אֶל תִּבְיֹא אֲדָמָתֵיד תִּבּוּאוֹת רֹאשִׁית  
כְּרַתִּי הָאֵלֶה הַדְּבָרִים עַל־פִּי כִי הָאֵלֶה, אֶת־הַדְּבָרִים כְּתַב־לֵיד אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיֹּאמֶר  
לִילֶה, וְאַרְבָּעִים יוֹם אַרְבָּעִים יְהוָה לִפְנֵי מֹשֶׁה שֵׁם וַיְהִי וְאֶת־יִשְׂרָאֵל בְּרִית אֶתֵיד  
עֲשֵׂתֵת אֶת הָאֵלֶה, הַבְּרִית דְּבָרֵי אֶת עַל־הַלָּחַת וַיִּכְתַּב שְׁתֵּה, לֹא וּמִים אָכַל לֹא לָחֵם  
הַדְּבָרִים.

כִּי יָדַע לֹא מֹשֶׁה הֵהָר, מִן בְּרִדְתּוֹ בִּידֵיו, הַלָּחוֹת וּשְׁנֵי הֵהָר, מִן מֹשֶׁה יִרְדׁ וְכֹאֲשֶׁר  
עוֹר מִרְאֶה וְהִנֵּה אֶת־מֹשֶׁה, יִשְׂרָאֵל וְכַל־זִקְנֵי אֹהֶרֶן וַיֵּרֶא אֹתוֹ. בְּדַבְּרוֹ פָּנָיו עוֹר קָרָן  
נִשְׂיֹאֵי וְכַל אֹהֶרֶן אֵלָיו וַיִּשׁוּבוּ מֹשֶׁה, אֲלֵיהֶם וַיִּקְרָא אֵלָיו. מִגִּשֶׁת וַיִּירָאוּ מִכְּבֹד, פָּנָיו  
מֹשֶׁה. אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר הָעֵדָה,

בְּהֵר אֹתוֹ יְהוָה צִוָּה כָּל־אֲשֶׁר אֶת אֹתָם וַיִּצּוּ יִשְׂרָאֵל, כָּל־בְּנֵי אֵלָיו נִגְשׁוּ וְאַחֲרֵי־כֵן  
מֹשֶׁה נִכְנַס הִיָּה אֲשֶׁר וּבַעֲת מִסּוּהָ. פָּנָיו עַל שֵׁם אֲלֵיהֶם, לְדַבֵּר הַפִּסִּיק וְכֹאֲשֶׁר סִינֵי.  
לְכַל־בְּנֵי וְדַבֵּר וַיִּצֹא צֹאֲתוֹ, עַד אֶת־הַמִּסּוּהָ מִסִּיר הִיָּה אֵלָיו, לְדַבֵּר יְהוָה לִפְנֵי  
וּשֵׁם נִכְבֹּד, כִּי מֹשֶׁה אֶת־פָּנָי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וַיִּירָאוּ יְהוָה: אֹתוֹ צִוָּה כָּל־אֲשֶׁר אֶת יִשְׂרָאֵל  
אֶתוֹלְדֹבֵר יְבוֹא אֲשֶׁר עַד עַל־פָּנָיו מִסּוּהָ מֹשֶׁה

## לה

יְהוָה צִוָּה אֲשֶׁר הַדְּבָרִים אֵלֶה אֲלֵהֶם וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֶת־כָּל־עֲדַת מֹשֶׁה וַיִּקְהַל  
מִנוּחָה שִׁבֹּת קֹדֶשׁ, שִׁבֹּת הַשְּׁבִיעִי וּבִיּוֹם מְלֹאכָה, תַּעֲשֶׂה יָמִים שֵׁשֶׁת אֹתָם: לַעֲשׂוֹת

השבת, ביום מושבתיתכם בכל אש תבערו לא יומת. בו מלאכה העשה כל ליהוה, יהוה צוה אשר הדבר זה לאמר: ישראל בני עדת כל אל משה ויאמר יהוה. אני ליהוה: התרומה את יביאו בלבבו המתנדב כל ליהוה, תרומה מאתכם קחו לאמר: משזרים, ופשתים שזור, כפול שני תולעת ארגמן, תכלת, ונחשת. כסף זהב, שהם ואבני שטים. ועצי תכלת, ועורות מאדמים, אילים ועורות עזים, ושערת יהוה צוה אשר כל את ויעש יבוא בכם חכם לב וכל ולחשן לאפוד מלואים ואבני ואת העמודים. ואת הבדים ואת הבריחים ואת הפרכות ואת הכסוים את האהל ואת השלחן המסך, פרכת ואת את הכפרת, ואת בדין, העדות, ואת ארון כליו, כל ואת המזבח ואת ואת כל כליה המאור ואת מנורת ואת כל כלי לבני ואת הכתנת בהם, ישרתו אשר ואת הבגדים הכהן, לאהרן הקדש ואת בגדי הסמים. ואת קטרת המשחה, ואת שמן לכהנה, אהרן

אשר וכל לבו, נשאו אשר איש איש ויביאו משה. מאת ישראל בני עדת כל ותצא ולבגדי עבדתו ולכל מועד אהל למלאכת ליהוה תרומה הביאו אתו, רוחו נדבך ועגילים חותמות הביאו לבו, נדב אשר כל הנשים, מאת האנשים ויביאו הקדש ואצל ליהוה, זהב תרומות הביאו אשר וכל זהב כלי כל וצמידים, ונשירות וטבעות תרומה המסיר וכל הביאו. מאדמים, אילים ועורות תכלת ועורות שש נמצא אשר ולכל שטים, עצי אצלם נמצאו ומאשר ליהוה, התרומות את ונחשת, כסף הביאו התכלת את מטוה ויביאו טוה, בדיה לב חכמת אשה וכל הביאו. ההכנה מלאכת טוה בחכמה בלבן נדם אשר הנשים וכל השש ואת השני תולעת ואת הארגמן ואת לאפוד המלואים אבני ואת היהלם אבני את הביאו והשרים העזים שער את ואשה איש וכל הקטרת תרפכת ואת המשחה שמן ואל התרכבות ואת ולחשן. על אותן לעשות יהוה צוה אשר המלאכות כל את לעשות לבוא לבם נשא אשר קרא הנה ישראל: לבני משה ויאמר ליהוה. תרומה ישראל בני הביאו משה, ידי אלהית רוח אותו ומלא יהודה משבט חור בן אורי בן בצלאל את בשם האלהים האדריכלות, מעשי כל לפי אדריכל להיות בכל דבר ודעת ובינה חכמה של העצים, את ולעבד האבן, את ולעבד הנחשת, ואת הכסף ואת הזהב את לעשות אחיסמך בן לאליאב וגם במחשבתו, נתן אף ולהדיח חכמה. מלאכת בכל ולעשות הקדש, מעשי כל את לעשות להבין ודעת, בינה חכמה, אותם ומלא דן. משבט ורקמה. אדריכלות מלאכת כל לעשות ובשש, בשני לארג והרקמות, האריגים ואת

את לעשות להבין ודעת חכמה לו נתנה אשר לב חכם וכל ואליאב בצלאל ויעש  
 משה ויקרא יהוה. צוה אשר כל לפי המצוים, הקדשים לפי המלאכות כל  
 בלבם, ידיעה האלהים נתן אשר חכמה, להם יש אשר ולכל ואליאב לבצלאל  
 את משה מאת ויקחו אותה. השלים למען המלאכה, אל לבוא ברצון הרוצים ולכל  
 והם אותה, לעשות הקדש מלאכת לכל ישראל בני הביאו אשר התרומות כל  
 את העשים החכמים כל ויבאו בבקר. בבקר המביאים מאת המובא את עוד קבלו  
 העם כי אל־משה ויאמר עשים. המה אשר ממלאכתו איש איש הקדש, מלאכת  
 במחנה ויכריזו משה ויצוה לעשות: יהוה צוה אשר המלאכות לפי רב מביא  
 עוד מהביא העם ויכלא הקדש, לתרומת מלאכה עוד יעשו אל ואשה איש לאמר:  
 חכם כל ויעש והותירו. הבנין, את לעשות להם מספקת היתה והמלאכה  
 משה. את יהוה צוה כאשר הכהן, לאהרן הם אשר הקדש בגדי את בעובדים  
 ונחתכו משזר: ושש משזר שני ותולעת וארגמן ותכלת מזהב את־האפוד ועשה  
 הטווי השני ועם הארגמן ועם התכלת עם יחד לארגם כדי לשערות, הזהב פתלי  
 החלקים, משגי יחד מחזיקות כתפים אתו. עשו ארג מעשה השזור, השש ועם  
 מזהב מעשהו, כפי אתו עשו ממנו עצמו. לפי יחד שזורות בזה זה ארוג מעשה  
 ויעשו את־משה. יהוה צוה כאשר משזר, ושש משזר שני ותולעת וארגמן ותכלת  
 חקיקת ומחקקות מפתחות זהב, ומקפות מחברות הירק של האבנים את־שתי  
 ישראל, לבני זכרון אבני האפוד, כתפות על אותם וישם ישראל בני משמות חותם  
 את־משה. יהוה צוה כאשר

משזר ושני וארגמן ותכלת מזהב האפוד, כמעשה רקמה, ארג מעשה חשן, ועשו  
 בד בו ונארג כפול. רחבו וזרת ארכו וזרת החשן, את עשו כפול מרבע משזר. ושש  
 האחד. הטור וברקת, ופטדה אדם אבנים: טור טורים, בארבעה אבנים משבץ  
 ואחלמה. ושבו לשם השלישית: והשורה וישפה. ספיר נפך, השנייה: והשורה  
 והאבנים בזהב. ומחברים בזהב מקפים וישפה ושהם תרשיש הרביעית, והשורה  
 אחת כל כחותמות, מחקקות משמותיהם עשורה, שתיים ישראל, בני משמות היו  
 מעשה שזורים, גדילים החשן על ועשו השבטים. העשר לשנים שמה, לפי  
 שתי את ושמו זהב, טבעות ושתי זהב כתפת שתיים ועשו טהור: מזהב מחשבת,  
 שעל הטבעות על הזהב השרשרות את ושמו החשן. קצות שני על הזהב הטבעות

שְׁתִּי עַל וְנִתְּנוּ הַקְּלוּעוֹת. הַשְּׂרָשְׁרוֹת שְׁתִּי אֶת הַתְּרוּמוֹת שְׁתִּי וְאֵל הַחֹשֶׁן צִדִּי שְׁנִי  
 זֶהָ, טְבָעוֹת שְׁתִּי וְעָשׂוּ פָּנָיו. כִּנְגֵד מִמּוֹל הָאֶפֶד כְּתוּפוֹת עַל וְנִתְּנוּ הַמִּשְׁבָּצוֹת,  
 וְעָשׂוּ מִבֵּית. הָאֶפֶד שֶׁל הָאֲחוּרֵי הַקָּצֶה וְעַל הַחֹשֶׁן קָצֶה עַל הַכִּנְפִּים שְׁתִּי עַל וְנִתְּנוּ  
 לְעִמַּת פָּנָיו, לְפָנֶי מִלְמָטָה, הָאֶפֶד שֶׁל הַכְּתוּפוֹת שְׁתִּי עַל וְנִתְּנוּ זֶהָ, טְבָעוֹת שְׁתִּי  
 מִטְּבָעָתָיו אֶת־הַחֹשֶׁן וַיַּחֲבֵר הָאֶפֶד. שֶׁל הָאֲרוֹג לְמַעֲשֵׂה מִלְמַעְלָה הַמַּחֲבֵרֶת,  
 מִעַל הַחֹשֶׁן יָזַח לְבִלְתִּי הָאֶפֶד, אֶל־מַעֲשֵׂה שְׁזוֹר תְּכֵלֶת בְּפִתִּיל הָאֶפֶד אֶל־טְבָעַת  
 אוֹרֵג, מַעֲשֵׂה הָאֶפֶד, תַּחַת הַמַּעֲיֵל אֶת וְעָשׂוּ אֶת־מִשָּׁה: יְהוָה צִוָּה כְּאֲשֶׁר הָאֶפֶד,  
 נָתַק בִּלְתִּי לָפָה, סָבִיב לוֹ שָׁפָה שְׁזוֹר, אֲרוֹג בְּתוֹכוֹ הַכְּתָנֶת שֶׁל וְהָפָה תְּכֵלֶת. כָּלוּ  
 וְתוֹלַעַת וְאֲרָגְמָן מִתְּכֵלֶת רְמוּנִים הַרְמוֹן כְּפוּרְחַת מִלְמָטָה הַכְּתָנֶת שׁוֹל עַל וְעָשׂוּ  
 הַמַּעֲיֵל שׁוֹל עַל הַפַּעֲמָנִים אֶת וְנִתְּנוּ זֶהָ, פַּעֲמָנֵי וְעָשׂוּ מִשְׁזָר: וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר שְׁנִי  
 צִוּוּהָ כְּאֲשֶׁר לְשֵׁרֶת, סָבִיב, הַמַּעֲיֵל שׁוֹלֵי עַל וְרִימוֹן זֶהָ פַּעֲמוֹן הַרְמוּנִים בֵּין סָבִיב  
 וְאֶת־הַמַּגְבָּעוֹת וּלְכָנָיו. לְאֶהֱרֹן אוֹרֵג, מַעֲשֵׂה בּוֹץ, כְּתָנוֹת וְעָשׂוּ אֶת־מִשָּׁה. יְהוָה  
 מִשֵּׁשׁ וְאֶת־אֲבִנֵּייהֶם מִשְׁזָר. מִשֵּׁשׁ וְאֶת־הַמְּכַנְסִים מִשֵּׁשׁ, וְאֶת־הַמַּצְנֶפֶת מִשֵּׁשׁ,  
 וְעָשׂוּ אֶת־מִשָּׁה: יְהוָה צִוָּה כְּאֲשֶׁר רָקַם, מַעֲשֵׂה מִשְׁזָר, שְׁנִי וְתוֹלַעַת וְאֲרָגְמָן וְתְּכֵלֶת  
 מְחַקְקוֹת אוֹתִיּוֹת עָלָיו וְכָתַב טְהוֹר, מִזֶּהָב הַקָּדֵשׁ, הַפָּרֶשֶׁת הַזֶּהָב, הַצִּיץ אֶת  
 מִלְמַעְלָה, הַמַּצְנֶפֶת עַל שִׁיָּהָ כְּדִי תְּכֵלֶת, הַלָּשֵׁד עַל וְשָׁמוּ לִיהוָה. קָדֵשׁ כְּחוֹתָם:  
 אֶת־מִשָּׁה. יְהוָה צִוָּה כְּאֲשֶׁר

## לז

הִזֶּה הוּא הָאֶחָת, הִירִיעָה אֶרֶץ אִמָּה וְעִשְׂרִים שְׁמוֹנָה יְרִיעוֹת: עֶשֶׂר לְאֵהָל וְעָשׂוּ  
 וְאֲרָגְמָן מִתְּכֵלֶת אֶת־הַפָּרֶכֶת וַיַּעֲשׂוּ הָאֶחָת. הִירִיעָה רַחֲבָה אֲמוֹת וְאַרְבַּע לְכָלֵן,  
 אֲרַבְּעָה עַל אוֹתוֹ שְׁמוֹ וְהֵם כְּרוּבִים: אֲרַג מַעֲשֵׂה מִשְׁזָר וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר שְׁנִי וְתוֹלַעַת  
 וְעָשׂוּ כֶּסֶף. אֲרַבְּעָה וְאֲדָנִיָּהֶם זֶהָ, וְכוֹתְרוֹתֵיהֶם זֶהָ, מִצָּפִים נִרְקָבִים בִּלְתִּי עֲמוּדִים  
 מַעֲשֵׂה מִשְׁזָר, וְשֵׁשׁ שְׁזוֹר שְׁנִי וְתוֹלַעַת וְאֲרָגְמָן מִתְּכֵלֶת הַעֲדוֹת אֵהָל פֶּתַח פָּרֶכֶת אֶת  
 צָפוֹ וְאֶת־נֹוֹיָהֶם וְאֶת־רֵאשֵׁייהֶם וְאֶת־הַטְּבָעוֹת חֲמִשָּׁה וְאֶת־עֲמוּדֵיהֶם כְּרוּבִים. רָקַם  
 נִחֲשֶׁת: חֲמִשָּׁה וְאֲדָנִיָּהֶם זֶהָ

מֵאָה. עַל מֵאָה מִשְׁזָר, מִשֵּׁשׁ הַחֲצֵר יְרִיעוֹת תִּימָן; לִפְאֵת הַחֲצֵר אֶת עָשׂוּ וְהֵם  
 הַדְּרוּמִי וְהַצֵּד מֵאָה, עַל מֵאָה הַצִּפוֹנִי וְהַצֵּד עֲשָׂרִים וְאֲדָנִיָּהֶם עֲשָׂרִים וְעֲמוּדֵיהֶם  
 חֲמִשִּׁים יְרִיעוֹת הֵימָּל וְהַצֵּד עֲשָׂרִים. וְאֲדָנִיָּהֶם עֲשָׂרִים, וְעֲמוּדֵיהֶם מֵאָה, עַל מֵאָה

חמש יריעות, אמה חמשים המזרחי והצד עשרה ואדניהם עשרה עמודיהם אמה ומכאן מכאן השני, גב ועל שלשה ואדניהם שלשה ועמודיהם לגב. אמה עשרה שלשה. ואדניהם שלשה עמודיהם אמה, עשרה חמש יריעות החצר, שער לפי והוים נחשת, שלקם העמודים של והאדנים משור. מבוי של האהל כליה יריעות העמודים כל כסף, מצפים והעמודים כסף, מצפים שלקם והראשים כסף, שלקם משור, ושש טווי ושני וארגמן מתכלת רוקם מעשה החצר שער ופרכת החצר. של ועמודיהם החצר ליריעות משנה אמות, חמש והרחב והקומה ארכו, אמה עשרים יתדות וכל כסף מצפות וכותרותיהם כסף וויהם נחשת ארבעה ואדניהם ארבעה משה, צנה כאשר העדות, משכן סדר וזאת כסף. מצפים והם נחשת, סביב החצר הכהן. אהרן בן איתמר ביד הלויים של תהיה שהשרות

ואליאב את־משה יהוה צנה כאשר עשה יהודה משבט אורי בן ובצלאל ומעשי והרקמות האריגים של ראשי־האמנים היה אשר דן, משבט בן־אחיסמך ובבוי. בשני לארג האמנות,

## לח

ארבע לה ויצק ומחוי. מבפנים טהור בזהב אותה וצפה הארון. את עשה ובצלאל כדי לבדים, רחבים השני. הצד על ושתים האחד הצד על שתיים זהב, טבעות הכרובים שני ואת טהור. מזהב הארון מעל הכפרת את ועשה בהם. אותה לשאת השני, הכפרת קצה על אחד וכרוב האחד, הכפרת קצה על אחד כרוב הזהב לה ויצק טהור. מזהב המצע השלחן את ועשה הכפרת. על בכנפיהם מצלים לשאת כדי רחבות השני, הצד על ושתים האחד הצד על שתיים טבעות, ארבע ויעש בזהב. אותם וצפה עשה, השלחן ושל הארון של הבדים ואת בהם. בבדים יסך אשר הקשות ואת המנקיות ואת הכפות ואת הקערות את השלחן, כלי את הקנים ואת מסיב, הקנה את זהבה. המאירה, המנורה את ועשה טהור. זהב בהן, שלשה היוצאים, הנצרים מקניה הנצרים, מקניה שלה, הצדדים משני הקטנים אגוזיים הקצוות, על הם אשר שלקם, והנרות לזה. זה משוים מזה, ושלשה מזה קצה העל השביעי, והבית עליהם, הנרות שיהיו כדי מהם, והבתים מהם, ואת עליה, זהב נרות ושבעה זהב. כלו מסיבי מלמעלה, הפסגה על המנורה, לעמוד ויצק העמודים, את בכסף צפה זה זהב מחתותיהם ואת זהב, מלקחיה



אֶת וְעָשָׂה בְּזֶהֱבָה, הַפְּרָכֶת עֲמוּדֵי אֶת וְצִפָּה בְּזֶהֱבָה, הַבְּרִיחִים אֶת וְצִפָּה זָהָב, טַבְּעוֹת שֶׁל הַטַּבְּעוֹת וְאֵת מְזֶהֱבָה, הַמִּשְׁכָּן שֶׁל הַטַּבְּעוֹת אֶת עָשָׂה זֶה זָהָב. שֶׁל הַקְּרָסִים הַכֶּסֶף כּוֹתֵרוֹת אֶת יֵצֶק זֶה מִנְחָשֶׁת. מִלְמַעְלָה הַמִּכְסָּה אֶת לְהַמְתִּיחַ וְטַבְּעוֹת הַחֲצֵר, עָשָׂה וְוִיִּם הַחֲצֵר, שָׁעַר וְאֵת הָאֹהֶל, דָּלֶת שֶׁל הַנְּחֹשֶׁת כּוֹתֵרוֹת וְאֵת הָאֹהֶל, שֶׁל הַמִּשְׁכָּן אֶת־יְתֻדוֹת עָשָׂה זֶה בְּכֶסֶף. אוֹתָם צִפָּה זֶה הָעֲמוּדִים עַל מִכְסָּף, לְעֲמוּדִים אֲשֶׁר הַנְּחֹשֶׁת הַמַּחֲתוֹת מִן הַנְּחֹשֶׁת מְזַבֵּחַ אֶת עָשָׂה זֶה מִנְחָשֶׁת הַחֲצֵר וְאֶת־יְתֻדוֹת וְאֶת־מַחֲתָתוֹ, הַמְּזַבֵּחַ, כָּלִי כָּל אֶת עָשָׂה זֶה קַרְח. עֲדַת עַם הַמּוֹרְדִים לְאֻנָּשִׁים הָיוּ רָשָׁת מַעֲשֵׂה כֶּסֶף לְמִזְבֵּחַ עָשָׂה זֶה הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִזְלָגוֹת וְאֶת־הַמְּזַרְקָת, וְאֶת־הַכִּיּוֹר, קִצּוֹת מֵאַרְבַּעַת נְחֹשֶׁת טַבְּעוֹת אַרְבַּע עָלָיו וְשֵׁם חֲצִיּוֹ, עַד תַּחֲתָיו לְמוֹקֵד, מְלֻמָּטָה שָׁמֶן אֶת עָשָׂה זֶה הַמְּזַבֵּחַ. אֶת בָּהֶם לְשֹׂאת כְּדֵי לְבָדִים, רַחְבּוֹת הַמְּזַבֵּחַ, שֶׁל הַכֶּסֶף הַכִּיּוֹר אֶת עָשָׂה זֶה רוֹקֵחַ. מַעֲשֵׂה הַטְּהוֹרָה, הַקְּטֹרֶת הַרְּכֵבֶת וְאֵת הַקְּדוּשָׁה, הַמִּשְׁחָה הָעֲדוּת, אֹהֶל פֶּתַח אֲצֵל צִמּוֹ אֲשֶׁר הַצּוֹמוֹת מִמֶּרְאוֹת נְחֹשֶׁת בְּסִיסוֹ וְאֵת הַנְּחֹשֶׁת אֹתוֹ. הַקִּים אֲשֶׁר בְּיוֹם

רַגְלֵיהֶם וְאֵת יְדֵיהֶם אֶת וּבִנְיָו וְאֶהְרֵן מֹשֶׁה מִמֶּנּוּ שִׁירְחָצוּ כְּדֵי הַכִּיּוֹר, אֶת וְעָשָׂה צִוָּה כְּאֲשֶׁר מִמֶּנּוּ, רַחֲצוּ לְשֵׁרֶת, הַמְּזַבֵּחַ אֶל יָגִשׁוּ כְּאֲשֶׁר אוֹ הָעֲדוּת, אֹהֶל אֶל בְּבוֹאֹם מֹשֶׁה. אֶת יְהוָה

## לט

תִּשַׁע הַתְּנוּפָה זָהָב הִזָּה הַקְּדָשׁ, לְכָל־מִלְאָכֶת לְמִלְאָכָה נַעֲשֶׂה אֲשֶׁר כָּל־הַזָּהָב מֵאֵת תְּרוּמָה וְכֶסֶף הַקְּדָשׁ. בְּשֶׁקֶל שֶׁקֶל וְעֶשְׂרִים מֵאוֹת וּשְׁבַע כֶּכֶר, וְעֶשְׂרִים וּשְׁבַעִים וְחֲמֵשֶׁה מֵאוֹת וּשְׁבַע וְאַלְף כֶּכָּרִים, מֵאָה הָעֵדָה שֶׁל הַפְּקוּדִים הָאֻנָּשִׁים עַל כָּל־הָעוֹבֵר הַקְּדָשׁ. הַשֶּׁקֶל לְפִי הַשֶּׁקֶל, חֲצִי לְגִלְגֶּלֶת, אַחַת דְּרַכְמָה שֶׁקָּלִים, מֵאוֹת וְחֲמֵשׁ אֲלָפִים וּשְׁלֹשֶׁת רְבּוּא שְׁשִׁים וּמַעְלָה שְׁנָה עֶשְׂרִים מִבֵּין הַפְּקָדִים מֵאָה הַפְּרָכֶת וְלֹאֲדָנִי הַמִּשְׁכָּן אֲדָנִי מֵאָה לְיִצְיָקָה הַכֶּסֶף כֶּכֶר מֵאָה וַיְהִי וְחֲמֵשִׁים וְחֲמֵשֶׁה וּשְׁבַעִים מֵאוֹת וּשְׁבַע הָאֲלָף וְאֵת לְכוֹתֶרֶת. כֶּכֶר הַכֶּכָּרִים, לְמֵאָה כּוֹתֵרוֹת אוֹתָם: וְעֵשֶׂר רֹאשֵׁיהֶם אֶת וְצִפָּה לְעֲמוּדִים, לְוִיִּם עָשָׂה שֶׁקָּלִים

אֶת־הָאֲדָנִים מִמֶּנּוּ וְעָשׂוּ שֶׁקֶל. מֵאוֹת וְחֲמֵשׁ וְאַלְף כֶּכֶר שְׁבַעִים הַתְּרוּמָה וְנְחֹשֶׁת יְתֻדוֹת וְאֵת הַחֲצֵר, שָׁעַר וְאֶת־אֲדָנִי סָבִיב, הַחֲצֵר וְאֶת־אֲדָנִי הָעֲדוּת אֹהֶל פֶּתַח שֶׁל

כִּלְכִּלִי וְאֵת הַמִּזְבֵּחַ, שֶׁל הַנִּחֻשֶׁת וְאֵת־הַמִּכְבָּר סָבִיב. הִחְצֵר יְתִדוֹת וְאֵת הָאֹהֶל,  
אֶת־מִשְׁחָה, יְהוּה צִוָּה כְּאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל בָּנִי וַיַּעֲשׂוּ הָעֲדוּת, אֹהֶל כִּלְכִּלִי וְאֵת הַמִּזְבֵּחַ,  
הַתְּכֵלֶת וְאֵת יְהוּה. לִפְנֵי בָהֶם לְשֶׁרֶת כְּלִים עָשׂוּ הַתְּרוּמָה מִן הַנּוֹתָר וְהִזָּהֵב עָשׂוּ. כֵּן  
בִּקְדָּשׁ בָּהֶם לְשֶׁרֶת כְּדִי לְאַהֲרֹן, שְׂרוֹת בְּגָדֵי עָשׂוּ הַשָּׁנִי וְאֵת וְהָאַרְגָּמָן הַנִּשְׁאָרָת  
וְאֶת־בְּרִיחֵיו אֶת־הָאֲדָנִים וְאֶת־כִּלְיֹו, וְאֶת־הָאֹהֶל אֶל־מִשְׁחָה, אֶת־הַבְּגָדִים וַיְבִיאוּ  
וְאֶת־כִּלְכִּלִיֹו. וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־עֲמוּדָיו

גִּרְוֹת וְאֶת־נְרוֹתֶיהָ, הַטְּהוֹרָה, הַמְּנוּרָה וְאֵת הַסָּמִים, קִטְרֶת וְאֵת הַמִּשְׁחָה, שָׁמֶן וְאֵת  
הַמַּעֲרֶכֶת לָחֶם וְאֵת וְאֶת־כִּלְכִּלִיֹו הַמַּעֲרֶכֶת וְאֶת־שִׁלְחֹן הַמָּאֹר שָׁמֶן וְאֵת הַמִּבְעָרָה,  
וְאֵת הַחֲצֵר, יְרִיעוֹת וְאֵת לִכְהֵן בָּנָיו וְאֶת־בְּגָדֵי לְאַהֲרֹן, הֵם אֲשֶׁר הִקְדָּשׁ וְאֶת־בְּגָדֵי  
כִּלְכִּלִי וְאֵת הָאֹהֶל כִּלְכִּלִי וְאֵת הַחֲצֵר וְשַׁעַר הָאֹהֶל פָּתַח פְּרָכֶת וְאֵת הָעֲמוּדִים,  
הַנּוֹתָרִים, מִכְּסֵי וְאֵת הַתְּכֵלֶת, הַמִּכְסִּים וְאֵת הַמָּאֲדָמִים, אֵילִים עוֹרוֹת וְאֵת עֲבוֹדָתוֹ,  
יְהוּה צִוָּה אֲשֶׁר כֹּכֵל הָעֲדוּת אֹהֶל לְמִלְאכַת הָעֲבוּדָה כִּלְכִּלִי וְאֵת הַיְתִדוֹת, וְאֵת  
וְהִנֵּה הַמִּלְאכָה כָּל אֵת מִשְׁחָה וַיֵּרָא כְּלִי־הַמִּלְאכָה. אֵת יִשְׂרָאֵל בָּנִי עָשׂוּ כֵן אֶת־מִשְׁחָה,  
מִשְׁחָה אֹתָם וַיְבָרֶךְ עָשׂוּ כֵן מִשְׁחָה אֵת יְהוּה צִוָּה כְּאֲשֶׁר אָתָּה עָשׂוּ

## מ

אֹהֶל אֵת תְּקִים חֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ הָרָאשׁוֹן לַחֹדֶשׁ אֶחָד בְּיוֹם לְאַמֹּר: אֶל־מִשְׁחָה יְהוּה וַיְדַבֵּר  
הַשִּׁלְחֹן אֵת וְהִבְאֵת בַּפְּרָכֶת. הָאֲרוֹן אֵת וְתִסֵּף הָעֲדוּת, אֲרוֹן אֵת וְתִשִּׁים הָעֲדוּת  
מִזְבַּח אֵת וְתִשִּׁים נְרוֹתֶיהָ. אֵת וְהַעֲלִית הַמְּנוּרָה אֵת וְהִבְאֵת מַעֲרֶכְתּוֹ, אֵת וְעֶרְכֶת  
הָעֲדוּת. אֹהֶל פָּתַח עַל הַפְּרָכֶת מִסֵּף אֵת וְתִשִּׁים הָאֲרוֹן, לִפְנֵי לְהַקְטִיר הַזֶּהֱב  
אֶת־הָאֹהֶל, סָבִיב וְתִשִּׁים הָעֲדוּת, אֹהֶל לְפָתַח תִּשִּׁים הַקֶּרְבָּנוֹת וְאֶת־מִזְבַּח  
וְאֵת הָאֹהֶל אֵת וּמִשְׁחָת הַמִּשְׁחָה שָׁמֶן אֵת וְלִקְחֶת סָבִיב: תִּקְדָּשׁ וְאֶת־כִּלְכִּלִיֹו  
הַקֶּרְבָּנוֹת אֶת־מִזְבַּח וּמִשְׁחָת קִדָּשׁ. וְהִי כִלְיֹו כָּל וְאֵת אֹתוֹ וְקִדָּשֶׁת בּוֹ אֲשֶׁר כָּל  
אַהֲרֹן אֵת וְהַקֶּרְבֶּת קִדָּשִׁים קִדָּשׁ הַמִּזְבֵּחַ וְהִי אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְקִדָּשֶׁת וְאֶת־כִּלְכִּלִיֹו  
אֶת־בְּגָדֵי אֶת־אֹהֲרֹן וְהַלְבַּשְׁת בָּמִים. אֹתָם וְרַחֲצֶת הָעֲדוּת, אֹהֶל פָּתַח אֶל בָּנָיו וְאֵת  
אוֹתָם וְהַלְבַּשְׁת תִּקְרִיב וְאֶת־בְּנָיו לִי. וְכֵהֵן אֹתוֹ, וְקִדַּשְׁת אֹתוֹ, וּמִשְׁחָת הַקִּדָּשׁ,  
מִשְׁחָתָם לָהֶם וְהִיֶּתָה לִי, וְכֵהֵנו אֲבִיהֶם, אֵת מִשְׁחָת כְּאֲשֶׁר אוֹתָם וּמִשְׁחָת כְּתָנוֹת  
עָשָׂה. כֵּן יְהוּה, אֹתוֹ צִוָּה אֲשֶׁר כָּל אֵת מִשְׁחָה וַיַּעַשׂ לְדוֹרוֹתֵיהֶם עוֹלָם לְכָהֵנֶת

האהל. הוקם חדש בראש ממצרים, לצאתם השנית בשנה הראשון בחדש ויהי  
את ויקם הברייחים, את ויבא הכותרות, את וישם האהל, את משה ויקם  
מלמעלה, עליו האהל מכסה את וישם האהל, על היריעות את וימתח העמודים:  
הבדים את וישם הארון, אל וישלך העדת את ולקח משה. את יהוה צוה כאשר  
את וכיסה הפרכת, כיסוי את והניח האהל, אל הארון את והביא הארון. פתח  
בצפון העדות באהל את השלחן וישם את משה יהוה ציוה כאשר העדות, ארון  
יהוה צוה כאשר יהוה, לפני הפנים לחם את עליה והוסיף האהל: לפרכת מחוץ  
נרותיה את וישם הדרומי. האהל בצד העדות, באהל המנורה את וישם משה. את  
לפני העדות באהל הזהב מזבח את וישם את משה. יהוה צוה כאשר יהוה, לפני  
ואת מזבח את משה: יהוה צוה כאשר הסמים קטרת עליו ויקטר הפרכת.  
ויכל ולמזבח למשכן סביב החצר את ויקם האהל: פתח אצל שם הקרבנות  
המלאכה: כל את משה

לבוא משה יכל ולא האהל. את מלא יהוה וכבוד העדות, אהל את הענן וכסה  
עלה וכאשר את המשכן: מלא יהוה וכבוד הענן, עליו שכן כי העדות, אלהי  
עד נסעו לא הענן, עלה לא ואם בליהם. עם ישראל בני נסעו האהל, מעל הענן  
לעיני לילה, עליו היתה ואש יומם, המשכן על היה הענן כי הענן. עלה אשר היום  
מסעיהם. בכל ישראל בית כל

# מרקוסבשורת

## א

שולח הנני בנביאים, פכתוב האלהים בן המשיח, ישוע בשורת ראשית  
יהוה דרך הכינו במדבר קורא קול לפניך את־דרךך פנה אשר לפניך, את־מלאכי  
את־מסלותיועשו ישרים

כל אליו ויצאו חטאים. לסליחת תשובה טבילת וקורא במדבר מטביל יוחנן היה  
על מתוודים ידו, על היירדן בנהר כלם ונטבלו ירושלים, ובני יהודה ארץ  
ארבים ואוכל מתניו, על עור וחגורת גמל שער לבוש היה והיוחנן חטאתיהם  
את ולהתיר לכרע כדי אינני אשר אחרי, ממני החזק בא לאמר, והכריז בר. ודבש  
ברוח אתכם יטביל הוא אבל במים, אתכם הטבילתי אמנם אני סנדליו. רצועת  
הקדש.

ומיד בירדן. יוחנן על־ידי ונטבל שבגליל מנצרת ישוע בא ההם, בימים ויהי  
בא וקול כיונה. עליו יורדת הרוח ואת נקרעים השמים את ראה המים מן בעלותו  
רציתיבך האהוב, בני הוא אתה השמים: מן

ידי על מנסה יום ארבעים במדבר שם ויהי המדבר. אל אותו הרוח הוציאה ומיד  
אותו.שרתו והמלאכים השדה, החיות עם ויהי השטן,

האלהים מלכות בשורת את מכריז הגליל, אל ישוע בא יוחנן, שנמסר ואחרי

בבשורה. והאמינו בתשובה שובו האלהים, מלכות וקרבן הזמן נשלם כי ואמר

ביום, רשת משליכים שמעון אחי אנדרי ואת שמעון את ראה הגליל ים ליד בהלכו ומיד אנשים. לדיגי אתכם ואעשה אחרי באו ישוע: להם ויאמר היו. דיגים כי יעקב את ראה מעט, משם קדימה והלך אחרי. והלכו רשתותיהם את עזבו להם. קרא ומיד הרשתות את מתקנים בספינה והם אחיו, יוחנן ואת ברוךבדיה אחרי. והלכו השכירים עם בספינה ובדיה אביהם את ועזבו

על נדהמים והיו וילמד. הקהל בית אל נכנס בשבת ומיד נחום, כפר אל ויכנסו בבית והיה כסופרים. ולא סמכות, לו שיש כמי אותם מלמד היה כי הוראתו, הנצרי? ישוע ולך, לנו מה הנח! אומר: וצעק. טמאה, ברוח איש שלהם הכנסת גער וישוע האלהים. של הקדוש אתה, מי אותך אני יודע אותנו? להשמיד הבאת גדול, בקול וצעקה הטמאה, הרוח אותו ועותה ממנו. וצא השתק לאמר: בו ההוראה מהי זה? מה לאמר: ביניהם התוכחו כי עד התפלאו, וכלם ממנו. ויצאה לו? שומעות והן הטמאות, לרוחות גם מצוה הוא שבסמכות הזאת, החדשה הגלילסביבות לכל מיד שמועתו ויצאה

וחמות ויוחנן. יעקב עם ואנדרי שמעון בית אל באו הקהל, מן שיצאו לאחר ומיד באחזו אותה הקים והתקרב, עליה. לו אמרו ומיד חם, חולת שוכבת הייתה שמעון שקעה כאשר ובערב, אותם. שמשוה והיא מיד, אותה עזבה והקדחת ידה, את אל נאספה העיר וכל השדים. אחווי ואת החולים כל את אליו הביאו השמש, ולא הוציא, רבים ושדים ברעה, שונות במחלות המחזיקים רבים ורפא הדלת, המשיח. שהוא אותו ידעו כי לדבר, לשדים הרשה

התפלל. ושם מדברי, מקום אל והלך ויצא קם לילה, בעוד מאד, מקדם ובבקר ואומר אותך. מבקשים כלם כי לו ואמרו אותו ומצאו אותו ואשר שמעון אותו ורדף מכריז והיה יצאתי. לך כי אכריז, שם שגם כדי הסמוכות, הערים אל גלך להם: השדים. את ומגרש הגליל בכל שלהם הכנסת בבתי

לטהרני: תוכל תרצה אם כי לו ואמר לפניו וכרע ממנו מבקש מצרע אליו ובא וכאמרו, הטהר. אני, רוצה לו: ואמר בו ונגע ידו את מתח רחמיו, נכמרו וישוע,

שלא ראה לו ואמר אותו, גרש מיד בו, והתרעם ונטהר. הצרעת ממנו סרה מיד  
אשר את טהרתך על והקרב לכהן עצמך את הראה לך אלא לאיש, מאומה תאמר  
עד את־הדבר, ולהפריץ הרבה להכריז והחל יצא והוא להם. לעדות משה צוה  
והיו שוממים, במקומות בחוץ היה אלא אל־העיר, בגלוי לבוא עוד יכל לא אשר  
מכל־עבר. אליו באים

## ב

עד רבים, נאספו ומיד הוא. בבית כי ונשמע ימים, לאחר נחום כפר אל שוב ויכנס  
באים והם הדבר. את אליהם דבר והוא הדלת, לפני אפלו מקום עוד היה שלא  
בגלל אליו להתקרב יכלו ומשלא ארבעה. על־ידי הנשא משתק נושאים אליו  
שכב שעליה המטה את הורידו שחפרו ואחרי שהיה, במקום הגג את גלו ההמון,  
חטאיך. לך נסלחו בני, למשתק: ויאמר אמונתם, את ישוע וראה המשתק.  
ככה מדבר זה מה בלבותיהם ומהרהרים שם יושבים היו הסופרים מן ואחדים  
ברוחו ישוע הכיר ומיד לבדו? האלהים לא אם חטאים לסלח יכול מי גדופים?  
בלבותיכם? אלה מהרהרים אתם מה להם: ואמר בתוכם, מהרהרים הם שככה  
משתך את ושא קום לומר, או חטאיך, לך נסלחו למשתק, לומר קל, יותר מה  
אומר הארץ, על חטאים לסלח סמכות האדם לכן יש כי שתדעו כדי והתהלך?  
את ונשא מיד, וקם ביתך. אל ולך משתך את ושא קום אומר: אני לך למשתק הוא  
ואמרו: האלהים את ויכבדו כלם השתוממו אשר עד כלם, לפני ויצא המטה  
כזאת. ראינו לא מעולם

בן לוי את ראה ובעברו אותם. ולמד אליו, בא ההמון וכל הים, ליד שוב ויצא  
בהשתכבו ויהי אחרי. וילך ויקם אחרי, לך לו: ויאמר המכס, בית על יושב אלפי  
היו, רבים כי תלמידיו, ועם ישוע עם מסבים היו רבים וחטאים ומוכסים בביתו,  
והחטאים, המוכסים עם אוכל אותו ופרושים, והסופרים אחרי. והלכו  
ישוע וכשמע והחטאים? המוכסים עם ושותה אוכל הוא מדוע לתלמידיו: אמרו  
לצדיקים, לקרא באתי לא החולים, אלא לרופא, צריכים החזקים אין להם, אמר  
לתשובה. לחטאים אלא

יוחנן תלמידי מדוע לו, ואמרו ובאו צמים. הפרושים ותלמידי יוחנן תלמידי והיו

בְּנֵי הַיְּכֹלִים יִשׁוּעַ, לֵהֵם וַיֹּאמְרוּ צָמִים? אֵינֶם וְתִלְמִידֵיךָ צָמִים, הַפְּרוּשִׁים וְתִלְמִידֵי וַיָּבֹאוּ לְצוּם. יְכֹלִים אֵינֶם עִמָּהֶם, שֶׁהַחֲתָן זָמַן כָּל עִמָּהֶם? הַחֲתָן בְּעוֹד לְצוּם הַחֲפָה שֶׁל טָלָאִי תוֹפֵר אִישׁ אֶינָן הֵהֱם. בַּיָּמִים יְצוּמוּ וְאִזְּ הַחֲתָן, מֵהֶם יִלְקַח כְּאֲשֶׁר יָמִים וְקָרַע הַיָּשׁוֹן, מִן לִקְחַת הַחֲדָשׁ, שָׁלוּ, הַמְּלוּי כֵּן, לֹא שָׂאֵם יָשׁוֹן, בְּגָד עַל כְּבוֹשׁ לֹא בְּגָד הַיָּיִן יִקְרַע כֵּן, לֹא וְאֵם יִשְׁנִים, נֹאדוֹת אֶל חֲדָשׁ זֵינן זֹרֵק אִישׁ וְאִינן נִעְשָׂה. יוֹתֵר גְּרוּעַ חֲדָשִׁים נֹאדוֹת אֶל חֲדָשׁ זֵינן אֲבָל יֹאבְדוּ; וְהַנֹּאדוֹת יִשְׁפָּךְ וְהַיָּיִן הַנֹּאדוֹת, אֶת הַחֲדָשׁ יִשִּׁים.

וְהֵם דָּרָךְ לַעֲשׂוֹת תִּלְמִידֵיו וְהַחֲלוּ הַתְּבוּאָה, שְׂדוֹת דָּרָךְ בַּשְּׁבָתוֹת עֲבַר כְּאֲשֶׁר וַיְהִי אֵינֶם אֲשֶׁר בַּשְּׁבָת, עוֹשִׂים הֵם מֶה רָאָה לוֹ: אָמְרוּ וְהַפְּרוּשִׁים הַשְּׁבָלִים. אֶת קוּטְפִים וְרַעֲב, צָרָךְ לוֹ הִיָּה כְּאֲשֶׁר דּוֹד עָשָׂה מֶה קָרָאתֶם לֹא הַמַּעֲוֵלִם לֵהֵם, אָמַר וְהוּא מֵתֵר. הַגָּדוֹל הַפֶּהֶן אֲבִיתֵר בִּימֵי הָאֱלֹהִים בֵּית אֶל נִכְנֵס אֵיךְ אֵתוֹ; אֲשֶׁר וְהַאֲנָשִׁים הוּא הָיוּ לְאֲשֶׁר נָתַן וְגַם לַפְּהִינִים לֹא אִם לֹאכֹל מֵתֵר אֵינֶם אֲשֶׁר הַפְּנִים לֵהֵם אֶת וְאָכַל הַשְּׁבָת, בַּשְּׁבִיל הָאָדָם וְלֹא הָאָדָם, בַּשְּׁבִיל נוֹצְרָה הַשְּׁבָת לֵהֵם: אָמַר וְהוּא עִמּוֹ לַשְּׁבָת. גַּם בֶּן־הָאָדָם הוּא אֹדוֹן לַפִּיכָךְ

## ג

אִם אוֹתוֹ מְשַׁמְרִים הָיוּ וְהֵם יִבְשָׁה. שִׁידוֹ אִישׁ שֵׁם וְהִיָּה הַקֶּהֶל, אֶל שׁוּב וְנִכְנֵס הַיִּבְשָׁה, הִיד לוֹ אֲשֶׁר לֹאֲדָם וְאוֹמַר אוֹתוֹ. לְהַאֲשִׁים שְׁיוּכְלוּ כְּדִי אוֹתוֹ, יִרְפָּא בַּשְּׁבָת אוֹ לְהוֹשִׁיעַ נֶפֶשׁ לְהִרְעֶ? אוֹ לְהִיטִיב בַּשְּׁבָתוֹת הַמֵּתֵר לֵהֵם, וְאוֹמַר הָאֲמָצַע. אֶל קוּם לָבֶם, הַקְּשִׁיחוֹת עַל מַתְעַצֵּב בְּכַעַס, אֲלֵיהֶם סָבִיבוּ וְהַבִּיט הַחֲרִישׁוֹ. וְהֵם לְהִרְגֵּ? הַאֲחֵרֵת. כְּמוֹ בְּרִיאָה הוֹשְׁבָה וַיְדוֹ הוֹשִׁיט, וְהוּא יָדָךְ. אֶת הוֹשִׁיט לֹאִישׁ: אָמַר לְאֲבִדוֹכְדִי נִגְדוֹ עֲצָה וַעֲשׂוּ הַהוֹרְדוֹסִים עִם מִידֵי יִצְאוּ וְהַפְּרוּשִׁים

וּמִן הַיְּהוּדָה וּמִן אַחֲרֵיו, הַלֵּךְ הַגָּלִיל מִן רֵב וְהַמּוֹן הֵיִם, אֶל תִּלְמִידֵיו עִם נִסּוּג וַיִּשׁוּעַ כָּל אֶת שִׁשְׁמֵעוֹ רֵב, הַמּוֹן וַיְצִידוֹן, צוֹר וּמִסְבִּיבוֹת הִירְדָן וּמַעְבַּר הָאָדָם וּמִן יְרוּשָׁלַיִם כְּדִי הַהַמּוֹן, בְּגָלִל לוֹ תִּמְתֵּן קִטְנָה שְׁסָפִינָה לְתִלְמִידֵיו וְאוֹמַר אֲלֵיוֹ. בָּאוּ עָשָׂה, אֲשֶׁר לֵהֵם הָיוּ אֲשֶׁר כָּל בּוֹ, לָגַע כְּדִי עָלִיו שִׁנְפְּלוּ עַד רִפָּא, רַבִּים כִּי אוֹתוֹ. יְדַחְקוּ שְׁלֹא הוּא אֵתָהּ כִּי לֹאמַר וַיְצַקּוּ לְפָנָיו נִפְּלוּ אוֹתוֹ, רָאוּ כְּאֲשֶׁר הַטְּמָאוֹת, וְהַרוּחוֹת מִכּוֹת, גְּלוּיִ. אוֹתוֹ יַעֲשׂוּ שְׁלֹא כְּדִי הַרְבֵּה בָּהֶם וַיַּעַר הָאֱלֹהִים בֶּן

כדי עשר, שנים ועשה אליו הלכו והם רצה, לאשר וקורא ההר אל עולה והוא המחלות את לרפא סמכות בעלי ולהיות להכריו. אותם שישלח וכדי עמו שיהיו אחי ואתי' יוחנן בן זבדיה ואתי' יעקב פטרוס. לשמעון שם ושם השדים. את ולגרש ואת פיליפוס ואת אנדראס ואת רעם בני שהוא בואנג'נס, שמות להם ונתן יעקב, הקנאי שמעון ואת תדי ואת חלפי בן יעקב ואת תומא ואת מתתיהו ואת בר-תלמי מסרו. גם אשר קריות, איש יהודה ואת

לאכל. לחם אפלו יכלו שלא עד ההמון, שוב ומתכנס הבית, אל באים והם שיירדו והסופרים מדעתו. שיצא אמרו כי אותו, לתפס יצאו קרוביו, וכששמעו את מוציא הוא השדים בשך וכי זבוב, בעל לו יש כי אומרים היו מירושלים ואם השטן? את להוציא שטן יכול איד להם, אמר ובמשלים אותם וקרא השדים. על יחלק בית ואם לעמד, ההיא הממלכה תוכל לא עצמה, על תחלק ממלכה יכול לא ונחלק, עצמו על קם השטן ואם לעמד. ההוא הבית יוכל לא עצמו, לא אם ביתו, אל בבואו החזק כלי את לבזז יכול איש אין סוף. לו יש אלא לעמד, החטאים כל כי לכס אומר אני אמן, ביתו. את יבזז ואז החזק, את ראשונה יאסר לו אין הקדש, הרוח את שיגדף מי שיגדפו כמה האדם, לבני יסלחו והגדופים לו. יש טמאה רוח אמרו: כי נצחי במשפט הוא אשם אלא לעולם, סליחה

סביבו, ישב והמון לו. לקרא אליו שלחו מחוץ ובעומדם ואחיו, אמו לכן באים אמי היא מי לאמר: להם וענה אותו. מבקשים בחוץ ואחיד אמר הנה לו, ואמר מי כי ואחיו, אמי הנה ואמר, סביבותיו היושבים אל סביב והביט אחיו? הם מי או ואמי. ואחותי אחי הוא האלהים, רצון את שיעשה

## ד

וישב הספינה אל נכנס שהוא עד רב, קהל אליו ונאסף הים, ליד ללמד החל ושוב במשלים, רבים דברים אותם למד והוא הים. ליד הארץ על היה הקהל וכל בים, נפל שמקצתו בזרעו ויהי לזרע. הזרע יצא הנה שמעו. בתורתו להם ואמר לו היתה לא אשר הסלע, על נפל ואחר אותו. ואכלו העופות ובאו עליהם, נכוה, זרחה כאשר והשמש אדמה, עמק היה שלא מפני צמח ומיד רבה, אדמה אותו, וחקקו הקוצים ועלו הקוצים, אל נפל ואחר יבש שרש לו היה שלא ומפני



בשִׁלְשִׁים וְהִבִּיא וַגְּדֵל, עוֹלָה פָּרִי וְנָתַן הַטּוֹבָה הָאֲדָמָה אֶל נָפֶל וְאַחֵר נָתַן. לֹא וּפְרִי הָיָה וְכֹאֲשֶׁר יִשְׁמַע. לִשְׁמַע, אֲזַנִּים לוֹ שֵׁשׁ מִי לָהֶם: אָמַר וְהָיָה וּבִמְאֹה: וּבְשִׁשִּׁים לָהֶם, אָמַר וְהָיָה הַמֶּשֶׁל. עַל עֲשׂוֹר הַשָּׁנִים עִם אוֹתוֹ הַסּוֹכְבִּים אוֹתוֹ שָׁאֲלוּ לְבָדוֹ, נַעֲשֶׂה הַכֹּל שֶׁבְּחוּץ לָאֵלָה אֲבָל הָאֱלֹהִים, מַלְכוּת סוּדוֹת אֶת לְדַעַת נָתַן לָכֶם יִשׁוּבוּ פֶּן יִבְיִנוּ, וְלֹא יִשְׁמְעוּ וְשׁוֹמְעִים יֵרָאוּ, וְלֹא יֵרָאוּ שְׂרֹאִים כְּדִי בְּמִשְׁלִים. חֲטֵאֵיהֶם. לָהֶם וַיִּסְלַחוּ

זוֹרַע הַזּוֹרַע הַמִּשְׁלִים? כָּל אֶת תַּדְעוּ וְאִידָּהּ הִזָּה, הַמֶּשֶׁל אֶת יְדַעְתֶּם לֹא לָהֶם: וְאָמַר מִיֵּד שׁוֹמְעִים, וּכְשֶׁהֶם הַדָּבָר, נִזְרַע שֵׁם אֲשֶׁר הַדָּרָךְ, לִיד אֲשֶׁר הֵם וְאֵלָה הַדָּבָר. אֶת עַל הַנִּזְרָעִים הֵם בְּדוֹמָה וְאֵלָה בְּלִבּוֹתֵיהֶם. הַנִּזְרַע הַדָּבָר אֶת וְנוֹטֵל הַשֶּׁטֶן בֹּא לָהֶם וְאֵין אוֹתוֹ. לּוֹקָחִים בְּשִׁמְחָה מִיֵּד אֶת־הַדָּבָר, יִשְׁמְעוּ כֹּאֲשֶׁר אֲשֶׁר הַסְּלָעִים, הֵם מִיֵּד הַדָּבָר, בְּגִלֵּל רְדִיפָה אוֹ צָרָה כְּשֶׁבֹאָה וְאֵין הֵם, זְמַנִּים אֵלָּא בְּעֶצְמָם, שֶׁרֶשׁ הִזָּה הָעוֹלָם וְדֹאגּוֹת הַדָּבָר. אֶת הַשׁוֹמְעִים הַקּוֹצִים, אֵל הַנִּזְרָעִים הֵם וְאֵלָה נְכִשְׁלִים. נַעֲשֶׂה וְהוּא הַדָּבָר, אֶת וְחֻנְקוֹת נְכֻסוֹת הַדָּבָרִים לְשֹׂאֵר וְהַתְּאֻוֹת הָעֶשֶׂר וּמִרְמַת הַדָּבָר אֶת שׁוֹמְעִים אֲשֶׁר הַטּוֹבָה, הָאֲדָמָה עַל הַנִּזְרָעִים הֵם וְאֵלָה פָּרִי לֹא וּבִמְאֹה. וּבְשִׁשִּׁים בְּשִׁלְשִׁים פָּרִי וְעוֹשִׁים אוֹתוֹ, וּמִקְבָּלִים

כְּדִי הֲלֹא הַמִּטָּה? תַּחַת אוֹ הַסָּאָה תַּחַת שְׁיֹשֶׁם כְּדִי הֵנָּה בֹּא הַכִּי לָהֶם, אָמַר וְהָיָה כְּדִי אֵלָּא נַעֲלֵם דָּבָר הָיָה וְלֹא יִתְגַּלֶּה, שְׁלֹא נִסְתָּר דָּבָר אֵין כִּי הַמְּנוֹרָה? עַל שְׁיֹשֶׁם הַשְּׁמָרוֹ לָהֶם, אָמַר וְהָיָה יִשְׁמַע. לִשְׁמַע, אֲזַנִּים לְמִישָׁהוּ יֵשׁ אִם לְגִלוֹת. שְׁיֹבֹא כִּי לְשׁוֹמְעִים. לָכֶם וַיִּסְפֶּה לָכֶם, יְמִיד מוֹדִידִים, שְׁאֵתָם בְּמִדָּה שׁוֹמְעִים. שְׁאֵתָם בְּמָה אָמַר: וְהָיָה מִמֶּנּוּ. יִלְקַח לוֹ יֵשׁ אֲשֶׁר אֶת גַּם לוֹ, שְׁאֵין וּמִי לוֹ, יִנָּתֵן לוֹ, שֵׁשׁ מִי וַיִּקּוּם וַיִּישֶׁן הָאֶרֶץ. עַל הַזֶּרַע אֶת שְׁיִשְׁלִיד אִישׁ כְּמוֹ הָאֱלֹהִים, מַלְכוּת הִיא כְּכֹה פָּרִי, נוֹשֵׂאת הָאֶרֶץ כִּי מֵאֲלִיָּה הוּא. יוֹדַע לֹא כֹּאֲשֶׁר וַיִּגְדֵּל יִצְחָק וְהַזֶּרַע וַיּוֹם, לִילָה הַפָּרִי, יִכְשֵׁל וְכֹאֲשֶׁר בְּשִׁבְלָתוֹ. דָּגָן מִלֵּאָה כְּדִי אַחֵר שִׁבְלָתוֹ, כְּדִי אַחֵר עֲשֵׂב, רֹאשׁוֹן הַקִּצִּיר. הִגִּיעַ כִּי אֶת־הַמַּגֵּל, שׁוֹלַח מִיֵּד

חֲרָדֵל, כְּגִרְגִיר אוֹתָהּ? נִשְׁוֶה מֶשֶׁל בְּאִיזָה אוֹ הָאֱלֹהִים, מַלְכוּת אֶת נְדָמָה אִידָּהּ וְאָמַר: הוּא נִזְרַע, וּכְשֶׁהוּא הָאֶרֶץ שְׁעַל הַזֶּרַעִים מִכָּל קֶטֶן הוּא בְּאֶרֶץ, נִזְרַע כֹּאֲשֶׁר אֲשֶׁר הַשְּׂמִים עוֹפּוֹת שְׁיֹכְלוּ כְּדִי גְדוֹלִים, עֲנָפִים וְעוֹשֶׂה הִירְקוֹת, מִכָּל גְּדוֹל וְנַעֲשֶׂה עוֹלָה צֵלוֹ. תַּחַת לְשֹׁכֵן

לא משל ובלי לשמע. שיכלו כפי הדבר, את אליהם דבר כאלה רבים ובמשלים  
הכל את פרש ביחוד לתלמידיו אבל הדבר, את אליהם דבר

ההמון את ועזבו העבר. אל נעבר ערב: כשהיה היום, באותו להם אומר והוא  
גדול, רוח סער ונעשה עמו. היו אחרות וספינות בספינה, היה כאשר אותו ויקחו  
בחלקה ישן היה והוא להתמלא. החלה שכבר עד הספינה, אל הכו והגלים  
אנחנו כי לנו דואג אתה האין רבי, לו: ואמרו אותו והעירו הכר, על האחורית  
והיתה הרוח, ושכך הנהג! דומם, היה לים: ואמר ברוח גער והתעורר, אוֹבְדִים?  
וייראו אמונה? לכם אין איך ככה? אתם פחדנים מה להם: ואמר גדולה. דממה  
לו? שמעים הים וגם הרוח גם כי זה, אפוא מי רעהו: אל איש ויאמרו גדולה יראה

## ה

מן אותו פגש מיד הספינה, מן וכשיצא הגרנשינים. ארץ אל הים עבר אל ויבאו  
יכל לא בשלשלאות וגם בקברים, היתה דירתו אשר טמאה. ברוח אדם הקברות  
ובשלשלאות, בכבלים רבות פעמים נכבל שהוא מפני אותו, לאסר איש  
לאלפו, מסוגל היה לא אחד ואף נשברו, והכבלים על-ידיו נקרעו והשלשלאות  
וכאשר באבנים. עצמו את וחותר צועק היה ובהרים בקברים ויום לילה ובכל  
ישוע ולך לי מה לאמר גדול בקול ויקרא לו. והשתחוה רץ מרחוק, ישוע את ראה  
צא, לו: אמר כי אותי תענה אל באלהים אותך אני משביע העליון האלהים בן  
רבים כי שמי, לגיון לאמר: וענה שמך? מה אותו: ושאל האדם. מן הטמאה, הרוח  
חזירים עדר שם והיה לארץ. מחוץ אל אותם ישלח שלא הרבה בו והפציר אנחנו.  
החזירים אל אותנו שלח לאמר: אליו התחננו השדים וכל ההר. אצל רעה גדול  
אל ובאו הטמאות הרוחות ויצאו מיד. ישוע להם והתיר לתוכם שנכנס כדי  
והרועים בים. ונחנקו פאלפים, והיו הים, אל המדרון לפי העדר ושטפה החזירים,  
באים והם הנהיגה. מה-הוא לראות ויצאו ובשדות, בעיר והגידו ברחו החזירים את  
שהיה אותו צולה, דעת ובעל ומלבש יושב השדים מאחז את ורואים ישוע, אל  
החזירים. ועל השד לאחוז קרה איך הרואים להם וספרו ויפחדו. הלגיון, בו  
איש בו הפציר הספינה, אל וכשעלה מגבולותיהם. ללכת בו להפציר והחלו  
בני אל ביתך אל לך לו: אמר אבל לו, הניח ולא עמו. שיהיה משתף-שד שהיה  
להכריז והחל והלך עליך ורחם האדון לך עשה אשר כל את להם והגד ביתך

התפלאו וכלם ישוע, לו שעשה כמה הערים בעשרת

אצל היה והוא רב, קהל עליו נאסף העבר, אל שוב בספינה ישוע עבר וכאשר  
בו והפציר לרגליו. נפל אותו וכראותו יאיר, ושמו העדה, משרי אחד ובא הים.  
תנועע למען ידיך, את עליה ושים נא בוא גוססת, הקטנה בתי לאמר: הרבה  
שתינה אחת ואשה אותו. דחקו והם אחריו, הלך רב והמון עמו, וילך ותחיה.  
כל את והוציאה רבים, רופאים ידי על רבות וסבלה שנים עשרה שנים דם בזוב  
ישוע, על שמעה יותר גרוע למצב הגיעה אדרבה, אלא כלל, נעזרה ולא לה, אשר  
אושע. בבגדיו, אפילו אנע אם בלבה: אמרה בבגדו. ננעה מאחור, בהמון באה  
בעצמו הכיר ישוע ומיד המכה. מן נרפאה כי בגופה וידעה דמה, מקור יבש ומיד  
ותלמידיו בבגדי? נגע מי ואמר, ההמון בתוך הסתובב ממנו, היוצא הכח את  
והסתכל ב? נגע מי ואמר ואתה עליך, לוחץ ההמון את רואה אתה לו, אמרו  
נהיה אשר את יודעת ורועדת, יראה והאשה זאת. שעשתה זו את לראות סביב  
אמונתך בתי לה אמר והוא האמת. כל את לו ואמרה לפניו ונפלה באה לה,  
לאמר: העדה שר מבית באו מדבר עודנו ממכתך בריאה והי לשלום לכי הצילתך  
שנאמר, הדבר את ששמע מיד וישוע המורה? את תטריח עוד למה מתה, בתך  
אם כי אתה, ללכת לאיש הניח ולא האמן. רק תירא, אל הכנסת: לראש אמר  
מהומה וירא הקהל, ראש בית אל ויבא יעקב. אחי וליוחנן וליעקב לפטרוס  
מת לא הילד ובוכים נבהלים אתם מה להם ואומר ונכנס הרבה. ומיללים ובוכים  
ואת אמו ואת הילד אבי את לקח כלם, את הוציא והוא עליו צחקו והם ישן אלא  
לה, ואמר הילד ביד ואחז מנח. הילד שם היה אשר המקום אל ונכנס שעמו, אלה  
הנערה קמה ומיד קומי. אומר, אני לך הנערה, בתרגום: פרושו אשר קומי, טליתא  
והוא גדולה. השתוממות והשתוממו שנה. עשרה שנים בת היתה כי והתהלכה,  
לאכול. לה לתת ואמר זאת, ידע לא אחד שאף בתוקף עליהם צנה

## ו

ללמד החל השבת, וכשהיה אחריו. הלכו ותלמידיו מולדתו, אל ובא משם ויצא  
החכמה היא ומי אלה? לזה מאין ואמרו, השתוממו ששמעו ורבים הקהל, בבית  
ואחי בן-מרים החרש, הוא זה הלא ידיו? על נעשות כאלה וגבורות לו, הנתנת  
להם ויאמר בו. ויכשלו אתנו? פה אחותיו והלא ושמעון? ויהודה ויוסי יעקב

לעשות ככל ולא ובביתו. קרוביו ובין במולדתו אלא כבוד חסר נביא אין כי ישוע על והתפלא ורפאם. ידי את עליהם ששם מעטים חולים על אלא גבורה, שום שם ולמד. בכפרים סביב הלך והוא שלהם. האמונה חסר

על סמכות להם ונתן שנים, שנים אותם לשלח והחל עשר, לשנים קרא והוא לא בלבד, מטה לא אם לדרך מאומה ישאו שלא עליהם וצוה הטמאות. הרוחות כתננות. שתי ללבש ולא סנדלים, נעולים אבל באזור, נחשת לא להם, לא תרמיל, וכל משם. תצאו אשר עד שבו שם בית, אל שתבאו מקום בכל להם: אמר והיה העפר את נערו משם בצאתכם לכם, ישמעו לא וגם אתכם יקבלו לא אשר לסדום יהיה יותר נוח לכם, אני אומר אמן עליהם. לעדות לרגליכם שמתחת בתשובה לשובו למען והכריזו ויצאו ההיא. לעיר מאשר הדין ביום ולעמורה ורפאום. רבים חולים בשמן ומשחו הוציאו, רבים ושדים

המתים, מן קם המטביל שיוחנן אמר והוא שמו, נודע כי הורדוס, המלך ושמע היו ואחרים הוא, אליהו כי אומרים היו אחרים הגבורות. בו פועלות כן ועל ערפתי אני אשר ואמר: הורדוס ושמע הנביאים. מן כאחד הוא נביא כי אומרים ואסר יוחנן את ותפס שלח הורדוס הוא כי המתים. מן קם הוא הוא; זה יוחנן, את יוחנן אמר כי אותה. נשא כי אחיו, פיליפוס אשת הורודיה, בגלל במשמר אותו טינה לו נוטרת היתה והורודיס אחיד. אשת את לקחת לך מתר לא כי להורדוס וקדוש, צדיק איש שהוא יודע מיוחנן, ירא הורדוס כי יכלה. ולא להמיתו, ורצתה נוח, יום ויהי אותו. שמע ובשמחה עשה, רבים דברים אותו וכששמע עליו, והגן הגליל ולראשי האלפים ולשרי לגדוליו הלדתו ביום סעודה עשה הורדוס כאשר המלך אמר המסבים, ואת הורדוס את והרצתה ורקדה הורודיה בת וכשנכנסה ממני תשאלי אשר כל את כי לה ונשבע לך. ואתן שתדצי, מה ממני שאלי לנערה, את אמרה, והיא אשאל; מה לאמה, ואמרה יצאה והיא מלכותי. חצי עד לך, אתן אני רוצה לאמר: ובקשה המלך אל בחפזון מיד ונכנסה המטביל. יוחנן ראש אבל מאד, עצוב היה והמלך המטביל. יוחנן ראש את קערה על מיד לי שתתן וצוה שומר המלך שלח ומיד אותה. להפר רצה לא והמסבים השבועות בגלל על ראשו את והביא הסהר, בבית ראשו את והכרית הלך והוא ראשו. את להביא באו תלמידיו, וכשמעו לאמה. אותה נתנה והנערה לנערה, אותה ונתן קערה בקבר. אותה ושמו גופתו את ונשאו

אֲשֶׁר כָּל וְאֵת עָשׂוּ אֲשֶׁר כָּל אֶת הַכֹּל, אֶת לוֹ וְהִגִּידוּ יִשׁוּעַ אֶל נֶאֱסָפוּ וְהִשְׁלִיחוּם  
הַבָּאִים כִּי מַעֲט וְהִנָּפְשׁוּ מִדָּבָר לְמָקוֹם בְּעֶצְמָכֶם אֹתָם בָּאוּ לָהֶם וַיֹּאמְרוּ לְמַדּוּ.  
לְבָדֶם. בְּסִפִּינָה מִדְּבָרֵי מָקוֹם אֶל וְהִלְכוּ הַסִּפִּיקוּ לֹא לֶאֱכֹל וְגַם רַבִּים הָיוּ וְהַהוֹלָכִים  
לְשֵׁם יַחַד רָצוּ הָעָרִים מְכַל וּבִרְגֵל רַבִּים, אוֹתָם וְהַפִּירוּ הוֹלָכִים, אוֹתָם וְרָאוּ  
כִּי עֲלֵיהֶם, רַחֲמֵיו וְנִכְמְרוּ רַב, הַמּוֹן וְרָאָה יֵצֵא וַיִּשׁוּעַ אֵלָיו. וְנֶאֱסָפוּ אוֹתָם וְהִקְדִּימוּ  
שַׁעַה הַיְּתָה וּכְבָר רַבִּים. דְּבָרִים אוֹתָם לְלַמֵּד וְהַחֲלִי רָעָה, לֵהֲוֹן שְׂאִין כְּצֵאן הָיוּ  
שִׁלַּח מֵאַחֲרָת. הַשַּׁעַה וּכְבָר שׁוֹמֵם הַמָּקוֹם וְאָמְרוּ: תִּלְמִידֵינוּ אֵלָיו הִתְקַרְבוּ מֵאַחֲרָת,  
מָה לָּהֶם אֵין כִּי לָהֶם, לָהֶם וַיִּקְנוּ סָבִיב וְהַכְּפָרִים הַשְּׂדוֹת אֶל שְׂיִלְכוּ כְּדִי אוֹתָם,  
וְנִקְנָה הַגִּלְדָּ לֹ: אִמְרִים וְהֵם לֶאֱכֹל. אֹתָם לָהֶם תָּנוּ לָהֶם: וַאֲמַר עֲנֵה וְהוּא לֶאֱכֹל.  
יֵשׁ לָהֶם כְּכֹרוֹת כְּמָה לָהֶם: אוֹמֵר וְהוּא לֶאֱכֹל? לָהֶם וְנָתַן דִּינָרִים בְּמֵאֲתָיִם לָהֶם  
אֶת לְהִסָּב עֲלֵיהֶם צֹוָה וְהוּא דְּגִים. וְשְׁנֵי חֲמִשָּׁה, וְאוֹמְרִים: וַיִּדְעוּ וְרָאוּ. לָכוּ לָכֶם?  
וּלְפִי מָאָה לְפִי קְבוּצוֹת קְבוּצוֹת וְהִסְבּוּ הִירָק. הַדָּשָׁא עַל חֲבוּרוֹת חֲבוּרוֹת כָּלֶם  
וּפְרַס וּבִרְךְ, הַשְּׁמַיִם אֵל הַבֵּיט הַדְּגִים, שְׁנֵי וְאֵת הַכְּכֹרוֹת חֲמִשָּׁת אֵת וּלְקַח חֲמִשָּׁים.  
לְכוּלָם: חֵלֶק הַדְּגִים שְׁנֵי וְאֵת לִפְנֵיהֶם, יִשִּׁימוּ לְמַעַן לְתַלְמִידִים וְנָתַן הַכְּכֹרוֹת אֵת  
וְהָיוּ הַדְּגִים. מִן וְגַם שְׂבָרִים, מְלֵאִים סִלִּים עֶשֶׂר שְׁנַיִם וְנִשְׂאוּ וְשָׁבְעוּ כָּלֶם וְאָכְלוּ  
אֲנָשִׁים. אֲלֵפִים חֲמִשָּׁת הִלָּחֶם אֶת הָאֲכָלִים

עַד צִידָה, לְבֵית הָעֶבֶר אֶל וְלִהְיוֹתִים הַסִּפִּינָה אֶל לַעֲלוֹת תִּלְמִידֵינוּ אֶת אֵלֶּךְ וּמִיד  
וּכְשֶׁהִיָּה לְהַתְּפַלֵּל: הֵהָר אֶל הַלֵּךְ מֵהֶם, שְׁנִפְטָר וְאַחֲרֵי הַמּוֹן. אֵת יִשְׁלַח הוּא אֲשֶׁר  
מִתִּיִּסְרִים אוֹתָם וְרָאָה הָאֶרֶץ. עַל לְבָדוֹ וְהוּא הֵים, בְּאִמְצַע הַסִּפִּינָה הַיְּתָה עָרֵב,  
מִהִלָּךְ אֲלֵיהֶם בָּא הַלִּילָה שֶׁל הַרְבִּיעִיָּת וּבְמִשְׁמֶרֶת נִגְדָם, הַיְּתָה הַרוּחַ כִּי בַחֲתִירָה,  
שֶׁהוּא לָהֶם נִדְמָה הֵים, עַל מִהִלָּךְ אוֹתוֹ רָאוּ וְהֵם אוֹתָם. לַעֲבוֹר וְרָצָה הֵים, עַל־פְּנֵי  
אֲנִי הַתְּחִזְקוּ, לָהֶם, וַאֲמַר עֲמָהֶם דְּבַר וּמִיד וְנִבְהָלוּ. אוֹתוֹ רָאוּ כָּלֶם כִּי וָצַעְקוּ. רוּחַ,  
הַשְּׁתוּמָמוּ מִיֵּתֶר וּמֵאֵד הַרוּחַ, וְשָׁכַךְ אֲלֵיהֶם, הָאֲנִיָּה אֶל וְעָלָה תִירָאוּ. אֵל הוּא,  
מִקְשָׁה. הִיָּה לָבֶם אֵלָא הִלָּחֶם, עַל הַבִּינוּ לֹא כִי וְהַתְּפַלָּאוּ: בְּלָבֶם

מִיד אוֹתוֹ הַפִּירוּ הַסִּפִּינָה, מִן וּכְשִׁיִּצְאוּ וְעִנְנוּ. גִּנְסָר אֶרֶץ אֶל הִלְכוּ שְׁעָבְרוּ, וְלֹאֲחֹר  
רָעָה, אֶת־הָאֲחוּזִים עַל־הַמְּשׁוֹת לְהִסָּב וְהַחֲלוּ הֵהָיָא, כְּלִי־הַסְּבִיבָה סָבִיב רָצוּ  
עָרִים אוֹ כְּפָרִים אֶל נִכְנַס, שֶׁהִיָּה מָקוֹם וּבְכֹל הוּא. כִּי־שֵׁם שְׁמָעוּ אֲשֶׁר אֶל־הַמָּקוֹם  
וְכֹל יָנְעוּ, בְּגִדוֹ בְּצִיצַת שְׂאֵפְלוֹ אֵלָיו וְהַתְּחַנְּנוּ הַחוּלִים אֶת הַנִּיחוּ בְּשׁוּקִים שְׂדוֹת, אוֹ  
נִרְפָּאוּ. בּוֹ נִגְעוּ אֲשֶׁר

אחדים וראו מירושלים שבאו הסופרים מן ואחדים הפרושים אליו ונאספו כי פגם. בהם ומצאו רחוצות, לא כלומר טמאות, בידים לחם אוכלים מתלמידיו מחזיקים יאכלו, לא באגרף, ידיהם את ירחצו לא אם היהודים, וכל הפרושים אשר הם רבים ואחרים יאכלו, לא יטבלו, לא אם השוק, ומן הזקנים. במסרת אותו שואלים אז ומטות. נחשת וכלי וסיתונות כוסות טבילות להחזיק, קבלו אוכלים אלא הזקנים, מסרת לפי הולכים תלמידך אין מדוע והסופרים: הפרושים עליכם ישעיהו נבא יפה כי להם ואמר ענה והוא רחוצות? לא בידים הלחם את לריק ממני. רחוק לבם אבל אותי, מכבד בשפתיו הזה העם ככתוב, הצבועים, אדם. בני מצוות שהן תורות מלמדים אותי, יראו

כדים בטבילות האדם, בני במסרת מחזיקים אתם האלהים, מצות את הנחתם כי אתם יפה להם: אמר והוא עושים. אתם כאלה רבים דומים ודברים וכוסות, את כבד אמר: משה כי מסרתכם. את לשמר כדי האלהים מצות את מבטלים לאב אדם יאמר אם אומרים: אתם יומת. מות אמו או אביו ומקלל אמו, ואת אביו לעשות עוד לו מתירים ואינכם תהנה ממני אם אשר מתנה, שהוא קרבן, לאם או ודברים שמסרתם, במסרתכם האלהים דבר את מבטלים לאמו, או לאביו מאומה כלכם אלי שמעו להם, ואמר ההמון כל את וקרא עושים. אתם כאלה רבים דומים הם היוצאים אבל לטמאו, יכול אשר אליו הנכנס לאדם מחוץ דבר אין והבינו על תלמידיו אותו שאלו ההמון, מן לבית נכנס וכאשר האדם. את המטמאים הנכנס כל כי מבינים לא עדין אתם בינה חסרי אתם גם ככה להם ואומר המשל. בטנו, אל אלא לבו, אל נכנסת אינה כי לטמאו יכול אינו האדם אל מבחוץ הוא האדם, מן היוצא כי אמר והוא האכלים. כל את ומטהרת המוצא, אל ויוצאת נאופים, הרעות, המחשבות יוצאות האדם, מלב מבפנים, כי האדם את מטמא אולת. גאולה, השם, חלול רעה, עין זמה, מרמה, רשעות, בצע, גנבות, רצחים, זנות, האדם. את ומטמאות מבפנים יוצאות האלה הרעות כל

ולא ידע, שאיש רצה לא בית, אל ונכנס וצידון. צור גבולות אל והלך קם ומשם ונפלה באה טמאה, רוח לבתה היתה אשר עליו, ששמעה אשה כי להסתר. יכל שיוציא ממנו בקשה והיא המוצא, לפי סורופוניקית יונית, היתה והאשה לרגליו

טוב אינו כי לשבע, לילדים ראשונה הניחי לה, אמר ישוע והוא מבתה. השד את  
בן לו ואמרה ענתה והיא הקטנים. לפלבים ולהשליכו הילדים לחם את לקחת  
הזה, הדבר בגלל לה: ואמר הילדים מפרורי אוכלים השלחן תחת והפלבים אדוני  
המטה על משלך הילד את מצאה ביתה, אל הלכה וכאשר מבתה. השד יצא לך,  
שיצא. השד ואת

והם הדקפולים. גבולות תוך דרך הגליל ים אל ובא וצידון, צור מגבולות יצא ושוב  
בצד אותו ולקח היד. את עליו שישים ממנו ומבקשים כבדפה, חרש לו מביאים  
אל והביט בלשונו ונגע וירק אוניו, לתוך אצבעותיו את שם לבדו, ההמון מן  
ונתרה אוניו נפתחו ומיד הפתח. פרושו אשר אפתח, לו: ואמר נאנח השמים,  
שהוא כפי אבל לאיש, יאמרו שלא עליהם צוה והוא פראוי. ודבר לשונו, קשר  
היטיב ואמרו, מדה מכל למעלה נדהמים והיו הכריזו. ויותר יותר בן עליהם, צוה  
מדברים. האלמים ואת שומעים עשה הוא החרשים את וגם הכל, את עשה

## ח

את ישוע קרא לאכל, מה להם היה ולא רב קהל שוב היה כאשר ההם, בימים  
אתי הם שוהים ימים שלשה כבר כי ההמון, על אני מרחם להם, ואמר תלמידיו  
מקצתם כי בדרך, יחלשו ביתם, אל רעבים אותם אשלח ואם לאכל, מה להם ואין  
כאן בלחם אלה את להשביע מישוה יוכל מאין תלמידיו: לו וענו באו. מרחוק  
להסב להמון וצוה שבע. אמרו: והם לכם? יש כפרות כמה אותם: ושאל במדבר?  
שישימו כדי לתלמידיו ונתן שבר הודה, הלחם, שבעת את ולקח הארץ, על  
ואמר אותם וברך מעטים, קטנים דגים להם והיו ההמון. לפני ושמו לפנייהם,  
שברים של סלים שבעה וישאו וישבעו, ויאכלו לפנייהם. אותם גם לשום  
עם הספינה אל מיד ועלה אותם. ושלח אלפים, כארבעת היו והם הנותרים.  
דלמנותא. אזור אל ובא תלמידיו

לנסותו. כדי השמים מן אות ממנו ובקשו עמו, להתוכח והחלו יצאו והפרושים  
לדור ינתן אם לכם, אני אומר אמן אות? מבקש הזה הדור מה ואמר, ברוחו ונאנח  
שוב. לו והלך לספינה עלה אותם, ועזב אות. הזה

אותם והזהיר אחד. כִּכְר אֶלָּא בִּסְפִינָה אַתֶּם לָהֶם הִיָּה וְלֹא לָחֶם, לִקְחַת וְשִׁכְחוּ  
זֶה עִם זֶה מִתְנַכְּחִים וְהִיוּ הוֹרְדוֹס. וּמִשְׁאֹר הַפְּרוּשִׁים מִשְׁאֹר הַשְּׁמֵרוֹ רָאוּ, לֵאמֹר,  
שֶׁאֵין כִּד עַל מִתְנַכְּחִים אַתֶּם מֵה לָּהֶם: וְאָמַר יָדַע וַיִּשְׁוֹעַ לָנוּ. אֵין לָחֶם כִּי לֵאמֹר:  
לָכֶם יֵשׁ עֵינִים מְקַשָּׁה? לְבַכֶּם עוֹד מִשְׁכִּילִים? וְלֹא מְבִינִים אֵינְכֶם עֲדִין לָחֶם? לָכֶם  
תִּזְכְּרוּ? וְלֹא תִשְׁמְעוּ; וְלֹא לָכֶם יֵשׁ וְאַזְנִים תִּרְאוּ, וְלֹא

שְׁבָרִים מְלֵאִים סִלִּים כַּמָּה אֲלָפִים, לַחֲמֶשֶׁת הַלָּחֶם חֲמֶשֶׁת אֶת שְׁבָרֹתַי כַּאֲשֶׁר  
כַּמָּה אֲלָפִים, אֲלֵי־הָאַרְבַּעַת וְאַת־הַשְּׁבַעַה כַּאֲשֶׁר עָשָׂר. שְׁנַיִם לוֹ: אוֹמְרִים נִשְׁאֲתֶם?  
לֹא עֲדִין לָהֶם, אָמַר וְהִיָּה שְׁבַעַה. אָמְרוּ: וְהֵם נִשְׁאֲתֶם? פְּתִיתִים מְלֵאִים סִלִּים  
מְבִינִים?

הַעוֹר, בֵּיד וְאַחַז בּוֹ. שִׁינַע אֵלָיו וַיִּתְחַנְּנוּ עוֹר אֵלָיו וַיִּבְיֹאוּ צִידָה, בֵּית אֶל וַיִּבֹא  
רוֹאָה אִם אוֹתוֹ וְשָׁאֵל אֵלָיו, יָדָיו אֶת שֵׁם עֵינָיו, אֶל וַיִּרַךְ לְכַפֵּר, חוֹצָה אוֹתוֹ הוֹצִיא  
שׁוֹב אִז מִתְהַלְכִּים. כַּעֲצִים הָאֲנָשִׁים אֶת אֲנִי רוֹאָה וְאָמַר, לְמַעַלָּה וְהִבִּיט מֵאוֹמָה.  
כָּלֶם. אֶת בְּבִירוֹר וְרָאָה וְהוֹחֲזָר, לְמַעַלָּה, לְהִבִּיט לוֹ וְגֵרָם עֵינָיו, עַל יָדָיו אֶת שֵׁם  
בְּכַפֵּר. לֹאִישׁ תֹּאמַר לֹא וְגַם תִּבּוֹא לֹא הַכַּפֵּר אֶל גַּם לֵאמֹר, בֵּיתוֹ אֶל אוֹתוֹ וַיִּשְׁלַח

תִּלְמִידָיו אֶת שָׂאֵל וּבִדְרָךְ פִּילִיפּוֹס, שֶׁל קִיסְרִיָּה כַּפְרִי אֶל וְתִלְמִידָיו יֵצֵא וַיִּשְׁוֹעַ  
אֲלֵיהֶם, וְאַחֲרֵים הַמַּטְבִּיל, יוֹחֲנָן עֲנוּ: וְהֵם שָׁאֲנִי? הָאֲנָשִׁים אוֹמְרִים מִי לָהֶם, לֵאמֹר  
עוֹנָה שָׁאֲנִי אוֹמְרִים אַתֶּם מִי וְאַתֶּם לָהֶם אוֹמֵר וְהוּא הַנְּבִיאִים. מִן אֶחָד וְאַחֲרִים  
עָלָיו. לֹאִישׁ יֹאמְרוּ שְׂלֹא בָהֶם וְגַעַר הַמְּשִׁיחַ אַתָּה לוֹ וְאֹמֵר פֶּטְרוֹס

הַזִּקְנִים עַל־יָדֵי וְלִהְדָחוֹת הַרְבֵּה, לְסַבֵּל צָרִיד בְּיָהֲאָדָם כִּי אוֹתָם לְלַמֵּד וְהַחֲל  
דִּבֵּר לָב וּבְגִלּוּי לְקוֹם. יָמִים שְׁלֹשֶׁת וְאַחֲרֵי וְלִהְדָּר, וְהַסּוֹפְרִים, הָרֵאשִׁים וְהַכֹּהֲנִים  
תִּלְמִידָיו אֶת וְרָאָה הַתִּהֲפֹךְ וְהוּא בּוֹ. לְגַעַר וְהַחֲל לְצַד אוֹתוֹ לְקַח וּפֶטְרוֹס הַדִּבֵּר. אֶת  
אֶת אֶלָּא הָאֱלֹהִים, דִּבְרִי אֶת חוֹשֵׁב אֵינְךָ כִּי שָׁטָן, אַחֲרֵי, לֵךְ לֵאמֹר: בְּפֶטְרוֹס וְגַעַר  
הָאֲנָשִׁים. דִּבְרִי

בַּעֲצָמוֹ יִכְפֹּר אַחֲרֵי, לְלַכֵּת שְׂרוּצָה מִי אֲלֵיהֶם, וְאָמַר תִּלְמִידָיו עִם הָהֶמוֹן אֶת וְקִרָא  
וּמִי אוֹתָהּ, יֹאבֵד אֶת־נִפְשׁוֹ לְהוֹשִׁיעַ שְׂרִיצָה מִי כִי אַחֲרֵי. וַיִּלְךְ צָלְבוֹ, אֶת וַיִּשָּׂא  
אִם לֵאדָם יוֹעִיל מִה־כִּי אוֹתָהּ. יוֹשִׁיעַ הוּא הַבְּשׁוּרָה, וּבְגִלָּל בְּגִלְלִי אֶת־נִפְשׁוֹ שְׂיֹאבֵד



מי כי נפשו? בתמורת אדם יתן מה או יפסיד? ואת־נפשו בלו, את־העולם יקנה  
יבוא כאשר בו יבוש בן־האדם גם והחוטא, הנואף הזה בדור ובדברי בי שיבוש  
הקדושים. המלאכים עם אביו בכבוד

## ט

לא אשר פה העומדים מן מקצת יש כי לכם אני אומר אמן להם: אומר והיה  
בגבורה. באה האלהים מלכות את יראו אשר עד מות יטעמו

אל אותם והעלה יוחנן ואת יעקב ואת פטרוס את ישוע לקח ימים ששת ואחר  
כאלה כשלג, מאד לבנים מבריקים, היו ובגדיו לפניהם. והשתנה לבדם, גבוהה הר  
והיו משה, עם אליהו להם ונראה ככה. להלבין יכול אינו הארץ על שכובם  
ונעשה פה, להיות לנו טוב רבי, לישוע, ויאמר פטרוס ויען ישוע. עם מדברים  
היו כי לדבר, מה ידע לא לאלהיו. ואחד למשה ואחד לך אחד אהלים, שלשה  
האהוב, בני הוא זה לאמר: הענן מן קול ובא עליהם, מצלל ענן והיה מבהלים.  
לבדו את־ישוע אם כי איש, עוד ראו ולא סביב הביטו ופתאם תשמעו. אליו  
לא אם ראו, אשר את יספרו לא שלאיש עליהם צוה ההר מן וברדתם עמהם.  
ביניהם מתוכחים לעצמם, שמרו ואת־הדבר המתים. מן יקום האדם בן כאשר  
כי הסופרים אומרים כי לאמר: אותו שואלים והיו מן־המתים: לקום מה־הוא  
משיב ראשון בא אמןם אליהו להם, אמר עונה והוא ראשונה. לבוא צריך אליהו  
גם כי לכם אני אומר אבל ויבזה? רבות שישבל כדי בן־האדם על כתוב ואיד הכל,  
עליו. כתוב כאשר רצו, אשר ככל לו ועשו בא, אליהו

ומיד אתם. מתוכחים וסופרים סביבם רב המון ראה התלמידים, אל וכשבא  
מה את־הסופרים: ושאל בשלומי. ושאלו ורצו השתוממו, ההמון כל אותו כשראה  
אליה, בני את הבאתי מורה, ואמר: ההמון מן אחד וענה ביניהם? מתוכחים אתם  
את וחורק ומקציף אותו, מפיל אותו, שישגי מקום ובכל אלמת. רוח לו שיש  
הוי, ואמר: לו ענה והוא יכלו. ולא אותו, שיוציאו לתלמידיו ואמרתי ויבש. שניו,  
אלי. אותו הביאו אתכם? אסבל מתי עד אצלכם? אהיה מתי עד נאמן! לא דור  
והתגלל הארץ על ונפל הרוח, אותו עיתה מיד אותו, וכראותו אליו. אותו והביאו  
מילדות. אומר: והוא לו? היה שזה מאז זמן כמה אביו: את ושאל מקציף. והוא

לַעֲשׂוֹת בְּיָדְךָ יֵשׁ אִם אָבֵל לְאַבְדּוֹ, כְּדִי הַמִּים וְאֵל הָאֵשׁ אֵל הַשְּׁלִיכּוּ רַבּוֹת וּפְעָמִים אֶפְשָׁרִי הַכֹּל לְהֶאֱמִין, יְכוּל אַתָּה אִם לֹא: אָמַר וַיִּשְׁוֹעַ עָלֵינוּ וּרְחַם לָנוּ עֶזֶר מֵאוֹמֶה, לְחֹסֶר עֶזֶר אֲדוֹנִי! אֲנִי, מֵאֲמִין וְאָמַר: בְּדַמְעוֹת הַיָּלֶד אָבִי קָרָא וּמִיד לְמֵאֲמִין. הָאֱלֹמֶת הַרוּחַ לוֹ, וְאָמַר הַטְּמֵאָה בְּרוּחַ גָּעַר מִתְרוֹצֵץ, הַמּוֹן כִּי יִשְׁוֹעַ וְרָאָה אֲמוֹנָתִי. יֵצֵא. הַרְבֵּה, אוֹתוֹ וְעוֹת וְצֶעֶק עוֹד. בּוֹ תִּכְנֵס וְאֵל מִמֶּנּוּ צֵא לָךְ, מִצְוָה אֲנִי וְהַחֲרַשְׁתָּ, וְהוּא אוֹתוֹ, וְהַקִּים בְּיַד אוֹתוֹ אֲחֻז וַיִּשְׁוֹעַ מֵת. כִּי אָמְרוּ שָׂרְבִים עַד מֵת, כְּמוֹ וְהִזְהִי יְכַלְנוּ לֹא אֲנַחְנוּ מְדוּעַ עֲצָמָם: לִבִּין בֵּינָם תִּלְמִידֵיו אוֹתוֹ שָׁאֲלוּ לְבִית, וּכְשֶׁנִּכְנַס קָם. בְּתַפְלָה לֹא אִם אֶפֶן, בְּשׁוֹם לְצֵאת יְכוּל אֵינוֹ זֶה מִין לָהֶם, וְאָמַר אוֹתוֹ? לְהוֹצִיא וּבְצוּם.

אֵת מְלַמֵּד הִזְהִי הוּא יָדַע. שְׁמִישָׁהּוּ רָצָה וְלֹא הִגְלִיל, דֶּרֶךְ וְעֶבְרוּ יֵצְאוּ וּמִשָּׁם שִׁיְהָרַג וְאַחֲרֵי אוֹתוֹ, וַיְהִרְגוּ אֲנָשִׁים, בִּידֵי נִמְסָר בְּיַהֲדָדִים כִּי לָהֶם וְאָמַר תִּלְמִידֵיו אוֹתוֹ. לְשֹׁאֵל וַיִּרְאוּ הַדִּבְרִי, אֵת הַבִּינּוֹ לֹא וְהֵם יָקוּם. הַשְּׁלִישִׁי בְּיוֹם

וְהֵם בְּדֶרֶךְ? בֵּינֵיכֶם הַתּוֹכַחְתֶּם מֶה אוֹתָם: שָׁאֵל בְּבֵית וּכְשֶׁהִזְהִי נַחוּם, כִּפְרָא אֵל וּבֵא לָהֶם: וְאָמַר עֲשֵׂה הַשְּׁנִים אֵת קָרָא וַיִּשָּׁב, גְּדוּל. מִי בְּדֶרֶךְ זֶה עִם זֶה דִּבְרוּ כִּי שִׁתְקוּ, הַעֲמִידוּ יָלֵד, וְלִקַּח לִכֹּל. וּמִשְׁרַת לִכֹּל אַחֲרוֹן יִהְיֶה רֵאשׁוֹן, לְהִיּוֹת רוֹצֶה מִישָׁהּוּ אִם אוֹתִי בְּשָׁמִי, הָאֱלֹהִים הַיָּלִידִים מִן אֶחָד שִׁיקְבֵּל מִי לָהֶם אָמַר אוֹתוֹ וּבִחְבָקוֹ בְּתוֹכָם, לוֹ עָנָה אוֹתִי. הַשּׁוֹלַח אֵת אֶלָּא מְקַבֵּל, הוּא אוֹתִי לֹא אוֹתִי, שִׁיקְבֵּל וּמִי מְקַבֵּל, הוּא אַחֲרֵינוּ, הוֹלֵךְ אֵינָנו אֲשֶׁר בְּשָׁמֶךְ, שְׂדִים מְגַרֵּשׁ מִישָׁהּוּ רֵאשִׁינוּ רַבִּי, לֵאמֹר: יוֹחֲנָן אִישׁ אֵין כִּי אוֹתוֹ, תִּמְנְעוּ אֵל אָמַר, וַיִּשְׁוֹעַ אַחֲרֵינוּ. הוֹלֵךְ אֵינָנו כִּי אוֹתוֹ, וּמִנְעָנוּ הוּא בְּעַדְכֶם נִגְדְּכֶם, שְׂאֵינוּ מִי רַע. עָלִי לְדַבֵּר מִהֲרָה וְיֻכַּל בְּשָׁמִי נִס יַעֲשֶׂה אֲשֶׁר לָכֶם, אֲנִי אוֹמֵר אֲמֵן מְשִׁיחַ, שֶׁל שְׂאֵתָם מִפְּנֵי בְּשָׁמִי, מִיָּם כּוֹס אֶתְכֶם שִׁישְׁקָה מִי שְׁכָרוֹ. אֵת יֵאבֵד לֹא

אֲבֵן תּוֹטֵל אִם יוֹתֵר לוֹ טוֹב בִּי, הַמֵּאֲמִינִים הָאֱלֹהִים הַקְּטִינִים מִן אֶחָד שִׁיְכַשִּׁיל וּמִי אֵל לְהַכְנִס לָךְ טוֹב אוֹתָהּ, קִצֵּץ יָדְךָ, יְכַשִּׁילְךָ וְאִם הֵיָם. אֵל וַיּוֹשִׁילְךָ צִוְּאוֹרוֹ עַל רַחֲמֵי הָאֵשׁ אֵל יָדִים, שְׁתִּי לָךְ כְּשִׁישׁ הַגִּיהֶנוֹם אֵל לְלַכֵּת מֵאֲשֶׁר נִכָּה, כְּשִׂאֲתָה הַחַיִּים אוֹתָךְ, מְכַשִּׁילָה רִגְלָךְ וְאִם תִּכְבֶּה. לֹא וְאִשָּׁם תִּמּוֹת לֹא תוֹלַעְתָּם אֲשֶׁר כְּבֶה, שְׂאֵינָה רִגְלִים שְׁתִּי לָךְ לְהִיּוֹת מֵאֲשֶׁר צוֹלַע, הַחַיִּים אֵל לְהַכְנִס לָךְ טוֹב אוֹתָהּ, קִצֵּץ לֹא וְאִשָּׁם תִּמּוֹת לֹא תוֹלַעְתָּם אֲשֶׁר כְּבֶה. שְׂאֵינָה הָאֵשׁ אֵל הַגִּיהֶנוֹם, אֵל וְלִהְשִׁילְךָ מַלְכוּת אֵל חֲדָעִין לְהַכְנִס לָךְ טוֹב אוֹתָהּ, הוֹצֵא אוֹתָךְ, מְכַשִּׁילָה עֵינְךָ וְאִם תִּכְבֶּה.

תמות לא תולעתם אשר אש. של גיהנום אל עינים שתי עם ללכת מאשר האלהים, אם המלח, טוב ימלח. במלח וכלי־זבח ימלח, באש כל־אחד כי תכבה. לא ואשם זה. עם זה ושליו מלח בעצמכם היו אותו? תתבלו במה תפל, יהיה המלח אבל

## י

המונים, אליו נאספו ושוב היִרְדֵּן, עבר דֶּרֶךְ יהודה גבולות אל ובא קם ומשם לשלח לאיש מתר אם אותו ושאלו התקרבו והפרושים שוב. אותם למד וכדרכו אמרו, והם משה לָכֵם צוה מה להם ואמר ענה והוא אותו. מנסים והם אשה, קשיות בגלל להם, ויאמר ישוע ויען ולשלח. כריתות ספר לכתב התיר משה עשה ונקבה זכר הבריאה, מראשית אבל הזאת. את־המצוה לָכֵם כתב לבכם אחד לבשר והיו באשתו ודבק ואת־אמו את־אביו יעזב־איש בן על האלהים. אותם יפריד. אל אדם האלהים, חבר לכן אשר אחד. בשר אלא שנים, הם עוד שלא כדי וישא אשתו את שיגרש מי להם: ואומר זה. על התלמידים אותו שאלו שוב ובבית נואפת. היא לאחר, ותנשא אישה את תגרש אשה ואם עליה. נואף אחרת,

ויכעס ישוע וראה במביאים. גערו והתלמידים בהם, שיגע כדי ילדים אליו והביאו מלכות לכאֵה כי אותם, תמנעו ואל אלי, לבוא לילדים הניחו להם: ויאמר יבִּנֶס לא כִּילֵד, האֱלֹהִים מלכות את יקבל שלא מי לָכֵם, אומר אני אמן האֱלֹהִים. עליהם. יִדְּיו את בשומו אותם בֶּרֶךְ אותם, שחבק ולאחר אליה.

כדי אעשה מה טוב, מורה אותו: ושאל לפניו וכרע אחד רץ לדרך, ובצאתו אחד, אם כי טוב אין טוב? לי קורא אתה למה לו, אמר וישוע עולם? חיי שאירש עד תענה לא תגנב, לא תרצח, לא תנאף, לא המצוות: את יודע אתה האֱלֹהִים. כלם אלה מורה לו ואמר ענה והוא אמר. ואת אביך את כבד תעשק, לא שקר, אם לך. חסר אחד דבר לו: ואמר אותו אהב אליו, הביט וישוע מנעורי שמרתי אוצר לך ויהיה לעניים, ותן לך יש אשר כל את מכר לך, שלם, להיות תרצה משם והלך הדבר על התעצב והוא צלבך. את נשא אחרי, עקב ובוא בשמים, רב. רכוש לו היה כי מתאבל,

למלכות להכנס הכסף לבצלי קשה כמה לתלמידיו, ואמר סביב ישוע והביט להם, ואמר ענה שוב וישוע דבריו. על משתוממים היו והתלמידים האלהים לבוא לגמל יותר נוח האלהים. למלכות להכנס בעשר לבוטחים קשה כמה ילדים, ביתר השתוממו והם האלהים. מלכות אל לבוא לעשיר מאשר מחט של חור דרך אנשים אצל ואמר, הישוע אליהם הביט להושע? יוכל ומי עצמם, אל ואמרו שאת החל האלהים. אצל אפשרי הכל כי אלהים, אצל לא אבל אפשרי, בלתי זה אמן ויאמר: ישוע ויען אחריו. והלכנו הכל את עזבנו אנחנו הנה לו: לומר פטרוס אשה או אם או אב או אחיות או אחים או בית עוב אשר איש אין לכם, אני ואמר בזמן עתה, מונים מאה יקח לא אם הבשורה, ובגלל בגללי שדות או ילדים או חיי הבא ובעולם רדיפות, עם ושדות וילדים ואם ואב ואחיות ואחים בתים הזה, ראשונים. ואחרונים אחרונים ראשונים יהיו ורבים עולם.

השתוממו, והם לפנייהם, הולך היה וישוע ירושלים, אל עולים בדרך היו העתיד את להם לומר והחל העשר שנים את שוב ולקח פחדו. אחריו והחלכים הגדולים לכהנים ימסר ובן-האדם לירושלים, עולים אנחנו הנה כי לו. לקרות וירקו אותו, וילקו לו, וילעגו לגוים. אותו וימסרו למות אותו וירשיעו ולסופרים, יקום. השלישי וביום אותו, ויהרגו עליו,

נשאל אשר שאת אנחנו רוצים מורה, לאמר, ובדי בני ויוחנן יעקב אליו ונגשים לנו תן לו, אמרו והם לכם? שאעשה רוצים אתם מה להם: אמר והוא לנו. תעשה יודעים לא אתם להם, אמר וישוע בכבודך. משמאלך ואחד מימינך ישב שאחד ולהטבל שותה, אני אשר הכוס את לשותות יכולים אתם האם שואלים. אתם מה את להם, אמר וישוע יכולים. אנחנו לו, אמרו והם נטבל? אני אשר הטבילה את תטבלו, נטבל אני אשר הטבילה ואת תשתו, אמנם שותה אני אשר הכוס הוכן לאשר אלא לתת, שלי אינו ומשמאלי מימיני והלשבת

להם ואמר אותם קרא וישוע ויוחנן. יעקב על לזעם החלו העשרה, וכששמעו בהם שולטים וגדוליהם עליהם משתררים בגוים למשל הנראים כי יודעים אתם שירצה ומי משרתכם. יהיה בכם, גדול להיות שירצה מי אבל בכם, יהיה ככה לא לשרת אלא להשרת, בא לא בן-האדם כי וגם לכל עבד יהיה ראשון, להיות מכם רבים. תחת כפר את-נפשך ולתת

בִּרְטִימָא בְּיָמָא רַב, וְהָמוֹן וְתַלְמִידֵי מִיְרִיחוֹ וּבִצְאָתוֹ יְרִיחוֹ. אֶל בָּאִים וְהֵם  
וְלֹמַר: לְזַעַק הַחֹל הוּא, הַנִּצְרִי יִשׁוּעַ כִּי וּכְשִׁמְעָה וּמִתְחַנֵּן. הַדֶּרֶךְ עַל־יַד יֵשֶׁב הָעוֹר  
יוֹתֵר, עוֹד צָעַק הוּא אָבֵל שְׂיִחְרִישׁ, כְּדִי בּוֹ גָּעְרוּ וְרַבִּים עָלֵי. רַחֵם יִשׁוּעַ, בְּיָדוֹ,  
הַתְּחִזֵּק, לוֹ: וְאוֹמְרִים לָעוֹר וְקוֹרְאִים לוֹ, קְרָאוּ וְאָמַר: יִשׁוּעַ וְעַמֵּד עָלֵי. רַחֵם בְּיָדוֹ,  
וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ וַיַּעַן יִשׁוּעַ. אֶל וּבָא קָם שְׁמֵלְתוֹ, אֶת הַשְּׁלִיד וְהוּא לָךְ. קוֹרָא הוּא קוֹם,  
לָךְ, לוֹ: אָמַר וַיִּשׁוּעַ שְׁאָרָא: רַבּוּנִי לוֹ אָמַר וְהָעוֹר לָךְ שְׁאָעֲשֶׂה תִרְצֶה מַה לוֹ  
בְּיָדְךָ. יִשׁוּעַ אַחֲרֵי וְהַלֵּךְ רָאִיתוֹ, אֶת קַבֵּל וּמִיד אוֹתָךְ. הוֹשִׁיעָה אֲמוֹנֶתְךָ

## יא

הַיָּתִים, הָרָ לָעֵבֶר וּבֵית־עֲנִיָּה, בֵּית־פְּגִי אֶל יְרוּשָׁלַיִם, אֶל מִתְקַרְבִּים הֵם וְכֹאשֶׁר  
כְּשֶׁתִּכְנֹסוּ וּמִיד שְׁנַגְדָּכֶם, הַכֹּפֶר אֶל לָכוּ לָהֶם וְאוֹמַר מִתְלַמִּידֵי. שְׁנַיִם שׁוֹלַח הוּא  
וְהִבִּיאוּ אוֹתוֹ הַתִּירוֹ אָדָם, מִבְּנֵי אִישׁ עָלָיו יֵשֶׁב לֹא אֲשֶׁר קָשׁוֹר, עִיר תִּמְצָאוּ אֵלָיו  
וּמִיד בּוֹ, צָרָךְ יֵשׁ לָאֲדוֹן כִּי אָמְרוּ זֹאת? עֲשִׂים אִתָּם מַה לָּכֶם, יֹאמַר מִי־שֶׁהוּ וְאִם  
מִבְּחוּץ אֶל־הַדֶּלֶת קָשׁוֹר אֶת־הָעִיר וּמִצָּאוּ וַיֵּלְכוּ לָכֵאן. בְּחִזְרָה אוֹתוֹ יִשְׁלַח הוּא  
עוֹשִׂים אִתָּם מַה לָּהֶם: אָמְרוּ שֵׁם הָעוֹמְדִים מִן וְאֲנָשִׁים אוֹתוֹ: וַיִּתִּירוּ עַל־הַרְחוֹב,  
וַיִּבִּיאוּ אוֹתָם. וְהִנֵּחוּ יִשׁוּעַ, צִוָּה כֹּאשֶׁר לָהֶם אָמְרוּ וְהֵם הָעִיר? אֶת מִתִּירִים  
בְּגִדֵיהֶם אֶת פָּרְשׁוֹ רַבִּים עָלָיו: וַיֵּשֶׁב אֶת־בְּגִדֵיהֶם, עָלָיו וַיִּשְׁלִיכוּ אֶל־יִשׁוּעַ אֶת־הָעִיר  
לִפְנֵיהֶם וְהַהוֹלָכִים הַדֶּרֶךְ. עַל וּפָרְשׁוֹ הָעֲצִים מִן עֲנָפִים כִּרְתּוֹ וְאַחֲרֵים הַדֶּרֶךְ, עַל  
הַמַּמְלָכָה בְּרוּכָה יְהוָה: בְּשֵׁם הַבָּא בְּרוּךְ הוֹשַׁעְנָא לֵאמֹר צָעֲקוּ אַחֲרֵיהֶם וְהַהוֹלָכִים  
בְּמֵרוּמִים. הוֹשַׁעְנָא דוֹד, אֲבִינוּ אֲדוֹן בְּשֵׁם הַבָּא

יֵצֵא עָרֵב, שְׁעַת הַיְתָה וּכְשִׁכְבֶּר בְּכַל, סָבִיב וְהִבִּיט וְלִמְקַדֵּשׁ, לִירוּשָׁלַיִם נִכְנָס וַיִּשׁוּעַ  
הָעָשָׂר. שְׁנַיִם עִם לְבֵית־עֲנִיָּה

עָלִים, לוֹ שֶׁהָיוּ מִרְחוֹק תִּיאָנָה עַץ וְרָאָה רָעַב. מִבֵּית־עֲנִיָּה, בִּצְאָתָם הַמִּחְרָת, וּבִיּוֹם  
לֹא כִי עָלִים, אֶלָּא כְּלוּם מִצָּא לֹא אֵלָיָה וּכְשִׁבָא מֵאוּמָה, בְּהָ יִמְצָא אִם לָרְאוֹת בָּא  
וְתַלְמִידֵי פָרִי. מִמֶּךָ אִישׁ יֹאכַל לְעוֹלָם עוֹד לֹא לֵה וְאָמַר וְעֲנָה הַתִּיאָנִים. עַת הַיְתָה  
שְׁמַעוּ.

את להוציא החל המקדש אל ישוע וכשנכנס ירושלים, אל שוב באים והם מושבות ואת הכסף מחליפי שלחנות את והפך במקדש, הקונים ואת המוכרים ואומר מלמד והיה המקדש. דרך כלי יעביר שאיש הרשה ולא היונים. מוכרי מערת אותו עשיתם ואתם הגוים; לכל יקרא תפלה בית ביתי כי כתוב הלא להם, פריצים.

ממנו, יראו כי לאבדו, איך ובקשו הגדולים, והכהנים והפרושים הסופרים ושמעון לעיר. חוץ יצא מאחר, היה וכאשר תורתו. על השתומם ההמון שכל מפגי

ראה, רבי, לו: ואמר זכר ופטרוס משרשיו. יבש התאנה עץ את ראו בבקר ובערבם אלהים. אמונת לכם יש להם: אומר הישוע ועונה יבש. קללת אשר התאנה עץ יסתפק ולא הים, אל והשלך הנשא הזה: להר שיאמר מי כי לכם אומר כי אמן, אני אומר בן על שיאמר. מה לו יהיה נהיה, אומר שהוא שמה יאמין אלא בלבו לכם. ויהיה אתם, מקבלים כי האמינו בהתפללכם, תשאלו אשר כל לכם, אביכם שגם כדי מישוהו, נגד דבר לכם יש אם סלחו ומתפללים, עומדים וכשאתם את ימחל לא אביכם גם מוחלים, לא אתם אם פשעים. את לכם יסלח שבשמים פשעים.

הראשים הכהנים אליו באו במקדש מתהלך ובעודו ירושלים, אל שוב ויבאו את לך נתן מי או אלה? עושה אתה סמכות באיזו לו: ואומרים והזקנים והסופרים אני גם אתכם אשאל להם: ואמר ענה וישוע אלה? שתעשה כדי הזאת הסמכות יוחנן של הטבילה אלה. עושה אני סמכות באיזו לכם ואמר לי, וענו אחד, דבר אם לאמר, ביניהם מחשבים היו והם לי. ענו האנשים? מן או השמים מן היתה יראו אדם? מבני נאמר, אבל לו; האמנתם לא אפוא למה יאמר השמים, מן נאמר ידענו. לא לישוע: ואמרו וענו היה. שנביא יוחנן את החזיקו כלם כי העם, את אלה. עושה אני סמכות באיזו לכם אומר לא אני גם להם: ואמר ענה וישוע

## יב

ובנה יקב, ויחפר גדר, סביב ושם אדם, נטע כרם במשלים: אליהם לדבר והחל

שִׁיקָח כְּדִי עֶבֶד, הִהִיא בַּעַת הַכְרָמִים אֶל וְשִׁלַּח וְנָסַע. לְכַרְמִים וְהִשְׁכִּירוּ מִגְדָּל, שִׁלַּח וְשׁוֹב רִיקָם. וְשִׁלַּחוּהוּ הַכוּהוּ אוֹתוֹ, וְלָקַחוּ הַכָּרִם. מִפְּרִי הַכְרָמִים מֵאֵת אַחֵר, שִׁלַּח וְשׁוֹב מִבְּזָה. וְשִׁלַּחוּהוּ בְרָאשׁוֹ פָּצְעוּ סָקְלוֹ, וְאוֹתוֹ אַחֵר, עֶבֶד אֲלֵיהֶם אַחֵד בֶּן לֹו הָיָה עוֹד הָרְגוּ. אֵלֶּה וְאֵת הַכּוֹ אֵלֶּה אֶת אַחֲרִים, וְרַבִּים הָרְגוּ, אוֹתוֹ וְגַם הַחֹרְשִׁים, וְאוֹתָם בְּנֵי. אֶת יִכְבְּדוֹ לֵאמֹר: אֲלֵיהֶם בְּאַחְרוּנָה אוֹתוֹ גַּם וְשִׁלַּח אֶהוֹב, תִּהְיֶה וְהִירְשָׁה נִהְרָגָהוּ, בּוֹאוּ הַיּוֹרֶשׁ, הוּא זֶה בִּינִיָּהֶם: אָמְרוּ בָּא, אוֹתוֹ כְּשָׂאוּ הַכָּרִם? בַּעַל יַעֲשֶׂה אִזְ מָה לְכָרִם. חוּץ וְהִשְׁלִיכוּהוּ אוֹתוֹ הָרְגוּ אוֹתוֹ, וְלָקַחוּ שְׁלָנוּ. הִזָּה הַכְּתוּב אֶת וְלֹא לְאַחֲרִים. הַכָּרִם אֶת וְיִתֵּן הָאֵלֶּה, הַכּוֹרְמִים אֶת וְיֵאבֵד יְבוֹא וְהִיא זֹאת, הִיתָה יְהוָה מֵאֵת פְּנֵה? לְרֹאשׁ הִיתָה הַבּוֹנִים מֵאִסּוֹ אֲשֶׁר אָבִן קִרְאָתָם, בַּעֲיִינָיו. נִפְלְאוּ

הַמֶּשֶׁל. אֶת אָמַר שְׁאֲלֵיהֶם יִדְעוּ כִּי הֶהְמוֹן, מִן יָרְאוּ אֲבָל אוֹתוֹ, לְתַפְס בְּקִשּׁוֹ וְהֵם וְהִלְכוּ. אוֹתוֹ וְעֻבּוֹ

בְּדַבּוֹר. אוֹתוֹ לְצוּד כְּדִי הַהוֹרְדוֹסִים וּמִן הַפְּרוּשִׁים מִן אֲנָשִׁים אֲלֵיו שׁוֹלְחִים וְהֵם כִּי אָדָם מִשּׁוֹם לֶךְ אֲכַפֶּת וְלֹא אֶתָּה אֵמֶת כִּי אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מוֹרָה לֹו וְאָמְרוּ בָּאוּ וְהֵם לָנוּ נָא אָמַר הָאֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶת אֶתָּה מְלַמֵּד בְּאֵמֶת אֵלֹא אָדָם בְּנֵי בְּפָנֵי מִבִּיט אֵינְךָ לָהֶם: אָמַר חֲנֻכָּתָם, אֶת יוֹדֵעַ וְהוּא נִתֵּן לֹא אוֹ נִתֵּן לֹא אוֹ לְקִיסָר מִס לְתֵת הַמֶּתֶר לָהֶם: אוֹמֵר וְהוּא הִבִּיאוּ. וְהֵם שְׁאֲרָאָה. כְּדִי דִינָר לִי הִבִּיאוּ אוֹתִי? מִנְסִים אֶתָּם מָה הִשְׁבִּיבוּ לָהֶם, וְיֹאמַר יִשׁוּעַ וַיַּעַן קִיסָר. שֶׁל אָמְרוּ: וְהֵם וְהַכְּתָבָת? הִזָּה הַצֶּלֶם מִי שֶׁל עָלִיו. וְיִתְמָהוּ לֵאלֹהִים, הָאֱלֹהִים שֶׁל וְאֵת לְקִיסָר קִיסָר שֶׁל אֶת

מֹשֶׁה מוֹרָה, לֵאמֹר: אוֹתוֹ וְשִׁאֲלוּ תַּחֲיָה, שְׁאִין אוֹמְרִים אֲשֶׁר אֲלֵיו, צְדוּקִים וּבָאִים אֲשֶׁתּוֹ אֶת אַחֲיוֹ יָקָח וַיִּיחַ, לֹא וּבָנִים אִשָּׁה וַיַּעֲזֹב יְמוֹת אִישׁ אַחִי אִם כִּי לָנוּ כְּתַב הַשְּׁאִיר לֹא וּבְמוֹתוֹ אִשָּׁה, לָקַח וְהִרְאִשׁוֹן הָיוּ. לָכֵן אַחִים שְׁבַעַה לְאַחֲיוֹ. זָרַע וְיָקִים אוֹתָהּ וְלָקַחוּ בֶן. וְהַשְּׁלִישִׁי זָרַע, הַשְּׁאִיר לֹא הוּא וְגַם וּמֵת, אוֹתָהּ לָקַח וְהַשְּׁנִי זָרַע. אַז, הַמֵּתִים בְּתַחֲיַת הָאִשָּׁה. גַּם מֵתָה שְׁבַכַל אַחְרוּנָה זָרַע. הַשְּׁאִירוּ וְלֹא הַשְּׁבַעָה, לְאִשָּׁה. לָהֶם הִיתָה הָאֲחִים שְׁבַעַת כִּי הָאִשָּׁה? תִּהְיֶה מֵהֶם מִי שֶׁל יָקוּמוּ, כְּאֲשֶׁר הַכְּתוּבִים אֶת יוֹדְעִים שְׁאִינְכֶם תוֹעִים, אֶתָּם זֶה בְּגִלְל הִלֵּא לָהֶם, וְיֹאמַר יִשׁוּעַ וַיַּעַן יִהְיוּ אֵלֹא יִנְשְׂאוּ, וְלֹא יִשְׂאוּ לֹא הַמֵּתִים, מִן יָקוּמוּ כְּאֲשֶׁר כִּי הָאֱלֹהִים? כִּחַ אֶת וְלֹא מֹשֶׁה, בְּסִפְר קִרְאָתָם הִלֵּא מוֹקְמִים, הֵם כִּי הַמֵּתִים וְאוֹדוֹת שְׁבַשְׁמִים. כְּמִלְאָכִים וְאֱלֹהִי יִצְחָק וְאֱלֹהִי אַבְרָהָם אֱלֹהִי אֲנִי לֵאמֹר, הָאֱלֹהִים לֹו אָמַר אֵיךְ הַסֵּנָה עַל

הרבה. טועים אפוא אתם חיים, אלהי אלא מתים אלהי אינו יעקב?

שאל יפה, להם שענה וראה מתוכחים אותם ששמע הסופרים, מן אחד והתקרב שבכל ראשונה כי לו ענה וישוע מכלן? הראשונה המצוה היא איזו אותו: אלהיך את־יהוה ואהבת הוא. אחד יהוה אלהינו יהוה ישראל, שמע המצוות, והשניה הראשונה. המצוה זאת ובכל־מאדך. ובכל־שכלך ובכל־נפשך בכל־לבבך לו ויאמר איננה. מאלה גדולה אחרת מצוה כמוך. רעד את תאהב זאת: לה, דומה אותו ולא־הבה מלבדו, אחר ואין הוא אחד כי אמרת על־אמת מורה, יפה, הסופר: יותר כעצמו, השכן את ולא־הבה הכח, ומכל הנפש ומכל הבינה ומכל הלב מכל אתה רחוק לא לו: אמר בשכל, שענה כשראה וישוע, והזבחים. העולות מכל הוא אותו. לשאול עוד העז לא אחד ואף האלהים. ממלכות

בן־דוד? הוא שהמשיח הסופרים אומרם איך במקדש: בלמדו ואמר ישוע וענה הדום איבך אשית עד לימיני שב לאדני, ה אמר הקדש: ברוח אמר עצמו דוד כי אותו שומע היה הרב וההמון בנו? הוא ומאין אדון, לו קורא אז עצמו דוד לרגליך. בשמחה.

מהדרים בבגדים להתהלך הרוצים הסופרים מן השמרו בתורתו: להם אומר והיה המסבות ראש ואת בכנסיות המושבות ראש ואת בשוקים. שלומים ולקבל אלה ארכות, תפלות מתפללים ולתאנה האלמנות בתי את הבולעים בסעודות. יותר. חמור דין יקחו

ורבים האוצר. לתוך נחשת מטיל ההמון כיצד וצפה האוצר מול ישוב וישוע שהן פרוטות, שתי והשליכה באה אחת עניה ואלמנה הרבה, השליכו עשירים העניה האלמנה כי לכם אני אומר אמן להם ואמר תלמידיו את וקרא קודרנטס. השליכו, להם המותר מן כלם כי האוצר אל המשליכים מכל יותר השליכה הזאת חזיה. כל את השליכה, לה היה אשר כל את מחסורה מן וזאת

## יג



בְּנֵינִים. וְאַיִזָּה אַבְנִים אֵיזָה רָאָה רַבִּי, מִתְלַמִּידָיו: אֶחָד לוֹ אָמַר הַמֶּקֶדֶשׁ, מִן וּבְצִאתוֹ פֹּה תִשָּׂאֵר לֹא הָאֱלֹהִי? הַגְדֹּלִים הַבְּנֵינִים אֶת אֶתָּה הָרוּאָה לוֹ: וְאָמַר עֲנֵה יִישׁוּעַ אוֹתוֹ שֶׁאֵלּוֹ הַמֶּקֶדֶשׁ, מוֹל הַזֵּיתִים הָרַעַל וּבִשְׁבָּתוֹ תִּהְרָס. לֹא אֲשֶׁר אָבִין עַל אָבִין וּמָה אֱלֹהִי, יִהְיֶה מִתִּי אֲמַרְלֵנוּ וְאֶנְדְּרָאס, וְיוֹחָנָן וְיִעֲקֹב פֶּטְרוֹס עֲצָמָם לְבִין בֵּינָם שֶׁלֹּא רָאוּ לָהֶם: לֹמַר וְהַחֲלֵל עֲנֵה יִישׁוּעַ לְהַשְׁתַּלֵּם? כִּלְאֵלָה עֲתִידִים כִּאֲשֶׁר הָאֵת וּכִאֲשֶׁר יִתְעוּ. וְרַבִּים הוּא, אֲנִי כִי לֹאמַר שְׁמִי עַל יְבָאוּ רַבִּים כִּי אִישׁ. אֲתֹכֶם יִתְעֶה לֹא עֲדִין אֲבָל לְהִיּוֹת, צָרִיךְ כִּי תִבְהַלּוּ, אֵל מִלְחָמוֹת, וּשְׂמוּעוֹת מִלְחָמוֹת תִּשְׁמְעוּ וְיִהְיֶה בְּמִקְוֵמוֹת, רַעֲיִדוֹת וְיִהְיֶה מִמְלָכָה, עַל וּמִמְלָכָה גּוֹי עַל גּוֹי יָקוֹם כִּי הֶקֶץ. כִּי לָכֶם. הִשְׁמַרְוּ אִתְּכֶם, אֲבָל אֱלֹהִי. הֵם הַלְדָּה חֲבֵלִי רֹאשִׁית וּמַהוּמוֹת. רַעְבוֹנוֹת תַּעֲמְדוּ וּמְלָכִים מוֹשְׁלִים וְלִפְנֵי תָכוּ, כְּנִסְיֹוֹתֵיהֶם וּבִבְתִּי לִסְנֵהֲדָאוֹת, אֲתֹכֶם יִסְגִּירוּ תַּחֲלָה. הַטּוֹבָה הַבְּשׁוּרָה שֶׁתִּסְפָּר צָרִיךְ הַגּוֹיִם כֹּל וְאֵל לָהֶם. לַעֲדוֹת בְּגִלְלִי מַה אֵלָּא תִתְאַמְנֶנּוּ, וְאֵל תִּדְבְּרוּ, מַה מֵרָאשׁ תִּדְאַגּוּ אֵל מוֹסְרִים, אֲתֹכֶם וּכְשִׁיּוֹלִיכוּ הַקֶּדֶשׁ. הָרוּחַ אֵלָּא הַמְדַּבְּרִים, אִתְּכֶם לֹא כִי דִבְרוּ, אוֹתוֹ הִשְׁעָה, בְּאוֹתָהּ לָכֶם שְׁיִנְתֶּן וְתִהְיֶה אוֹתָם. וְיִמִּיתוּ הוֹרִיָּהֶם עַל בָּנִים וְיִקְוִמוּ בָנוּ, אֶת וְאֵב לְמוֹת, אִחַ יִסְגִּיר וְאִחַ יִישׁע. הוּא הַסּוּף, עַד מַעֲמַד שִׁיחִזִּיק מִי אֵךְ שְׁמִי, בְּגִלּל כּוֹלֵם יָדִי עַל שְׁנוּאִים

אֲשֶׁר בְּמִקּוֹם עוֹמֵד הַנְּבִיא דְנִיָּאל עַל־יָדֵי הַנֶּאֱמַר הַשְׁמָמָה שְׁקוּץ אֶת תִּרְאוֹ וּכִאֲשֶׁר אֵל הִגָּע עַל וְהַעוֹמֵד הָהָרִים. אֵל יִנּוֹסוּ שְׁבִיחֵיהָ אֱלֹהִי אֲזִי בִין, הַקּוֹרָא צָרִיךְ, אֵינִי לְקַחַת אַחֲרֵי יִשׁוּבֵי אֵל בְּשָׂדֶה וְהַנֶּמְצָא מִבֵּיתוֹ. דְּבַר לִשְׁאֵת יְבוֹא וְאֵל הַבֵּית אֵל יִרְדַּבְּרִיתְכֶם תִּהְיֶה שֶׁלֹּא תִפְלָלוּ הֵהֱם. בְּיָמִים וְלִמְיָנִיקוֹת לְהָרוֹת אוֹי בְּגִדּוֹ. אֶת אֲשֶׁר הַבְּרִיאָה מֵרֹאשִׁית כְּזֹאת הִיָּתָה לֹא אֲשֶׁר צָרָה, הֵהֱם הַיָּמִים יִהְיֶה כִי בַחֲרִף כֹּל הִיָּה לֹא הַיָּמִים, אֶת הָאֲדוֹן קֶצֶר לֹא וְאִם תִּהְיֶה. וְלֹא הַעֲתָה, עַד הָאֱלֹהִים בְּרָא יֹאמַר מִיִּשְׁהוּ אִם וְאִז, הַיָּמִים. אֶת קֶצֶר בַּחֲרֵי, אֲשֶׁר הַנִּבְחָרִים בְּגִלּל אֲבָל נוֹשֵׁעַ, בְּשׁוּר מִשְׁחִי־שְׁקָר יָקוֹמוּ כִי תִאֲמִינוּ. אֵל שֵׁם, הִנֵּה אוֹ הַמְּשִׁיחַ פֹּה הִנֵּה לָכֶם: הַבְּחִירִים אֶת אֵף אִפְשֶׁר, אִם לְהַתְעוֹת, כַּדִּי וּמוֹפְתִים אוֹתוֹת וּיִתְנוּ וּנְבִיאֵי־שְׁקָר, הַצָּרָה אַחֲרֵי הֵהֱם, בְּיָמִים אֲבָל אֶת־הַכֹּל. לָכֶם וְאִמְרָתִי הַקְּדָמְתִי הִנֵּה רָאוּ, וְאִתְּכֶם הַשְׁמָיִם, מִן נוֹפְלִים יִהְיֶה וְהַכּוֹכָבִים אוֹרוֹ. אֶת יִתֵּן לֹא וְהִירַח יִחְשֹׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ הִיא, רַבָּה בְּגִבּוֹרָה בְּעֵנִינִים בֹּא בְּהָאָדָם אֶת יִרְאוֹ וְאִז יִתְמוֹטֵטוּ. שְׁבַשְׁמִים וְהַכּוֹחַ הָאֶרֶץ מִקְצָה הַרוּחוֹת, מֵאַרְבַּע אֶת־בְּחִירָיו וְיִקְבֹּץ אֶת־מִלְאָכָיו יִשְׁלַח וְאִז וּבְכַבּוֹד. הַשְׁמָיִם. קֶצֶה וְעַד

אִתְּכֶם הָעֵלִים, אֶת וּמוֹצִיא רֶךְ נַעֲשֶׂה כְּכֹר עֲנִפָּה כִּאֲשֶׁר הַמֶּשֶׁל. אֶת לְמַדּוֹ הַתְּאֵנָה וּמִן

קרוב כי דעו קורים, אלה את תראו כאשר אתם, גם ככה הקיץ. קרוב כי יודעים כל-אלה אשר עד הזה הדור יעבר לא כי לכם אומר אני אמן הדלתות. על הוא לעולם. יעברו לא דברי אבל יעברו, והארץ השמים יהיו.

ולא שבשמים המלאכים לא יודע, איש אין ההיא, השעה או ההוא היום על אבל באדם היא. העת מתי ידעתם לא כי והתפללו, שקדו ראו, האב. אם כי הבן, מלאכתו, את אחד ולכל הסמכות, את לעבדיו ונתן ביתו את שעזב למרחק, הנוסע בין הבית, בעל בא מתי יודעים אינכם כי אפוא, שמרו שישקד. צוה ולשוער וימצא פתאם פריבוא בבקר. בין התרנגול בקריאת בין הלילה בחצות בין מאחר שקדו. אומר: אני לכל לכם, אומר אני ואשר ישנים. אתכם

## יד

איד והסופרים הראשים הכהנים ובקשו יומים. אחרי המצות וחג הפסח והיה בעם. מהומה תהיה פן בחג, לא אומרים: היו אבל ולהמיתו. במרמה אותו לתפס

שהיתה אשה באה מסב, כשהוא המצרע, שמעון בבית בבית-עניה ובהיותו ויצקה השש צלוחית את ושברה ויקר, טהור נרד שמן של שש צלוחית מחזיקה האבדה היתה למה ואמרים, עצמם לבין בינם מתרעמים אנשים והיו ראשו. על דינרים מאות משלש ביותר להמכר הזה השמן היה יכל כי השמן? של הזאת לה גורמים אתם למה לה, הניחו אמר, וישוע בה. נזפו והם לעניים, אותו ולתת וכשתרצו עמכם, העניים את לכם יש תמיד כי בי. עשתה טוב מעשה טרחות? עשתה, זאת לה היה אשר לכם. יש תמיד לא אותי אבל טוב, להם לעשות תוכלו שתקרא מקום בכל לכם, אני אומר אמן לקבורה. גופי את למשח הקדימה לזכרה. יספר זאת שעשתה מה גם העולם, בכל הזאת הבשורה

להסגיר כדי הגדולים הכהנים אל הלך העשר, משנים אחד קריות, איש ויהודה יסגירנו איד בקש והוא כסף, לתת לו והבטיחו ושמחו, שמעו והם להם. אותו נוחה. בעת

אנה תלמידיו, לו אמרו את־הפסח, הקריבו כַּאֲשֶׁר המצות, חג של הראשון וביום ואומר מתלמידיו שנים שולח והוא את־הפסח? שתאכל כדי ונכין שגלך תרצה אשר ואל אחרי. לכו מים, כד נושא איש אתכם ויפגש העיר, אל לכו להם: את בו אכל אשר שלי המלון איה אומר: המורה כי הבית לבעל אמרו שיכנס, לנו. הכינו שם ומוכנה, מרפדת גדולה עליה לכם יראה והוא תלמידיו? עם הפסח הפסח. את והכינו להם, אמר כַּאֲשֶׁר ומצאו העיר, אל ובאו תלמידיו ויצאו אני אומר אמן ישוע, אמר ובאכלם ובהסבם העשר שנים עם בא ערב, וכשהיה אחד לו ולומר להצטער החלו והם עמי. האוכל אותי, ימסר מכם אחד כי לכם עשר, השנים מן אחד להם, ואמר ענה והוא אני? השמא ואחר: אני? השמא אחד: לאדם אי אכל עליו, נכתב כַּאֲשֶׁר הולך אמנם בן־האדם הקערה. אל עמי הטובל ובעודם ההוא. האדם נולד לא אם לו היה טוב נמסר; בן־האדם שעל־ידו ההוא גופי. הוא זה אכלו, קחו, ואמר: להם ונתן שבר ברוך, להם, ישוע לקח אוכלים, של דמי הוא זה להם ואמר כלם. ממנו ושתו להם, ונתן הודיה, הכוס, את ולקח מפרי עוד אשתה לא כי לכם אני אומר אמן רבים. על הנשפך החדשה הברית האלהים. במלכות חדש אשתהו כַּאֲשֶׁר ההוא, היום עד הגפן

בי תכשלו כלכם כי ישוע להם ואומר הזיתים. הר אל יצאו הלל, ששרו ואחרי אלך העורי אחרי אכל הצאן. ותפוצינה את־הרועה אכה כתוב: כי הזה, בליזה ואומר אכשל. לא אני יכשלו, כלם אם אפלו לו: אמר ופטרס הגליל. אל לפניכם יקרא שהתנגול לפני הזה, בליזה היום, אתה כי לך, אני אומר אמן ישוע: לו אתך, למות עלי יהיה אם יתר: בעז אמר ופטרס פעמים. שלוש בי תכפר פעמים, אמרו. כלם גם וכן לעולם. בך אכפר לא

עד פה שבו לתלמידיו: אומר והוא שמנים, גת שמו אשר מקום אל באים והם מאד להשתומם והחל יוחנן, ואת יעקב ואת פטרס את עמו ויקח שאתפלל. מעט, והתקדם ושקדו. פה שבו מות, עד נפשי היא עצובה להם: ויאמר ולהצטער אומר והיה השעה. ממנו תעבר אפשר, שאם והתפלל הארץ, על פניו על נפל שאני מה לא אכל ממני הזה את־הכוס נא העבר לך אפשר דבר כל האב אבא שמעון, לפטרס: ויאמר ישנים, אותם וימצא ויבא רוצה שאתה מה אלא רוצה לידי תבאו שלא כדי והתפללו, השמרו אחת? שעה לשקד? יכלתם לא אתה? ישן אותו את ואמר והתפלל הלך ושוב חלש. הבשר אכל נכונה, אמנם הרוח נסיון, מה־לענות ידעו ולא כבדות, היו עיניהם כי ישנים, שוב אותם מצא ובשובו הדבר

הגיעה רחוק ונחיים עדין אתם ישנים להם ואמר השלישית בפעם בא והוא לו.  
התקרב. אותי המוסר הנה גלכה, קומו, החטאים לידי האדם בן נמסר הנה השעה

עם רב המון ועמו העשר, משנים אחד קריות, איש יהודה בא מדבר, בעודנו ומיד,  
והמוסר והזקנים. והסופרים הראשים הכהנים מאת שלוחים ומקלות, חרבות  
והולכי והוה אותו תפשו הוא. הוא אנשק, אשר את לאמר: אות להם נתן אותו  
את עליו הטילו והם אותו: וישק רבי שלום ואמר אליו נגש מיד ובבואו בבטח.  
הכהן עבד את והכה חרבו את שלף שם העומדים מן ואחד אותו. ותפסו ידיהם  
חרבות עם יצאתם שודד על כמו להם, ויאמר ישוע ויען אנו. את וקצץ הגדול  
אותי. תפסתם ולא מלמד, במקדש אתכם הייתי יום בכל אותי, לתפס ומקלות  
אחריו, עקב אחד ונער כלם. וברחו אותו ועזבו הכתובים. יתמלאו למען אבל  
ערום וברח אתה בד עזב והוא אותו. תפשו והנערים העירם, גופו על בד מעטה  
מהם:

והזקנים הראשים הכהנים כל אליו ונאספו הגדול, הכהן אל ישוע את הובילו והם  
יושב והיה הגדול, הכהן לחצר פנים עד מרחוק אחריו עקב ופטרס והסופרים.  
היו הסנהדרין וכל הראשיים והכהנים האור. אצל ומתחמם המשרתים עם  
נגדו, שקר עדות העידו רבים כי מצאו. ולא להמיתו, כדי ישוע נגד עדות מבקשים  
כי לאמר נגדו שקר עדות והעידו קמו מסימים ואנשים שוות. היו לא והעדיות  
ובתוך בידיהם, העשוי הזה המקדש את אהרס אני כי אומר, אותו שמענו אנחנו  
וקם שנה. עדותם הייתה ככה לא וגם בידיהם עשוי שאינו אחר אבנה ימים שלשת  
מעידים אלה מה כלום? עונה האינד לאמר, ישוע את ושאל התוך אל הגדול הכהן  
האתה לו: ואמר הגדול הכהן אתו שאל שוב מאומה. ענה ולא תחריש והוא נגדך?  
מימין יושב האדם בן את ותראו הוא, אני אמר, וישוע המברך? בן המשיח הוא  
יש צריך מה ואמר, כתנתו את קרע הגדול והכהן השמים. ענני על ובא הגבורה  
הרשיעו כלם והם לכס? נראה מה הגדוף, את בודאי שמעתם בעדים? עוד לנו  
אותו ולהכות פניו את ולכסות עליו לרק אנשים והחלו מות. חיב שהוא אותו  
במכות. אותו הכו והמשרתים אותו. שהכה הוא מי לנו הנבא לו, ולומר

פטרס את וראתה הגדול הכהן משפחות אחת באה בחצר, למטה פטרס ובהיות  
ואמר: כפר והוא הנצרי. ישוע עם היית אתה גם ואמרה: אליו הביטה מתחמם,  
קרא. ותנגול החצר, אל החוצה ויצא אומר. שאתה מה אני מבין ולא ידעתי לא

שוב והוא הוא. מהם זה כי לעומדים לומר החלה שוב, אותו כשראתה והנערה, שהרי מהם, אתה באמת לפטרוס, אמרו שם העומדים שוב קצר זמן ולאחר כחש. האדם את ידעתי לא כי ולהשבע לקלל החל והוא דומה. שלך והדיבור אתה גילי אמר אשר הדבר את פטרוס ונזכר התרגול. קרא ומשנית אומרים. אתם אשר הזה בבכי. והתפרץ פעמים. שלוש בי תכחש פעמים, תרגול שיקרא לפני ישוע: לו

## יה

וכל והסופרים הזקנים עם הראשים הכהנים עצה שעשו לאחר בבקר, ומיד פילטוס: אותו ושאל לפילטוס. ומסרוהו הוליכוהו ישוע, את אסרו הסנהדרין, הגדולים והכהנים אומר. אתה לו: ואמר ענה והוא היהודים? מלך הוא אתה לאמר: אותו שאל שוב ופילטוס דבר. ענה לא והוא רבים, בדברים אותו האשימו שפילטוס עד דבר, עוד ענה לא וישוע נגדך. מעידים כמה ראה דבר? עונה האינד הנקרא והיה בקשו. אשר אחד אסיר להם משחרר היה החג ולפי התפלא. והחל צעק וההמון במרד. רצח עשו אשר השתפים, המורדים עם כפות בראבא לכם שאשחרר התרצו לאמר: להם ענה ופילטוס להם. עשה תמיד כאשר לשאל אבל הגדולים. הכהנים אותו מסרו קנאה מתוך כי ידע היהודים? מלך את בראבא. את דווקא להם שישחרר כדי ההמון את הסיתו הראשיים הכהנים מלך קוראים אתם לאשר שאעשה תרצו אפוא מה להם ואמר שוב ענה ופילטוס צעקו והם עשה רע מה להם אמר ופילטוס אותו! צלב שוב: צעקו והם היהודים את להם שחרר המספיק, את לקהל לעשות שרצה ופילטוס, צלבהו שאת ביתר שיצלב. כדי שהצליפו, לאחר ישוע את ומסר בראבא,

הגדוד. כל את ויקראו הפריטוריון, היא אשר לחצר, פנימה אותו הוליכו והחילים להקביל והחלו שקלעו. קוצים עטרת עליו ושמים ארגמן, אותו מלבישים והם ויורקים בקנה ראשו את מכים והיו היהודים! של המלך שלום, בשלום: אותו את אותו הפשיטו לו, התלוצצו וכאשר לו. השתחוו ברכים וכורעים עליו, אותו. יצלבו למען אותו ויוציאו שלו, בגדיו את אותו והלבישו הארגמן

אבי השדה, מן שבא הקורני, שמעון בדרך, שעבר אחד איש כופים והם צלבו. את שישא כדי ורופוס, אלכסנדרוס

לשתות לו ונתנו הגלגלת. מקום מתרגם אשר גלגלתא, מקום אל אותו מביאים והם מטילים בגדיו, את חלקו שצלבוהו, ואחרי לקח. לא הוא אבל במור, מערב יין כתבת והיתה אותו. וצלבו השלישית השעה והיתה יטל. מה מי עליהם גורל היהודים. מלך כתובה: עלתו

האומר: הכתוב ונתמלא משמאלו. ואחד מימינו אחד שודדים, שני צולבים ועמו ואומרים: ראשיהם את מנידים אותו, מגדפים היו והעוברים נחשב. פשעים ועם הצלב. מן ורד את עצמך הושע ימים! בשלשה ובונהו ההיכל את ההורס הה! אחרים אמרו: הסופרים, עם לזה זה מתלוצצים הראשים, הכהנים וגם בדומה כדי הצלב, מן עכשיו ירד ישראל מלך המשיח להושיע. יכול לא עצמו את הושיע, אותו. חרפו עמו והנצלבים לו. ונאמין שנראה

ובשעה התשיעית השעה עד הארץ כל על חשף היה הששית, השעה ובהגיע מתרגם: אשר שבקתני? למה אלי, אלי לאמר: גדול בקול ישוע זעק התשיעית עזבתני? למה אלי, אלי

ומלא רץ ואחד לאליהו. קורא הוא הנה, אמרו: ששמעו שם העומדים מן ואנשים יבוא אם נראה הניחו, ואמר: אותו, והשקה קנה סביב אותו שם בחמץ, ספוג ההיכל ופרכת נפשו. את נשף גדול, קול שהשמיע לאחר וישוע, להורידו. אליהו צעק ככה כי מנגדו העומד הקנטוריון וראה למטה. עד מלמעלה לשנים נקרה מרחוק, צופות נשים גם והיו היה. בן-אלהים הזה האדם באמת אמר: ונשם, גם אשר ושלומית, יוסי, הקטן יעקב אם ומרים המגדלית מרים היתה שביניהן אתו שעלו רבות אחרות נשים וגם אותו, ושרתו אחריו עקבו בגליל היה כאשר לירושלים.

מארימתא, יוסף בא שבת, ערב שהוא ההכנה, יום היה מאשר ערב, היה וכבר אל ונכנס העז האלוהים, למלכות מחכה היה הוא גם אשר נכבד, מועצה חבר הקנטוריון את ובקראו מת, כבר אם תמה ופילטוס ישוע. גוף את וביקש פילטוס בד, וקנה ליוסף. הגוף את נתן הקנטוריון, מן ומשידע מזמן. מת אם אותו שאל פתח על אבן וגלל מסלע, חצוב היה אשר בקבר והניחו בכד, עטפו והורידו, הונח. איפה ראו יוסי ומרים המגדלית ומרים הקבר.

כדי בשמים קנו ושלומה יעקב של ומרים המגדלית מרים השבת, וכשעבר הקבר אל באו לשבת, הראשון ביום מאד, מאד ובבקר אותו. וימשחו שיבואו וכאשר הקבר? מפתח האבן את לנו יגל מי לזו: זו אמרו והן זרחה. כשהשמש אל וכשנכנסו מאד. היתה גדולה כי נגללה, האבן כי הן רואות עיניהן, את הרימו אומר והוא והשתוממו. לבנה, גלימה לבוש הימני, בצד יושב בחור ראו הקבר, את ראינה כאן איננו הוקם הנצל הנצרי ישוע את מבקשות אתן תבהלנה אל להן לפניכם הולך הוא כי ולפטרוס לתלמידיו ואמרו לכו אבל אותו שמו אשר המקום אחזתן כי הקבר, מן וברחו ויצאו לכם. אמר כאשר אותו, תראו שם הגליל; אל יראו. כי מאומה, אמרו לא ולאיש והתפעמות, רעדה

ממנה אשר המגדלית, למרים ראשונה נראה בשבת, ראשון ביום בבקר וקם והבוכים. המתאבלים עמו, שהיו לאלה והגידה הלכה היא שדים. שבעה הוציא נגלה כך ואחר האמינו. לא עלידיה, ונראה חי הוא כי שמעו כאשר ואותם, ודחו הלכו ואלה השדה. אל כשהלכו אחרת, בצורה המהלכים מהם לשנים לאחד נגלה מסבים, היו כאשר יותר, מאחר האמינו. לא להם גם אבל לנשאים, אותו שראו לאלה האמינו שלא מפני לבם, ובקשיחות באי-אמונתם וגער העשר, הבריא. לכל הבשורה את והכריזו כלו העולם אל לכו להם: ואמר שקם. לאחר בשמי ילוי: אלה למאמינים ואותות יורשע. מאמין והלא יושע, והנטבל המאמין לא ישתו, ממית דבר אם וגם ישאו, נחשים ידברו, חדשות בלשונות יגרשו, שדים להם. יהיה וטוב ידיים, ישימו חולים על אותם, זיק

והם האלהים. לימין וישב השמים אל הוצלה אליהם דברו אחרי אכן, והאדון, באמצעות את-הדבר ומאשר פעלה משתף ואדוני מקום, בכל והכריזו יצאו אמן. המלויים. האותות

# במדבר

## א

השנית בשנה השני לחדש באחד מועד באהל סיני במדבר משה אל יהוה וידבר לבית למשפחתם ישראל בני עדת כל ראש את שאו לאמר מצרים מארץ לצאתם היצא כל ומעלה, שנה עשרים מבן זכר כל לגלגלתם זכר כל שמות במספר אבתם איש יהיו, ועמכם אתם. פקדו ואהרן אתה לצבאתם, אתם פקדו בישראל, בצבא יהיו. אבותם לבית שרים שבטו, לפי

לשמעון, שדיאור. בן אליצור לראובן אתכם, יעמדו אשר האנשים שמות ואלה בןצוער. נתנאל יששכר, לבני עמינדב. בן נחשון מיהודה, צורישדי. בן שלמיאל מנשה, של בןעמיהוד. אלישמע לאפרים יוסף לבני בןחלון, אליאב לזבולון אשר מבני עמישדי. בן אחיעזר לדן, בןגדעוני. אבירן לבנימין, בןפדהצור. גמליאל קרואי אלה עינן. בן אחירע לנפתלי, בןרעואל: אליסף לגד עכרון: בן פגעיאל הם. ישראל אלפי שרי למשפחתיהם, השבטים שרי העדה,

אספו כליהעדה ואת בשמות. הנקראים האלה האנשים את ואהרן משה ויקח לפי משפחתם לפי תולדתם לפי ויתיחשו השנית, בשנה השני לחדש באחד יהוה צוה כאשר לגלגלתם כלזכר ומעלה, שנה עשרים מבן שמותם, מספר סיני. במדבר ונפקדו אתמשה,

שמות למספר אבתם לבית לעדתם למשפחתם ישראל בכור ראובן בני ויהיו



ששה ראובן: שבט פקידת צבא יצא כל ומעלה שנה עשרים מִן זכר כל לגלגלתם  
בית לפי שבטיהם לפי משפחתם לפי שמעון לבני מאות. וחמש אֶלף וארבעים  
צבא יצא כל ומעלה שנה עשרים מִן זכר כל לגלגלתם שמותם מספר לפי אבתם  
מאות. ושש אֶלף וחמשים תשעה שמעון, משבט פקדתם

כל לגלגלתם שמות למספר אבתם לבית שבטיהם לפי משפחתם לפי יהודה לבני  
ושבעים ארבעה יהודה, משבט פקדתם צבא יצא כל ומעלה שנה עשרים מִן זכר  
מאות. ושש אֶלף

שמות למספר אבותם, לבית עדותיהם, לפי משפחותיהם, לפי יששכר לבני  
יששכר, משבט פקדתם צבא יצא כל ומעלה, שנה עשרים מִן זכר כל לגלגלתם,  
עדותיהם, לפי משפחותיהם, לפי זבולון לבני מאות. וארבע אֶלף וחמשים ארבעה  
שנה עשרים מִן זכר כל לגלגלתם, לפי שמותיהם, מספר לפי אבותיהם, בית לפי  
מאות. וארבע אֶלף וחמשים שבעה זבולון, משבט פקדתם צבא יצא כל ומעלה,

שמותם למספר אבתם לבית למטותם למשפחתם אפרים לבני יוסף לבני  
אפרים, משבט פקדתם צבא יצא כל ומעלה שנה עשרים מִן זכר כל לגלגלתם  
אבותיהם לבית לעדותיהם למשפחותיהם מנשה לבני מאות. וחמש אֶלף וארבעים  
המפקד צבא יצא כל ומעלה שנה עשרים מִן זכר כל לגלגלתם שמות במספר  
לפי קרבתם, לפי בנימין לבני ומאתים. אֶלף ושלושים שנים מנשה, משבט שלהם  
שנה עשרים מִן זכר כל לגלגלתם, שמות, מספר לפי אבתם, בית לפי משפחתם,  
וארבע אֶלף ושלושים חמשה היתה בנימין שבט פקידת צבא. יצא כל ומעלה,  
לגלגלתם שמות למספר אבתם לבית שבטיהם לפי משפחתם לפי גד לבני מאות.  
חמשה גד: משבט שלהם המפקד צבא יצא כל ומעלה שנה עשרים מִן זכר כל  
וחמשים. מאות ושש אֶלף וארבעים

לפי שמותם מספר לפי אבתם בית לפי משפחותיהם לפי משפחותיהם לפי דן לבני  
שנים דן: שבט פקדת צבא יצא כל ומעלה שנה עשרים מִן זכר כל לגלגלתם  
בית לפי עדותיהם לפי משפחותיהם לפי אשר לבני מאות. ושבע אֶלף וששים  
יצא כל ומעלה שנה עשרים מִן זכר כל לגלגלתם שמותם מספר לפי אבותיהם  
מאות. וחמש אֶלף וארבעים אחת אשר, משבט פקידתם צבא

שמתם, מספר לפי אבותיהם, בית לפי עדתיהם, לפי משפחותיהם, לפי נפתלי לבני ממטה פקדתם בצבא. היצא כל ומעלה, שנה עשרים מבן זכר כל ראשיהם, לפי מאות וארבע אלף וחמשים שלשה נפתלי,

אחד איש איש, עשר שנים ישראל, ונשיאי ואהרן משה פקדו אשר הפקידה זאת מבן לצבאותם ישראל בני כל-פקודי ויהי היו. אבותיו לבית אחד איש למטה, וחמש אלפים ושלשת אלף מאות שש בישראל צבא יוצא כל ומעלה, שנה עשרים וחמשים מאות

לאמר: אל-משה יהוה וידבר ישראל. בבני נפקדו לא משפחותיהם משבט והלויים ואהרן ישראל. בני בתוך תשא לא ואת-מספרם תפקד, לא לוי את-שבט ראח, ישאו הם בו, כל-אשר ועל כל-כליו ועל העדות על-משפח את-הלויים הפקד האהל, את ובהרים יחנו. למשכן וסביב בו, ישרתו והם ואת-כל-כליו, את-המשכן בני ויחנו יומת. הקרב והזר יקימו, האהל, את ובהחנות הלויים, אותו יורידו לאהל סביב נגד יחנו והלויים כחם עם מנהיגותו, לפי ואיש בסדרו, איש ישראל, העדות. אהל את-משמרת הם הלויים וישמרו ישראל, בבני חטא יהיה ולא העדות, עשוכן ואת-אהרן, את-משה יהוה צוה אשר ככל ישראל בני ויעשו

## ב

דגלים, לפי סדרו, לפי במקומו אחוז איש לאמר: ואל-אהרן אל-משה יהוה וידבר ישראל. בני יחנו העדות לאהל סביב מנגד; ישראל בני יחנו אבותיהם, בתי לפי יהודה לבני והנשיא חילם, עם יהודה מחנה סדר מזרח, לפי ראשונים והחונים והחונים מאות. ושש אלף ושבעים ארבעה הפקודים: כחו עמינדב. בן נחשון המפקדים: כחו צוער. בן נתנאל יששכר, בני ונשיא יששכר, לשבט הסמוכים של והנשיא זבולון, לשבט הסמוכים והחונים מאות. וארבע אלף וחמשים ארבעה מאות. וארבע אלף וחמשים שבועה המפקדים: כחו חלון. בן אליאב זבולון, בני מאות, וארבע אלפים וששת אלף שמונים מאה יהודה, ממחנה כל-הפקודים ראובן, לבני והשר כחם, אל-נגב ראובן, מחנה מחנות יסעו: ראשונה עם-חילם והחונים מאות. וחמש אלף וארבעים ששה המפקדים, כחו בן-שדיאור. אליצור כחו צורישדי בן שלמיאל שמעון לבני והנשיא שמעון, מטה לו הסמוכים

גַּד, שֶׁבֶט אֱלִיּוֹ הַסְּמוּכִים וְהַחוּנִים מֵאוֹת. וְשֵׁלֶשׁ אֲלֶף וַחֲמִשִּׁים תְּשׁוּעָה הַמִּפְקָדִים:  
וְשֵׁשׁ אֲלֶף וָאַרְבָּעִים חֲמִשָּׁה הַמִּפְקָדִים, כַּחוֹ רְעוּאֵל. בֶּן אֱלִיסָף גַּד לִבְנֵי וְהַנְּשִׂיא  
וָאַרְבַּע אֲלֶף וָאֶחָד וַחֲמִשִּׁים מֵאָה רְאוּבֵן לְמַחֲנֶה כָּל־הַפְּקוּדִים וַחֲמִשִּׁים. מֵאוֹת  
יִסְעוּ:שְׁנַיִם לְצַבָּאתָם וַחֲמִשִּׁים מֵאוֹת

עַל־יָדוֹ אִישׁ יִסְעוּ, בֶּן יַחֲנוּ כַּאֲשֶׁר הַמַּחֲנוֹת, בְּתוֹךְ הַלְוִיִּם וּמַחֲנֶה הַעֲדוּת אֶהְלֵ יוֹרָם  
בֶּן אֱלִישָׁמַע אֶפְרַיִם, לִבְנֵי וְהַשֹּׁר חִילָם, עִם הָיִם לִיד אֶפְרַיִם מַחֲנֶה דִּגְלִיָּהֶם. לְפִי  
מֵאוֹת.וַחֲמִשׁ אֲלֶף אַרְבָּעִים הַפְּקוּדִים, כַּחוֹ עַמִּיהוּד.

כַּחוֹ פְּדֵהצֹר. בֶּן גַּמְלִיאֵל מְנַשֶּׁה, בְּנֵי וְנִשְׂיָא מְנַשֶּׁה, לְשֶׁבֶט הַסְּמוּכִים וְהַחוּנִים  
בְּנִימִין, לְשֶׁבֶט הַסְּמוּכִים וְהַחוּנִים וּמֵאֲתָיִם. אֲלֶף וְשֵׁלֶשׁ שְׁנַיִם הַמִּפְקָדִים,  
אֲלֶף וְשֵׁלֶשׁ חֲמִשָּׁה הַמִּפְקָדִים, כַּחוֹ גִּדְעוֹנִי. בֶּן אֲבִידֵן בְּנִימִין, בְּנֵי שֵׁל וְהַנְּשִׂיא  
וּמֵאָה, אֲלָפִים וְשִׁמּוֹנֶת אֲלֶף מֵאָה אֶפְרַיִם, לְמַחֲנֶה כָּל־הַפְּקוּדִים מֵאוֹת. וָאַרְבַּע  
יִסְעוּ:שְׁלִישִׁים עִם־חִילָם,

כַּחוֹ עַמִּישָׁדִי: בֶּן אַחִיעֶזֶר דָּן לִבְנֵי וְהַנְּשִׂיא חִילָם, עִם לְצָפוֹן דָּן מַחֲנֶה סֹדֶר  
אֲשֶׁר, מִטָּה אֱלִיּוֹ הַסְּמוּכִים וְהַחוּנִים מֵאוֹת. וְשֶׁבַע אֲלֶף וְשִׁשִּׁים שְׁנַיִם הַמִּפְקָדִים:  
וַחֲמִשׁ אֲלֶף וָאַרְבָּעִים אֶחָד הַמִּפְקָדִים, כַּחוֹ עֶכְרֹן: בֶּן פִּגְעִיאֵל אֲשֶׁר לִבְנֵי וְהַנְּשִׂיא  
עִינָן. בֶּן אַחִירַע נַפְתָּלִי, לִבְנֵי וְהַנְּשִׂיא נַפְתָּלִי, לְשֶׁבֶט הַסְּמוּכִים וְהַחוּנִים מֵאוֹת.  
דָּן לְמַחֲנֶה כָּל־הַפְּקוּדִים מֵאוֹת. וָאַרְבַּע אֲלֶף וַחֲמִשִּׁים שְׁלֹשָׁה הַמִּפְקָדִים, צָבָאוּ  
לְדִגְלֵיהֶם:יִסְעוּ אַחֲרוֹנִים מֵאוֹת וְשֵׁשׁ אֲלֶף וְשֶׁבַעַה וַחֲמִשִּׁים מֵאָה

מֵאוֹת שֵׁשׁ צָבָאוֹתָם, עִם הַמַּחֲנוֹת פְּקֻדַּת כָּל אָבוֹתָם, לְבֵית יִשְׂרָאֵל בְּנֵי פְקֻדַּת זֹאת  
צִוָּה כַּאֲשֶׁר בְּתוֹכָם, נִסְפְּרוּ לֹא וְהַלְוִיִּם וַחֲמִשִּׁים. מֵאוֹת וַחֲמִשׁ אֲלָפִים וְשֵׁלֶשֶׁת אֲלֶף  
לְפִי חֲנוּ בֶן אֶת־מֹשֶׁה, יְהוֹה צִוָּה אֲשֶׁר כָּכָל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וַיַּעֲשׂוּ אֶת־מֹשֶׁה. יְהוֹה  
אַבְתִּיבוֹיָבִית לְפִי לְמִשְׁפָּחָתִיו אִישׁ נִסְעוּ וְכֵן מַחֲנוֹתָם,

## ג

שְׁמוֹת וְאֵלֶּה סִינִי: בַּהֲרַ אֶל־מֹשֶׁה יְהוֹה דִּיבַר אֲשֶׁר בְּיוֹם וּמֹשֶׁה אַהֲרֹן תּוֹלָדוֹת וְאֵלֶּה

הַכֹּהֲנִים אֲהֶרֶן, בְּנֵי שְׁמוֹת אֵלֶּה וְאִיתָמָר. אֶלְעָזָר וְאַבִּיהוּא, נָדָב, הַבְּכוֹר אֲהֶרֶן: בְּנֵי  
בְּהַקְרִיבָם יְהוָה, לִפְנֵי וְאַבִּיהוּא נָדָב וַיָּמָת לָכֶּהָן. יָדִיעָהְם אֶת מַלְאוֹ אֲשֶׁר הַמְּשֹׁחִים,  
עַם וְאִיתָמָר אֶלְעָזָר וַיִּכְהֶן לָהֶם, הָיוּ לֹא וּבָנִים סִינִי, בְּמִדְבָּר יְהוָה לִפְנֵי זֶרֶה אֵשׁ  
אַבִּיהֶם. אֲהֶרֶן

הִכֶּהֶן אֲהֶרֶן לִפְנֵי אוֹתָם וַהֲעֵמְדָתָ לְוִי אֶת־שֹׁבֵט קַח לֵאמֹר: אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיְדַבֵּר  
לְעֵבֶד הָעֵדוּת, אֹהֶל לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת אֶת־מִשְׁמֶרֶתוֹ וְשִׁמְרוּ אוֹתוֹ וְשִׁרְתוּ  
לְכָל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מִשְׁמֶרֶת וְאֶת הָעֵדוּת אֹהֶל כְּלִי כָל אֶת וְשִׁמְרוּ הָאֹהֶל: אֶת־עֲבֹדַת  
הֵם לִי אֵלֶּה מִתְּנֶה נְתוּנִים הַכֹּהֲנִים, וּלְבָנָיו לְאֲהֶרֶן הַלְוִיִּם אֶת וְנִתְּתָה הָאֹהֶל. עֲבֹדַת  
וְאֶת כְּהֻנָּתָם אֶת וְשִׁמְרוּ הָעֵדוּת, אֹהֶל עַל תַּעֲמִיד בְּנֵיו וְאֶת אֲהֶרֶן וְאֶת יִשְׂרָאֵל. מִבְּנֵי  
לֵאמֹר: אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיְדַבֵּר יוֹמָת הַנֶּגֶעַ וְהָזָר לְפָרְכָתָּהּ, וּמִבֵּית לְמִזְבֵּחַ כָּל־אֲשֶׁר  
מִבְּנֵי רַחֵם פָּתַח כָּל־בְּכוֹר תַּחַת יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מִתּוֹךְ אֶת־הַלְוִיִּם לְקַחְתִּי אֲנִי וְהִנֵּה  
כָּל־בְּכוֹר הַכִּיתִי אֲשֶׁר בְּיוֹם כָּל־בְּכוֹר, כִּי לִי הַלְוִיִּם: לִי וַיְהִיו יְהִי, פְּדִינֻם יִשְׂרָאֵל,  
יְהוָה. אֲנִי יְהִי, לִי עַד־בְּהֶמָּה, מֵאֲדָם בְּיִשְׂרָאֵל, כָּל־בְּכוֹר לִי הַקֹּדֶשֶׁתִי מִצְרִים, בְּאֶרֶץ

אַבוֹתָם לְבֵית לְוִי אֶת־בְּנֵי פָקְדוֹ לֵאמֹר: סִינִי בְּמִדְבָּר אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיְדַבֵּר  
וְאֲהֶרֶן מֹשֶׁה אוֹתָם וּפָקְדוֹ אוֹתָם פָּקְדוֹ וּמַעְלָה מִבֶּן־חֹדֶשׁ כָּל־זָכָר לְמִשְׁפַּחֹתָם  
יְהוָה. אוֹתָם צִוָּה כֹּאֲשֶׁר יְהוָה, עַל־פִּי

גִּרְשׁוֹן בְּנֵי שְׁמוֹת וְאֵלֶּה וּמִרְרִי: קֵהַת גִּרְשׁוֹן, לְשְׁמוֹתָם: לְוִי בְּנֵי הָיוּ וְאֵלֶּה  
וְעִזִּיאֵל. חִבְרוֹן וַיִּצְהָר, עֶמְרָם לְמִשְׁפַּחְתֵּיהֶם, קֵהַת וּבְנֵי וְשִׁמְעִי. לְבָנֵי לְמִשְׁפַּחֹתָם,  
בֵּית לִפְנֵי הַלְוִיִּם מִשְׁפָּחוֹת הֵם אֵלֶּה וּמוֹשִׁי, מַחֲלִי מִשְׁפַּחוֹתֵיהֶם, לִפִּי מִרְרִי וּבְנֵי  
הַגִּרְשֵׁנִי. מִשְׁפַּחַת אֵלֶּה הַשִּׁמְעִי, וּמִשְׁפַּחַת הַלְבִּנִי מִשְׁפַּחַת לְגִרְשׁוֹן אַבוֹתֵיהֶם.  
מֵאוֹת. וְחֹמֶשׁ אֲלָפִים שִׁבְעַת פְּקֻדָּתָם וּמַעְלָה, חֹדֶשׁ מִבֶּן זָכָר כָּל מִסְפָּר לִפִּי פְקֻדָּתָם  
דַּעֲאֵל: בֶּן אֶלְיָסָף הַגִּרְשֵׁנִי אַבוֹת בֵּית וְהַנְּשִׂיאָה יִמָּה. יְחֻנּוֹ הָאֹהֶל אַחֲרֵי גִרְשׁוֹן וּבְנֵי  
וְאֶת הָעֵדוּת אֹהֶל פָּתַח וּמִכְסָּה וְהַמִּכְסָּה, הָאֹהֶל הָעֵדוּת: בָּאֹהֶל גִּרְשׁוֹן בְּנֵי וּמִשְׁמֶרֶת  
שֶׁל הַשָּׂאִרִים כָּל וְאֶת הַמִּשְׁכָּן, עַל הַנִּמְצָאָה הַחֲצֵר שַׁעַר פְּרָכָתָהּ וְאֶת הַחֲצֵר, יִרְעוֹת  
מַעֲשִׂיו. כָּל

אַחַת, חִבְרוֹן וּמִשְׁפַּחַת אַחַת, יִצְהָר וּמִשְׁפַּחַת אַחַת, עֶמְרָם מִשְׁפַּחַת לְקֵהַת  
חֹדֶשׁ מִבֶּן זָכָר כָּל מִסְפָּרָם. לִפִּי קֵהַת מִשְׁפָּחוֹת הֵן אֵלֶּה אַחַת; עִזִּיאֵל וּמִשְׁפַּחַת

קֹהֵת בְּנֵי מִשְׁפְּחוֹת הַקֹּדֶשׁ. מִשְׁמֶרֶת אֶת שְׁמֵרִים מְאוֹת, וְשֵׁשׁ אֲלָפִים שְׁמֹנֶת וּמֵעֶלֶה, צִיָּאֻלָּבֶן אֲלִיצָפֶן הַקֹּהֵתִי מִשְׁפְּחוֹת אֲבוֹת בֵּית וְנִשְׂאִי דְרוֹמָה. הַמִּשְׁכָּן מִצַּד יִחְנוּ

בָּהֶם יִשְׁרְתוּ אֲשֶׁר הַקֹּדֶשׁ וְכָלִי וְהַמִּזְבֵּחַ וְהַמְּנוֹרָה וְהַשִּׁלְחָן הָאֵרוֹן וּמִשְׁמֶרֶתָם הַמִּפְקֵד הַכֹּהֵן בֶּן־אַהֲרֹן אֲלֶעָזָר הַלְוִיִּם נִשְׂאִי עַל וְהַנִּשְׂאִי עֲבֹדְתָם. וְכָל וְהַמִּסְדָּר מִרְרִי. עִמִּי הֵם אֱלֹהֵי הַמּוֹשִׁי, וְעַם הַמּוֹאֲלִי עִם לִמְרִירִי: הַקֹּדֶשׁ. אֶת־מִשְׁמֶרֶת לְשֹׁמֵר בֵּית וְנִשְׂאִי וְחַמְשִׁים. אֲלָפִים שֵׁשֶׁת וּמֵעֶלֶה, חֹדֶשׁ מִבֶּן זָכָר כָּל מִסְפָּר, לְפִי פְקֻדָּתָם פְּקֻדַּת צִפּוֹנָה: יִחְנוּ הַמִּשְׁכָּן יָרֵךְ עַל אֲבִיחִיל בֶּן צוּרִיָּאל הַמְּרִירִי לְמִשְׁפַּחַת אֲבוֹת וְכָל־עֲבֹדָתוֹ וְכָל־כְּלָיו וְאֲדָנָיו וְעַמּוּדָיו וּבְרִיחָיו הַמִּשְׁכָּן קִרְשֵׁי מְרִירִי: בְּנֵי מִשְׁמֶרֶת וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם: וְאֶת־יְתֻדָּתָם וְאֶת־אֲדָנֵיהֶם סָבִיב הַחֹצֵר וְאֶת־עַמּוּדֵי

הַקֹּדֶשׁ מִשְׁמֶרֶת אֶת שְׁמֵרִים וּבְנָיו, וְאַהֲרֹן מֹשֶׁה מִמְּזֻרַח, הַעֲדוֹת אֶהֱל לְפָנֶי הַחוֹנִים וְאַהֲרֹן מֹשֶׁה פֶּקֶד אֲשֶׁר הַלְוִיִּם כָּל־פְּקֻדַּת יוֹמָת. הַנִּגַּע וְהָזָר יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי לְמִשְׁמֶרֶת אֶלְיָהוּ וְעֶשְׂרִים שְׁנַיִם וּמֵעֶלֶה מִבֶּן־חֹדֶשׁ כָּל־זָכָר לְמִשְׁפּוֹחָתָם יְהוֹה עֲלֵי־פִי

וּמֵעֶלֶה מִבֶּן־חֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לְבְנֵי זָכָר כָּל־בְּכוֹר פֶּקֶד לֵאמֹר אֶל־מֹשֶׁה יְהוֹה וַיְדַבֵּר בְּנֵי כָל־בְּכוֹרוֹת תַּחַת יְהוֹה אֲנִי לִי אֶת־הַלְוִיִּם וְלִקְחָתָם שְׁמֹנֶת לְפִי אֶת־מִסְפָּרָם וְשָׂאוּ כַּאֲשֶׁר מֹשֶׁה וּפֶקֶד יִשְׂרָאֵל בְּנֵי בְּהֶמְתָּ כָּל־בְּכוֹר תַּחַת הַלְוִיִּם בְּהֶמְתָּ וְאֶת יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹת מִסְפָּר לְפִי הַזְּכָרִים כָּל־הַבְּכוֹרוֹת וַיְהִיו יִשְׂרָאֵל בְּבְנֵי בְכוֹר כָּל אֶת אֲדָנֵי צִוָּה וַיְדַבֵּר וּמֵאֲתָיִם. וְשִׁבְעִים וּשְׁלֹשָׁה אֶלְפֵי וְעֶשְׂרִים שְׁנַיִם לְפִקְדֵיהֶם וּמֵעֶלֶה מִבֶּן־חֹדֶשׁ וְאֶת־בְּהֶמְתָּ יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי כָל־בְּכוֹרוֹת תַּחַת אֶת־הַלְוִיִּם קַח לֵאמֹר: אֶל־מֹשֶׁה יְהוֹה וְשִׁבְעִים הָעֶדְפִים שְׁלֹשֶׁת וּפְדִיּוֹן יְהוֹה: אֲנִי הַלְוִיִּם; לִי וְהִיוּ בְּהֶמְתָּ, תַּחַת הַלְוִיִּם לְפִי גִלְגֵּלֶת, לְפִי שְׁקָלִים חֲמֵשֶׁה וְתִקַּח יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי מִבְּכוֹרוֹת הַלְוִיִּם עַל וּמֵאֲתָיִם וּלְבָנָיו, לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֶת וְנִתְּתָ לְשִׁקָּל. אוֹבּוֹלִים עֶשְׂרִים תִּקַּח, הַקְדּוֹשׁ הַדִּירְכָּמוֹן הַלְוִיִּם: פְּדוּתָם עַל הָעוֹדְפִים שֶׁל הַפְּדִיּוֹן כֶּסֶף אֶת מֹשֶׁה וְתִקַּח שִׁבְהֶם. הָעוֹדְפִים פְּדִיּוֹן שְׁקָלִים, וְחֲמֵשֶׁה שְׁשִׁים מְאוֹת שֶׁלֹּשׁ אֶלְפֵי הַכֶּסֶף, אֶת לִקַּח יִשְׂרָאֵל בְּנֵי בְכוֹרוֹת מֵאֲתָ עֲלֵי־פִי וּלְבָנָיו לְאַהֲרֹן הָעֶדְפִים הַפְּדוּיִם אֶת־כֶּסֶף מֹשֶׁה וַיִּתֵּן הַקֹּדֶשׁ. הַשִּׁקָּל לְפִי אֶת־מֹשֶׁה. יְהוֹה צִוָּה כַּאֲשֶׁר יְהוֹה,

לוי בְּנֵי מִתּוֹךְ קֹהֶת בְּנֵי אֶת־רֹאשׁ שָׂא לֵאמֹר: אֲהָרֹן וְאַל מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַיִּדְבֹּר  
כָּל שָׁנָה, חֲמִשִּׁים בֶּן עַד וּמַעְלָה שָׁנָה וְחֹמֶשׁ עֶשְׂרִים מִבְּנֵי אֲבֹתָם לְבֵית לְמִשְׁפָּחָתָם  
הַעֲדוּת. בְּאַהֲלֵה הַמִּלְאכָה כָּל אֶת לַעֲשׂוֹת לְשֵׁרֶת הַבָּא

הַמִּחְנֶה בְּנִסֵּעַ וּבְנִי אֲהָרֹן וּבֵא הַקֹּדְשִׁים. קֹדֶשׁ הַעֲדוּת, בְּאַהֲלֵה קֹהֶת בְּנֵי מַעֲשֵׂי וְאַלֶּה  
תְּכֵלֶת, עוֹר כִּסּוּי עֲלָיו וְשָׂמוּ הַעֲדַת אֶת־אֲרוֹן וְכִסּוּיָּהּ הַמָּסֹךְ אֶת־פְּרֻכֶּת וְהוֹרִידוּ  
אֶת־הַבָּדִים. וְהַכְנִיסוּ מִלְמַעְלָה, תְּכֵלֶת כָּלוּ בְּגָד עֲלֶיהָ וּפָרְשׁוּ

וְאֶת הַמִּחְתּוֹת וְאֶת הַקַּעְרוֹת וְאֶת כָּלוּ, אֲרָגְמָן בְּגָד עֲלָיו יִשְׁלִיכוּ הַמִּצָּע הַשִּׁלְחָן וְעַל  
וְנִתְּנוּ יִהְיֶה עֲלָיו תְּמִיד אֲשֶׁר וְהִלָּחֵם יִסֹּךְ, בָּהֶם אֲשֶׁר הַנִּסְכִּים מִזֶּרְקִי וְאֶת הַכּוֹסוֹת  
בְּגָד וּלְקַחוּ הַבָּדִים: אֶת בָּה וְהִבִּיאוּ תְּכֵלֶת, עוֹר בְּמִכְסָּה אֹתָהּ וְכִסּוּ שְׁנֵי, בְּגָד עֲלֶיהָ  
וְאֶת מַחְתֵּתֶיהָ וְאֶת מִלְקַחֶיהָ וְאֶת נִרְתִּיהָ וְאֶת הַמֵּאִירָה הַמְּנוֹרָה אֶת וְכִיסוּ תְּכֵלֶת  
תְּכֵלֶת עוֹר אֶל־מִכְסָּה וְאֶת־כָּל־כְּלִיָּהּ אֹתָהּ וְנִתְּנוּ בָּהֶם: יִשְׁרָתוּ אֲשֶׁר הַשֶּׁמֶן כְּלִי כָל  
עוֹר בְּמִכְסָּה אֹתוֹ וְכִסּוּ תְּכֵלֶת, בְּגָד יְכִסּוּ הַזָּהָב מִזְבַּח וְעַל עַל־הַמוֹט: אֹתָהּ וְנִתְּנוּ  
בִּדְיוֹ. אֶת וְהִבִּיאוּ תְּכֵלֶת,

אֹתָם וְכִסּוּ תְּכֵלֶת אֶל־בְּגָד וְנִתְּנוּ בְּקֹדֶשׁ בָּהֶם יִשְׁרָתוּ אֲשֶׁר הַשֶּׁרֶת אֶת־כָּל־כְּלִי וְיִקְחוּ  
בְּגָד עֲלָיו וְכִסּוּ הַמִּזְבֵּחַ, עַל יִשִּׁים הַכִּסּוּי וְאֶת עַל־הַמוֹט וְנִתְּנוּ תְּכֵלֶת עוֹר בְּמִכְסָּה  
וְאֶת הַמִּחְתּוֹת, וְאֶת עֲלָיו, בָּהֶם יִשְׁרָתוּ אֲשֶׁר הַכִּלִּים כָּל אֶת עֲלָיו וְנִתְּנוּ כָּלוּ: אֲרָגְמָן  
עוֹר כִּסּוּי עֲלָיו וּפָרְשׁוּ הַמִּזְבֵּחַ, כְּלִי כָל וְאֶת הַמִּכְסָּה, וְאֶת הַמְּזֻרְקוֹת, וְאֶת הַמְּזֻלְגוֹת,  
אֹתוֹ וְנִתְּנוּ כֵּנוּ, וְאֶת הַכִּיּוֹר אֶת וְכִסּוּ אֲרָגְמָן, בְּגָד וּלְקַחוּ בִּדְיוֹ, אֶת וְהִבִּיאוּ תְּכֵלֶת,  
וְאֶת הַקֹּדֶשׁ אֶת לְכִסּוֹת וּבְנִי אֲהָרֹן וְכָלוּ הַבָּדִים. עַל וְנִתְּנוּ תְּכֵלֶת, עוֹר כִּסּוּי תוֹךְ אֶל  
יִגְעוּ וְלֹא לִשְׂאֹת, קֹהֶת בְּנֵי יִבְאוּ כֵּן וְאַחֲרֵי הַמִּחְנֶה, אֶת בְּהִסִּיעַ הַקֹּדֶשׁ כְּלִי כָל  
הַעֲדוּת. בְּאַהֲלֵה קֹהֶת בְּנֵי יִשְׂאוּ אֵלֶּה יְמוֹתוֹ. פֶּן בְּקֹדֶשׁ

הַתְּמִיד, וּמִנְחַת הַסָּמִים, וְהַקִּטְרֶת הַמֵּאוֹר, שֶׁמֶן הַכֹּהֵן: בִּין־אֲהָרֹן אֶלְעֹזֶר פְּקִידוֹת  
בְּכָל־הַכִּלִּים. בְּקֹדֶשׁ וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ כָּל־הַמִּשְׁכָּן פְּקֻדַּת הַמִּשְׁחָה, וְשֶׁמֶן

מִתּוֹךְ קֹהֶת שִׁבְט עַם אֶת תְּשֻׁמִּידוֹ אֶל לֵאמֹר: וְאַל־אֲהָרֹן אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיִּדְבֹּר  
וּבְנֵי אֲהָרֹן הַקֹּדְשִׁים, קֹדֶשׁ אֶל בְּגִשְׁתָּם יְמוֹתוֹ וְלֹא וַיִּחִיו לָהֶם עָשׂוּ זֹאת הַלְוִיִּם.  
הַקֹּדְשִׁים, אֶת פְּתָאֵם לְרֹאוֹת יִבְאוּ וְלֹא עֲבוּדָתוֹ. לְפִי אִישׁ אִישׁ אֹתָם וַיַּעֲמִידוּ יִגְשׁוּ

ומתו.

אבתם לבית גסיהם גרשון בני את־ראש שא לאמר: אל־משה יהוה וידבר כל אותם, תפקד שנה חמשים בן עד ומעלה שנה וחמש עשרים מבן למשפחתם, לשרת גרשון בני עבודת זאת העדות. באהל מלאכתו את ולעשות לשרת הבא המכסה ואת מכסהו, ואת העדות, אהל ואת האהל, עורות את וישא ולשאת. אשר החצר וריעות ואת העדות, אהל פתח מסד ואת מלמעלה, עליו אשר התכלת על־פי יעשו. בהם ושרתו אשר השרת כלי כל ואת הנותרים, ואת העדות, אהל על עליהם ופקדת מעשיהם, ולכל עבודתם לכל גרשון בני עבודת תהיה ובניו אהרן ביד ומשמרתם העדות, באהל גרשון בני של השרות זאת כל־משאם את בשמות הכהן. בן־אהרן איתמר

ועשרים חמש מבן אותם. פקדו אבותיהם, בית לפי משפחותיהם, לפי מררי בני אהל עבדת את לשרת הבא כל אתם, פקדו שנה חמשים בן עד ומעלה שנה העדות: באהל כל־מעשיהם לפי על־ידיהם הנשואים משמרות ואלה העדות: ואת־המכסה, ואת־אדניה, ואת־עמודיה, ואת־הבריחים, האהל, את־כותרות סביב החצר ואת־עמודי האהל. פתח ואת־מכסה ואת־עמודיהם, ואת־אדניהם, ואת ומיתריהם ויתדתיהם ואדניהם החצר שער פרכת ואת־עמודי ואדניהם משאם: משמרת כל־כלי ואת אותם תפקדו בשמות כל־עבדתם ואת כל־כליהם בן־אהרן איתמר ביד העדות באהל מעשיהם בכל מררי בני עם של השרות זאת הכהן.

מבן אבתם לבית למשפחתם קהת בני את ישראל ונשיאי ואהרן משה ויפקד באהל ולעשות לשרת הבא כל שנה, חמשים בן עד ומעלה שנה ועשרים חמש בני פקודת זאת וחמשים. מאות שבע אלפים למשפחתם, מפקדם ויהי העדות. משהביד יהוה על־פי ואהרן משה פקד כאשר העדות, באהל המשרת כל קהת,

עד ומעלה שנה ועשרים חמש מבן אבתם: לבית למשפחתיהם גרשון בני ויפקדו ויהי העדות. באהל המלאכה את ולעשות לשרת הבא כל שנה, חמשים בן הפקדה זאת ושלושים. שש־מאות אלפים אבותם, בתי לפי שבטיהם, לפי פקדתם יהוה על־פי ואהרן משה פקד אשר העדות, באהל המשרת כל גרשון, בני עם של

עד ומעלה שנה ועשרים חמש מבין אבותם לבית למשפחותיהם מררי בני גם ויפקדו לפי פקדתם והיתה העדות. אהל עבדת את לעבד הבא כל שנה, חמשים בן מררי, בני עם פקדת זאת ומאתים אלפים שלשת אבותיהם, בתי לפי שבטיהם, משה פקד אשר כלהפקודים, משה. ביד יהוה עליפי ואהרן משה פקד אשר ועשרים חמש מבין אבותם ולבית למשפחותם את־הלוים ישראל ונשיאי ואהרן עבדת ואת העבדה עבדת את לעבד הבא כל שנה, חמשים בן עד ומעלה שנה על־פי ושמונים. מאות חמש אלפים שמונת הפקודים ויהיו העדות. באהל המשא ונפקדו הם, ישאו אשר ועל על־מעשיהם איש איש משה, ביד אותם פקד יהוה את־משה. יהוה צוה כאשר

## ה

כל־מצרע מן־המחנה וישלחו ישראל את־בני צוה לאמר: אל־משה יהוה וידבר את טמאו ולא למחנה, מחוץ אל שלחו נקבה, עד מזכר לנפש. טמא וכל וכל־זב מחוץ אל אותם וישלחו ישראל, בני כן ויעשו בתוכם. שוכן אני אשר מחניהם ישראל. בני עשו כן משה, אל יהוה דבר כאשר למחנה,

יעשה אשר אשה או איש לאמר ישראל אל־בני דבר לאמר: אל־משה יהוה וידבר אשר החטא את יתודה ההוא: הנפש ואשמה ימעל ומעל האדם מכל־חטאות למי וישיב עליו, יוסיף שלו החמישית ואת הקרן את המעל, את וישיב עשה, ליהוה. יהיה המושב האשם את־האשם, לו להשיב גאל לאיש ואם־אין בו שמעל עליו. בו יכפר אשר הכפרים איל מלבד לכהן,

יהיה. לכהן לה, יקריבו אשר ישראל, בבני המקדשים הדברים כל ראשית וכל יהיה. לו לכהן, יתן אשר ואיש יהיו, שלו המקדשים וכל־אחד

אשר איש איש אלהם ואמרת ישראל בני אל דבר לאמר: אל־משה יהוה וידבר והסתירה, אישה מעיני ונעלם זרע, משכב עמה מי ושכב בו ובגדה אשתו תשטה



רוח עליו ויבא נתפשה היתה לא והיא עמה, היה לא ועד מטמאה, היתה והיא אשתו, את וקנא קנאה רוח עליו יבא או נטמאה, והיא אשתו, את וקנא קנאה עליה, את־הקרוב והקריב אל־הכהן, את־אשתו האיש והביא נטמאה, לא והיא קרוב כי לבנה, עליו יתן ולא שמן, עליו יצק לא שערים, קמח האיפה עשירית עון. המזכיר זכרון קרוב הוא, קנאת

חיים טהורים מים הכהן ויקח יהוה. לפני אותה והעמיד הכהן אותה והקריב אל וישליך הכהן ולקח העדות, אהל רצפת על אשר האדמה ומן חרש, בכלי כפיה על ונתן האשה, ראש את ופרע יהוה, לפני האשה את הכהן והעמיד המים. המאירים. המרים מי יהיו הכהן וביד קנאת, מנחת היא הזכרון, מנחת את להטמא עברת לא אם עמד, איש שכב לא אם לאשה: ואמר הכהן אותה והשביע בהיותך עברת ואם־את האלה. המאירים המרים ממי היי נקיה אישך, תחת הכהן והשביע אישך מלבד בך משכבו את איש ונתן נטמאת, או נשואה, לאלה יהוה אותך יתן לאשה: הכהן ואמר הזאת, האלה בשבועות את־האשה המים ויבאו צבה. ואת־בטנגד נפלת את־ירכך יהוה בתת עמד, בתוך ולשבועה אמן. אמן, האשה: ואמרה ירך, ולהפיל בטן להצבות בטנגד אל האלה המאירים

והשקה המאירים. המרים מי אל ומחה בספר, האלה האלות את הכהן וכתב התוכחה. של המאירים המים בה ובאו המאירים, התוכחה את־מי את־האשה

והקריב יהוה, לפני הקרוב את והניף הקנאה, קרוב את האשה מיד הכהן ולקח המזבח, על אותו ויעלה שלה, האזכרה את הזבח מן הכהן ויקח המזבח. אל אתה ובאו מאישה, ונעלם מטמאה היא אם והיה המים. את האשה את ישקה כך ואחר בקרב לאלה האשה והיתה ירכה, ונפלה בטנה וצבתה המאירים, התוכחה מי בה חק זה זרע. ותזרע תהיה ונקיה היא, וטהורה האשה נטמאה לא ואם עמה. קנאה רוח עליו תבוא אשר איש או ותטמא. הנשואה האשה תשטה אשר הקנאה, כל־התורה את הכהן לה ועשה יהוה, לפני את־אשתו והעמיד את־אשתו, וקנא את־חטאתה. תשא ההיא והאשה מחטא, האיש יהיה ונקי הזאת

אֵשֶׁה אוֹ אִישׁ אֲלֵיהֶם וְתֹאמַר יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי דָבָר לֵאמֹר: אֶל־מִשָּׁה יְהוָה וַיְדַבֵּר  
וְחָמֵץ מִיָּין וְחָמֵץ יִתְקַדֵּשׁ, וּמִשְׁכַּר מִיָּין לִיהוָה קִדְשָׁה לְהִתְקַדֵּשׁ נֹדֵר יִפְלִיא אֲשֶׁר  
לֹא יִצְמוּקִים טְרִיִּים וְעֹנְבִים יִשְׁתָּה, לֹא הִגֵּפוֹ מִן נַעֲשֶׂה אֲשֶׁר וְכָל יִשְׁתָּה, לֹא מִשְׁכַּר  
יָמִי כָל יֵאָכֵל לֹא חֲרָצוֹן, עַד מִזְגִּים הֵינּוּ, מִגֵּפוֹ יַעֲשֶׂה אֲשֶׁר מְכַל נֹדֵרוֹ. יָמִי כָל יֵאָכֵל  
יְהִי קְדוֹשׁ לִיהוָה, נֹדֵר אֲשֶׁר הַיָּמִים יִמְלְאוּ אֲשֶׁר עַד רֹאשׁוֹ, עַל יְבוֹא לֹא תַעַר נֹדֵרוֹ  
אָבִיו עַל יְבוֹא, לֹא מֵתָה נֶפֶשׁ כָּל עַל לִיהוָה. נֹדֵרוֹ יָמִי כָל רֹאשׁוֹ שְׁעַר פָּרַע מִגֵּדֵל  
עַל עֲלִיו אֲלֵהֶיו נֹדֵר כִּי בְמוֹתָם, עֲלֵיהֶם יִטְמָא לֹא אַחוֹת, וְעַל אֶחָ וְעַל אִמּוֹ וְעַל  
רֹאשׁוֹ.

נֹדֵרוֹ, רֹאשׁ תִּטְמָא מִיָּד פְּתָאם, עֲלִיו מִי וְאִם־יָמוֹת לִיהוָה: יְהִי קְדוֹשׁ נֹדֵרוֹ כָּל־יָמִי  
שְׁתִּי יְבִיא הַשְּׁמִינִי וּבִיּוֹם יִגְלַח. הַשְּׁבִיעִי בִּיּוֹם יִטְהַר, אֲשֶׁר בִּיּוֹם אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּגְלַח  
הַעֲדוֹת.אֵהֵל פֶּתַח אֵל הַכֹּהֵן אֵל יוֹנִים גּוֹזְלֵי שְׁנֵי אוֹ תָרִים

בַּעֲנֵן חֹטָא אֲשֶׁר עַל הַכֹּהֵן עֲלִיו וְכַפֵּר לַעֲלָה, וְאַחַת לְחַטָּאת אַחַת הַכֹּהֵן וַעֲשֶׂה  
כְּבֶשֶׂת וַיִּקְרִיב הַנֹּדֵר. יָמִי אֵת לִיהוָה הַקִּדֵּשׁ אֲשֶׁר הֵהוּא בִּיּוֹם רֹאשׁוֹ אֵת וְקִדְשׁ הַנֶּפֶשׁ,  
נֹדֵרוֹ.רֹאשׁ נִטְמָא כִּי יִחֲשְׁבוּ, לֹא הָרֹאשׁוֹנִים וְהַיָּמִים לְאִשָּׁם, בִּן־שָׁנָה

אֵהֵל פֶּתַח אֵל הוּא יִקְרִיב נֹדֵרוֹ, יָמִי אֵת יִמְלֹא אֲשֶׁר בִּיּוֹם הַנֹּדֵר: שֶׁל הַתּוֹרָה וְזֹאת  
בֵּת וְכַבֵּשָׁה לַעֲלָה, אֶחָד תָּמִים שָׁנָה בֵּן כְּבֶשֶׂת לִיהוָה, קָרְבָּנוֹ אֵת וְהִקְרִיב הַעֲדוֹת  
כְּכֹרוֹת סֵלֶת, מִצּוֹת וְסֵל לְשִׁלְמִים. תָּמִים אֶחָד וְאֵיל לְחַטָּאת, תָּמִימָה אַחַת שָׁנָה  
לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב וְנִסְכָּם. וְזָבַחם בְּשֶׁמֶן, מְשׁוּחִים מִצּוֹת וּרְקִיקֵי בְשֶׁמֶן, בְּלוּלוֹת  
שְׁלֵמִים זָבַח יַעֲשֶׂה וְאֶת־הָאֵיל שְׁלוֹ. הָעֵלָה וְאֵת שְׁלוֹ הַחַטָּאת אֵת וַעֲשֶׂה יְהוָה,  
פֶּתַח אֵצֶל הַנֹּדֵר וַיִּגְלַח וְאֶת־נִסְכּוֹ. אֶת־זָבָחוֹ הַכֹּהֵן וַיַּעֲשֶׂה הַמִּצּוֹת, עַל־סֵל לִיהוָה  
הַשְּׁלֵמִים.זָבַח תַּחַת אֲשֶׁר הָאֵשׁ עַל הַשְּׁעֵרוֹת אֵת וְנָתַן נֹדֵרוֹ, רֹאשׁ אֵת הַעֲדוֹת אֵהֵל

מִצָּה וּרְקִיק מִן־הַסֵּל, אֶחָד מִצָּה וְלֶחֶם מִן־הָאֵיל, הַמְבַשְּׁלֶת אֶת־הַזֹּרֹעַ הַכֹּהֵן וְלֶחֶם  
לִפְנֵי תִנּוּפָה הַכֹּהֵן אוֹתָם וַיִּקְרִיב אֶת־נֹדֵרוֹ. הַתְּגַלְחוֹ אַחֲרֵי הַנֹּדֵר עַל־כִּפֵּי וְנָתַן אֶחָד,  
יִשְׁתָּה כֵּן וְאַחֲרֵי הַתּוֹרָמָה, שׁוֹק וְעַל הַתִּנּוּפָה חֲזָה עַל לִכְתּוֹ יְהִי קִדְשׁ יְהוָה,  
אֲשֶׁר מְלַבֵּד נֹדֵרוֹ, עַל לִיהוָה מִתְּנָה לִיהוָה יִדֵּר אֲשֶׁר הַנֹּדֵר שֶׁל הַחֵק זֶה זֵיין. הַנֹּדֵר  
הַטְּהֵרָה.חֵק לִפְנֵי יִדֵּר אֲשֶׁר נֹדֵרוֹ כֵּחַ לִפְנֵי יָדוֹ, תִּמְצָא

אֶת־בְּנֵי תְּבַרְכוּ כֹה לֵאמֹר וְאֶל־בְּנֵי אֶל־אֶהְרֹן דְּבַר לֵאמֹר: אֶל־מֹשֶׁה יְהוֹה וַיְדַבֵּר  
יְהוֹה יֵשׁא וַיַּחְנֹךְ. עַל־יָד אֶת־פָּנָיו אֲדֹנִי יֵאָר וַיִּשְׁמְרֵךְ יְהוֹה יְבַרְכֶּךָ לָהֶם לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל  
אֲבָרְכֶם. יְהוֹה וְאֲנִי יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי עַל שְׁמִי אֶת וְשְׁמוֹ שְׁלוֹם לְךָ וְשֵׁם עַל־יָד אֶת־פָּנָיו

## ז

כָּל וְאֶת אֶתְהָ וַיִּקְדֵּשׁ אֶתְהָ וַיִּמְשַׁח הַמִּשְׁכָּן, אֶת הַהִקִּים מֹשֶׁה כָּלָה אֲשֶׁר בְּיוֹם וַיְהִי  
נִשְׂיָאִי וַיִּקְרִיבוּ אֹתָם: וַיִּקְדֵּשׁ אֹתָם וַיִּמְשַׁח כָּלִיו, כָּל וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּלִיהָ,  
עַל הָעֹמְדִים הֵם הַשְּׁבָטִים, נִשְׂיָאִי הֵם אֲבוֹתֵיהֶם, בְּתִי נִשְׂיָאִי עֲשֹׂר שָׁנִים יִשְׂרָאֵל,  
עֲגֹלָה בָקָר, עֲשֹׂר וּשְׁנַיִם צֶבַע עֲגֻלוֹת שֵׁשׁ יְהוֹה, לִפְנֵי מִתְנַתֵּם אֶת וַיְבִיאוּ הַפָּקֻדָּה.  
אֶל־מֹשֶׁה יְהוֹה וַיֹּאמֶר הַמִּשְׁכָּן לִפְנֵי אֹתָם וַיִּקְרִיבוּ לְאַחַד, וְשׁוֹר הַנִּשְׂיָאִים לִשְׁנֵי  
עֲבוֹדָתוֹ כִּפִּי אִישׁ לְלוֹיִם אוֹתָם וְנִתְּתָה הָעֲדוּת מִשְׁכָּן לְעֲבוֹדָת וַיְהִיו מֵאֵתָם קַח לֵאמֹר  
וְאֶת הָעֲגֻלוֹת שְׁתֵּי וְאֶת לְלוֹיִם: אֹתָם וַיִּתֵּן הַבָּקָר וְאֶת הָעֲגֻלוֹת אֶת מֹשֶׁה וַיִּקַּח  
שְׁמוֹנֶת וְאֶת הָעֲגֻלוֹת אַרְבַּע וְאֶת עֲבוֹדָתָם. לִפִּי גִרְשׁוֹן לִבְנֵי נֹתָן הַשְּׁוֹרִים אַרְבַּעַת  
נֹתָן, לֹא קָהַת וְלִבְנֵי הַכֹּהֵן. אֶהְרֹן בֶּן אִיתָמָר בֶּן־עֲבוֹדָתָם לִפִּי מְרָרִי לִבְנֵי נֹתָן הַבָּקָר  
יִשְׂאוּ. כִּתְּפִים עַל לָהֶם, יֵשׁ הַקֹּדֶשׁ כָּלִי אֶת כִּי

אֶת הַשְּׁוֹרִים וַיִּקְרִיבוּ אֹתוֹ, מִשַּׁח אֲשֶׁר בְּיוֹם הַמִּזְבֵּחַ לַחֲנֻכַּת הַשְּׁוֹרִים וַיִּקְרִיבוּ  
לְיוֹם, נִשְׂיָאִי לְיוֹם, אֶחָד נִשְׂיָאִי אֶל־מֹשֶׁה: יְהוֹה וַיֹּאמֶר הַמִּזְבֵּחַ. לִפְנֵי מִתְנַתֵּיהֶם  
הַמִּזְבֵּחַ. לַחֲנֻכַּת אֶת־מִתְנֹתֵיהֶם יִקְרִיבוּ

יְהוּדָה. מִטָּה נִשְׂיָאִי בֶן־עֲמִינָדָב, נַחֲשׁוֹן אֶת־קִרְבָּנוֹ, הָרֵאשׁוֹן בְּיוֹם הַמִּקְרִיב וַיְהִי  
כֶסֶף, אֶחָד מִזֶּרֶק מִשְׁקָלָהּ, וּמֵאָה שְׁלֹשִׁים אַחַת, כֶּסֶף קַעֲרַת אֶת־קִרְבָּנוֹ, וְהַקְרִיב  
מִחֲתָה לְמִנְחָה: בִּשְׁמֹן בְּלוּלָה סֹלֶת מְלֵאִים שְׁנֵיהֶם הַקֹּדֶשׁ, בְּשֶׁקֶל שְׁקָלִים שִׁבְעִים  
כֶּבֶשׂ אֶחָד, אֵיל מִן־הַבָּקָר, אֶחָד עֲגֹל קִטְרֶת מְלֵאָה זָהָב, שְׁקָלִים עֲשָׂרָה שֶׁל אַחַת  
שְׁתֵּים, פְּרוֹת הַשְּׁלָמִים וְלִזְבֹּחַ לְחֻטָּאת: אֶחָד עִזִּים וּשְׁעִיר לְעֹלָה. בֶּן־שָׁנָה אֶחָד  
בֶּן נַחֲשׁוֹן קִרְבָּן זֶה חֲמִשָּׁה. שָׁנָה בְּנֵי כֶבֶשִׁים חֲמִשָּׁה, עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה, אֵילִם  
עֲמִינָדָב.

קַעֲרַת אֶת־קִרְבָּנוֹ, וְהַקְרִיב יִשְׁשֹׁכָר. שֶׁבֶט נִשְׂיָאִי צוּעָר, בֶּן נִתְנָאֵל הַקְרִיב הַשְּׁנִי בְּיוֹם

הַקִּדָּשׁ, בְּשִׁקְלֵי שְׁקָלִים שִׁבְעִים כֶּסֶף, אֶחָד מִזֶּרֶק מִשְׁקָלָהּ, וּמֵאָה שְׁלֹשִׁים אַחַת, כֶּסֶף זָהָב, שְׁקָלִים עֲשָׂרָה שֶׁל אַחַת מִחֶתֶה לְמִנְחָה: בְּשִׁמְן בָּלוּלָה סֵלֶת מְלֵאִים שְׁנֵיהֶם עֲזִים וּשְׂעִיר לְעֹלָה בֶן־שָׁנָה אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד, אֵיל מִן־הַבָּקָר, אֶחָד עֶגֶל קִטְרֶת מְלֵאָה חֲמֹשֶׁה, עֲתוּדִים חֲמֹשֶׁה, אֵילִים שְׁתֵּים, פְּרוֹת הַשְּׁלָמִים וְלִזְבַּח לַחֻטָּאת: אֶחָד צוֹעֵר. בֶּן נִתְנָאֵל קָרְבַּן זֶה חֲמֹשֶׁה, שָׁנָה בְּנֵי כֶבֶשִׁים

מִשְׁקָלָהּ אַחַת, כֶּסֶף קְעֶרֶת מִתְּנָתוֹ: חֶלֶץ. בֶּן אֱלִיאָב זְבוּלֹן, בְּנֵי נְשִׂיא הַשְּׁלִישִׁי, בְּיוֹם מְלֵאִים שְׁנֵיהֶם הַקִּדָּשׁ, בְּשִׁקְלֵי שְׁקָלִים שִׁבְעִים אֶחָד כֶּסֶף מִזֶּרֶק שְׁקָל, וּשְׁלֹשִׁים מֵאָה עֶגֶל קִטְרֶת מְלֵאָה זָהָב שְׁקָלִים עֲשָׂרָה שֶׁל אַחַת מִחֶתֶה לְמִנְחָה. בְּשִׁמְן בָּלוּלָה סֵלֶת לַחֻטָּאת: אֶחָד עֲזִים וּשְׂעִיר לְעֹלָה. בֶּן־שָׁנָה אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד, אֵיל מִן־הַבָּקָר, אֶחָד שָׁנָה בְּנֵי כֶבֶשִׁים חֲמֹשֶׁה עֲתוּדִים חֲמֹשֶׁה אֵילִים שְׁתֵּים פְּרוֹת הַשְּׁלָמִים וְלִזְבַּח חִלּוּנָבִן אֱלִיאָב קָרְבַּן זֶה חֲמֹשֶׁה

אַחַת, כֶּסֶף קְעֶרֶת מִתְּנָתוֹ, שְׂדִיאור: בֶּן אֱלִיצוֹר רְאוּבֵן, בְּנֵי נְשִׂיא הָרְבִיעִי, בְּיוֹם שְׁנֵיהֶם הַקִּדָּשׁ, בְּשִׁקְלֵי שְׁקָלִים שִׁבְעִים כֶּסֶף, אֶחָד מִזֶּרֶק מִשְׁקָלָהּ, וּמֵאָה שְׁלֹשִׁים מְלֵאָה זָהָב שְׁקָלִים עֲשָׂרָה שֶׁל אַחַת מִחֶתֶה לְמִנְחָה בְּשִׁמְן בָּלוּלָה סֵלֶת מְלֵאִים אֶחָד עֲזִים וּשְׂעִיר לְעֹלָה. בֶּן־שָׁנָה אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד, אֵיל מִן־הַבָּקָר, אֶחָד עֶגֶל קִטְרֶת בְּנֵי כֶבֶשִׁים חֲמֹשֶׁה, עֲתוּדִים חֲמֹשֶׁה, אֵילִים שְׁתֵּים, פְּרוֹת הַשְּׁלָמִים וְלִזְבַּח לַחֻטָּאת. שְׂדִיאור. בֶּן אֱלִיצוֹר קָרְבַּן זֶה חֲמֹשֶׁה. שָׁנָה

אַחַת, כֶּסֶף קְעֶרֶת מִתְּנָתוֹ: צוּרִישָׁדִי. בֶּן שְׁלָמִיאֵל שְׁמַעוֹן, בְּנֵי נְשִׂיא הַחֲמִישִׁי, בְּיוֹם שְׁתֵּיהֶן הַקִּדָּשׁ; בְּשִׁקְלֵי שְׁקָלִים שִׁבְעִים אֶחָד, כֶּסֶף מִזֶּרֶק וּשְׁלֹשִׁים; מֵאָה מִשְׁקָלָהּ מְלֵאָה זָהָב, שְׁקָלִים עֲשָׂרָה שֶׁל אַחַת מִחֶתֶה לְמִנְחָה. בְּשִׁמְן בָּלוּלָה סֵלֶת מְלֵאִים אֶחָד עֲזִים וּשְׂעִיר לְעֹלָה. בֶּן־שָׁנָה אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד, אֵיל מִן־הַבָּקָר, אֶחָד עֶגֶל קִטְרֶת. בְּנֵי כֶבֶשִׁים חֲמֹשֶׁה, עֲתוּדִים חֲמֹשֶׁה, אֵילִים שְׁתֵּים, פְּרוֹת הַשְּׁלָמִים וְלִזְבַּח לַחֻטָּאת: צוּרִישָׁדִי. בֶּן שְׁלָמִיאֵל קָרְבַּן זֶה חֲמֹשֶׁה, שָׁנָה

מִשְׁקָלָהּ אַחַת, כֶּסֶף קְעֶרֶת מִתְּנָתוֹ: רַעוּאֵל. בֶּן אֱלִיאֶסָף בְּנִי־גֹד, שְׁלִיט הַשִּׁישִׁי, בְּיוֹם מְלֵאִים שְׁנֵיהֶם הַקִּדָּשׁ, בְּשִׁקְלֵי שְׁקָלִים שִׁבְעִים אֶחָד כֶּסֶף מִזֶּרֶק שְׁקָל, וּשְׁלֹשִׁים מֵאָה קִטְרֶת. מְלֵאָה שְׁקָלִים, עֲשָׂרָה זָהָב, שֶׁל אַחַת מִחֶתֶה לְמִנְחָה. בְּשִׁמְן בָּלוּלָה סֵלֶת אֶחָד עֲזִים וּשְׂעִיר לְעֹלָה. בֶּן־שָׁנָה אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד, אֵיל מִן־הַבָּקָר, אֶחָד עֶגֶל

בְּנֵי כְּבָשִׁים חֲמֹשֶׁה, עֲתוּדִים חֲמֹשֶׁה, אֵילִים שְׁתֵּים, פְּרוֹת הַשְּׁלָמִים וּלְזָבַח לַחֲטָאת.  
רְעוּאֵל. בֶּן אֱלִיסָף קָרְבַּן זֶה חֲמֹשֶׁה, שְׁנָה

אֶחָת, כֶּסֶף קְעֶרֶת מִתְּנָתוֹ: עֲמִיהוּד. בֶּן אֱלִישָׁמַע אֶפְרַיִם, בְּנֵי נָשִׂיא הַשְּׁבִיעִי, בְּיוֹם  
הַקֹּדֶשׁ, בְּשֶׁקֶל שְׁקָלִים שִׁבְעִים אֶחָד כֶּסֶף מִזְרֶק שְׁקָלִים, וּשְׁלֹשִׁים מָאָה מִשְׁקָלָהּ  
מְלֵאָה זָהָב, עֲשֶׂרֶה שֶׁל אֶחָת מִחֲתָה לְמִנְחָה. בְּשָׁמֶן בְּלוּלָה סֵלֶת מְלֵאִים שְׁנֵיהֶם  
אֶחָד עֲזִים וּשְׂעִיר לְעֹלָה. בֶּן־שֹׁנָה אֶחָד כָּבֵשׂ אֶחָד, אֵיל מִן־הַבָּקָר, אֶחָד עֶגֶל קִטְרֶת.  
בְּנֵי כְּבָשִׁים חֲמֹשֶׁה עֲתוּדִים חֲמֹשֶׁה אֵילִים שְׁתֵּים פְּרוֹת הַשְּׁלָמִים וּלְזָבַח לַחֲטָאת:  
עֲמִיהוּד בֶּן אֱלִישָׁמַע קָרְבַּן זֶה חֲמֹשֶׁה שְׁנָה

אֶחָת כֶּסֶף קְעֶרֶת מִתְּנָתוֹ, בֶּן־פְּדָהצֹר: גְּמַלְיָאֵל מְנַשֶּׁה, בְּנֵי נָשִׂיא הַשְּׁמִינִי, בְּיוֹם  
שְׁנֵיהֶם הַקֹּדֶשׁ, בְּשֶׁקֶל שְׁקָלִים שִׁבְעִים כֶּסֶף אֶחָד מִזְרֶק מִשְׁקָלָהּ, וּמָאָה שְׁלֹשִׁים  
מְלֵאָה שְׁקָלִים, עֲשֶׂרֶה זָהָב, שֶׁל אֶחָת מִחֲתָה לְמִנְחָה. בְּשָׁמֶן בְּלוּלָה סֵלֶת מְלֵאִים  
אֶחָד עֲזִים וּשְׂעִיר לְעֹלָה. בֶּן־שֹׁנָה אֶחָד כָּבֵשׂ אֶחָד, אֵיל מִן־הַבָּקָר, אֶחָד עֶגֶל קִטְרֶת.  
בְּנֵי כְּבָשִׁים חֲמֹשֶׁה, עֲתוּדִים חֲמֹשֶׁה, אֵילִים שְׁתֵּים, פְּרוֹת הַשְּׁלָמִים וּלְזָבַח לַחֲטָאת,  
פְּדָהצֹר. בֶּן גְּמַלְיָאֵל קָרְבַּן זֶה חֲמֹשֶׁה, שְׁנָה

מִשְׁקָלָהּ אֶחָת, כֶּסֶף קְעֶרֶת מִתְּנָתוֹ: בֶּן־גִּדְעוֹנִי אֲבִידֹן בִּנְיָמִן, בְּנֵי שֵׁר הַתְּשִׁיעִי, בְּיוֹם  
מְלֵאִים שְׁנֵיהֶם הַקֹּדֶשׁ, בְּשֶׁקֶל שְׁקָל שִׁבְעִים אֶחָד כֶּסֶף מִזְרֶק שְׁקָל, וּשְׁלֹשִׁים מָאָה  
עֶגֶל קִטְרֶת מְלֵאָה שְׁקָלִים, עֲשֶׂרֶה זָהָב, שֶׁל אֶחָת מִחֲתָה לְמִנְחָה בְּשָׁמֶן בְּלוּלָה סֵלֶת  
לַחֲטָאת: אֶחָד עֲזִים וּשְׂעִיר לְעֹלָה. בֶּן־שֹׁנָה אֶחָד כָּבֵשׂ אֶחָד, אֵיל מִן־הַבָּקָר, אֶחָד  
שְׁנָה בְּנֵי כְּבָשִׁים חֲמֹשֶׁה, עֲתוּדִים חֲמֹשֶׁה, אֵילִים שְׁתֵּים, פְּרוֹת הַשְּׁלָמִים וּלְזָבַח  
גִּדְעוֹנִי. בֶּן אֲבִידֹן קָרְבַּן זֶה חֲמֹשֶׁה.

אֶחָת, כֶּסֶף קְעֶרֶת מִתְּנָתוֹ: עֲמִישָׁדִי: בֶּן אַחִיעֶזֶר דָּן, בְּנֵי נָשִׂיא הָעֲשִׁירִי, בְּיוֹם  
הַקֹּדֶשׁ, בְּשֶׁקֶל שְׁקָלִים שִׁבְעִים אֶחָד כֶּסֶף מִזְרֶק שְׁקָל, וּשְׁלֹשִׁים מָאָה מִשְׁקָלָהּ  
מְלֵאָה זָהָב, עֲשֶׂרֶה שֶׁל אֶחָת מִחֲתָה לְמִנְחָה. בְּשָׁמֶן בְּלוּלָה סֵלֶת מְלֵאִים שְׁנֵיהֶם  
אֶחָד עֲזִים וּשְׂעִיר לְעֹלָה. בֶּן־שֹׁנָה אֶחָד כָּבֵשׂ אֶחָד, אֵיל מִן־הַבָּקָר, אֶחָד עֶגֶל קִטְרֶת.  
בְּנֵי כְּבָשִׁים חֲמֹשֶׁה עֲתוּדִים חֲמֹשֶׁה אֵילִים שְׁתֵּים פְּרוֹת הַשְּׁלָמִים וּלְזָבַח לַחֲטָאת.  
עֲמִישָׁדִי: בֶּן אַחִיעֶזֶר קָרְבַּן זֶה חֲמֹשֶׁה שְׁנָה

אחת, כֶּסֶף קְעֶרֶת מִתְנָתוֹ: עָכְרוֹ. בֶּן פִּגְעִיאל אֲשֶׁר, בְּנֵי נְשִׂיא עֶשֶׂר, הָאֶחָד בְּיוֹם  
הַקֹּדֶשׁ, בִּשְׁקָל שְׁקָלִים שִׁבְעִים אֶחָד כֶּסֶף מִזֶּרֶק שְׁקָלִים, וְשִׁלְשִׁים מָאָה מִשְׁקָלָהּ  
זֶהָב, שְׁקָלִים עֶשְׂרֵה שֶׁל אֶחָת מִחֲתָה לְמִנְחָה. בִּשְׁמֹן בְּלוּלָה סֹלֶת מְלֵאִים שְׁנֵיהֶם  
עֲזִים וְשִׁעִיר לְעֹלָה. אֶחָד בְּיָשְׁנָה כֶּבֶשׂ אֶחָד, אֵיל מִן־הַבָּקָר, אֶחָד עֵגֶל קִטְרֶת מְלֵאָה  
חֲמֹשֶׁה, עֲתוּדִים חֲמֹשֶׁה, אֵילִים שְׁתֵּים, פְּרוֹת הַשְּׁלָמִים וּלְזָבַח לְחֻטָּאת. אֶחָד  
עֵינֹ. בֶּן פִּגְעִיאל קָרְבַּן זֶה חֲמֹשֶׁה. שָׁנָה בְּנֵי כִבָּשִׁים

אחת, כֶּסֶף קְעֶרֶת מִתְנָתוֹ: עֵינֹ. בֶּן אַחִירֵעַ נִפְתָּלִי, בְּנֵי נְשִׂיא עֶשֶׂר, הַשָּׁנִים בְּיוֹם  
הַקֹּדֶשׁ, בִּשְׁקָל שְׁקָלִים שִׁבְעִים אֶחָד כֶּסֶף מִזֶּרֶק שְׁקָלִים, וְשִׁלְשִׁים מָאָה מִשְׁקָלָהּ  
זֶהָב, שְׁקָלִים עֶשְׂרֵה שֶׁל אֶחָת מִחֲתָה לְמִנְחָה. בִּשְׁמֹן בְּלוּלָה סֹלֶת מְלֵאִים שְׁנֵיהֶם  
עֲזִים וְשִׁעִיר לְעֹלָה. בְּיָשְׁנָה אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד, אֵיל מִן־הַבָּקָר, אֶחָד עֵגֶל קִטְרֶת מְלֵאָה  
חֲמֹשֶׁה, עֲתוּדִים חֲמֹשֶׁה, אֵילִים שְׁתֵּים, פְּרוֹת הַשְּׁלָמִים וּלְזָבַח לְחֻטָּאת: אֶחָד  
עֵינֹ. בֶּן אַחִירֵעַ קָרְבַּן זֶה חֲמֹשֶׁה, שָׁנָה בְּנֵי כִבָּשִׁים

שְׁתֵּים כֶּסֶף קְעֶרֶת יִשְׂרָאֵל: בְּנֵי שָׂרִי מֵאֵת אֹתוֹ, מִשַּׁח אֲשֶׁר בְּיוֹם הַמִּזְבֵּחַ חֲנֻכַּת זֶה  
וְשִׁלְשִׁים מָאָה עֶשְׂרֵה. שְׁתֵּים זֶהָב מִחֲתוֹת עֶשְׂרֵה, שְׁתֵּים כֶּסֶף קְעֶרֶת עֶשְׂרֵה,  
אֲלָפִים הַכֹּלִים כֶּסֶף כָּל הָאֶחָד; הַמִּזְרֶק שְׁקָלִים וְשִׁבְעִים הָאֶחָת, הַקְּעֶרֶה שְׁקָלִים  
כָּל קִטְרֶת, מְלֵאוֹת שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה זֶהָב מִחֲתוֹת הַקֹּדֶשׁ. בִּשְׁקָל שְׁקָלִים מֵאוֹת וְאַרְבַּע  
אֵילִים עֶשֶׂר, שְׁנַיִם פְּרִים לְעֹלָה: כָּל־הַבָּקָר זֶהָב. וּמֵאָה עֶשְׂרִים הַמִּחֲתוֹת שֶׁל הַזֶּהָב  
שְׁנַיִם עֲזִים וְשִׁעִירִי וְנִסְכֵּיהֶם, וּמִנְחֵיהֶם עֶשֶׂר שְׁנַיִם בְּנֵי־שָׁנָה כִבָּשִׁים עֶשֶׂר, שְׁנַיִם  
שְׁשִׁים אֵילִים וְאַרְבַּע עֶשְׂרִים פְּרוֹת הַשְּׁלָמִים לְזָבַח כָּל־הַבָּקָר לְחֻטָּאת. עֶשֶׂר  
הַמִּזְבֵּחַ חֲנֻכַּת זֹאת תְּמִימִים שָׁנָה בְּנֵי שְׁשִׁים כִבָּשִׁים שָׁנָה בְּנוֹת שְׁשִׁים עֲתוּדִים  
אֹתוֹמִשְׁחוּ וְאַחֲרֵי אֵת־יָדָיו מְלֵא אַחֲרֵי

מֵעַל אֵלָיו מְדַבֵּר יְהוָה קוֹל אֵת וַיִּשְׁמַע אֹתוֹ, לְדַבֵּר הַעֲדוֹת אֲהֵל אֶל מֹשֶׁה בְּבוֹא  
אֵלָיו. וַיְדַבֵּר הַכְּרוּבִים, שְׁנֵי מִבֵּין הַעֲדוֹת, אֲרוֹן עַל אֲשֶׁר הַכַּפֹּרֶת

## ח

אֶת־הַנְּרוֹת תַּעֲלֶה כְּאֲשֶׁר אֵלָיו וְחָאמֵר אֶל־אֶהְרֹן דְּבַר לֵאמֹר: אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיְדַבֵּר

פְּנֵי מוֹל אֶחָד מֵצַד אֶהְרֶן, כֵּן וַעֲשֵׂה הַנִּרוֹת שִׁבְעַת יָאִירוֹ הַמְּנוֹרָה פְּנֵי אֶל־מוֹל  
הַמְּנוֹרָה, מַעֲשֵׂה זֹאת מִשֶּׁה. אֵת יְהוָה צִוָּה כֹּאֲשֶׁר נִרְוִתֶיהָ, אֵת הַדְּלִיק הַמְּנוֹרָה  
יְהוָה הִרְאָה אֲשֶׁר הַמְּרָאָה כְּפִי כָלָה הָיוּ, מִקְשָׁה וּפְרֻחֶיהָ קָנָה זֶהָב, מִקְשָׁה  
אֶת־הַמְּנוֹרָה. עֲשֵׂה כֵן אֶת־מִשֶּׁה,

וְכֹה אוֹתָם: וְטִהַרְתָּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם אֵת קֹחַ לֵאמֹר: אֶל־מִשֶּׁה יְהוָה וַיְדַבֵּר  
וּכְבָּסוּ בְּשָׂרָם, כָּל עַל יַעֲבֹר וְתַעֲר טִהַרְהָ, מִי עָלִיהֶם תִּזְהָר טִהַרְתָּם: אֵת לָהֶם תַּעֲשֶׂה  
וְטִהַרוּ. בְּגִדֵיהֶם,

הַבֶּקֶר מִן שָׁנָה בֶּן וַעֲגֹל בְּשָׂמֹן, בְּלוּלָה סִלְתָּ קֶרֶבֶן וְלִזָּה הַבֶּקֶר, מִן אֶחָד עֲגֹל וַיִּקְחוּ  
בְּנֵי עֲדַת כָּל אֵת וְהִקְהִלְתָּ הַעֲדוֹת, אֶהְל לַפְּנֵי הַלְוִיִּם אֵת וְהִקְרַבְתָּ לַחֲטָאת תִּקַּח  
הַלְוִיִּם עַל יְדֵיהֶם אֵת יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וְסָמְכוּ יְהוָה, לַפְּנֵי הַלְוִיִּם אֵת וְהִקְרַבְתָּ יִשְׂרָאֵל.  
לַעֲבֹד וַיְהִיו יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי מֵאֵת יְהוָה לַפְּנֵי תְרוּמָה אֶת־הַלְוִיִּם אֶהְרֶן וְהַבְּדִיל  
אֶת־הָאֶחָד וַעֲשִׂיתָ הַפָּרִים, עַל־רָאשֵׁי אֶת־יְדֵיהֶם יְשִׁימוּ וְהַלְוִיִּם יְהוָה. אֶת־עֲבֹדַת  
עָלִיהֶם. לְכַפֵּר לִיהוָה, לַעֲלֹה וְאֶת־הָאֶחָד לַחֲטָאת

לַפְּנֵי תִנּוּפָה אוֹתָם וְהִקְרַבְתָּ בְּנֵיו, וְלַפְּנֵי אֶהְרֶן וְלַפְּנֵי יְהוָה לַפְּנֵי הַלְוִיִּם אֵת וְהַעֲמַדְתָּ  
לַעֲבֹד הַלְוִיִּם יֵאָבֹד כֵּן וְאַחֲרֵי לִי. וַיְהִיו יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם אֵת וְהַבְּדִלְתָּ יְהוָה.  
נְתוּנִים מִתְּנָה כִּי יְהוָה: לַפְּנֵי אֹתָם וְהִנֵּפְתָּ אֹתָם וְטִהַרְתָּ הַעֲדוֹת, אֶהְל עֲבַדְתָּ אֵת  
יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי כָל בְּכוֹרוֹת כָּל־רֶחֶם הַפּוֹתֵחִים תַּחַת יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי מִתּוֹךְ הֵם לִי אֵלָּה  
כָּל שֶׁהִפִּיתִי בַּיּוֹם בְּהִמָּה, עַד מֵאֲדָם יִשְׂרָאֵל, בְּבָנֵי בְכוֹר כָּל לִי כִי לִי. אוֹתָם לִקְחֹתִי  
בְּבָנֵי כָל־בְּכוֹר תַּחַת אֶת־הַלְוִיִּם וְלִקְחֹתִי לִי. אוֹתָם הַקּוֹדְשֵׁי מִצְרִים, בְּאַרְץ בְּכוֹר  
אֵת לַעֲבֹד יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי מִתּוֹךְ וּלְבָנָיו לְאַהֲרֹן נְתוּנִים מִתְּנָה הַלְוִיִּם אֵת וְנָתַתִּי יִשְׂרָאֵל:  
יִשְׂרָאֵל בְּבָנֵי יְהוָה וְלֹא יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי עַל וּלְכַפֵּר הַעֲדוֹת, בְּאֶהְל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי עֲבֹדוֹת  
הַקּוֹדְשִׁים. אֵל מִתְקָרֵב

עַל מִשֶּׁה אֵת יְהוָה צִוָּה כֹּאֲשֶׁר לְלוֹיִם יִשְׂרָאֵל בְּנֵי עֲדַת וְכָל וְאַהֲרֹן מִשֶּׁה וַיַּעַשׂ  
אֶהְרֶן וְהַנִּיף אֶת־בְּגִדֵיהֶם, וּכְבָּסוּ הַלְוִיִּם וְהִטְהִירוּ יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי לָהֶם עָשׂוּ כֵּן הַלְוִיִּם,  
הַלְוִיִּם נִכְנָסוּ כֵּן וְאַחֲרֵי אוֹתָם: לְטַהֵר עָלִיהֶם אֶהְרֶן וּכְפָר יְהוָה, לַפְּנֵי תִנּוּפָה אוֹתָם  
מִשֶּׁה אֵת יְהוָה צִוָּה כֹּאֲשֶׁר בְּנֵיו, וְלַפְּנֵי אֶהְרֶן לַפְּנֵי הַעֲדוֹת בְּאֶהְל שְׂרוּתָם אֵת לְשִׁרְתָּ  
לָהֶם. עָשׂוּ כֹךְ הַלְוִיִּם, עַל

שָׁנָה וְעֶשְׂרִים חֲמֵשׁ מִבֶּן הַלְוִיִּם: עַל הַדָּבָר הוּא זֶה לֵאמֹר: אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיְדַבֵּר  
יַעֲבֹד וְלֹא הַשְׁרוּת מִן יָסוּר שָׁנָה חֲמֵשִׁים וּמִבֶּן הָעֲדוּת. בָּאֵהֶל לַעֲבֹד יָבֹאוּ וּמַעֲלָה  
כָּכָה יַעֲשֶׂה, לֹא מְלָאכָה אֲבָל מַשְׁמְרוֹת, לְשֹׁמֵר הָעֲדוּת בָּאֵהֶל אֲחִיו וַיִּשְׁתַּר עוֹד.  
בַּמַּשְׁמְרוֹתֵיהֶם. לַלְוִיִּם תַּעֲשֶׂה

## ט

בַּחֹדֶשׁ מִצְרִים, מֵאֶרֶץ לְצֵאתְכֶם הַשְּׁנִית בַּשָּׁנָה סִינִי, בַּמִּדְבָּר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַיְדַבֵּר  
יוֹם עֹשֶׂר בְּאַרְבָּעָה בְּמוֹעֲדוֹ. אֶת־הַפֶּסַח יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וַיַּעֲשׂוּ אִמְרָתִי, לֵאמֹר הִרָאשׁוֹן,  
וַיְדַבֵּר אֹתוֹ. תַּעֲשֶׂה וּכְמַשְׁפָּטוֹ כְּחֻקֹּתוֹ בְּמוֹעֲדָיו, אֹתוֹ תַּעֲשֶׂה לַעֲרֹב, הִרָאשׁוֹן לַחֹדֶשׁ  
סִינִי בַּמִּדְבָּר לַחֹדֶשׁ עֹשֶׂר אַרְבָּעָה בְּיוֹם אֶת־הַפֶּסַח לַעֲשׂוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי מֹשֶׁה  
יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי עָשׂוּ כֵן אֶת־מֹשֶׁה, יְהוָה צִוָּה כֹּאשֶׁר

בְּיוֹם אֶת־הַפֶּסַח לַעֲשׂוֹת יָכְלוּ וְלֹא אָדָם, לִנְפֹשׁ טְמֵאִים הָיוּ אֲשֶׁר הָאֲנָשִׁים וַיָּבֹאוּ  
אֲנַחְנוּ אֵלָיו: הֵם הָאֲנָשִׁים וַיֹּאמְרוּ הֵהוּא. בְּיוֹם וְאֶהְרֹן מֹשֶׁה לִפְנֵי וַיִּגְשׁוּ הֵהוּא,  
בְּנֵי בְתוּךְ בְּמוֹעֲדוֹ לִיהוָה הִקְרִיב אֶת מִהִקְרִיב נִחְדָּל הָלֹא אָדָם, לִנְפֹשׁ טְמֵאִים  
וַיְדַבֵּר עֲלֵיכֶם. יְהוָה מִה־יִּצְוֶה וְאֲשַׁמְעֶה פֹה, עֲמִדוּ מֹשֶׁה, אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל?  
לִנְפֹשׁ טְמֵא יִהְיֶה אֲשֶׁר אִישׁ אִישׁ לֵאמֹר: יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי דָבַר לֵאמֹר: אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה  
הַשָּׁנִי בַּחֹדֶשׁ לִיהוָה אֶת־הַפֶּסַח וַעֲשֶׂה בְּדִרְתֵּיכֶם, אוֹ לָכֶם, רְחוּקָה בְּדֶרֶךְ אוֹ אָדָם,  
לֹא אֹתוֹ. יֹאכְלוּ וּמְרוֹרִים עַל־מִצּוֹת אֹתוֹ, יַעֲשׂוּ עֲרֹב אֶת־לִקְרֹאת יוֹם. עֹשֶׂר בְּאַרְבָּעָה  
וְאִישׁ אֹתוֹ: יַעֲשׂוּ הַפֶּסַח כְּכִלְיַחֲקָת יִשְׁבְּרוּבוֹ; לֹא וַעֲצֹם עַד־הַבֶּקֶר, מִמֶּנּוּ יִשְׁאִירוּ  
הַנְּפֹשׁ תִּכְרַת הַפֶּסַח, אֶת מַעֲשׂוֹת וְחִדָּל יִהְיֶה לֹא רְחוּקָה וּבְדֶרֶךְ טְהוֹר יִהְיֶה אֲשֶׁר  
וְאִם הֵהוּא. הָאִישׁ יִשָּׂא חַטָּאתוֹ בְּמוֹעֲדוֹ, הִקְרִיב לֹא יְהוָה קָרִיב כִּי מַעֲמָה, הֵהיא  
יַעֲשֶׂה כֵן וּכְמַשְׁפָּטוֹ הַפֶּסַח כְּחֻקָּת לִיהוָה, פֶּסַח וַעֲשֶׂה בְּאַרְצְכֶם גֵּר אֶתְכֶם יְגוֹר  
הָאֶרֶץ. וּלְאַזְרוֹחַ וּלְגֹר לָכֶם תִּהְיֶה אַחַת חֻקָּה אֹתוֹ,

עַל הִיָּה וּבְעֶרֶב הָעֲדוּת, בֵּית אֶת הָאֵהֶל, אֶת הָעֵנָן כֶּסֶה הָאֵהֶל, הוֹקֵם אֲשֶׁר וּבְיוֹם  
אֵשׁ וּמִרְאָה יוֹמָם, אוֹתָהּ מְכַסֶּה הָעֵנָן תַּמִּיד, הִיָּה כָכָה בִּקְרֹ. עַד אֵשׁ כְּמִרְאָה הָאֵהֶל  
אֲשֶׁר וּבְמִקוֹם יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי נָסְעוּ כֵן וְאַחֲרֵי הָאֵהֶל, מַעַל הָעֵנָן עָלָה וּכְאֲשֶׁר בְּלִילָה.  
יְהוָה וְעַל־פִּי יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי יַחֲנוּ יְהוָה עַל־פִּי יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי חָנוּ שֵׁם הָעֵנָן, שֵׁם עֲמִד  
תַּמְשֹׁךְ וּכְאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי יַחֲנוּ עַל־הַמִּשְׁכָּן, הָעֵנָן יִשְׁכֵּן אֲשֶׁר כָּל־הַיָּמִים יִסְעוּ.



יסעו. ולא האלהים, משמרת את ישראל בני ושמרו רבים, ימים האהל על הענן  
 יהוה ועלפי יחנו יהוה עלפי המשכן, על במספר ימים הענן תכסה כאשר והיה  
 או יומם ויסעו בבקר הענן ויעלה בקר עד מערב הענן יהיה כאשר והיה יסעו.  
 כי יסעו. ולא ישראל בני יחנו עליה, מצלל הענן אשר חדש ימי בהרבות לילה:  
 ביד-משה. יהוה עלפי שמרו יהוה את-משמרת יסעו, יהוה עלפי

## י

אותו, תעשה מקשות כסף חצוצרות שתי לך עשה לאמר: אל-משה יהוה וידבר  
 כל-העדה ונועדה בהם, ותקעת המחנות. את ולהסיע העדה את להזעיק לך ויהיו  
 של המנהיגים השרים כל אליך יגשו יתקעו, באחת ואם העדות. אהל אל-פתח  
 שניה, תרועה ותקעתם מזרח. החונים החונים ויסעו תרועה, ותקעתם ישראל.  
 החונים המחנות ונסעו שלישית, תרועה ותקעתם תימנה, החונים המחנות ונסעו  
 יתקעו תרועה צפונה; החונים המחנות ונסעו רביעית, תרועה ותקעתם על-הים,  
 יתקעו הפהנים אהרן ובני בתרועה: ולא תתקעו את-העדה, וכשתאספו במסעם.  
 אל בארצכם למלחמה תצאו ואם לדותיכם. עולם לחקת לכם והיה בחצוצרות,  
 ונושעתם יהוה, לפני ונזכרתם בחצוצרות, ותקעתם לכם, המתיצבים הצרים  
 על בחצוצרות תתקעו חדשיכם ובראשי ובמועדיכם שמחתכם ובימי מאביכם  
 אלהיכם. יהוה אני אלהיכם, לפני לזכרון לכם והיו שלמיכם, זבחי ועל עלתיכם

העדות. משכן מעל הענן עלה לחדש, בעשרים השני, בחדש השנית, בשנה ויהי  
 נסעו והם פארן. במדבר הענן ותעמד סיני, במדבר צדוניהם עם ישראל בני ויסעו  
 משה. ביד יהוה עלפי ראשונים

עמינדב. בן נחשון צבאם ועל צבאם, עם ראשונים יהודה בני מחנה סדר ויסעו  
 בן אליאב וזבולון בני מטה צבא ועל צוער: בן נתנאל יששכר בני מטה צבא ועל  
 את-האהל: הנשאים מררי ובני גרשון בני ויסעו את-האהל, ויורידו חלון:

צבא ועל שדיאור. בן אליצור צבאם ועל צבאם, עם ראובן מחנה סדר את והסיעו  
 בן-רעואל. אליסף בני-גד, מטה צבא ועל צורישדי: בן שלמיאל שמעון, בני מטה

מחנה בסדר ויסעו באם. עד האהל את ויקימו הקדש, את נשאים יסעו קהת ובני עמיהוד. בן אלישמע צבאם ועל צבאם, עם אפרים

אבידן בנימן, בני שבט כח ועל בן-פרהצור: גמליאל מנשה, בני שבט כח ועל ועל צבאם, עם המחנות, לכל אחרונים דן, בני מחנה בסדר ויסעו בן-גדעוני. צבא ועל עכרן: בן פגעיאל אשר, בני מטה צבא ועל בן-אמישדי. אחיעזר צבאם בכחם. ונסעו ישראל, בני צבאות אלה עינן: בן אחירע נפתלי בני מטה

אשר אל-המקום אנחנו נסעים משה חתן המדיני בן-רעואל לחבב משה ויאמר על-ישראל טוב דבר יהוה כי לך וניטיבה אתנו לכה לכם אתן את-זה יהוה אמר על כי אתנו תעזב נא אל ויאמר ואל-מולדתי אל-ארצי אם כי אלך לא אליו ויאמר ההם הטובות והיה עמנו, אם-תלך והיה לזקן לנו והיית במדבר עמנו היית בן לך. והיטבנו לנו, יהוה ייטיב אשר

שלשת דרך לפניהם נסע יהוה ברית וארון ימים, שלשת דרך יהוה מהר ויסעו איביד ויפצו יהוה קומה משה ויאמר הארון בנסע ויהי מנוחה. להם לתור ימים היה והענן ישראל רבבות אלפי יהוה שובה אמר ובהניחו מפניד: משנאיך וינסו המחנה. מן אותם בהרים יומם, עליהם מצל

## יא

אש בהם ותבער באפיו, וכעס יהוה, ושמע יהוה, לפני רעות מתלוננים העם והיה אל-יהוה, משה ויתפלל אל-משה, העם ויצעק המחנה. מן חלק ותאכל יהוה, מאת יהוה. מאת אש בהם בערה כי שרפה, ההוא המקום שם ונקרא האש: ותשכך מי ויאמרו: ישראל, בני גם בכו וישבו תאונה, התאוו בתוכם אשר והאספסוף ואת-המלפפונים חנם, במצרים אכלנו אשר את-הדגים וזכרנו בשר? יאכילנו אין יבשה, נפשנו ועתה ואת-השומים: ואת-הבצלים ואת-החציר ואת-האבטיחים הקרח. כמראה ומראהו הוא, כסברה כזרע והמן עינינו. המן אל זולתי מאומה בסיר, אותו ובשל במכתשת, ודכך ברחים, אותו וטחן ואסף, מתהלך היה והעם המחנה על הטל ירד וכאשר שמן. עגת כטעם טעמו והיה עוגות, אותו ועשה

עליו.המן ירד בלילה,

יהוה אף ויחר אהלו, פתח על איש למשפחותיהם, בוכים אתם משה וישמע  
ולמה לעבדך, הרעת למה אליהוה, משה ויאמר רע. היה משה ובעיני מאד,  
הריתי אנכי הלא עלי? הנה העם את-משא לשום בעיניך, חן לא-מצאתי  
ישא כאשר בחיקך, אתו שא אלי: תאמר כי ילדתי, אנכי או הנה, את-כל-העם  
העם לכל לתת בשר לי מאין לאבותם? נשבעת אשר אליהארץ את-היונק, האמן  
לשאת לבדי אני אוכל לא שנאכל. כדי בשר לנו תן לאמר: עלי בוכים כי הנה?  
הרג, נא הרגני לי, עושה אתה ואם-ככה הנה. הדבר ממני כבד כי הנה, את-העם  
ברעתי.ואל-אראה בעיניך, חן אם-מצאתי

כיהם יודע אתה אשר ישראל מזקני איש שבעים אספה-לי אל-משה יהוה ויאמר  
ואדבר וארד עמך שם והתיצבו מועד אל-אהל אותם והבאת וסופרי העם זקני  
העם, במשא אתך ונשאו עליהם, ושמתי עליך אשר הרוח מן ואצלתי עמך, שם  
בכיתם כי בשר, ואכלתם למחר התקדשו תאמר: העם ואל לבדך. אתה תשא ולא  
בשר לכם יהוה ויתן במצרים. היה לנו טוב כי בשר, יאכילנו מי לאמר: יהוה לפני  
ולא ימים, חמשה ולא יומים, ולא תאכלו, אחד יום לא בשר. ואכלתם לאכל,  
מנחיריכם, יצא אשר עד תאכלו, ימים חדש עד יום, עשרים ולא ימים, עשרה  
למה לאמר, לפניו ותבכו בתוכם, הוא אשר ביהוה מריתם כי לבחלה, לכם והיה  
בתוכם, אנכי אשר העם רגלי אלף מאות שש משה, ויאמר ממצרים? לצאת לנו  
להם ישחטו ובקר צאן הלא ימים. חדש ואכלו לאכל, להם אתן בשר אמרת, ואתה  
אל-משה, יהוה ויאמר להם? ויספיק להם יאספו הם דגי כל אם להם? ויספיק  
אם-לא.דברי אם-ישיגך תדע עתה תספיק? לא יהוה היד

העם, מזקני איש שבעים ויאסף יהוה, דברי את העם אל וידבר משה ויצא  
ויתן עליו אשר הרוח מן ויאצל אליו, וידבר בענן יהוה וירד לאהל. סביב ויעמידם  
וישארו עוד. יספו ולא ויתנבאו, הרוח עליהם כננח ויהי הזקנים, איש שבעים על  
והם הרוח, עליהם ותנח מידד, השני ושם אלדד האחד שם במחנה, אנשים שני  
למשה ויגד הנער וירץ במחנה. ויתנבאו האהל, אל באו ולא הכתובים מן היו  
לפני העומד בן-נון והושע ויען במחנה. מתנבאים ומידד אלדד לאמר: ויאמר  
ומי לי? אתה המקנא לו: משה ויאמר אותם עצר משה אדני ויאמר הבחור משה  
המחנה אל משה וילך עליהם? את-רוחו יהוה יתן כאשר נביאים, יהוה כל-עם יתן

מִזֶּה יוֹם דֶּרֶךְ הַמַּחְנֶה עַל וַתִּשְׁלַךְ הַיָּם מִן שְׁלֹו וְהַעֲבִירָה יְהוָה מֵאֵת יִצְאָה וְרוּחַ  
וְכָל־הַלִּילָה כָּל־הַיּוֹם הָעַם וַיָּקָם הָאָרֶץ. מֵעַל כְּאֻמָּתִים לַמַּחְנֶה, סָבִיב מִזֶּה יוֹם וְדֶרֶךְ  
לָהֶם וַיִּשְׁטְחוּ חֲמָרִים, עֲשָׂרָה אֶסָף הַמַּמְעִיט אֶת־הַשְּׁלֹו, וַיֹּאסְפוּ הַמַּחְרָת, יוֹם וְכָל  
בָּעַם, יְהוָה אֵף וַיַּחַר כָּלָה, טָרַם שְׁנֵיהֶם בֵּין הִיָּה עוֹד הַבֶּשֶׁר לַמַּחְנֶה: סָבִיב שְׁטוּחַ  
כִּי הַתְּאֻנָּה, קִבְרוֹת הַהוּא הַמָּקוֹם שֵׁם וַיִּקְרָא מָאֵד. גְּדוּלָּה מִכָּה הָעַם אֵת יְהוָה וַיֵּךְ  
הָעַם וַיְהִי חֲצֹרוֹת, אֶל הָעַם נִסֵּעַ הַתְּאֻנָּה מִקִּבְרוֹת הַמֵּתָאוּיִם. הָעַם אֵת קִבְרוֹ שֵׁם  
בַּחֲצֹרוֹת.

## יב

אִשָּׁה כִּי מִשָּׁה, לָקַח אִשָּׁר הַכּוּשִׁית הָאִשָּׁה אוֹדֵת עַל בְּמִשָּׁה וְאֶהֱרֹן מִרְיָם וַתִּדְבֹר  
וַיִּשְׁמַע דְּבָרָ? לָנוּ גַם הֲלֹא יְהוָה? דְּבָר לְבִדּוֹ לְמִשָּׁה הֲלֹא וַיֹּאמְרוּ: לָקַח. כּוּשִׁית  
מִיָּד יְהוָה וַיֹּאמֶר הָאֲדָמָה. עַל־פְּנֵי אִשָּׁר הָאָדָם מִכָּל מָאֵד עֲנִיו מִשָּׁה וְהָאִישׁ יְהוָה.  
וַיִּצְאוּ הָעֵדוּת. אֶל־אֶהֱל שְׁלֹשְׁתָּכֶם אַתֶּם צָאוּ וְאֶל־מִרְיָם: וְאֶל־אֶהֱרֹן אֶל־מִשָּׁה  
הָעֵדוּת, אֶהֱל פֶתַח עַל וַיַּעֲמֵד עָנָן, בָּעֲמוּד יְהוָה וַיֵּרֶד הָעֵדוּת, אֶהֱל אֶל שְׁלֹשְׁתָּם  
יְהִיָּה אִם אֶת־דְּבָרִי שְׁמָעוּ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר שְׁנֵיהֶם. וַיִּצְאוּ וּלְמִרְיָם, לְאֶהֱרֹן וַיִּקְרָא  
בְּכָל מִשָּׁה, עֲבָדִי כֵן לֹא אֲלִיו אֲדַבֵּר וּבַחֲלוֹם אֲנֹדַע אֲלִיו בְּמִרְאָה לִיהוָה נְבִיאָכֶם  
רָאָה, יְהוָה וַתְּמוֹנֶת בַּחֲדוּת, וְלֹא בְּמִרְאָה, בּוֹ, אֲדַבֵּר אֶל־פֶּה פֶּה הוּא, נֶאֱמָן בֵּיתִי  
סֹר וְהָעָנָן וַיִּלֶּךְ. עֲלֵיהֶם, יְהוָה אֵף וַחֲרוֹן בְּמִשָּׁה: בְּעֲבָדִי לְדַבֵּר יִרְאֵתָם לֹא וּמִדּוּעַ  
וַיֹּאמֶר מִצְרַעַת. וְהִנֵּה מִרְיָם, אֶל אֶהֱרֹן וַיִּפֹּן כְּשִׁלְג, מִצְרַעַת מִרְיָם וְהִנֵּה הָאֶהֱל, מֵעַל  
אֶל חֲטָאָנוּ. בְּאִשָּׁר שְׁגִינוּ כִּי חֲטָא, עֲלִינוּ תִשֹּׁם אֶל־נָא אֲדָנִי, אֲנֹא אֶל־מִשָּׁה: אֶהֱרֹן  
אֶל מִשָּׁה וַיִּזְעַק בְּשִׁירָה. חֲצִי אֵת וְאוֹכֵל אָמוֹ, מִרְחָם הַיּוֹצֵא כִנְפֹל לְמוֹת, כְּשׁוּהָ יְהִי  
בְּפִנִיָּה, יִרְק יִרְק אֲבִיָּה אִם אֶל־מִשָּׁה: יְהוָה וַיֹּאמֶר לָהּ. נָא רְפָא נָא, אֶל לֹאמֶר: יְהוָה  
תִּכְסֶּנֶס. כֹּךְ וַאֲחֵר לַמַּחְנֶה, מַחוּץ זְמִים שְׁבַעַת תִּסְגֵּר זְמִים? שְׁבַעַת תִּכְלֹם הֲלֹא

מִרְיָם. טְהִרָה אִשָּׁר עַד נִסֵּעַ לֹא וְהָעַם זְמִים, שְׁבַעַת לַמַּחְנֶה מַחוּץ מִרְיָם וַתִּפְרֹד

פֶּאֶרָן: בְּמִדְבָּר וַיִּחַנוּ מִחֲצֹרוֹת הָעַם נִסֵּעַ כֵּן וַאֲחֵרִי

## יג

אני אשר הכנענים את-ארץ ויתורו אנשים שלח-לך לאמר: אל-משה יהוה וידבר  
כלם אותם, תשלח אבותם למשפחות למטה אחד איש לאחזה, ישראל לבני נותן  
מהם.נשיא

בני-ישראל ראשי אנשים כלם יהוה, על-פי פארן ממדבר משה אותם וישלח  
צורי. בן שפט שמעון, למטה זכור. בן שמואל ראובן: למטה שמונתם ואלה המה.  
הושע אפרים, למטה בני-יוסף. יגאל יששכר, לשבט יפנה. בן כלב יהודה, למטה  
לבני יוסף למטה סודי: בן גדיאל זבולון למטה בן-רפוא: פלטי בנימין למטה בן-נון.  
מיכאל. בן סתור אשר, משבט גמלי. בן עמיאל דן, למטה סוסי. בן גדי מנשה,  
אשר האנשים שמות אלה מכי: בן גודיאל גד, למטה בן-שפי. נבי נפתלי, למטה  
הושע.בן-נון להושע קרא ומשה הארץ, את לתור משה שלח

אל ותעלו הנה, במדבר עלו אלהם: ויאמר כנען, ארץ את לרגל משה אותם וישלח  
אסח-לש, הוא החזק עליה, היושב ואת-העם מה-היא, את-הארץ וראיתם ההר.  
ומה רעה, או היא הטובה עליה, יושבים אלה אשר הארץ ומה אס-רב. הוא המעט  
היא הפורה הארץ, ומה בפרוזות. או במבצרים אם בהן, יושבים אלה אשר הערים  
ימי ויהימים הארץ. מפרי ולקחתם והתחזקתם אין, או עצים בה יש אם רפה, או  
ענבים.מבשרי אביב,

עד וילכו המדבר לפי ויעלו חמת. לבוא רחב עד צן ממדבר הארץ את וירגלו ועלו  
צען לפני שנים שבע נבנתה וחברון ענק. תולדות ותלמי, וששי אחימן ושם חברון,  
ענבים ואשכול זמורה משם ויכרתו אותה וירגלו ואשכול נחל עד ויבאו מצרים.  
קראו ההוא המקום ואת התאנים ומן הרמונים ומן במוט אותו וישאו עליו אחד  
אחרי משם ושב. ישראל. בני משם כרתו אשר האשכול בגלל אשכול, נחל  
יום.ארבעים לאחר הארץ את שחקרו

קדשה, פארן אל-מדבר ישראל בני ואל-כל-עדת ואל-אהרן אל-משה ויבאו וילכו  
באנו ויאמרו לו ויספרו הארץ. את-פרי ויראו ולכל-העדה, דבר אותם וישיבו

עליה היושב העם אבל פריה. וזה ודבש, חלב וזבת ארץ שלחֹתֶנּוּ, אשר אל־הארץ  
בארץ יושב ועמֶלֶק שם: ראינו עֵנָק אֶת־דֹּדוֹ וגם מאד, וגדולות בצורות וְהָעָרִים עֹז,  
הִים עַל־יַד יושב וְהַכְנַעֲנִי בְּהָר, יושבים וְהָאֱמֹרִי וְהַיְבוֹסִי וְהַחִוִּי וְהַחִתִּי הַנֶּגֶב,  
נֶעְלָה עֲלָה אֲבָל לֹא, אֵלָיו: וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָעָם כָּלֵב וַיְהִס הִירְדֵּן. וְעַל־יַד  
כִּי נֶעְלָה לֹא אָמְרוּ עִמּוֹ יַחַד שָׁעֲלוּ וְהָאֲנָשִׁים לָהֶם. נוֹכַח חֲזָקִים כִּי אוֹתָהּ, וַיִּרְשָׁנוּ  
רָגְלוּ אֲשֶׁר הָאָרֶץ עַל דְּבָה וְהוֹצִיאוּ יוֹתֵר מִמֶּנּוּ חֹזֶק כִּי הַגּוֹי אֵל לַעֲלֹת נוֹכַח לֹא  
יוֹשְׁבֶיהָ אוֹכֵלֶת אָרֶץ לְרָגֵל, בָּה עֲבַרְנוּ אֲשֶׁר הָאָרֶץ לֵאמֹר: יִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֵל אוֹתָהּ  
וְנָהִי הַנְּפִילִים, אֶת רְאִינוּ וְשֵׁם מִדּוֹת. גְּדוֹלֵי אֲנָשִׁים בָּה רְאִינוּ אֲשֶׁר הָעָם וְכָל הָיָא,  
בְּעִינֵיהֶם. הִיִּינוּ וְכֵן כַּחֲגֻבִים, בְּעִינֵיהֶם

## יד

אֶהְרֵן וְעַל מֹשֶׁה עַל וִילּוֹנוֹ הָיָא: הִלְיָהוּ כָל הָעָם וַיִּכְבּוּ אֶת־קוֹלָהּ הָעֵדָה כָּל וְתִשָּׂא  
הָזָה בַּמִּדְבָּר אוֹ מִצְרַיִם, בָּאָרֶץ מִתְּנוּ לוֹ הָעֵדָה כָּל אֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי כָל  
שָׁלְנוּ הַנָּשִׁים בַּמִּלְחָמָה? לְנֶפֶל הַזֹּאת הָאָרֶץ אֵל אוֹתָנוּ מִבֵּיָּהוָה וְלָמָּה מִתְּנוּ, אִם  
נִתְּנָה אַחֲיוֹ: אֵל אִישׁ וַיֹּאמְרוּ מִצְרַיִם. אֵל לְשׁוֹב טוֹב כֵּן אִם עֲתָה לְבָזוּ. יִהְיוּ וְהִילָדִים  
יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי כָל־עֵדֶת לִפְנֵי עַל־פְּנֵיהֶם וְאֶהְרֵן מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִצְרַיִמָּה. וְנִשׁוּבָה רֹאשׁ, לָנוּ

אֵל וַיֹּאמְרוּ אֶת־בְּגִדֵיהֶם: קָרְעוּ אֶת־הָאָרֶץ מִן־הַמִּרְגָּלִים בְּיָפְנָה וְכָלֵב בְּיָנוֹן וַיְהוֹשֻׁעַ  
יִבְחַר אִם מָאֵד. מָאֵד הִיא טוֹבָה אֹתָהּ תִּרְנוּ אֲשֶׁר הָאָרֶץ לֵאמֹר: יִשְׂרָאֵל בְּנֵי עֵדֶת כָּל  
וְדָבַשׁ. חֵלֶב זֵבֶת הִיא אֲשֶׁר אָרֶץ לָנוּ, אֹתָהּ וְנִתֵּן הַזֹּאת הָאָרֶץ אֵל יְבִיאָנוּ יְהוָה, בְּנוֹ  
לָכֶם מֵאֲכָל כִּי הָאָרֶץ, עִם אֶת תִּירָאוֹ אֵל וְאִתָּם מוֹרְדִים, תִּהְיוּ לֹא הָאֲדוֹן מִן אֲבָל  
אוֹתָם. תִּירָאוֹ אֵל עִמָּנוּ, וְהַ מֶהֱם, עִתָּם סָרָה כִּי הֵם,

הַעֲדוֹת אֶהֱל עַל בְּעֵנָן נִרְאָה יְהוָה וּכְבוֹד בְּאַבְנִים, אוֹתָם לְרֹגֶם הָעֵדָה כָּל וְתִאֲמָר  
לֹא מִתִּי וְעַד הַזֹּה, הָעָם יִקְנִיטֵנִי מִתִּי עַד אֶל־מֹשֶׁה: יְהוָה וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי לְכָל  
אוֹתָם, וְאַאֲבֹד בְּמָוֶת אוֹתָם אָכָּה בִּקְרִבָּם? עֲשִׂיתִי אֲשֶׁר הָאוֹתוֹת כָּל עַל בִּי יֵאֱמִינוּ  
יְהוָה, אֵל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר מֹדָה. יוֹתֵר וְהִרְבָּה גְּדוֹל לְגוֹי אֲבִיךָ וְאֶת־בֵּית אוֹתָךְ וְאַעֲשֶׂה  
עַל הַיּוֹשְׁבִים כָּל גַּם אֲבָל מִתּוֹכָם: הָזָה הָעָם אֶת בְּכַחַד הָעֵלִית כִּי מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע  
יְהוָה, נִרְאָה בְּעֵין עֵין אֲשֶׁר הָזָה, הָעָם בְּתוֹךְ יְהוָה אֹתָהּ כִּי שָׁמְעוּ, הַזֹּאת הָאָרֶץ  
לִיָּלָה. אִשׁ וּבְעַמּוֹד יוֹמָם, לִפְנֵיהֶם הוֹלֵךְ אֹתָהּ עֵנָן וּבְעַמּוֹד עֲלֵיהֶם, עוֹמֵד וְעֹנֵנָךְ

לאמר את־שִׁמְךָ שָׁמְעוּ אֲשֶׁר הַגּוֹיִם וְאָמְרוּ אֶחָד, כֹּאִישׁ הִזָּה אֶת־הָעַם וְהַשְׁמִדָתָהּ  
הַפִּילָם לָהֶם, נִשְׁבַּע אֲשֶׁר אֱלֹהֵהָאָרֶץ הִזָּה אֶת־הָעַם לְהַבִּיאַ יְהוָה יִכְלֹת מִבְּלָתִּי  
וְרִב־חֶסֶד אִפִּים אֶרְךְ אֲדָנִי לֵאמֹר דְּבַרְתָּ כַּאֲשֶׁר אֲדָנִי כַחֵךְ יִגְדֹל־נָא וְעַתָּה בַּמִּדְבָּר.  
חֲטָאִים מְשִׁיב אֶת־הָאֵשׁ, יִנָּקֶה לֹא וּבִנְקִיוֹן וְחֲטָאִים, וְעוֹלוֹת עֹנֹת נִשָּׂא וְאָמַת,  
רַחֲמֶיךָ כִּפִּי הִזָּה לָעַם לְחַטָּאָה סֶלַח דוֹר. רַבְעִים וְעַד שְׁלֹשִׁים עַד עַל־בָּנִים אֲבוֹת  
עַתָּה. וְעַד מִמַּצְרַיִם אוֹתָם חֲנֻנְתָּ כַּאֲשֶׁר הַגְּדוּלִּים,

כְּבוֹד וְתַמְלָא שָׁמִי, וְחִי חַי־אֲנִי אֲבָל כְּדַבְּרְךָ לָהֶם סִלְחָתִי אֱל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיֹּאמֶר  
עֲשִׂיתִי אֲשֶׁר וְאֶת־הָאֲתוֹת אֶת־כְּבוֹדִי הָרָאִים כְּל־הָאֲנָשִׁים כִּי אֶת־כָּל־הָאָרֶץ. יְהוָה  
יֵרָאוּ לֹא אִם־אֲמַנְם בְּקוֹלִי שָׁמְעוּ וְלֹא פָעַמִּים עָשָׂר זֶה אֲתִי וְנִסּוּ וּבַמִּדְבָּר בַּמַּצְרִים  
פַּה, עָמִי הֵם אֲשֶׁר שָׁלַח אִם־הִילְדִּים כִּי לְאֲבוֹתֵיהֶם, נִשְׁבַּעְתִּי אֲשֶׁר אֶת־הָאָרֶץ  
אֶת־הָאָרֶץ; אֲתָן לְאֵלֶּה חֲסֵר־נִסְיוֹן, כְּל־צַעִיר וְרַע, טוֹב יוֹדְעִים לֹא כְּל־אֲשֶׁר  
אֲחֵרִי, וַיִּמְלֹא בּוֹ, אַחֲרֵת רוּחַ כִּי כָלָב, וְעַבְדִּי אוֹתָהּ. יֵרָאוּ לֹא אוֹתִי וְכָל־הַמַּכְעִיסִים  
בְּעַמְּךָ, שׁוֹכְנִים וְהַכְנַעֲנִי וְהַעֲמַלְקִי יִירָשְׁנָה. וְזָרְעוּ שְׁמָה, בָּא אֲשֶׁר הָאָרֶץ אֶל אֲבִיאָנוּ  
סוּף. יָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר אֶל לָכֶם וְסָעוּ פָּנּוּ מִחֵר

הֵם אֲשֶׁר הַזֹּאת? הֲרָעָה הָעֵדָה מְתִי עַד לֵאמֹר: וְאֶל־אֶהְרֹן אֱל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיֹּאמֶר  
לָהֶם אֲמַרְתִּי שְׁמַעְתִּי. עֲלִיכֶם, הַתְּלוֹנְנוּ אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי תְלוֹנְתָא אֶת לִפְנֵי, מַלְיָנִים  
יִפְּלוּ הִזָּה בַּמִּדְבָּר לָכֶם אֲעֲשֶׂה כֵן בְּאֲזָנִי דְּבַרְתֶּם כַּאֲשֶׁר אִם־לֹא אֲדָנִי נֹאֵם חַי־אֲנִי  
אֲשֶׁר כָּל וְיַמְעֵלָה, שְׁנֵה עֲשָׂרִים מִבְּן שְׁלֹשָׁה וְהַסְפּוּרִים וְכָל־פְּקָדִיכֶם פְּגָרִיכֶם,  
אֲתֶכֶם לְהַשְׁכִּין אֶת־יָדִי עָלֶיהָ נְטִיתִי אֲשֶׁר אֱלֹהֵהָאָרֶץ תְּבֹאוּ אִם־אֲתֶם עָלִי הַתְּלוֹנְנָתָם  
אֲבִיא לְבֹז, שִׁיְהִיו אֲמַרְתֶּם אֲשֶׁר וְהִילְדִּים בְּיָנוּן. וְיִהְיוּשַׁע בְּיָפְנָה אִם־כָּלָב כִּי בָהּ,  
יִפְּלוּ וְאֲבִרִיכֶם מִמֶּנָּה סָרְתֶּם אֲתֶם אֲשֶׁר הָאָרֶץ אֶת יִירָשׁוּ וְהֵם הָאָרֶץ, אֶל אוֹתָם  
עַד וְנִתְּכֶם, אֶת וְיִשְׂאוּ שְׁנֵה, אֲרַבְעִים בַּמִּדְבָּר נוֹדָדִים יְהִיו וּבְנִיכֶם הִזָּה. בַּמִּדְבָּר  
אֲרַבְעִים הָאָרֶץ, אֶת רִגְלָתָם אֲשֶׁר הַיָּמִים מִסְפָּר לִפִּי בַּמִּדְבָּר. גְּיוּתִיכֶם יָכְלוּ אֲשֶׁר  
אֲנִי אִפִּי. חֲרוֹן אֶת וַיִּדְעָתָם שְׁנֵה, אֲרַבְעִים חֲטָאֲתִיכֶם אֶת תִּשְׁאוּ לְשְׁנֵה, יוֹם יוֹם,  
יִתְּמוּ הִזָּה בַּמִּדְבָּר עָלִי, הַנֶּאֱסָפָת הַזֹּאת הֲרָעָה לְעֵדָה אֲעֲשֶׂה כֵן אֲמַנְם דְּבַרְתִּי, יְהוָה  
יָמוּתוּ. וְשֵׁם

אֱל־הָעֵדָה עָלֶיהָ הַתְּלוֹנְנוּ וּבְבֹאֵם אֶת־הָאָרֶץ, לְרַגֵּל מֹשֶׁה שִׁלַּח אֲשֶׁר וְהָאֲנָשִׁים  
בַּמִּגְפָּה הָאָרֶץ עַל רַעַה הַדּוֹבְרִים הָאֲנָשִׁים וּמָתוּ עַל־הָאָרֶץ רַעִים דְּבָרִים לְהוֹצִיא  
לְרַגֵּל הִלְכוּ אֲשֶׁר הֵם הָאֲנָשִׁים מִן חַיּוּ בְּיָפְנָה וְכָלָב בְּיָנוּן וְיִהְיוּשַׁע יְהוָה: לִפְנֵי

מאד. העם ויתאבל ישראל, בני כל אל האלה הדברים את משה וידבר את־הארץ:

אמר אשר אל־המקום נעלה אנחנו הנה לאמר: הֲהָרָאֵשׁ וַיַּעַל בְּבֶקֶר וַיִּשְׁכְּמוּ לָכֶם. תִּצְלִיחַ לֹא יִהְיֶה? דַּבֵּר אֶת עֲבָרִים אֲתֶם לָמָּה מִשָּׁה: וַיֹּאמֶר חֲטֵאוּנוּ כִּי יְהוָה, שֶׁשׁ וְהִכְנַעְנִי הַעֲמִלְקִי כִּי אוֹיְבֵיכֶם. לִפְנֵי וְתִפְּלוּ עִמָּכֶם, יְהוָה אֵין כִּי תַעֲלוּ, לֹא עִמָּכֶם. יְהוָה יִהְיֶה וְלֹא לִיהוָה, מִמָּרִים שֶׁשִּׁבַּתְּם מִפְּנֵי בַחֲרָב, וְתִפְּלוּ לִפְנֵיכֶם, וַיֵּרֶד הַמַּחֲנֶה. מִן זֶזוּ לֹא וּמִשָּׁה יְהוָה בְּרִית וְאֶרֶן הָהָר, פִּסְגַּת עַל וַעֲלוּ וְהִכְרִיחוּ וַיָּשׁוּבוּ הַחֲרָמָה, עַד אוֹתָם וַיִּכְתּוּ אוֹתָם וַיָּכּוּ הוּא, בָּהֶר הַיּוֹשֵׁב וְהִכְנַעְנִי הַעֲמִלְקִי הַמַּחֲנֶה. אֵל

## יה

תבאו כֹּאֲשֶׁר אֵלֵיהֶם, וַאֲמַרְתָּ יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי דָבָר לֵאמֹר אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיֹּאמֶר זָבַח, או כָּלִיל עֹלָה לִיהוָה, עֹלֹת וְתַעֲשֶׂה לָכֶם נוֹתֵן אֲנִי אֲשֶׁר מוֹשְׁבָכֶם אֶל־אֶרֶץ או הַבֶּקֶר מִן אִם לִיהוָה, נִיחוּחַ רִיחַ לַעֲשׂוֹת בְּמוֹעֲדֵיכֶם, או כְּנֻדָּה, או נָדָר, לְהַגְדִּיל בְּלוּלָה הַאִיפָה עֲשִׂירִית סֵלֶת זָבַח לִיהוָה, אֶת־קֶרְבָּנוּ הַמִּקְרִיב וְהַקְרִיב הַצֹּאן. מִן הַזָּבַח. עַל או הַעֹלָה עַל תַּעֲשׂוּ הֵהִין רַב־יָעִית לְנֶסֶד, וַיֵּין הֵהִין. בְּרַב־יָעִית בְּשֶׁמֶן אוֹתוֹ תַעֲשׂוּ כֹאֲשֶׁר וְלֹאִיל לִיהוָה. נִיחוּחַ רִיחַ קֶרְבֵּן כָּכָה, תַעֲשֶׂה הָאֶחָד לְכַבֵּשׁ הֵהִין שְׁלִישִׁית לְנֶסֶד וַיֵּין בְּלוּ עֲשָׂרִים שָׁנִים סֵלֶת זָבַח תַעֲשֶׂה לְזָבַח או לַעֹלָה לִיהוָה. נִיחוּחַ לְרִיחַ תִּקְרִיבוּ

הַעֲגֹל עַל וַיִּקְרִיב לִיהוָה שְׁלָמִים או נָדָר, לְהַפְּלִיא זָבַח או עֹלָה הַבֶּקֶר מִן תַעֲשׂוּ וְאִם קֶרְבֵּן הֵהִין, חֲצִי לְנֶסֶד, וַיֵּין הֵהִין: חֲצִי בְשֶׁמֶן, בְּלוּלָה עֲשָׂרִים שְׁלִישִׁית סֵלֶת קֶרְבֵּן לִיהוָה. נִיחוּחַ רִיחַ

הַעֲזִים. מִן או הַצֹּאן מִן הָאֶחָד לְכַבֵּשׁ או הָאֶחָד, לֹאִיל או הָאֶחָד, לַעֲגֹל תַעֲשֶׂה כָכָה מִסְפָּרָם. לְפִי לְאֶחָד, תַעֲשׂוּ כָכָה תַעֲשׂוּ, אֲשֶׁר הַמִּסְפָּר לְפִי

וְאִם־גֵּר לִיהוָה: נִיחוּחַ לְרִיחַ קֶרְבָּנוֹת אֶת־אֵלָה לְהַקְרִיב כָכָה יַעֲשֶׂה הָאֲזֹרַח כָּל נִיחוּחַ רִיחַ קֶרְבֵּן וַיַּעֲשֶׂה בְּדוֹרֹתֵיכֶם בָּכֶם יִהְיֶה אֲשֶׁר או בְּאַרְצְכֶם בָּכֶם יִתּוֹסֵף



ליהוה:הקהל יעשה כן אתם תעשו כְּאִשֶּׁר לַיהוָה

וכָּגֵר כִּכֶּם לְדִרְתֵיכֶם, עוֹלָם תּוֹרַת בְּתוֹכְכֶם, הַנְּלוּיִם וְלִגְרִים לָכֶם תִּהְיֶה אַחַת תּוֹרָה בְּתוֹכְכֶם:הָגֵר וְלִגֵּר לָכֶם יִהְיֶה אֶחָד וּמִשְׁפָּט תִּהְיֶה אַחַת תּוֹרָה יִהְיֶה לִפְנֵי יְהוָה

הָאָרֶץ אֶל בְּבוֹאְכֶם אֲלֵהֶם וְאָמַרְתָּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֵל דִּבֵּר לֵאמֹר: אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיְדַבֵּר תְּרוּמָה תְּרִימוּ הָאָרֶץ, מִלֶּחֶם תֹּאכְלוּ כְּאִשֶּׁר וְהָיָה שָׁמָּה אֶתְכֶם מִבִּיא אֲנִי אֲשֶׁר תְּרִימוּ כֵּן מִן־הַגֶּרֶן, כְּתְּרוּמָה תְּרוּמָה, תִּפְרִישׁוּ לֶחֶם עֲרֹסוֹתֵיכֶם. רִאשִׁית לַיהוָה, לְדִרְתֵיכֶם. לַיהוָה תְּרוּמָה תִּתְּנוּ עֲסַתְכֶם רִאשִׁית אוֹתוֹ.

כְּאִשֶּׁר אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה דִּבֵּר אֲשֶׁר הָאֵלֶּה הַמִּצְוֹת כָּל אֵת תַּעֲשׂוּ וְלֹא תַחֲטְאוּ וְכְאִשֶּׁר לְדִרְתֵיכֶם וְהִלָּאָה, אֶתְכֶם יְהוָה צִוָּה אֲשֶׁר הַיּוֹם מִן מֹשֶׁה, בֵּיד אֶתְכֶם יְהוָה צִוָּה תָּמִיד הַבֶּקֶר מִן אֶחָד פֶּר הָעֵדָה כָּל וְעִשְׂתָּהּ בִּשְׁגָגָה, יַעֲשֶׂה הָעֵדָה מַעֲיִנִי אִם וְהָיָה לַחֲטָאָה. אֶחָד עֲזִים וְשִׁעִיר כַּמִּשְׁפָּט, וְנִסְכּוֹ וּמִנְחָתוֹ לַיהוָה, נִיחוּחַ לְרִיחַ לַעֲלֹה הַבִּיאוּ וְהֵם הֵיא, שְׁגָגָה כִּי לָהֶם, וְנִסְלַח יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי כָל־עֵדָת עַל הַכֹּהֵן וְכֹפֶר עֵדָת לְכָל וְנִסְלַח עַל־שְׁגָגוֹתֵיהֶם. יְהוָה לִפְנֵי עַל־חֲטָאֲתָם לַיהוָה קָרְבָּן אֶת־מִתְנַתָּם בִּשְׁגָגָה.הָעַם לְכָל כִּי בְּתוֹכְכֶם, הָגֵר וְלִגֵּר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי

עַל הַכֹּהֵן וְכֹפֶר לַחֲטָאָה. בַּת־שָׁנָה אַחַת עֹז יִקְרִיב בִּשְׁגָגָה, תַּחֲטָא אַחַת נֶפֶשׁ אִם בִּבְנֵי לִילִיד עָלָיו. לְכֹפֶר יְהוָה, לִפְנֵי בִּשְׁגָגָה וְחֲטָאָה בִּשְׁגָגָה הַחוּטָאָה הַנֶּפֶשׁ בִּשְׁגָגָה.שִׁיעֲשֶׂה לָמִי לָהֶם תִּהְיֶה אַחַת תּוֹרָה בְּתוֹכְכֶם, הָגֵר וְלִגֵּר יִשְׂרָאֵל

יְכַעֲסִים, זֶה הָאֱלֹהִים אֶת הַגֵּרִים, מִן אוֹ הָאֲזָרָחִים מִן גִּזְאוֹה, בֵּיד תַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר וְנִפְשׁ הַכֹּהֵן הַפֶּר, וְאֶת־מִצְוֹתָיו בִּזְוָה יְהוָה אֶת־דִּבְרֵי כִי עֲמָה, מִתּוֹךְ הֵהִיא הַנֶּפֶשׁ וְתִכְרַת בְּהַחֲטָאָה הֵהִיא, הַנֶּפֶשׁ תִּכְרַת

אוֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַשִּׁבְתָּ. בְּיוֹם עֲצִים מְקוּשָׁשׁ אִישׁ וַיִּמְצְאוּ בַּמִּדְבָּר, יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וַיְהִי יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי עֵדָת כָּל וְאֵל אֶהְרֹן וְאֵל מֹשֶׁה אֶל הַשִּׁבְתָּ בְּיוֹם עֲצִים מִלֶּקֶט הַמוֹצָאִים לֵאמֹר אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיְדַבֵּר לוֹ. יַעֲשׂוּ מָה הִכְרִיעוּ לֹא כִי בַּמִּשְׁמֶר, אוֹתוֹ וְהַפְקִידוֹ אֶל־מַחוּץ הָעֵדָה כָּל אוֹתוֹ וַיּוֹצִיאוּ כָל־הָעֵדָה: בְּאַבְנִים אוֹתוֹ רָגְמוּ הָאִישׁ יוֹמֵת מוֹת אֶת־מֹשֶׁה.יְהוָה צִוָּה כְּאִשֶּׁר לַמַּחֲנֶה, מַחוּץ בְּאַבְנִים הָעֵדָה כָּל אוֹתוֹ וַיִּרְגְּמוּ לַמַּחֲנֶה,

ציצת להם ויעשו אלהם ואמרת ישראל בני אל דבר לאמר אל-משה יהוה ויאמר  
בציצת, לכם והיה תכלת פתיל הפנף ציצת על ונתנו לדרתם בגדיהם כנפי על  
אחרי תתורו ולא אתם, ועשיתם יהוה מצות כל את וזכרתם אתם וראיתם  
כל את ועשיתם תזכרו למען אחריהם, זנים אתם אשר עיניכם ואחרי מחשבותיכם  
מארץ אתכם המוציא אלהיכם יהוה אני אלהיכם. ליהוה קדושים והייתם מצותי.  
אלהיכם. יהוה אני לאלהים, לכם להיות מצרים,

## יך

בני בן-פלת ואון אליאב, בני ואבירים ודתן בן-לוי, בן-קהת בן-יצהר קרח וידבר  
עדה, ראשי ומאתים, חמשים ישראל מבני ואנשים משה, לפני ויקומו ראובן  
כי לכם, רב ויאמרו: אהרן ועל משה על התקבצו שם. נקבי ואנשים מועד, קרואי  
וכשמע יהוה? קהל על תתנשא ומדוע יהוה, ובתוכם קדושים כלם העדה כל  
האלהים וידע פקד לאמר ואל-כל-עדתו אל-קרח וידבר פניו. על נפל משה,  
קחו עשו: זאת אליו הקריב לו בחר ואשר אליו ויקרב ואת-הקדושים את-אשר-לו  
יהוה לפני קטרת עליהם ושימו אש עליהם ושימו עדתו, וכל קרח מחתות, לכם  
אל-קרח משה ויאמר לוי בני לכם רב קדוש הוא יהוה בחר אשר האיש והיה מחר  
מעדת אתכם ישראל אלהי הבדיל כי לכם, זה הוא קטן הלא לוי: בני שמעוניא  
העדה לפני ולעמד יהוה, משכן עבודת את לשרת אליו אתכם והקריב ישראל,  
כן לכהן? גם מבקשים ואתם אתך, לוי בני אחיך כל ואת אותך קרב והוא לשרתם  
עליו?תלינו כי הוא מי ואהרן האלהים, אל הנאספת עדתך וכל אתה

כי זה, המעט נעלה. לא ויאמרו: אליאב, בני ולאבירים לדתן לקרא משה וישלח  
המושל עלינו? תשתרר כי במדבר, להמיתנו ודבש, חלב וזבת ארץ אל העלייתנו  
האת וכרמים? שדה נחלת לנו ונתת ודבש, חלב וזבת ארץ אל הבאתנו ואתה אתה,  
תפן אל יהוה: אל ויאמר מאד, משה ויעצב נעלה. לא תנקה? ההם האנשים עיני  
משה ויאמר מהם. לאחד הרעותי ולא מהם, אחד חמדת לקחתי לא קרבנם, אל  
וקחו מחר. והם ואהרן אתה יהוה לפני נכונים והיו את-עדתך הקדש אל-קרח  
את-מחתתו, איש יהוה לפני והקריבו קטרת, עליהן ותנו את-מחתתו, איש  
את-מחתתו. איש ואהרן ואתה מחתות, ומאתים חמשים

פתח אצל ויעמדו קטרת, עליהן וישימו אש, עליהן ויתנו מחתתו, את איש ויקח העדות, אהל פתח אצל את־כל־עדתו קרח עליהם ויקהל ואהרן. משה מועד אהל מתוך הבדלו לאמר: ואל־אהרן אל־משה יהוה וידבר לְכֹל־הָעֵדָה: יהוה כבוד וירא הרוחות אֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ עַל־פְּנֵיהֶם ויפלו כְּרָגַע. אתם ואכלה הזאת, העדה יהוה וידבר יהוה קצף יהיה כֹּל־הָעֵדָה ועל חטא אחד איש האם וכל־בֶּשֶׂר קרח לְמִשְׁכַּן מִסְבִּיב הרמו לאמר אל־הָעֵדָה דִּבֶּר לאמר: אל־משה

אל־הָעֵדָה וידבר ישראל. זקני כל אתו וילכו ואבירם, דתן אל וילך משה ויקם פֶּן לָהֶם אֲשֶׁר בְּכָל תַּגְעוּ וְאֵל הָאֱלֹהִים הַקָּשִׁים הָאֲנָשִׁים אֱלֹהִים מַעַל הַבְּדִלוֹ לאמר אצל ויעמדו יצאו ואבירם ודתן קרח, לאהל מסביב ויסעו חטאתם בְּכָל תִּסְפוּ וכל־הַסּוֹלְדֵיהֶם ונְשֵׁיהֶם אֱלֵיהֶם, פתחי

לא כי האלה, כֹּל־הַמַּעֲשִׂים את לעשות שלחני יהוה כי תדעון בזאת משה: ויאמר תהיה האנשים כל כפקדת ואם אלה, ימותו האנשים כל כמות אם מעצמי. את־פִּיהָ הָאָרֶץ ופתחה יהוה, יראה בחזון או אבל שלחני. יהוה לא פקדתם, חיים וירדו להם, יש אשר ואת־כָּל ואת־אֱלֵיהֶם ואת־בְּתֵיהֶם אותם ותבלע את־יהוה. האלה האנשים הכעיסו כי וידעתם אל־שֹׂאֵל,

ותפתח תחתיהם. האדמה נבקעה האלה, הדברים כל את לדבר חדל וכאשר ואת־בְּהֶמְתָּם. עֹסֶק־קֶרַח היו אשר כֹּל־הָאֲנָשִׁים ואת ואת־בְּתֵיהֶם אותם ותבלע הארץ העדה. מתוך ויאבדו הארץ, אתם ותכס שֹׂאֵלָה, חיים להם אשר וכל הם וירדו יצאה ואש הארץ. תבלענו פֶּן לאמר: מקולם בָּרַחוּ סביבותיהם אשר ישראל וכל הקטרת. את המקריבים האנשים ומאתים חמשים את ותאכל יהוה מאת

## יז

הנחשת מחתות את הרימו הכהן, אהרן בן אלעזר ואל אל־משה, יהוה ויאמר החטאים מחתות את קדשו כי שם, זרה הזאת הָזָרָה האש ואת השרופים, מתוך יהוה לפני הוקרבו כי המזבח, לכסוי רקועים פחים אותם ועשה בנפשותם. האלה את־מחתות הכהן בן־אהרן אלעזר ויקח ישראל. לבני לאות ויהיו ויתקדשו,

ישראל, לבני זכרון למזבח. צפוי אותם וירקעו השרופים, הקריבו אשר הנחשת יהוה, לפני קטרת להקטיר אהרן מזרע איננו אשר זר איש יקרב לא אשר למען אליו. ביד משה יהוה דבר כאשר ועדתו, כקרח יהיה ולא

עם את המתם אתם לאמר אהרן ועל משה על המחרת ביום ישראל בני ויתלוננו והנה העדות, על־אהל וישתערו ועל־אהרן, על־משה העדה בהתקבץ ויהי יהוה. יהוה וידבר העדות. אהל לפני ואהרן משה ויבא יהוה. כבוד וירא הענן, אתו כסה ויפלו כרגע אתם ואכלה הזאת העדה מתוך סורו לאמר: אהרן ואל משה אל מ־המזבח אש עליה ושים את־המחנה קח אל־אהרן משה ויאמר על־פניהם: מלפני חמה יצאה כי עליהם וכפר אל־המחנה מהרה והולך קטרת עליה והשלך העדה, אל וירץ משה, אליו דבר כאשר אהרן ויקח את־העם: להשחית החל יהוה המתים בין ועמד העם. על וכפר הקטרת את ויתן בעם, המגפה החל כבר והנה מאות, ושבע אלף עשר ארבעה במגפה המתים ויהיו המגפה. ותעצר החיים, ובין והמגפה העדות, אהל פתח אל משה אל אהרן וישב קרח: על־דבר המתים מלבד נעצרה.

לבית מטה מטה מאתם וקח ישראל בני אל דבר לאמר: אל־משה יהוה וידבר תכתב איש כל שם ואת מטות עשר שנים אבותם לבית נשיאיהם כל מאת אבות בית שבט לכל הוא אחד מטה כי לוי, מטה על תכתב אהרן ואת־שם מטהו על והיה שם. לך אנדע כאשר העדות, כנגד העדות, באהל אותם ותשים יתנו. אבותם אשר ישראל בני תלונת את מעלי והסירותי יצמיח, מטהו בו, אבחר אשר האיש עליכם. מתלוננים הם

שר, לפי מטה האחד לשר מטה, שריהם כל לו ויתנו ישראל, בני אל משה וידבר את משה וינח מטותיהם. בתוך אהרן ומטה מטות, עשר שנים אבותיהם, בית לפי אל־אהל ואהרן משה ויבא המחרת, ביום ויהי העדות. באהל יהוה לפני המטות אגוזים. ויבשל פרחים, ויצץ נצר, ויוצא לוי, לבית אהרן מטה פרח והנה העדות, איש ויקחו ויראו ישראל, אל־כל־בני יהוה מלפני כל־המטות את משה ויוצא את־מטהו.

לבני אות למשמרת העדות לפני אהרן את־מטה השב אל־משה יהוה ויאמר

יהוה צוה כְּאִשֶּׁר וְאַהֲרֹן מָשָׁה וַיַּעַשׂ יָמוּתוּ: וְלֹא מַעֲלֵי תְלוּנָתָם וְתִשְׁבֹּת הַמִּמָּרִים  
אֲבִדְנוּ, נִכְלִינוּ, הִנֵּה לֵאמֹר: מָשָׁה אֵל יִשְׂרָאֵל בָּנִי וַיֹּאמְרוּ עָשׂוּ. כֵּן אֶת־מָשָׁה,  
נָמוּת? עַד־סוֹף הָאֵם מָת, יְהוֹה בְּמִשְׁכַּן הַנוֹגֵעַ כָּל נִשְׁמְדָנוּ.

## יח

הַקִּדְשִׁים, אֶת־חַטָּאוֹת תִּשְׂאוּ אֲבִיךָ וּבֵית וּבִנְיָךְ אֹתָהּ לֵאמֹר: אֶל־אַהֲרֹן יְהוֹה וַיֹּאמֶר  
הַקֹּרֵב אֲבִיךָ, עִם לִי, שִׁבֵּט אַחִיךָ וְאֶת כֹּהֲנֹתְכֶם: אֶת־חַטָּאוֹת תִּשְׂאוּ וּבִנְיָךְ וְאֹתָהּ  
וְשִׁמְרוּ הָעֲדוֹת אֲהֵל לִפְנֵי אֹתָךְ וּבִנְיָךְ וְאֹתָהּ וַיִּשְׁתַּדֵּל, אֲלִיךָ וַיִּלְווּ אֲלִיךָ,  
יִקְרְבוּ, לֹא וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ הַקֹּדֶשׁ אֶל־כָּלִי אֶךְ הָאֲהֵל, וְאֶת־מִשְׁמְרוֹת אֶת־מִשְׁמְרוֹתֶיךָ  
לְכָל הָעֲדוֹת אֲהֵל מִשְׁמְרוֹת אֶת וַיִּשְׁמְרוּ אֲלִיךָ וַיִּלְווּ גַם־אֲתָם. גַּם־הֵם יָמוּתוּ וְלֹא  
וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ אֶת־מִשְׁמֶרֶת וְשִׁמְרָתָם אֲלִיךָ. יִקְרֹב לֹא וְהִזָּר הָאֲהֵל, עֲבָדוֹת  
בָּנִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם אַחֲיֶכֶם אֶת לִקְחֹתִי וְאֵנִי יִשְׂרָאֵל: בְּבָנִי קִצְף וְלֹא־יִהְיֶה הַמִּזְבֵּחַ  
אֹתָךְ וּבִנְיָךְ וְאֹתָהּ הָעֲדוֹת. אֲהֵל עֲבֹדָת אֶת לְשִׁירָת לִיהוֹה, נְתוּנָה מִתְּנָה יִשְׂרָאֵל,  
אֶת־עֲבֹדָת וְעֲבָדְתָם מִן־הַפְּרֻכָּת וּלְפָנִים הַמִּזְבֵּחַ לְכָל־דָּבָר אֶת־כֹּהֲנֹתְכֶם תִּשְׁמְרוּ  
יֹמֵתֶהּ קֹרֵב וְהִזָּר כֹּהֲנֹתְכֶם מִתְּנָה

הַמִּקְדָּשִׁים מִכָּל הַבְּכוֹרִים אֶת־מִשְׁמֶרֶת לָכֶם נָתַתִּי אֲנִי וְהִנֵּה אֶל־אַהֲרֹן יְהוֹה וַיִּדְבֹּר  
לָכֶם יְהִי וְזֶה חֻק־עוֹלָם: אֹתָךְ וּלְבִנְיָךְ לְכָבוֹד אוֹתָם נָתַתִּי לָךְ יִשְׂרָאֵל בָּנִי מֵאֵת לִי  
וּמִכָּל אֲשָׁמָם וּמִכָּל זִבְחֵיהֶם וּמִכָּל מִתְּנוּתֵיהֶם מִכָּל הַקִּרְבָּנוֹת, מִן הַקִּדְשִׁים מִקְדָּשׁ  
הַקִּדְשִׁים בְּקֹדֶשׁ וּלְבִנְיָךְ. יְהִי לָךְ הַקִּדְשִׁים, מִכָּל לִי יִשְׁיִבוּ אֲשֶׁר כָּל חַטָּאתָם,  
לָךְ יְהִי קֹדֶשׁ וּבִנְיָךְ. אֹתָהּ אֲתָם, יֵאָכֵל זָכָר כָּל אֲתָם. תֹּאכְלוּ

אוֹתָם נָתַתִּי לָךְ יִשְׂרָאֵל. בָּנִי קִרְבָּנוֹת מִכָּל מִתְּנוּתֵיהֶם, רֹאשִׁית לָכֶם יְהִי וְזֶה  
אוֹתָם. יֵאָכֵל בְּבֵיתְךָ טָהוֹר כָּל עוֹלָם. חֹק אֹתָךְ, וּלְבִנְיָךְ וּלְבִנְיָךְ

נִתְּנִים לָךְ לִיהוֹה, יִתְּנוּ אֲשֶׁר רֹאשִׁיתָם וְהִדְּגוּ, חֵיזוּ רֹאשִׁית וְכָל הַשֶּׁמֶן רֹאשִׁית כָּל  
יֵאָכֵל בְּבֵיתְךָ טָהוֹר כָּל יְהִיו. לָךְ לִיהוֹה, יְבִיאוּ אֲשֶׁר בְּאֶרֶצָם, אֲשֶׁר כָּל הַבְּכוֹרִים,  
אֲתָם.

מֵאֲדָם לֹה יִקְרִיבוּ אֲשֶׁר בֶּשֶׂר מִכָּל רֶחֶם פֶּטֶר וְכָל יִהְיֶה: לֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּבִנִי כָל־מִחֶרֶם תִּפְדֶּה הַטְּמֵאָה הַבְּהֵמָה וּבְכוֹר הָאָדָם, בְּכוֹר יִפְדֶּה בְּכַפֵּר אֶךְ יִהְיֶה, לֶךְ בְּהֵמָה, עַד אֲבָל הוּא. גֵּרָה עֲשָׂרִים הַקֹּדֶשׁ, בְּשֶׁקֶל שְׁקָלִים חֲמִשָּׁת בְּעָרֶכֶךְ חֹדֶשׁ מִבֶּן וּפְדִיּוֹנוֹ וְאֶת־דָּמָם הֵם, קֹדֶשׁ תִּפְדֶּה, לֹא עֲזִים וּבְכוֹרוֹת כְּבָשִׂים וּבְכוֹרוֹת עֲגָלִים בְּכוֹרוֹת לִיהוָה. נִיחֻחַ לְרִיחַ אֲשֶׁה תִקְטִיר וְאֶת־חֻלְבָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ, תִּזְרֹק

הַקֹּדֶשִׁים כָּל־תְּרוֹמַת יִהְיֶה לֶךְ הַיְּמִנִית, וְכִזְרוֹעַ הַתְּנוּפָה כַּחֲזֵה לֶךְ, יִהְיֶה וְהַבֶּשֶׂר בְּרִית לְחֵק־עוֹלָם; אִתָּךְ וּלְבָנוֹתֶיךָ וּלְבָנֶיךָ לֶךְ נִתְּנִי לִיהוָה, יִשְׂרָאֵל בְּנֵי יִרְמֹו אֲשֶׁר אִתָּךְ: וּלְזֶרְעֶךָ לֶךְ יִהְיֶה לִפְנֵי הָיָא עוֹלָם מְלַח

חֶלֶקךָ אֲנִי כִי בָהֶם, לֶךְ יִהְיֶה לֹא וְחֶלֶק תִּנְחַל, לֹא בְּאַרְצָם אֲהֶרֶן: אֵל יִהְיֶה וַיִּדְבֹּר יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי בְּתוֹךְ וְנִחַלְתֶּךָ

הֵם אֲשֶׁר שְׁרוּתֵיהֶם תַּחַת בְּנִחְלָה, בְּיִשְׂרָאֵל מֵעֶשֶׂר כָּל נִתְּנִי הֵנָּה לְוִי וּלְבָנֵי לְשָׂאֵת הַעֲדוֹת אֶהֱל אֶל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי עוֹד יִקְרְבוּ וְלֹא הַעֲדוֹת. בְּאֶהֱל שְׁרוּת מְשֻׁרְתִּים חֶקֶת עֲזוֹנָתָם, אֶת יִשְׂאוּ וְהֵם הַעֲדוֹת, אֶהֱל עֲבוֹדַת אֶת הוּא הַלְוִי וְשֵׁרֶת מוֹת. חֲטָא בְּנֵי שֶׁל אֶת־הַמַּעֲשָׂרוֹת כִּי נִחַלָה. יִנְחָלוּ לֹא יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וּבְתוֹךְ לְדֹרֵתָם, עוֹלָם לָהֶם: אֲמֹרְתִי עַל־כֵּן בְּנִחְלָה. לְלוּזִים נִתְּנִי תְרוּמָה, לִיהוָה יִפְרִישׁוּ אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל, נִחַלָה. יִנְחָלוּ לֹא יִשְׂרָאֵל בְּנֵי בְּתוֹךְ

בְּנֵי מֵאֵת תִּקְחוּ אִם אֲלֵיהֶם, וְאֲמֹרְתָ תִּדְבֹּר וּלְלוּזִים לֹא־מֵשֶׁה יִהְיֶה וַיִּדְבֹּר תְּרוּמָה מִמֶּנּוּ אֲתֵם וְהִרְמַתֶם בְּנִחְלָה, מֵאֲתֵם לָכֶם נִתְּנִי אֲשֶׁר הַמַּעֲשֶׂר אֶת יִשְׂרָאֵל וּכְתוּבָה מִן־הַגֵּרן כְּדֶגֶן תְּרוּמַתִּיכֶם לָכֶם וְנִחַשְׁבַּת הַמַּעֲשֶׂר. מִן מֵעֶשֶׂר לִיהוָה, אֲשֶׁר מֵעֲשָׂרוֹתֵיכֶם מִכָּל יִהְיֶה, תְּרוּמוֹת מִכָּל אוֹתֶם אֲתֵם גַּם תִּרְיֹמוּ כִכָּה מִן־הַיִּקְב. מִכָּל־מִתְּנוּתֵיכֶם הַכֹּהֵן. לֹא־הֶרֶן לִיהוָה תְּרוּמָה מֵהֶם וּנְתַתֶּם יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי מֵאֵת תִּקְחוּ כֹאֲשֶׁר אֲלֵיהֶם, וְאֲמֹרְתָ מִמֶּנּוּ: אֶת־הַמִּקְדָּשׁ מִכָּל־הָרֵאשִׁית אוֹ לִיהוָה, תְּרוּמָה תִרְיֹמוּ הַיִּקְב. מִן וּכְתוּבָה הַגֵּרן מִן כְּתוּבָה לְלוּזִים וְנִחַשְׁבַּת מִמֶּנּוּ, הָרֵאשִׁית אֶת תִּרְיֹמוּ בְּאֶהֱל עֲבוֹדַתִּיכֶם תַּחַת לָכֶם הוּא שֹׁכֵר כִּי וּבְתִיכֶם, אֲתֵם מְקוֹם, בְּכָל אוֹתוֹ וְאֶכְלָתֶם לֹא בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־קֹדְשֵׁי מִמֶּנּוּ אֶת־חֻלְבוֹ בְּהִרְמִיכֶם חֲטָא עָלָיו תִּשְׂאוּ וְלֹא הַעֲדוֹת. תִּמּוֹתוֹ וְלֹא תִחַלְלוּ

## יט

לֵאמֹר: יְהוָה צִוָּה אֲשֶׁר הַתּוֹרָה חֻקַּת זֹאת לֵאמֹר: וְאֶל־אַהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיְדַבֵּר  
לֹא וְאֲשֶׁר מִזֶּם בָּהּ אֵין אֲשֶׁר תְּמִימָה אֲדָמָה פָּרָה אֱלִיד וַיִּקְחוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֵל דִּבֵּר  
מִקּוֹם אֵל לְמַחֲנֶה חוּץ אוֹתָהּ וַיּוֹצִיאוּ הַכֹּהֵן, אֶלְעָזָר אֵל אוֹתָהּ וְנָתַתָּ עַל. עֲלֶיהָ עֲלָה  
מִדְּמָה הַעֲדוֹת אֶהְל לִפְנֵי וַיִּזָּה מִדְּמָה, אֶלְעָזָר וַיִּקַּח לִפְנֵיו. אוֹתָהּ וְשַׁחֲטוּ טְהוֹר,  
עַם־פָּרָשָׁה וְאֶת־דְּמָה וְאֶת־בִּשְׂרָה וְאֶת־עוֹרָהּ לִפְנֵיו, אוֹתָהּ וְשָׂרְפוּ פְעָמִים. שִׁבְעַ  
הַפָּרָה. שָׂרַפְתָּ תוֹךְ אֵל וְהִשְׁלִיכוּ תוֹלַעֲתָה, וְשָׁנִי וְאֶזּוֹב אֶרֶץ עֵץ הַכֹּהֵן וְלִקַּח יִשְׂרָאֵל.

וְטִמָּא אֶל־הַמַּחֲנֶה יָבוֹא וְאַחֲרֵי־כֵן בְּמִים אֶת־בִּשְׂרוֹ וְרֹחַץ אֶת־בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְכִבֵּס  
וְטִמָּא בְּמִים בִּשְׂרוֹ אֶת וְרֹחַץ בְּגָדָיו אֶת יְכַבֵּס אוֹתָהּ וְהַשְׁוֹרָף עַד־הָעֶרֶב: הַכֹּהֵן יִהְיֶה  
בְּמִקּוֹם לְמַחֲנֶה מִחוּץ וְהִנִּיחַ הַפָּרָה אֶת־אֶפְרָט טְהוֹר אִישׁ וְאֶסָּף הָעָרֶב עַד יִהְיֶה  
אֶת־אֶפְרָט וְהַמֶּאֱסָף הוּא. טְהַרְהָ נָדָה מִי לְמִשְׁמֶרֶת, יִשְׂרָאֵל בְּנֵי לַעֲדָת וְהִיתָה טְהוֹר,  
הַנָּלוּם וְלִגְרִים יִשְׂרָאֵל לְבָנֵי וְהִיתָה עַד־הָעֶרֶב, יִהְיֶה וְטִמָּא אֶת־בְּגָדָיו, יְכַבֵּס הַפָּרָה  
עוֹלָם.חֻקַּת

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּיּוֹם יִטְהַר זֶה יָמִים: שִׁבְעַת יִהְיֶה טִמָּא אָדָם כָּל־נֶפֶשׁ בְּמַת הַנוֹגֵעַ  
טְהוֹר לֹא הַשְּׁבִיעִי, וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּיּוֹם יִטְהַר לֹא וְאִם יִהְיֶה; וְטְהוֹר הַשְּׁבִיעִי,  
טִמָּא, יְהוָה אֶת־מִשְׁכַּן יִטְהַר, וְלֹא יָמוּת אִם אָדָם, מִנֶּפֶשׁ בְּמַת הַנוֹגֵעַ כָּל יִהְיֶה.  
בּוֹ. טִמְאָתוֹ עוֹד הוּא, טִמָּא עָלָיו, זָרְקוּ לֹא נָדָה מִי כִי מִיִּשְׂרָאֵל, הֵהִיא הַנֶּפֶשׁ וְתִכְרַת  
טִמְאִים בְּבִית אֲשֶׁר וְכָל הַבֵּית אֵל הַנִּכְנָס כָּל בְּבִית, יָמוּת כִּי אָדָם הַתּוֹרָה: וְזֹאת  
אֲשֶׁר וְכָל הוּא: טִמָּא עָלָיו קָשׁוֹר אֵין אֲשֶׁר פְּתוּחַ וְכָל־פְּלִי יָמִים. שִׁבְעַת יִהְיוּ  
יִהְיֶה.טִמָּא יָמִים שִׁבְעַת בְּקִבְרָה, אוֹ אָדָם בְּעֶצֶם אוֹ בְּמַת אוֹ בְּחִלּל הַשְּׂדֵה פָּנֵי עַל יָגַע

אֶזּוֹב וַיִּקַּח פְּלִי. אֵל חַיִּים מִים עָלָיו וְנָתַן הַחֲטָאֲתָה, שֶׁל הַשְּׁרָפָה מֵאֶפְרָט לְטִמָּא וְלִקְחוּ  
יִהְיוּ אֲשֶׁר כָּל הַנֶּפֶשׁוֹת וְעַל הַפְּלִים וְעַל הַבֵּית עַל וַיִּזָּה טְהוֹר, אִישׁ בְּמִים וַיִּטְבֵּל  
הַטִּמָּא עַל הַטְהוֹר וְהָזָה בְּקִבְרָה. אוֹ בְּמַת אוֹ בְּחִלּל אוֹ הָאָדָם בְּעֶצֶם הַנוֹגֵעַ וְעַל שֵׁם,  
בְּמִים, וְרֹחַץ בְּגָדָיו אֶת וְכִבֵּס הַשְּׁבִיעִי, בַּיּוֹם וְיִטְהַר הַשְּׁבִיעִי, וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּיּוֹם  
מִתּוֹךְ הֵהִיא הַנֶּפֶשׁ תִּכְרַת יִטְהַר, וְלֹא יְטִמָּא אֲשֶׁר וְאָדָם הָעָרֶב. עַד יִהְיֶה וְטִמָּא  
לָכֶם וְהִיא הוּא: טִמָּא עָלָיו, הִזּוּ לֹא נָדָה מִי כִי טִמָּא, יְהוָה קִדְּשִׁי אֶת כִּי הַעֲדָה,  
יִהְיֶה טִמָּא הַנָּדָה בְּמִי וְהַנֶּגַע אֶת־בְּגָדָיו, יְכַבֵּס הַנָּדָה אֶת־מִי וְהַמָּזָה עוֹלָם, לְחֻקַּת

עד תהיה טמאה הנגעת והנפש יהיה, טמא הטמא בו יגע אשר וכל עדי הערב.  
הערב:

## כ

בקדש, העם וישב הראשון, בחדש צן מדבר אל העדה, כל ישראל, בני ויבאו  
אהרן. ועל משה על ויאספו לעדה, מים היה ולא שם. ותקבר מרים שם ותמת  
העליתם ולמה יהוה: לפני אחינו באבדן מתנו לו לאמר אל־משה העם ויתלונן  
העליתם זה? ולמה ואת־בהמתנו? אתנו להמית הזה אל־המדבר יהוה את־עדת  
ולא תאנים, ולא יזרע, לא אשר מקום הזה, הרע המקום אל לבוא ממצרים אתנו  
לשתות. יש מים ולא רמונים, ולא גפנים,

כבוד וירא פניהם על ויפלו העדות אהל פתח אל העדה מפני ואהרן משה ויבא  
אתה העדה, את והקהל מטף את קח לאמר: אל־משה יהוה וידבר אליהם יהוה  
מן מים להם והוצאתם מימי, את ונתן לעיניהם, הסלע אל ודברתם אחיד, ואהרן  
יהוה, מלפני המטה את משה ויקח בהמתם. ואת העדה את והשקיתם הסלע,  
אליהם: ויאמר הסלע, לפני את־העדה ואהרן משה ויקהל יהוה. צוה כאשר  
את ויד ידו את משה וירם מים? לכם נוציא הזה המן־הסלע המרים, שמעו־נא  
יהוה ויאמר ובהמתם. העדה ותשת רבים, מים ויצאו פַעַמִּים, במטה הסלע  
תביאו לא לכן ישראל, בני לפני להקדישני האמנתם לא כי ואל־אהרן: אל־משה  
בני התרועעו כי מריבה, מי זה להם: נתתי אשר אל־הארץ הזאת את־העדה אתם  
בהם. ויתקדש יהוה, לפני ישראל

אתה ישראל, אחיד אמר כה לאמר, אדום מלך אל מקדש מלאכים משה וישלח  
ימים במצרים ונגר מצרימה, אבותינו וירדו מצאנו אשר העמל כל את ידעת  
וישלח את־קולנו יהוה וישמע אל־יהוה וזעקנו ולאבותינו. מצרים לנו וירעו רבים,  
לא בארץ, נעבר גבולך בקצה עיר בקדש אנחנו ועתה ממצרים ויוציאנו מלאך  
זמין נטה לא נלך, המלך בדרך מבורך, מים נשתה ולא בכרמים, ולא בשדות נעבר  
לא ואם דרכי תעבור לא אדום אליו ואמר את־גבולך. נעבר אשר עד ושמאל,  
ממימך ואם נעבר, ההר ליד ישראל: בני לו ואומרים לקראתך: אצא במלחמה  
והוא נעבר. ההר ליד כלום, אינו הדבר אבל מחיר, לך אתן ובהמתי, אני נשתה,



רצה ולא חזקה. וכיד כבד בהמון לקראתו אדום ויצא אני, דרך תעבר לא אמר, בני ויבאו מקדש ויסעו ממנו. ישראל ויט גבולו, דרך לעבר לישראל לתת אדום ההר: אל-הר כל-העדה ישראל

אהרן יאסף לאמר: אדום ארץ על-גבול ההר בהר ואל-אהרן אל-משה יהוה ויאמר מי על אותי הכעסתם כי ישראל, לבני נתתי אשר הארץ אל תבאו לא כי עמו, אל כל-העדה לעיני ההר אל-הר אתם והעל בנו ואת-אלעזר את-אהרן קח מריבה. ויעש שם: וימת יאסף ואהרן בנו את-אלעזר והלבש את-מעילו את-אהרן והפשט את ויפשט העדה. כל לעיני ההר הר אל אותו ויעל אותו, יהוה צנה כאשר משה משה ויירד ההר, ראש על אהרן וימת בנו, לאלעזר אתם וילבש בגדיו, את אהרן בית כל יום, שלשים אהרן את ויבכו אהרן, מת כי העדה כל וירא ההר. מן ואלעזר ישראל.

## כא

וילחם אתרים, דרך ישראל בא כי במדבר היושב הכנעני ערד מלך וישמע העם את בידי תתן אם ויאמר: ליהוה נדר ישראל וידר שבי מהם וישב בישראל בידו, הכנעני את ויתן ישראל, קול את יהוה וישמע עריו ואת אותו אחרים הזה, חרמה-ההוא המקום שם את ויקראו עריו, ואת אותו ויחרם

וידבר בדרך. העם נפש ותקצר אדום, את-ארץ לסבב ים-סוף דרך ההר מהר ויסעו להמית ממצרים אתנו הוצאת זה למה לאמר: משה ועל האלהים אל העם אל יהוה וישלח הזה. הקלקל בלחם קצה ונפשנו מים, ואין לחם אין כי במדבר? ויבא ישראל. מבני רב עם וימת העם, את וינשכו הממיתים, הנחשים את העם יהוה אל נא התפלל ונגדך, יהוה נגד דברנו כי חטאנו, ויאמרו: משה אל העם משה: אל יהוה ויאמר העם, על יהוה אל משה ויתפלל הנחש. את מעלינו ויסר אתו ראה הנשוד כל איש, נחש ישך אם והיה נס, על אתו ושים נחש לך עשה את הנחש נשך כאשר והיה הנס, על וישמהו נחשת, נחש משה ויעש יחיה. וחי. הנחשת, נחש אל והביט האדם,

אֲשֶׁר הַמֶּדְבָּר מַעֲבֵר בְּאֶחָד מֵאֲחַד וְיַחֲנוּ מְאוּבֹת וְיִסְעוּ בְּאֶבֶת. וַיַּחֲנוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וְיִסְעוּ  
עֵבֶר אֶל וַחֲנוּ נִסְעוּ וּמִשָּׁם זָרָד: בְּנַחַל וַיַּחֲנוּ נִסְעוּ וּמִשָּׁם הַשָּׁמֶשׁ: מִמְּזֶרֶח מוֹאָב לִפְנֵי  
וּבֵין מוֹאָב בֵּין מוֹאָב, גְּבוּל אֲרָנוֹן כִּי הָאֱמֹרִי, מִגְּבוּלוֹת הַיּוֹצֵא בַּמֶּדְבָּר, אֲרָנוֹן  
אֲרָנוֹן: וְאֶת־נַחֲלֵי הַבְּעִיר אֶת־זֶהָב יִהְיֶה מִלְחַמַת בְּסֹפֶר יֹאמַר עַל־כֵּן הָאֱמֹרִי.  
מוֹאָב. אֶל־גְּבוּלוֹת נִסְמָךְ וְהוּא עַר, לְהוֹשִׁיב הַקִּים וְאֶת־הַנְּחָלִים

מִים לָהֶם וְאֶתֵּן הָעֵם, אֶת אֶסְפֵּי מִשָּׁה: אֵל יִהְיֶה אָמַר אֲשֶׁר הַבָּאֵר זֹאת הַבָּאֵר, וּמִשָּׁם  
שָׂרִים, חִפְרוּהוּ בְּאֵר! לוֹ, הִתְחִילוּ הַבָּאֵר: עַל הַזֶּה הַשִּׁיר אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁר אֵז לְשִׁתּוֹת.  
נַחֲלִיאל, אֵל וּמִמִּתְנֶה מִתְנֶה, אֵל וּמִבָּאֵר בְּמִשְׁלֵם, בְּמִלְכוּתָם, גּוֹיִם מְלָכִי חֲצִבּוּהוּ  
הַחֲצִיב מִרָאשׁ מוֹאָב, בְּשֻׁדָּה הִיא אֲשֶׁר יָנָה, אֵל וּמִבְּמוֹת בְּמוֹת, אֵל וּמִנְחָלִיאל  
הַמֶּדְבָּר: פִּנִּי אֵל הַמִּבִּיט

אֲרָצָה, דֶּרֶךְ נַעֲבֵר לֵאמֹר שְׁלוֹם בְּדַבְרֵי הָאֱמֹרִי מֶלֶךְ סִיחּוֹן אֵל זֻקְנִים מִשָּׁה וְשִׁלַּח  
בְּדֶרֶךְ מִבָּאֵר, מִים נִשְׁתָּה לֹא אֶל־כֶּרֶם. וְלֹא אֶל־שֻׁדָּה לֹא נִטָּה לֹא גִלָּה, בְּדֶרֶךְ  
וְאֶסְפֵּי בְּגִבּוּל, לַעֲבֹר לְיִשְׂרָאֵל נָתַן לֹא וְסִיחּוֹן אֶת־גְּבוּלֵיךְ. נַעֲבֵר עַד גִּלָּה, הַמִּלְכוּת  
מִלְחָמָה וַיַּעֲרֵךְ יִזְעָה, וַיִּבֵּא הַמֶּדְבָּר, אֵל בְּיִשְׂרָאֵל לְהִלָּחֵם וַיֵּצֵא עִמּוֹ, כָּל אֶת סִיחּוֹן  
עִמּוֹ, בְּנֵי עַד יִבֶּק, עַד מִאֲרָנוֹן אֲרָצוֹ אֶת וַיִּירָשׁוּ חֶרֶב, לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּכְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל.  
בְּכָל יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב הָאֵלֶּה, הָעָרִים כָּל אֶת יִשְׂרָאֵל וַיִּקַּח הִיא עִמּוֹ בְּנֵי גְבוּל יַעֲזֹר כִּי  
הָאֱמֹרִי, מֶלֶךְ סִיחּוֹן עִיר הִיא חֲשִׁבּוֹן כִּי לָהּ. הַסְּמוּכוֹת וּבְכָל חֲשִׁבּוֹן הָאֱמֹרִי, עָרֵי  
זֹאת בְּגִלָּל עַד־אֲרָנוֹן: מִעֲרוּעַר אֶת־כָּל־אֲרָצוֹ וְלִקְחוּ לִפְנֵים, מוֹאָב בְּמֶלֶךְ נִלְחָם וְהוּא  
מִחֲשִׁבּוֹן, יֵצֵאֵה אֵשׁ כִּי סִיחּוֹן. עִיר וְתִכּוֹנֵן תִּבְנֶה חֲשִׁבּוֹנָה, בָּאוּ הַמוֹשְׁלִים, יֹאמְרוּ  
אֲבֹדֶת מוֹאָב, לָךְ אוֹי אֲרָנוֹן. מִצְּבוֹת וּבִלְעָה מוֹאָב עַד וְאֶכְלָה סִיחּוֹן, מַעִיר לְהִבָּה  
וְזָרַעַם סִיחּוֹן. הָאֱמֹרִי לְמֶלֶךְ שְׁבוּיֹת וּבְנוֹתֵיהֶם לְהַשְׁמֵר, בְּנִיָּהֶם נָתַנוּ כְּמוֹשׁ, עִם  
מוֹאָב. עַל אֵשׁ לְהַבְעִיר הוֹסִיפוּ עוֹד וְהַנָּשִׁים דִּיבּוֹן, עַד מִחֲשִׁבּוֹן יֹאבֵד,

וְאֶת אוֹתָהּ וְלִכְדוֹ יַעֲזֹר, אֶת לְרִגְלָה שִׁלַּח וּמִשָּׁה הָאֱמֹרִי. עָרֵי בְּכָל יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב  
מֶלֶךְ עוֹג וַיֵּצֵא הַבָּשָׂן, דֶּרֶךְ וַיַּעֲלוּ וַיֵּשׁבוּ שָׁם הַיּוֹשֵׁב הָאֱמֹרִי אֶת וַיִּגְרָשׁוּ כְּפָרִיָּה,  
אֶל־תִּירָא אֶל־מִשָּׁה יִהְיֶה וַיֹּאמֶר אֲדָרְעִי אֵל לְמִלְחָמָה עִמּוֹ וְכָל לְקִרְאָתָם, הַבָּשָׂן  
עֲשִׂיתָ כְּאִשֶּׁר לוֹ וְעֲשִׂיתָ וְאֶת־כָּל־אֲרָצוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ אוֹתוֹ מִסִּרְתִּי בִידֶךָ כִּי אוֹתוֹ  
אֲשֶׁר עַד עִמּוֹ כָּל וְאֶת בְּנָיו וְאֶת אוֹתוֹ וַיִּכּוּ בַּחֲשִׁבּוֹן יֵשֶׁב אֲשֶׁר הָאֱמֹרִי מֶלֶךְ לְסִיחּוֹן  
אֲרָצוֹ. אֶת וַיִּירָשׁוּ שָׂרִיד, לוֹ הַשְּׂאִירוֹ לֹא

## כב

את בן־צפּוֹר בֶּלֶק וַיֵּרָא יִרְחוּ. עַל־הַיַּרְדֵּן מוֹאָב בְּעֶרְבוֹת וַיַּחֲנוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וַיִּסְעוּ מוֹאָב וַיִּקְּץ הֵם, רַבִּים כִּי מָאֹד אֶת־הָעָם מוֹאָב וַיֵּירָא לְאַמְרֵי. יִשְׂרָאֵל עָשָׂה כָּל־אֲשֶׁר כָּל אֶת הַזֶּה הִקְהֵל יִלְחָד עִתָּה מִדִּין, לְזַקְנֵי מוֹאָב וַיֹּאמְרוּ יִשְׂרָאֵל: בְּנֵי מִפְּנֵי הִזֶּה מוֹאָב מָלָךְ צָפוֹר בֶּן וּבֶלֶק הַשְּׂדֵה, מִן הַיָּרֵק אֶת הַעֲגֹל יִלְחָד כְּאֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵינוּ, בְּאַרְץ הַנֶּהָר עַל הִיא אֲשֶׁר פְּתוּרָה, בְּעוֹר בֶּן בֶּלְעָם אֶל שְׁלִיחִים וְשִׁלַּח הֵהִיא. בַּעַת הָאָרֶץ, מֵרָאָה אֶת כֶּסֶה וְהִנֵּה מִמְּצָרִים, יֵצֵא עִם הַנֶּה לֵאמֹר: לוֹ לְקָרָא עִמּוֹ, בְּנֵי אוֹלֵי מִמֶּנּוּ, הוּא חֹזֵק כִּי הַזֶּה, אֶת־הָעָם אֲרֵה־לִי לִדְנָא וְעִתָּה אֵלֵי סְמוּד יוֹשֵׁב וְהוּא תֹאד וְאֲשֶׁר מִבְּרֶךְ, אֲשֶׁר־תִּבְרֹךְ אֶת יְדַעְתִּי כִּי מִן־הָאָרֶץ, וְאֶגְרָשְׁנוּ לְהַכּוֹתוֹ נוֹכַל אֵלָיו וַיִּדְבְּרוּ אֶל־בֶּלְעָם וַיִּבְאוּ בִידָם וּקְסָמִים מִדִּין וְזַקְנֵי מוֹאָב זָקְנֵי וַיִּלְכוּ יוֹאֵר. יִדְבֹּר אֲשֶׁר דְּבָרִים לָכֶם וְאֲשִׁיבָה הַלִּילָה פֹה לֵינוּ אֵלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ בֶּלֶק: אֶת־דְּבָרֵי בֶלְעָם: אֵצֶל מוֹאָב שָׂרִי וַיִּשְׁבוּ אֵלֵי יְהוָה

בֶּלְעָם וַיֹּאמְרוּ אֵצֶל הָאֱלֹהִים הָאֲנָשִׁים מָה לוֹ וַיֹּאמְרוּ בֶּלְעָם אֶל הָאֱלֹהִים וַיִּבֹּא יֵצֵא עִם הַנֶּה לֵאמֹר, אֵלֵי אוֹתָם שִׁלַּח מוֹאָב מָלָךְ בֶּן־צָפוֹר בֶּלֶק אֶל־הָאֱלֹהִים, אוֹלֵי אוֹתוֹ, לִי קִבְּנָא בֹא וְעִתָּה אֵצֶלִי, יוֹשֵׁב וְזֶה הָאָרֶץ, מֵרָאָה אֶת וְכֶסֶה מִמְּצָרִים וְלֹא עִמָּהֶם, תִּלְךְ לֹא בֶלְעָם, אֶל הָאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ הָאָרֶץ. מִן וּלְגִרְשׁוֹ לְהַכּוֹתוֹ אוֹכַל אֶל לָכוּ בֶּלֶק: לְשָׂרִי וַיֹּאמְרוּ בִּבְקָר בֶּלְעָם וַיִּקָּם הוּא. מִבְּרֶךְ כִּי הָעָם, אֶת תִּקְלָל אֶל־בֶּלֶק וַיִּבְאוּ מוֹאָב שָׂרִי וַיִּקְוּמוּ עִמָּכֶם. לְלַכֵּת הָאֱלֹהִים לִי נָתַן לֹא כִּי אֲדַנִּיכֶם, עִמָּנוּ: לְלַכֵּת בֶּלְעָם אָבָה לֹא וַיֹּאמְרוּ

אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אֶל־בֶּלְעָם וַיִּבְאוּ מֵאֵלָה. וְנִכְבְּדִים רַבִּים שָׂרִים לְשִׁלַּח עוֹד בֶּלֶק וַיִּסָּף אֲכַבְדֶּךְ, כִּי בִכְבוֹד אֵלֵי: מִבּוֹא תִמְנַע אֶל־נָא מִמֶּךָ אֲנִי מִבְּקָשׁ בֶּן־צָפוֹר בֶּלֶק אָמַר כֹּה וַיֹּאמְרוּ בֶּלְעָם וַיַּעַן הַזֶּה. הָעָם אֶת לִי קָלִל נָא וּלְכֵה לָךְ, אֶעֱשֶׂה תֹאמַר אֲשֶׁר וְכָל יְהוָה אֶת־דְּבַר לַעֲבֹר אוֹכַל לֹא וְזֶה כֶּסֶף בֵּיתוֹ מִלֹּא בֶּלֶק אִם־יִתֶּן־לִי בֶּלֶק אֶל־שָׂרֵי הַלִּילָה אֶת אֹתָם גַּם כֹּאֵן הִמְתִּינוּ וְעִתָּה בְּדַעְתִּי גְדוֹל אוֹ קִטָּן אוֹתוֹ לַעֲשׂוֹת הָאֱלֹהִים לוֹ: וַיֹּאמְרוּ בִּלְיִלָה בֶּלְעָם אֶל הָאֱלֹהִים וַיִּבֹּא אֵלֵי. לְדַבֵּר יְהוָה יוֹסִיף מָה וְאֲדַעָה הַזֶּה, אֵלָיִךְ, אֲדַבֵּר אֲשֶׁר הַדְּבַר אֶת אָבֶל אֹתָם, לָךְ קוֹם הָאֵלָה, הָאֲנָשִׁים בָּאוּ לָךְ לְקָרָא אִם תַּעֲשֶׂה. אוֹתוֹ

כִּי הָאֱלֹהִים בָּאָף וַיִּכְעַס מוֹאֵב. שָׁרִי עִם וַיֵּלֶךְ אֶתְנֹו, אֶת וַיַּחְבֹּשׁ בְּבִקְרָה, בְּלָעַם וַיִּקָּם עִמּוֹ. נִעְרְיוּ וּשְׁנֵי אֶתְנֹו, עַל רֶכֶב וְהוּא לוֹ, לְהִתְנַגֵּד הָאֱלֹהִים מִלֵּאָף וַיִּקָּם הוּא, הַלֹּךְ וַתֵּט בִּידּוֹ, שְׁלוּפָה וְאֶת־הַחֶרֶב בְּדֶרֶךְ עוֹמֵד הָאֱלֹהִים אֶת־מִלֵּאָף הָאֶתְנֹו וַרְאֶתָהּ בְּדֶרֶךְ־לְהַדְרִיכָהּ בְּמִטְהֶוּ אֶת־הָאֶתְנֹו וַיֵּךְ אֶל־הַמִּישׁוֹר, וַתֵּלֶךְ מִן־הַדֶּרֶךְ הָאֶתְנֹו

הָאֶתְנֹו רָאֶתָהּ וְכַאֲשֶׁר מִזֶּה. וְגִדְרָה מִזֶּה גִדְרָה הַכְרָמִים, בְּתִלְמֵי הָאֱלֹהִים מִלֵּאָף וַיַּעֲמֵד הַקִּיר, אֶל בְּלָעַם רָגַל אֶת וַדְּחָקָה הַקִּיר אֶל עֲצָמָהּ אֶת לְחֻצָּה הָאֱלֹהִים, מִלֵּאָף אֶת לְהַכּוֹתָהּ. עוֹד וְהוֹסִיף

שְׁמֵאוֹל: אוֹ זִמִּין לְנִטּוֹת הִיָּה לֹא אֲשֶׁר צָר בְּמָקוֹם וַיַּעֲמֵד וַיֵּלֶךְ הָאֱלֹהִים מִלֵּאָף וַיּוֹסֶף אֶת־הָאֶתְנֹו וַיֵּךְ לְבָלָעַם, וַיַּחֲר בְּלָעַם, תַּחַת רֶבֶצָה הָאֱלֹהִים אֶת־מִלֵּאָף הָאֶתְנֹו וַרְאֶתָהּ זֶה הַכִּיתָנִי כִּי לֹךְ עֲשִׂיתִי מָה בְּלָעַם אֶל וַתֹּאמֶר הָאֶתְנֹו פִּי אֶת אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח בְּמִטְהָה. הִיִּיתִי כְּבֹר בִּידֵי יִשְׁחָרֵב וְאֵלּוּ בִּי הִתְעַלְלֹת כִּי לֶאֱתָנֹו בְּלָעַם וַיֹּאמֶר פְּעָמִים שְׁלֹשׁ עָלֶיהָ רֶכֶבֶת אֲשֶׁר שָׁלַךְ הָאֶתְנֹו אֲנֹכִי הִלֵּא לְבָלָעַם הָאֶתְנֹו וַתֹּאמֶר אוֹתָךְ: דּוֹקֵר וְהָאֱלֹהִים לֹא אָמַר וְהוּא כִּכָּה לֹךְ לַעֲשׂוֹת הַסִּכְנָתִי הַהִסְכֹּן הַזֶּה הַיּוֹם עַד מִנְעוּרֶיךָ וַיִּכְרַע בִּידּוֹ, שְׁלוּפָה וְהַחֶרֶב בְּדֶרֶךְ, עוֹמֵד יְהוָה מִלֵּאָף אֶת וַיֵּרָא בְּלָעַם, עֵינֵי אֶת גִּלְהָ שְׁלֹשׁ זֶה אֶתְנֹוֹךְ אֶת הַכִּיתָ לְמָה הָאֱלֹהִים, מִלֵּאָף אֵלָיו וַיֹּאמֶר פָּנָיו עַל וַיִּשְׁתַּחֲוּ אוֹתִי רָאֶתָהּ וְהָאֶתְנֹו לְנִגְדִי, הַדֶּרֶךְ נִכּוֹנָה לֹא כִּי לֹךְ, לְשֹׁטֵן וְצִאֲתִי אֲנִי וְהִנֵּה פְעָמִים; הַחִיִּיתִי. וְאוֹתָהּ הִרְגָתִי, אוֹתָךְ אִז עֲתָה נָטָה, לֹא וְאִם פְּעָמִים. שְׁלֹשׁ זֶה מִפְּנֵי וַתֵּט לְקִרְאֲתִי בְּדֶרֶךְ לִי מִתְנַגֵּד אֶתָּה כִּי יִדְעָתִי לֹא כִּי חֲטָאֲתִי יְהוָה לְמִלֵּאָף בְּלָעַם וַיֹּאמֶר עַם הַתְּלוּהָ בְּלָעַם: אֶל הָאֱלֹהִים מִלֵּאָף וַיֹּאמֶר אֲשׁוּבָה בְּעֵינֶיךָ יֵיטֵב לֹא אִם וְעֲתָה שָׁרִי עִם בְּלָעַם וַיֵּלֶךְ לְדַבֵּר. תִּשְׁמַר אוֹתוֹ אֵלֶיךָ, אָמַר אֲשֶׁר הִדְבֵּר אֶת אָבֶל הָאֲנָשִׁים, בְּלֶק.

אֲשֶׁר אֲרָנוֹן, גְּבוּל עַל אֲשֶׁר מוֹאֵב, עִיר אֶל לְקִרְאָתוֹ וַיֵּצֵא בְּלָעַם, בָּא כִּי בְּלֶק וַיִּשְׁמַע הַלְכָתָה לֹא לְמָה לֹךְ? לְקִרְאָה אֵלֶיךָ שְׁלַחְתִּי הִלֵּא אֶל־בְּלָעַם: בְּלֶק וַיֹּאמֶר הַגְּבוּל. בְּקֻצָּה עֲתָה. אֵלֶיךָ בָּאתִי הִנֵּה בְּלֶק: אֶל בְּלָעַם וַיֹּאמֶר אוֹתָךְ? לְכַבֵּד אוֹכַל לֹא הָאֲמָנָם אֵלֶי? וַיֵּלֶךְ אֲדַבֵּר. אוֹתוֹ בְּפִי, הָאֱלֹהִים יִשִּׁים אֲשֶׁר הִדְבֵּר אֶת מְאוֹמָהּ? לְדַבֵּר אוֹכַל הַיְכּוֹל לְבָלָעַם וַיִּשְׁלַח וּבִקְרָה, צֹאן בְּלֶק וַיִּזְבַּח הַחֲצִרִים. עִיר אֶל וַיִּבְאוּ בְּלֶק, עִם בְּלָעַם וַיֵּרָא בְּעַל, בְּמוֹת אֶל וַיַּעֲלֶהוּ בְּלָעַם אֶת בְּלֶק וַיִּקַּח בְּבִקְרָה, וַיְהִי אִתּוֹ. אֲשֶׁר וְלִשְׁרִים הָעֵסֶקְצָה מִשֵּׁם

## כג

ושבעה פרים שבעה כאן לי והכן מזבחות, שבעה כאן לי בנה לבלק: בלעם ויאמר בלעם ויאמר המזבח: על ואיל עגל ויעל בלעם אליו דבר כאשר בלק ויעש אילים: אשר ודבר בהקראות האלהים אלי יראה אם ואלכה זבחך על התיצב בלק אל והלך האלהים, את לשאל הלך ובלעם זבחו על בלק ויתיצב לך אגיד אלי יראה הכינותי, המזבחות שבעת את בלעם: אליו ויאמר בלעם, אל האלהים ונראה ישר, בלק אל שוב ויאמר בלעם בפי דבר האלהים וישם המזבח. על ואיל עגל והעליתי אלהים רוח ותהי עמו, מואב וכל־שרי על־עלותיו, עמד והוא אליו, ויפן תדבר וכה קבה לך קדם, מהררי מואב מלך בלק ינחני מארם ויאמר: משלו את וישא עליו. זעמו לא אשר אזעם ומה יהוה קבו לא אשר אקב מה ישראל זעמה ולכה יעקב לי ובגוים ישכן לבדד עם הנה אשקפנו ומגבעות אותו אראה הרים מראש כי אלהים נפשי תמות ישראל? שבטי יספר ומי יעקב, את־זרע השכיל מי יתחשב לא אלה. כזרע זרעי ויהי צדיקים, בנפשות

ברכה. ברכת והנה לך, קראתי אבי לקלל לי? עשית מה אל־בלעם: בלק ויאמר לדבר? אשמר אתו בפי, האלהים ישים כל־אשר את הלא אל־בלק: בלעם ויאמר אם כי משם, אותו תראה לא אשר אחר מקום אל עמי עוד לך בלק אליו ויאמר משם. אותו לי וקבנו תראה, לא כלם ואת תראה, ממנו חלק

עגל ויעל מזבחות, שבעה שם ויבן הקצוב, ראש על הצפים שדה אל אותו ויקח את לשאל אלך ואני זבחך על התיצב בלק אל בלעם ויאמר המזבח. על ואיל וכה אל־בלק שוב ויאמר בפיו דבר וישם את־בלעם האלהים ויפגש האלהים: בלק, אליו ויאמר עמו, מואב וכל־שרי על־עלתו, עמד והוא אליו, וישב תדבר הלא בן־צפור האזינה ושמע, בלק קום ויאמר, את־משלו וישא יהוה מה־דבר ולא דבר יעשה? ולא אמר ההוא להנחם. אדם כבן ולא לשקר, האלהים כאדם יראה ולא ביעקב, עמל יהיה לא אשיבנה. ולא אברך, לקחתי, לברך הנה יקימנה? ממצרים, אותו המוציא אלהים בו. שרים תפארת עמו, אלהיו יהוה בישראל. אני ליעקב יאמר עת לפי בישראל, נחש ולא ביעקב קסם לא כי לו. ראם ככבוד יאכל עד ישכב לא יתנשא, וכארי יקום כגור עם הנה האלהים ישלם מה ולישראל ישתה. חללים ודם טרף

בלעם ויען תברכנו. לא ברך וגם לי, תקללנו לא קלל גם בלעם: אל בלק ויאמר  
 אתו האלהים, ידבר אשר אתה דבר לאמר, אליך דברתי הלא אל-בלק: ויאמר  
 בעיני ישר אולי אחר, אל-מקום אקחך נא, לך אל-בלעם: בלק ויאמר אעשה?  
 על-פני הנשקף הפעור אל-ראש את-בלעם בלק ויקח משם. לי וקבבתו האלהים  
 שבעה פה לי והכן מזבחות, שבעה פה לי בנה בלק: אל בלעם ויאמר הישימן:  
 במזבח. ואיל פר ויעל בלעם, אליו דבר כאשר בלק ויעש אילים. ושבעה פרים

## כד

לקראת בפעם בפעם הלך ולא ישראל, את לברך יהוה בעיני טוב כי בלעם וירא  
 חונה ישראל את וירא עיניו את בלעם וישא פניו. את המדבר אל וישת נחשים,  
 בן-בעור, בלעם נאם ויאמר, את-משלו וישא אלהים. רוח עליו ותהי שבטים, לפי  
 בשנה, ראה אלהים חזון אשר חזק, דברי שומע אומר באמת הראה האיש נאם  
 וכגנות מצלים, כעמקים ישראל. אהליך יעקב, בתיך מה-טבו עיניו. גלויות  
 וימשל מזרעו, איש יצא עלי-מים. וכארוזים יהוה, נטה אשר וכאהלים על-נהר,  
 ממצרים, הובילו אלהים ממלכתו. ותגדל גוג, ממלכת ותרום רבים, בגוים  
 אויב. וחולל ובחציו ימצמץ, ואת-חלבם איביו, גוים יאכל לו, ראם כתפארת  
 אותך והמקללים מברכים, אותך המברכים יקימו? מי וככפיר, כאריה נח השכב,  
 ארורים.

איבי את לקלל בלעם, אל בלק ויאמר ידיו, את ויספק בלעם על בלק ויחור  
 אמתתי מקומך, אל לך ברח ועתה פעמים. שלש זה ברכת ברך והנה קראתך,  
 מלאכך אל גם הלא בלק: אל בלעם ויאמר הכבוד. מן יהוה מנעד ועתה אכבדך,  
 אוכל לא וזהב, כסף ביתו מלא בלק לי יתן אם לאמר דברתי אלי שלחת אשר  
 אדבר. אתו יהוה, ידבר אשר את מלבי; רע או טוב לעשות יהוה דבר על לעבר  
 באחרית לעמד הזה העם יעשה מה איצדך לכה אל-מקומי, הולך אני הנה ועתה  
 הימים.

ויאמרמשלו את ונשא

דעת יודע אלהים, אמרי שמע באמת, הרואה האיש נאם בעור, בן בלעם נאם ולא אברכנו עתה, ולא אראנו עינים. גלויי בתרדמה, אלהים מחזה וחזה מעליון, בני כל וקרקר מואב פאתי ומחץ מישראל, שבט וקם מיצקב כוכב דרך קרוב, ויקום בכח. עשה וישראל לירשה, יהיה אויבו ועשו לירשה, יהיה ואדום שת. גוים ראשית ויאמר: את־משלו וישא את־עמלק וירא מעיר. נמלט ויאבד מיצקב, ואם מושבתך, חזקה ויאמר: משלו את וישא הקיני, את וירא יאבד וזרעו עמלק, את־עוג, וירא אותך. ישבו אשור ערמה, קן לבעור יהיה ואם קנך את בסלע תשים מיד ויצא האלהים? אלה ישים כאשר יחיה מי אוי, אוי, ויאמר: את־משלו וישא אל שב וילך, בלעם ויקם יאבדו. אחד בלב והם לעברים וירעו לאשור וירעו כתיים לדרכו. הלך ובלק מקומו,

## כה

זבחי אל אותם קראו והן מואב בנות אל לזנות העם ויחל בשטים, ישראל ויחן פער, לבעל ישראל ויצמד לגוליהן. וישתחוו מזבחיהן, העם ויאכל גלוליהן, אותם והוקע העם את־כל־ראשי קח אל־משה יהוה ויאמר בישראל. יהוה אף ויחן ישראל, לשבטי משה ויאמר מישראל: אף־יהוה חרון וישב השמש נגד ליהוה ויבא בא ישראל מבני איש והנה פער. לבעל המחנך את־קרובו איש הרגו פתח אצל בכו והם ישראל, בני כל־עדת ולפני משה לפני אל־המדינית את־אחיו רמח ויקח העדה, מתוך ויקם הכהן, בן־אהרן בן־אלעזר פינחס וירא העדות: אהל האיש את שניהם, את ודקר הקבה, אל הישראלי האיש אחרי נכנס בידו. המתים ויהיו ישראל. מבני המגפה ותעצר רחמה, דרך האשה ואת הישראלי אלה. ועשרים ארבעה במגפה

את־חמתי השבית הכהן בן־אהרן בן־אלעזר פינחס לאמר: אל־משה יהוה וידבר בקנאתי. ישראל את־בני כליתי ולא בתוכם, את־קנאתי בקנאו ישראל, בני מעל כהנת ברית אחריו ולזרעו לו והיתה שלום. ברית לו נותן אני הנה אמרתי, ככה המכה הישראלי האיש ושם ישראל. בני על ויכפר לאלהיו קנא אשר תחת עולם, האשה ושם שמעון. משפחת בית נשיא שלמון בן זמרי המדינית עם הכה אשר ממדין: היא משפחה בית אמות, עם שר צור בת כזבי המכה המדינית

והכו את־המדִינִים שָׁנָאוּ לְאֹמֶר: יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי דָבָר לֵאמֹר: אֶל־מֹשֶׁה יְהוֹה וַיְדַבֵּר  
בֶּת כֹּזֵבִי וּבִגְלָל פְּעוֹר בִּגְלָל אֶתְכֶם רְמוּ אֲשֶׁר בְּמִרְמָה, לְכֶם הֵם שׁוֹנְאִים כִּי אוֹתָם.  
פְּעוֹר.בִּגְלָל הַמִּכָּה בְּיוֹם הַמִּכָּה אַחֲוָתָם, מִדִּין נָשִׂיא

## כו

כָּל רֹאשׁ אֶת שָׂא לֵאמֹר: הִכְהֵן אֶלְעָזָר וְאֵל מֹשֶׁה אֵל יְהוֹה וַיְדַבֵּר הַמִּכָּה, אַחֲרֵי וַיְהִי  
בְּיִשְׂרָאֵל.צָבָא יֵצֵא כָּל אֲבֹתָם, לְבֵית וּמַעֲלָה שָׁנָה עֲשָׂרִים מִבֶּן יִשְׂרָאֵל בְּנֵי עֵדֹת

מִבֶּן לֵאמֹר יְרִיחוֹ לְעֻמַּת הַיַּרְדֵּן עַל מוֹאָב בְּעֶרְבוֹת הִכְהֵן וְאֶלְעָזָר מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר  
מִמְצָרִים. הַיִּצְאִים יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי אֶת־מֹשֶׁה, יְהוֹה צִוָּה כְּאֲשֶׁר וּמַעֲלָה, שָׁנָה עֲשָׂרִים  
לְאַסְרוֹן, הַפְּלוּאִי. עִם לְפָלוּא הַחֲנוּכִי, וְעִם חֲנוּךְ רֵאוּבֵן: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּכוֹר רֵאוּבֵן  
שְׁלֹשָׁה פְּקֻדֵיהֶם וַיְהִי רֵאוּבֵן, מִשְׁפְּחוֹת אֵלֶּה הַכֶּרְמִי. עִם לְכֶרְמִי, הָאֶסְרוֹנִי; עִם  
וּשְׁלֹשִׁים.מֵאוֹת וּשְׁבַע אֲלֶף וָאַרְבָּעִים

הֵם אֵלֶּה הָעֵדָה, קְרוּאֵי אֵלֶּה וְאַבִּירָם. וַדַּתִּן נְמוּאֵל אֱלִיאָב: וּבְנֵי אֱלִיאָב: פְּלוּא וּבְנֵי  
וּתְבַלַּע אֶת־פִּיָּה הָאָרֶץ וּפְתַחָהּ יְהוֹה. בְּמֶרֶד קֶרַח, בְּעֵדֹת אֶהֱרֹן וְעַל מֹשֶׁה עַל הַקָּמִים  
וַיְהִיו וּמֵאֲתָיִם, אֶת־הַחֲמִשִּׁים הָאֵשׁ אָכְלָה בְּאֲשֶׁר עָדְתוּ, בְּמוֹת וְאֶת־קֶרַח אוֹתָם  
מֵתוּ.לֹא קֶרַח וּבְנֵי לֵאוֹת.

הַיִּמִּינִי; מִשְׁפַּחַת לִימִין, הַנְּמוּאֵלִי; מִשְׁפַּחַת לְנְמוּאֵל, שְׁמַעוֹן: בְּנֵי עִם שְׁמַעוֹן, וּבְנֵי  
אֵלֶּה הַשְּׂאוּלִי. מִשְׁפַּחַת לְשֹׂאוֹל הַזִּרְחִי, מִשְׁפַּחַת לְזֶרַח הַיִּכִּינִי. מִשְׁפַּחַת לִיכִין,  
וּמֵאֲתָיִם.אֲלֶף וְעֲשָׂרִים שָׁנִים לְפְקֻדֵיהֶם, שְׁמַעוֹן מִשְׁפְּחוֹת

לְמִשְׁפַּחְתֵּיהֶם: יְהוּדָה בְּנֵי וַיְהִיו כִּנְעַן: בְּאָרֶץ וְאוּנָן עַר וַיְמַת וְאוּנָן, עַר יְהוּדָה וּבְנֵי  
בְנֵי וַיְהִיו הַזִּרְחִי. מִשְׁפַּחַת לְזֶרַח, הַפְּרָצִי; מִשְׁפַּחַת לְפָרֶץ, הַשְּׁלִנִי; מִשְׁפַּחַת לְשֹׁלָה,  
יְהוּדָה מִשְׁפְּחוֹת אֵלֶּה הַיִּמּוּנִי. מִשְׁפַּחַת לִימּוֹן, הַחֲצֵרוֹנִי; מִשְׁפַּחַת לְחֲצֵרוֹן, פָּרֶץ:  
מֵאוֹת.וּחֲמִשׁ אֲלֶף וּשְׁבַעִים שָׁשָׁה פְּקֻדֵיהֶם, לְפִי

הַפּוּנִי. מִשְׁפַּחַת לְפּוּאָה, הַתּוּלְעִי; מִשְׁפַּחַת לְתוּלַע, לְמִשְׁפַּחְתֵּיהֶם: יִשְׁשֹׁכָר וּבְנֵי



לפקדיהם, יששכר משפחות אלה השמרמי. העם לשמרם, הישובי; העם לישוב, מאות. וארבע אלה וששים ארבעה

האלוני משפחת לאלון הסרדי משפחת לסרד משפחותיהם לפי זבולון בני וחמש אלה וששים לפקדיהם, זבולון משפחות אלה האללילי: משפחת לאלליל מאות.

משפחת לשוני, החגי; משפחת לחגי, הצפוני; משפחת לצפון, למשפחתם: גד בני העם לאריאל, הארואדי; העם לארוד, האדי. העם לאדי, האזני; העם לאזני, השוני. מאות: וחמש אלה וארבעים ארבעה לפקדיהם, בני-גד משפחות אלה האריאלי.

הישואי; משפחת לישוא, הימיני; משפחת לימין, משפחותיהם: לפי אשר בני ושם המלכיאלי. עם למלכיאלי, הכוברי; עם לכובר, הכריעי: משפחת לבריעה, וארבע אלה וארבעים שלשה לפקדיהם אשר משפחות אלה שרה: בת-אשר מאות:

ואפרים. מנשה משפחותיהם, לפי יוסף בני

משפחת לגלעד, את-גלעד; הוליד ומכיר המכירי, משפחת למכיר, מנשה: בני החלגי: משפחת לחלג האחיעזרי משפחת אחיעזר גלעד בני ואלה הגלעדי. הסומארי, משפחת לסומאר השכמי. עם לשכם, העשריאלי; עם לעשריאלי, ואלה אס-בנות, כי בנים לו היו לא בן-חפר ולצלפחד העפרי. משפחת ולעפר מנשה משפחות אלה ותרח: ומלכה וחגלה ונעה מחלה צלפחד: בנות שמות מאות. ושבע אלה וחמשים שנים לפקדיהם,

בני אלה התחני: משפחת לתחן השותלחי, משפחת לשותלח אפרים, בני ואלה אלה ושלושים שנים לפקדיהם, אפרים משפחות אלה העדני: עם לעדן, שותלח למשפחותיהם. יוסף בני משפחות אלה מאות. וחמש

האשבלי; משפחת לאשבלי, הבלעי; משפחת לבלע, משפחותיהם: לפי בנימן בני

האחירמי.משפחת לאחירם,

העם ולנעמן האדרי, העם לאדר ונעמן, אדר בלע בני ויהיו הסופנים. עם לסופן,  
וחמש אלה ושלשים חמשה לפקדיהם למשפחותיהם, בנימן בני אלה הנעמני.  
מאות:

למשפחותיהם: דן משפחות אלה השוחמי, משפחת לשוחם למשפחותיהם, דן ובני  
מאות:וארבע אלה ושלשים ארבעה לפקדיהם, השוחמי כל-משפחות

ליסר, הגוני. משפחת לגוני, היחצאלי; משפחת ליחצאל, למשפחתם: נפתלי בני  
אלה ארבעים לפקדיהם, נפתלי משפחות אלה השלומי. עם לשלום, היסרי; עם  
מאות.ושלש

ושלשים.מאות ושבע ואלה אלה שש-מאות ישראל: בני פקדת זאת

לרבים השמות מספר לפי לרשת הארץ תחלק לאלה לאמר: אלימשה יהודה וידבר  
תנתן נפקדו, כאשר אחד, לכל נחלתם. את תמעיט ולמעטים הנחלה, את תרבה  
מן יירשו. אבותיהם אבות שבטי לפי לשמות, הארץ תחלק גורלות על-פי נחלתם.  
והמעטים.הרבים בין נחלתם את תחלק הגורל

הקהתי; משפחת לקהת, הגרשני; משפחת לגרשון, משפחותיהם: לפי לוי ובני  
משפחת הלבני, משפחת לוי, בני משפחות אלה המררי. משפחת למררי,  
אשתו ושם עמרם. את הוליד וקהת המושי, ומשפחת הקרחי, משפחת ההברוני,  
משה ואת אהרן את לעמרם ותלד במצרים, ללוי אלה ילדה אשר לוי, בת יוכבד,  
ואביהוא נדב וימת ואיתמר: ואלעזר ואביהוא נדב לאהרן ויהיו אחותם. מרים ואת  
אלה, ועשרים שלשה מפקדתם ויהיו סיני. במדבר יהודה לפני זרה אש בהקריבם  
נחלה להם נתן לא כי ישראל, בני בתוך התפקדו לא כי ומעלה, חדש מבין זכר כל  
ישראל.בני בתוך

מואב, בערבות ישראל בני את פקדו אשר הכהן, ואלעזר משה של הפקדה וזאת

אשר ואהרן, משה עלידי מן הפקודים איש היה לא ובאלה ירחו. כנגד הירדן על ולא במדבר, תמותו מות להם: יהוה אמר כי סיני. במדבר ישראל את־בני פקדו: נון. בן ויהושע יפנה בן כלב מלבד אחד, לא אף מהם נשאר

## כז

ואלה יוסף, לבני מנשה מעם מכיר בן גלעד בן חפר בן צלפחד בנות ותקרבה אלעזר ולפני משה לפני ותעמדנה ותרצה. ומלכה וחגלה ונעה מחלה שמותיהן: מת אבינו ותאמרנה, העדות, אהל פתח על העדה כל ולפני הנשיאים ולפני הכהן בקטאו כי קרח, בעדת יהוה לפני המתקהלת העדה בתוך היה לא והוא במדבר, אחזה לנו תנו בן. לו אין כי עמו, מתוך אבינו שם ימחה אל לו. היו לא ובנים מת, יהוה לפני משפטם את משה ויבא אבינו. אחי בתוך

להן תתן נחלה אחזת מתנת דברו. צלפחד בנות בן אמר, אל־משה יהוה וידבר איש לאמר, תדבר. ישראל ולבני להן. אביהן את־נחלת והעברת אביהן, אחי בתוך הנחלה את תתנו בת, לו אין ואם לבתו, את־נחלתו והעברתם לו, אין ובן ימות כי לאביו, אחים אין ואם אביו. לאחי הנחלה את תתנו אחים, לו אין ואם לאחיו לבני זאת והיתה אתה, וירש ממשפחתו, אליו הקרוב לשארו נחלתו את ונתתם את־משה. יהוה צוה כאשר משפט, לחקת ישראל

את־ארץ וראה נבו הר הזה הירדן בעבר אשר אליההר עלה אל־משה יהוה ויאמר אתה, גם עמד אל ונאספת אותה, וראית באחזה ישראל לבני נתן אני אשר כנען בהתנגד צן, במדבר את־דברי עברתם כי ההר. בהר אחיד אהרן נאסף כאשר מריבה מי הוא זה לפניהם, על־המים אותי הקדשתם לא אותי, להקדיש העדה איש בשר וכל הרוחות אל־הי יהוה יפקד אל־יהוה משה ויאמר צן: במדבר בקדש אותם יביא ומי אותם יוציא ומי לפניהם יבוא ומי לפניהם יצא מי הזאת העדה על לך קח לאמר: משה אל יהוה וידבר רועה להן אין אשר כצאן יהוה עדת תהיה ולא לפני אותו והעמדת עליו. ידך את וסמכת בו, רוח אשר איש נון, בן יהושע את עליו, מכבודך ונתת לפניהם. עליו וצוית העדה, כל לפני אותו וצוית הכהן, אלעזר את־משפט אותו וישאלו יעמד, הכהן אלעזר ולפני ישראל. בני לו ישמעו למען וכל־העדה. יחדו ישראל ובני הוא יבאו ועל־פיו יצאו על־פיו יהוה, לפני האורים

הכהן אֶלְעָזָר לִפְנֵי וַיַּעֲמִידֵהוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיִּקַּח יְהוָה, אֹתוֹ צֹוֶה כַּאֲשֶׁר מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ  
אֶת־מִשְׁהֵיהוָה צֹוֶה כַּאֲשֶׁר וַיִּצְוֵהוּ עָלָיו אֶת־יָדָיו וַיִּשָּׂם כְּלִי־הַעֲדָה וְלִפְנֵי

## כח

לֵאמֹר: אֲלֵיהֶם וְאֶמְרַת יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי צֹוֶה לֵאמֹר: אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיְדַבֵּר  
בְּמוֹעֲדֵי. לִי לְהַקְרִיב תִּשְׁמְרוּ נִיחוּחֵי לָרִיחַ אֶת־קַרְבָּנוֹתֵי אֶת־מִתְּנוֹתֵי, אֶת־מִתְּנוֹתֵי,  
תְּמִימִים שְׁנֵה בְּנֵי כְּבָשִׂים לִיהוָה, תִּקְרִיבוּ אֲשֶׁר הַקַּרְבָּנוֹת אֵלֶּה אֲלֵיהֶם: וְאֶמְרַת  
תַּעֲשֶׂה הַשָּׁנִי וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ בַּבֶּקֶר, תַּעֲשֶׂה הָאֶחָד אֶת־הַכֶּבֶשׂ תְּמִיד. לַעֲלֹה לַיּוֹם שְׁנַיִם  
לָעֶרֶב:

תְּמִיד, עֹלֹת הַהֵיחַל: בְּרִבְעִיעִית בִּשְׁמֹן בְּלוּלָה לְקַרְבֵּן סֹלֶת הָאִיפָה עֲשִׂירִית אֶת וְתַעֲשֶׂה  
בַּקֹּדֶשׁ הָאֶחָד, לַכֶּבֶשׂ הַהֵיחַל הַרְבִּיעִי וְנִסְכּוֹ לִיהוָה. נִיחוּחַ לָרִיחַ סִינִי בְּהָר הַנֶּעֱשֶׂה  
תַּעֲשֶׂה וְכִנְסָכּוֹ כְּמִנְחָתוֹ בָּעֶרֶב, תַּעֲשֶׂה הַשָּׁנִי הַכֶּבֶשׂ וְאֵת לִיהוָה שֶׁכֶּר נֶסֶךְ תִּסְדֹּף  
וְשְׁנֵי תְּמִימִים, שְׁנֵה בְּנֵי כְּבָשִׂים שְׁנֵי תִקְרִיבוּ הַשֶּׁבֶת וּבִיּוֹם לִיהוָה. נִיחוּחַ לָרִיחַ  
הַעֲלֹה עַל בִּשְׁבָּתוֹת שְׁבָתוֹת עֹלֹת וְנִסְכּוֹ. לְמִנְחָה בִּשְׁמֹן בְּלוּלָה סֹלֶת עֲשָׂרִים  
וְנִסְכּוֹ הַתְּמִיד

בְּנֵי־שְׁנֵה כְּבָשִׂים אֶחָד, וְאֵיל שְׁנַיִם, מִן־הַבֶּקֶר פָּרִים לִיהוָה, עֹלֹה תִקְרִיבוּ וּבִכְרֹדִשִׁים  
עֲשָׂרִים וְשְׁנֵי הָאֶחָד, לִפְרֹ בִּשְׁמֹן בְּלוּלָה סֹלֶת עֲשָׂרִים שְׁלֹשָׁה תְּמִימִים. שְׁבָעָה  
לַכֶּבֶשׂ בִּשְׁמֹן בְּלוּלָה סֹלֶת הָעֲשִׂירִית עֲשִׂירִית הָאֶחָד לֵאֵיל בִּשְׁמֹן בְּלוּלָה סֹלֶת  
הָאֶחָד, לַעֲגֹל יִהְיֶה הַהֵיחַל חֲצִי שְׁלֹשָׁה: נֶסֶךְ לִיהוָה. קַרְבֵּן נִיחוּחַ רִיחַ זֶבַח הָאֶחָד,  
זֹאת יֵין, הָאֶחָד לַכֶּבֶשׂ יִהְיֶה הַהֵיחַל וּרְבִיעִית הָאֶחָד. לֵאֵיל יִהְיֶה הַהֵיחַל וְשְׁלִישִׁית  
הַשָּׁנֵה. לְחֹדֶשִׁי מִחֹדֶשׁ חֹדֶשׁ הַעֲלֹה

וְנִסְכּוֹ יַעֲשֶׂה הַתְּמִיד עַל־עֹלֹת לִיהוָה לְחֹטָאת אֶחָד עֲזִים וְגֹדִי

עֲשֶׂה הַחֲמִשָּׁה וּבִיּוֹם לִיהוָה. פֶּסַח לְחֹדֶשׁ יוֹם עֲשֶׂה בְּאַרְבָּעָה הָרִאשׁוֹן וּבְחֹדֶשׁ  
לָכֶם, יִהְיֶה קֹדֶשׁ מִקְרָא הָרִאשׁוֹן וְהַיּוֹם תֹּאכְלוּ. מִצּוֹת יָמִים שְׁבַעַת חֹג, הִזָּה לְחֹדֶשׁ  
שְׁנַיִם, מִן־הַבֶּקֶר פָּרִים לִיהוָה, קַרְבֵּן עֹלֹת וְהַקְרִבְתֶּם תַּעֲשֶׂה. לֹא עֲבָדָה מְלֹאכֶת כָּל

בְּלוּלָה סֵלֶת וּמִנְחָתָם לָכֶם: יִהְיוּ תְּמִימִים שְׂבָעָה, בְּנִי־שָׁנָה כְּבָשִׁים אֶחָד, אֵיל עֲשִׂירֵית עֲשִׂירֵית הָאֶחָד. לֹאִיל עֲשָׂרָנִים וּשְׁנֵי הָאֶחָד לְפָר עֲשָׂרָנִים שְׁלֹשָׁה בִּשְׁמֹן, עָלֵיכֶם לְכַפֵּר לַחֲטָאת אֶחָד עֲזִים וּגְדֵי הַכְּבָשִׁים. לְשִׁבְעַת הָאֶחָד, לְכַבֵּשׁ תַּעֲשֶׂה יָמִים, שְׂבָעַת לַיּוֹם תַּעֲשׂוּ כִּכָּה תָּמִיד. עַלֹּת הִיא אֲשֶׁר הַבֶּקֶר, שֶׁל הַתָּמִיד עַלֹּת מִלְּבַד הַשְּׂבִיעִי וְהַיּוֹם אֶת־נִסְכּוֹ. תַּעֲשֶׂה הַתָּמִיד עוֹלֹת עַל לִיהוָה, נִיחוּחַ לְרִיחַ קָרְבָּן מִתְּנָה בּוֹ. תַּעֲשׂוּ לֹא עֲבֹדָה מְלֹאכֶת כָּל לָכֶם, קֹדֶשׁ מִקְרָא יִהְיֶה

מִקְרָא־קֹדֶשׁ בְּשִׁבְעַתֵּיכֶם, לִיהוָה חֲדָשָׁה מִנְחָה תִּקְרִיבוּ כְּאֲשֶׁר הַבְּכוֹרִים, וּבִיּוֹם פָּרִים לִיהוָה, נִיחוּחַ לְרִיחַ עֲלוֹת וְהַקְרִבְתֶּם תַּעֲשׂוּ. לֹא עֲבֹדָה מְלֹאכֶת כָּל לָכֶם, יִהְיֶה סֵלֶת שְׁלֹהֶם הַמִּנְחָה תְּמִימִים. שְׂבָעָה בְּנִי־שָׁנָה כְּבָשִׁים אֶחָד, אֵיל שְׁנַיִם, בְּנִי־בֶקֶר עֲשִׂירֵית הָאֶחָד. לֹאִיל עֲשָׂרָנִים וּשְׁנֵי הָאֶחָד, לְפָר עֲשָׂרָנִים שְׁלֹשָׁה בִּשְׁמֹן, בְּלוּלָה עָלֵיכֶם, לְכַפֵּר לַחֲטָאת אֶחָד עֲזִים וּגְדֵי הַכְּבָשִׁים. לְשִׁבְעַת הָאֶחָד, לְכַבֵּשׁ עֲשִׂירֵית וְאֶת־נִסְכֵּיהֶם לָכֶם, יִהְיוּ תְּמִימִים לִי, תַּעֲשׂוּ שְׁלֹהֶם וְאֶת־זֶבַח הַתָּמִיד עַלֹּת מִלְּבַד

## כט

לֹא עֲבֹדָה מְלֹאכֶת כָּל לָכֶם. יִהְיֶה קֹדֶשׁ מִקְרָא לַחֲדָשׁ, בָּאֶחָד הַשְּׂבִיעִי, וּבַחֲדָשׁ בְּיָבֶקֶר, אֶחָד פֶּר לִיהוָה, נִיחוּחַ לְרִיחַ עֲלוֹת וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם. יִהְיֶה תְּרוּעָה יוֹם תַּעֲשׂוּ, בִּשְׁמֹן, בְּלוּלָה סֵלֶת שְׁלֹהֶם הַמִּנְחָה תְּמִימִים. שְׂבָעָה בְּנִי־שָׁנָה כְּבָשִׁים אֶחָד, אֵיל לְכַבֵּשׁ עֲשִׂירֵית עֲשִׂירֵית הָאֶחָד. לֹאִיל עֲשָׂרָנִים וּשְׁנֵי הָאֶחָד, לְפָר עֲשָׂרָנִים שְׁלֹשָׁה עֲלוֹת מִלְּבַד עָלֵיכֶם לְכַפֵּר לַחֲטָאת אֶחָד עֲזִים וּגְדֵי הַכְּבָשִׁים. לְשִׁבְעַת הָאֶחָד, לְרִיחַ כְּמִשְׁפָּטָם, וְנִסְכֵּיהֶם וְזִבְחֵיהֶם הַתָּמִיד וְהָעֹלָה וְנִסְכֵּיהֶם, וְזִבְחֵיהֶם הַחֲדָשׁ לִיהוָה. נִיחוּחַ

לֹא מְלֹאכָה וְכָל נִפְשֵׁתֵיכֶם, אֵת וַעֲנִיתֶם לָכֶם, יִהְיֶה קֹדֶשׁ מִקְרָא הַזֶּה לַחֲדָשׁ וּבְעָשׂוֹר מִן־הַבֶּקֶר, אֶחָד פֶּר לִיהוָה: קִרְבָּנוֹת לִיהוָה, נִיחוּחַ לְרִיחַ עֲלוֹת וְהַקְרִבְתֶּם תַּעֲשׂוּ. בִּשְׁמֹן, בְּלוּלָה סֵלֶת מִנְחָתָם לָכֶם. יִהְיוּ תְּמִימִים שְׂבָעָה; בְּנִי־שָׁנָה כְּבָשִׁים אֶחָד, אֵיל לְכַבֵּשׁ עֲשִׂירֵית עֲשִׂירֵית הָאֶחָד. לֹאִיל עֲשָׂרָנִים וּשְׁנֵי הָאֶחָד, לְפָר עֲשָׂרָנִים שְׁלֹשָׁה חֲטָאת מִלְּבַד עָלֵיכֶם, לְכַפֵּר לַחֲטָאת אֶחָד עֲזִים וּשְׂעִיר הַכְּבָשִׁים. לְשִׁבְעַת הָאֶחָד, לִיהוָה אֲשֶׁה נִיחוּחַ לְרִיחַ כְּמִשְׁפָּטָם וְנִסְכָּה מִנְחָתָה הַתָּמִיד וְעֹלֹת הַכִּפָּרִים

מִלֹּאכֶת כָּל לֶכֶם, יִהְיֶה קֹדֶשׁ מִקְרֵא הַזֶּה הַשְּׁבִיעִי לַחֹדֶשׁ עֶשֶׂר הַחֲמִשָּׁה וּבַיּוֹם  
לְרִיחַ קֶרֶבֶן עֲלוֹת וְהַקֶּרְבָּתִם יָמִים שִׁבְעַת לַיהוָה חַג אֹתוֹ וְחַגְתֶּם תַּעֲשׂוּ, לֹא עֲבַדְהָ  
כְּבָשִׁים שְׁנִיִּם, אֵילִים עֶשֶׂר, שְׁלֹשָׁה מִן־הַבָּקָר פָּרִים הָרֵאשׁוֹן בַּיּוֹם לַיהוָה, נִחוּחַ  
שְׁלֹשָׁה בַשָּׁמֶן: בְּלוּלָה סֵלֶת קֶרֶבֶנוֹתֵיהֶם יִהְיוּ: תְּמִימִם עֶשֶׂר, אַרְבָּעָה בְּנֵי־שָׁנָה  
שְׁנֵי עַל הָאֶחָד לְאֵיל עֲשָׂרֹנִים וּשְׁנֵי הַפָּרִים, עֶשֶׂר לְשְׁלֹשָׁה הָאֶחָד לַפָּר עֲשָׂרֹנִים  
עֲזִים וּגְדֵי הַכְּבָשִׁים. עֶשֶׂר אַרְבָּעָה עַל הָאֶחָד, לְכָבֶשׂ עֲשִׂירִית עֲשִׂירִית הָאֵילִים.  
וְנִסְפִּיהֶם זִבְחֵיהֶם הַתְּמִיד, עֲלֹת מִלֶּבֶד לַחֲטָאת, אֶחָד

עֶשֶׂר אַרְבָּעָה שָׁנָה בְּנֵי כְּבָשִׁים שְׁנִיִּם, אֵילִים עֶשֶׂר, שְׁנֵים עָגָלִים הַשְּׁנִי וּבַיּוֹם  
הַשְּׁוֹאֵתִם. לִפִּי מִסְפָּרָם, לִפִּי וּלְכָבֶשִׁים וְלֹאֵילִים לְעָגָלִים וְנִסְכָּם קֶרֶבֶנָם תְּמִימִם.  
עִמְלֶבֶד לַחֲטָאת, אֶחָד עֲזִים וּגְדֵי

עֶשֶׂר אַרְבָּעָה שָׁנָה בְּנֵי כְּבָשִׁים שְׁנִיִּם, אֵילִים עֶשֶׂר, אֶחָד עָגָלִים הַשְּׁלִישִׁי בַּיּוֹם  
מִסְפָּרָם, לִפִּי וּלְכָבֶשִׁים וְלֹאֵילִים לְעָגָלִים שְׁלֹהֶם וְהַנִּסְךְ שְׁלֹהֶם הַקֶּרֶבֶן תְּמִימִם.  
זִבְחֵיהֶם הַתְּמִיד, עֲלֹת מִלֶּבֶד לַחֲטָאת, אֶחָד עֲזִים וּגְדֵי שְׁלֹהֶם. הַהֲשֹׂאָה לִפִּי  
וְנִסְפִּיהֶם.

תְּמִימִים: עֶשֶׂר אַרְבָּעָה שָׁנָה בְּנֵי כְּבָשִׁים שְׁנִיִּם, אֵילִים עֶשֶׂרָה, עָגָלִים הָרִבְעִי בַּיּוֹם  
לִפִּי מִסְפָּרָם, לִפִּי וּלְכָבֶשִׁים, וְלֹאֵילִים, לְעָגָלִים, שְׁלֹהֶם וְהַנִּסְכִּים שְׁלֹהֶם הַזִּבְחִים  
וְנִסְפִּיהֶם. זִבְחֵיהֶם הַתְּמִיד, עֲלֹת מִלֶּבֶד לַחֲטָאת, אֶחָד עֲזִים וּגְדֵי הַשְּׁוֹאֵתִם.

תְּמִימִים. שָׁנָה בְּנֵי כְּבָשִׁים עֶשֶׂר אַרְבָּעָה אֵילִים, שְׁנֵי עָגָלִים, תִּשְׁעָה הַחֲמִישִׁי בַּיּוֹם  
וּלִפִּי מִסְפָּרָם לִפִּי וּלְכָבֶשִׁים, וְלֹאֵילִים לְעָגָלִים שְׁלֹהֶם וְהַנִּסְכִּים שְׁלֹהֶם הַזִּבְחִים  
וְנִסְפִּיהֶם. זִבְחֵיהֶם הַתְּמִיד, עֲלֹת מִלֶּבֶד לַחֲטָאת, אֶחָד עֲזִים וּשְׁעִיר הַשְּׁוֹאֵתִם.

תְּמִימִים. שָׁנָה בְּנֵי כְּבָשִׁים עֶשֶׂר אַרְבָּעָה אֵילִים, שְׁנֵי עָגָלִים, שְׁמוֹנֶה הַשְּׁשִׁי בַּיּוֹם  
וּלִפִּי מִסְפָּרָם לִפִּי וּלְכָבֶשִׁים, וְלֹאֵילִים לְעָגָלִים שְׁלֹהֶם וְהַנִּסְכִּים שְׁלֹהֶם הַזִּבְחִים  
וְנִסְפִּיהֶם. זִבְחֵיהֶם הַתְּמִיד, עֲלֹת מִלֶּבֶד לַחֲטָאת, אֶחָד עֲזִים וּגְדֵי הַשְּׁוֹאֵתִם.

תְּמִימִים: שָׁנָה בְּנֵי כְּבָשִׁים עֶשֶׂר אַרְבָּעָה אֵילִים, שְׁנֵי עָגָלִים, שִׁבְעָה הַשְּׁבִיעִי בַּיּוֹם  
וּלִפִּי מִסְפָּרָם לִפִּי וּלְכָבֶשִׁים, וְלֹאֵילִים לְעָגָלִים שְׁלֹהֶם וְהַנִּסְכִּים שְׁלֹהֶם הַזִּבְחִים

וביום ונספיהם זבחיהם התמיד, עלת מלבד לחטאת, אחד עזים וגדי השואתם.  
לריח עלות ותקריבו בו. תעשו לא עבדה מלאכת כל לכם, תהיה עצרת השמיני  
תמימים. שבעה שנה בני כבשים אחד, איל אחד, פר ליהוה: קרבנות ניחוח,  
סדרם. ולפי מספרם לפי ולכבשים, ולאיל לעגל שלהם והנסכים שלהם הזבחים  
ונספיהם זבחיהם התמיד, עלת מלבד לחטאת, אחד עזים וגדי

וזבחים ועלותיכם ונדבותיכם נדריכם מלבד במועדיכם, ליהוה תעשו אלה  
ושלמיכם. ונספיהם

## ל

שרי אל משה וידבר משה את יהוה צוה אשר ככל ישראל בני אל משה וידבר  
או ליהוה נדר ידר כי איש יהוה צוה אשר הדבר זה לאמר ישראל לבני המטות  
מפיו יצא אשר כל דברו, את יחלל לא נפשו, על אסר יאסר או שבועה ישבע  
וישמע בנעוריה אביה בבית אסר תאסר או ליהוה נדר אשה ואם תדר יעשה.  
כל וקמו אביה, לה והחריש נפשה, על אסרה אשר אסריה ואת נדריה את אביה  
ביום אתה אביה ואם הניא לה, יקמו נפשה על אסרה אשר אסריה וכל נדריה,  
כי יסלח לה ויהוה יקומו לא על נפשה אסרה אשר ואסריה את כל נדריה שמעו  
אתה: אביה הניא

על נפשה אסרה אשר שפתיה מבטא כפי עליה, ונדריה לאיש תהיה ואם היה  
והאסרים כל נדריה יקומו וכן ישמע, אשר ביום לה ויחריש אישה ואם ישמע  
ואסריה נדריה כל שמעו, ביום אישה יפר הפר ואם יקומו. על נפשה אסרה אשר  
לה יסלח ויהוה אותם, הפר אישה כי יקומו, לא נפשה על אסרה אשר

אישה בבית ואם אף עליה: יקום נפשה על תדר אשר כל וגרושה אלמנה ונדר  
לה, הנדר ולא לה והחריש אישה וישמע בשבועה, על נפשה האסר או נדרה, היה  
אישה יפר הפר ואם עליה יקמו נפשה על אסרה אשר אסריה וכל נדריה כל וקמו  
ויהוה הפרם, אישה יקום, לא נפשה ולאסר לנדריה שפתיה מוצא כל שמעו, ביום  
ואם יפרנו ואישה יקימו אישה נפש, לענות אסר וכל שבועת כל נדר לה. יסלח

עליה אשר ואת־אסריה את־כַּל־נַדְרִיהָ לָהּ וְהַקִּים לְיוֹם, מִיּוֹם לֵה יַחְרִישׁ הַחֲרָשׁ  
שְׁמָעוּ, אַחֲרֵי אַתֶּם אִישׁוּהָ יִפְר הַפֶּר וְאִם שָׁמַע. אֲשֶׁר בְּיוֹם לֵה הַחֲרִישׁ כִּי לָהּ, יָקִים  
אֵב וּבִין לְאִשְׁתּוֹ, אִישׁ בֵּין אֶת־מִשְׁהָ, יִהְיֶה צִוָּה אֲשֶׁר הַחֲקִים אֵלָה עֲוֹנָה. אֵת וְנִשְׂא  
אֲבִיהָ: בְּבֵית בְּנֵעוּרֶיהָ לְבָתוֹ

## לא

וְאַחֲרֵי הַמִּדְּיָנִים, מֵאֵת יִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֶת־נִקְמַת נָקָם לֵאמֹר: אֵל־מִשְׁהָ יִהְיֶה וַיִּדְבֹּר  
מִלְחָמָה וַיַּעֲרְכוּ אֲנָשִׁים מִכֶּם הַחֲלִיצוּ לֵאמֹר: הָעַם אֵל מִשְׁהָ וַיִּדְבֹּר אֶל־עַמָּךְ. תִּאֲסֹף  
מִכָּל אֶלֶף שָׁבֹט, מִכָּל אֶלֶף לְמִדִּין יִהְיֶה מֵאֵת נִקְמָה לְתַת מִדִּין, עַל יִהְיֶה לְפָנֶי  
מִכָּל אֶלֶף יִשְׂרָאֵל מֵאֶלְפֵי וַיִּמְנֹו לְמִלְחָמָה. שָׁלְחוּ יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי שְׁבִטֵי מִכָּל שָׁבֹט,  
אֶלֶף לְמִטָּה אֶלֶף מִשְׁהָ אוֹתָם וַיִּשְׁלַח לְמִלְחָמָה: חֲלוּצִים אֶלֶף עֶשֶׂר שָׁנִים שָׁבֹט,  
וְחִצּוֹצְרוֹת הַקֹּדֶשׁ וְכָלִי הַכֹּהֵן בֶּן־אַהֲרֹן בֶּן־אֱלֶעָזָר וְאֶת־פִּינְחָס חֵילָם עִם לְמִטָּה  
בְּיָדָם הַתְּרוּעָה

וְאֶת־מַלְכֵי כָל־זָכָר: וַיַּהֲרֹגוּ אֶת־מִשְׁהָ, יִהְיֶה צִוָּה כַּאֲשֶׁר עַל־מִדִּין, מִלְחָמָה וַיַּעֲרְכוּ  
וְאֶת־רֹבֶעַ, וְאֶת־חֹר וְאֶת־צֹר וְאֶת־רָקִם וְאֶת־אֹי עַם־חֲלָלִיהֶם, יַחַד הָרְגוּ מִדִּין  
נָשִׁי אֵת וְשָׁלְלוּ עַם־חֲלָלִיהֶם. בַּחֲרָב הָרְגוּ בֶן־בָּעוֹר וְאֶת־בָּלָעַם מִדִּין, מַלְכֵי חֲמִשָּׁה  
וְאֵת שָׁלְלוּ חֵילָם וְאֵת נִכְסֵיהֶם כָּל וְאֵת בְּהֵמָתָם וְאֵת מִטְּלָטְלֵיהֶם וְאֵת מִדִּין  
אֶת־כָּל־בְּזֻתָם וַיִּקְחוּ בָּאֵשׁ. שָׁרְפוּ כָל־חֲצִירֵיהֶם וְאֵת בְּמוֹשְׁבוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר כָּל־עֲרִיָּהֶם  
בְּנֵי כָל וְאֵל הַכֹּהֵן אֱלֶעָזָר וְאֵל מִשְׁהָ אֵל וַיָּבִיאוּ וְעַד־בְּהֵמָה: מֵאֲדָם וְאֶת־כָּל־שָׁלָלָם  
עַל אֲשֶׁר מוֹאָב עֲרֹבוֹת אֵל הַמַּחֲנֶה אֵל הַבָּזָה וְאֵת הַשָּׁלָל וְאֵת הַשְּׁבִי אֵת יִשְׂרָאֵל  
לְמַחֲנֶה. מַחוּץ אֵל לְקִרְאָתָם הָעֵדָה שָׂרִי וְכָל הַכֹּהֵן וְאֱלֶעָזָר מִשְׁהָ וַיֵּצֵא לִירְחוֹ: הֵיָרְדָן  
מִמַּעֲרֹכַת הַבָּאִים הַמֵּאוֹת וְשָׂרִי הָאֲלָפִים שָׂרִי הַחֵיל, פָּקוּדֵי עַל מִשְׁהָ וַיִּכְעַס  
יִשְׂרָאֵל לְבָנֵי הָיו כִּי אֵלָה נִקְבָּה כָּל הַחַיִּיתָם לָמָּה מִשְׁהָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר הַמִּלְחָמָה.  
בַּעֲדַת הַמִּגְפָּה וְתָהִי פָּעוֹר, בְּגָלָל יִהְיֶה מִדְּבָר וְלִהְתַּעֲלֵם לְהַסִּיר בָּלָעַם דְּבָר לְפִי  
וְאֵת הָרְגוּ. זָכָר מִשְׁכָּב יָדְעָה אֲשֶׁר אִשָּׁה וְכָל הַשָּׁלָל, בְּכָל זָכָר כָּל הָרְגוּ וְעַתָּה יִהְיֶה.  
שָׁבַעַת לְמַחֲנֶה מַחוּץ תַּחֲנוּ וְאַתֶּם לָכֶם: הַחַיּוֹ זָכָר מִשְׁכָּב יָדְעוּ לֹא אֲשֶׁר כָּל־הַנָּשִׁים  
וְהַשְּׁבִי אַתֶּם הַשְּׁבִיעִי, וּבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּיוֹם יִתְחַטָּא בְּחֵלָל וְהַנּוֹגַע הַהוֹרֵג כָּל יָמִים,  
תִּטְהַרוּ: עֵץ וְכָל־כָּלִי מַעֲזִים וְכָל־מִלְאָכָה עוֹר וְכָל־כָּלִי וְכָל־כִּסּוּי שָׁלָכֶם.



התורה חוקת זאת המלחמה: מקרב הבאים הצבא אנשי אל הכהן אלעזר ויאמר והעופרת והברזל והנחשת והכסף הזהב מן חוץ את־משה. יהוה ציוה אשר לא אשר וכל יתחטא, הנדה במי אך וטהר, באש יעבר אשר כל־דבר והבדיל, כן ואחרי וטהרתם השביעי ביום בגדיכם את וכבסתם במים. יעבר באש, יעבר המכנהאל תבאו

אתה בהמה ועד מאדם השבי מלקוח את־ראש שא לאמר: אלי־משה יהוה וידבר היוצאים הלוחמים בין השלל את וחלקתם העדה: אבות וראשי הכהן ואלעזר היוצאים המלחמה אנשי מאת ליהוה מכס ותפרישו העדה: כל ובין למלחמה, ומן הצאן ומן הבקר ומן הבהמה ומן האדם מן מאות, מחמש אחת נפש למערכה, בני וממחצית יהוה. תרומת את הכהן לאלעזר ונתת תקחו. ומחצית החמורים, ומכל החמורים ומן הצאן ומן הבקר ומן האנשים מן מחמשים אחד תקח ישראל יהוה.משכן את־משמרת השמרים ללויים אותם ונתת הבהמה,

שללו אשר השלל עדה ויהי את־משה: יהוה צוה באשר הכהן ואלעזר משה ויעש שנים ובקר, אלה. וחמשה ושבעים אלה מאות שש הצאן מן הלוחמים האנשים ידעו לא אשר הנשים מן אדם ונפשות אלה. ואחד ששים וחמורים, אלה. ושבעים למלחמה היוצאים חלק חצי ויהי אלה. ושלשים שנים הנפשות, כל זכר, משכב המס ויהי מאות. וחמש אלפים ושבעת אלה ושלשים מאות שלש הצאן, ממספר והמס אלה, ושלשים ששה ובקר, וחמשה שבעים שש־מאות הצאן מן ליהוה אחד ליהוה, והמס מאות, וחמש אלה שלשים וחמורים, ושבעים. שנים ליהוה, נפש.ושלשים שתים ליהוה, שלהן והמס אלה, עשרה שש אדם, ונפשות וששים

את־משה. ה צוה באשר הכהן, לאלעזר האלהים מתנת לה התרומה את משה ויתן העדה חצי ויהי הלוחמים האנשים מן משה חלק אשר ישראל בני של החצי מן ששה ובקר, מאות. וחמש אלפים ושבעת אלה ושלשים מאות שלש הצאן מן שש־עשרה אנשים, ונפשות מאות, וחמש אלה שלשים חמורים, אלה, ושלשים הבהמה, ומן האדם מן החמשים, מן אחד ישראל בני ממחצית משה ויקח אלה. את־משה.יהוה צוה באשר יהוה, משכן משמרת את השמרים ללויים אתם ויתן

ויאמרו המאות ושרי האלפים שרי החיל, על־אלפי כל־הממנים אל־משה ויגשו

מהם נפקד ולא אתנו, אשר הלוחמים האנשים את־מספר לקחו עבדיך אל־משה, וצמד וצמיד זהב כלי מצא אשר איש ליהוה, המנחה את והקרבתו אחד. לא אף את הכהן ואלעזר משה ויקח יהוה. לפני עלינו לכפר וכוננו, ואצעה וטבעת ששה ליהוה, הרימו אשר התרומה כל־הזהב ויהי מעשה. כלי כל מאתם, הזהב המאות. שרי ומאת האלפים שרי מאת שקלים, וחמשים מאות ושבע אלף עשר מאת הזהב את הכהן ואלעזר משה ויקח לעצמו. איש בזו הלוחמים והאנשים ישראל לבני זכרון מועד, אהל אל אתו ויביאו המאות, שרי ומאת האלפים שרי יהוה. לפני

## לב

גלעד, ארץ ואת יעזר ארץ את ויראו מאד, רב גד, ולבני ראובן לבני היה רב ומקנה ואל־אלעזר אל־משה ויאמרו גד, ובני ראובן בני ויגשו מקנה. מקום היה והמקום ואלעלה, וחשבון, ונמרה, ויעזר, ודיבון, עטרות, לאמר, העדה ואל־שרי הכהן היא, מקנה ארץ ישראל בני לפני יהוה מסר אשר הארץ ובעין. ונבו, ושבמה, לעבדיך הזאת הארץ תיתן בעיניך חן אם־מצאנו ויאמרו יש. מקנה ולעבדיך את־הירדן ואל־תעבירונו לאחזה

פה? תשבו ואתם למלחמה הלכים האחיהם ראובן, ולבני גד לבני משה ויאמר כן הלא להם? נתן יהוה אשר אליה ארץ מעבר ישראל בני את־לבב תסו ולמה לנחל ועלו בארץ? להתבונן ברנע מקדש אותם שלחתי כאשר אבותיכם עשו אשר אליה ארץ בוא לבלתי ישראל בני את־לב והסירו את־הארץ, והתבוננו אשכול האנשים יראו אם לאמר, וישבע ההוא, ביום אדני באפו ויכעס להם. יהוה נתן הרע, ואת הטוב את היודעים ומעלה, שנה עשרים מבן ממזרים, העולים האלה אחרי. הלכו לא כי וליעקב, וליצחק לאברהם נשבעתי אשר הארץ את

יהוה אף ויחר יהוה. אחרי הלכו כי נון, בן ויהושע המבדל, יפנה בן כלב אם כי יהוה לפני הרע העשים כל־הדור תם עד שנה ארבעים במדבר ויניעם בישראל יהוה אף חרון על עוד להוסיף חטאים, אנשים שגר אבותיכם, תחת קמתם הנה כל אל ותחטאו במדבר, אותו לעזוב עוד להוסיף מאחרי תשובו כי ישראל: על הזאת. העדה

נתחזק ואנחנו לטפנו. וערים למקננו פה נבנה צאן גדרות ויאמרו אליו ויגשו ותשב מקומם, אל אותם נוביל אשר עד ישראל, בני לפני ראשונים למשמרת אשר עד בתינו אל נשוב לא הארץ. יושבי מפני מבצרות בערים מטלטלינו כי והלאה, הירדן מעבר אתם נירש עוד ולא לנחלתו: איש ישראל, בני יתחלקו מזרחה. הירדן בעבר חלקינו את קבלנו

וכל למלחמה יהיה לפני תחלצו אם הזה, כדבר תעשו אם משה, אליהם ויאמר הארץ ותכבש מפניו אויבו ישמד אשר עד יהוה, לפני הירדן את יעברו חלוצים הארץ והיתה ומישראל, יהיה לפני נקיים והייתם תשובו, כן ואחר יהוה, לפני את ותדעו יהוה, לפני תחטאו כן, תעשו לא ואם יהוה. לפני לאחזה לכם הזאת ומכלאות למטלטליכם, ערים לכם ותבנו הרעות. אתכם תשיג כאשר חטאתכם תעשו. מפיהם היוצא ואת למקניהם,

מצוה. אדנינו כאשר יעשו עבדיך לאמר: אלי-משה גד ובני ראובן בני ויאמרו יעברו ועבדיך גלעד. בערי יהיו שלנו הבהמות וכל שלנו והנשים שלנו המטלטלין אמר. האדון כאשר המלחמה, אל יהוה לפני וערוכים חלוצים כלם

שבטי אבות שרי ואת ברנון יהושע ואת הכהן אלעזר את משה להם ויעמד כל הירדן, את אתכם גד ובני ראובן בני יעברו אם משה, אליהם ויאמר ישראל ארץ את להם ונתתם לפניכם, הארץ את וכבשתם יהוה, לפני למלחמה חלוצים ותעבירו יהוה, לפני המלחמה אל עמכם חלוצים יעברו לא ואם באחזה. הגלעד בתוכם ויתנחלו כנען, ארץ אל לפניכם מקניהם ואת נשיהם ואת כליהם את כן למשרתים, האדון יאמר אשר ככל לאמר: גד ובני ראובן בני ויענו כנען. בארץ לנו את-האחווה ותתנו כנען, אל-ארץ יהוה לפני חמושים נעבור אנחנו. נעשה הירדן. בעבר

ממלכת את יוסף בני מנשה שבט ולחצי ראובן ולבני גד לבני משה להם ויתן עם הערים ואת הארץ את הבשו, מלך עוג ממלכת ואת האמרי מלך סיחון ואת-ערער ואת-עטרות את-דיבון בנו גד ובני סביב: הארץ ערי גבולותיהן, וגדרות בצורות, ערים ואת-ביתרן, ואת-נמרס אותן. וירוממו ואת-יעזר, ואת-סופר ואת-בעלמעון ואת-קריתים ואת-אלעלה את-חשבון בנו ראובן ובני צאן:

וַיֵּלֶךְ בְּנוֹ. אֲשֶׁר הָעָרִים אֶת־שְׁמוֹת כְּשָׁמוֹתם וַיִּקְרְאוּ וְאֶת־שִׁבְמָה, הַמְּסַבֵּבוֹת  
אֶת מֹשֶׁה וַיִּתֵּן בָּהּ הַיֵּשֶׁב אֶת־הָאָמְרִי וַיֹּרֶשׁ וַיִּלְכְּדָהּ גִּלְעָדָה בֶּן־מְנַשֶּׁה בֶּן־מִכְיָ  
וַיִּקְרָא אֶת־חֻזִּיתִיהֶם וַיִּלְכְּדֵהוּ הַלֵּךְ בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיֹּאמֶר שָׁם. וַיֵּשֶׁב בֶּן־מְנַשֶּׁה, לְמַכִּיר הַגִּלְעָד  
עַל־שְׁמוֹ: נְבוֹת לָהֶן וַיִּקְרָא וְאֶת־כַּפְרִיָּה, אֶת־קַעֲת וַיִּקַּח הַלֵּךְ וְנָבוֹ יֹאמֶר: חֲזוּת אֶתֶּן

## לג

וְאֶהְרֹן. מֹשֶׁה בֵּיד לְצַבָּאוֹתָם מִצָּרִים מֵאָרֶץ יִצְחָק אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מִסְעֵי וְאֵלֶּה  
נִסְעוּ מִסְעֵיהֶם. מַחֲנוֹת וְאֵלֶּה יְהוָה, עַל־פִּי וְאֶת־מַחֲנֵיהֶם אֶת־מִסְעֵיהֶם מֹשֶׁה וַיִּכְתֹּב  
יִצְחָק הַפֶּסֶח, בְּמַחֲרַת הָרָאשׁוֹן, לְחֹדֶשׁ יוֹם עָשָׂר בַּחֲמִשָּׁה הָרָאשׁוֹן, בַּחֹדֶשׁ מֵרַעְמֶסס  
אֲשֶׁר כָּל־הַמַּתִּים אֶת מַהֶם קָבְרוּ וְהַמִּצָּרִים כָּל־הַמִּצָּרִים: לְעֵינֵי רַמָּה בֵּיד יִשְׂרָאֵל בְּנֵי  
יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וַיִּסְעוּ נִקְמָה יְהוָה עָשָׂה וּבִאֲלֵהֶם מִצָּרִים, בְּאָרֶץ כָּל־בְּכוֹר יְהוָה, הַכָּה  
הַמִּדְבָּר. מִן חֶלֶק הוּא אֲשֶׁר בְּבוֹתָן, וַיִּחְנוּ מִסְכּוֹת וַיִּסְעוּ בְּסִכּוֹת. וַיִּחְנוּ מֵרַעְמֶסס,  
וַיִּסְעוּ מִגְדוֹל: לִפְנֵי וַיִּחְנוּ צֶפּוֹן בַּעַל לִפְנֵי אֲשֶׁר אִירוֹת פִּי עַל וַיִּחְנוּ מְבוֹתָן יִצְחָק וְהֵם  
וַיִּחְנוּ בְּמִדְבָּר, יָמִים שְׁלֹשֶׁת דֶּרֶךְ וַיִּלְכוּ הַמִּדְבָּר, אֶל הַיָּם בְּתוֹךְ וַיַּעֲבְרוּ אִירוֹת מִנְּגִיד  
וְשִׁבְעִים מֵיִם עֵינָת עֲשָׂרָה שָׁתִּים וּבִאֵילִם אֵילָמָה וַיִּבְאוּ מִמֶּרְה וַיִּסְעוּ בְּפִיקְרִיאִים.  
סוּף מֵיִם וַיִּסְעוּ עַל־יַם־סוּף וַיִּחְנוּ מֵאֵילִם וַיִּסְעוּ הַמֵּיִם: עַל שֵׁם וַיִּחְנוּ תַּמְרִים גִּזְעֵי  
סִין בְּמִדְבָּר וַיִּחְנוּ

מֵאֵילִם וַיִּסְעוּ בְּאֵילִים. וַיִּחְנוּ מִרְפָּקָה וַיִּסְעוּ בְּרִפְיָדִים: וַיִּחְנוּ סִין מִמִּדְבָּר וַיִּסְעוּ  
סִינֵי בְּמִדְבָּר וַיִּחְנוּ מִרְפְּיָדִים וַיִּסְעוּ לְשִׁתוֹת. לְעֵם מֵיִם שֵׁם הִיא וְלֹא בְּרִפְיָדִים וַיִּחְנוּ  
בְּחִצְרוֹת וַיִּחְנוּ הַתְּאֹנָה מִקְבְּרוֹת וַיִּסְעוּ הַתְּאֹנָה. בְּקִבְרוֹת וַיִּחְנוּ סִינֵי מִמִּדְבָּר וַיִּסְעוּ  
בְּרִתְמָה: וַיִּחְנוּ מֵאֲשֵׁרוֹת וַיִּסְעוּ

מִלְבוֹנָה, וַיִּסְעוּ בְּלְבוֹנָה. וַיִּחְנוּ פָּרָץ, מִרְמוֹן וַיִּסְעוּ פָּרָץ. בְּרִמּוֹן וַיִּחְנוּ מִרְתְּמָה, וַיִּסְעוּ  
וַיִּסְעוּ בְּשִׁפְרִ: וַיִּחְנוּ מִמִּקְהֶלֶת וַיִּסְעוּ בְּמִקְהֶלֶת. וַיִּחְנוּ מִרְסָן, וַיִּסְעוּ בְּרִסָן. וַיִּחְנוּ  
וַיִּחְנוּ מִמִּקְהֶלֶת, וַיִּסְעוּ בְּמִקְהֶלֶת. וַיִּחְנוּ מִחֶרֶדֶת, וַיִּסְעוּ בְּחֶרֶדֶת: וַיִּחְנוּ מִשִּׁפְר  
מִמִּתְכָּה וַיִּסְעוּ בְּמִתְכָּה. וַיִּחְנוּ מִתְּרַח, וַיִּסְעוּ בְּתֶרַח. וַיִּחְנוּ מִקְטָאָת, וַיִּסְעוּ בְּקִטָּת:  
בְּבִנְיָה וַיִּחְנוּ מִמְּסוּרוֹת וַיִּסְעוּ בְּמְסוּרוֹת: וַיִּחְנוּ מִסְּלִמוֹנָה וַיִּסְעוּ בְּסְלִמוֹנָה: וַיִּחְנוּ  
גִּזְדָּה. בְּהֶר וַיִּחְנוּ מִבְּנִיָּה, וַיִּסְעוּ

מֵאֲבֵרָנָה וְיִסְעוּ בְּעֵבְרוֹנָה: וַיַּחֲנוּ מִעֲטֹבֶת וְיִסְעוּ בִּיטְבָתָה: וַיַּחֲנוּ גִדְגָד מְהֵרָ וְיִסְעוּ וַיַּחֲנוּ צִין, מִמַּדְבַּר וְיִסְעוּ צִין, בְּמַדְבַּר וַיַּחֲנוּ גִבְרָ, מִעֲצִיּוֹן וְיִסְעוּ גִבְרָ. בְּעֲצִין וַיַּחֲנוּ אֲדוֹם לְאֶרֶץ סְמוּךְ הַהָר בְּהָר וַיַּחֲנוּ מִקְדָּשׁ וְיִסְעוּ קְדָשׁ. הוּא פֶּאֶרָן, בְּמַדְבַּר

יִשְׂרָאֵל בְּנֵי לִיצִיאת הָאֲרָבָעִים בִּשְׁנָה שֵׁשׁ וְיָמָת יְהוָה עַל־פִּי הַכֹּהֵן אֶהְרֹן וְעָלָה וַיֵּמָאֵה וְעֹשָׁרִים שָׁלֹשׁ בֶּן הָיָה וְאֶהְרֹן לַחֹדֶשׁ. בְּאַחַד הַחֲמִישִׁי בַּחֹדֶשׁ מִצֵּרִים מֵאֶרֶץ כְּאֲשֶׁר כָּנְעָן, בְּאֶרֶץ יִשָּׁב וְהוּא הַכְּנַעֲנִי, עָרַד מֶלֶךְ וַיִּשְׁמַע הָהָר. בְּהָר בְּמוֹתוֹ שָׁנָה בְּפִינּוּ: וַיַּחֲנוּ מִסְלֵמוֹנָא וְיִסְעוּ בְּצִלְמָנָה: וַיַּחֲנוּ הַהָר מְהֵרָ וְיִסְעוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי בָאוּ בְּאֵבֶת: וַיַּחֲנוּ מִפִּינוֹן וְיִסְעוּ

וְיִסְעוּ גִדְ. בְּדִיבִן וַיַּחֲנוּ מִעִי וְיִסְעוּ מוֹאָב: גִּבּוֹל עַל הָעֵבֶר בְּעִי וַיַּחֲנוּ מֵאֵבֶת וְיִסְעוּ הָעֵבֶרִים, הָרִי עַל וַיַּחֲנוּ דְבִלְתִּים, מִגְּלָמוֹן וְיִסְעוּ דְבִלְתִּימָה. בְּעֵלְמוֹן וַיַּחֲנוּ גִדְ מִדִּיבִן הַיַּרְדֵּן עַל וַחֲנוּ יֶרֶחוֹ. הַיַּרְדֵּן עַל מוֹאָב בְּעֶרְבוֹת וַיַּחֲנוּ עֵבְרִים, מְהֵרָ וְיִסְעוּ נָבוֹ. מוֹל מוֹאָב: לְמַעַרְב אֲשֶׁר בִּלְסָא עַד אֲסִימוֹת בֵּין

יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי דְבַר לֵאמֹר יֶרֶחוֹ הַיַּרְדֵּן עַל מוֹאָב בְּעֶרְבוֹת מֹשֶׁה אֵל יְהוָה וַיִּדְבֵּר אֶת־כָּל־הַיּוֹשְׁבִים וְהָאֲבֹדֹתָם כָּנְעָן. אֶל־אֶרֶץ אֶת־הַיַּרְדֵּן עֵבְרִים אֲתָם אֱלֹהִים וְאִמְרַת תֵּאֲבֹדוּ, הַמַּסְכָּה כָּל־פְּסִילֵיהֶם וְאֵת אֶת־מִשְׁמֹרוֹתֵיהֶם, וְהַסִּירוּתָם מִפְּנֵיכֶם, בְּאֶרֶץ לָכֶם כִּי בָהּ, וַיִּשְׁבְּתֶם הָאֶרֶץ אֶת־כָּל־יּוֹשְׁבֵי וְהָאֲבֹדֹתָם תִּסְירוּ: כָּל־מִצְבּוֹתָם וְאֵת תִּרְבּוֹ לְרַבִּים שְׁבָטֵיכֶם, לִפִּי בְּגוֹרֵל אֶת־אֶרֶץ וְתִירְשׁוּ בְּנִחְלָה אֶת־אֶרֶץ נִתְתִּי לִפִּי לוֹ, יְהִיָּה שֵׁם שְׁמוֹ יֵצֵא אֲשֶׁר אֵל אֶת־אֲחֻזָּתָם, תִּמְעִיטוּ וְלִמְעֻטִּים אֶת־אֲחֻזָּתָם אֲשֶׁר וְהִיָּה מִפְּנֵיכֶם, הָאֶרֶץ יּוֹשְׁבֵי אֶת תּוֹרִישׁוֹ לֹא וְאֵם תִּירְשׁוּ. אֲבוֹתֵיכֶם שְׁבָטֵי אֲשֶׁר הָאֶרֶץ עַל אֲתָכֶם וְצִרְרוּ בְּצַדִּיקָם, וְלִצְנִינִים בְּעֵינֵיכֶם לְשָׁכִים מֵהֶם תִּשְׁאִירוּ לָכֶם. אֲעֻשֶׂה כֵּן לָהֶם, לַעֲשׂוֹת הַחֲלֻטָּתִי כְּאֲשֶׁר וְהִיָּה בָהּ. יּוֹשְׁבִים אֲתָם

## לד

נִכְנָסִים אֲתָם אֲלֵיהֶם וְאִמְרַת יִשְׂרָאֵל לְבְנֵי צֹה לֵאמֹר: אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיִּדְבֵּר הֲצַד לָכֶם וְהִיָּה גִבּוֹלוֹתֶיהָ עִם כָּנְעָן אֶרֶץ לְנִחְלָה לָכֶם תְּהִיָּה זֹאת כָּנְעָן אֶל־אֶרֶץ הַמֶּלֶח יָם מִקְצֵה הַדְּרוֹמִי הַגִּבּוֹל לָכֶם וְהִיָּה לְאֲדוֹם, סְמוּךְ עַד צֵן מִמַּדְבַּר הַדְּרוֹמִי

אֶל תִּצְאֹתֶיךָ וְהָיָה עֵינֶךָ, וְעָבַר עֲקֹרְכֶיךָ, מַעֲלָה אֶל מִגְבֹּל הַגְּבוּל אֶתְכֶם וְסָבַב מִמֶּזְרַח  
מִאֲסֻמּוֹנָא הַגְּבוּלוֹת אֶת וְהָקִיף עֲצֻמוֹנָה. וְעָבַר עָרֶד, חָצַר אֶל וְיִצְאָא בְּרִנְעָה, קֹדֶשׁ נִגְב  
זֶה יִגְבִּיל, הַגְּדוֹל הֵימָּה לָכֶם יְהִי הֵימָּה וּגְבוּל הֵימָּה. הַיְצִיאָה וְהָיְתָה מִצָּרִים, נָחַל  
הֵימָּה גְבוּל לָכֶם יְהִי

תִּמְדְּדוּ הָהָר וּמִן הָהָר. עַד לָכֶם תִּמְדְּדוּ הַגְּדוֹל הֵימָּה מִן לְצָפוֹן: הַגְּבוּל לָכֶם יְהִי וְזֶה  
הַגְּבוּלוֹת וְיִצְאוּ סְרִדִּק: הַגְּבוּל מוֹצְאוֹ וְהָיָה חֶמֶת אֶל לִנְכְּנָסִים הָהָר אֶת לָהֶם  
מִסְפַּפְמֶר הַגְּבוּל וְיִרְדּוּ מִצָּפוֹן גְּבוּל לָכֶם יְהִי זֶה אֲרִסְנָאִין, מוֹצְאוֹ וְהָיָה דְּפִרוֹנָה,  
הַגְּבוּל וְיִרְדּוּ מִמֶּזְרַח. כְּנֶגֶת יָם עַל־גֹּב לְבָלָה הַגְּבוּל וְיִרְדּוּ עַל־הַמַּעֲיָנוֹת, מִמֶּזְרַח לְבָלָה  
מִמֶּזְרַח. כְּנֶגֶת יָם עַל־גֹּב מִבְּלָה הַגְּבוּל וְיִרְדּוּ עַל־הַמַּעֲיָנוֹת, מִמֶּזְרַח לְבָלָה מִסְפַּפְמֶר  
הָאָרֶץ לָכֶם תִּהְיֶה זֹאת הַמְּלַח. יָם הַמוֹצָא וְהָיָה הַיְרֵדוֹן, עַל הַגְּבוּלוֹת וְיִרְדּוּ  
סָבִיב וּגְבוּלוֹתֶיהָ

צֹוָה כְּאֲשֶׁר בְּגוֹרֵל, אֵתָה תִּירָשׁוּ אֲשֶׁר הָאָרֶץ זֹאת לֵאמֹר: יִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֶת מֹשֶׁה וְיִצְו  
רְאוּבֵן בְּנֵי שֹׁבֵט לֶקַח כִּי מִנְּשָׁה. שֹׁבֵט וְלַחֲצֵי הַשֹּׁבֵטִים לְתַשְׁעַת אֵתָה לְתֵת יְהוָה  
שֹׁבֵטִים שְׁנַיִם גּוֹרְלוֹתָם. אֶת קְבֻלוֹ מִנְּשָׁה שֹׁבֵט וְחֲצֵי אֲבוֹתָם, בְּתִי לְפִי גֵר בְּנֵי וְשֹׁבֵט  
מִזְרַחָה. מִנְּגֵב יִרְיָחוֹ כְּנֶגֶד לִיְרֵדוֹן מִעֵבֶר גּוֹרְלוֹתֵיהֶם אֶת לֶקְחוֹ שֹׁבֵט וְחֲצֵי

הָאָרֶץ, אֶת לָכֶם יִנְחִילוּ אֲשֶׁר הָאֲנָשִׁים שְׁמוֹת אֵלֶּה לֵאמֹר: אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וְיִדְבֵּר  
הָאָרֶץ: אֶת לָכֶם לְהִנְחִיל תִּקְחוּ שֹׁבֵט מִכָּל אֶחָד וְשָׂר בֶּן־נֹוֹן. וְיִהְיֶה הַכֹּהֵן אֶלְעָזָר

בֶּן שְׁלֵמִיאל שְׁמֵעוֹן, לְשֹׁבֵט יִפְנֶה. בֶּן כָּלֵב יְהוּדָה: מִשֹּׁבֵט הָאֲנָשִׁים שְׁמוֹת וְאֵלֶּה  
מִבְּנֵי בֶן־עֲגִלִי. בְּכַחֲרֵי הָשָׁר דֹּן, לְשֹׁבֵט בֶּן־כַּסְלוֹן. אֶלְדָּד בְּנֵי־מִינִין, לְשֹׁבֵט סְמִיאוֹד.  
בֶּן קְמוּאֵל הָשָׁר אֶפְרַיִם, בְּנֵי לְשֹׁבֵט צוֹפִי. בֶּן חֲנִיָּאל הָשָׁר מִנְּשָׁה, בְּנֵי לְמִטָּה יוֹסֵף  
בֶּן פִּלְטִיאל הָשָׁר יִשְׁשָׁכָר, בְּנֵי לְשֹׁבֵט בֶּן־פֶּרֶנֶד. אֶלְיָצֶפֶן הָשָׁר זְבוּלוֹן, לְשֹׁבֵט סִבְתָּן.  
יִמִּיאֹד. בֶּן פִּדְאֵל נָשִׂיא נִפְתָּלִי, לְמִטָּה בֶּן־סִלְמִי. אֲכִיּוֹר הָשָׁר אֲשֶׁר, בְּנֵי לְשֹׁבֵט עֲזָא.

כְּנָעַן. בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְבָנֵי לְחַלֵּק יְהוָה צֹוָה אֵלֶּה

לה

ישראל, את־בני צוה לאמר ירחו הירדן על מואב בערבות משה אל יהוה וידבר יתנו סביבותיהם הערים ואת־מגרשי לשבת, ערים אחזתם מנחלות ללואים ויתנו ארבע בעלי ולכל לבהמתם יהיו ומגרשיהם לשבת, הערים להם והיו ללואים. אלפים וחוצה העיר מקיר ללואים, תתנו אשר הערים של והמגרשים שלהם. רגלים הדרומי ואת־הצד אמה, אלפים המזרחי את־הצד לעיר מחוץ ומדדת סביב. אמה אמה, אלפים הצפוני ואת־הצד אמה, אלפים המערבי ואת־הצד אמה, אלפים שש את ללואים תתנו הערים ואת הערים. גבולות ואלה לכם, זה בתוך תהיה והעיר כל־הערים עיר: ושנים ארבעים ועליהן הרוצח שמה לנוס תתנו אשר המקלט ערי תתנו אשר הערים ואת ואת־מגרשיהם: אלה ערים, ושמה ארבעים ללואים תתנו אשר נחלתו כפי איש מעט, המעטים ומן רבים הרבים מן ישראל, בני מאחזת ללואים. הערים מן יתנו יירשו,

עברים אתם אלהם ואמרת ישראל אל־בני דבר לאמר: אל־משה יהוה וידבר שמה לנוס לכם יהיו מקלטים ערים, לכם והבדלתם כנען. אל־ארץ את־הירדן ימות ולא הדם, מגאל למקלט לכם הערים והיו בשגגה. נפש המכה כל הרוצח, הערים, את־שש תתנו, אשר והערים למשפט. העדה לפני יעמד אשר עד הרוצח תתנו הערים שלש ואת לירדן, מעבר תתנו הערים שלש את לכם: יהיו מקלטות כנען. בארץ

למקלט האלה הערים יהיו בתוכם, אשר ולתושב ולגר ישראל לבני יהיה מקלט בשגגה. נפש מכה לכל שמה לנוס

אשר מיד באבן ואם הרוצח: יומת מות הוא, רוצח ומת, אותו יכה ברזל בכלי ואם אשר מיד עץ בכלי ואם הרוצח: יומת מות הוא, רוצח ומת, אותו יכה בו ימות הרוצח. יומת מות הוא, רוצח וימת, הכהו בו ימות

אך אם אותו. ימית הוא אותו, יפגש כֹּאֲשֶׁר הרוצח, את ימית הוא הדם גואל ומת, ביד אותו הכה חמה בעבור או ומת מארב כלי עליו וישליך יהדפנו באיבה הרוצח את ימית הדם הגואל הרוצח. יומת מות הוא; רוצח המכה, יומת מות אותו. בפגשו

אָבן בְּכָל אוֹ מַאֲרֵב לֹא כָלִי כָל עָלִיו יִשְׁלִיף אוֹתוֹ יִדְחֶף בְּאִיבָה לֹא פִתָּאם וְאִם  
לוֹ לְהִרְעֵ בִקְשׁ וְלֹא אוֹיְבוֹ הִזֵּה לֹא וְהוּא וְיָמָת, עָלִיו וְתַפֵּל דַּעַת, בְּלִי בֹה, יָמוֹת אֲשֶׁר  
הָעֵדָה וְהִצִּילָה הָאֱלֹה. הַמְשַׁפְּטִים לְפִי הַדָּם גָּאֵל וּבִין הַמִּכָּה בֵּין הָעֵדָה וְתִשְׁפֹּט  
שָׁמָּה, נֶס אֲשֶׁר מְקַלְטוֹ אֶל־עִיר הָעֵדָה אוֹתוֹ וְהִשִּׁיבוֹ הַדָּם, גָּאֵל מִיַּד אֶת־הַרוֹצֵחַ  
הַקָּדָשׁ: בְּשִׁמְן אוֹתוֹ מִשְׁחוּ אֲשֶׁר הַגְּדוֹל הַכֹּהֵן יָמוֹת אֲשֶׁר עַד שָׁם וַיָּשָׁב

הַדָּם גָּאֵל אוֹתוֹ יִמְצֵא וְאִם שָׁמָּה: אֲשֶׁר־בָּרַח הָעִיר אֶת־גְּבוּל הַרוֹצֵחַ יֵצֵא יֵצֵא וְאִם  
בְּעִיר כִּי אֲשֶׁם. אֵינָנו הַרוֹצֵחַ, אֶת הַדָּם גָּאֵל וְהָרַג מְקַלְטוֹ, עִיר לְגְבוּלוֹת מִחוּץ  
אֶל הַרוֹצֵחַ יָשׁוּב הַגְּדוֹל הַכֹּהֵן מוֹת וְאֶחָדִי הַגְּדוֹל, הַכֹּהֵן יָמוֹת אֲשֶׁר עַד יָשָׁב הַמְקַלְט  
אֶחָדִיו. אֶרֶץ

עַל־פִּי נֶפֶשׁ, מִכָּה כָל מוֹשְׁבֵי־יָכֶם. בְּכָל לְדֹרֵתֵיכֶם מִשְׁפֹּט לְחֻקַּת לָכֶם זֹאת וְהִזֵּה  
נֶפֶשׁ עַל כָּפָר תִּקְחוּ וְלֹא לָמוֹת. נֶפֶשׁ עַל יַעֲיֵד לֹא אֶחָד וְעַד הַרוֹצֵחַ, אֶת תְּרֻצָּה עֵדִים  
הַמְקַלְטוֹת, עִיר אֶל לָנוֹס כָּפָר תִּקְחוּ לֹא יוֹמָת. מוֹת כִּי לְהִהָרֵג, הָאֲשֶׁם הַרוֹצֵחַ מֵאֵת  
אֲשֶׁר הָאֶרֶץ אֶת תְּרֻצָּחוֹ וְלֹא הַגְּדוֹל. הַכֹּהֵן יָמוֹת אֲשֶׁר עַד הָאֶרֶץ, עַל לְשִׁבָּת לְשׁוּב  
הַנִּשְׁפָּךְ הַדָּם מִן הָאֶרֶץ תִּכְפֹּר וְלֹא הָאֶרֶץ, אֶת רוֹצֵחַ הַזֶּה הַדָּם כִּי בֹה, יוֹשְׁבִים אִתָּם  
עָלֶיהָ, יוֹשְׁבִים אִתָּם אֲשֶׁר הָאֶרֶץ אֶת תִּטְמָאוֹ וְלֹא הַשׁוֹפֵךְ. עַל־דָּם אִם כִּי עָלֶיהָ,  
יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי בְתוּךְ הַשׁוֹכֵן יְהוֹה אֲנִי כִי בְתוֹכְכֶם, שׁוֹכֵן אֲנִי אֲשֶׁר

## לו

מֹשֶׁה לִפְנֵי וַיְדַבְּרוּ יוֹסֵף, בְּנֵי מִמְטָה מְנַשֶּׁה בֶּן מִכִּיר בֶּן גִּלְעָד בְּנֵי מִטָּה שָׂרִי וַיִּקְרְבוּ  
יְהוֹה צִוָּה לְאֹדְנָנו וַיֹּאמְרוּ, יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי אָבוֹת בְּתֵי שָׂרִי וּלְפָנֵי הַכֹּהֵן אֲלַעֲזוּ וּלְפָנֵי  
אֶת־נְחֻלַּת לְתֵת יְהוֹה צִוָּה וְלֹאֲדָנָנו יִשְׂרָאֵל, לְבְנֵי בְּגוּרֵל הַנִּחֲלָה אֶת־אֶרֶץ לְתֵת  
גּוֹרְלָן וַיִּלְקַח לְנָשִׁים, יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מִשְׁבְּטֵי לְאֶחָד וַיְהִיו לְבָנוֹתָיו. אַחֲיָנו צִלְפָּחָד  
וּמִגּוֹרֵל לְנָשִׁים, לָהֶם תְּהִינָה אֲשֶׁר הַשִּׁבְט נְחֻלַּת עַל וַיִּוָּסֵף אָבוֹתָינוּ, מֵאֲחָזָת  
הַשִּׁבְט נְחֻלַּת עַל נְחֻלָּתוֹ וְתוֹסֵף יִשְׂרָאֵל, לְבְנֵי שְׁמִטָּה תְּהִיָּה וְאִם יִלְקַח. נְחֻלָּתָנוּ  
נְחֻלָּתָנוּ. תִּלְקַח מִשְׁפַּחָתָנוּ שִׁבְט וּמִנְחֻלַּת לְנָשִׁים, לָהֶם תְּהִינָה אֲשֶׁר

הַדָּבָר זֶה דִּבְרִים. יוֹסֵף בְּנֵי שִׁבְט כֵּן לֵאמֹר: יְהוֹה פִּי עַל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֶת מֹשֶׁה וַיְצִו



אף לנשים, תהיינה בעיניהם ייטב לאשר לאמר: צלפחד לבנות יהוה צוה אשר שבט, אל משבט ישראל לבני נחלה תסוב ולא לנשים תהיינה אביהם ממשפחת נחלה יורשת בת וכל ישראל. בני ידבקו אביו משפחת שבט בנחלת איש כי איש ישראל בני יירשו למען לאשה, תהיה אביה מעם לאחד ישראל, בני משבטי ידבקו בנחלתו איש אבל אחר, שבט אל משבט הגורל יסוב ולא אבותיו את־נחלת ישראל. בני

ומלכה ונחלה תרצה ותהיינה צלפחד בנות עשו כן את־משה יהוה צוה כאשר ותהי לנשים, היו יוסף בני מנשה משבט דדיהן. לבני צלפחד, בנות ומחלה, ונעה יהוה צוה אשר והמשפטים והחקים המצוות אלה אביהן. שבט על נחלתן לירחו. על־הירדן מואב בערבות ביד־משה

# יוחנן בשורת

## א

היה זה הדבר. היה ואלהים האלהים, אצל היה והדבר הדבר, היה בראשית אחד דבר אפילו נהיה לא ומבלעדיו ידו, על נהיה הכל האלהים. אצל בהתחלה בחדש, מאיר והאור האדם. בני של האור היו והחיים חיים, היו בו שנהיה. השיגו. לא והחדש

האור, על שיעיד כדי לעדות, בא זה יוחנן. ושמנו אלהים, מאת שלוח איש היה היה האור. על שיעיד כדי אלא האור, היה הוא לא ידו. על כלם יאמינו למען על נהיה והעולם היה, בעולם העולם. אל הבא אדם לכל מאיר אשר האמת, האור אותו, קבלו אשר כל אבל קבלו לא אותו ושליו בא שליו אל ידעו. לא והעולם ידו, נולדו, מדמים לא אשר בשמו, למאמינים לאלהים, ילדים להיות סמכות להם נתן ושכן בשור נהיה והדבר מאלהים. אם כי איש, מרצון ולא בשר, מרצון ולא מעיד יוחנן ואמת. חסד מלא אב, מאת יחיד כבן כבוד את-כבודו, וראינו בתוכנו, היה. לי קדם כי לפני, נעשה אחרי הבא אמרתי: אשר היה זה לאמר, וקרא עליו משה, עלידי נתנה התורה כי חסד. תחת וחסד לקחנו, כלנו אנחנו וממלואו הבן מעולם, איש ראה לא את-האלהים המשיח. ישוע עלידי באו והאמת והחסד הודיע. הוא האב, בחיק אשר היחיד

כדי ולוים כהנים מירושלים היהודים שלחו כאשר יוחנן, של העדות היא וזאת המשיח. אני אינני כי יהודה כחש, ולא יהודה אתה? מי אתה אותו: שישאלו

לֹא. וְעַתָּה: אַתָּה? הַנְּבִיא לֹא. אוֹמֵר: וְהוּא אַתָּה? הַאֱלֹהִים כֵּן? אִם מָה אוֹתוֹ: וְשֹׁאֲלוֹ עֲצָמָךְ עַל אוֹמֵר אַתָּה מָה אוֹתָנוּ לְשׁוֹלְחִים תְּשׁוּבָה שְׁנִיתָן כְּדִי אַתָּה מִי לוֹ אִזְּ אֲמַרְנוּ הַנְּבִיא. יִשְׁעֶיהוּ אָמַר כְּאֶשֶׁר יִהְיֶה, דֶּרֶךְ יִשְׁרוֹ בַּמִּדְבָּר, קוֹרֵא קוֹל אֲנִי אָמַר:

אַתָּה אִם טוֹבֵל, אַתָּה אִזְּ מָה לוֹ, וְאָמְרוּ אוֹתוֹ וְשֹׁאֲלוֹ הַפְּרוֹשִׁים. מִן הָיוּ וְהַשְׁלֹוּחִים אָבֵל בְּמִים, מְטַבִּיל אֲנִי לֹא־אָמַר: יוֹחֲנָן לָהֶם עָנָה הַנְּבִיא? וְלֹא אֱלֹהִים וְלֹא הַמְּשִׁיחַ לֹא לִפְנֵי, הִזֵּה אֶשֶׁר אַחֲרַי, הִבָּא הוּא אוֹתוֹ. יוֹדְעִים לֹא שְׁאַתֶּם מִי עוֹמֵד בְּתוֹכְכֶם מַעֲבֵר בְּבִית־עֲנִיָּה, הָיוּ אֵלֶּה דְּבָרִים סִנְדְּלוֹ. רְצוּעַת אֶת לְהַתִּיר רְאוּי אֲנִי אֶשֶׁר מְטַבִּיל. יוֹחֲנָן הִזֵּה שֵׁם אֶשֶׁר לִירְדֵן,

חֲטָא אֶת הַנוֹשֵׂא הַאֱלֹהִים כְּבֶשֶׂת הִנֵּה וְאוֹמֵר, אֵלָיו בָּא יִשׁוּעַ אֶת יוֹחֲנָן רוֹאֶה לְמַחֲרַת הִזֵּה. לִי רֹאשׁוֹן כִּי הִזֵּה, לִפְנֵי אֶשֶׁר אִישׁ בָּא אַחֲרַי אֲמַרְתִּי: אֶשֶׁר עַל הוּא זֶה הָעוֹלָם. בְּמִים. מְטַבִּיל אֲנִי בְּאֵתִי כֵּן עַל לִישׁוֹאֵל, יוֹדֵעַ לְמַעַן אָבֵל אוֹתוֹ, יוֹדְעִתִּי לֹא וְאֲנִי עָלָיו. שְׂכָנָה וְהִיא הַשְּׂמִים, מִן כִּי־נִזְנָה יוֹרְדַת הָרוּחַ אֶת רְאִיתִי לֹא־אָמַר: הַעֵיד יוֹחֲנָן אֶשֶׁר עַל לִי: אָמַר הוּא בְּמִים לְהַטְבִּיל אוֹתִי הַשּׁוֹלַח אָבֵל אוֹתוֹ, יוֹדְעִתִּי לֹא וְאֲנִי רְאִיתִי וְאֲנִי הַקֶּדֶשׁ. בְּרוּחַ הַמְּטַבִּיל הוּא זֶה עָלָיו, וְשׁוֹכֶנֶת יוֹרְדַת אֶת־הָרוּחַ תִּרְאֶה בְּנִהְיָאֵלֶּהִים. הוּא זֶה כִּי וְהַעֲדַתִּי

וְאָמַר: הַמִּתְהַלֵּךְ יִשׁוּעַ אֶל וְהַבִּיט מִתְלַמִּידָיו, וְשְׁנַיִם יוֹחֲנָן עֹמֵד שׁוֹב הַמַּחֲרַת בְּיוֹם יִשׁוּעַ יִשׁוּעַ. אַחֲרַי וַיֵּלְכוּ מִדְּבַר, אוֹתוֹ הַתְּלַמִּידִים שְׁנֵי וַיִּשְׁמְעוּ הַאֱלֹהִים. שֶׁהַ הִנֵּה רַבִּי לוֹ: אָמְרוּ וְהֵם מִבְּקָשִׁים? אַתֶּם מָה לָּהֶם וְאָמַר עוֹקְבִים אוֹתָם וְרֹאֶה הַסֵּתוּבָב אִיפֹה וְרָאוּ אִזְּ בָּאוּ וְרָאוּ. בָּאוּ לָהֶם, אוֹמֵר שׁוֹכֵן? אַתָּה אִיפֹה מוֹרֶה, (מִתְרַגֵּם) אֶשֶׁר הִזֵּה הַעֲשִׁירִית. כְּשֶׁעָזָה הִיתָה וְהַשְּׁעָה הַהוּא, בְּיוֹם נִשְׁאָרוּ וְאֶצְלוֹ שׁוֹכֵן, הוּא אַחֲרָיו. וְהַהוֹלְכִים יוֹחֲנָן מֵאֵת הַשְּׂמִיעִים מִשְׁנֵי אַחַד פְּטָרוֹס שְׁמַעוֹן אַחִי אַנְדְּרָאס מִתְרַגֵּם שֶׁהוּא הַמְּשִׁיחַ אֶת מִצָּאָנוּ לוֹ וְאוֹמֵר שְׁמַעוֹן אַחִיו אֶת תַּחֲלָה זֶה מוֹצֵא אַתָּה יוֹנָה, כֵּן שְׁמַעוֹן אַתָּה וַיֹּאמֶר: יִשׁוּעַ אֵלָיו הַבִּיט יִשׁוּעַ. אֶל אוֹתוֹ וַיָּבֹא מְשִׁיחַ פְּטָרוֹס. מִתְרַגֵּם אֶשֶׁר כִּיפָא, תִּקְרָא

לֵךְ לוֹ: וְאוֹמֵר פִּילִיפּוֹס אֶת וּמוֹצֵא הַגָּלִיל, אֶל לְצֵאת יִשׁוּעַ רָצָה הַמַּחֲרַת בְּיוֹם אֶת פִּילִיפּוֹס מוֹצֵא וּפְטָרוֹס. אַנְדְּרָאוֹס מַעֲרִיר צִידָה, מִבֵּית הִיה וְהַפִּילִיפּוֹס אַחֲרָי. יוֹסֵף כֵּן יִשׁוּעַ מִצָּאָנוּ, וְהַנְּבִיאִים, בְּתוֹרָה מֹשֶׁה כְּתַב אֶשֶׁר לוֹ: וְאוֹמֵר נִתְנָאֵל

בוא פיליפוס, לו אומר להיות; טוב דבר יכול המנצרת נתנאל, לו ויאמר מנצרת. בו אין אשר ישראל באמת הנה עליו: ויאמר אליו בא את-נתנאל ישוע ראה וראה. לך קרא בטרם לו: ואמר ישוע ענה אותי? יודע אתה מאין נתנאל: לו אומר מרמה. אתה רבי, לו: ואמר נתנאל ענה אותך. ראיתי התאנה, תחת כשהיית פיליפוס, לך שאמרתי מפני לו: ואמר ישוע ענה ישראל. של המלך אתה האלהים, של הבן לו: ואומר תראה. מאלה גדולות מאמין? אתה התאנה, עץ תחת אותך שראיתי האלהים מלאכי ואת פתוח השמים את תראו מעתה לכם, אני אומר אמן אמן האדם. בן על וירדים עלי

## ב

ישוע גם ונקרא שם, היתה ישוע ואם שבגליל, בקנה חתנה היתה השלישי ובים לה אומר זין. להם אין אליו: ישוע אם אמרה זין, וכשחסר החתנה. אל ותלמידיו אשר כל למשרתים: אמו אומרת שעת. באה לא עדין אשה? ולך, מה-לי ישוע, היהודים, טהרת לפי עומדות אבן של כד-מים שש שם והיו עשו. לכם, יאמר וימלאו מים. הכדים את מלאו ישוע: להם אומר מדות. לשלש שתים בין מחזיקות ויביאו. המסבה. לראש והביאו עכשיו שאבו להם, ויאמר למעלה. עד אותם והמשרתים הוא, מאין ידע ולא זין שנעשו המים את המשתה מנהל טעם כאשר ראשונה אדם כל לו ואומר לחתן. המשתה מנהל קרא ידעו, המים את ששאבו עד הטוב זין את שמרת אתה הפחות, את אז שכו, וכאשר הטוב, זין את שם והאמינו כבודו, את וגלה הגליל של בקנה האתות ראשית ישוע עשה זאת עכשיו. תלמידיו. בו

רבים. לא ימים נשארו ושם ותלמידיו, ואחיו ואמו הוא נחום כפר אל ירד זה אחרי

המוכרים את במקדש ומצא לירושלים. עלה וישוע היהודים, פסח היה וקרוב כלם את והוציא חבליים מן שוט ועשה יושבים. השלחנים ואת ויונים, וצאן בקר השלחנות ואת שפך השלחנים מטבעות ואת הבקר, ואת הצאן את המקדש, מן לבית אבי בית את תעשו אל מכאן, אלה שאו אמר: היונים את ולמוכרים הפך. לו: ואמרו היהודים אז ענו תאכלני בירתך קנאת כתוב: כי תלמידיו וזכרו מסחר. סתרו להם: ואמר ישוע ענה עושה? אתה אלה כי לנו, מראה אתה אות מה

ושש ארבעים היהודים: לכן אמרו אתו. אקים ימים ובשלשה הזה, את-ההיכל היכל על אמר הוא אבל אותו? תקים ימים בשלשה ואתה הזה, ההיכל נבנה שנים בכתוב והאמינו אמר, זאת כי תלמידיו זכרו המתים, מן קם לכן כאשר גופו. ישוע. אמר אשר ובדבר

אשר האותות את כשראו בשמו, האמינו רבים בחג, בפסח בירושלים היה וכאשר לא וכי כלם את ידע שהוא מפני להם, עצמו את האמין לא עצמו ישוע אבל עשה. באדם. היה מה ידע עצמו הוא כי האדם, על יעיד שמישהו צריך לו היה

## ג

לו ואמר בלילה אליו בא זה היהודים שר שמו, נקדימון הפרושים, מן איש והיה את-האותות לעשות יכול איש אין כי מורה באת האלהים מאת כי ידענו רבי אמן אמן לו: ואמר ישוע ענה עמו: האלהים יהיה לא אם עושה אתה אשר האלה האלהים. מלכות את לראות יוכל לא מלמעלה, אדם יולד לא אם לך, אני אומר שנית להכנס יכול האם זקן? כשהוא להולד אדם יכול איך ניקודמוס, אליו אומר משהו יולד לא אם לך, אני אומר אמן אמן ישוע: ענה ולהולד? אמו בטן אל בשר, הוא הבשר מן הנולד האלהים. מלכות אל לבוא יוכל לא ומרוח, ממים הרוח מלמעלה. שתולדו צריך לך, אמרתי כי תתמה אל רוח. הוא הרוח מן והנולד ולאן באה מאין יודע אינך אבל קולה, את שומע ואתה שרוצה, לאן נושבת אלה יכולים איך לו: ואמר ניקודימוס ענה הרוח. מן הנולד כל הוא ככה הולכת. אמן יודע? אינך ואת-אלה ישראל של המורה אתה לו: ואמר ישוע ענה להיות? אנו ראינו אשר ואת מדברים, אנו יודעים אנו אשר את כי לך, אומר אני אמן ואינכם הארציים את לכם אמרתי אם מקבלים. אינכם עדותנו ואת מעידים, השמים, אל עלה איש ואין השמימיים; את לכם אמר אם תאמינו איך מאמינים, את הרים משה וכאשר בשמים. הוא אשר האדם בן השמים, מן היורד לא אם אלא יאבד, לא בו המאמין שכל כדי בן-האדם, להנשא צריך כך במדבר, הנחש היחיד, בנו את נתן כי עד העולם, את האלהים אהב ככה כי עולם חיי לו יהיה האלהים שלח לא כי עולם. חיי לו יהיה אלא יאבד לא בו המאמין שכל כדי על-ידו. העולם שיושע כדי אלא את-העולם, שישפט כדי אלי-העולם את-בנו בנו בשם האמין לא כי נדון, כבר מאמין שאינו מי אבל נדון, לא בו המאמין

יותר האנשים ואהבו העולם, אל בא האור כי הדין, היא וזאת האלהים. של היחיד האור את שונא רעות העושה כל כי מעשיהם. היו רעים כי האור, מן החשך את כדי אל-האור, בא את-האמת והעשה מעשיו. יוכחו לא למען האור, אל בא ולא נעשו: באלהים כי מעשיו, שיתגלו

יוחנן וגם והטביל. עמהם שהה ושם יהודה, ארץ אל ותלמידיו ישוע בא כן אחרי עדין כי והטבילו ובאו שם, היו רבים מים כי לשלים, הקרובה בעינון מטביל היה יהודי לבין יוחנן תלמידי בין חקירה אז היתה המשמר. אל משלף יוחנן היה לא הירדן בעבר עמד היה אשר רבי לו ויאמרו יוחנן אל ויבאו טהרה. דבר על אחד יכול לא ואמר: יוחנן ענה אליו באים וכלם מטביל זה הנה לו העדת אתה אשר אמרת: כי לי מעידים עצמכם אתם השמים. מן לו נתן לא אם דבר, לקחת אדם אבל החתן, הוא הפלה את לו שיש מי לפניו אני ששלוח אלא המשיח, אני אינני זו שמחתי לכן החתן. קול בגלל בשמחה שמה אותו, ושומע העומד החתן, ידיד לכל. מעל הוא מלמעלה הבא להקטין. ואותי להגדיל, צריך אותו התמלאה. לכל. מעל הוא השמים מן הבא מדבר, הארץ ומן הוא הארץ מן הארץ מן ההווה את הלוקח מקבל. איש אין עדותו ואת מעיד, הוא זאת ושמע, ראה אשר ואת הוא האלהים את-דברי האלהים, שלח כי אשר אמת. האלהים כי חתם עדותו נתן הכל ואת הבן את אוהב האב את-הרוח. האלהים נתן במדה לא כי מדבר, אף חרון אלא חיים, יראה לא לבן והממרה עולם, חיי לו יש בבן המאמין בידו. עליו. נשאר האלהים

## ד

רבים תלמידים ומטביל עושה שישוע הפרושים שמעו כי האדון ידע לכן כאשר יהודה את עזב תלמידיו אלא הטביל, לא עצמו ישוע כן פי על אף מיוחנן יותר השמרון של עיר אל לכן בא שומרון. דרך לעבר לו צריך היה הגליל. אל והלך יעקב. מעין היה ושם בנו. ליוסף יעקב נתן אשר למקום סמוך סוכר, הנקראת אשה באה כשש. היתה השעה המעין; על כך ישב הדרך, מן יגע כשהוא וישוע, העיר אל הלכו תלמידיו כי לשותות. לי תני ישוע: לה אמר מים. לשאב השמרון מן בהיותך, יהודי אתה, איך השומרונית: האשה לו אז אומרת מזון. לקנות כדי עם יהודים משתמשים לא כי שומרונית? אשה בהיותי לשותות, ממני שואל

לך האומר הוא ומי האלהים, מתת את ידעת אליו לה: ואמר ישוע ענה שומרונים. לו אומרת חיים. מים לך נותן היה והוא אותו, שואלת היית את לשתות, לי תני החיים? המים את לך יש אפוא מאין עמקה, והבאר דלי, לך אין אדוני, האשה: ממנה שתה עצמו והוא הבאר, את לנו נתן אשר יעקב, מאבינו גדול אתה הלא מי טוב. יצמא האלה המים מן השותה כל לה: ואמר ישוע ענה ומקנהו? ובניו יהיו לו אתן אשר המים אלא לעולם, יצמא לא לו, אתן אני אשר המים מן שישתה המים את לי תן אדוני, האשה, אליו אומרת עולם. לחיי נובעים מים למעין בתוכו לאישך קראי לכי ישוע, לה אומר לשאב. לכאן אבוא ולא אצמא שלא כדי הזה, אין כי אמרת יפה ישוע: לה אומר איש. לי אין ואמרה: האשה ענתה לכאן. ובואי אמת זאת אישך, איננו לך יש אשר ועתה לך, היו אנשים חמשה כי איש, לי בחר השתחוו אבותינו אתה. נביא כי אני רואה אדוני, האשה, לו אומרת דברת. לה אומר להשתחוות. צריך שבו המקום הוא שבירושלים אומרים ואתם הזה, בירושלים ולא הזה בחר לא כאשר שעה באה כי לי, האמיני אשה, ישוע: למה משתחוים אנחנו יודעים, שאינכם למה משתחוים אתם לאב. תשתחוו היא, ועכשיו שעה, באה אבל היא. היהודים מן הישועה כי אנחנו, שיודעים מבקש האב גם כי ובאמת, ברוח לאב ישתחוו האמתיים המשתחוים כאשר להשתחוות צריכים לו והמשתחוים האלהים, הוא רוח לו. המשתחוים את כאלה כריסטוס; הנקרא בא, משיח כי אני יודעת האשה: לו אומרת ובאמת. ברוח זה ועל אליך. המדבר הוא אני ישוע, לה אומר הכל. את לנו יגיד הוא, 'בוא כאשר או מבקש, אתה מה אומר: לא איש אך דבר, אשה עם כי והתפלאו תלמידיו, באו אליהעיר, והלכה שלה המים את-כד האשה אז עזבה עמה? מדבר אתה מה הוא זה האם עשיתי, אשר כל את לי אומר אשר איש ראו באו לאנשים ואומרת אליו. ובאו העיר מן לכן יצאו הם המשיח;

מאכל לי יש להם, אומר והוא אכל. רבי, לאמר, התלמידים אותו שאלו ובינתים הביא מישחו הלא לזה: זה התלמידים אז אמרו אותו. יודעים לא אתם אשר לאכל ואשלים אותי השולח רצון את שאעשה הוא מאכלי ישוע, להם אומר לאכל? לו אומר אני הנה בא? והקציר חדשים ארבעה עוד כי אמרים אתם הלא מעשהו. את לוקח והקוצר כבר. לקציר הם לבנים כי השדות, את וראו עיניכם את שאו לכם, הדבר בזה כי הקוצר. גם הזורע גם יחד ישמחו למען עולם, לחיי פרי ואוסף שכר אשר את לקצר אתכם שלחתי אני הקוצר. ואחר הזורע הוא שאחר האמת, הוא ההיא העיר ומן לעמלם. נכנסתם ואתם עמלו, אחרים עלי; עמלתם אתם לא

אשר כל את לי אמר שהעידה: האשה דבר בגלל רבים שמרונים בו האמינו שם ושהה אצלם, לשהות ממנו בקשו השמרונים, אליו באו וכאשר עשיתי. אנחנו דברך בגלל עוד לא אמרו: לאשה דברו. בגלל האמינו יותר ורבים יומים. מושיע באמת הוא זה כי אנחנו יודעים שמענו, עצמנו אנחנו כי מאמינים, המשיח. העולם,

שנביא העיד ישוע הוא כי הגליל. אל והלך משם יצא השנים הימים ואחרי את שראו הגלילים, אותו קבלו הגליל, אל בא לכן כאשר כבוד לו אין במולדתו לחג. באו הם גם כי בחג, בירושלים עשה אשר כל

שם והיה לזין. המים את עשה שם אשר שבגליל, קנה אל שוב ישוע אפוא בא היהודה מן בא ישוע כי שמע זה נחום. בכפר חלה בנו אשר אחד, מלכותי פקיד למות. עתיד היה כי בנו, את וירפא ירד למען אותו ושאל אליו הלך הגליל, אל אליו ואמר תאמינו לא תראו ומופתים אותות לא אם אליו ישוע אפוא אמר האדם והאמין חי. בנך לך, ישוע: לו אומר ילדי. שמימות לפני רד אדוני, המלכותי: לאמר לו והגידו עבדיו אותו פגשו בדתו וכבר והלך. ישוע, לו אמר אשר לדבר בשעה תמול כי לו ואמרו השתפר, שבה השעה את מהם אז שאל חי. נערך כי ישוע לו אמר שבה השעה באותה כי האב אז ידע הקדחת. אותו עזבה השביעית בבואו שוב ישוע שעשה השני האות זה ביתו. וכל הוא והאמין חי, בנך כי הגליל. אל מיהודה

## ה

שער על בריכה בירושלים יש לירושלים. ישוע ועלה היהודים, חג היה כן אחרי שכב באלה עמודים. אולמות חמישה ובה ביתחסדא, בעברית הנקראת הצאן, לפי מלאך כי המים. לתנועת שחכו ויבשים, צולעים עורים, חולים, של רב המון רגישת אחרי שנכנס והראשון נרגשים, היו והמים הברכה, אל יורד היה עת בחליו שהיה אחד איש שם והיה בו. שהחזיקה מחלה מכל בריא נעשה המים ואמר לו, יש כבר רב זמן כי וידע שוכב, ישוע ראה זה את שנה. ושמונה שלשים שכאשר כדי אדם לי אין אדוני, החולה: לו ענה בריא? להיות אתה הרוצה לו: אומר לפני. יורד אחר בא, אני בעוד אבל הברכה, אל אותי ישליך המים יתעוררו



מטתו את ונשא בריא, האיש נעשה ומיד והתהלך. מטתך את שא קום, ישוע: לו לך מתר לא היא, שבת למרפא: היהודים אז אמרו שבת. היה ההוא והיום והלך. את־מטתך שא לי, אמר הוא בריא, אותי העושה להם: ענה המטה. את לשאת והתהלך? את־מטתך שא לך שאמר האדם הוא מי אז: אותו שאלו והתהלך. מוצא כך אחר במקום. היה המון כאשר הסתלק ישוע כי הוא, מי ידע לא והנרפא לך יקרה שלא כדי עוד, תחטא אל היית, בריא הנה לו: ואומר במקדש ישוע אותו בריא.אותו שעשה הוא ישוע כי ליהודים והגיד האיש הלך יותר. גרוע דבר

ענה וישוע בשבת. עשה אלה כי להרגו, ובקשו ישוע את היהודים רדפו זה ובגלל יותר, עוד אותו להרג היהודים בקשו פן על עובד. ואני עובד, עכשיו עד אבי להם: עצמו את ועשה המיחד, אביו לאלהים קרא גם אלא השבת, את הפך רק לא כי לאלהים־שנה

מעצמו לעשות הבן יכול לא לכם אני אומר אמן אמן להם ואמר ישוע לכן ענה בדומה הבן גם אותם עושה הוא אשר כי עושה האב את שרואה מה לא אם כלום גדולים ומעשים לו, מראה עושה הוא וכל־אשר את־הבן אוהב האב כי עושה גם כך ומחיה, המתים את מקים שהאב כשם כי תתמהו למען לו, יראה מאלה המשפט את אלא איש, את שופט איננו האב כי ולא יחפץ. אשר את מחיה הבן מכבד שאינו מי האב. את מכבדים כאשר הבן את יכבדו שכלם כדי לבן. נתן כלו השומע כי לכם, אומר אני אמן אמן אותו. ששלח האב את מכבד אינו הבן את עבר אלא דין, לידי בא ואינו עולם, חיי לו יש ששלחני, במי ומאמין את־דברי שבה עכשו, והיא שעה, באה כי לכם אומר אני אמן, אמן אל־החיים. מן־המות חיים לו יש שהאב כמו כי יחיו. והשומעים בן־האלהים, קול את ישמעו המתים כי משפט, לעשות סמכות לו ונתן בעצמו. חיים לו להיות לבן גם נתן ככה בעצמו, את ישמעו בקברים אשר כל שבה שעה באה כי זאת, על תתמהו אל בן־אדם. הוא לתחית את־הרעות והעשים חיים, לתחית את־הטובות העשים ויצאו קולו, משפט.

כי צדיק, ומשפטי שופט, אני שומע, אני כאשר דבר. מעצמי לעשות יכול אינני עצמי, על מעיד אני אם ששלחני. האב רצון את אלא רצוני, את מבקש אינני העדות היא אמיתית כי יודע ואני עלי, המעיד הוא אחר אמיתית. איננה עדותי מאת לא ואני לאמת. העיד והוא יוחנן, אל שלחתם אתם עלי. מעיד הוא אשר

הבוֹעַר הַנֶּר הִזָּה הוּא תוֹשָׁעוֹ. לְמַעַן אוֹמֵר אֵלֶּה אֲבָל הַעֲדוֹת, אֵת לֹקַח אָדָם כִּי יוֹחֲנָן, מִשָּׁל גְּדוּלָּה עֲדוֹת לִי וַיֵּשׁ אֲנִי בְּאוּרוֹ. לְשַׁעֲה לְגִיל רִצְיָתָם וְאַתֶּם וְהַמַּאֲכִיר, מַעֲיָדִים עוֹשֶׂה, אֲנִי אֲשֶׁר הַמַּעֲשִׂים הֵם אוֹתָם, לְסִים הָאֵב לִי נָתַן אֲשֶׁר הַמַּעֲשִׂים קוּלוֹ אֵת שְׁמַעְתֶּם לֹא עָלִי. הַעִיד עֲצָמוֹ הוּא אוֹתִי, שֶׁשָּׁלַח וְהָאֵב שְׁלַחְנִי. שֶׁהָאֵב עָלִי בָּזָה הוּא, שֶׁלַּח בְּאֲשֶׁר כִּי בָכֶם, שׁוֹכֵן אֵינָנו וְדִבְרוּ דְמוּתוֹ. אֵת רִאֲיָתָם וְלֹא מַעֲוֹלָם הֵם וְהֵם עוֹלָם, חִיִּי בָהֶם שֵׁשׁ חוֹשְׁבִים אֶתָּם כִּי בְּכַתְּבִים, חֲפָשׁוּ מֵאֲמִינִים. אֵינְכֶם בְּנֵי מֵאֵת כְּבוֹד חַיִּים. לָכֶם שְׁתַּהֲיָה כְּדִי אֵלֵי לְבוֹא רוֹצִים לֹא וְאַתֶּם עָלִי. הַמַּעֲיָדִים אֲנִי בְּתוֹכְכֶם. הַאֲלֹהִים אֶהְבֵּת אֵת לָכֶם אֵין כִּי אֶתְכֶם, יְדַעְתִּי אֲבָל מִקְּבֵל אֵינֶנִּי אָדָם תִּקְבְּלוּ. אוֹתוֹ שָׁלוֹ, בְּשִׁמּוֹ יְבוֹא אַחֵר אִם אוֹתִי; מִקְּבֵלִים לֹא וְאַתֶּם אֲבִי, בְּשֵׁם בֵּאתִי מֵאֵת הַכְּבוֹד וְאַתְּ מִזָּה, זֶה כְּבוֹד מִקְּבֵלִים כְּשֶׁאַתֶּם לְהֶאֱמִין, יְכוּלִים אֶתָּם אֵיךְ יֵשׁ הָאֵב; לִפְנֵי אֶתְכֶם אֶקְטִיג אֲנִי כִּי תַחֲשְׁבוּ אֶל מִבְּקָשִׁים? אֵינְכֶם הִיחִיד הַאֲלֹהִים מֵאֲמִינִים הֵייתֶם לְמַשָּׁה, הָאֲמִנְתֶּם אֵלוֹ הַקּוֹיֶתֶם. בּוֹ אֲשֶׁר מַשָּׁה, אֶתְכֶם, הַמִּקְטִיג תֵּאֱמַנּוּ; בְּדִבְרֵי אֵיךְ מֵאֲמִינִים, אֵינְכֶם הֵהוּא בְּכַתְּבִי וְאִם כְּתַב. הוּא עָלִי כִּי לִי,

## ו

הַמּוֹן אַחֲרָיו וְהַלֵּךְ טְבָרְיָה. יֵם הַגָּלִיל, יֵם אֶלְעֶבֶר יֵשׁוּעַ הַלֵּךְ הָאֵלֶּה הַדְּבָרִים אַחֵר עִם יֵשׁב וְשֵׁם הָהָר אֶל יֵשׁוּעַ וְעֵלָה בְּחוֹלִים. עָשָׂה אֲשֶׁר אֶת־הָאוֹתוֹת רָאוּ כִּי רַב, כִּי וְרָאָה עֵינָיו אֵת אֶפּוֹא יֵשׁוּעַ הָרִים הַיְּהוּדִים. חַג הַפֶּסַח, קָרֹב וְהִזָּה תִּלְמִידָיו. וְזֹאת יֹאכְלוּ? שֶׁאֵלֶּה כְּדִי לָחֶם נִקְנָה מֵאֵין פִּילִיפּוֹס, אֵל וְאָמַר אֵלָיו, בָּא רַב קָהֵל לָחֶם פִּילִיפּוֹס: לוֹ עֲנָה לַעֲשׂוֹת. עֲתִיד הִזָּה מָה יִדַּע הוּא כִּי אוֹתוֹ, מִנְסָה אָמַר אֶחָד לוֹ אוֹמֵר מַעֲט. יִקַּח מִהֶם אֶחָד שָׁכַל כְּדִי לָהֶם, מִסְפִּיק אֵינוֹ דִּינָרִים בְּמֵאֵתִים לָחֶם חֲמִשָּׁה לוֹ יֵשׁ אֲשֶׁר פֶּה, אֶחָד יֵלֵךְ יֵשׁ פֶּטְרוֹס, שְׁמַעוֹן אַחִי אֲנִידָרָאס מִתְּלִמִּידָיו, אֵת הִסְבּוֹ יֵשׁוּעַ, וַיֹּאמֶר רַבִּים? כֵּךְ לְכָל הֵם מָה אֵלֶּה אֲבָל דָּגִים, וְשִׁנִּים שְׁעוֹרִים לִקַּח אֲלֵפִים. כְּחִמְשָׁת וּמִסְפָּרֵם הַגְּבָרִים, וַיִּסְבּוּ בְּמִקּוֹם. רַב עָשָׂב וְהִזָּה הָאֲנָשִׁים, לְמִסְבִּים, חֲלָקוֹ וְהַתְּלִמִּידִים לְתִלְמִידִים, חֲלָק שֶׁהוֹדָה וְלֹאחֵר הַכְּפֻרוֹת, אֵת יֵשׁוּעַ הַפְּרוּרִים אֵת אֶסְפוֹ לְתִלְמִידָיו, אוֹמֵר נִשְׁבְּעוּ, וְכֹאֲשֶׁר שָׂרְצוּ כְּפִי הַדָּגִים מִן גַּם וְכֵן מִן שְׁבָרִים סִלִּים עֲשׂוֹר שְׁנִים וּמִלֵּאוֹ לְכֵן אֶסְפוֹ דְּבַר יֹאבֵד לֹא לְמַעַן הַנוֹתָרִים, הָאוֹת אֵת רָאוּ לְכֵן, הָאֲנָשִׁים מִהָאוֹכְלִים. הוֹתִירוֹ אֲשֶׁר הַשְּׁעוֹרִים לְחִמִּי חֲמִשָּׁת כְּשִׁידַע וַיֵּשׁוּעַ, הָעוֹלָם. אֵל הִבָּא הַנְּבִיא בְּאֶמֶת הוּא זֶה כִּי אָמְרוּ יֵשׁוּעַ, עָשָׂה אֲשֶׁר הוּא הָהָר, אֵל שׁוֹב נִסּוֹ לְמִלָּךְ, אוֹתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּדִי אוֹתוֹ וְלִחְטֹף לְבוֹא עוֹמְדִים שֶׁהֵם

לבדו.

אל הים עבר אל ובאו האניה אל ועלו הים. אל תלמידיו ירדו ערב, היה וכאשר רוח כאשר התעורר והים אליהם. בא לא עדין ישוע היה, כבר וחשך כפר-נחום. ישוע את ראו אסטדיון, שלשים או וחמשה כעשרים ששטו לאחר נשבה. גדולה תיראו. אל הוא, אני להם: אומר והוא ויפחדו. לספינה, ומתקרב הים על מהלך היו אליה אשר הארץ על הספינה היתה ומיד הספינה, אל אותו לקחת אז רצו הולכים.

אחת אלא אחרת ספינה שם היתה לא כי ראה לים מעבר שעמד ההמון למחרת אלא הספינה, אל תלמידיו עם נכנס לא ישוע וכי תלמידיו, בה שעלו זו בלבד, את אכלו אשר למקום קרוב מטבריה ספינות באו אבל הלכו. לבדם תלמידיו לא וגם שם איננו ישוע כי ההמון אז ראה כאשר האדון שהודה לאחר הלחם אותו ומצאו ישוע. את מבקשים נחום כפר אל ובאו האניות אל הם עלו תלמידיו, אני אומר אמן אמן ואמר: ישוע להם ענה הנה באת מתי רבי לו ואמרו לים מעבר מן שאכלתם מפני אלא אותות, שראיתם מפני לא אותי מבקשים אתם לכם, אשר עולם, לחיי הנשאר למאכל אלא הנאבד, למאכל לא עבדו ושבעתם. הלחם כדי נעשה מה אליו, לכן אמרו האלהים. האב, חתם אותו כי לכם, יתן בן-האדם האלהים, מעשה הוא זה להם: ואמר ישוע ענה האלהים? מעשי את שנעבד הוא. ששלח במי שתאמינו

עובד? אתה מה לך? ונאמין שנראה כדי אות, עושה אתה אז מה לו: אז אמרו לאכל. להם נתן השמים מן לחם כתוב, כאשר במדבר, המן את אכלו אבותינו את-הלחם לכם נתן משה לא לכם, אני אומר אמן אמן ישוע: להם אז אמר האלהים לחם כי האמת. מן-השמים את-הלחם לכם נותן אבי אבל מן-השמים, תמיד תן-לנו אדוני אליו לכן אמרנו לעולם. חיים ונותן השמים מן היורד הוא ירעב לא אלי הבא החיים לחם הוא אני ישוע להם ויאמר הוה: את-הלחם לעולם: יצא לא בי והמאמין

אלי האב לי נותן אשר כל מאמינים. ואינכם אותי ראיתם גם כי לכם אמרתי אבל את אעשה למען לא השמים מן ירדתי כי החוצה. אנרש לא אלי הבא ואת יבוא,

שכל כְּדִי אוֹתִי, הַשּׁוֹלַח הָאֵב רָצוֹן הוּא וְזֶה אוֹתִי. הַשּׁוֹלַח רָצוֹן אֶת אֶלָּא רָצוֹנִי, הַשּׁוֹלַח רָצוֹן הוּא וְזֶה הָאֲחֵרוֹן. בְּיוֹם אוֹתוֹ אָקִים אֶלָּא מִמֶּנּוּ, אֲאָבֵד לֹא לִי נֶתֶן אֲשֶׁר בְּיוֹם אוֹתוֹ אָקִים וְאֲנִי עוֹלָם, חַיִּי לוֹ יִהְיֶה בּוֹ וּמֵאַמִּין הֵבֵן אֶת הַרוֹאָה שְׁכָל אוֹתִי, הַשְּׁמִים. מִן הַיּוֹרֵד הַלָּחִם הוּא אֲנִי אָמַר: כִּי עָלִי, הִיְהוּדִים אֲזִי הַתְּלוֹנְנִי הָאֲחֵרוֹן. וְאֶת־אֲמַר? אֶת־אֲבִיו יוֹדְעִים אֲנַחְנוּ אֲשֶׁר בְּיִסּוֹף, יִשׁוּעַ הוּא זֶה הִלָּא אָמַרְנוּ: וְהֵם זֶה תְּלוֹנוֹ אֶל לָהֶם, וְאָמַר יִשׁוּעַ לָכֵן עֲנֵה יִרְדְּתִי? מִן־הַשְּׁמִים כִּי זֶה אוֹמַר אֲפּוֹא אֵיךְ אָקִים וְאֲנִי אוֹתוֹ, יִמְשֹׁךְ אוֹתִי הַשּׁוֹלַח הָאֵב לֹא אִם אֵלִי, לְבּוֹא יִכּוֹל אִישׁ אֵין זֶה. עִם מֵאֵת הַשּׁוֹמֵעַ כָּל אֱלֹהִים. מְלַמֵּד כָּל־מִן וְיִהְיֶה בְּנִבְיָאִים, כְּתוּב הָאֲחֵרוֹן. בְּיוֹם אוֹתוֹ הָאֱלֹהִים, מֵאֵת שֶׁהוּא זֶה אִם כִּי אֶת־הָאֵב, רָאָה שְׁמִישָׁהוּ לֹא אֵלִי. בָּא וְלָמַד הָאֵב לָחֵם אֲנִי עוֹלָם. חַיִּי לוֹ יֵשׁ בִּי הַמֵּאַמִּין לָכֶם, אוֹמַר אֲנִי אָמֵן אָמֵן אֶת־הָאֵב. רָאָה הוּא הַשְּׁמִים, מִן הַיּוֹרֵד הַלָּחִם הוּא זֶה וּמֵתוֹ בְּמִדְבָּר הֵמֵן אֶת אֲכָלוּ אֲבוֹתֵיכֶם הַחַיִּים. מִישָׁהוּ אִם הַשְּׁמִים. מִן הַיּוֹרֵד הַחַי הַלָּחֵם אֲנִי יְמוּת. לֹא מִמֶּנּוּ שְׁיֵאֲכַל שְׁמִי כְּדִי אֶתֵּן אֲנִי אֲשֶׁר בְּשָׂרִי, הוּא אֶתֵּן אֲנִי אֲשֶׁר וְהַלָּחֵם לְעוֹלָם. יִחְיֶה הִזֶּה, הַלָּחֵם מִן יֵאֲכַל אֶת לָנוּ לֵתֵת זֶה יִכּוֹל אֵיךְ לֵאמֹר, זֶה עִם זֶה הִיְהוּדִים אֲזִי נִלְחָמוּ הָעוֹלָם. חַיִּי בְּעַד אֶת תֵּאֲכָלוּ לֹא אִם לָכֶם, אֲנִי אוֹמַר אָמֵן אָמֵן יִשׁוּעַ: לָהֶם לָכֵן אָמַר לֵאכָל? בְּשָׂרִי וְהַשּׁוֹתָה בְּשָׂרִי אֶת הָאוֹכֵל בְּעֶצְמָכֶם חַיִּים לָכֶם אֵין דָּמוֹ, אֶת וְתִשְׁתּוּ הָאֵדָם בֵּן בְּשָׂר אֲמַתִּי, אֲכָל הוּא בְּשָׂרִי כִּי הָאֲחֵרוֹן. בְּיוֹם אוֹתוֹ אָקִים וְאֲנִי עוֹלָם, חַיִּי לוֹ יֵשׁ דָּמִי אֶת בּוֹ. וְאֲנִי נִשְׁאַר, בִּי דָּמִי אֶת וְהַשּׁוֹתָה בְּשָׂרִי אֶת הָאוֹכֵל אֲמַתִּי. מִשְׁקָה הוּא וְדָמִי בְּגִלְלִי. יִחְיֶה אוֹתִי הָאוֹכֵל גַּם כִּךְ הָאֵב, בְּגִלְלִי חִי וְאֲנִי הַחַי הָאֵב אוֹתִי שֶׁלַח כְּאֲשֶׁר הָאוֹכֵל וּמֵתוֹ; הֵמֵן אֶת אֲבוֹתֵיכֶם אֲכָלוּ כְּאֲשֶׁר לֹא הַשְּׁמִים, מִן הַיּוֹרֵד הַלָּחֵם הוּא זֶה נִחוּם. בְּכַפֵּר כְּשֶׁלָּמַד הַכִּנְסֶת בְּבֵית אָמַר אֱלֹהִי דְבָרִים לְעוֹלָם. יִחְיֶה הִזֶּה הַלָּחֵם אֶת

אוֹתוֹ? לְשִׁמְעַע יִכּוֹל מִי הִזֶּה, הַדְּבָר קִשָּׁה אָמַרְנוּ: שְׁשִׁמְעוּ מִתְּלִמִּידֵי לָכֵן רַבִּים אֲתָכֶם? מְכַשִּׁיל זֶה לָהֶם, אָמַר זֶה, עַל מִתְּלוֹנְנִים תְּלִמִּידֵי כִּי בְּעֶצְמוֹ יוֹדַע וְיִשׁוּעַ, הַמְּחִיָּה, הִיא הַרוּחַ מִקֶּדֶם? שֵׁם הִיָּה אֲשֶׁר לְמָקוֹם עוֹלָה בְּיִהְיֶה אֶת תִּרְאוּ כֵּן אִם יֵשׁ אֲבָל וְחַיִּים. רוּחַ הֵם אֲלֵיכֶם מְדַבֵּר אֲנִי אֲשֶׁר הַדְּבָרִים כָּלוּם, מוֹעִיל אֵינוֹ הַבְּשָׂר וּמִי מֵאַמִּינִים הִלָּא הֵם מִי מֵרָאשִׁית יָדַע יִשׁוּעַ כִּי מֵאַמִּינִים. לֹא אֲשֶׁר אֲנִישִׁים מִכֶּם אֵלִי, לְבּוֹא יִכּוֹל אִישׁ אֵין כִּי לָכֶם אֲמַרְתִּי זֶה בְּגִלְלִי וְאָמַר: אוֹתוֹ. לְמַסַּר הָעֵתִיד הוּא הַתְּהַלְכוּ וְלֹא לְאַחֲרֵם הִלְכוּ מִתְּלִמִּידֵי רַבִּים מִזֶּה אֲבִי. מֵאֵת לוֹ נֶתֵּן יִהְיֶה לֹא אִם לוֹ אֲזִי עֲנֵה לְלָכֶת? רוֹצִים אֲתֵם גַּם הִלָּא הָעֶשֶׂר, לְשָׁנִים יִשׁוּעַ אֲזִי אָמַר עֲמוֹ. עוֹד כִּי וְיִדְעֶנּוּ הָאָמֵנוּ וְאֲנַחְנוּ לָךְ. יֵשׁ עוֹלָם חַיִּי דְבָרִי נִלְךְ? מִי אֶל אֲדוֹנִי, פְּטָרוֹס: שְׁמַעוֹן בְּשָׁנִים בְּכֶם, בְּחִרְתִּי אֲנִי הִלָּא יִשׁוּעַ, לָהֶם עֲנֵה הַחִי. הָאֱלֹהִים בֵּן הַמְּשִׁיחַ הוּא אֶתָּה

הִיָּה זֶה כִּי קָרִיִּיתָ, אִישׁ שֶׁמַּעֲוֹן בֶּן יְהוּדָה עַל וְאָמַר הוּא. שְׁטֵן מִכֶּם וְאֶחָד הָעֶשֶׂר;  
עֶשֶׂר מִשְׁנִים אֶחָד הִיָּה וְהוּא לְהַסְגִּירוֹ, עֲתִיד

## ז

בִּקְשׁוּ שֶׁהַיְּהוּדִים מִפְּנֵי בִיהוּדָה, לִלְכֹּת רָצָה לֹא כִּי בְּגָלִיל, יִשׁוּעַ הַלֵּךְ בֶּן וְאַחֵר  
מִכָּאֵן עֶבֶר אַחִיו, אֵלָיו אָפּוּא אָמְרוּ הַיְּהוּדִים שֶׁל הַסְּכוּת חָג קָרוֹב וְהִיָּה אוֹתוֹ. לְהִרְג  
אִישׁ אֵין עוֹשֶׂה אֶתָּה אֲשֶׁר מַעֲשִׂיד אֶת יִרְאוּ תִּלְמִידֶיךָ גַּם לְמַעַן יְהוּדָה, אֶל וְלֹךְ  
אֶת־עֲצָמְךָ הִרְאָה אֵלָה, עוֹשֶׂה אֶתָּה אִם בְּגָלוֹי. לְהִיָּוִת הוּא וּמִבְּקֵשׁ בִּסְתֵּר דִּבֵּר עוֹשֶׂה  
הַגִּיעַ, לֹא עֲדִין שְׁלֵי הַזְּמַן יִשׁוּעַ: לָהֶם לִכֵּן אוֹמַר בּוֹ. הָאֲמִינוּ לֹא אַחִיו גַּם כִּי לְעוֹלָם.  
הוּא אוֹתִי אֲבָל אֶתְכֶם, לְשֹׂנְאֵי יְכוּל אֵינוֹ הָעוֹלָם מוֹכֵן. תִּמְיֵד שְׁלָכֶם הַזְּמַן אֲבָל  
עוֹלָה לֹא עֲדִין אֲנִי הִזָּה, הַחֵג אֵל עָלוּ אֶתָּם רָעִים. שֶׁמַּעֲשִׂיו עָלָיו מַעֲיֵד אֲנִי כִּי שׁוֹנֵא,  
כְּאֲשֶׁר בְּגָלִיל נִשְׁאָר אֵלָה לָהֶם שֶׁאֲמַר וְאַחֲרֵי מְלֶאכָה. לֹא עֲדִין עֲתִי כִּי הִזָּה, הַחֵג אֵל  
אוֹתוֹ בִּקְשׁוּ אִם הַיְּהוּדִים בִּסְתֵּר. אֵלָּא בְּגָלוֹי לֹא הַחֵג, אֵל עָלָה הוּא גַּם אִם אַחֲרֵי, עָלוּ  
טוֹב כִּי אָמְרוּ אֵלָה הַמוֹנִים. בֵּין הִיָּה אוֹדוֹתִיו עַל רַב וְרוֹטוֹן הוּא? אִיָּה וְאָמְרוּ, בְּחָג  
עָלָיו דִּבֵּר לֹא אֶחָד אֶף אוֹלָם הָהֵמוֹן. אֶת מַתְעָה אֵלָּא לֹא, אָמְרוּ: וְאַחֲרֵים הוּא,  
הַיְּהוּדִים. מִפְּחָד בְּגָלוֹי

זֶה אֵיךְ וְאָמְרוּ: הַיְּהוּדִים וְהַתְּפִלָּאוּ וְלָמַד. הַמִּקְדָּשׁ אֵל יִשׁוּעַ עָלָה הַחֵג בְּחָצִי כְּבֹר  
שֶׁל אֵלָּא שְׁלֵי, אֵינוֹ שְׁלֵי הַלְמוּד וְאָמַר, לָהֶם יִשׁוּעַ אִם עֲנָה לָמַד? לֹא וְהוּא סִפֵּר יוֹדַע  
אִם הִזָּאת, הַהוֹרָאָה עַל יַדַּע רָצוֹנוֹ, אֶת לַעֲשׂוֹת רוֹצָה מִיִּשְׁהוּ אִם אוֹתִי, שֶׁשְּׁלַח מִי  
אֲבָל כְּבוֹדוֹ, אֶת מִבְּקֵשׁ מַעֲצָמוֹ הַמִּדְבָּר מַעֲצָמִי. מִדְבָּר שֶׁאֲנִי אוֹ הָאֱלֹהִים מִן הִיא  
לָכֶם נָתַן מִשֶּׁה הָלֹא בּוֹ. אֵין וְעוֹלָה הוּא, אֶמֶת זֶה אוֹתוֹ הַשּׁוֹלַח כְּבוֹד אֶת הַמִּבְּקֵשׁ  
עֲנָה לְהַמִּיתָנִי? מִבְּקָשִׁים אֶתָּם מְדוּעַ אֶת־הַתּוֹרָה. עֲשֶׂה מִכֶּם אִישׁ וְאֵין אֶת־הַתּוֹרָה?  
אֶחָד מַעֲשֶׂה לָהֶם: וְאָמַר יִשׁוּעַ עֲנָה לְהַמִּיתֶךָ? מִבְּקֵשׁ מִי לָךְ! יֵשׁ שֶׁד וְאָמַר: הָהֵמוֹן  
שֶׁהִיא מִפְּנֵי לֹא הַמִּילָה, אֶת לָכֶם נָתַן מִשֶּׁה זֶה. עַל מַתְּפִלָּאִים וְכֻלְכֶם עֲשִׂיתִי,  
בְּשִׁבְת מִילָה מִקְבֵּל אָדָם אִם אָדָם. מְלִים אֶתָּם וּבְשִׁבְת הָאֲבוֹת, מִן אֵלָּא מִמִּשֶּׁה,  
עֲשִׂיתִי בְּרִיא שְׁלֵם שֶׁאָדָם מִפְּנֵי כּוֹעֲסִים אֶתָּם עָלֵי מִשֶּׁה, תּוֹרַת תִּפְר שְׁלֹא כְּדִי  
מִן אֲנָשִׁים אִם וְיִאֲמְרוּ צֶדֶק. מִשְׁפָּט שִׁפְטוֹ אֵלָּא מִרְאָה, לְפִי תִשְׁפָּטוּ אֵל בְּשִׁבְת  
וְלֹא מִדְבָּר, הוּא לֵב בְּגָלוֹי וְהִנֵּה לְהַמִּיתוֹ? מִבְּקָשִׁים אֲשֶׁר הוּא זֶה הָלֹא הִירוּשָׁלַיִם,  
אֶת אֲבָל הַמִּשְׁיחַ? בְּאֶמֶת הוּא זֶה כִּי הַשָּׁרִים יִדְעוּ בְּאֶמֶת שֶׁמָּא לוֹ. אוֹמְרִים כְּלוֹם

מֵאֵין יוֹדֵעַ לֹא אֶחָד אֶף יְבוֹא, כְּאֲשֶׁר הַמְּשִׁיחַ, אָבֵל הוּא, מֵאֵין יוֹדְעִים אֲנַחְנוּ זֶה אֲתֶם וְיוֹדְעִים יוֹדְעִים, אֲתֶם אוֹתִי גַם וְאָמַר, בְּלִמְדוֹ יִשׁוּעַ בְּמִקְדָּשׁ אֵז זַעַק הוּא. יוֹדְעִים לֹא אֲתֶם אֲשֶׁר אוֹתִי, הַשּׁוֹלֵחַ הוּא אֲמַתִּי אָבֵל בְּאֵתִי, לֹא וּמַעֲצָמִי אֲנִי, מֵאֵין אֶחָד וְאֶף אוֹתוֹ, לְתַפְשׁ אֵז בְּקִשׁוֹ שְׁלַחְנִי. וְהוּא אֲנִי מֵאֲתוֹ כִּי אוֹתוֹ, יוֹדֵעַ אֲנִי אוֹתוֹ. וְאָמְרוּ: בּוֹ הָאֱמִינוּ הֵהֱמוֹן מִן רַבִּים שְׁעָתוֹ. בָּאָה לֹא עֲדִין כִּי יָד, בּוֹ שְׁלַח לֹא שָׁמְעוּ עֲשֵׂה? זֶה אֲשֶׁר מֵאֵלָה יוֹתֵר אוֹתוֹת יַעֲשֶׂה הֲלֹא יְבוֹא, כְּאֲשֶׁר הַמְּשִׁיחַ, וְהַכֹּהֲנִים הַפְּרוֹשִׁים וְשְׁלַחוּ אֵלָה, דְּבָרִים עָלָיו מִתְּלוֹנֵן הֵהֱמוֹן אֶת הַפְּרוֹשִׁים עִמָּכֶם, אֲנִי מַעֲט זֶמֶן עוֹד הֵישׁוּעַ: אֵז אָמַר יִתְפָּשׂוּהוּ. לְמַעַן מִשְׁרָתִים הַגְּדוֹלִים לֹא אֲתֶם נִמְצָא, אֲנִי וּבְאֲשֶׁר תִּמְצָאוּ, וְלֹא אוֹתִי תִּבְקֶשׁוּ אוֹתִי. הַשּׁוֹלֵחַ אֵל אֲנִי וְהוֹלֵךְ לֹא אֲנַחְנוּ כִּי לִלְכֶּת, עוֹמֵד זֶה לֹאֵן עֲצָמָם: אֵל הַיְּהוּדִים אִפּוֹא אָמְרוּ לְבוֹא. תּוֹכְלוּ הוּא מִי הַיּוֹנִים? אֶת וְלַהוֹרוֹת לִלְכֶּת עוֹמֵד הַיּוֹנִים שֶׁל הַפּוֹזֵר אֵל הֲלֹא אוֹתוֹ? נִמְצָא תּוֹכְלוּ לֹא אֲתֶם שָׁם, אֲנִי וְאֲשֶׁר תִּמְצָאוּ, וְלֹא אוֹתִי תִּבְקֶשׁוּ אָמַר, אֲשֶׁר הִזָּה הַדְּבָר לְבוֹא?

אֵלֵי יְבוֹא צִמָּא, מִישָׁהוּ אִם לֹאמַר, וְקִרָא יִשׁוּעַ עֲמֵד הַחֵג שֶׁל הַגְּדוֹל הַאֲחֵרוֹן וּבִיּוֹם זֹאת מִקְרָבוֹ. יִזְרְמוּ חַיִּים מִים נִהְרוֹת הַכְּתוּב, אָמַר כְּאֲשֶׁר בִּי, הַמֵּאֲמִין וְיִשְׁתָּה. רוּחַ הַיִּתָּה לֹא עֲדִין כִּי לְקַבֵּל, בּוֹ הַמֵּאֲמִינִים הָיוּ עֲתִידִים אֲשֶׁר הָרוּחַ עַל אָמַר אָמְרוּ: אֶת־הַדְּבָר, שֶׁשָּׁמְעוּ הֵהֱמוֹן, מִן אֵזִי רַבִּים פָּאָר. לֹא עֲדִין שִׁישׁוּעַ מִפְּנֵי הַקִּדְשׁ, מִן הֲלֹא אָמְרוּ: אַחֲרִים הַמְּשִׁיחַ. הוּא זֶה אָמְרוּ: אַחֲרִים הַנְּבִיא. בְּאֶמֶת הוּא זֶה שָׁם אֲשֶׁר הַכֹּפֵר, לָחֵם וּמִבֵּית דָּוִד מִזְרַע כִּי אָמַר הַכְּתוּב הֲלֹא בָּא? הַמְּשִׁיחַ הַגָּלִילִי אוֹתוֹ, לְתַפְשׁ רָצוּ מִקְצָתָם אָבֵל בְּגִלְלוֹ. בְּקִהֵל אֵז נוֹצֵר פְּלוּג יְבוֹא? הַמְּשִׁיחַ דָּוִד, הִיָּה וְהַפְּרוֹשִׁים, הַגְּדוֹלִים הַכֹּהֲנִים אֵל הַמְּשִׁרָתִים אֵז בָּאוּ יָד. עָלָיו הַנִּיחַ לֹא אִישׁ אָבֵל אָדָם דְּבָר לֹא מַעֲוֵלִם הַמְּשִׁרָתִים: עֲנֵנו אוֹתוֹ? הִבֵּאתֶם לֹא מַדּוּעַ הָהֵם: לָהֶם וְאָמְרוּ מִן מִי הֲלֹא הִתְעִיתֶם? אֲתֶם גַּם הֲלֹא הַפְּרוֹשִׁים: לָהֶם אֵז עֲנֵנו הִזָּה. הָאִישׁ כְּמוֹ כִּכָּה אֲרוּר אֶת־הַתּוֹרָה יוֹדֵעַ שְׁאִינוּ הִזָּה הֵהֱמוֹן אָבֵל הַפְּרוֹשִׁים? מִן אוֹ בּוֹ הָאֱמִין הַשָּׂרִים יִשְׁפֹּט שְׁלָנוּ הַחֵק הָאֵם מֵהֶם, אֶחָד אֵלָיו, בְּלִילָה הִבָּא אֵלֵיהֶם, נִקְדִּימוֹן אוֹמֵר הוּא גַם הֲלֹא לוֹ: וְאָמְרוּ עֲנֵנו עוֹשֶׂה? הוּא מָה יוֹדֵעַ תַּחֲלָה מִמֶּנּוּ יִשְׁמַע לֹא אִם הָאָדָם אֶת בֵּיתוֹ. אֵל אִישׁ וְהַלֵּךְ קָם. לֹא הַגָּלִיל מִן נְבִיא כִּי וִרְאָה חִקֵּר הַגָּלִיל? מִן אֲתָה

## ח

אליו, בא היה העם וכל המקדש, אל בא שוב ובשחר הזיתים הר אל הלך וישוע והעמידו בנאוף, שנתפשה אשה מביאים והפרושים והסופרים ולמדס. וישב מעשה. בעת נאוף במעשה נתפשה הזאת האשה רבי, לו: אומרים בתוך אותה אמרו וזאת אומר? אתה מה אז ואתה, הכאלה. את לסקל צוה משה ובתורתנו על באצבעו וכתב למטה כפף וישוע נגדו. קטגור להם שיהיה כדי אותו, מנסים חסר שהוא מי להם, ואמר הודקף הוא אותו, לשאל העמידו וכשהם האדמה. והם הארץ. על וכתב למטה כרע ושוב עליה. אכן ישליך ראשון מכם, חטא שהיתה והאשה ישוע ונשאר הזקנים, מן והתחילו לאחד, אחד יצאו ששמעו והיא איש? הרשיעף הלא הם? איה אשה, לה, ויאמר ראשו את ישוע וירם בתוך. ומעתה לכי אותך, מרשיע אינני אני גם ישוע, ואמר אדוני. לא, אחד אף אמרה, עוד.תחטאי אל

ילך לא אחרי ההולך העולם, אור הוא אני לאמר, אליהם ישוע דבר לכן שוב עצמך, על מעיד אתה הפרושים: לו אז אמרו החיים. אור לו יהיה אבל בחשך, אמתית עצמי, על מעיד אני אפלו להם: ואמר ישוע ענה אמתית. איננה עדותך מאין יודעים לא אבל אתם הולך, אני ואנה באתי מאין אני יודע כי עדותי, היא ואם אחד. אף שופט לא אני הבשר, לפי שופטים אתם הולך. אני אנה או בא אני אותי. השולח והאב אני אלא לבדי, אינני כי הוא, אמת שלי המשפט אני, אשפט עצמי, על המעיד הוא אני אמת. היא אנשים שני עדות כי כתוב שילכם בתורה וגם לא ישוע: ענה אביך? הוא איה לו: אפוא אמרו אותי. השולח האב עלי ומעיד הייתם אבי את גם יודעים, הייתם אותי אלו אבי. את ולא יודעים אתם אותי ואיש במקדש, מלמד כשהוא האוצר, בבית ישוע דבר האלה הדברים את יודעים. שעתו. באה לא עדן כי אותו, תפס לא

אני לאשר תמותו. ובחטאתכם אותי, ותבקשו הולך אני ישוע: להם שוב לכן אמר הוא כי עצמו, את יהרג שמה היהודים: אז אמרו לבוא. תוכלו לא אתם הולך, התחתונים מן אתם להם: ואמר לבוא? יכולים לא אתם הולך, שאני לזן אומר: הנה. העולם מן אינני אני אתם, הנה העולם מן אתם אנכי. העליונים מן אני אתם, תמותו הוא, שאני תאמינו לא אם כי בחטאיכם, תמותו כי לכם אז אמרתי שאני מה ההתחלה, ישוע: להם ואמר מי? אתה לו: אז אומרים היו בחטאיכם. הוא, אמת אותי השולח אבל ולשפט, לדבר עליכם לי יש רבות אליכם. מדבר דבר האב על כי ידעו לא העולם. אל אומר אני אלה מאתו, שמעתי אשר את ואני

הוא, אני כי תדעו אז האדם, בן את תרימו כְּאִשֶּׁר יִשׁוּעַ, לָהֶם לֵכֵן אָמַר אֱלֹהִים.  
אוֹתִי וְהַשּׁוֹלַח מְדַבֵּר. אֲנִי אֵלֶּה אֲבִי, לְמַדְנִי כְּאִשֶּׁר אֵלֶּה דְּבַר, עוֹשֶׂה אֵינֶנִּי וּמַעֲצָמִי  
בְּדַבְּרוֹ לוֹ. הִרְצוּ אֶת עוֹשֶׂה תַּמִּיד אֲנִי כִי הָאֵב, לְבִדִּי אוֹתִי עֹזֵב לֹא הוּא, עֲמִי  
רְבִים. בּוֹ הָאֲמִינוּ אֶת־אֵלֶּה

בְּאֵמֶת בְּדַבְּרִי, תִּשְׁאָרוּ אִתָּם אִם בּוֹ: הַמֵּאֲמִינִים הִיְהוּדִים אֵל הַיִּשׁוּעַ אִזְּ אָמַר  
אֲבֵרָהֶם זֶרַע לוֹ: עֲנוּ אִתְּכֶם. תִּשְׁחַרְר וְהָאֵמֶת הָאֵמֶת, אֶת וְתִדְעוּ אִתָּם. תִּלְמִידֵי  
תְּהִיוּ? חֲפָשִׁים כִּי אוֹמֵר אֶתָּה אֵיךְ מַעוֹלָם. מִשְׁעֲבָדִים הֵיִינוּ לֹא אֶחָד וּלְאַף אֲנַחְנוּ,  
הוּא עֲבָד הַחֲטָא אֶת הַעֲשֶׂה כָּל כִּי לָכֶם, אֲנִי אוֹמֵר אֲמֵן אֲמֵן יִשׁוּעַ: לָהֶם עֲנֵה  
יִשְׁחַרְר הֵבֵן אֲכֵן אִם לְעוֹלָם. נִשְׁאָר הֵבֵן לְעוֹלָם, בְּבֵית נִשְׁאָר לֹא וְהָעֲבָד לַחֲטָא.  
מְבַקְשִׁים אִתָּם אֲבָל אִתָּם, אֲבֵרָהֶם זֶרַע כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ תְּהִיו. חֲפָשִׁים בְּאֵמֶת אִתְּכֶם,  
אֲבִי, אֲצֵל שְׂרָאִיתִי מַה אֶת מְדַבֵּר אֲנִי בְכֶם. מִתְקַבֵּל אֵינוּ דְּבַרִּי כִי אוֹתִי, לְהִרְג  
הוּא. אֲבֵרָהֶם אֲבִינוּ לוֹ: וְאָמְרוּ עֲנוּ אֲבִיכֶם. אֲצֵל שְׂרָאִיתֶם מַה אֶת עוֹשִׂים אִזְּ וְאִתָּם  
אֲבָל עֲכָשִׁי עוֹשִׂים. הֵיִיתֶם אֲבֵרָהֶם מַעֲשֵׂי הֵיִיתֶם, אֲבֵרָהֶם בְּנֵי אִם יִשׁוּעַ: לָהֶם אָמַר  
מֵאֵת שְׁמַעְתִּי אֲשֶׁר הָאֵמֶת, אֶת לָכֶם דְּבַרְתִּי אֲשֶׁר אָדָם אוֹתִי, לְהִרְג מְבַקְשִׁים אִתָּם  
לוֹ, אִפּוֹא אָמְרוּ אֲבִיכֶם. מַעֲשֵׂי אֶת עוֹשִׂים אִתָּם עֲשֶׂה. לֹא אֲבֵרָהֶם זֹאת הָאֱלֹהִים.  
אִם יִשׁוּעַ: לָהֶם אִפּוֹא אָמַר הָאֱלֹהִים. לָנוּ, יֵשׁ אֶחָד אֲב מְזֻנוֹת, נוֹלְדֵנוּ לֹא אֲנַחְנוּ  
וּבִאֲתִי, יִצְאֲתִי הָאֱלֹהִים מֵאֵת אֲנִי כִי אוֹתִי, אוֹהֲבִים הֵיִיתֶם הִיָּה, אֲבִיכֶם הָאֱלֹהִים  
מִפְּנֵי מְבִינִים? אֵינְכֶם אֶת־דְּבוּרֵי מְדוּעַ שְׁלַחְנִי. הוּא אֵלֶּה בִּאֲתִי, מַעֲצָמִי וְלֹא  
אֲבִיכֶם תִּאֲוֹת וְאֵת אִתָּם, הַשְׁטֵן הָאֵב מֵן אִתָּם אֶת־דְּבַרִּי. לְשִׁמְעַת יְכוֹלִים שְׂאִינְכֶם  
אֵין כִּי עֲמַד, לֹא וּבְאֵמֶת הִתְחַלָּה, מֵן אָדָם רוֹצֵחַ הִיָּה הוּא לַעֲשׂוֹת. אִתָּם רוֹצִים  
הַשְׁקֵר. וְאֲבִי הוּא שְׁקֵרֵן כִּי מְדַבֵּר, הוּא מִשְׁלֹ שְׁקֵר, מְדַבֵּר הוּא כְּאִשֶּׁר בּוֹ. אֵמֶת  
אוֹתִי מוֹכִיחַ מִכֶּם מִי לִי. מֵאֲמִינִים אֵינְכֶם אִתָּם הָאֵמֶת, אֶת אוֹמֵר שְׂאִנִּי מִפְּנֵי וְאֲנִי,  
מֵאֱלֹהִים שֶׁהוּא מִי לִי? מֵאֲמִינִים לֹא אִתָּם לְמַה אוֹמֵר, אֲנִי אֵמֶת אִם חֲטָא? עַל  
אִזְ עֲנוּ מֵאֱלֹהִים. אֵינְכֶם כִּי שׁוֹמְעִים, לֹא אִתָּם לֵכֵן הָאֱלֹהִים, דְּבַרִּי אֶת שׁוֹמֵעַ  
עֲנֵה לִּי? יֵשׁ וְשֵׁד אֶתָּה שְׁשׁוֹמְרוֹנִי אֲנַחְנוּ אֲמַרְנוּ טוֹב הֲלֹא לוֹ: וְאָמְרוּ הִיְהוּדִים  
אֵינֶנִּי אֲנִי אוֹתִי. מְבֹזִים וְאִתָּם אֲבִי, אֶת מְכַבֵּד אֲנִי אֲבָל לִי, אֵין שֵׁד אֲנִי יִשׁוּעַ:  
מִיִּשְׁהוּ אִם לָכֶם, אוֹמֵר אֲנִי אֲמֵן אֲמֵן וְהַשּׁוֹפֵט. הַמְבַקֵּשׁ יֵשׁ כְּבוֹדִי, אֶת מְבַקֵּשׁ  
יֵשׁ שֵׁד כִּי יִדְעֵנוּ עֲתָה הִיְהוּדִים: לוֹ אִזְ אָמְרוּ לְעוֹלָם. מוֹת יִרְאֶה לֹא דְּבַרִּי, אֶת יִשְׁמַר  
מוֹת יִטְעַם לֹא דְּבַרִּי, אֶת יִשְׁמַר מִיִּשְׁהוּ אִם אוֹמֵר: וְאֶתָּה וְהַנְּבִיאִים, מֵת אֲבֵרָהֶם לָךְ.  
עוֹשֶׂה אֶתָּה מִי מֵתוֹ. וְהַנְּבִיאִים מֵת? אֲשֶׁר אֲבֵרָהֶם מֵאֲבִינוּ גְּדוֹל אֶתָּה הֲלֹא לְעוֹלָם?  
הוּא אֲבִי כָּלִים. אֵינְנוּ שְׁלֵי הַכְּבוֹד אֶת־עֲצָמִי, מְכַבֵּד אֲנִי אִם יִשׁוּעַ: עֲנֵה אֶת־עֲצָמְךָ?



אני אבל אתו, ידעתם לא ואתם אלהיכם. הוא כי אומרים אתם אשר אותי, המכבד אתו אני יודע אבל שקרן, לכם, דומה אהיה אתו, יודע לא כי אמר ואם אתו. יודע אמרו וישמח. וראה את-יומי, לראות התעלס אביכם אברהם שומר. אני דברו ואת להם אמר ראית? ואת-אברהם שנה, לחמשים הגעת לא עדין אליו, היהודים אז אבנים לכן הרימו הם הוא. אני אברהם היה בטרם לכם, אומר אני אמן אמן ישוע: בתוכם, עובר כשהוא המקדש, מן ויצא הסתתר ישוע אבל עליו, להשליך כדי כף. ועבר

## ט

או זה חטא, מי רבי, לאמר: תלמידיו אותו ושאלו מלדה. עור איש ראה ובעברו מעשי שיתגלו כדי אבל הוריו, ולא חטא זה לא ישוע: ענה עור? שילד כדי הוריו, בו אשר לילה בא כי יום, בעוד אותי השולח מעשי את לעשות עלי בו. האלהים דברים שאמר לאחר העולם. אור אני בעולם, אני כאשר לעבוד. יכול איש אין לך לו: ואמר העור. עיני על הטיט את ומשח הרק, מן טיט ועשה ארצה רקק אלה, רואה. ובא ורחץ, אז הלך שלוח. המתרגמת השלח, בברכת רחץ

היושב הוא זה הלא אומרים: היו היה, עור כי לפנים, אותו והרואים השכנים ההוא הוא. לו דומה כי ואחרים הוא, זה כי אומרים היו אחרים צדקה? ומבקש אדם ואמר, ההוא ענה עיניך? נפתחו איך לו: אז אמרו הוא. אני כי אומר היה ורחץ, שילוח ברכת אל לך לי, ואמר עיני את ומשח טיט עשה ישוע הנקרא יודע. אינני אומר: ההוא? הוא איה לו: אז אמרו וראיתי. ורחצתי והלכתי

ישוע עשה כאשר שבת והיה עור. פעם שהיה זה את הפרושים, אל אותו מוליכים ראיתו. את קבל איך הפרושים גם אותו שאלו אז שוב עיניו. את ופתח הטיט את מן אחדים אז אמרו רואה. ואני ורחצתי, עיני, על שם טיט להם: אמר והוא אמרו: אחרים השבת. את שומר אינו כי האלהים, מאת אינו האדם זה הפרושים: לעור אומרים ביניהם. היה ופולג כאלה? אותות לעשות חוטא אדם יכול איך לא הוא. נביא כי אמר והוא עיניך? את פתח כי עליו, אומר מה אתה שוב, של להוריו קראו אשר עד וראה, היה עור כי אודותיו על היהודים אז האמינו איך נולד? עור כי אומרים אתם אשר בנכם הוא זה לאמר, אותם ושאלו הרואה.

וכי בגנו הוא זה כי אנחנו יודעים ואמרו: הוריו להם ענו רואה? הוא עכשיו אז ידענו. לא אנחנו עיניו, את פתח מי או ידענו, לא עתה, רואה הוא איך נולד. עור יראו כי הוריו, אמרו אלה עצמו. על ידבר הוא אותו, שאלו גיל, בעל הוא יהא המשיח, שהוא בו מישוה יודה שאם היהודים הסכימו שפבר את-היהודים, בפעם אז קראו אותו. שאלו גיל, לו יש הוריו: אמרו זה בגלל מן-הכנסת. מנדה האיש כי יודעים אנחנו לאלהים! כבוד תן לו: ואמרו עור, היה אשר לאיש השניה ידעתי, אחד דבר ידעתי. לא הוא, חוטא אם ואמר: ההוא לכן ענה הוא. חוטא הזה עיניך? את פתח כיצד לך? עשה מה שוב: לו ואמרו אני. רואה ועתה הייתי עור כי גם הלא לשמע; רוצים אתם שוב מה שמעתם, ולא כבר לכם אמרתי להם, ענה אנחנו אבל ההוא תלמיד אתה ואמרו אותו גדפו תלמידיו; להיות רוצים אתם יודעים לא את-זה אבל אל-משה, דבר האלהים כי יודעים אנחנו משה. תלמידי הוא, מאין יודעים לא שאתם הפלא, בזאת כי להם: ואמר האיש ענה הוא. מאין אם אבל שומע, אינו האלהים החטאים את כי יודעים אנחנו את-עיני. פקח והוא שמישהו נשמע לא מעולם שומע. הוא אותו רצונו, את ועושה אלהים ירא מישוה מאומה. לעשות יכול היה לא האלהים, מאת זה היה לא אלו מלדה. עור עיני פתח החוצה. אותו ויוציאו אותנו? מלמד ואתה כלך, נולדת בחטאים לו: ואמרו ענו בכן מאמין אתה לו: ואמר אותו ומצא החוצה, אותו הוציאו כי ישוע שמע גם ישוע: לו ויאמר בו? שאמין כדי אדוני, הוא, ומי ואמר: ההוא ענה האלהים? לו: והשתחוה אדוני אני מאמין אמר והוא זה. הוא עמך והמדבר אותו, ראית יהיו והראים יראו ראים שהלא כדי הזה, לעולם באתי למשפט ישוע, ויאמר עורים? אנחנו הגם לו, ואמרו עמו, ההיום את-אלה הפרושים מן ושמעו עורים. אתם עכשיו אך חטא. לכם הייתה לא עיוורים, הייתם אלו ישוע: להם אמר נשאר. חטאכם לכן רואים, אנחנו אומרים

## י

עולה אלא הצאן, חצר אל הדלת דרך נכנס שאינו מי לכם, אומר אני אמן אמן השוער לזה הצאן. רועה הוא הדלת דרך והנכנס ושודד. גנב הוא אחר, ממקום וכאשר אותו. ומוציא בשם קורא הוא צאנו ואת קולו, את שומעות והצאן פותח, לזר אבל קולו, את יודעות כי אחריו, הולכות והצאן לפניו, הולך צאנו, את יוציא אמר הזה המשל את הזרים. קול את יודעים אינם כי ממנו, יברחו אלא יעקבו, לא

ישוע, להם שוב אפוא אמר אליהם. דבר אשר היה מה ידעו לא והם ישוע, להם הם גנבים לפני באו אשר כל הכבשים. של הדלת אני כי לכם אני אומר אמן אמן ישוע, ייכנס מישוהו אם דרכי הדלת, אני להם. שמעו לא הצאן אבל ופריצים, אני ולאבד, ולזבח לגנב כדי אלא בא אינו הגנב מרעה וימצא וייצא ייכנס והוא הטוב הרועה הטוב. הרועה אני בשפע. להם ויהיה חיים להם שיהיו כדי באתי הזאב את רואה שלו, אינן והצאן רועה שאינו השכיר, הצאן. בעד נפשו את שם כי בורח, והשכיר הצאן. את ומפזר אותן חוטף והזאב ובורח, הצאן את ועוזב בא ונודעתי שלי את יודע ואני הטוב, הרועה אני הצאן. לגבי לו אכפת ולא הוא שכיר בעד נפשי את משים אני כך האב, את יודע ואני אותי יודע שהאב בשם לשלי, עלי אותם וגם הזאת, החצר מן אינם אשר לי יש אחרים כבשים וגם הצאן. אוהב האב זה בגלל אחד. ורועה אחד עדר ויהיה בקולי, ישמעו והם להביא, אלא ממני, אותה לוקח איש אין שוב. שאקחנה כדי נפשי, את מניח אני כי אותי, אותה לקחת לי יש ורשות אותה, להניח לי יש רשות מעצמי. אותה מניח אני בגלל היהודים בין שוב קרה לכן פלוג אבי. מאת קבלתי הזאת המצוה את שוב. שומעים אתם מה הוא, ומשגע לו יש שד אמרים, היו מהם ורבים האלה. הדברים עיני לפתח שד הכול שד. מאחז של אינם אלה דברים אמרו, אחרים אותו? עורים;

שלמה. באולם במקדש מתהלך היה וישוע היה וחרף בירושלים החנכה חג ויהי הוא אתה אם נפשנו? את תשא מתי עד לו: ואמרו היהודים אותו אז סבבו אתם. מאמינים ולא לכם אמרתי ישוע: להם ענה בפרהסיא. אמר לנו המשיח, כי מאמינים, לא אתם אבל עלי. מעידים הם אבי, בשם עושה אני אשר המעשים מכיר ואני קולי, את שומעות שלי הצאן לכם. אמרתי כאשר שלי, הצאן מן אינכם יחטף ולא לעולם, יאבדו ולא עולם, חיי להם נותן ואני אחרי, הולכות והן אותן, אני אבי: מיד לחטף יכול איש ואין מכל, גדול לי נתן אשר אבי מדי. אותם איש להם ענה אותו. יסקלו למען אבנים שוב היהודים אז נשאו אנהנו. אחד והאב אתם מהם מעשה איזה בגלל אבי, מאת לכם הראיתי רבים טובים מעשים ישוע: אותך, סוקלים אנהנו אין טוב מעשה על לאמר: היהודים לו ענו אותי? סוקלים ישוע, להם ענה אלהים. את עצמך עושה אדם, בהיותך שאתה, ועל גדוף, על אלא אשר אלהים, קרא את-אלה אם אתם; אלהים אמרתי אני בתורתכם, כתוב הלא ושלחו הקדישו האב אשר להבטל, הפתוב יוכל ולא היה, האלהים דבר אליהם אינני אם אני? ביהאליהם שאמרתי: מפני מגדף, כי אומרים אתם העולם, אל

תאמינו, לא לי אם אף עושה, אני ואם לי, תאמינו אל אבי, מעשי את עשה  
שוב אפוא חפשו בו. ואני בי האב כי ותאמינו תדעו למען למעשים, האמינו  
מזידים. יצא והוא אותו, לתפש

ושם בראשונה, מטביל יוחנן היה שבו המקום אל הירדן, עבר אל שוב והלך  
מה כל אבל אות, שום עשה לא אמנם יוחנן כי ואמרו אליו באו ורבים נשאר.  
שם. בו האמינו ורבים אמת. היה זה על יוחנן שאמר

## יא

ומרים אחותה. ומרתא מרים של הכפר מן מבית-עניה, לזרוס חולה, אדם והיה  
לעזר אחיה אשר בשערותיה, רגליו את ונגבה בשמן האדון את שמשחה זו היתה  
חולה. אוהב אתה אשר הנה אדוני, לאמר, אליו האחיות אפוא שלחו חולה. היה  
בן שיכבד כדי האלהים, כבוד למען אלא למות, אינו זה חלי ואמר: ישוע ושמע  
כי שמע לכן כאשר לעזר. ואת אחותה ואת מרתא את אהב וישוע דרכה. האלהים  
אל נלך לתלמידים: אומר אחר-כן יומים, בו היה אשר במקום נשאר אז חולה,  
אותך, לסקל היהודים בקשו עכשיו רבי, התלמידים: לו אומרים שוב. יהודה  
מישהו אם ביום? יש שעות עשרה שנים הלא ישוע: ענה לשם? שוב הולך ואתה  
יהלך מישהו ואם הנה. העולם אור את רואה הוא כי יכשל, לא ביום, הולך  
אלעזר להם: אומר זה ואחרי אמר, אלה בו. אינו האור כי נכשל, הוא בלילה,  
אם אדוני, תלמידיו: אפוא אמרו אותו. להעיר כדי הולך אני אבל נרדם, ידידנו  
אז השנה. שנת על מדבר הוא כי חשבו והם מותו, על דבר ישוע אבל ישוע. נרדם,  
הייתי לא כי שתאמינו, כדי בגללכם שש ואני מת, לעזר בגלוי: ישוע להם אמר  
גם נלך התלמידים: לחבריו תאום הנקרא תומס אפוא אמר אליו. נלך אבל שם,  
עמו. שנמות כדי אנחנו

קרובה היתה ובית-עניה בקבר. ימים ארבעה כבר אותו מצא ישוע, כשבא לכן  
לנחם כדי ומרים מרתא אל באו היהודים מן ורבים ריס כחמש-עשרה לירושלים  
ישבה ומרים אותו, פגשה בא, ישוע כי שמעה כאשר אז, מרתא, אחיהן. על אותה  
גם אבל מת. היה לא אחי פה, היית אלו אדוני, ישוע: אל מרתא אז אמרה בבית.  
לה אומר האלהים. לך יתן האלהים, מאת תשאל אשר כל כי יודע אני עכשיו

האחרון. ביום בתחיה יקום כי אני יודעת מרתא: לו אומרת אחיה. יקום ישוע: החי וכל יחיה, ימות, אפלו בי, המאמין והחיים התחיה אני ישוע לה אמר האמנתי אני אדוני בן לו אומרת זאת? מאמינה האם לעולם. ימות לא בי ומאמין הלכה זאת, שאמרה ואחרי העולם אל הבא האלהים בן המשיח הוא אתה כי שמעה, כאשר היא לך. וקורא נוכח המורה ואמרה: בסתר אחותה למרים וקראה אשר במקום היה אבל הכפר, אל ישוע בא לא עדין אליו. ובאה מהרה קמה את־מרים ראו אותה, ומנחמים בבית עמה ההיים אז, היהודים מרתא. אותו פגשה שם: תבכה למען אל־הקבר הולכת כי ואמרו אחריה עקבו ויצאה, קמה מהר כי ואמרה לרגליו ונפלה אותו ראתה ישוע, היה אשר למקום באה כאשר אז, מרים ואת בוכה אותה ראה כאשר לכן, ישוע מת. אחי היה לא פה, היית אם אדוני, לו, שמתם איפה ויאמר, עצמו. את והטריד ברוח הזעים בוכים, אתה שבאו היהודים אהב איך ראו היהודים: אז אמרו ישוע. דמע וראה. בוא אדוני, לו, ויאמרו אותו; זה שגם לעשות העור, עיני את שפקח זה, יכל לא האם אמרו: מקצתם אבל אותו. ואכן מערה, היה והוא הקבר, אל בא בתוכו, נרגש שוב אז, ישוע ימות? לא אדוני, המת: אחות מרתא, לו אומרת האבן. את הרימו ישוע: אומר עליו. שכבה תאמיני, אם כי לך אמרתי הלא ישוע: לה אומר הוא. רביעי יום כי מסריח, כבר וישוע שם. מטל היה שהמת האבן את אפוא הרימו האלהים? כבוד את תראי תמיד כי ידעתי ואני לי. ששמעת לך מודה אני אבי, ואמר: למעלה עיניו את הרים שלחתי. אתה כי שיאמינו כדי אמרתי, המקף ההמון בגלל אבל לי, שומע אתה את כפות המת ויצא החוצה! צא אלעזר, גדול: בקול צעק אלה, שאמר ואחרי אותו התיירו ישוע, להם אמר נחבשו. בסודר ופניו בחתולים, הידים ואת הרגלים ללכת. לו והניחו

בו. האמינו ישוע, עשה אשר את וראו מרים אל באו אשר היהודים, מן אז רבים לכן אספו ישוע. עשה אשר את להם ואמרו הפרושים אל הלכו מקצתם אבל עושה הזה האיש כי נעשה, מה ואמרו: מועצה והפרושים הראשיים הכהנים ממנו ויקחו הרומאים ויבואו בו, יאמינו כלם ככה, אותו נעזב אם רבים? אותות ההיא, בשנה גדול כהן שהיה קיפא, מהם, ואחד העם. את וגם המקום את גם שאדם לנו מועיל כי מתחשבים אתם ולא כלום, יודעים אינכם אתם להם: אמר גדול כהן אלא מעצמו, אמר לא וזאת תאבד. כל־האמה ולא העם בעד ימות אחד לבד, האמה בעד ולא העם בעד למות ישוע היה עתיד כי נבא ההיא, בשנה היה יחדו יעצו אז היום מאותו לאחד יקבץ המפזרים האלהים בני את שגם כדי אלא

משם הלך אלא היהודים, בין בגלוי עוד התהלך לא לכן ישוע אותו. יהרגו למען תלמידיו. עם שהיה ושם אפרים, הנקראת העיר אל למדבר, הקרובה הארץ אל כדי הפסח לפני הארץ מן לירושלים רבים ועלו היהודים, פסח קרוב והיה מה במקדש: בעמדם לזה זה אומרים והיו ישוע, את לכן מבקשים היו שיטהרו. מצוה, נתנו והפרושים הגדולים והכהנים החג? אל יבוא לא האם לכם? נראה אותו. שיטפשו כדי יגיד, הוא, איפה ידע מישהו שאם

## יב

אשר שמת, לזר היה שם אשר בית-עניה, אל בא לפסח ימים ששה לפני וישוע מן אחד היה ולזר שרתה, ומרתא שם, סעודה לו אז עשו המתים. מן אותו הקים ישוע רגלי את משחה ויקר, טהור נרד שמן ליטרא לקחה אז מרים עמו. המסבים אחד לכן ויאמר השמן. מריח נמלא והבית רגליו, את בשערותיה ומחקה השמן נמכר לא למה להסגירו העתיד קריות, איש שמעון בן יהודה מתלמידיו, אלא לעניים, שדאג מפני לא זאת ואמר לעניים? ונתן דינרים מאות בשלש הזה הנח ישוע: אז אמר נשא. בה המשלך ואת בידו, היתה והקפה גנב, שהיה מפני אותי אבל עמכם, לכם יש תמיד כי העניים את אותו. שמרה קבורתי ליום אותה, ישוע בגלל לא ובאו שם, הוא כי היהודים מן רב המון אז ידע לכם. יש תמיד לא הגדולים הכהנים וזממו המתים. מן הקים אשר לזר את גם לראות כדי אלא לבדו, בישוע. והאמינו בגללו הלכו היהודים מן רבים כי לעזר. את גם שימיתו כדי

ענפי את לקחו לירושלים, בא ישוע כי כששמעו לחג, שבא הרב ההמון למחרת, ישראל. מלך יהוה, בשם הבא ברוך הושענא, וצעקו: לקראתו, ויצאו התמרים מלכך הנה בת-ציון, אל-תיראי, כתוב כאשר עליו, וישב צעיר חמור ישוע ומצא חמור. על-עיר יושב בא

כי נזכרו אז ישוע, התפאר כאשר אלא בראשונה, תלמידיו ידעו לא אלה את אבל קרא כאשר עמו היה אשר ההמון העיד לכן לו. עשו ואלה עליו, כתובים היו אלה שמעו כי ההמון, אותו פגש גם זה בגלל מן-המתים. והקימו מן-הקבר את-לעזר שאינכם רואים אתם לעצמם: אמרו לכן, הפרושים, הזה. האות את עשה שהוא אחריו. הלך העולם הנה כלום; מועילים

פיליפוס אל ניגשו אפוא אלה בַּחג. לְהַשְׁתַּחוּת כְּדִי הָעוֹלָיִם מִן אַחֲדִים יוֹנִים וְהָיוּ  
בָּא יֵשׁוּעַ. אֵת לִרְאוֹת אֲנַחְנוּ רוֹצִים אֲדוֹנִי, לֵאמֹר: אוֹתוֹ וּשְׁאֵלוֹ שְׁבַגְלִיל, מִבֵּית צִידָה  
עָנָה וַיֵּשׁוּעַ לֵיִשׁוּעַ, אֲמָרִים וּפִילִיפּוֹס אֲנִידְרָאס וְשׁוֹב לְאֲנִידְרָאס, וְאוֹמֵר פִּילִיפּוֹס  
לֹא אִם לָכֶם, אֲנִי אוֹמֵר אֲמֵן אֲמֵן בְּרִיהֶאֱדָם. שִׁכְבְּד כְּדִי הַשְׁעָה בָּאָה לֵאמֹר, לָהֶם  
פָּרִי נוֹשֵׂא הוּא יְמוֹת, אִם אָבֵל לְבָדוּ; נִשְׁאָר הוּא וַיְמוֹת, הָאָרֶץ אֵל יִפֹּל הַחֲטָה גִּרְגִּיר  
עוֹלָם לְחַיִּי הַזֶּה בְּעוֹלָם אֶת־נִפְשׁוֹ וְהַשׁוֹנָא אוֹתָהּ, יֵאָבֵד אֶת־נִפְשׁוֹ הָאוֹהֵב רַב.  
הַמְּשִׁירָת גַּם שֵׁם נִמְצָא, אֲנִי וּבִאֲשֶׁר אַחֲרִי, יֵלֶךְ אוֹתִי, יִשְׁרֵת מִיִּשְׁהוּ אִם יִשְׁמְרֶנָּה.  
וּמָה נְבָהֵלָה, נִפְשִׁי עֲתָה אוֹתוֹ. יִכְבֵּד הָאֵב אוֹתִי, יִשְׁרֵת מִיִּשְׁהוּ וְאִם יִהְיֶה, שְׁלִי  
אָבִי, הַזֹּאת. לְשַׁעָה בְּאֵתִי זֶה בְּשִׁבִּיל אָבֵל הַזֹּאת. הַשְׁעָה מִן הוֹשִׁיעֲנִי אָבִי, אֲמַר?  
הָעוֹמֵד לִכֵּן הֶהֱמוֹן אֲכַבֵּד. וְשׁוֹב כְּבִדְתִּי מִן־הַשְּׁמִיִּם: קוֹל וְתִבְאָ אֶת־שִׁמְךָ. כְּבִד  
לֹא וְאֲמַר, יֵשׁוּעַ עָנָה אֵלָיו. דְּבַר מִלְאָךְ אֲמָרוּ: אַחֲרִים הִיָּה, שְׁרַעַם אֲמַר וְשִׁשְׁמַע  
הַזֶּה, הָעוֹלָם שֶׁל מִשְׁפָּטוֹ הוּא עֹכְשׁוֹ בְּשִׁבִּילָכֶם. אֵלָא נִהְיָה, הַזֶּה הַקוֹל בְּשִׁבִּילִי  
כֻּלָּם אֶת אֲמֻשָּׁךְ הָאָרֶץ, מִן אֶרֶמֶס אִם וְאֲנִי, הַחוּצָה, יִשְׁלַךְ הַזֶּה הָעוֹלָם שֶׁר עֹכְשׁוֹ  
שְׁמַעֲנִי אֲנַחְנוּ הַקֹּהֵל: לוֹ עָנָה לְמוֹת. עֲתִיד הִיָּה מוֹת בְּאִיזָה מְרֻמָּה אֲמַר וְזֹאת אֵלִי.  
מִי הָאֲדָם? בֶּן לְהַנְשֵׂא שְׁצָרִיךְ אוֹמֵר אֵתָה וְאִיךָ לְעוֹלָם, נִשְׁאָר הַמְּשִׁיחַ כִּי הַתּוֹרָה מִן  
הַתְּהִלְכוֹ הוּא, עִמָּכֶם הָאוֹר מַעַט זְמַן עוֹד יֵשׁוּעַ, לָהֶם לִכֵּן אֲמַר הָאֲדָם? בֶּן זֶה הוּא  
אֲנָה יוֹדֵעַ לֹא בַּחֲשָׁךְ וְהַמְתַּהֲלֵךְ הַחֲשָׁךְ, אֶתְכֶם יִשְׁיֵג לֹא לְמַעַן הָאוֹר, לָכֶם שִׁישׁ עַד  
דְּבַר אֵלֶּה אוֹר. בְּנֵי שְׁתַּהֲיוּ כְּדִי בָאוֹר, הָאֲמִינוּ הָאוֹר, אֵת לָכֶם שִׁישׁ עַד הוֹלֵךְ. הוּא  
מִהֶם. וְנִסְתַּתֵּר הַלֵּךְ כֵּךְ וְאַחֵר יֵשׁוּעַ,

דְּבַר שִׁמְלָא כְּדִי בּוֹ. הָאֲמִינוּ לֹא לְפִנְיָהֶם, אוֹתוֹת הַרְבֵּה כֵּךְ כָּל שַׁעֲשֻׂה פִּי עַל אֵף  
עַל־מִי אֲדוֹנִי וְזָרוּעַ לְשִׁמּוֹעַתָּנוּ; הָאֲמִין מִי אֲדוֹנִי, אֲמַר, אֲשֶׁר הִנְבִּיא יִשְׁעִיהוּ  
וְהַקְּשָׁה אֶת־עֵינֵיהֶם עוֹר יִשְׁעִיהוּ, אֲמַר שׁוֹב כִּי לְהָאֲמִין, יָכִלוּ לֹא זֶה בְּגִלְל נְגִלְתָּה;  
וְאַרְפָּאֵם. וַיִּשׁוּבוּ, בָּלָבָם וַיְבִינוּ בְּעֵינֵיהֶם יִרְאוּ שְׁלֵא כְּדִי אֶת־לָבָם,

רַבִּים הַשָּׂרִים מִן גַּם אֵךְ אוֹלָם עֲלָיו. וְדָבַר כְּבוֹדוֹ אֵת רֵאָה כִּאֲשֶׁר יִשְׁעִיהוּ אֲמַר אֵלֶּה  
כִּי הָעֵדָה. מִן מוֹצָאִים יִהְיוּ שְׁלֵא כְּדִי הוֹדוּ, לֹא הַפְּרוּשִׁים בְּגִלְל אָבֵל בּוֹ, הָאֲמִינוּ  
הָאֱלֹהִים. כְּבוֹד אֵת מֵאֲשֶׁר יוֹתֵר הָאֲנָשִׁים כְּבוֹד אֵת אֶהְבּוּ

אוֹתִי וְהִרְוָאָה שֶׁשְׁלַחְנִי. בְּמִי אֵלָא בִּי, מֵאֲמִין לֹא בִּי הַמֵּאֲמִין וְאֲמַר, צַעֲק יֵשׁוּעַ  
בַּחֲשָׁךְ. יִשְׁאָר לֹא בִּי הַמֵּאֲמִין שֶׁכָּל כְּדִי לְעוֹלָם, בְּאֵתִי אוֹר אֲנִי שׁוֹלְחִי. אֵת רוּאָה  
כְּדִי בְּאֵתִי לֹא כִּי אוֹתוֹ, אֲשַׁפֵּט לֹא אֲנִי יֵאֲמִין, וְלֹא דְבָרִי אֵת יִשְׁמַע מִיִּשְׁהוּ וְאִם

דברי, את מקבל ואינו בי המואס העולם. את להושיע כדי אלא העולם, את לשפט מעצמי אני כי האחרון. ביום אותו ישפט הוא דברתי, אשר הדבר שופט; לו יש יודע אדבר. ומה אמר מה מצוה לי נתן הוא אותי השולח האב אלא דברתי, לא אני ככה האב, לי אמר באשר מדבר, אני ואשר עולם. חיי היא מצותו כי אני מדבר.

## יג

את אהב האב. אל הזה העולם מן לעבר שעתו באה כי ידע ישוע הפסח, חג לפני לב אל השליך כבר השטן הסעודה, וכשהיתה אותם. אהב הקץ ועד שבועולם, שלו הכל את לו נתן האב כי ידע ישוע אותו. שימסר קריות איש שמעון בן יהודה הבגדים, את ושם הסעודה מן קם הולך הוא האלהים ואל יצא מאלהים וכי לידיו, רגלי את לרחץ והחל הספל, אל מים יצק אז עצמו. את וחגר מגבת ולקח לו ואומר פטרוס, שמעון אל אז בא בה. חגור היה אשר במגבת ולנגב התלמידים לא אתה עושה, שאני מה לו: ואמר ישוע ענה רגלי? את רוחץ אתה אדוני, ההוא: ענה לעולם. רגלי את תרחץ לא פטרוס, לו אומר כן. אחרי תדע אבל עכשיו, יודע לא אדוני, פטרוס: שמעון לו אומר עמי. חלק לך אין אותך, ארחץ לא אם ישוע, לו אלא לו צרך אין הרוחץ ישוע: לו אומר ראשי. ואת ידי את גם אלא בלבד, רגלי את כי כלכם לא אבל אתם, טהורים ואתם כלו, טהור הוא אבל הרגלים, את לרחץ טהורים. כלכם לא אמר: כן על אותו, המוסר את ידע

אתם היודעים להם: ואמר שוב הסב בגדיו, את ולקח רגליהם את רחץ אז באשר אני. כן כי אומרים, אתם וזהאדון, המורה לי קוראים אתם לכם; עשיתי מה זה רגלי את לרחץ חייבים אתם גם והמורה, האדון ורגליכם, את רחצתי אני אכן אם אמן אמן תעשו. אתם גם כן לכם, עשיתי באשר למען לכם, נתתי דגמה כי זה. את אם אותו. ששלח ממני גדול שליח ולא מאדוניו, גדול עבד אין לכם, אומר אני אשר את יודע אני אומר, אני כלכם על לא אותם. תעשו אם אשריכם אלה, ידעתם מעכשיו עקבו. את עלי הרים לחם אתי האוכל הכתוב: ימלא למען אבל בחרתי, אני אמן אמן הוא. אני כי תאמינו יהיה שכאשר כדי שיהיה, לפני לכם אומר אני את מקבל אותי, והמקבל אותי; מקבל שאשלח, מי את המקבל לכם, אומר אותי. השולח



מכם אחד כי לכם אני אומר אמן אמן ואמר: והעיד ברוח, נבהל ישוע, אמר אלה והיה מדבר. הוא מי על מבלבלים בזה, זה אז מביטים היו התלמידים אותי. מסר פטרוס שמעון אז נוטה אותו. אהב ישוע אשר ישוע, בחיק מסב מתלמידיו אחד לו, ואמר ישוע חזה על נפל והוא אומר. הוא אשר על זה יהיה מי לשאול לזה לו. ואתננה הפרוסה את טובל אני אשר זה הוא ישוע, עונה הוא? מי אדוני, השטן נכנס הפת ואחרי קריות. איש שמעון בן ליהודה ויתנה הפרוסה את ויטבל המסבים מן איש ידע לא וזאת מהר. עשה עושה, שאתה מה ישוע: לו אמר אליו. לו: אומר שישוע יהודה, ביד היה שהאפה מאחר חשבו, אחדים לו אמר למה הפרוסה את אז לקח לעניים. משהו שיתן או לחג, צריכים אנו אשר את קנה לילה. והיה מיד, ויצא ההיא

אם בו. נתכבד והאלהים בן־האדם, נתכבד עתה ישוע, אומר יצא, לכן כאשר קטנים, ילדים אותו. יפאר ומיד בעצמו, אותו יפאר האלהים בו, נתפאר האלהים אני אשר למקום כי ליהודים אמרתי וכאשר אותי, תבקשו עמכם. אני מעט עוד לכם, נותן אני חדשה מצוה עתה. אומר אני לכם גם לבוא, תוכלו לא אתם הולך, בזאת זה. את זה תאהבו אתם שגם אתכם, אהבתי כאשר זה, את זה שתאהבו פטרוס: שמעון לו אומר לזה. זה לכם תהיה אהבה אם אתם, תלמידי כי כלם ידעו ללכת עתה תוכל לא הולך, אני לאשר ישוע: לו ענה הולך? אתה אנה אדוני, ללכת יכול אינני למה אדוני, פטרוס: לו אומר אחרי. תלך כך אחר אבל אחרי, תשים? בעדי נפשך את ישוע: לו ענה אשים. נפשך בעד את־נפשי עכשיו? אחריך פעמים. שלוש בי תכפר אשר עד תרנגול יקרא לא לך, אומר אני אמן אמן

## יד

יש, רבים מעונות אבי בבית האמינו. בי וגם באלהים האמינו לבכם, יבהל אל לכם ואכין אלך ואם מקום. לכם להכין הולך אני לכם, אומר הייתי כן, לא ואם ואתם תהיו. אתם גם נמצא, אני שבאשר כדי אלי, אתכם ואקח אבוא שוב מקום, ידענו לא אדוני, תומא: לו אומר הדרך. את יודעים ואתם הולך, אני לאן יודעים והאמת הדרך אני ישוע: לו אומר הדרך? את לדעת נוכל ואיך הולך, אתה לאן הייתם אבי את גם אותי, ידעתם אם דרכי לא אם האב אל בא איש אין והחיים, הראה אדוני, פילפוס: לו אומר אותו. וראיתם אותו יודעים אתם ומעתה יודעים.

אותי, הכרת ולא עמכם, אני זמן כך כל ישוע: לו אומר לנו. ודי האב את לנו  
האב? את לנו הראה אומר: אתה ואיד האב, את ראה אותי הרואה פיליפוס?  
אינני מעצמי אליכם, מדבר אני אשר הדברים בי? והאב באב אני כי מאמין האינד  
והאב באב אני כי לי האמינו המעשים. את עושה הוא בי השוכן האב אלא מדבר,  
המאמין לכם, אומר אני אמן אמן לי. האמינו עצמם המעשים בגלל לא, ואם בי,  
הולך אני כי יעשה, מאלה וגדולים יעשה, הוא גם עושה שאני המעשים את בי,  
תשאלו אם בבן. האב יכבד למען אעשה, זה בשמי, תשאלו אשר וכל אבי. אל  
אעשהאני בשמי, מאומה

סנגור לכם יתן והוא האב את אשאל ואני מצוותי. את שמרו אותי, תאהבו אם  
כי לקבל, יכול אינו העולם אשר האמת, רוח לעולם. עמכם שישאר כדי אחר,  
שוכן הוא אצלכם כי אותו, יודעים אבל אתם אותו, יודע אינו וגם אותו רואה אינו  
לא והעולם מעט עוד אליכם. בא אני יתומים, אתכם אעזב לא יהיה. ובתוכם  
כי תדעו שהוא ביום תחייו. ואתם חי אני כי אותי, תראו אתם אבל עוד, אותי יראה  
האוהב הוא אותן, ושומר מצוותי את לו שיש מי בכם. ואני בי ואתם באבי אני  
אומר עצמי. את לו ואגלה אותו אוהב ואני אבי, עלידי יאהב אותי והאוהב אותי,  
ולא אלינו להתגלות עתיד שאתה קרה מה אדוני, קריות: איש לא יהודה, לו  
יאהב ואבי דברי את ישמר אותי אוהב מישוהו אם לו ואמר ישוע ענה לעולם?  
דברי, את שומר אינו אותי אוהב שאינו מי נעשה אצלו ומעון נבוא ואליו אותו  
אותי. ששלח האב של אלא שלי, אינו שומעים אתם אשר והדבר

האב ישלח אשר הקדוש הרוח והמליץ, עמכם. שוכן בעודי אליכם דברתי אלה  
אני שלום לכם. אמרתי כל-אשר את לכם ויזכיר את-הכל אתכם ילמד הוא בשמי,  
אל לכם. נותן אני נותן העולם כאשר לא לכם, נותן אני שלי שלום לכם, מניח  
אליכם. אני ובא אני הולך לכם: אמרתי אני כי שמעתם ירא. ואל לבבכם יבהל  
שלי האב כי האב, אל אני הולך אמרתי: כי שמחים הייתם אותי, אהבתם אם  
עוד לא תאמינו. יהיה שכאשר כדי יהיה, בטרם לכם אמרתי ועתה ממני. גדול  
ידע שהעולם כדי אבל כלום לו אין ובי העולם, שר בא כי עמכם, אדבר רבות  
מכאן גלך קומו, עושה. אני כך האב, עלי צוה וכאשר האב, את אוהב שאני

## יה

אותו, נוטל פרי, נושא שאינו בי כלישריג האכר. הוא ואבי האמתית, הגפן אני  
 טהורים אתם כבר יותר. רב פרי ישא למען אותו, מטהר פרי, הנושא וכלישריג  
 יכולה אינה הזמורה כאשר בכס. ואני בי, השארו לכם. דברתי אשר הדבר בגלל  
 בי. תשארו לא אם תוכלו, לא אתם גם כך בגפן, תשארו לא אם מעצמה פרי לשאת  
 לא בלעדי כי רב, פרי נושא הוא בו, ואני בי הנשא הזמורות. ואתם הגפן אני  
 הזמורה כמו החוצה נזרק הוא בי, מישוהו ישאר לא אם מאומה. לעשות תוכלו  
 ודברי בי תשארו אם נשרף. והוא האש, אל ומשליכים אותם ואוספים ויבש,  
 רב פרי שתשארו אבי, נתכבד בזה לכם. ויהיה שאלו, תחפצו אשר כל בכס, ישארו  
 אם באהבתי. שבתו אתכם; אהבתי כך אותי, אהב האב כאשר תלמיד. ותהיו  
 ונשארת אבי מצוות את שמרתי אני כאשר באהבתי, תשארו מצוותי, את תשמרו  
 ושמחתכם בקרבכם שמחתי תשארו למען אליכם דברתי אלה דברים באהבתי.  
 אהבה אתכם. אהבתי כאשר זה את זה שתאהבו מצוותי, היא זאת שלמה. תהיה  
 כל את תעשו אם ידי אתם רעיו. בעד נפשו את שישים לאיש, אין מזאת גדולה  
 מה יודע אינו העבד כי עבדים, לכם קורא אני עוד לא אתכם מצוה אני אשר  
 הודעתי אבי מאת שמעתי אשר כל כי חברים, קראתי אתכם אבל אדוני, עושה  
 שתלכו כדי אתכם ושמתי בכס, בחרתי אני אלא בי, בחרתם אתם לא לכם.  
 אלה לכם. יתן בשמי את האב תשארו אשר כל למען ישאר, ופריכם פרי, ותשארו  
 רעהו את איש תאהבו למען אתכם, מצוה אני

הייתם, העולם מן אם לפניכם. ראשונה שניא אותי כי דעו אתכם, שונא העולם אם  
 אתכם בחרתי אני אלא אינכם, העולם שמן מפני אבל שלו, את אוהב היה העולם  
 גדול עבד אין לכם: שאמרתי הדבר את זכרו העולם. אתכם שונא בן על העולם, מן  
 דבריכם את גם שמרו, דברי את אם ירדפו; אתכם גם רדפו, אותי אם מאדוני.  
 אותי. השולח את יודעים אינם כי שמי, בגלל לכם יעשו אלה כל את אבל ישמרו.  
 על תרוץ להם אין עכשיו אבל להם, היה לא חטא אליהם, ודברתי באתי לא אלו  
 אשר ביניהם עשיתי לא המעשים את אם אתאבי. גם שונא אותי השונא חטאתם.  
 את וגם אותי גם ושנאו ראו עכשו אבל להם, היה לא חטא עשה, אחר אחד לא  
 יבוא וכאשר חנם. שנאוני כי בתורתם, הכתוב הדבר שיתמלא כדי אבל אבי.  
 הוא יוצא, האב מעם אשר האמת רוח האב, מעם לכם אשלח אני אשר המנחם  
 אתם. אתי מראשית כי מעידים, אתם וגם עלי. יעיד

שְׁכַל שְׁעָה בָּאָה אֲבָל אֶתְכֶם, יַעֲשׂוּ מְנָדִים תִּכְשְׁלוּ. לֹא לִמְעַן אֲלִיכֶם דְּבַרְתִּי אֵלֶּה  
אֶת־הָאֵב יָדְעוּ לֹא כִי יַעֲשׂוּ, וְאֵלֶּה לֹא־לֵהִיִּם. עֲבוּדָה לְהִקְרִיב יִחְשַׁב אֶתְכֶם הַהוּרָג  
כִּי אוֹתָם תִּזְכְּרוּ הַשְׁעָה, תִּבּוֹא שְׁכַאֲשֶׁר כְּדִי לָכֶם דְּבַרְתִּי אֵלֶּה אֲבָל אוֹתִי: לֹא וְגַם  
אֲנִי וְעִכְשָׁיו הִיִּיתִי. עִמָּכֶם כִּי מִתְחַלֶּה, לָכֶם אִמְרָתִי לֹא וְאֵלֶּה לָכֶם. אִמְרָתִי אֲנִי  
מִפְּנֵי אֲבָל הוֹלֵךְ אֶתָּה לֹאֵן אוֹתִי שׁוֹאֵל אֵינִי מִכֶּם אֶחָד וְאִף אוֹתִי, הַשּׁוֹלֵחַ אֶל הוֹלֵךְ  
הָאֲמֵת, אֵת לָכֶם אוֹמֵר אֲנִי אֲבָל לְבָכֶם. אֵת מִלֵּא הַצֵּעַר אֲלִיכֶם, אֵלֶּה שְׁדִּבְרָתִי  
אֵלֶּךְ, אִם אֲבָל אֲלִיכֶם, יְבוֹא לֹא הַמְנַחֵם אֵלֶּךְ, לֹא אֲנִי אִם כִּי אֵלֶּךְ. שְׁאֲנִי לָכֶם מוֹעִיל  
וְעַל־צִדְקָה עַל־חֹטָא אֶת־הָעוֹלָם יוֹכִיחַ הוּא וּבִבּוֹאוֹ אֲלִיכֶם. אוֹתוֹ אֶשְׁלַח  
כִּי צִדְקָה, וְעַל־אוֹדוֹת בִּי. מֵאֲמִינִים לֹא כִי אִמְנֶם, חֹטָא עַל־אוֹדוֹת וְעַל־מִשְׁפָּט:  
נִדּוֹן. הִזֶּה הָעוֹלָם שֶׁר כִּי הַמִּשְׁפָּט, אֲדוֹדוֹת וְעַל עוֹד, תִּרְאוּנִי וְלֹא הוֹלֵךְ אֲנִי אֶל־אֲבִי  
רוּחַ הוּא, וּכְשִׁיבּוֹא עִתָּהּ. לְשֹׂאֵת יְכוּלִים אֵינְכֶם אֲבָל לָכֶם, לוֹמֵר לִי יֵשׁ רַבּוֹת עוֹד  
יְדַבֵּר, יִשְׁמַע אֲשֶׁר כָּל אֵלָּא מַעֲצָמוֹ, יְדַבֵּר לֹא כִי הָאֲמֵת, כָּל אֵל אֶתְכֶם יִנְחָה הָאֲמֵת,  
יֵשׁ אֲשֶׁר כָּל לָכֶם. וַיִּגִּיד יִקַּח מִשְׁלִי כִי אוֹתִי, יְכַבֵּד הֵהוּא לָכֶם יִגִּיד הַעֲתִידוֹת וְאֵת  
וְשׁוֹב אוֹתִי, תִּרְאוּ וְלֹא מַעֵט לָכֶם. וַיִּגִּיד יִקַּח מִשְׁלִי כִי אִמְרָתִי בֵּן עַל הוּא, שְׁלִי לֹאֵב  
לָזֶה: זֶה אֵל שְׁלוֹ הַתְּלַמִּידִים מִן אֲזַ אִמְרוּ הָאֵב. אֵל הוֹלֵךְ אֲנִי כִי אוֹתִי, וְתִרְאוּ מַעֵט  
אֲנִי וְכִי אוֹתִי, וְתִרְאוּ מַעֵט וְשׁוֹב אוֹתִי, תִּרְאוּ וְלֹא מַעֵט לָנוּ, אוֹמֵר אֲשֶׁר זֶה הוּא מָה  
מְדַבֵּר. הוּא מָה יִדְעֵנוּ לֹא הַמַּעֵט? אוֹמֵר אֲשֶׁר הוּא מָה זֶה אֲזַ: אִמְרוּ הָאֵב? אֵל הוֹלֵךְ  
זֶה, עִם זֶה מִחִפְשִׁים אֶתֶם זֶה הָעַל לָהֶם, וְאִמְרָ אוֹתוֹ, לְשֹׂאוֹל רָצוּ כִי הִישׁוּעַ אֲזַ יָדַע  
לָכֶם אוֹמֵר אֲנִי אֲמֵן אֲמֵן אוֹתִי; וְתִרְאוּ מַעֵט וְשׁוֹב אוֹתִי, תִּרְאוּ וְלֹא מַעֵט אִמְרָתִי, כִּי  
לְשִׁמְחָה עֲצִבְכֶם אֲבָל תִּתְעַצְבוּ, וְאֶתֶם יִשְׁמַח, הָעוֹלָם אֲבָל אֶתֶם, וְתִקְוִנוּ תִּבְכוּ כִי  
הִילֵד, אֵת תֵּלֵד כְּאֲשֶׁר אֲבָל שְׁעִתָּהּ, בָּאָה כִי כְּאֵב, לֵה יֵשׁ תֵּלֵד כְּאֲשֶׁר הָאִשָּׁה יִהְיֶה.  
עִתָּה אֲכֵן וְאֶתֶם לְעוֹלָם. אָדָם נוֹלֵד כִּי הַשְׁמָחָה, בְּגִלָּל הַצָּרָה אֵת עוֹד זֹכֶרֶת אֵינֶנָּה  
אִישׁ יִקַּח לֹא וְאֶת־שְׁמִיחַתְכֶם לְבָכֶם, וְיִשְׁמַח אֶתְכֶם אֶרְאֶה שׁוֹב אֲבָל צֵעַר, לָכֶם יֵשׁ  
אֲשֶׁר כָּל כִּי לָכֶם, אֲנִי אוֹמֵר אֲמֵן אֲמֵן כְּלוּם. אוֹתִי תִשְׁאֲלוּ לֹא הַיּוֹם וּבִאוֹתוֹ מִכֶּם.  
שְׁאֲלוּ בְּשָׁמִי, דְּבַר שְׁאֲלָתָם לֹא עִכְשָׁיו עַד לָכֶם. יִתֵּן בְּשָׁמִי הָאֵב אֵת תִּשְׁאֲלוּ  
אֲבָל בְּמִשְׁלִים, אֲלִיכֶם דְּבַרְתִּי אֵלֶּה דְּבָרִים מְלֵאָה. תִּהְיֶה שְׁשִׁמְחַתְכֶם כְּדִי וְתִקְבְּלוּ,  
בַּיּוֹם הָאֵב. עַל לָכֶם אֲגִיד בְּגִלּוֹי אֵלָּא בְּמִשְׁלִים, עוֹד אֲלִיכֶם אֲדַבֵּר שְׁלֵא שְׁעָה בָּאָה  
הָאֵב כִּי בַּעֲדִיכֶם הָאֵב אֵת אֲשָׁאֵל שְׁאֲנִי לָכֶם אוֹמֵר וְאֵינֶנִּי בְּשָׁמִי, תִּשְׁאֲלוּ הַהוּא  
מֵאֵת יִצְאִתִּי אֲנִי כִי וְהָאֲמַנְתֶּם אוֹתִי אֶהְבֶּתֶם שְׁאֲתֶם מִפְּנֵי אֶתְכֶם, אוֹהֵב עֲצָמוֹ  
אֵל וְהוֹלֵךְ הָעוֹלָם אֵת עוֹזֵב אֲנִי שׁוֹב הָעוֹלָם; אֵל וּבִאֲתִי הָאֵב מֵאֵת יִצְאִתִּי הָאֵלִהִים.

שום אומר ואינך מדבר, אתה לב בגלוי עכשיו הנה תלמידיו, לו אומרים האב.  
 בזאת איש. שישאלך צריך אתה ואין הכל אתה יודע כי ידענו עתה משל.  
 מאמינים? אתם עכשיו ישוע: להם ענה וצאת. האלהים מאת כי אנחנו מאמינים  
 לבד, ואינני לבדי, תעזבו ואותי לביתו איש שתפזרו באה, ועכשיו שעה, באה הנה  
 צרה, לכם תהיה בעולם כי. שלום לכם שתהיה כדי לכם דברתי אלה עמי. האב כי  
 העולם. את נצחתי אני התחזקו, אבל

## יז

בנך, את כבד השעה, באה אבי, ואמר: השמים אל עיניו את ונשא ישוע, דבר אלה  
 נתת אשר שכל כדי בשר, כל על סמכות לו נתת כאשר אותך. בנך גם יכבד למען  
 האמת האלהים אותך, שידעו הנצחיים, החיים היא וזאת עולם. חיי להם יתן לו  
 את השלמתי הארץ, על אותך כבדתי אני המשיח. ישוע שלחת, אשר ואת היחיד,  
 לי היה אשר בכבוד אצלך אבי, אתה, כבדני ועתה לעשות. לי נתת אשר המלאכה  
 היו לך העולם. מן לי נתת אשר לאנשים שמך את גליתי העולם. היה בטרם לפניך  
 כי הוא. מאתך לי נתת אשר כל כי ידעו עתה שמרו. דברך ואת נתת, אותם ולי  
 יצאתי, מאתך כי באמת וידעו לקחו והם להם, נתתי לי נתת אשר הדברים  
 על אלא שואל, אני העולם על לא עליהם, שואל אני שלחתני. אתה כי והאמינו  
 ונתפארתי לי, הוא לך ואשר לך, הוא לי אשר וכל הם. שלך כי לי, נתת אשר אלה  
 אותם שמר קדוש, אב בא. אליך ואני הם, בעולם ואלה בעולם, אני עוד ולא בהם.  
 אני בעולם, עמם הייתי כאשר אנחנו. כמו אחד יהיו למען לי, נתת אשר בשמך  
 בן אם כי אבד, לא מהם אחד ואף שמרתם, לי נתת אשר בשמך, אותם שמרתי  
 כדי בעולם מדבר אני ואלה אליך, בא אני ועכשיו הכתוב. שיתקיים כדי האבדון,  
 שנא והעולם דברך, את להם נתתי אני בהם. ממלאת שלי השמחה להם שתהיה  
 מן שתטלם שואל אינני העולם. מן אינני אני כאשר העולם, מן אינם כי אותם,  
 קדש העולם. מן אינני אני כאשר אינם, העולם מן הרע. מן שתשמרם אלא העולם,  
 אותם שלחתי כך לעולם, אותי שלחת כאשר הוא. אמת דברך באמיתך; אותם  
 לא באמת. מקדשים יהיו הם גם למען עצמי, את מקדש אני אודותם ועל לעולם.  
 יהיו שכלם כדי דברים. עלידי בי המאמינים על גם אלא שואל, אני בלבד אלה על  
 יאמין למען בנו, אחד יהיו הם שגם כדי בך, ואני בי אבי, אתה, כאשר אחד,  
 יהיו למען להם, נתתי לי נתתה אשר אתה כבוד ואני שלחתני. אתה כי העולם

וכדי לאחד, משלמים שיהיו כדי בי, ואתה בהם אני אחד. אנחנו כאשר אחד אשר את אבי, אותי. אהבת כאשר אותם ואהבת שלחתי אתה כי העולם שידע את שיראו כדי עמי, יהיו הם גם נמצא, אני אשר שבמקום אני רוצה לי, נתת ידעך, לא והעולם צדיק, אבי העולם. יסוד לפני אהבתי כי לי, נתת אשר כבודי כדי ואודיע, שמך את להם והודעתי שלחתי, אתה כי ידעו ואלה ידעתיך, אני בהם. ואני בהם, תהיה אותי אהבת אשר שהאבה

## יח

ויכנס גן, היה שם אשר קדרון, נחל אל-עבר עם-תלמידיו ויצא ישוע אמר את-אלה רבות פעמים כי את-המקום, אותו המוסר יהודה גם ידע ותלמידיו. הוא שמה הכהנים מאת ומשרתים הגדוד את לקח אז יהודה תלמידיו. עם שם ישוע נאסף יודע לכן, ישוע, נשק. וכלי ואבוקות לפידים עם לשם ובא והפרושים, הגדולים הנצרי. ישוע לו, ענו מבקשים; אתם מי את להם: ואמר יצא עליו, הבא כל את לכן כאשר עמם. הוא גם עמד אותו המוסר ויהודה הוא. אני ישוע, להם אמר אתם מי את אותם, שאל אז שוב ארצה. ונפלו לאחור הלכו הוא, אני כי להם אמר בן אם הוא. אני כי לכם אמרתי ישוע: ענה הנצרי. ישוע את אמרו, והם מבקשים? את כי אמר, אשר הדבר שיתמלא כדי ללכת. לאלה הניחו מבקשים, אתם אותי שלף חרב, שהחזיק לכן, פטרוס שמעון אחד. אף מהם אבדתי לא לי נתת אשר מלכוס. היה העבד ושם הימנית, אָנֹו את וקצץ הגדול הכהן עבד את והכה אותה אשר הכוס את אשתה הלא הנרתיק. אל החרב את השלף לפטרוס: ישוע אז אמר האב? לי נתן

והובילו אותו. ואסרו ישוע את תפסו היהודים של והשוטרים והמפקד הגדוד לכן ההיא. בשנה גדול כהן היה אשר קיפא, של חמיו היה כי תחלה, חנה אל אותו ושמעון העם. בעד יאבד אחד שאדם מועיל כי ליהודים שיעץ זה היה וקיפא הגדול, לכהן מכה היה ההוא והתלמיד ישוע. אחרי עקבו האחר והתלמיד פטרוס יצא אז בחוץ. הדלת אצל עמד ופטרוס הגדול. הכהן חצר אל ישוע עם ונכנס פטרוס. את והביא לשוערת, ואמר הגדול, לכהן ידוע היה אשר האחר, התלמיד הזה? האיש של מתלמידיו אתה גם הלא לפטרוס, השוערת הנצרה אז אומרת קר, היה כי גחלים מדורת שעשו שם, עמדו והמשרתים והעבדים לא. הוא, אומר

על ישוע את שאל לכן הגדול הכהן והתחמם. עמהם עמד ופטרס והתחממו, למדתי תמיד אני לעולם, דברתי לב בגלוי אני ישוע, לו ענה תורתו. ועל תלמידיו אתה מה כלום. דברתי לא ובסתר נאספים, היהודים תמיד אשר ובמקדש, בקהלה מה יודעים אלה הנה אליהם. דברתי מה השומעים את שאל אותי? שואל ואמר, לישוע מכה נתן שם העומד המשרתים מן אחד אלה, וכשאמר שאמרתי. ואם הרעה, על העד דברתי, רעה אם ישוע: לו ענה הגדול? לכהן עונה אתה ככה ושמעון הגדול. הכהן קיפא אל כפות אותו שלח חנן אותי? מכה אתה מה טובה, ההוא אז כפר מתלמידיו? אתה גם הלא לכן: לו אמרו ומתחמם. עומד היה פטרס אָזְנוֹ: את כרת שפטרס מי של קרוב הגדול, הכהן מעבדי אחד אומר אינני. ואמר: תרגול. קרא ומיד פטרס, כחש אז שוב עמו? בגן אותך ראיתי אני הלא

אל נכנסו לא והם בקר, היה הפרטוריון. אל קיפא מאת ישוע את אז מוליכים אז יצא הפסח. את לאכל שיוכלו כדי אלא יטמאו, שלא כדי הפרטוריון ואמרו ענו הנה? האדם נגד מביאים אתם קטגוריה איזו ואמר: אליהם הפילטוס פילטוס: להם אז אמר לך. אותו מוסרים היינו לא רע, עושה זה היה לא אלו לו: רשות אין לנו היהודים: לו אז אמרו חקכם. לפי אותו ופשטו אתם אותו קחו עתיד היה מיתה באיזו מרמוז אמר, אשר ישוע דבר שיתמלא כדי איש. להמית הוא האתה לו: ואמר לישוע וקרא הפרטוריון, אל הפילטוס שוב אז נכנס למות. עלי? לך אמרו שאחרים או זאת, אומר אתה מעצמך ישוע: לו ענה היהודים? מלך עשיתי? מה לי. אותך מסרו הגדולים והכהנים עמך יהודי? אני הלא פילטוס: ענה היו הנה, העולם מן מלכותי היתה אלו הנה. העולם מן איננה מלכותי ישוע: ענה אמר מכאן. איננה מלכותי עכשיו אבל ליהודים. אמסר שלא כדי נלחמים משרתי לזה אני אני. מלך כי אומר אתה ישוע: ענה אתה? מלך אז הפילטוס: לו אז שומע האמת מן ההווה כל לאמת. להעיד כדי העולם, אל באתי ולזה נולדתי היהודים אל שוב יצא זאת, שאמר ואחרי אמת? היא מה פילטוס, לו אומר בקולי. אחד לכם שאשחרר מנהג לכם יש עלה. שום בו מוצא לא אני להם, ואומר שוב לכן צעקו היהודים? מלך את לכם שאשחרר אז אתם רוצים האם בפסח, שודר. היה ובראבא את-בראבא. אלא את-זה, לא לאמר: כלם

## יט

על וְשִׁמוּ מְקוֹצִים כְּתֵר קָלְעוּ וְהַחִילִים אֹתוֹ. וְהִלְקָה יִשׁוּעַ אֶת פִּילְטוֹס לִקְחָ לְכֵן אֲזִי  
וְהָיוּ הַיְּהוּדִים! שֶׁל הַמֶּלֶךְ שְׁלוֹם, אִמְרִים: וְהָיוּ אוֹתוֹ. הִלְבִּישׁוּ אֶרְגָּמָן וּבְגָד רֹאשׁוֹ,  
אֲלֵיכֶם מוֹצִיא אֲנִי הִנֵּה לָהֶם: וְאָמַר הַחוּצָה שׁוּב פִּילְטוֹס לְכֵן יֵצֵא מְכוּת. לוֹ נִתְּנִים  
הַחוּצָה, יִשׁוּעַ לְכֵן יֵצֵא עָלָה. שׁוּם בּוֹ מִצָּאֵתִי לֹא כִּי שֶׁתִּדְעוּ כְּדִי הַחוּצָה, אוֹתוֹ  
רְאוּ כַּאֲשֶׁר הָאִישׁ. הִנֵּה לָהֶם: וְאָמַר הָאֶרְגָּמָן. בְּגָד וְאֵת הַקּוֹצִים עָטְרָת אֵת נוֹשֵׂא  
לָהֶם אוֹמֵר צִלְבָּהוּ! צִלְבָּהוּ! לֵאמֹר: צַעְקוּ וְהַמְשַׁרְתִּים, הַגְדוּלִים הַכְּהֻנִּים אוֹתוֹ  
הַיְּהוּדִים: לוֹ עָנּוּ עָלָה. בּוֹ מוֹצֵא אֵינִי אֲנִי כִּי וְצִלְבוֹהוּ, אֲתֵם אוֹתוֹ קָחוּ פִּילְטוֹס:  
בֵּן עֲצָמוֹ אֵת עֲשֵׂה כִּי לְמוֹת, חִיב הוּא שְׁלָנוּ הַתּוֹרָה וּלְפִי תּוֹרָה, לָנוּ יֵשׁ אֲנַחְנוּ  
הַפְּרִיטוֹרִיוֹן אֶל וְנִכְנָס יוֹתֵר. פָּחַד הִזָּה, אֶת־הַדְּבָר פִּילְטוֹס שָׁמַע לְכֵן כַּאֲשֶׁר אֱלֹהִים.  
אֵלֵי פִילְטוֹס: אֲפּוֹא לוֹ אוֹמֵר לוֹ נָתַן לֹא מַעֲנָה וְיִשׁוּעַ אֲתָה מֵאִין לִי־יִשׁוּעַ וְאָמַר שׁוּב  
לְשַׁחֲרֹר לִי יֵשׁ וְסִמְכוֹת אוֹתָךְ לְצִלּוֹב לִי יֵשׁ סִמְכוֹת כִּי יוֹדַע הָאֵינְךָ מְדַבֵּר? אֵינְךָ  
לֶךְ נִתּוּנָה הֵיתָה לֹא אִם עָלִי, כֹּל־שֶׁהִיא סִמְכוֹת לֶךְ הֵיתָה לֹא יִשׁוּעַ, עָנָה אוֹתָךְ?  
הַפִּילְטוֹס בִּקֵּשׁ מָזָה לוֹ. יֵשׁ יוֹתֵר גְּדוֹל חֲטָא לֶךְ אוֹתִי הַמוֹסֵר זֶה בְּגָלָל מִלְּמַעְלָה.  
הַקִּיסָר. יָדִיד אֵינְךָ זֶה, אֵת תִּשְׁחַרֵּר אִם לֵאמֹר, צַעְקוּ הַיְּהוּדִים אֲבָל אוֹתוֹ, לְשַׁחֲרֹר  
הַדְּבָר אֵת שֶׁשָּׁמַע לְאַחֵר אֲזִי, פִּילְטוֹס לְקִיסָר. מִתְנַגֵּד לְמֶלֶךְ עֲצָמוֹ אֵת הַעוֹשָׂה כָּל  
אֶבֶן, רִצְפַת הַנִּקְרָא בְּמִקּוֹם הַבִּימָה עַל וְיֵשֵׁב הַחוּצָה, יִשׁוּעַ אֵת הוֹצִיא הִזָּה,  
מִלְּכֶם. הִנֵּה לַיְּהוּדִים, וְאָמַר כְּשֶׁשׁ, וְהַשְׁעָה הַפֶּסַח, הַכֵּנֶת וְהִיָּה גְּבִתָּא. וּבַעֲבֵרִית  
עָנּוּ אֲצִלָּב? מִלְּכֶם אֵת פִּילְטוֹס: לָהֶם אוֹמֵר אוֹתוֹ! צִלְבֵּי הָרֶם, הָרֶם, צַעְקוּ: וְהֵם  
שִׁצְלָב. כְּדִי לָהֶם אוֹתוֹ מִסֵּר אֲפּוֹא אֲזִי קִיסָר. אֲלֵא מֶלֶךְ לָנוּ אֵין הַגְדוּלִים: הַכְּהֻנִּים

גְּלַגְלָת, הַנִּקְרָא הַמִּקּוֹם אֶל יֵצֵא צִלְבוֹ אֵת נוֹשֵׂא וְהוּא וְהוֹבִילוּהוּ, יִשׁוּעַ אֵת וְקָבְלוּ  
וּמָזָה, מָזָה שְׁנַיִם אַחֲרִים וְעָמּוּ צִלְבוֹהוּ, שֵׁם אֲשֶׁר גְּלַגְלָתָא. בַּעֲבֵרִית נִקְרָא אֲשֶׁר  
הַנִּצְרִי יִשׁוּעַ כְּתוּב, וְהִיָּה הַצִּלְב, עַל וְשֵׁם כְּתַבְתָּ פִּילְטוֹס גַּם וְכַתַּב בְּאֶמְצַע. וְיִשׁוּעַ  
לְעִיר הִיָּה קָרוֹב כִּי הַיְּהוּדִים, מִן רַבִּים קָרְאוּ לְכֵן הִזָּאת הַכְּתָרָת אֵת הַיְּהוּדִים. מֶלֶךְ  
אֲפּוֹא אָמְרוּ וּבִלְטִינִית. בִּיּוֹנִית בַּעֲבֵרִית, כְּתוּב וְהִיָּה יִשׁוּעַ, בּוֹ נִצְטָלַב אֲשֶׁר הַמִּקּוֹם  
שֶׁהוּא אֲלֵא הַיְּהוּדִים, מֶלֶךְ תִּכְתֵּב אֵל הַיְּהוּדִים: שֶׁל הַגְדוּלִים הַכְּהֻנִּים לְפִילְטוֹס  
כְּתַבְתִּי. כְּתַבְתִּי, אֲשֶׁר פִּילְטוֹס: עָנָה הַיְּהוּדִים. שֶׁל אֲנִי מֶלֶךְ אָמַר

לְכָל חֲלָקִים, אֶרְבָּעָה וְעָשׂוּ בְּגָדֵי אֵת לְקָחוּ יִשׁוּעַ, אֵת צִלְבוֹ כַּאֲשֶׁר לְכֵן, הַחִילִים  
כִּלְהָ. דֶּרֶךְ מִלְּמַעְלָה אֲרוּגָה תִּפְרָ, חֲסֵר הֵיתָה וְהַכְּתָנָת הַכְּתָנָת. וְאֵת חֲלָק, חִיל  
לְמַעַן יִהְיֶה, לְמִי עָלָיו גּוֹרֵל נִפִּיל אֲלֵא אוֹתוֹ, נִקְרַע אֵל רַעְהוּ: אֵל אִישׁ אֲפּוֹא אָמְרוּ  
גּוֹרֵל. הַפִּילּוֹ לְבוּשִׁי וְעַל לָהֶם, בְּגָדֵי אֵת חֲלָקוֹ הָאוֹמֵר: הַכְּתוּב תִּמְלָא



קלופא אשת מרים אמו, ואחות אמו ישוע צלב אצל ועמדו זאת. עשו אכן החילים אמר עומד, שאהב התלמיד ואת אמו את כשראה לכן, ישוע, המגדלית. ומרים התלמיד לקח השעה ומאותה אמר. הנה לתלמיד, אומר אז בנך. הנה אשה, לאמו: הכתוב, תתמלא למען נשלם, כבר הכל כי ישוע כשידע זה, אחרי ביתו. אל אותה על שמוהו בחמץ, ספוג מלאו והם שם, מנח היה חמץ מלא כלי אני. צמא אמר: את והטה נשלם, אמר: החמץ, את ישוע לקח אז כאשר לפיו. אותו והגישו אזוב רוחו. את ומסר ראשו

יום שהיה מאחר בשבת, הצלב על הגופות ישארו שלא כדי לכן, היהודים שוקיהם שישברו כדי פילטוס את שאלו ההוא, השבת יום היה גדול כי ההכנה, עמו שנצלב האחר שוקי ואת הראשון שוקי את ושברו החילים אפוא באו ויזכרו: אחד אבל שוקיו את שברו לא מת, שכבר אותו ראו כאשר ישוע, אל כשבאו אבל ועדותו העיד, והרואה ומים. דם יצא ומיד צדו, את בחניתו דקר החילים מן למען אלה, היו כי תאמינו. אתם גם למען אומר, הוא אמת כי יודע והוא אמתית, דקרו. אשר אל יביטו אומר: אחר כתוב ושוב לו. תשבר לא עצם הכתוב, תמלא

נסתר אבל ישוע של תלמיד שהיה פילטוס, את מארימתיה יוסף שאל כן ואחרי ונשא בא לכן הרשה. ופילטוס ישוע, גוף את שיקח כדי היהודים, מן הפחד בגלל תערבת נושא בראשונה, בלילה ישוע אל הבא ניקודימוס, גם ויבא ישוע. גוף את פשתן בבדי אותו וכרכו ישוע גוף את כן אם לקחו ליטרין כמאה ואהלים מור של קבר ובגן, נצטלב אשר במקום היה לקבור. היהודים שמנהג כפי הבשמים, עם היה שהקבר מפני היהודים, הכנת בגלל אז, שם איש, בו הנח לא עדין אשר חדש, ישוע. את שמו קרוב,

## כ

את ורואה הקבר, אל חשך בעוד בבקר באה המגדלית מרים לשבתות ובאחד אשר האחר התלמיד ואל פטרוס שמעון אל ובאה אז רצה הקבר. מן מורמת האבן אותו. שמו אנה יודעים ואיננו הקבר, מן האדון את נשאו להם: ואמרה ישוע, אהב והתלמיד יחד, רצו ושניהם הקבר. אל והלכו האחר והתלמיד פטרוס יצא לכן בגדי את ראה וכשהשתוחח הקבר. אל ראשון ובא מפטרוס יותר מהר רץ האחר

אֶל וַנִּכְנַס אַחֲרָיו, הָעוֹקֵב פֶּטְרוֹס שָׁמְעוֹן אִזְּ בָּא נִכְנַס. לֹא אוֹלָם מְנַחִים, הַפֶּשֶׁתָּן הִיָּתָה לֹא רָאִשׁוּ עַל הִיָּתָה אֲשֶׁר וְהַמְטַפַּחַת מְנַחִים. הַפֶּשֶׁתָּן בְּגָדִי אֶת וְרֹאֶה הַקֶּבֶר נִכְנַס לָכֵן אִזְּ אֶחָד. בְּמָקוֹם עֲצֻמָּה בְּפָנֶי מַגְלִגְלַת אֶלָּא הַפֶּשֶׁתָּנִים, הַבְּגָדִים עִם מְנַחַת יָדְעוּ לֹא עוֹד כִּי וְהָאָמִין. וְרֹאֶה הַקֶּבֶר, אֶל רָאִשׁוֹן הַבָּא הָאֶחָד, הַתְּלִמִּיד גַּם לְבֵיתָם. שׁוֹב אֲפּוֹא הֵלְכוּ הַתְּלִמִּידִים מִן־הַמֵּתִים. לָקוּם הוּא שְׁצָרִיד אֶת־הַכְּתוּב וְרֹאֶה הַקֶּבֶר אֶל שְׁחַתָּה בְּכַתָּה, לָכֵן כְּאֲשֶׁר וּבּוֹכָה: הַקֶּבֶר אֲצֵל בְּחוּץ עֲמֻדָּה וּמְרִים בְּמָקוֹם הַרְגָּלִים, אֲצֵל וְאֶחָד הָרָאֵשׁ אֲצֵל אֶחָד יוֹשְׁבִים, לְבָנִים לְבוֹשִׁים מְלָאכִים שְׁנֵי לָהֶם, אוֹמְרָת וְהִיא מִדֶּתְבָכִי; אֲשֶׁה, לָהּ, אוֹמְרִים וְהֵם יִשׁוּעַ. שֶׁל גּוֹפּוֹ שָׁכַב אֲשֶׁר הַסְּתוּבָבָה זֹאת, שְׁאֲמָרָה וְאֶחָדִי שְׁמוֹהוּ. אֲנִי יוֹדַעַת וְאִינֶנִּי אֶת־אֲדוֹנִי, נִשְׁאוּ כִּי מִה אֲשֶׁה, יִשׁוּעַ: לָהּ אוֹמֵר הוּא. יִשׁוּעַ כִּי יָדָעָה וְלֹא עוֹמֵד, יִשׁוּעַ אֶת וְרֹאֶתָה לְאֶחָדִי אֲדוֹנִי, לוֹ: אוֹמְרָת הַגִּנֵּן, הוּא כִּי לָהּ שְׁנַדְמָה הִיא, מִבְּקִשְׁתָּ? אֶת מִי אֶת בּוֹכָה? אֶת יִשׁוּעַ: לָהּ אוֹמֵר אוֹתוֹ. אֲשֶׁא וְאֶנִּי אוֹתוֹ, שְׁמַת אִיפָּה אֶמְרִלִּי אוֹתוֹ, נִשְׁאֲתָ אֶתָּה אִם אֵל הִיִּשׁוּעַ: לָהּ אוֹמֵר מוֹרָה. פִּירוּשׁוֹ אֲשֶׁר רְבוּנִי, לוֹ: וְאֲמָרָה הִיא הַפְּנֵתָה מְרִים. אֵל אֲנִי עוֹלָה לָהֶם: וְאֶמְרִי אֲחִי אֵל לְכִי אֲבִל אֲבִי. אֵל עֲלִיתִי לֹא עֲדִין כִּי בִי, תִּגְעִי רֹאֶתָה כִּי לְתִלְמִידִים מְנַדָּת הַמְּגִדְלִית מְרִים בָּאָה וְאֵלֵהֶיכֶם. וְאֵלֵהִיכֶם, וְאֵבִיכֶם, אֲבִי לָהּ. אֲמַר וְאֵלֶּה הָאֲדוֹן, אֶת

הַיּוֹ אֲשֶׁר בְּמָקוֹם נְעוּלוֹת וְהַדְּלָתוֹת בְּשִׁבְתָּ, בְּאֶחָד הַהוּא, בְּיוֹם עָרֵב בְּהִיּוֹת שְׁלוֹם לָהֶם: וְיֹאמֶר בְּאֲמָצַע וְעַמֵּד יִשׁוּעַ בָּא הִיָּהוּדִים, מִפְּחָד נֶאֱסָפִים הַתְּלִמִּידִים הַתְּלִמִּידִים שְׁמָחוּ לָכֵן צִדּוֹ. וְאֶת יָדָיו אֶת לָהֶם הָרָאָה זֹאת, שְׁאֲמַר וְאֶחָדִי לָכֶם. הָאֵב, אוֹתִי שְׁלַח כְּאֲשֶׁר לָכֶם. שְׁלוֹם שׁוֹב: הִיִּשׁוּעַ לָהֶם אִזְּ אֲמַר הָאֲדוֹן. אֶת כְּשֶׁרָאוּ לְאֲנָשִׁים תִּסְלָחוּ אִם קָדַשׁ. רוּחַ קָחוּ לָהֶם: וְאֶמְרִי נִפְחֵ אֲמַר, וְזֹאת אֶתְכֶם. שׁוֹלַח וְאֶנִּי הַחֲזִקוּ. מְסִימִים, אֲנָשִׁים חֲטָאִי תַחֲזִיקוּ אִם לָהֶם; נִסְלָחִים חֲטָאִיהֶם, אֶת מְסִימִים

יִשׁוּעַ. בָּא כְּאֲשֶׁר עֲמָהֶם הָיָה לֹא תֹאִם, הַנִּקְרָא עֶשֶׂר, הַשְּׁנָיִם מִן אֶחָד וְתוֹמָאס, אֶרְאֶה לֹא אִם לָהֶם, אֲמַר וְהוּא הָאֲדוֹן. אֶת רֹאִינוּ הָאֲחֵרִים, הַתְּלִמִּידִים לוֹ לָכֵן אֲמַרְוּ יָדֵי אֶת וְאֲשִׁים הַמְּסָמְרִים, צוּרָת אֵל אֲצַבְעִי אֶת וְאֲשִׁים הַמְּסָמְרִים, צוּרָת אֶת בְּיָדָיו עֲמָהֶם. וְתוֹמָא בְּפָנִים תְּלִמִּידָיו הָיוּ שׁוֹב יָמִים שְׁמוֹנָה וְאֶחָדִי אֲאָמִין. לֹא צִדּוֹ, אֵל לְתוֹמָא: אוֹמֵר אִזְּ לָכֶם. שְׁלוֹם וְאֶמְרִי, בְּאֲמָצַע וְעַמֵּד סְגוּרוֹת, כְּשֶׁהַדְּלָתוֹת יִשׁוּעַ בָּא וְאֵלֵתְהִי אֵל־צָדִי, וְשִׁים אֶת־יָדְךָ וְהִבֵּא אֶת־יָדִי, וְרֹאֶה הִנֵּה אֶת־אֲצַבְעֶךָ הַבָּא כִּי יִשׁוּעַ: לוֹ אוֹמֵר וְאֵלֵהִי. אֲדוֹנִי לוֹ, וְאֶמְרִי עֲנֵה וְתוֹמָאס מֵאָמִין. אֵלָּא חֲסֵר־אֲמוֹנָה וְהָאָמִינוּ. רָאוּ שְׁלֹא אֵלֶּה אֲשֶׁרִי הָאָמֵנָת. אוֹתִי, רֹאִית

בספר כתובים אינם אשר תלמידיו, לפני ישוע עשה אכן אחרים רבים אותות  
וכדי האלהים, בן המשיח הוא ישוע כי שתאמינו כדי נכתבו ואלה הזה.  
בשמו. חיים לכם תהיה שבהאמינכם

## כא

היו התגלה. וככה יס־טבריה, עליד לתלמידים שוב את־עצמו ישוע גלה אחר־כן  
זבדיה, ובני שבגליל, מקנא ונתנאל תאום, הנקרא ותומא פטרוס, שמעון יחד  
לו: אומרים לדוג. אני הולך פטרוס: שמעון להם אומר מתלמידיו. אחרים ושנים  
כלום. תפסו לא ההוא ובלילה מיד, הספינה אל ועלו יצאו עמך. אנוחנו גם באים  
הוא כי ידעו לא התלמידים אולם החוף, על ישוע עמד היה, כשכבר ובבקר,  
להם אמר והוא לא. לו: ענו דג? לכם יש האם ילדים, ישוע: להם אז אומר ישוע.  
יכלו ולא לכן, השליכו ותמצאו. הרשת את הספינה של הימני הצד אל השליכו  
לפטרוס, אהב ישוע אשר ההוא התלמיד לכן אומר הדגים. מרב אותה למשך עוד  
כי החיצון, הבגד את חגר הוא, האדון כי שמוע לכן, פטרוס שמעון הוא. האדון  
לא כי בספינה, באו האחרים והתלמידים הים. אל עצמו את והשליך ערום, היה  
יָרְדוּ כִּאֲשֶׁר הַדָּגִים. רשת את גוררים אמה, כמאתים אלא הארץ, מן רחוקים היו  
הביאו ישוע, להם אומר ולחם. עליה מנח ודג מנחת גחלת רואים הארץ, אל אפוא  
הארץ, על הרשת את ומשך פטרוס שמעון עלה עתה. צדתם אשר הדגים מן  
נקרעה לא כך כל רבים ובהיותם ושלשה, חמשים מאה גדולים דגים מלאה  
העז לא התלמידים מן אחד ואף בקר. ארוחת אכלו באו, ישוע: להם אומר הרשת.  
ונתן הלחם את ולוקח ישוע אז בא האדון. שהוא יודעים אתה?, מי אותו לשאל  
לאחר לתלמידיו ישוע שנגלה השלישית הפעם כבר זה בדומה. הדג ואת להם,  
המתים. מן שקם

אתה האם יונה, בן שמעון פטרוס: לשמעון ישוע אמר בקר, ארוחת אכלו כאשר  
לו: אמר אותך. אוהב שאני יודע אתה אדוני, כן, לו: אמר מאלה? יותר אותי אוהב  
אוהב אתה האם יונה, בן שמעון השנייה: בפעם שוב לו אומר טלאי. את רעה  
צאני. את רעה לו: אומר אותך. אוהב אני כי יודע אתה אדוני, כן, לו: אומר אותי?  
כי פטרוס נעצב אותי? אתה האוהב יונה, בן שמעון השלישית, בפעם לו אומר  
הכל, את יודע אתה אדוני, לו, ואמר אותי, אתה האוהב השלישית, בפעם לו אמר

אומר אני אמן אמן צאני. את רעה ישוע, לו אומר אותך. אני אוהב כי יודע אתה תזקן כאשר אבל שרצית, לאן והתהלכת עצמך את חגרת צעיר היית כאשר לך, אמר, אבל זאת תרצה. שלא לאן אותך ויליך אותך יחגר ואחר ידיך, את תפרש אחרי. עקב לו: אומר זאת, שאמר ואחרי האלהים. את יכבד מות באיזה מסמן הסב גם אשר אחרי, עוקב אותו אהב שישוע התלמיד את וראה התהפך פטרוס לישוע ואמר את-זה פטרוס ראה אותך? המוסר מי אדוני, ואמר, חזהו על בפסעודה אתה לך? מה שאבוא, עד ישאר שהוא רוצה אני אם ישוע: לו אומר מה וזה אדוני לו אמר ולא ימות, לא ההוא שהתלמיד האחים אל הזה הדבר לכן יצא אחרי. לך לך?מה שאבוא, עד שישאר ארצה אם אלא ימות, שלא ישוע

היא אמתית כי יודעים ואנחנו אלה, את וכתב אלה על המעיד התלמיד הוא זה אני לאחד, אחד יכתבו אם אשר הישוע, עשה אשר רבים אחרים גם יש עדותו. אמן.הנכתבים. הספרים את יכיל לא עצמו העולם שגם חושב

# דברים

## א

המערב מול במדבר הירדן בעבר ישראל כל אל משה דבר אשר הדברים אלה  
דרך מחורב יום עשר אחד זהב. ודי וחצרת ולכן תפל ובין פארן בין סוף לים קרוב  
לחדש, באחד העשתי-עשר בחדש הארבעים בשנה ויהי ברנע. קדש עד שעיר הר  
את הכותו אחרי אליהם, אתו יהיה צנה אשר ככל ישראל אל-כל-בני משה דבר  
בעשתרות היושב הבשן מלך עוג ואת בחשבון, היושב האמרי מלך סיחון  
לאמר. הזאת התורה את לבאר משה החל מואב, בארץ הירדן בעבר ובאדרעי,  
ובאו לכם וסעו פנו הזה. בהר שבת לכם רב לאמר: בחרב אלינו דבר אלהינו יהיה  
הכנעני ארץ הים וחוף והנגב והשפלה ההר הערבה שכניו כל ואל האמרי הר  
את ורשו הפנסו הארץ; את לפניכם מסר ראוי, פרת: נהר הגדול הנהר עד והלבנון  
ולזרעם להם לתת וליעקב, וליצחק לאברהם לאבותיכם, נשבעתי אשר הארץ  
אחריהם.

אלהיכם יהיה אתכם לשאת לבדי אוכל לא לאמר ההיא בעת אליכם ואמרת  
יוסף אבותיכם אלהי יהיה לרבי. השמים כוכבי היום אתם והנה אתכם, הרבה  
לבדי אשא איכה לכם דבר כאשר אתכם ויברך פעמים, אלף ככם עליכם  
ונבנים וידעים חכמים אנשים לכם תנו ואת-דיבכם ואת-משאכם את-טרחכם  
אשר הדבר טוב ותאמרו אתי ועניתם מנהיגים. עליכם אתם ואשימה לשבטיכם,  
להתנהג אתם ואמנה ונבנים, וידעים חכמים אנשים מכם ואקח לעשות דברת  
לשפטיכם. ושטרים עשרת ושרי חמשים ושרי מאות ושרי אלפים ושרי עליכם

איש בין בצדק ושפטתם אחיכם בין שמעו לאמר: ההיא בעת שפטיכם את וצויתי פני תשא לא תשפט, כגדול כקטן במשפט, פנים תכיר לא גרו ובין אחיו ובין אלי, אתו תעלו מכם יקשה אשר והדבר הוא, לאלהים המשפט כי אדם, תעשו. אשר הדברים כל את ההיא בעת אתכם וצויתי ואשמענו.

האמרי הר דרך ראיתם אשר ההוא והנורא הגדול המדבר כל את ונלך מחרב ונסע הר עד באתם אליכם ואמר ברנע קדש עד ונבא אתנו אלהינו יהוה צוה כאשר את לפניכם אלהיכם יהוה לכם מסר ראו, לכם: נתן אלהינו יהוה אשר האמרי תחתו. ואל תיראו אל אליכם, אבותיכם אלהי יהוה דבר כאשר ורשו עלו הארץ, לנו וישיבו את הארץ לנו ויתרו לפנינו אנשים נשלחה ותאמרו כלכם אלי ותגשו הדבר, לפני ונעם אליהן נבוא אשר הערים ואת נעלה בה אשר את הדרך דבר עד ויבאו ההר, אל ועלו וישבו לשבט. אחד איש אנשים, עשר שנים מכם ואקח טובה ויאמרו אליכם ויורידו הארץ מפרי בידיהם ויקחו אותה ויגלו אשכול, נחל לנונתן אלהינו יהוה אשר הארץ

ותאמרו באהליכם ותרננו אלהינו. יהוה פי את מריתם אלא לעלות, אביתם ולא האמרי ביד אותנו לתת מצרים מארץ אותנו הוציא אותנו יהוה משנאת וחזק ורב גדול גוי לאמר: את לבכם הסירו ואחיהם עולים? אנחנו אנה להשמידנו ואמרתי שם. ראינו ענקים בני וגם השמים, עד ובצורות גדולות וערים ממנו, אתם ילחם הוא לפניכם, ההולך אלהיכם יהוה מהם: תיראו ולא אליהם תחזקו אליכם הר דרך ראיתם, אשר הזה ובמדבר מצרים בארץ לכם עשה אשר ככל עמכם בכל הדרך אתבנו, איש ישא כאשר אליה, יהוה אתכם נשא כאשר האמרי, הזה. אליהם מקום עד באכם הלכתם אשר

לכם לבחר בדרך לפניכם הולך אשר אלהינו ביהוה האמנתם לא הזה בדרך וגם ובענן בה, תלכו אשר את הדרך לכם מראה לילה, באש אתכם מנהיג מקום, יומם.

מיהאנשים איש אם יראה לאמר, וישבע ויתקצף דבריכם, קול את יהוה וישמע הוא יפנה, בן כלב זולתי לאבותיהם, נשבעתי אשר הזאת הטובה את הארץ האלה ולי ביהוה. שדבק מפני ולבניו, עליה, דרך אשר הארץ את אתן ולו אותה, יראה

הוא לך, העומד בַּיָּנוֹן הַיּוֹשֵׁעַ שָׁם. תבוא לא אתה גם לאמר, בַּגִּלְכֶם יְהוָה כַּעַם יוֹדֵעַ אֵינָנו אֲשֶׁר צָעִיר יָלֵד וְכָל לִישְׂרָאֵל: יִנְחִילָנָה הוּא כִּי חֲזָק, אוֹתוֹ שָׁמָּה, יְבוֹא פְּנִיתָם וְאַתֶּם יִירָשׁוּהָ. וְהֵם אוֹתָהּ, אֶתָּן וְלָהֶם שָׁמָּה, יְבֹאוּ הֵם רָע, או טוֹב הַיּוֹם סוּפִים דֶּרֶךְ בַּמִּדְבָּר, וְחִנִּיתָם

צוּה אֲשֶׁר כָּל וְנִלְחַם נִעְלָה אֲנַחְנוּ אֱלֹהֵינוּ יְהוָה לִפְנֵי חֲטָאֵנוּ וְאַמְרָתָם וְעֲנִיתָם וַיֹּאמֶר הָהָר אֶל לַעֲלוֹת וַיִּקְהָלוּ מִלְחַמְתּוֹ כָּלֵי אֵת אִישׁ וַיִּשְׂאוּ אֹתָנוּ אֱלֹהֵינוּ יְהוָה לִפְנֵי תִשְׁבְּרוּ וְלֹא עִמָּכֶם אֵינִי כִּי תִלָּחֲמוּ וְלֹא תֵעָלוּ לֹא אֲלֵיהֶם אָמַר אֵלֵי יְהוָה וּפְרָצְתֶם יְהוָה, דָּבַר עַל וְעִבְרָתָם אוֹתִי, שְׁמַעְתֶּם וְלֹא אֲלֵיכֶם וְדִבַּרְתִּי אֵיבֵיכֶם כַּאֲשֶׁר אֲתֶכֶם וַיִּרְדְּפוּ לְקִרְאָתְכֶם, הֵהוּא בָּהָר הַיּוֹשֵׁב הַאֲמָרִי וַיֵּצֵא הָהָר. אֶל וְעֲלִיתֶם יְהוָה לִפְנֵי וְתִכְבוּ וְתִשְׁבּוּ חֲרָמָה. עַד מִשְׁעִיר אֲתֶכֶם וַיִּכְתּוּ הַדְּבוּרִים, תַּעֲשִׂינָה אֲלֵיכֶם. הִקְשִׁיב וְלֹא בָקוּלְכֶם יְהוָה שָׁמַע וְלֹא אֱלֹהֵינוּ,

יִשְׁבַּתֶּם אֲשֶׁר הַיָּמִים כָּכָל רַבִּים, יָמִים בְּקֹדֶשׁ וַיִּשְׁבַּתֶּם

## ב

יָמִים שְׁעִיר הָרָא אֶת וְנָסַב אֵלֵי יְהוָה דָּבַר כַּאֲשֶׁר סוּף יָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר אֶל וְנָסַע וְנָפֶן וְלַעַם צָפוּנָה. אָפּוּא פָּנוּ הַזֶּה, הָהָר אֶת סוּבֵב לָכֶם יִסְפֹּק אֵלֵי, יְהוָה וַיֹּאמֶר רַבִּים. יִירָאוּ וְהֵם בְּשַׁעִיר, הַיּוֹשְׁבִים עָשׂוּ בְּנֵי אַחֵיכֶם גְּבוּלוֹת דֶּרֶךְ עִבְרִים אֲתֶם לֹאמַר: צוּה וְלֹא מֵאַרְצָם לָכֶם אֶתָּן לֹא כִּי מִלְחָמָה, אֲתֶם תִּקְשְׁרוּ לֹא מֵאֵד. מִכֶּם וַיִּזְהָרוּ מִכֶּם מֵאֲכָלִים מֵהֶם קָנוּ בְּכֶסֶף שְׁעִיר. אֶת־הָהָר עָשׂוּ לִבְנֵי נִתְתִּי בְּנִחְלָה כִּי כַּי־רָגֵל, מִדֶּרֶךְ בָּכָל בִּרְכָּה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה כִּי וְשִׁתִּיתֶם: בְּכֶסֶף מֵהֶם תִּקְחוּ בְּמִדָּה וּמִים וְאֲכַלְתֶּם, שְׁנָה אַרְבָּעִים הֵנָּה הָהוּא, וְהַנּוֹרָא הַגָּדוֹל הַמִּדְבָּר אֶת עִבְרֵת אֵיךְ דַּע יָדִיךְ, מַעֲשֵׂה דָבַר. חֲסִרְתָּ לֹא עִמָּךְ, אֱלֹהֶיךָ יְהוָה

וּמַעֲצִיּוֹן מֵאִילוֹן הָעֲרֵבָה דֶּרֶךְ לֵיד בְּשַׁעִיר, הַיּוֹשְׁבִים עָשׂוּ, בְּנֵי אַחֵינוּ אֶת וְעִבְרָנוּ הַמּוֹאֲבִים אֶת תִּשְׁטָמוּ אֵל אֵלֵי: יְהוָה וַיֹּאמֶר מוֹאָב. מִדְּבַר דֶּרֶךְ וְעִבְרָנוּ וּפְנִינוּ גָבַר, נִתְתִּי לוֹט לִבְנֵי כִּי בְּנִחְלָה, מֵאַרְצָם לָכֶם אֶתָּן לֹא כִּי לְמִלְחָמָה, אֲלֵיהֶם תִּתְחַבְּרוּ וְאֶל הָעֲנָקִים. כְּמוֹ וְחֲזָק, וְרַב גָּדוֹל גּוֹי עֲלֵיהָ, יִשְׁבּוּ הַקּוֹדְמִים הָעוֹמִין לְרִשְׁתָּה. עֲרוּעַר אֶת

ישבו ובשעיר אמים. להם קוראים והמואבים הענקים, כמו אלה, גם יחשבו רפאים  
כאשר תחתייהם, וישבו מפניהם, והכחידום השמידום עשו ובני לפנים, החרי  
את־נחל ועברו וסעו קומו ועתה להם. יהיה נתן אשר ירשתו לארץ ישראל עשה  
זרת:

ושמנה שלשים זרת, את־נחל עברנו אשר עד ברנע מקדש נסענו אשר והימים  
נשבע כאשר המהנה, מקרב למות המלחמה אנשי כל־דור תם אשר עד שנה,  
אשר עד המהנה מתוך לכלותם עליהם היתה האלהים ויד אותם. אלהים ה יהיה  
נפלו.

אלי דבר אדוני וידבר העם, מקרב מתים הלוחמים האנשים כל נפלו כאשר ויהי  
לא עמון, בני אל וכשתקרבו הארוער, מואב הגבולות את היום תעבר אתה לאמר:  
עמון בני מארץ לך אתן לא כי למלחמה, בהם תתגור לא וגם אותם תשטמו  
ישבו עליה כי וגם תחשב, רפאים ארץ בנחלה. נתתיה לוט לבני כי בנחלה,  
כמו מכם, וחזק רב גדול עם ומזמים. להם קוראים והעמונים לפנים, הרפאים  
כאשר הזה. היום עד תחתייהם וישבו וירשום מפניהם, יהיה וישמידם הענקים,  
אותם, וירשום מפניהם, החרי את השמידו אשר בשעיר, היושבים עשו לבני עשו  
והכפדוקים עזה, עד בעשדות הישבים והעוים הזה. היום עד תחתייהם וישבו  
תחתייהם וישבו השמידום מכפדוקיא, היצאים

חשבון מלך את־סיחון בידך נתתי הנה ארנון. את־נחל ועברו וסעו קומו ועתה  
לתת החל הזה. ביום מלחמה אליו התגר לרשת, החל ואת־ארצו. האמרי  
את־שמך שמעו אשר השמים, תחת אשר כל־הגוים פני על ואת־פחדך את־זעזעך  
מפניך. להם יהיו וחבלים יבהלו,

אעבר לאמר שלום בדברי חשבון מלך סיחון אל קדמות ממדבר שליחים ושלחתי  
ואכל, לי תתן בכסף מאכלים שמאל. ולא ימין אטה לא אלה, בדרך ארצה, דרך  
היושבים עשו בני לי עשו כאשר ברגלי. אעבר כי רק ואשתה, לי תתן בכסף ומים  
יהיה אשר אליהארץ את־הירדן אעבר עד בערוער, היושבים והמואבים בשעיר,  
אלהינו יהיה הקשה כי בו, להעבירנו חשבון מלך סיחון אבה ולא לנו. נתן אלהינו  
הזה כיום בידך ינתן למען לבבו, את ואמץ רוחו, את



הָאָמְרִי חֲשׁוֹן מֶלֶךְ אֶת־סִיחֹן לְפָנָיִךְ לַתַּת הַחִלּוּתִי הִנֵּה אֵלֶי יְהוָה וַיֹּאמֶר  
וְכָל הוּא לְקִרְאָתָנוּ, חֲשׁוֹן מֶלֶךְ סִיחֹן וַיֵּצֵא אֶת־אַרְצוֹ: לְרֶשֶׁת וְהַחֵל וְאֶת־אַרְצוֹ  
כָּל וְאֶת בָּנָיו וְאֶת וְנִכְהוּ לְפָנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אוֹתוֹ וַיִּמְסַר יְהֻזָּבָה. אֵל לְמַלְחָמָה עִמּוֹ,  
וְאֶת נְשֵׁיהֶם וְאֶת עִיר, אַחֵר עִיר כָּל וְהַחֲרַמְנוּ הֵהיא, בָּעֵת עָרֵיו כָּל אֶת וְלִכְדָּנוּ עִמּוֹ  
לְקַחְנוּ הָעָרִים שֶׁל הַשָּׁלָל וְאֶת בְּזוּזָנוּ, הַבְּהֵמוֹת אֶת פָּרֹט שָׂרִיד הַשְּׂאֲרָנוּ לֹא טָפְסָם,  
עִיר הֵיטָה לֹא הִגְלַעַד הָרָר וְעַד בָּגִיא אֲשֶׁר וְהָעִיר אֲרָנוֹן נָחַל שָׁפַת עַל אֲשֶׁר מַעְרוֹעַר  
לֹא עִמּוֹן לְבָנֵי קְרוֹב רַק בִּידֵינוּ אֱלֹהֵינוּ יְהוָה נָתַן הַכָּל אֶת מִמֶּנּוּ נִמְלָטָה אֲשֶׁר  
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה צָוָה כְּאֲשֶׁר בְּהָרִים, אֲשֶׁר וְהָעָרִים יִבְקֵן לְנַחֵל הַסּוּמְכִים כָּל קִרְבָּנוּ,  
אֲתָנוּ.

## ג

לְמַלְחָמָה וְכָל־עִמּוֹ, הוּא לְקִרְאָתָנוּ, הַבֶּשֶׁן מֶלֶךְ עוֹג וַיֵּצֵא הַבֶּשֶׁן, דֶּרֶךְ וְנָעַל וְנָפַן  
וְאֶת עִמּוֹ כָּל וְאֶת אוֹתוֹ מִסְרָתִי בִידֶךְ כִּי אוֹתוֹ תִּירָא אֵל אֵלֶי יְהוָה וַיֹּאמֶר בְּאֲדָרְעִי.  
וַיִּתֵּן בְּחֲשׁוֹן יוֹשֵׁב אֲשֶׁר הָאָמְרִי מֶלֶךְ לְסִיחֹן עָשִׂיתָ כְּאֲשֶׁר לוֹ וְעָשִׂיתָ אֲרָצוֹ כָּל  
עַד־בִּלְתִּי וְנִכְהוּ וְאֶת־כָּל־עִמּוֹ, הַבֶּשֶׁן מֶלֶךְ וְאֶת־עוֹג בִּידֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אוֹתוֹ  
שָׂרִיד.הַשְּׂאֲרִי־לוֹ

שְׂשִׁים מֵאֲתָם, לְקַחְנוּ לֹא אֲשֶׁר עִיר הֵיטָה לֹא הֵהיא, בָּעֵת עָרֵיו כָּל אֶת וְלִכְדָּנוּ  
גְּבוּהוֹת, חוֹמוֹת בְּצֻרוֹת, כָּל־הָעָרִים בְּבֶשֶׁן. עוֹג מִמְּלֶכֶת אֲרָגָב חָבַל כָּל עָרִים,  
לְסִיחֹן עָשִׂינוּ כְּאֲשֶׁר הַחֲרַמְנוּ, מֵאֵד. הַרְבּוֹת הַפְּרָזִי עָרֵי מִלְכָּד וּבְרִיחִים, שְׁעָרִים  
וְכָל־הַבְּהֵמוֹת וְאֶת־הַיְלָדִים. וְאֶת־הַנְּשִׁים בְּסֹדֶר, כָּל־עִיר וְהַחֲרַמְנוּ חֲשׁוֹן, מֶלֶךְ  
לָנוּ:בְּזוּזָנוּ הָעָרִים וְאֶת־שָׁלָל

מִנַּחֵל הַיַּרְדֵּן בְּעֶבֶר הָיוּ אֲשֶׁר הָאָמְרִי מִלְכֵי שְׁנֵי מִיַּד הָאָרֶץ אֶת הֵהיא בָּעֵת וְלִקְחָנוּ  
עָרֵי כָל סָנִיר. לוֹ קָרָא וְהָאָמְרִי סָנִיר, לְחֲרַמוֹן קוֹרָאִים הַתְּמָרִים חֲרָמוֹן וְעַד אֲרָנוֹן  
רַק כִּי בְבֶשֶׁן. עוֹג מִמְּלֶכֶת עָרֵי וְאֲדָרְעִי, סִלְכָה עַד וְכָל־הַבֶּשֶׁן וְכָל־הַגְּלַעַד הַמִּישׁוֹר  
בְּנֵי בְרֶבֶת הִיא הִנֵּה בְרוֹזַל, מִטַּת מִטָּתוֹ הִנֵּה הַרְפָּאִים, מִן נִשְׂאָר הַבֶּשֶׁן מֶלֶךְ עוֹג  
יִרְשָׁנוּ הֵהיא הָאָרֶץ וְאֶת אִישׁ בְּאֻמַּת רַחֲבָה אֻמּוֹת וְאַרְבַּע אֲרָבָה אֻמּוֹת תִּשַׁע עִמּוֹן,  
נָתַתִּי עָרֵיו וְאֶת גְּלַעַד הָרָר חֲצִי וְאֶת אֲרָנוֹן, נָחַל שָׁפַת עַל אֲשֶׁר מַעְרוֹעַר הֵהיא בָּעֵת  
שָׁבַט לְחֲצִי נָתַתִּי עוֹג, מִמְּלֶכֶת וְאֶת־כָּל־הַבֶּשֶׁן, הַגְּלַעַד וְאֶת־שְׂאֲרִית וְלָגַד לְרֹאבוֹן

בן ויֵאִיר תַּחֲשֹׁב. רַפָּאִים אֶרֶץ הִיא, כָּל־הַבֶּשֶׁן אֲרָגוּב, וְאֶת־כָּל־סְבִיבַת מְנָשָׁה, שָׁמוּ עַל לֶהֱם וְקָרָא וּמַעֲכָתִי, גִּרְגָשִׁי גְבוּלוֹת עַד אֲרָגוּב סְבִיבַת כָּל אֶת לֶקַח מְנָשָׁה נִתְּתִי וְלָגַד וְלָרְאוּבֵן אֶת־הַגִּלְעָד: נִתְּתִי וְלַמְכִיר הָזֶה. הַיּוֹם עַד יֵאִיר חוּוֹת הַבֶּשֶׁן אֶת עַמּוּן. לִבְנֵי גְבוּל הַנַּחֲל הַיְבֵק, וְעַד גְבוּל, הַנַּחֲל תוֹף אֲרִנּוֹן, נַחֲל עַד הַגִּלְעָד מִן הַפְסָגָה אֲשֶׁדוֹת תַּחַת הַמֶּלַח, יָם הָעֲרֵבָה, יָם וְעַד מַחְנֶרֶת, גְבוּל וְהִירְדֵן וְהָעֲרֵבָה מְזֻרְחָה:

בְּנַחֲלָה, הַזֹּאת אֶת־הָאֶרֶץ לָכֶם נָתַן אֱלֹהֵיכֶם יְהוָה לֵאמֹר, הִיא בָּעֵת אֲתֶכֶם וְצוֹיִתִּי וּמִקְנֵיכֶם, וְיִלְדֵיכֶם נְשִׁיכֶם רַק גְבוּר. כָּל יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי אַחֵיכֶם לִפְנֵי תַעֲבְרוּ מִחֲלָצִים הִי יְהוָה יִנִּיחַ אֲשֶׁר עַד לָכֶם, נִתְּתִי אֲשֶׁר בְּעָרֵיכֶם יֵשְׁבוּ לָכֶם, רַב מִקְנֶה כִּי יַדְעִתִּי אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֲשֶׁר הָאֶרֶץ, אֶת הַסֵּם גַּם וַיִּירָשׁוּ אֲתֶכֶם, גַּם כְּמוֹ אַחֵיכֶם, אֶת אֱלֹהֵיכֶם לָכֶם. נִתְּתִי אֲשֶׁר נָחֳלָתוֹ, אֶל אִישׁ וְתִשׁוּבוּ הִירְדֵן, בְּעֶבֶר לֶהֱם נָתַן

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה עֲשֵׂה אֲשֶׁר כָּל אֶת רְאוּ עֵינֵיכֶם לֵאמֹר, הִיא בָּעֵת צוֹיִתִּי וְלִיהוֹשֻׁעַ עֲבַר אֹתָהּ אֲשֶׁר הַמַּמְלָכוֹת לְכָל אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יַעֲשֶׂה כֵן הָאֱלֹהִים, הַמַּלְכִּים לִשְׁנֵי עֲלֵיכֶם־לַחֵם הוּא אֱלֹהֵינוּ יְהוָה כִּי מֵהֶם תִּירָאוּ לֹא שָׁמָּה.

לַעֲבֹדָה לְהִרְאוֹת הַחֲלוֹת אֹתָהּ אֱלֹהִים, אֲדַנִּי לֵאמֹר הִיא בָּעֵת אֶל־יְהוָה וְאֶתְחַנֵּן אֱלֹהִים הוּא כִּי מִי הִרְמָה, וְאֶת־הַזֹּרֹעַ הַחֲזָקָה וְאֶת־הַיָּד וְאֶת־כַּחַד אֶת־חֲזָקָה וְאֶרְאָה אֶעֱבֹרֶנָּה וְכִחֲזָקָה? אֹתָהּ עֲשִׂית כֹּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֲשֶׁר הָאֶרֶץ עַל אוֹ בְּשָׁמַיִם וְהִלְבְּנוּן. הִזֶּה הַטוֹב הֵהָר הִירְדֵן, בְּעֶבֶר אֲשֶׁר הַזֹּאת הַטּוֹבָה אֶת־הָאֶרֶץ

עוֹד אֶל־תּוֹסֵף רַב־לֶךְ אֵלֶי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלֶי שָׁמַע וְלֹא בְּגִלְלָכֶם מִמֶּנִּי יְהוָה וַיַּתְעֵלֶם וְנִגְבָּה וְצָפוֹנָה יָמָה בְּעֵינֶיךָ וְהַבֵּט הַחֲצוּב קִרְפַּת עַל עֲלָה הִזֶּה אֶת־הַדָּבָר דִּבֵּר וְעוֹדֵד אֹתוֹ וְחֹזֵק אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְצוֹ הִזֶּה: הִירְדֵן אֶת תַּעֲבָר לֹא כִּי בְּעֵינֶיךָ וְרָאָה וּמְזֻרְחָה רֵאִיתָ. אֲשֶׁר כָּל־הָאֶרֶץ אֶת לֶהֱם יִנְחִיל וְהוּא הִזֶּה, הָעַם לִפְנֵי יַעֲבָר הוּא כִּי אֹתוֹ, פָּעוֹר לְבֵית סְמוּד בְּגִיָּא וְנִשָּׁב

היום אתכם מלמד אנכי אשר ואלה המשפטים אלה חקים שמע ישראל, ועתה אביתכם אלהי יהוה אשר אתה הארץ וירשתם ובאתם ותרבו, תחיו למען לעשות, שמרו ממנו, תגרעו ולא אתכם, מצוה אנכי אשר אלה הדבר תסיפו לא לכם נתן אשר כל את ראו עיניכם היום. אתכם מצוה אנכי אשר אלהינו יהוה את מצות השמידו פעור בעל אחרי הלך אשר כל איש כי פעור, לבעל אלהינו יהוה עשה היום כלכם חיים אלהיכם ביהוה הדברים ואתם מקרבכם. אלהיכם יהוה

אשר בארץ בן לעשות יהוה, אתי צוה כאשר ומשפטים חקים לכם הראיתי ראו, ובינתכם חכמתכם הוא כי ועשיתם, ושמרתם אתה. לרשת שמה באים אתם ונבון חכם עם רק ואמרו, האלה, החקים כל את ישמעון אשר העמים, כל לעיני בכל אלהינו ביהוה אליו קרובים אלהים אשר לך גדול גוי מי כי הוה. הגדול הגוי הזאת התורה ככל צדיקים ומשפטים חקים לו אשר גדול גוי ואיזה אליו קראנו היום? לפניכם נותן אנכי אשר

עיניך, ראו אשר את כל הדברים פן תשכח מאד, את נפשוך ושמר לך השמר עמדת אשר היום את בניך, ולבני לבניך והודעתם חייך, מי כל מלבבך ופן יסורו העם, את אלי הקהל אלי, אדון אמר אשר הקהל, ביום בחרב אלהינו יהוה לפני הארץ, על חיים הם אשר הימים כל אותי ליראה ילמדו למען דברי, את וישמעו עד באש בער וההר ההר, תחת ועמדתם קרבתם ואתם ילמדו. בניהם ואת אשר דברים קול האש מתוך אליכם יהוה וידבר סערה. ערפל, חשך, השמים, צוה אשר את ברייתו לכם והגיד קול אם כי ראיתם לא ותמונה שמעתם אתם אבנים. לחות על שני ויכתבם הדברים, את עשרת לעשות, אתכם

אשר בארץ אתם לעשות ומשפטים חקים אתכם ללמד ההיא בעת יהוה צוה ואתי כל תמונה ראיתם לא כי לנפשתיכם, מאד ונשמרתם לרשתה. שמה עברים אתם לכם ותעשו תעבדו חק לא האש מתוך בהר בחרב אליכם יהוה דבר אשר ביום דמות הארץ, על ההרים בהמה כל דמות נקבה. או זכר דמות כל צלם דמות, פסל דמות על הארץ, רמש אשר כל רמש דמות השמים, תחת עף אשר כנף עוף כל ואת השמש את וראית השמימה עיניך תשא ופן לארץ. מתחת במים אשר כל דג חלק אשר ועבדתם להם והשתחוית ונדחת השמים צבא כל הכוכבים ואת הירח והוציא האלהים לקח ואתם השמים כל תחת אשר העמים לכל אתם אלהיך יהוה הוה. ביום כמו נחלה, לעם לו להיות ממצרים, הברזל, מכור מצרים, מארץ אתכם

אָעבר לאַ למען וישבע עלי־ידיכם, עלי־הנאמרים עלי כַּעס האֱלֹהִים ויהוה  
אֲנִי כִּי בִנְחִלָה. לָךְ נָתַן אֱלֹהֶיךָ יְהוה אֲשֶׁר אֱלֹהֵהָאָרֶץ אֲבֹא לֹא וּלְמַעַן הִזָּה אֶת־הַיַּרְדֵּן  
אֶת־הָאָרֶץ וִירְשָׁתָם עֲבָרִים וְאַתֶּם הִזָּה אֶת־הַיַּרְדֵּן עֲבָר וְאִינֶנִּי הִזָּאת בְּאָרֶץ מֵת  
עִמְכֶם, כִּרְת אֲשֶׁר אֱלֹהֵינוּ יְהוה בְּרִית אֶת תְּשַׁכְּחוּ פֶּן לָכֶם הִשְׁמְרוּ הִזָּאת הַטּוֹבָה  
אֱלֹהֶיךָ יְהוה כִּי אֱלֹהֶיךָ. יְהוה לָךְ צִוָּה אֲשֶׁר כָּל תְּמוֹנַת פֶּסֶל לָכֶם וְתַעֲשׂוּ וְתַעֲבְרוּ  
קִנְאָה הִוא, אֲכִלָּה אֲשֶׁר

כָּל, דְּמוֹת פֶּסֶל וְתַעֲשׂוּ וְתַעֲנוּ, הָאָרֶץ, עַל וְתֹאֲרִיכוּ בְּנִיךְ, וּבְנֵי בָנִים תּוֹלִיד וְאִם  
אֶת־הַשָּׁמַיִם הַיּוֹם בָּכֶם אֲנִי מַעֲיֵד לְהַכְעִיסוֹ, אֱלֹהֵיכֶם הִי יְהוה לִפְנֵי הָרַע וְתַעֲשׂוּ  
לִרְשֵׁת שְׁמָה אֶת־הַיַּרְדֵּן עֲבָרִים אַתֶּם אֲשֶׁר מִן־הָאָרֶץ תֹּאבְדוּן אֲבָד כִּי וְאֶת־הָאָרֶץ,  
הַגּוֹיִם, בְּכָל אַתְכֶם יְהוה וּפְזָר תִּשְׁמְדוּן. הַשְׁמֵד כִּי עָלֶיהָ, יָמִים לֹא־תֹאֲרִיכוּ אֹתָהּ,  
שָׁם וְעַבְדְּתֶם שְׁמָה. אַתְכֶם יְהוה יָבִיא אֲשֶׁר הַגּוֹיִם בְּכָל בְּמִסְפָּר מַעֲט וְנִשְׁאַרְתֶּם  
יֹאכְלוּ וְלֹא יִשְׁמְעוּ וְלֹא יֵרָאוּ לֹא אֲשֶׁר וְאָבֹן, עֵץ אָדָם, יָדֵי מַעֲשֵׂה אַחֲרִים, אֱלֹהִים  
בְּכָל־לִבְבְּךָ תִּדְרָשְׁנוּ כִּי וּמִצָּאתָ אֱלֹהֵיכֶם אֶת־יְהוה שָׁם וּבִקְשָׁתֶם יִרְחֹן. וְלֹא  
יְהוה אֵל וְשִׁבְתָּ הַיָּמִים, בְּאַחֲרִית הָאֵלֶּה הַדְּבָרִים כָּל וּמִצָּאוּךְ לָךְ בְּצָרָה וּבְכָל־נִפְשֶׁךָ  
וְלֹא יִשְׁחִיתְךָ, וְלֹא יַעֲזֹבְךָ לֹא אֱלֹהֶיךָ, יְהוה רַחוּם אֵל כִּי בִקְלוּ. וְשִׁמְעַת אֱלֹהֶיךָ  
יְהוה. לָהֶם נִשְׁבַּע אֲשֶׁר אֲבִיתֶיךָ אֶת־בְּרִית יִשְׁכַּח

הָאָרֶץ, עַל אָדָם הָאֱלֹהִים בְּרָא אֲשֶׁר הַיּוֹם מִן לִפְנֵיךָ הִנֵּהיּוּ קְדָמוֹנִים יָמִים שָׁאֵל  
כֵּזָה, נִשְׁמַע הָאֵם הִזָּה, הַגְּדוֹל כַּדְּבָר נִהְיָה הָאֵם הַשָּׁמַיִם, קִצָּה עַד הַשָּׁמַיִם וּמִקְצָה  
וְתַחֲיָה, אֹתָהּ שִׁמְעַת כְּאֲשֶׁר הָאֵשׁ, מִתּוֹךְ מִדְּבַר חַיִּים אֱלֹהִים קוֹל גּוֹי שִׁמְעָה הָאֵם  
וּבְמוֹפְתִים וּבְאוֹתוֹת בְּמִסָּה גּוֹי מִקְרֵב גּוֹי לוֹ לִקְחַת לְבֹא הָאֱלֹהִים נֹסָה הָאֵם  
אֱלֹהֵינוּ יְהוה עֲשֵׂה אֲשֶׁר כָּל גְּדֻלִּים, וּבְמִרְאוֹת רָמָה וּבִזְרוּעַ חֲזָקָה וּבִיד וּבְמִלְחָמָה  
מִלְבָּדוֹ עוֹד וְאִין הָאֱלֹהִים הוּא אֱלֹהֶיךָ יְהוה כִּי תִדַּע לְמַעַן הָרְאוֹת לְעֵינֶיךָ בְּמִצְרַיִם  
דְּבָרָיו וְאֶת הַגְּדוּלָּה, אֲשׁוּ אֶת לָךְ הָרָאָה הָאָרֶץ וְעַל לִיסְרָךְ, קוֹלוֹ נִשְׁמָעָה הַשָּׁמַיִם מִן  
הָאֵשׁ. מִתּוֹךְ שִׁמְעַת

הַגְּדוֹל בְּכַחוֹ הוּא וַיִּצְיֹאךָ בְּךָ, אַחֲרֵיהֶם בְּזָרְעָם וּבְחָר אֶת־אֲבוֹתֶיךָ אֶהֱבֶה אֲשֶׁר מִפְּנֵי  
אֶת לָךְ לִתֵּת אוֹתְךָ לְהִבִּיא מִלְּפָנֶיךָ, מִמֶּךָ וּחֲזָקִים גְּדוֹלִים גּוֹיִם לְהַשְׁמִיד מִמִּצְרַיִם,  
הַיּוֹם. לָךְ כְּאֲשֶׁר לִרְשֵׁת, אֶרֶץ

ועל ממעל בשמים האלהים הוא אלהיך יהוה כי לבבך אל והשבת היום וידעת מצוה אנכי אשר ואת־חקתיו ואת־מצותיו ושמרתם מלבדו עוד ואין מתחת הארץ יהוה אשר האדמה על ימים תאריכו למען אחריך, ולבניך לך ייטב למען היום, ממזרח הירדן בעבר ערים שלש משה הבדיל אז כל־הימים. לך נתן אלהיך אותו שגא לא והוא בדעת, שלא רעהו את ירצח אשר הרוצח שמה לנוס השמש, בארץ במדבר בצרה את וחי. האלה, מהערים אחת אל וינוס שלשום, מתמול למנשה. בבשן גולן ואת לגד, בגלעד ראמות ואת לראובן, המישור

והמשפטים והחוקים העדות אלה ישראל. בני לפני משה שם אשר התורה זאת קרוב בגיא, הירדן, בעבר מצרים מארץ בצאתם ישראל אל־בני משה דיבר אשר ובני משה הכהו אשר בחשבון, ישב אשר האמרי, מלך סיחון בארץ פעור, לבית שני הבשן, מלך עוג ואת־ארץ את־ארצו ויירשו מצרים. מארץ בצאתם ישראל נחל על־שפת אשר מערוער השמש מזרחת הירדן בעבר היו אשר האמרי מלכי תחת מזרחה לירדן מעבר כל־הערכה חרמון הוא אשר סיחון הר ועל ארנון הפסגה: אשדות

## ה

ואת החקים את ישראל שמע אלהם, ויאמר ישראל כל את משה ויקרא אתם לעשות ושמרתם אתם ולמדתם היום, באזניכם מדבר אנכי אשר המשפטים הברית את יהוה כרת אבותיכם את לא בחרב: ברית אתכם כרת אלהיכם יהוה דבר פנים אל פנים חיים. כלכם היום, פה הנמצאים אתם אתכם אם כי הזאת, להגיד ההיא בעת וביניכם יהוה בין עמדותי ואני האש. מתוך בהר אליכם יהוה יהוה אנכי לאמר: בהר עליהם ולא האש מפני יראתם כי יהוה, את־דברי לכם עבדים מבית מצרים מארץ הוצאתיך אשר אלהיך

על־פני: אחרים אלהים לך יהיו לא

ואשר מתחת בארץ ואשר ממעל בשמים אשר תמונה וכל פסל לך תעשה לא אל אלהיך יהוה אני כי אותם תעבד ולא להם תשתחוה לא לארץ מתחת במים

חסד ועשה לשונאי רביעי דור ועל שלישי דור על בנים על אבות עון פוקד קנא  
ינקה לא כי לשוא, אלהיד יהוה שם את תשא לא מצותי ולשמרי לאהבי לאלפים  
לשוא. שמו את הנושא את יהוה

ועשית תעבד ימים ששית אלהיד. יהוה צוץ כאשר לקדשו, השבת יום את שמר  
מלאכה כל בו תעשה לא אלהיד, ליהוה שבת השביעי והיום מלאכתך. כל את  
בשעריך, הגר והגר בהמתך, וכל וחמרך, שורך ואמתך, עבדך ובתך, ובנך אתה  
והוציאך מצרים, בארץ היית עבד כי וזכרת כמוך. וחמרך ואמתך עבדך ינוח למען  
יום את לשמר אלהיד יהוה צוץ כן על נטויה; ובזרוע חזקה ביד משם אלהיד יהוה  
לך ייטב למען אלהיד, יהוה צוץ כאשר אמך ואת אביך את כבוד ולקדשו. השבת  
תנאף: לא תרצח. לא לך. נתן אלהיד יהוה אשר האדמה על ימך יאריכון ולמען  
בית את תחמד לא רעך, אשת את תחמד לא שקר. עד ברעך תענה לא תגנב: לא  
ולא בהמתו, ולא שורו, ולא שפחתו, את ולא עבדו, את ולא שדהו, את ולא רעך,  
הוא. לרעך אשר כל ולא בהמתו, כל

הערפל החשך, האש, מתוך בהר אל-כל-קהלכם יהוה דבר האלה את-הדברים  
כאשר ויהי אלי. ויתנם אבנים, לחת על-שני ויכתבם יסף, ולא גדול, קול והסערה,  
השבטים ראשי כלכם אלי ותגשו באש, בער וההר האש מתוך הקול את שמעתם  
האש מתוך שמענו קלו ואת כבודו את אלהינו יהוה הראנו הנה ותאמרו וזקינכם,  
אתנו תכלה כי נמות, לא ועתה וחי האדם אל אלהים ידבר כי ראינו הנה ביום  
מי ומתנו. עוד, אלהינו יהוה קול את לשמע אנחנו נוסף אם הזאת, הגדולה האש  
אתה גשה ויחיה? כמונו, האש מתוך מדבר חיים, אלהים קול שמע אשר בשך כי  
יהוה ידבר אשר כל את אלינו תדבר ואתה אלהינו, יהוה יאמר אשר כל את ושמע  
ונשמע. ונשמע אליך, אלהינו

את-קול שמעתי אלי, יהוה ויאמר אלי, המדברים דבריכם את-קול יהוה וישמע  
ככה לבבם והיה יתן מי דברו. כל-אשר נכונה אליך, דברו אשר הזה העם דברי  
ולבניהם להם ייטב למען כל-הימים, את-כל-מצותי ולשמר אותי ליראה בקרבם,  
ואדברה עמדי, עמד פה ואתה בתיכם. אל אתם שובו להם, אמרתי לכו, לעולם?  
בארץ כן ויעשו אותם, תלמדם אשר המשפטים ואת החקים ואת המצות את אליך  
לא אלהיד, יהוה לך צוה כאשר לעשות ושמרתם בנחלה. להם נתן אני אשר  
לך יניח למען ביה, ללכת אלהיד יהוה לך צוה אשר הדרך בכל ושמאל. ימין תסורו

תִּירְשׁוּ. אֲשֶׁר הָאָרֶץ עַל יָמִים וְהָאָרֶכֶת לָךְ, וְטוֹב

## ו

לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לִלְמַד אֱלֹהֵינוּ יְהוָה צִוָּה אֲשֶׁר וְהַמְשַׁפְּטִים וְהַחֲקִים הַמְצֹות וְאֵלֶּה וְתִשְׁמֹר אֱלֹהֶיךָ אֶת־יְהוָה תִּירָא לְמַעַן אֲתָה לְרֶשֶׁת שְׁמָה בָּאִים אַתָּם אֲשֶׁר בְּאָרֶץ יָמִי כָּל בְּנִיךָ, וּבְנֵי וּבְנֵיךָ אֲתָה הַיּוֹם, מְצֹוֹךְ אֲנֹכִי אֲשֶׁר וְאֶת־מְצֹוֹתַי אֶת־כָּל־חֲקֵי יָמִים. תֹּאדָרִיכוּ לְמַעַן חַיֶּיךָ,

יְהוָה דִּבֶּר כְּאֲשֶׁר מֵאֹד תִּרְבוּן וּלְמַעַן לָךְ יִיטֵב לְמַעַן לַעֲשׂוֹת וְשִׁמְרַת יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְעַת צִוָּה אֲשֶׁר וְהַמְשַׁפְּטִים הַחֲוִקִים וְאֵלֶּה וְדָבַשׁ חֵלֶב זִבַּת אָרֶץ לָךְ לְתֵת אֲבֹתֶיךָ אֱלֹהֵי אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יִשְׂרָאֵל שִׁמַּע מִצְרִים. מֵאֶרֶץ בְּצִאתְכֶם בְּמִדְבַּר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֶת יְהוָה וְהָיוּ וּבְכָל־מֵאֻדָּךְ. וּבְכָל־נִפְשֶׁךָ בְּכָל־לִבְּךָ אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֶת וְאֶהְבָּת אֶחָד. יְהוָה וְדִבַּרְתָּ לְבְנֶיךָ, וְשִׁנַּנְתָּם וּבְנִפְשֶׁךָ עַל־לִבְּךָ הַיּוֹם מְצֹוֹךְ אֲנֹכִי אֲשֶׁר הָאֵלֶּה הַדְּבָרִים וְהָיוּ יָדְךָ עַל לְאוֹת וּקְשָׁרְתָם וּבְקוֹמָךְ. וּבְשִׁכְבְּךָ בַּדֶּרֶךְ, וּבְלִכְתְּךָ בְּבֵיתְךָ בְּשִׁבְתְּךָ בֵּם וּבְשִׁעְרֵיכֶם. בְּתֵיכֶם מְזוֹזוֹת עַל אַתָּם וּכְתַבְתֶּם עֵינֶיךָ בֵּין לְזָכְרוֹן

וּלְיִצְחָק לְאַבְרָהָם לְאַבְתֶּיךָ, נִשְׁבַּע אֲשֶׁר הָאָרֶץ אֶל אֱלֹהֶיךָ יְהוָה יְבִיאֲךָ כְּאֲשֶׁר וְהָיָה אֲשֶׁר כָּל־טוֹב מִלְּאִים בְּתִים בְּנִית, לֹא אֲשֶׁר וְטוֹבוֹת גְּדֻלוֹת עָרִים לָךְ לְתֵת וּלְיִצְעָקָב, וְאָכַלְתָּ נֹטֶעַת, לֹא אֲשֶׁר וְזִיתִים כְּרָמִים חֲצֻבָּת, לֹא אֲשֶׁר חֲצוּבִים וּבְרוֹת מְלֹאת, לֹא מִבֵּית מִצְרִים, מֵאֶרֶץ אוֹתָךְ הַמוֹצֵיא אֱלֹהֶיךָ, יְהוָה פְּנִיתְשָׁכָה לָךְ הַשְׁמֹר וְשִׁבְעַת, תִּשְׁבַּע. וּבִשְׁמוֹ תִּדְבֹק, וְבוֹ תַעֲבֹד, לְבָדוֹ וְאוֹתוֹ תִּירָא, אֱלֹהֶיךָ אֶת־יְהוָה עֲבָדִים.

קִנְאָה אֱלֹהִים כִּי אַתְּכֶם, הַסְּבִיבִים הַגּוֹיִם מֵאֱלֹהֵי אֲחֵרִים אֱלֹהִים אֲחֵרִי תִלְכוּ לֹא הֶאֱדַמָּה. פָּנִי מַעַל וְהִשְׁמִידְךָ בְּךָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־יְהוָה פְּנִי־יַחֲרָה בְּקִרְבְּךָ, אֱלֹהֶיךָ יְהוָה

יְהוָה מְצֹוֹת אֶת תִּשְׁמֹר שְׁמוֹר בְּמִסָּה: נִסִּיתָם כְּאֲשֶׁר אֱלֹהֶיךָ אֶת־יְהוָה תִּנְסָה לֹא יְהוָה בְּעֵינֵי וְהַטּוֹב הַיִּשְׁר וְעֵשִׂית צִוָּךְ. אֲשֶׁר הַחֲקִים וְאֶת הַעֲדוֹת אֶת אֱלֹהֶיךָ, לְאַבְתֶּיךָ יְהוָה נִשְׁבַּע אֲשֶׁר הַטּוֹבָה, הָאָרֶץ אֶת וְיִרְשָׁתָּה וּבֵאתָ לָךְ, יִיטֵב לְמַעַן אֱלֹהֶיךָ, יְהוָה. דִּבֶּר כְּאֲשֶׁר מִפְּנֶיךָ, אִיֶּיךָ כָּל אֶת לְגִרְשׁ

יהוה צוה אשר והמשפטים והחקים העדת מה לאמר מחר בנך ישאלך כי והיה יהוה ויוציאנו מצרים, בארץ לפרעה היינו עבדים לבנך, ואמרת אתנו אלהינו במצרים ורעים גדולים ומופתים אותות יהוה ויתן נטויה. ובזרוע חזקה ביד משם נשבע אשר הזאת, הארץ את לנו לתת משם הוציא ואותנו לעינינו. ובביתו בפרעה את־יהוה ליראה האלה, את־כל־החקים לעשות יהוה ויצונו לאבותינו. לתת אם לנו תהיה וצדקה היום. כֹּאֲשֶׁר נָחִיָּה לְמַעַן כָּל־הַיָּמִים, לָנוּ יִיטֵב לְמַעַן אֱלֹהֵינוּ, צִוּנוּ. כֹּאֲשֶׁר אֱלֹהֵינוּ יְהוה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים הַמְצֹות כָּל אֶת לַעֲשׂוֹת נִשְׁמַר

## ז

גוֹזִים וְיוֹצִיא לְרִשְׁתָּהּ, שָׁמָּה בָּא אֶתָּה אֲשֶׁר הָאָרֶץ אֶל אֱלֹהֶיךָ יְהוה זְבִיאךָ וְאִם וְאֶת הַפְּרִזִּי וְאֶת הַכְּנַעֲנִי וְאֶת הָאֱמֹרִי וְאֶת הַגֵּרְגָּשִׁי וְאֶת הַחִתִּי אֶת מִפְּנֶיךָ, גְּדוּלִים בְּיָדְךָ, אֱלֹהֶיךָ יְהוה וְנִתְּנָם מִמֶּךָ, וְעִצּוּמִים רַבִּים גוֹזִים שְׂבָעָה הַיְּבוֹסִי, וְאֶת הַחוּי אִתָּם, תִּתַּחֲתֶנּוּ וְלֹא תִחַנֶּם. וְלֹא בְרִית, לָהֶם תִּכְרֹת לֹא תַחְרִימָם, הַחֶרֶם וְהַפִּיתָם, וְעַבַד מִמֶּנִּי אֶת־בְּנֶךָ יֹסִיר כִּי לְבָנְךָ. תִּקַּח לֹא וְאֶת־בְּתוּ לְבָנוּ, תִּתֵּן לֹא אֶת־בְּתֶךָ אֶת לָהֶם: תַּעֲשׂוּ כַּכָּה אֲבָל מִהֵרָ: וְהִשְׁמִידְךָ בָּכֶם אֶף־יְהוה וְחִרָה אֲחֵרִים אֱלֹהִים פְּסִילִי וְאֶת תִּכְרֹתוֹ, אֲשֶׁר־יֵהָיוּ וְאֶת תִּשְׁבָּרוֹ, מִצְבוֹתֵיהֶם וְאֶת תַּהֲרֹסוֹ, מִזְבְּחוֹתֵיהֶם אֱלֹהֶיךָ יְהוה בָּחַר וּבָךְ אֱלֹהֶיךָ, לִיהוה אֶתָּה קְדוֹשׁ עִם כִּי בָּאֵשׁ. תִּשְׁרָפוּ אֱלֹהֵיהֶם הָאֲדָמָה.עַל־פְּנֵי אֲשֶׁר הָעַמִּים מִכָּל סְגֻלָּה לָעַם לוֹ לִהְיוֹת

הַמַּעֲטִים אִתָּם כִּי בָכֶם, וַיִּבְחַר בָּכֶם יְהוה בָּחַר הַגּוֹזִים מִכָּל רַבִּים שְׁאִתָּם מִפְּנֵי לֹא נִשְׂבַּע אֲשֶׁר אֶת־הַשְּׂבֻעָה וּמִשְׁמְרוּ אִתְּכֶם יְהוה מֵאֲהָבַת אֲבָל הַגּוֹזִים. מִכָּל פְּרָעָה מִיַּד עֲבָדִים, מִבֵּית יְהוה וּפְדֶךָ חֲזָקָה, בְּיַד אִתְּכֶם יְהוה הוֹצִיא לְאֲבוֹתֵיכֶם, הַבְּרִית שׁוֹמֵר הַנֶּאֱמָן הָאֵל הָאֱלֹהִים הוּא אֱלֹהֶיךָ יְהוה כִּי וַיַּדְעַת מִצְרַיִם. מִלֶּךְ וְלֹא לְהַשְׁמִידָם, בְּפָנָיו לְשׁוֹנְאָיו וּמִשְׁלַם דּוֹר לְאֶלֶף מִצְוֹתָיו וּלְשִׁמְרֵי לֹא־הָבִיּוּ וְהַחֲסִד לָהֶם.יִשְׁלַם בְּפָנָיו לְשׁוֹנְאָיו, יֵאָחַר

הַיּוֹם מִצּוּךְ אֲנָכִי אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים הַמִּשְׁפָּטִים וְאֶת הַחֲקִים וְאֶת הַמְצֹות אֶת וּשְׁמֵרָת וּשְׁמַר אִתָּם, וְעֲשִׂיתָם וּשְׁמֵרָתָם הָאֱלֹהִים הַמִּשְׁפָּטִים אֶת תִּשְׁמָעוֹן כִּי וְהִיָּה לַעֲשׂוֹת וּבִרְכָּךְ וַיֵּאָהֲבֶךָ לְאֲבֹתֵיכֶם. נִשְׂבַּע אֲשֶׁר הַחֲסִד וְאֶת הַבְּרִית אֶת לְךָ אֱלֹהֶיךָ יְהוה אֶלְפִיד שֹׁגֵר וַיִּצְהַרְךָ וַתִּירָשֶׁךָ דִּגְנֶךָ אֲדָמָתְךָ פְּרִי וְאֶת בִּטְנְךָ פְּרִי אֶת וּבִרְךָ וְהִרְבֶּךָ



מִכָּל תְּהִיָּה בְּרוּךְ לָךְ לִתֵּת לְאַבְתִּיךָ יְהוָה נִשְׁבַּע אֲשֶׁר הָאָדָמָה עַל צֹאנְךָ וְעִשְׁתְּרוֹת  
מִמֶּךָ אֱלֹהֶיךָ יְהוָה וְהִסִּיר וּבִבְהֶמְתָּךְ. עֲקָרָה, וְלֹא עֲקָר בְּכֶם יִהְיֶה לֹא הַגּוֹיִם,  
עֲלֶיךָ, יִשִּׁים לֹא יִדְעֶתָ, וְאֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר הָרַעִים מִצָּרִים כָּל־מִדּוֹי וְאֵת כָּל־מַחֲלָה,  
עַל־כָּל־שִׁנְאֶיךָ. אַתֶּם וְנָתַן

וְלֹא עֲלֵיהֶם, עֵינֶךָ תַּחֲוִס לֹא לָךְ, נֹתֵן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר הַגּוֹיִם אֶת־כָּל־שָׁלָל וְאֶכְלָתָ  
לְדָוָה הוּא מוֹקֵשׁ כִּי אֶת־אֱלֹהֵיהֶם, תַּעֲבֹד

אוֹתָם, תִּירָא לֹא לְהִשְׁמִידוֹ? אוֹכֵל אֵיךְ מִמֶּנִּי, הִזָּה הַגּוֹי רַב כִּי בִלְבָב תֹּאמַר וְאִם  
אֶת־הַנְּסִיוֹנוֹת וּלְכָל־מִצְרִים, לְפָרְעָה אֱלֹהֶיךָ יְהוָה עָשָׂה אֲשֶׁר כָּל אֵת תִּזְכּוּר זְכוֹר  
אֶת־יְהוָה הֵהֱמוֹתָ וְאֶת־הַמּוֹפְתִים אֶת־הָאוֹתוֹת עֵינֶיךָ, רָאוּ אֲשֶׁר הַגְּדוֹלִים  
אֱלֹהֵיכֶם יְהוָה יַעֲשֶׂה כֵּן אֱלֹהֶיךָ, יְהוָה הוֹצִיאָךְ כְּאֲשֶׁר הִרְמָה, וְאֶת־הַזֵּרוֹעַ הַחֲזָקָה  
עַד עֲלֵיהֶם, אֱלֹהֶיךָ יְהוָה יִשְׁלַח הַצָּרְעִים וְאֵת מַפְנֵיהֶם. יֵרָא אֶתָּה אֲשֶׁר לְכָל־הַגּוֹיִם  
אֱלֹהֶיךָ יְהוָה כִּי מַפְנִיָּהם תַּפְצֹעַ לֹא מַפְנִיךָ. וְהַנְּחַבָּאִים הַנִּשְׁאָרִים יִשְׁמְדוּ אֲשֶׁר  
לֹא מַעֲט, מַעֲט מַפְנִיךָ הָאֵלֶּה הַגּוֹיִם אֵת אֱלֹהֶיךָ יְהוָה וְכִלָּה וְחִזַּק גְּדוֹל אֵל בְּקִרְבְּךָ  
אוֹתָם וַיִּמְסֹר הַשְּׂדֶה. חֵיַת עֲלֶיךָ וְרִבְּה שְׂמֵמָה הָאָרֶץ תִּהְיֶה פֶן מֵהָר, לְכָלוֹתָם תּוֹכֵל  
אֵת וַיִּמְסֹר תִּשְׁמִידָם. אֲשֶׁר עַד גְּדוֹלָה, אֲבִדָּה אוֹתָם וְהָאֲבִדָּת בְּיָדְךָ, אֱלֹהֶיךָ יְהוָה  
עַד לְפָנֶיךָ אִישׁ יִתְּצֵב לֹא הָהוּא, הַמָּקוֹם מִן שָׁמַם אֵת וְהָאֲבִדָּתָם בְּיָדְכֶם, מְלַכֵּיהֶם  
תִּשְׁמִידָם. אֲשֶׁר

תִּקַּח לֹא מֵהֶם, זֶהָב וְלֹא כֶסֶף תַּחֲמֹד לֹא בָאֵשׁ, תִּשְׁרָפוּ אֱלֹהֵיהֶם שֶׁל אֶת־הַפְּסִילִים  
בֵּיתְךָ, אֵל תּוֹעֵבָה תִּבְיָא וְלֹא אֱלֹהֶיךָ. לִיהוָה הוּא תּוֹעֵבָה כִּי בּוֹ, פֶּן־תִּכְשֹׁל לָךְ,  
הוּא חָרָם כִּי תִתְעַבְנוּ, וְתַעֲב תִּשְׁקָצְנוּ שֶׁקֶץ כְּמוֹהוּ, חָרָם וְהִיִּית

## ח

וּרְבִיתָם תַּחֲיוּ לְמַעַן לַעֲשׂוֹת, תִּשְׁמְרוּ חַיִּים אֶתְכֶם מִצָּוָה אֲנֹכִי אֲשֶׁר כָּל־הַמִּצְוֹת  
וְזָכַרְתָּ לְאַבְתִּיכֶם: אֱלֹהֵיכֶם יְהוָה נִשְׁבַּע אֲשֶׁר אֶת־הָאָרֶץ וַיִּרְשֶׁתָּם וּבָאתָם  
לְדַעַת וּלְנִסּוֹתָךְ, עֲנוּתְךָ לְמַעַן בְּמִדְבָּר, אֱלֹהֶיךָ יְהוָה הוֹלִיכְךָ אֲשֶׁר אֶת־כָּל־הַדֶּרֶךְ  
הַמֵּן אֵת וְהָאֲכִילְךָ וְהָרַעִיבְךָ וְעֹנֶךָ אִם־לֹא. אֶת־מִצְוֹתַי הַתִּשְׁמֹר בְּלִבְבְּךָ, אֶת־אֲשֶׁר

כָּל עַל כִּי הָאָדָם, יִחְיֶה לְבָדּוֹ הַלֶּחֶם עַל לֹא כִי הוֹדִיעַךְ לְמַעַן אֲבוֹתֶיךָ, יִדְעוּ לֹא אֲשֶׁר  
מַעֲלִיךְ, נִשְׁחָקוּ לֹא סִנְדְּלִיךְ מַעֲלִיךְ, בָּלוּ לֹא בְּגָדֶיךָ הָאָדָם. יִחְיֶה אֱלֹהִים פִּי מוֹצֵא  
שָׁנָה. אֲרַבְעִים הֵנָּה הִתְקַשּׁוּ, לֹא רִגְלֶיךָ

אֵת וְשִׁמְרֶת יִיטְרֶךְ אֱלֹהֶיךָ יִהְיֶה כֵּן אֶת־בְּנוֹ יִיטֵר אִישׁ כִּאֲשֶׁר כִּי בִלְבָבְךָ וַיִּדְעַת  
אוֹתוֹ. וּלְיִרְאָה בְּדַרְכֶּיךָ לִלְכֹּת אֱלֹהֶיךָ יִהְיֶה מִצְוֹת

וּמַעֲשֵׂינֹת מִים נִחְלִי שֵׁם אֲשֶׁר וּרְחֹבָה, טוֹבָה אֶרֶץ אֵל יִבְיֹאֵךְ אֱלֹהֶיךָ יִהְיֶה כִּי  
אֶרֶץ וְרִמּוֹנִים, תְּאֲנִים גִּפְנִים, וְשִׁעוּרָה, חֹטָה אֶרֶץ וּבְהֵר. בְּמִישׁוֹר יִצְאִים תְּהוֹמוֹת  
אֶרֶץ כָּלוּם, בֹּהַ תַּחֲסֹר וְלֹא לַחֲמָה, אֵת בֹּהַ תֹּאכַל בְּעֵנִי לֹא אֲשֶׁר אֶרֶץ וּדְבַשׁ, שָׁמֶן זֵית  
נִחֲשֹׁת. תִּכְרָה וּמִהֲרִירָה בְּרוֹז, אֲבִנִיָּה אֲשֶׁר

לְךָ, הַשְׁמֵר לְךָ: נָתַן אֲשֶׁר הַטוֹבָה הָאֶרֶץ עַל אֱלֹהֶיךָ אֶת־יְהוָה וּבִרְכָּתָ וּשְׁבַעַת וְאִכְלָת  
חֻקֶּתֶיךָ, וְאֵת מִשְׁפָּטֶיךָ וְאֵת מִצְוֹתֶיךָ אֵת שִׁמְרֵךְ לְבִלְתִּי אֱלֹהֶיךָ, יִהְיֶה אֵת תִּשְׁכַּח פֶּן  
וּבִקְרֹךְ בָּהֶם, וְיִשְׁבַּת תִּבְנֶה טוֹבִים וּבָתִּים וּשְׁבַעַת, פְּרִי־תֹאכַל הַיּוֹם. מִצְוֹךְ אֲנֹכִי אֲשֶׁר  
בִּלְבָבְךָ תִּגְבֹּה לְךָ, יִרְבֶּה לְךָ יִהְיֶה אֲשֶׁר וְכָל לְךָ, יִרְבֶּה וְזֶהב כֶּסֶף לְךָ, יִרְבוּ וְצֹאנְךָ  
דֶּרֶךְ שְׁהוֹלִיכְךָ עֲבָדִים מִבֵּית מִצְרַיִם מֵאֶרֶץ הַמּוֹצִיָּךְ אֱלֹהֶיךָ אֶת־יְהוָה וְתִשְׁכַּח  
שֵׁם הָיָה לֹא אֲשֶׁר וְצִמָּא, וְעִקְרָב נוֹשֵׁךְ נֹחַשׁ שֵׁם אֲשֶׁר הָהוּא, וְהַנּוֹרָא הַגָּדוֹל הַמְדַּבֵּר  
לֹא אֲשֶׁר בַּמְדַּבֵּר הַמֶּן אֵת הַמֵּאֲכִילְךָ מִים, מַעֲזֵן הַחֲלָמִישׁ מִסְּלַע לְךָ שְׁהוֹצִיא מִים,  
לֹא בְּאַחֲרִיתֶךָ. לְךָ וּלְהִיטִיב וּלְנִסּוֹתֶךָ, עֲנוּתֶךָ לְמַעַן אֲבוֹתֶיךָ, יִדְעוּ וְלֹא אֶתָּה, יִדְעַת  
יְהוָה אֵת וְזִכְרָתָ הַזֶּה: הַגָּדוֹל אֶת־הַחֲחִיל לִי עֲשֵׂה יְדִי וְעֵצֶם כַּחֲזִי בִלְבָבְךָ תֹּאמַר  
יְהוָה נִשְׁבַּע אֲשֶׁר בְּרִיתוֹ אֵת הַקִּים וּלְמַעַן חֵיל, לַעֲשׂוֹת כַּח לְךָ הַנָּתַן הוּא כִּי אֱלֹהֶיךָ,  
הַזֶּה. כִּי־יִוֹם לְאַבְתִּיךָ,

וְעַבְדְּתֶם אֲחֵרִים אֱלֹהִים אֲחֵרִי וְהִלַּכְתָּ אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֵת תִּשְׁכַּח שִׁכְחָ אִם וְהָיָה  
תֹּאבִדוּ: אֲבָד כִּי הָאֶרֶץ וְאֵת הַשָּׁמַיִם אֵת הַיּוֹם בָּכֶם הַעִידִתִּי לָהֶם וְהַשְׁתַּחֲוִיתִי  
אֲשֶׁר תַּחַת תֹּאבִדוּ, כֵּן מִפְּנִיכֶם, מֵאֲבָד אֱלֹהֵיכֶם יְהוָה אֲשֶׁר הַנִּשְׁאָרִים הַגּוֹיִם כִּאֲשֶׁר  
אֱלֹהֵיכֶם. יְהוָה בְּקוֹל שְׁמַעְתֶּם לֹא

ממך, וְחֻזְקִים גְּדֹלִים גּוֹיִם לְרֶשֶׁת לְבוֹא אֶת־הִירְדֵּן הַיּוֹם עוֹבֵר אֶתָּה יִשְׂרָאֵל, שְׁמַע יוֹדַע אֶתָּה אֲשֶׁר עֲנֹק, בְּנֵי נֹרָם, וְרַב גְּדוֹל עִם עַד־הַשָּׁמַיִם וּבִצּוֹרוֹת גְּדֻלוֹת עָרִים יִלְךְ הוּא אֱלֹהֶיךָ יְהוָה כִּי הַיּוֹם וַיִּדְעַת עֲנֹק? בְּנֵי לִפְנֵי יִתְּצֵב מִי שְׁמַעְתָּ: וְאַתָּה דִּבֶּר כְּאֲשֶׁר מֵהָר וּתְאִבִּידִם מִפְּנֶיךָ יִכְנִיעַם וְהוּא יִשְׁמִידֵם הוּא הוּא אֲכֹלָה אֵשׁ לִפְנֶיךָ מִלִּפְנֶיךָ, הָאֵלָה אֶת־הַגּוֹיִם אֱלֹהֶיךָ יְהוָה בְּהַכְחִיד בְּלִבְכֶּךָ, תֹּאמַר לֹא אֵלֶיךָ יְהוָה צִדְקָתְךָ בְּגִלָּל לֹא הִזְאֵת. הַטּוֹבָה אֶת־הָאָרֶץ לְרֶשֶׁת יְהוָה אֹתִי הִבִּיא בְּצִדְקָתִי לֵאמֹר: הָאֵלָה הַגּוֹיִם רִשְׁעַת בְּגִלָּל אֵלָא אֲרָצָם, אֵת לְרֶשֶׁת בָּא אֶתָּה לְכַבֵּד קִדְשָׁת בְּגִלָּל וְלֹא לְאִבּוֹתֵינוּ, יְהוָה נִשְׁבַּע אֲשֶׁר הַבְּרִית אֵת הַקִּיָּם וּלְמַעַן מִפְּנֶיךָ, יִשְׁמִידֵם יְהוָה וּלְיַעֲקֹב. וּלְיַצְחָק לְאַבְרָהָם

הַזֹּאת הַטּוֹבָה הָאָרֶץ אֵת לְךָ נֹתֵן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה צִדְקוֹתֶיךָ בְּגִלָּל לֹא כִּי הַיּוֹם, וַיִּדְעַת אֱלֹהֶיךָ אֶת־יְהוָה הַכַּעֲסָתָ כִּמָּה תִּשְׁכַּח אֵל זָכֹר, אֶתָּה. קִשְׁה־עֲרָף עִם כִּי לְרֶשֶׁת, הַיִּיתָם מִמָּרִים הַזֶּה, אֶל־הַמָּקוֹם וּבֵאתֶם מִמִּצְרַיִם יְצֵאתֶם אֲשֶׁר מִן־הַיּוֹם בַּמִּדְבָּר, לִיְהוָה.

הִהָר אֵל בְּעֻלוֹתֵי אֶתְכֶם לְהַשְׁמִיד עֲלֵיכֶם יְהוָה וַיִּכְעַס אֶת־יְהוָה, הַכַּעֲסָתָם וּבְחֹרֵב בְּהָר וְאַשְׁבֵּי אֶתְכֶם, יְהוָה כָּרַת אֲשֶׁר הַבְּרִית לְחוֹת הָאֲבָנִים, לְחוֹת אֵת לְקַחַת אֵת יְהוָה לִי וַיִּתֵּן שְׁתִּיתִי. לֹא וּמִים אֲכַלְתִּי לֹא לֶחֶם לִילָה, וְאַרְבָּעִים יוֹם אַרְבָּעִים אֲשֶׁר הַדְּבָרִים כָּל נִכְתָּבוּ וְעָלִיהֶם הָאֱלֹהִים, בְּאַצְבָּע הַכְּתוּבִים הָאֲבָנִים לְחוֹת שְׁנֵי נֵתֵן לִילָה וְאַרְבָּעִים יוֹם אַרְבָּעִים מִקֵּץ וַיְהִי הַקֶּהֱל. בְּיוֹם בְּהָר אֲלִיכֶם יְהוָה דִּבֶּר כִּי מָזָה מֵהָר רֹד קוֹם אֵלַי יְהוָה וַיֹּאמֶר הַבְּרִית לְחוֹת הָאֲבָנִים, לְחוֹת שְׁנֵי אֵת לִי יְהוָה וַעֲשׂוּ אֹתָם צִוִּיתִי אֲשֶׁר הַדֶּרֶךְ מִן מֵהָר סְרוּ מִצְרַיִם מֵאָרֶץ הוֹצֵאתָ אֲשֶׁר עִמָּךְ שַׁחַת מִסְכָּה־לָּהֶם

וְהִנֵּה הַזֶּה הָעַם אֵת רֹאיתִי לֵאמֹר וּפְעָמִים פַּעַם אֵלֶיךָ דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר אֵלַי יְהוָה וַיֹּאמֶר מִתַּחַת שָׁמָּה אֵת וְאַמְחָה אוֹתָם, לְהַשְׁמִיד לִי הַנִּיחָה וְעַתָּה הוּא עֲרָף קִשְׁה עִם הָהָר, מִן וְאֵרֵד וְאֶפֶן מָזָה. יוֹתֵר הַרְבֵּה וְרַב וְחֻזֵּק גְּדוֹל לְגוֹי אוֹתָךְ וְאַעֲשֶׂה הַשָּׁמַיִם, חֲטֵאתֶם כִּי וְרֹאיתִי יָדִי. שְׁתִּי עַל הַעֲדַת לְחוֹת וּשְׁנֵי הַשָּׁמַיִם, עַד בָּאֵשׁ בַּעַר וְהָהָר אֶתְכֶם יְהוָה צוּה אֲשֶׁר הַדֶּרֶךְ מִן וְסִרְתֶּם מִסְכָּה, לָכֶם וַעֲשִׂיתֶם אֱלֹהֵיכֶם, יְהוָה לִפְנֵי לִפְנֵיכֶם. אוֹתָם וְשִׁבַּרְתִּי יָדִי מִשְׁתִּי אוֹתָם וְהַשְׁלַכְתִּי הַלְּחוֹת בְּשְׁנֵי וְאַחֲזֵתִי לַעֲשׂוֹת. לִילָה, וְאַרְבָּעִים יוֹם אַרְבָּעִים הַקּוֹדֶמֶת, בַּפַּעַם כִּמוֹ שְׁנִית יְהוָה לִפְנֵי וְהַתְחַנֵּנְתִּי הִרַע לַעֲשׂוֹת חֲטֵאתֶם אֲשֶׁר חֲטֵאתִיכֶם כָּל עַל שְׁתִּיתִי, לֹא וּמִים אֲכַלְתִּי לֹא לֶחֶם

יהוה התרגז כי והקצף, החמה מפני אנכי וירא להכעיסו. אלהיכם יהוה בעיני נכעס אהרן ועל ההיא: בעת גם אלי יהוה וישמע אתכם, להשמיד עליכם עשיתם, אשר חטאתכם ואת ההיא: בעת אהרן בעד גם והתפללתי אותו, להשמיד היה אשר עד היטב כתוש אותו ואטחון באש, אותו ואשרף אותו לקחתי העגל, את ההרמן היודר הנחל אל העפר את ואשליך כעפר, ויהי לדק,

יהוה אתכם שלח וכאשר יהוה. את הכעסתם התאווה ובקברות ובנסיון, ובשורפה, יהוה פי את ומריתם לכם, נתן אני אשר הארץ את ורשו עלו לאמר: ברנע מקדש אשר היום מן לאדון הייתם ממרים בקלו. שמעתם ולא לו, האמנתם ולא אלהיכם, אשר הימים כמנין לילה, וארבעים יום ארבעים יהוה לפני והתחננתי לכם. נודע מלך אדני ואמר: האלהים אל ואתפלל אתכם. להשמיד יהוה אמר כי התחננתי, מצרים מארץ הוצאת אשר פדית, אשר נחלתך ואת עמך את תשמיד אל האלהים, ואת יעקב ואת יצחק את אברהם וזכר הרמה. ובזרועך החזקה ובידך הגדול בכחך ואלי רשעתם הזה העם אלי קשי אלי תפן בעצמך, להם נשבעת אשר עבדך, יהוה יכלת מבלי לאמר, משם הוצאתנו אשר הארץ יושבי פן יאמרו ואלי חטאתם להמיתם. במדבר הוציאם אותם, ומשנאתו להם, דבר אשר אלי הארץ להביאם החזקה ובידך הגדול בכחך מצרים מארץ הוצאת אשר ונחלתך, עמך ואלה הרמה. ובזרועך

## י

אלי ועלה פראשנים, אבנים לחת שני פסל לך אלי, יהוה אמר ההיא בעת בלחות היו אשר הדברים את הלחות על וכתבת עץ. ארון לך ועשית אליההר, בלי ינרקבים, מעצי ארון ועשיתי בארון. אותם ושמת שברת, אשר הראשונים וכתב ידי. על הלחות ושני אליההר ועליתי פראשנות, האבנים את הלחות וחצבת בהר אליכם יהוה דבר אשר הדברים עשרת את הראשונה ככתיבה הלחות על אשר בארון הלחות את ואשם ההר מן וארד ואפן לי יהוה אותם ויתן האש מתוך יעקן בני מבארות נסעו ישראל ובני אתי יהוה צוה כאשר שם ויהיו עשיתי גדגד, אל נסעו משם תחתי. בנו אלעזר ויכהן שם, ונקבר אהרן מת שם מוסרה, מים. נחלי ארץ עטבתא, אל ומגדגד

לפני לעמד יהוה, ברית ארון את לשאת לוי שבט את יהוה הבדיל ההוא בזמן בתוך ונחלה חלק ללוים אין פן על הזה היום עד שמו על ולהתפלל לשרת יהוה, יום ארבעים בחר עמדתי ואני אלי. דבר כאשר נחלתו, הוא יהוה אחיהם, אתכם. להשמיר יהוה אבה ולא ההיא, בעת גם אלי יהוה וישמע לילות, וארבעים נשבעתי אשר את-הארץ ויירשו ויכנסו הזה העם לפני צא לך אלי יהוה ויאמר להם:לתת לאבותיהם

אלהיך את-יהוה ליראה אם כי מעמד, שואל אליהיך יהוה מה ישראל, ועתה ובכל-נפשך בכל-לבבך את-יהוה ולעבד אתו ולאהבה בכל-דרכיו וללכת לך. ייטב למען היום, מצוך אנכי אשר חקיו ואת אליהיך יהוה מצות את לשמר באבותיכם רק בה. אשר וכל הארץ השמים, ושמי השמים אליהיך ליהוה הנה הזה: כיום מכל-העמים בכם אחריהם בזרעם ויבחר אותם לאהבה יהוה חשק הוא אליהיכם, יהוה כי עוד. תקשו לא ואת-ערפכם לבבכם, ערלת את ומלתם פנים ישא לא אשר והנורא, והגבור הגדול האל האדונים, ואדוני האלים אליהי לחם לו לתת את-הגור ואהב ולאמנה, וליתום לגר משפט עשה שחד, יקח ולא מצרים. בארץ הייתם גרים כי הגר, את ואהבתם ושמלה.

וזה תהלתך זה תשבוע. ובשמו תדבק, ובו תעבד, ואתו תירא, אליהיך את-יהוה בשבעים עיניך. ראו אשר האלה הנפלאות ואת הגדלות את בד עשה אשר אליהיך לרב. השמים ככוכבי אליהיך יהוה אותך עשה ועתה מצרימה, אבותיך ירדו נפש

## יא

ואת-מצותיו ואת-חקיו את-משמרתו ושמרת אליהיך, את-יהוה ואהבת את ראו ולא ידעו לא אשר בניכם לא כי היום וידעתם כליהימים. ואת-משפטיו ואת-אותותיו הרמה זרעו ואת החזקה ידו ואת גדלתו ואת אליהיך יהוה מוסר עשה ואשר ולכל-ארצו מצרים מלך לפרעה מצרים בתוך עשה אשר ואת-מופתיו על-פניהם יסוסף מי הציף כאשר ולחילם ולסוסייהם ולמרקבתייהם מצרים לחיל באכם עד במדבר לנו עשה אשר וכל הזה היום עד יהוה ויאבדם אחריכם בדרךם פצתה אשר ביראובן, אליאב בני ולאבירם לדתן עשה אשר ואת הזה, המקום אל עמהם אשר כליהיקום ואת ואת-אליהם ואת-בתייהם ותבלעם את-פיה הארץ

בְּכֶם עָשָׂה אֲשֶׁר הַגְדִּילִים יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂי אֵת רָאוּ עֵינֵיכֶם כִּי כָל־יִשְׂרָאֵל. בְּקָרֵב הַיּוֹם.

וּבְאַתֶּם וּרְבִיתֶם, תַּחֲיוֹן לַמֶּעַן הַיּוֹם, מִצֹּד אֲנֹכִי אֲשֶׁר מִצֹּתִיו כָּל אֵת וּשְׁמֹרֶתָם תִּאֲרִיכוּ לַמֶּעַן אֶתָּה לִרְשֵׁת הַיַּרְדֵּן אֵת שְׁמָה עֲבָרִים אִתָּם אֲשֶׁר הָאָרֶץ אֵת וִירֻשָׁתָם זִבַּת אֶרֶץ אַחֲרֵיהֶם, וְלִזְרַעַם לָהֶם לַתֵּת לְאַבּוֹתֵיכֶם יְהוָה נִשְׁבַּע אֲשֶׁר הָאָרֶץ עַל יָמִים אֲשֶׁר מִצְרִים כָּאָרֶץ אֵינָנָה אוֹתָהּ, לִרְשֵׁת שְׁמָה בָּא אֶתָּה אֲשֶׁר הָאָרֶץ כִּי וּדְבַשׁ. חֵלֶב אֶתָּה אֲשֶׁר וְהָאָרֶץ הַיִּרְקָה, כִּגֹּן בְּרִגְלֵיהֶם וְהִשְׁקוּ אֶת־הַזֶּרַע בְּזֶרַעַם אֲשֶׁר מִשֶּׁם, יִצְאָתָם אֶרֶץ, מֵיִם. תִּשְׁתָּה הַשָּׁמַיִם מִנְּשֹׁם וּמִשׁוּרִית, הַרְרִית אֶרֶץ אוֹתָהּ, לִרְשֵׁת שְׁמָה נִכְנָס הַשָּׁנָה מִרְאשִׁית עֲלֶיהָ אֱלֹהֶיךָ יְהוָה עֵינֵי תָמִיד, עֲלֶיהָ מִשְׁגִּיחַ אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר הַשָּׁנָה. סוֹף וְעַד

אֵת לְאַהֲבָה הַיּוֹם, אִתְּכֶם מִצְוָה אֲנֹכִי אֲשֶׁר הַמִּצְוֹת כָּל אֵת תִּשְׁמְעוּ שְׁמוֹעַ וְאִם בָּעֵתוֹ לְאַרְצְךָ אֶת־הַגִּשָּׁם וְנָתַן נֶפֶשְׁכֶם וּבָכַל לְבַבְכֶם בְּכָל וּלְעַבְדוֹ אֱלֹהֵיכֶם יְהוָה בְּשֹׁדֶתִיךָ מִסְּפּוֹא וְנָתַן וְאֶת־יִצְהָרְךָ. וְאֶת־תִּירוֹשְׁךָ אֶת־דִּגְנְךָ וְאִסְפַּת וּמִלְקוֹשׁ, יוֹרָה אֱלֹהִים וְעַבְדְּתָם וְסִרְתָּם לְכַבֵּד פְּרִישְׁמֵן לֶךְ הַשֶּׁמֶר וּשְׁבַעְתָּ, וְאָכַלְתָּ לְבֶהֱמָתְךָ, יִהְיֶה וְלֹא אֶת־הַשָּׁמַיִם וְיַעֲצֹר עֲלֵיכֶם יְהוָה בְּאֵף וְנִכְעַס לָהֶם וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם אַחֲרֵיהֶם נָתַן יְהוָה אֲשֶׁר הַטּוֹבָה מִן־הָאָרֶץ בְּמַהֲרָה וְאַבְדְּתֶם אֶת־פְּרִיָּהּ תִּתֵּן לֹא וְהָאָרֶץ מִטָּר לָכֶם:

עַל לְאוֹת אוֹתָם וּקְשָׁרְתָם נֶפֶשְׁכֶם, וְעַל לְבַבְכֶם עַל הָאֵלָה הַדְּבָרִים אֵת וּשְׁמֹתָם בָּהֶם, לְדַבֵּר בְּנִיכֶם אֵת אוֹתָם וּלְמַדְתֶּם עֵינֵיכֶם. לִפְנֵי מוֹט לְבַלְתִּי וְהָיוּ יָדְכֶם, בְּתִיכֶם מְזוּזוֹת עַל אוֹתָם וּכְתַבְתֶּם וּבְקוֹמְךָ וּבִשְׁכַבְךָ בְּדֶרֶךְ, וּבְלַכְתְּךָ בְּבֵיתְךָ בְּשִׁבְתְּךָ יְהוָה נִשְׁבַּע אֲשֶׁר הָאֲדָמָה עַל בְּנִיכֶם וַיְמִי יָמִים תִּאֲרִיכוּ לַמֶּעַן וּבִשְׁעָרֵיכֶם. כָּל אֵת תִּשְׁמְעוּ שְׁמוֹעַ אִם וְהָיָה הָאָרֶץ. עַל הַשָּׁמַיִם כִּימֵי לָהֶם, לַתֵּת לְאַבְתֵיכֶם אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֵת לְאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת, הַיּוֹם אוֹתְךָ מִצְוָה אֲנֹכִי אֲשֶׁר הָאֵלָה הַמִּצְוֹת וִירֻשָׁתָם מִפְּנִיכֶם, הָאֵלָה הַגּוֹיִם כָּל אֵת אֲדָנִי וְיוֹצֵא בּוֹ, וּלְדַבְּקָה דְּרָכָיו בְּכָל וּלְלַכֵּת יִהְיֶה, לָכֶם רְגִלְכֶם, כִּי תִדְרֹךְ אֲשֶׁר כָּל־הַמָּקוֹם מִכֶּם. וְחִזְקִים גְּדוֹלִים גּוֹיִם יִהְיוּ הַמַּעֲרָבִי הַיָּם וְעַד נְהַר־פָּרָת, הַגְּדוֹל וּמִן־הַנְּהָר וְהָאֲנְטִילֶבָנוֹן, מִן־הַמִּדְבָּר יְהוָה יִשִּׁים וְאֶת־מוֹרָאָם וְאֶת־פַּחַדְכֶם לִפְנֵיכֶם, אִישׁ יִתְיַצֵּב לֹא גְבוּלֵתֵיכֶם. אֲלֵיכֶם. דַּבֵּר כְּאֲשֶׁר עֲלֶיהָ, תִּדְרֹכוּ אֲשֶׁר כָּל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי אֱלֹהֵיכֶם

תשמעו אם את־הברכה, הקללה ואת הברכה את היום לפניכם נותן אנכי הנה לא אם ואת־הקללה, היום. אתכם מצוה אנכי אשר אליהם, יהוה אל־מצוות מִן־הדרך ותתעו היום, אתכם מצוה אנכי אשר אליהם, יהוה את־מצוות תשמעו כִּאֲשֶׁר וְהָיָה יִדְעֶתֶם. לא אשר אחרים אלהים לעבד ללכת אתכם, צויתי אשר על ברכה ונתת אותה, לרשת שמה עובר אתה אשר הארץ אל אליה יְהוָה יְבִיאָךְ מְבֹא דֶרֶךְ אַחֲרֵי הַיָּרְדֵּן בְּעֶבֶר אֵלֶּה הֵנָּה הָלֹא עֵיבָל. הר על הקללה ואת גְּרִזִּים הר עֲבָרִים אַתֶּם כִּי מִוֶּרֶה אֲלוֹנֵי אֶצֶל לְגִלְגַּל הַסְּמוּד בְּעֶרְבָה הַיּוֹשֵׁב כְּנָעַן בְּאֶרֶץ הַשָּׁמֶשׁ הַיָּמִים, כָּל בְּנֵחֻלָּה לָכֵם נֹתֵן אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֲשֶׁר הָאֶרֶץ אֶת לְרִשְׁתָּ לְבֹא הַיָּרְדֵּן אֶת בָּה. וישבתם

לפניכם נתן אנכי אשר האלה ואת־המשפטים את־כָּל־מצותיו לעשות ושמרתם היום:

## יב

אבותיכם אֱלֹהֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ לַעֲשׂוֹת תִּשְׁמְרוּ אֲשֶׁר וְהַמִּשְׁפָּטִים הַחֲקִים וְאֵלֶּה תִּאָּבְדוּן הָאֲבָד הָאֶרֶץ: על חיים אתם אשר הַיָּמִים כָּל בְּנֵחֻלָּה, לָכֵם נֹתֵן על אותם, יורשים אתם אשר את־אֱלֹהֵיהֶם, שם עבדו אשר את־כָּל־הַמְּקוֹמוֹת וְתִשְׁבְּרוּ מִזִּבְחוֹתֵיהֶם, אֶת וְתִהְרָסוּ עֵבֶת. כָּל־עֵץ וְתַחַת הַגְּבְעוֹת וְעַל הָרִמִּים הָהֵרִים בָּאֵשׁ, תִּשְׁרְפוּן אֱלֹהֵיהֶם פְּסִילֵי וְאֶת תְּכֵרֶתוֹן, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֶת מִצְבֹּתֵיהֶם, אֶת אֵל כֵּן אִם אֵלֹהֵיהֶם. לִיהוָה כֵּן תַּעֲשׂוּ לֹא הָהוּא. הַמְּקוֹם מִן שָׁמָּה אֶת וְתִאָּבְדוּן וְלֹהֵיקְרָא, שם שמו את לשום מעריכם באחת אלהיך יהוה יבחר אשר המקום בְּפוֹרֵיכֶם וְאֶת זִבְחֵיכֶם וְאֶת עֹלֹתֵיכֶם אֶת שְׁמָה וְהִבַּאתֶם שְׁמָה: ותבואו ותדרשו וְאֶכְלֶתֶם וְצִאֲנֶכֶם. בְּקִרְכֶּם בְּכֹרוֹת תְּרוֹמֹתֵיכֶם, וְאֶת נְדָבוֹתֵיכֶם וְאֶת נְדָרֵיכֶם וְאֶת וּבְתֵיכֶם, אַתֶּם בּוֹ, יְדַכֶּם תִּשְׁמְרוּ אֲשֶׁר כָּל עַל וְשִׁמְחֶתֶם אֱלֹהֵיכֶם, יְהוָה לְפָנֶי שָׁם אֱלֹהֵיךְ יְהוָה בְּרֹכָךְ כִּאֲשֶׁר

עד באתם לא כי בעינינו. הישר איש היום, פה עשים אנחנו אשר ככל תעשו לא היִרְדֵּן אֶת וְעִבְרֶתֶם לָכֵם: נתן אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֲשֶׁר הִנֵּחֵלָה וְאֵל הַמְּנוּחָה אֶל עֵתָה אֲבִיכֶם מִכָּל לָכֵם וְהִנֵּחַ לָכֵם, מִנְחִיל אֱלֹהֵיכֶם יְהוָה אֲשֶׁר הָאֶרֶץ עַל וְיִשְׁבְּתֶם שָׁם, שְׁמוֹ לְשֹׁכֵן אֱלֹהֵיךְ יְהוָה יִבְחַר אֲשֶׁר הַמְּקוֹם וְהִזָּה לְבִטָּחָה. וישבתם מִסְבִּיב,

וְאֶת־זִבְחֵיכֶם, אֶת־עֹלֹתֵיכֶם הַיּוֹם: אֶתְכֶם מִצֹּה אֲנִי אֲשֶׁר כָּל אֵת תָּבִיאוּ שְׁמָה לִיהוָה תִּדְרוּ אֲשֶׁר נִדְרֵיכֶם מִבְּחָר וְכָל יָדְכֶם, וְאֶת־תְּרוּמַת וְאֶת־מַעֲשֹׂרֵיכֶם וְעִבְדֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם וּבְנֵיכֶם אִתְּם אֱלֹהֵיכֶם, יְהוָה לִפְנֵי וּשְׁמַחְתֶּם אֱלֹהֵיכֶם. פֶּן לֶךְ הַשָּׁמֶר עִמָּכֶם. וְנִחַלָה חֶלֶק לוֹ אֵין כִּי בִשְׁעָרֵיכֶם, אֲשֶׁר וְהַלְוִי וְאִמְהוּתֵיכֶם אֱלֹהֶיךָ יְהוָה יִבְחַר אֲשֶׁר הַמָּקוֹם אֵל אֵלָּא תִרְאֶה אֲשֶׁר מָקוֹם בְּכָל עֹלֹתֶיךָ אֵת תַּעֲלֶה מִצֹּה אֲנִי אֲשֶׁר כָּל אֵת תַּעֲשֶׂה וְשֵׁם עֹלֹתֵיכֶם, אֵת תַּעֲלוּ שֵׁם שְׁבִטֶיךָ, בְּאֶחָד בּוֹ לֶךְ נָתַן אֲשֶׁר אֱלֹהֶיךָ יְהוָה בְּרַכַּת לְפִי בָשָׂר וְאִכְלָתָ תִּזְבַּח תִּאֲוֹתֶיךָ בְּכָל אֶבֶל הַיּוֹם. תֹּאכְלוּ, לֹא אֶת־הַדָּם רַק כֹּאֵיל. אוֹ כִצְבִי אֹתוֹ יֹאכְלוּ יְחִדּוּ וְהִטְהוֹר הִטְמֵא עִיר, בְּכָל כְּמִים. אֹתוֹ תִשְׁפְּכוּ עַל־הָאָרֶץ

וְצֹאנְךָ, בְּקֶרֶךְ אֶת־בְּכוֹרוֹת וְיִצְהָרְךָ, וְיִינֶךָ דִּגְנֶךָ אֶת־מַעֲשֶׂר בְּעָרֶיךָ לֶאֱכֹל תֹּוּכַל לֹא יְהוָה לִפְנֵי אֶבֶל יָדְךָ: תְּרוּמַת וְאֵת וְאֶת־הוֹדָאוֹתֵיכֶם, תִּדָּר, אֲשֶׁר כָּל־נִדְרֶיךָ וְאֵת עִבְדֶּיךָ וּבִתֶּיךָ, וּבִנְךָ אִתָּהּ בּוֹ, אֱלֹהֶיךָ יְהוָה יִבְחַר אֲשֶׁר בְּמָקוֹם תֹּאכְלֶנּוּ אֱלֹהֶיךָ יָדְךָ. תִּשְׁלַח אֲשֶׁר כָּל עַל אֱלֹהֶיךָ יְהוָה לִפְנֵי וּשְׁמַחְתָּ בִשְׁעָרֶיךָ, אֲשֶׁר וְהִגֵּר וְאִמְתָּה,

עַל־הָאֲדָמָה: חֲיִיךָ כְּלִימִי אֶת־הַלְוִי תַעֲזֹב פֶּן לֶךְ הַשָּׁמֶר

תִּתְּאוּהָ כִּי בָשָׂר, אִכְלָה וְאִמְרַת לֶךְ, דִּבֶּר כֹּאֲשֶׁר אֶת־גְּבוּלְךָ אֱלֹהֶיךָ יְהוָה יִרְחִיב וְאִם הַמָּקוֹם מִמֶּךָ יִהְיֶה וְאִם־דְּחוּק בָשָׂר: תֹּאכַל נִפְשֶׁךָ בְּכָל־אֹת בָּשָׂר, לֶאֱכֹל נִפְשֶׁךָ יְהוָה נָתַן אֲשֶׁר וּמִצֹּאנֶיךָ מִבְּקֶרֶךְ וּזְבָחַת שֵׁם, שְׁמוֹ לְהִקְרֹא אֱלֹהֶיךָ יְהוָה יִבְחַר אֲשֶׁר וְהָאֵיל, הִצְבִּי נֹאכְלָת כֹּאֲשֶׁר נִפְשֶׁךָ: כְּכָל־אֹת בִּשְׁעָרֶיךָ וְאִכְלָתָ צוּיִתֶיךָ, כֹּאֲשֶׁר לֶךְ כִּי דָם, אִכַּל לְבִלְתִּי מֵאֵד הַשָּׁמֶר יֹאכַל. כֵּן כְּמוֹ וְהִטְהוֹר בְּךָ הִטְמֵא אֹתוֹ; תֹּאכַל כֵּן תִּשְׁפְּכוּ הָאָרֶץ עַל אֹתוֹ, תֹּאכְלוּ לֹא הַבָּשָׂר. עִם הַנֶּפֶשׁ תֹּאכַל לֹא הַנֶּפֶשׁ, הוּא הַדָּם וְהַיֶּשֶׁר הַטוֹב תַּעֲשֶׂה כִּי אַחֲרֶיךָ, וּלְבִנְיָךְ לֶךְ יִיטֵב לְמַעַן תֹּאכְלֶנּוּ, לֹא כְּמִים. אֹתוֹ אֶל־הַמָּקוֹם וּבֵאת תִּקַּח וְאֶת־נִדְרֶיךָ לֶךְ אִסִּי־הִיו אֶת־קֹדֶשֶׁיךָ רַק אֱלֹהֶיךָ. יְהוָה בְּעֵינֵי תַעֲלֶה אֶת־הַבָּשָׂר אֶת־עֹלֹתֶיךָ, וְעֲשִׂיתָ שֵׁם שְׁמוֹ לִשְׁכֵן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר־יִבְחַר אֱלֹהֶיךָ, יְהוָה מִזְבֵּחַ אֱלִיסוֹד תִּשְׁפֹּךְ זִבְחֶיךָ וְאֶת־דָּם אֱלֹהֶיךָ, יְהוָה עַל־מִזְבֵּחַ לְמַעַן מִצֹּה, אֲנִי אֲשֶׁר הַדְּבָרִים כָּל אֵת וְעֲשִׂיתָ וְשָׁמַע שְׁמוֹ תֹּאכַל. וְאֶת־הַבָּשָׂר אֱלֹהֶיךָ. יְהוָה בְּעֵינֵי הַטוֹב וְאֵת הַיֶּשֶׁר אֵת תַּעֲשֶׂה אִם עוֹלָם, עַד וּלְבִנְיָךְ לֶךְ יִיטֵב

מִפְּנֵיךְ, אֶרֶצָם אֵת לִרְשֵׁת שְׁמָה בֹא אִתָּה אֲשֶׁר הַעַמִּים אֵת אֱלֹהֶיךָ יְהוָה יִשְׁמִיד וְאִם



השָׁמַדְם אַחֲרֵי אַחֲרֵיהֶם לִלְכֹּת פֶּן־תִּדְרֹשׁ לָךְ הַשָּׁמַר בָּאֲרָצִם וַיִּשְׁבַּת אוֹתָהּ וַיִּרְשֵׁת  
לֹא גַם־אֲנִי: וְאַעֲשֶׂה־כֵּן לְאַלֹהֵיהֶם הָאֵלֶּה הַגּוֹיִם יַעֲשׂוּ אִיכָּה לֵאמֹר מִפְּנֵיךְ אֲתָם  
כִּי לְאַלֹהֵיהֶם, עָשׂוּ שָׁנָא אֲשֶׁר יְהוָה אֶת־תּוֹעֲבוֹת כִּי אֱלֹהֶיךָ, לִיהוָה כָּכָה תַעֲשֶׂה  
לְאַלֹהֵיהֶם. בְּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם אֶת־בְּנֵיהֶם

## יג

וְלֹא עָלִיו תִּסְיֵף לֹא לַעֲשׂוֹת, תִּשְׁמְרוּ אוֹתוֹ הַיּוֹם, אֶתְכֶם מִצָּוָה אֲנִכִּי אֲשֶׁר כָּל־דָּבָר  
מִמֶּנּוּ. תִּגְרַע

אוֹ הָאוֹת וּבֹא מוֹפֶת, אוֹ אוֹת לָךְ וְנָתַן חֲלוֹם, חֲלֹם אוֹ נְבִיא בְּקִרְבְּךָ יָקוּם וְאִם  
לֹא יִדְעָתָם, לֹא אֲשֶׁר אַחֲרֵים אֱלֹהִים וְנַעֲבֹדָה נִלְכָּה לֵאמֹר, אֵלֶיךָ דָּבָר אֲשֶׁר הַמוֹפֶת  
אֱלֹהֵיכֶם יְהוָה מִנִּסָּה כִּי הָהוּא, הַחֲלוֹם חֲלוֹם אֶל אוֹ הַהוּא הַנְּבִיא דְּבָרֶיךָ אֶל תִּשְׁמְעוּ  
נִפְשְׁכֶם. וּבְכָל לְבַבְכֶם בְּכָל אֱלֹהֵיכֶם יְהוָה אֶת אֲתָם אֱהָבִים הָאֵם לְדַעַת אֶתְכֶם  
הַהוּא וְהַנְּבִיא תִּדְבָּקוּ: וְבוֹ תִּשְׁמְעוּ וּבִקְלוֹ תִּירָאוּ וְאוֹתוֹ תִּלְכוּ אֱלֹהֵיכֶם יְהוָה אַחֲרֵי  
הַמוֹצִיאֵךְ אֱלֹהֶיךָ מִיְּהוָה לְהַתְעוֹתְךָ דָּבָר כִּי יָמוּת, הַהוּא הַחֲלוֹם אֶת הַחֲלוֹם אוֹ  
יְהוָה צֶוֶךְ אֲשֶׁר הִדְרִיךְ מִן לְהַדִּיחֶךָ הַעֲבָדוֹת, מִבֵּית אוֹתְךָ הַפּוֹדָה מִצָּרִים, מֵאֶרֶץ  
מִקְרָבְךָ. הִרַע וּבַעֲרַת בָּהּ, לִלְכֹּת אֱלֹהֶיךָ

רַעַךְ אוֹ בְּחִיקֶךָ אֲשֶׁר אֲשַׁתְּךָ אוֹ בִתְךָ אוֹ בְּנֶךָ אוֹ מֵאֲמֶךָ אוֹ מֵאֲבִיךָ אַחֲרֵי יִסִּיתְךָ וְאִם  
אֲתָה יִדְעַת לֹא אֲשֶׁר אַחֲרֵים אֱלֹהִים וְנַעֲבֹדָה נִלְכָּה לֵאמֹר בִּסְתֵר לְנִפְשֶׁךָ הַשְׁנוּה  
מִקְצָה מִמֶּךָ, הִרְחוֹקִים אוֹ אֵלֶיךָ הַקְרִיבִים סְבִיבוֹתֵיכֶם, אֲשֶׁר הַגּוֹיִם מֵאַלֹהֵי וְאַבְתֶּיךָ  
לֹא עָלִיו עֵינֶךָ תַּחוּס וְלֹא אֵלִיו תִּשְׁמַע וְלֹא לוֹ תִּסָּכִים לֹא הָאֶרֶץ, קֶצֶה וְעַד הָאֶרֶץ  
בְּרֵאשׁוֹנָה עָלִיו תִּהְיֶינָה וְיִדְרֶיךָ עָלִיו, תִּגִּיד הַגֵּד עָלִיו תִּכְסֶּה וְלֹא עָלִיו תַּחֲמַל  
מִיְּהוָה לְהַדִּיחֶךָ בִּקֵּשׁ כִּי יָמוּת, בְּאַבְנִים וּסְקָלָהוּ בְּאַחֲרוֹנָה. כִּלְהֵעַם וַיְדִי לְהִמִּיתוּ,  
יוֹסִיף וְלֹא וַיִּירָא, יִשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְכָל עַבְדִּים. מִבֵּית מִצְרַיִם מֵאֶרֶץ הַמוֹצִיאֵךְ אֱלֹהֶיךָ  
בְּקִרְבְּכֶם. הִזָּה הִרַע הַדָּבָר אֶת עוֹד לַעֲשׂוֹת

יִצְאוּ אֲמָרִים שָׁם, לְשִׁבַּת לָךְ נוֹתַן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר עָרִיךְ בְּאַחַת תִּשְׁמַע וְאִם  
אֱלֹהִים וְנַעֲבֹד נִלְכָּה לֵאמֹר, אֲרָצִם אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי וְהִסִּיתוּ מִקְרָבְכֶם, פְּרָצִים אֲנָשִׁים

הַדָּבָר נָכוֹן אֲמַת וְהִנֵּה הֵיטֵב וְשָׁאֵלָת וְחִקְרָת וְדַרְשָׁת יִדְעַתֶּם, לֹא אֲשֶׁר אַחֲרֵים  
 בְּרָצָח הֵהִיא בְּאֶרֶץ אֶת־כָּל־הַיּוֹשְׁבִים תִּהְרַג הַסֵּר בְּקִרְבָּכֶם הַזֹּאת הַתּוֹעֵבָה נַעֲשֶׂתָה  
 רְחוּבוֹתֶיהָ, אֵל תִּאָסֵף שְׁלָלָה כָּל וְאֵת וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ. אוֹתָהּ תַּחְרִימוּ לַחֲרָם חָרֵב,  
 לֹא וְתִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ, יְהוָה לִפְנֵי הָעָם כָּל שְׁלָלָה כָּל וְאֵת בָּאֵשׁ, הֵעִיר אֶת וְתִשְׁרֹף  
 יְהוָה יָשׁוּב לַמַּעַן בְּיָדְךָ, הַחֲרָם מִן מֵאוֹמָה יִדְבֵּק וְלֹא עוֹד. תִּבְנֶה לֹא לְעוֹלָם, נוֹשֶׁבֶת  
 בְּקוֹל אִם־תִּשְׁמַע לְאַבְתִּיד נִשְׁבַּע כְּאֲשֶׁר וְהִרְבֵּךְ, וְרַחֲמֵךְ רַחֲמִים לְךָ וְנָתַן אִפּוֹ, מִחֲרוֹן  
 לִפְנֵי וְהִיֹּשֶׁר הַטּוֹב לַעֲשׂוֹת הַיּוֹם, מִצּוֹךְ אֲנֹכִי אֲשֶׁר אֶת־מִצְוֹתַיו לִשְׁמֹר אֱלֹהֶיךָ יְהוָה  
 אֱלֹהֶיךָ. יְהוָה

## י

אֵתָה קְדוֹשׁ עִם כִּי לָמַת. עֵינֵיכֶם בֵּין קָרְחָה תִּשְׁיִמוּ לֹא אֱלֹהֵיכֶם, לִיְהוָה אַתֶּם בָּנִים  
 אֲשֶׁר הָעַמִּים מִכָּל סִגְלָה לָעַם לוֹ לִהְיוֹת אֱלֹהֶיךָ יְהוָה בָּחַר וּבָךְ אֱלֹהֶיךָ, לִיְהוָה  
 הַבִּקֵּר, מִן עֲגָל תֹּאכְלוּ: אֲשֶׁר הִבְהֵמֹת אֵלָה כָּל־תּוֹעֵבָה: תֹּאכְלוּ לֹא הֶאֱדַמָּה. עַל־פְּנֵי  
 מִפְּרִסַּת כָּל־בְּהֵמָה וְזֶמֶר. תֹּאוּ, וְדִישׁוֹן, וְצָבִי, אֵיל, הַעֲזִים. מִן וּגְדֵי הַצֹּאן, מִן וְכֶבֶשׂ  
 תֹּאכְלוּ לֹא וְאֵלָה תֹּאכְלוּ אֹתָהּ בְּבֵהֵמוֹת, גֵּרָה וּמַעֲלַת פְּרִסוֹת שְׁתֵּי וּמִצְפֶּרֶת פֶּרֶסָה  
 וְאֵת הַגָּמֶל אֶת פְּצִילִים: וּמִפְּצִילִים הַפְּרִסוֹת אֶת הַמִּפְרִיסִים וּמִן גֵּרָה הַמַּעֲלִים מִן  
 הֵם. לָכֶם אֵלָה טְמֵאִים יִפְרִסוּ, לֹא וּפֶרֶסָה גֵּרָה מַעֲלִים כִּי הַשֶּׁפֶן, וְאֵת הַשְּׁעִיר  
 טְמֵא יֵגֵר, לֹא גֵרָה וְהוּא פֶרֶסָה, שָׁסַע וּמִשְׁסִיעַ הוּא פֶרֶסָה מִפְרִיס כִּי וְאֶת־הַחֲזִיר,  
 תִּגְעוּ: לֹא וּבִנְבָלָתָם תֹּאכְלוּ, לֹא מִבְּשָׂרָם לָכֶם. הוּא

וְכָל תֹּאכְלוּ: וְקִשְׁקָשִׁים סִנְפִּירִים לוֹ יֵשׁ אֲשֶׁר כָּל בְּמִים, אֲשֶׁר מִכָּל תֹּאכְלוּ וְאֵלָה  
 טְהוֹר כָּל־עוֹף לָכֶם. הוּא טְמֵא תֹאכְלוּ; לֹא וְקִשְׁקָשִׁים, סִנְפִּירִים לָהֶם אִין אֲשֶׁר  
 הַנֶּשֶׁר, וְאֵת וְאֶת־הַעֲזֹנִיָּה. וְאֶת־הַפֶּרֶס, אֶת־הַנֶּשֶׁר, מֵהֶם: תֹּאכְלוּ לֹא וְאֵלָה תֹּאכְלוּ.  
 וְאֶת־הָאֵנָפָה, וְאֶת־הַשֶּׁחַף וְאֶת־הַיִּנְשׁוּף וְאֶת־הַדְּרוֹר לָהּ, הַדּוֹמִים וְאֵת הַדִּיָּה, וְאֵת  
 הַדּוֹכִיפַת וְאֵת לוֹ הַדּוֹמִים וְאֵת הַנֵּץ וְאֵת הַשֶּׁלֶךְ וְאֵת וְאֶת־הַיִּנְשׁוּף. וְאֶת־הַתִּנְשָׁמַת,  
 וְאֶת־הַעֲטָלָף: וְאֶת־הַרְחֹם לָהּ וְאֶת־הַדּוֹמִים וְאֶת־הָאֵנָפָה וְאֶת־הַקָּאֵת הַתַּחֲמָס וְאֵת  
 תֹּאכְלוּ: טְהוֹר כָּל־עוֹף מֵהֶם. תֹּאכְלוּ לֹא לָכֶם, הֵם טְמֵאִים הַעוֹפּוֹת שֶׁל כָּל־הַשְּׂרָצִים  
 קְדוֹשׁ עִם כִּי לִנְכָרִי, תִּמְכֹּר אוֹ וְאָכְלוּ, יִנָּתֶן בְּשַׁעֲרֶיךָ אֲשֶׁר לִגְר תֹּאכְלוּ, לֹא כָל־נִבְלָה  
 אָמוּ. בְּחֹלֶב גְּדִי תִבְשֹׁל לֹא אֱלֹהֶיךָ. לִיְהוָה אַתָּה

אותו ואכלת בשנה: שנה שדרך תבואת את ורעך, תבואת כל את תעשר מעשר ויניך דגנך מעשרות את תביאו שם, שמו לשכן אלהיך יהוה יבחר אשר במקום הימים. כל אלהיך יהוה את ליראה תלמד למען וצאנך, בקרך בכורות ויצהרך, יבחר אשר המקום ממך ירחק כי אתם, לשאת תוכל ולא הדרך ממך ואם ירחק ולקחת בכסף אותם ונתת אלהיך יהוה יברכך כי שם, את שמו לשום אלהיך יהוה כל על כסף ונתת בו אלהיך יהוה יבחר אשר אלהי המקום והלכת בדרך את הכסף אשר כל על או שכר, על או יין על או צאן, על או בקר על נפשך, תאנה אשר אשר והלוי ובייתך. אתה ושמת אלהיך, יהוה לפני שם ואכלת נפשך, תאנה עמך. נחלה ולא חלק לו אין כי בעריך,

אותו ותשים ההיא, בשנה תבואתך מעשר כל את תוציא שנים שלוש אחרי אשר והאלמנה והיתום והגר עמך, ונחלה חלק לו אין כי הלוי, ובא בעריך. תעשה. אשר ידך מעשה בכל אלהיך יהוה יברכך למען ושבעו, ואכלו בשעריך,

## יה

חייב אשר שלך חוב כל תשטט השטטה: מצות וכך שטטה. תעשה שנים שבע די תתבע הנכרי את אלהיך. ליהוה שטטה נקראה כי תתבע, לא אחיד ואת רעך, לך כי אביון, כך יהיה לא כי לחובך. שטטה תעשה ולאחיד אצלו, לך יהיה אשר כל לרשתה בנחלה לך נתן אלהיך יהוה אשר בארץ אלהיך יהוה יברכך ברך

האלה את כלי המצות ולעשות לשמר אלהיכם יהוה בקול תשמעו שמוע ואם לגוים והלויית לך, דבר כאשר אותך ברך אלהיך יהוה כי היום מצוץ אנכי אשר ימשלו. לא ובך רבים בגוים ומשלת תלזה, לא ואתה רבים

לא לך, נתן אלהיך יהוה אשר בארץ עריך באחת מאחיד מאחד אביון כך יהיה אם לו, את ידיך תפתח פתח האביון מאחיד ידך את תקפץ ולא לבבך את תאמץ בלבבך, נסתר דבר יהיה פן לך השמר לו. יחסר אשר מחסורו כדי לו תלזה והלזה האביון, באחיד עינך ותרע השטטה, שנת השביעית, השנה מתקרבת לאמר: עול תלזה והלואה לו, תתן נתון גדול. חטא כך והיה יהוה, אל עליך ויזעק לו, תתן ולא

הזה הדבר בגלל כי לו, בַּתְּתֵךְ לְבִבְךָ יָרַע וְלֹא חָסַר, הוּא כְּאֲשֶׁר צָרִיךְ, שֶׁהוּא כְּפִי לוֹ  
אֲבִיוֹן יִחְדַּל לֹא כִּי יָדָךְ. אֵת תִּשְׁלַח אֲשֶׁר וּבְכָל מַעֲשֶׂיךָ בְּכָל אֱלֹהֶיךָ יִהְיֶה יְבָרְכְךָ  
לְעֵנֶיךָ לְאַחֶיךָ, יָדָךְ אֵת תִּפְתַּח פֶּתַח לֹאמֹר: מִצְוֶךְ אֲנִכִּי בֵּן עַל הָאָרֶץ, מִקְרָב  
בְּאַרְצֶךָ. וְלֹאֲבִינְךָ

תִּשְׁלַחֲנוּ וּבִשְׁבִיעִית שְׁנַיִם, שֶׁשׁ וְעֶבְדְּךָ הָעֲבָרִיָּה, אוֹ הָעֲבָרִי אַחֶיךָ לְךָ יִמְכֹּר וְאִם  
אוֹתוֹ תִּצְוֶה הִצַּד רִיקָם. תִּשְׁלַחֲנוּ לֹא מַעֲמָךְ, חֲפָשִׁי תִּשְׁלַחֲנוּ וְכֹאֲשֶׁר מַעֲמָךְ. חֲפָשִׁי  
לוֹתַתֵּן אֱלֹהֶיךָ, יִהְיֶה בְּרַכְךָ כְּאֲשֶׁר וּמִיָּינְךָ, וּמִדְּגֻנְךָ מִצֶּאֱנָךְ

מִצְוֶךְ אֲנִכִּי בֵּן עַל מִשָּׁם. אֱלֹהֶיךָ יִהְיֶה וּפְדֶךְ מִצְרַיִם, בְּאָרֶץ הַיִּית עֶבֶד כִּי וְזָכַרְתָּ  
כִּי בֵּיתְךָ וְאֵת אֲהֶבְךָ כִּי מַעֲמָךְ אֲצֹא לֹא אֵלֶיךָ יֹאמֶר וְאִם הִזָּה. הַדְּבָר אֵת לַעֲשׂוֹת  
לְעוֹלָם, עֶבֶד לְךָ וְהִיָּה הַדִּלֵּת, אֵל אֲזִנּוֹ אֵת וְרִצְעָתָהּ הַמִּרְצָע אֵת וְלִקְחָתָהּ עִמָּךְ לוֹ טוֹב  
מִשְׁנָה כִּי מַעֲמָךְ, חֲפָשִׁים אַתָּם בְּשִׁלְחָךְ בְּעֵינֶיךָ יִקְשֶׁה לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּן לְשִׁפְחָתְךָ וְאִף  
תַּעֲשֶׂה. אֲשֶׁר בְּכָל אֱלֹהֶיךָ יִהְיֶה וּבִרְכְּךָ שְׁנַיִם, שֶׁשׁ עֶבְדְּךָ שְׂכִיר שֹׁכֵר

תַּעֲבֹד לֹא אֱלֹהֶיךָ. לִיְהוָה תִּקְדִּישׁ הַזְּכָרִים אֵת וּבְצִאֲנְךָ, בְּבִקְרָךְ יוֹלֵד אֲשֶׁר בְּכוֹר כָּל  
בְּמָקוֹם בְּשָׁנָה שְׁנָה תִּאֲכָלְנוּ יִהְיֶה לְפָנֶי צֶאֱנָךְ. בְּכוֹרוֹת אֵת תִּגֹּ וְלֹא שׁוֹרֶךְ, בְּבִכּוֹר  
לֹא רַע, מוֹם עוֹר, אוֹ פֶּסַח מוֹם, בּוֹ יִהְיֶה וְאִם וּבֵיתְךָ. אַתָּה אֱלֹהֶיךָ, יִהְיֶה יְבַחֵר אֲשֶׁר  
אֱלֹהֶיךָ. לִיְהוָה תִּזְבַּחֲנוּ

לֹא דָם רַק כְּאֵיל. אוֹ כִּצְבִי יֹאכְלוּ בֵּן כְּמוֹ וְהִטְהוֹר בְּךָ הִטְמֵא אוֹתוֹ, תֹּאכַל בְּעֵרֶיךָ  
כְּמִים. תִּשְׁפָּכְנוּ הָאָרֶץ עַל תֹּאכְלוּ,

## יך

יִצְאָתָהּ הָאֲבִיב בְּחֹדֶשׁ כִּי אֱלֹהֶיךָ, לִיְהוָה פֶּסַח וְעֲשִׂיתָ הָאֲבִיב חֹדֶשׁ אֵת שְׁמוֹר  
יִהְיֶה יְבַחֵר אֲשֶׁר בְּמָקוֹם וּבִקְרָ צֶאֱן אֱלֹהֶיךָ לִיְהוָה הַפֶּסַח אֵת וְזָבַחְתָּ לִילָה מִמִּצְרַיִם  
מִצּוֹת עָלָיו תֹּאכַל יָמִים שִׁבְעַת שָׁאֵר, עָלָיו תֹּאכַל לֹא שֵׁם שְׁמוֹ אֵת לְשֹׁכֵן אֱלֹהֶיךָ  
מִצְרַיִם מֵאָרֶץ צֵאתְכֶם יוֹם אֵת תִּזְכְּרוּ לְמַעַן מִמִּצְרַיִם, יִצְאָתָם בְּחֹפּוֹן כִּי עֲנִי, לָחֵם  
הַבֶּשֶׂר מִן יִלִּין וְלֹא יָמִים, שִׁבְעַת גְּבוּלֶיךָ בְּכָל שָׁאוֹר לְךָ יִרְאֶה לֹא חֵיִיכֶם. יָמִי כָל

בִּאֲחַת אֶת־הַפֶּסַח לְזִבְחַ תּוֹכַל לֹא הַבֶּקֶר. עַד הָרֵאשׁוֹן בַּיּוֹם בְּעָרֵב תִּזְבַּח אֲשֶׁר  
לִשְׁכַּן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה יִבְחַר אֲשֶׁר הַמָּקוֹם אֶל אִם כִּי לָךְ: נָתַן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר מֵעַרִיד  
יִצְאָתָּ אֲשֶׁר בְּמוֹעֵד הַשְּׁמֶשׁ, כְּשִׁקִּיעַת בְּעָרֵב, הַפֶּסַח אֶת תִּזְבַּח שֵׁם שָׁם, שְׁמוֹ אֶת  
בִּבְקָר וּפְנִית בּוֹ אֱלֹהֶיךָ יְהוָה יִבְחַר אֲשֶׁר בַּמָּקוֹם וְאֹכֶלֶת וְצִלִּית וּבִשְׁלֵת מִמִּצְרַיִם.  
אֱלֹהֶיךָ. לִיהוָה חַג עֲצֻרַת הַשְּׁבִיעִי וּבַיּוֹם מִצּוֹת, תֹּאכַל יָמִים שֵׁשֶׁת לִבְתִּיד וְהִלַּכְתָּ  
לְנַפְשׁ. יַעֲשֶׂה אֲשֶׁר מְלַבֵּד מִלֵּאכָה, כָּל בּוֹ תַעֲשֶׂה לֹא

שִׁבְעָה לְסֹפֶר תַּחֲלֵל בְּקֻמָּה, מִגֹּל לְשִׁים אֶתָּה מִהַתְחִיל לָךְ, תִּסְפֹּר שְׁבוּעוֹת שִׁבְעָה  
יְהוָה יִתֵּן אֲשֶׁר כָּפִי יָדְךָ, תּוֹכַל כְּאֲשֶׁר אֱלֹהֶיךָ, לִיהוָה שְׁבָעוֹת חַג וְעִשִׂיתָ שְׁבוּעוֹת.  
לָךְ. אֱלֹהֶיךָ

וְהִיתוּם וְהִגֵּר וְהִלּוּי וְשִׁפְחָתְךָ, עֲבָדְךָ וּבִתְךָ, וּבִנְךָ אֶתָּה אֱלֹהֶיךָ, יְהוָה לְפָנֶי וְשִׁמְחָתָ  
שָׁם. שְׁמוֹ אֶת לִשְׁכַּן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה יִבְחַר אֲשֶׁר בַּמָּקוֹם בְּקִרְבְּכֶם, הַנִּמְצָאת וְהֵאֱלָמְנָה

סְכוּת חַג הָאֱלֹהִים. הַמִּצְוֹת אֶת וְעִשִׂיתָ וְשִׁמְרָתָ מִצְרַיִם, בְּאֶרֶץ הַיִּיתָ עָבֵד כִּי וְזָכַרְתָּ  
וּבִתְךָ, וּבִנְךָ אֶתָּה בְּחֻגְךָ, וְשִׁמְחָתָ וּמִקְבָּךְ. מִגֵּרְךָ בְּאֶסְפָּךְ יָמִים, שִׁבְעָת לָךְ תַעֲשֶׂה  
יָמִים שִׁבְעָת בְּשַׁעְרֶיךָ. הַנִּמְצָאת וְהֵאֱלָמְנָה וְהִגֵּר וְהִלּוּי וְשִׁפְחָתְךָ, עֲבָדְךָ  
אֱלֹהֶיךָ יְהוָה יִבְרָכְךָ וְאִם לוֹ, אֱלֹהֶיךָ יְהוָה יִבְחַר אֲשֶׁר בַּמָּקוֹם אֱלֹהֶיךָ לִיהוָה תַּחֲג  
שִׁמְחָתָ וְהִיתָ יָדֶיךָ, מַעֲשֶׂה וּבְכָל בְּכָל־תִּבּוֹאָתְךָ

בְּחַג יִבְחַר, אֲשֶׁר בַּמָּקוֹם אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֶת־פָּנֶי זָכוּרְךָ כָּל יִרְאָה בְּשָׁנָה פְּעָמִים שְׁלֹשׁ  
אִישׁ רִיקָם. אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֶת־פָּנֶי יִרְאָה וְלֹא הִסְכוּת, וּבְחַג הַשְּׁבָעוֹת וּבְחַג הַמִּצּוֹת  
לָךְ. נָתַן אֲשֶׁר אֱלֹהֶיךָ יְהוָה בְּרַכְתָּ כָּפִי יָדִיו, כַּח כָּפִי אִישׁ

וְשִׁפְטוֹ לְשִׁבְטֶיךָ, לָךְ נָתַן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר בְּכָל־עֲרִיד, לָךְ תַעֲשֶׂה וְשִׁטְרִים שִׁפְטִים  
חֻכָּמִים עֵינֶי יַעֲזֹר הַשְּׁחָד כִּי שֹׁחַד, יִקְחוּ וְלֹא מִשְׁפָּט יִטּוּ לֹא מִשְׁפָּט־צָדִק. אֶת־הָעַם  
אֶת־הָאָרֶץ תִּירְשׁוּ וּבָאִים תַּחֲיוּ, לְמַעַן תִּרְדֹּף, אֶת־הַצָּדִק בְּצָדִק צְדִיקִים. וּבְרִי וְסִלְף  
לָךְ. נָתַן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר

לָךְ תִּקִּים לֹא לָךְ. תַעֲשֶׂה לֹא אֱלֹהֶיךָ; יְהוָה מִזְבַּח אֲצִל עֵץ, כָּל אֲשֶׁרָה, לָךְ תִּטַּע לֹא  
אֱלֹהֶיךָ. יְהוָה שֹׁנֵא אֲשֶׁר מַצְבָּה,

יהוה תועבת כי רע, דבר כל מום, בו יש אשר שם או עגל אלהיך ליהוה תזבח לא הוא. אלהיך

אשר אשה או איש לך נותן אלהיך יהוה אשר שלך הערים באחת ונמצא אם אחרים אלהים יעבדו ובאים את-בריתו, לעבר אלהיך יהוה לפני הרע יעשה לך, צוה לא אשר השמים, מעולם אשר לכל או לירח או לשמש להם, וישתחוו בישראל הזאת התועבה נעשתה הדבר, היה אמת והנה היטב, ודרשת לך והגד על-פי ומתו. באבנים אתם וסקלתם ההיא, האשה את או ההוא האיש את והוצאת ויד אחד. עד על-פי יומת לא המת, יומת עדים שלשה על-פי או עדים שנים מקרבכם. הרע ובערת באחרונה, העם ויד להמיתו, בראשונה עליו תהיה העדים

לנגע, נגע ובין למשפט, משפט ובין לדם, דם בין במשפט דבר ממך יפלא ואם יהוה יבחר אשר המקום אל ועלית וקמת בעריך, משפט דברי למדון, מדון ובין ודרשת ההם, בימים יהיה אשר השפט ואל הלויים הכהנים אל ובאת שם. אלהיך יבחר אשר מן-המקום לך יגידו אשר הדבר על-פי ועשית המשפט. את לך והגידו אשר המשפט ועל-פי התורה על-פי יורוד אשר ככל לעשות ושמרת אלהיך, יהוה ושמאל. ימין לך יגידו אשר מן-הדבר תסור לא תעשה, לך יאמרו

יהוה שם על שם לשרת העמד הכהן אל שמע לבלתי בזדון יעשה אשר והאיש הרע ובערת ההוא, האיש ומת ההם, בימים יהיה אשר השפט אל או אלהיך עוד ירשיע ולא יירא שישמע העם וכל מישאל.

ואמרת בה וישבת וירשתה לך נותן אלהיך יהוה אשר הארץ אל תבוא ואם שר עצמך על תמנה ממנה סביבותי אשר הנשארים הגוים ככל שר עלי אשימה להמנות תוכל לא שר. עצמך על תמנה מאחיד אותו, האלהים יהוה יבחר אשר אל העם את ישיב ולא סוס, לו ירבה לא כי הוא. אחיד לא כי נכרי, איש עצמך על ולא עוד. הזאת בדרך לשוב תספו לא אמר: ויהוה סוס, לו ירבה לא למען מצרים מאד. לו ירבה לא וזהב וכסף לבבו, יסור לא למען נשים, לו ירבה

מאת ספר על הזאת התורה משנה את לו וכתב ממלכתו, כסא על ישב וכאשר  
את־יהוה ליִרְאָה יִלְמַד לְמַעַן חַיּוֹ, יְמִי כָל בּוֹ וְקָרָא עִמּוֹ, וְהָיָה הַלְוִיִּם.  
יְרוּם לֹא לְמַעַן לַעֲשׂוֹתָם. הָאֵלֶּה וְאֵת־הַחֲקִים הָאֵלֶּה אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹת וְלִשְׁמֹר אֱלֹהֶיךָ,  
עַל יְמִים יֵאָרִיד לְמַעַן וּשְׂמֹאֵל, יְמִין הַמִּצְוָה מִן יָסוּר לֹא לְמַעַן מֵאַחֲיוֹ, לְכַבּוֹ  
יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי בְקָרֵב וּבְנֵיו הוּא מִמְּלַכְתּוֹ

## יח

יְהוָה אֲשִׁי יִשְׂרָאֵל; עִם נָחֳלָה וְלֹא חֶלֶק לִי, שָׁכַט כָּל הַלְוִיִּם, לַכֹּהֲנִים יְהוָה לֹא  
חֶלְקוֹ, הוּא יְהוָה אֲחִיהֶם, בְּתוֹךְ לָהֶם יְהוָה לֹא חֶלֶק יֵאָכְלוּ. אוֹתָם שְׁלָהֶם, הַנִּחֲלִי  
אִם הַזִּבְחִים, אֵת הַזִּבְחִים מֵאֵת הָעַם, מֵאֵת הַכֹּהֲנִים מִשְׁפֹּט וְזֹאת לוֹ. אָמַר כְּאֲשֶׁר  
רִאשִׁית וְאֵת הַקֶּבֶה וְאֵת הַלְחִיִּים וְאֵת לִכְהֵן הַזֹּרֵעַ אֵת וְנִתַּת כֶּבֶשׂ, וְאִם עֶגֶל  
מִכָּל יְהוָה בָּחַר אֹתוֹ כִּי לוֹ תִּתֵּן צֹאנֶךָ גֹּז רִאשִׁית וְאֵת וְיִצְהָרֶךָ וְיִינָךָ תְּבוּאָתְךָ  
יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וּבְנֵיו הוּא שְׁמוֹ, עַל וּלְבָרֶךְ לְשֵׁרֵת הָאֱלֹהִים יְהוָה לִפְנֵי לַעֲמֹד שְׁבִטֶיךָ

תִּתְאַוָּה כְּאֲשֶׁר שֵׁם, גֵּר הוּא אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מִכָּל הָעָרִים מֵאֶחֶת הַלְוִי יָבוֹא וְאִם  
הָעַמִּדִים הַלְוִיִּם אֲחִיו כָּכָל אֱלֹהֵיוֹ, יְהוָה בְּשֵׁם וְשֵׁרֵת יִבְחַר אֲשֶׁר הַמָּקוֹם אֵל נִפְשׁוֹ,  
וְאִם הַמִּשְׁפָּחָה. שְׁלֹפִי הַמִּמְכָּר מִלְּבַד יֵאָכֵל, מִחֶלֶק חֶלֶק אֱלֹהֶיךָ. יְהוָה לִפְנֵי שֵׁם  
הַגּוֹיִם כְּתוֹעֲבוֹת לַעֲשׂוֹת תִּלְמָד לֹא לָךְ, נוֹתֵן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר הָאָרֶץ אֵל תְּבוּאָה  
הֵהֱם.

מִלְחָשׁ מְכַשֵּׁף. וּמַעֲוֹנִן, מְנַחֵשׁ קְסָמִים, קוֹסֵס בָּאֵשׁ, וּבָתּוֹ בָּנוּ מַעֲבִיר בְּךָ יִמְצָא לֹא  
כִּי אֵלֶּה, עֲשֵׂה כָל אֱלֹהֶיךָ יְהוָה תוֹעֲבַת כִּי הַמֵּתִים. אֵל וְדוֹרֵשׁ וְיִדְעוֹנִי, אוֹב לַחֵשׁ,  
אֱלֹהֶיךָ. יְהוָה לִפְנֵי תִהְיֶה תָמִים מִפְּנֶיךָ. אוֹתָם יִשְׁמִיד יְהוָה הָאֵלֶּה הַתוֹעֲבוֹת בְּגִלְל  
וְאֵתָה יִשְׁמְעוּ, וְאֵלִי־קוֹסָמִים אֶל־נִחָשִׁים הֵם אוֹתָם, יוֹרֵשׁ אֶתָּה אֲשֶׁר הָאֵלֶּה הַגּוֹיִם כִּי  
אֱלֹהֶיךָ. יְהוָה לָךְ נָתַן לֹא־כֹן

שִׁאלָתָ אֲשֶׁר כָּכָל תִּשְׁמְעוּן אֵלָיו אֱלֹהֶיךָ יְהוָה לָךְ יָקִים כְּמוֹנֵי אֲחֶיךָ מִקְרֵב נְבִיא  
אֱלֹהֶיךָ יְהוָה קוֹל אֵת לִשְׁמַע נוֹסִיף לֹא לֵאמֹר הַקֹּהֵל בְּיוֹם בְּחִירָב אֱלֹהֶיךָ יְהוָה מַעַם  
אֲשֶׁר כָּל נֶכּוֹן אֵלֵי, יְהוָה וַיֹּאמֶר נְמוֹת וְלֹא עוֹד נִרְאָה לֹא הַזֹּאת הַגְּדוּלָּה הָאֵשׁ וְאֵת

אֱלֹהִים וְדָבָר בְּפִיו, דְּבָרִי וְנִתְּתִי כְמוֹד, אַחֲיָהֶם מִקְרֵב לָהֶם אָקִים נָבִיא אֵלָיִךְ. דְּבָרוֹ בְּשִׁמִּי, הֵהוּא הַנְּבִיא יְדַבֵּר אֲשֶׁר לְכָל יִשְׁמַע לֹא אֲשֶׁר וְהָאָדָם אֲצֻנּוּ. אֲשֶׁר כָּל אֶת צוֹיָתִי לֹא אֲשֶׁר דְּבָר שְׁמִי עַל לְדַבֵּר יַחְטִיא אֲשֶׁר הַנְּבִיא אָבָל מַעֲמוֹ. אֲדַרְשׁ אֲנֹכִי בְלִבְכֶּךָ וְאִם־תֹּאמַר הֵהוּא. הַנְּבִיא יָמוּת אַחֲרַיִם, אֱלֹהִים בְּשֵׁם יְדַבֵּר וְאֲשֶׁר לְדַבֵּר, וְלֹא יִהְיֶה, בְּשֵׁם הֵהוּא הַנְּבִיא יְדַבֵּר אֲשֶׁר כָּל יִהְיֶה לֹא־דַבֵּר אֲשֶׁר אֶת־הַדְּבָר נָדַע אִיךָ לֹא הֵהוּא, הַנְּבִיא דְּבָר בְּרִשְׁעָה יִהְיֶה. דְּבָר לֹא אֲשֶׁר הַדְּבָר זֶה יִקְרָה, וְלֹא יִהְיֶה מִמֶּנּוּ. תִּגְּוֹרוּ

## יט

וּיְרַשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ, לָךְ נוֹתֵן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אֶת־הַגּוֹיִם אֱלֹהֶיךָ יִהְיֶה יִשְׁמִיד וְאִם אֲשֶׁר שְׁלָךְ, הָאָרֶץ בְּתוֹךְ לָךְ תִּבְדִּיל עָרִים שְׁלוֹשׁ וּבִכְתִּיָּהֶם, בְּעָרֵיהֶם וּיִשְׁבְּתֶם אֹתָם לָךְ יַחְלִיק אֲשֶׁר אֲרָצְךָ אֶת־גְּבוּלוֹת וְשִׁלַּשְׁתָּ אֶת־הַדְּרֹךְ לָךְ שִׁים לָךְ. נוֹתֵן אֱלֹהֶיךָ יִהְיֶה שֶׁם יִבְרַח אֲשֶׁר הַרוּצַח פְּקוּד יִהְיֶה זֶה לְכָל־רוּצַח: לְמַקְלָט וְהִזֵּה אֱלֹהֶיךָ יִהְיֶה: וְאֲשֶׁר שְׁלוֹשׁ מֵאֲתָמוֹל אוֹתוֹ שֵׁנָא לֹא וְהוּא דַּעַת, בְּלִי רַעְהוּ אֶת יִכָּה אֲשֶׁר וּיַחֲיָה: וְנִשְׁלַח הַעֵץ, אֶת בְּכֶרְתוֹ בְּגִזְזוֹן יָדוֹ וְנִדְּחָה עֲצִים, לְחֻטָּב הַיַּעַר אֶל הָרַע עִם יָבוֹא אִם שְׁלֹא כְּדִי וְחִי הָאֱלֹהִים הָעָרִים אַחַת אֶל יָנוֹס הוּא וְמָת, הָרַע אֶת וּמִצָּא הָעֵץ מִן הַבְּרֹזֶל אֲרָכָה, הַדְּרֹךְ תִּהְיֶה אִם וּיִשְׁלִיגוּהוּ בְּלִבּוֹ, נַחֲמָם כִּי הַרוּצַח, אַחֲרֵי הַדָּם גּוֹאֵל יִרְדֹּף לִפְנֵי וְלֹא תִּמּוֹל לִפְנֵי אוֹתוֹ הִזֵּה שׁוֹנָא לֹא כִּי מוֹת, מִשְׁפָּט אֵין וְלִזָּה נִפְשׁוֹ, אֶת וְיִכָּה לָךְ. תִּבְדִּיל עָרִים שְׁלֹשׁ לֵאמֹר: הִזֵּה הַדְּבָר אֶת מִצְוֶךָ אֲנִי כֵּן עַל שְׁלוֹשׁ.

אֶת־כָּל־הָאָרֶץ לָךְ וְנָתַן לְאַבְתִּיךָ נִשְׁבַּע כְּאֲשֶׁר אֶת־גְּבוּלְךָ אֱלֹהֶיךָ יִהְיֶה יִרְחִיב וְאִם אֲנֹכִי אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים הַמִּצְוֹת כָּל אֶת לַעֲשׂוֹת תִּשְׁמַע אִם לְאַבְתִּיךָ לְתַת דְּבָר אֲשֶׁר וְתוֹסַפְתָּ הַיָּמִים, כָּל דְּרָכָיו בְּכָל לְלַכְתָּ אֱלֹהֶיךָ, יִהְיֶה אֶת לְאַהֲבָה הַיּוֹם, אוֹתְךָ מִצְוָה אֱלֹהֶיךָ יִהְיֶה אֲשֶׁר בְּאָרֶץ נָקִי דָם יִשְׁפֹךְ וְלֹא הָאֱלֹהִים. הַשְּׁלֵשׁ עַל עָרִים שְׁלֹשׁ עוֹד לָךְ בְּדָם. אֲשֶׁם בְּךָ יִהְיֶה וְלֹא בְּנִחְלָה, לָךְ נָתַן

אֶל וְנָס וְנָפֶשׁ וְהִכְהוּ עָלָיו וְקָם לוֹ וְאַרְבַּע רַעְהוּ אֶת שׁוֹנָא אִישׁ בְּךָ יִהְיֶה וְאִם הַדָּם גָּאֵלִי בִיד אוֹתוֹ וְנִתְּנָה מִשֵּׁם אוֹתוֹ וְלִקְחוּ עִירוֹ וְזָקְנִי וְשִׁלְחוּ הָאֱלֹהִים הָעָרִים אַחַת יִהְיֶה. לָךְ וְטוֹב מִיִּשְׂרָאֵל, נָקִי דָם וּבַעֲרַת עָלָיו, עֵינְךָ תַּחֲוִס לֹא וְנָתַת:



אשר בארץ נתנחלת אשר בנחלתך אבותיך העמידו אשר רעד גבולות תסיע לא לכל-עול אדם כנגד להעיד אחד עד יעמד לא בגורל. לך נתן אלהיך יהוה יקום עדים שלשה ועל-פי עדים שנים על-פי יחטא. אשר ולכל-חטאת ולכל-חטא אשר האנשים שני ויעמדו ברשעה להאשימו איש על שקר עד יעמד ואם כל-דבר. ההם. בימים יהיו אשר השפטים ולפני הכהנים ולפני יהוה לפני הריב להם לו ועשיתם אחיו. נגד ועמד שקר העיד שקר עד והנה בדיוק, השפטים ויבדקו ולא וייראו, ישמעו והנשואים מקרבכם. הרע ובערת לאחיו, לעשות זמם כאשר נפש, תחת נפש עליו, עינך תחוס לא בקרבכם הנה הרע כדבר לעשות עוד יוסיפו רגל. תחת רגל יד, תחת יד שון, תחת שון עין, תחת עין

## כ

כי מהם, תירא לא ממך, רב ועם ורוכב סוס ותראה איביך על למלחמה תצא ואם הכהן ונגש למלחמה, תקרב כאשר והיה מצרים. מארץ המעלך עמך, אלהיך יהוה על למלחמה היום הולכים אתם ישראל, שמע אליהם: ויאמר אליהם. ודבר יהוה כי מפניהם. תסורו ואל תחתו, ואל תיראו, אל לבבכם, יחלש אל אויביכם. אתכם להושיע איביכם את לכם להלחם עמכם לפניכם ההולך אלהיכם

ילך חנכו? ולא חדש בית בנה אשר האיש מי לאמר: אליהם הסופרים ודברו כרם נטע אשר האדם ומי יחנכו. אחר ואיש במלחמה פרימות אל-ביתו, וישוב ממנו. ישמח אחר ואיש במלחמה זמות פן ביתו, אל וישוב ילך ממנו? שמח ולא זמות פן ביתו, אל וישוב ילך אותה? לקח ולא אשה ארש אשר האדם ומי מי ויאמרו: העם אל לדבר הסופרים ויוסיפו אותה. יקח אחר ואיש במלחמה כלבבו. אחיו לבב את ימסס לא למען ביתו, אל וישוב ילך הלבב? ורד הירא האיש את המוליכים הצבא שרי ויעמידו העם, אל מדבר הסופרים יחדלו כאשר ויהיה העם.

לך יענו שלומים אמנם אם לשלום. אליה וקראת ביה, להלחם עיר אל תקרב ואם ישמעו ואם-לא לך. ומשתעבדים למס לך ביה הנמצאים כליהם יהיה לך, ויפתחו בידיך, אלהיך יהוה אותה לך ימסר אשר עד עליה וצרת מלחמה, עמך ועשו לך כליה במלחמה ואת ואת-המטלטלין את-הנשים רק חרב, לפי שלה זכר כל והכית

אשר איבד את כל־שִׁלל וְאֶכְלֶתָּ לָךְ, תִּבּוֹז כָּל־הַשִּׁלָּל וְאֶת בְּעִיר יְהוָה כָּל־אֲשֶׁר וְאֶת  
מַעְרִי לֹא מָאֵד, מִמֶּךָ הִרְחֹקוּת הָעָרִים לְכָל תַּעֲשֶׂה כִכָּה לָךְ. נָתַן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה  
כִּי כָל־נִשְׁמָה, תַּחֲיוּ לֹא אֶת־אַרְצָם. לְרִשְׁתָּ לָךְ נֹתֵן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים הַגּוֹיִם  
וְהַיְבוּסִי, וְהַחֲוִי, וְהַפְּרָזִי, וְהַפְּנִנְיָנִי, וְהָאֲמָרִי, אֶת־הַחַתִּי, אוֹתָם, תַּחְרִימוּ אִם־הַחֲרָם  
כָּל אֶת לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם יִלְמְדוּ שְׁלֹא כְּדֵי אֱלֹהֶיךָ, יְהוָה צוּךְ כְּאֲשֶׁר וְהַגְרָגְשִׁי,  
אֱלֹהֵיכֶם. יְהוָה לִפְנֵי וְחִטָּאתֶם לֹא־לֵהִיחֶם, עֲשׂוּ אֲשֶׁר תּוֹעֲבוֹתֵיהֶם,

לְנִדַּח אֶת־עֲצָה לֹא־תִשְׁחִית לְתַפְשָׁה, עֲלֶיהָ לְהִלָּחֵם רַבִּים יָמִים אֶל־עִיר כִּי־תִצּוֹר  
מִפְּנֵיךְ לְבֹא הַשָּׂדֶה עֵץ הָאָדָם כִּי תִכְרֹת, לֹא וְאִתּוֹ תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי גִרְזֹן, עָלְיוֹ  
וּבְנִית וְתִכְרֹת, תִּשְׁחִית אִתּוֹ הוּא, פָּרִי עֵץ לֹא כִּי יוֹדַע אֶתָּה אֲשֶׁר עֵץ אָבֹל בַּמִּצּוֹר;  
תִּנְתֵּן. אֲשֶׁר עַד מִלְחָמָה, עִמָּךְ עֲשֵׂה הִיא אֲשֶׁר הָעִיר עַל מִצּוֹר

## כא

מִי נֹדַע וְלֹא בִשְׂדֶה, נָפַל לְרִשְׁתָּהּ, לָךְ נֹתֵן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר בְּאַרְץ חָלָל יִמָּצֵא וְאִם  
הָעִיר וְהָיָה לְחָלָל, סָבִיב אֲשֶׁר אֶל־הָעָרִים וּמִדָּדוֹ וְשִׁפְטִיךָ, זִקְנֶיךָ יִצְאוּ הַכָּהוּ  
לֹא וְאֲשֶׁר בָּהּ, עָבַד לֹא אֲשֶׁר בְּקֶר עֲגֻלַּת הַהִיא הָעִיר זִקְנִי וְלִקְחוּ הַחָלָל, אֶל הַקְּרוֹבָה  
וְלֹא בּוֹ נַעֲבַד לֹא אֲשֶׁר אִיתָן, נָחַל אֶל עֲגֻלָּה הַהִיא הָעִיר זִקְנִי וְהוֹרִידוֹ בַּעַל. מִשְׁכָּה  
יְהוָה בָּחַר אֹתָם כִּי הָלוֹיִם, הַכֹּהֲנִים וְנִגְשָׁיו בִּנְחָל. הָעֲגֻלָּה אֶת שֵׁם וְעָרְפוֹ נִזְרַע,  
זִקְנִי וְכָל נִגַּע. וְכָל רִיב כָּל יְהוָה פִּיהֶם וְעַל שְׁמוֹ, עַל וּלְבָרֶךְ לִפְנֵי לַעֲמֹד הָאֱלֹהִים  
הָעֲרוּפָה הָעֲגֻלָּה רֹאשׁ עַל יְדֵיהֶם אֶת יִרְחָצוּ הַחָלָל אֶל הַמִּקְרִיבִים הַהִיא הָעִיר  
לַעֲמָךְ הָיָה חֲנוּן רָאוּ. לֹא וְעִינֵינוּ הָזָה, הָדָם אֶת שִׁפְכוּ לֹא יְדִינוּ וְיֹאמְרוּ: וְעָנוּ בִּנְחָל,  
הָדָם. לָהֶם וְיִכְפֹּר יִשְׂרָאֵל, בְּעִמָּךְ נָקִי דָם יְהוָה לֹא לְמַעַן אֲדֹנִי, פְּדִיתָ, אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל  
יְהוָה לִפְנֵי הַיֵּשֶׁר וְאֶת הַטּוֹב אֶת תַּעֲשֶׂה אִם מִכֶּם, הַנָּקִי הָדָם אֶת תִּבְעֵר וְאֶתָּה  
אֱלֹהֶיךָ.

בְּשִׁלָּל וְתִרְאָה שָׁבִיו וְשִׁבִּית בִּידְךָ אֱלֹהֶיךָ יְהוָה וְיִתְּנֶם אִיבֶיךָ עַל לְמִלְחָמָה תִּצָּא וְאִם  
וְגִלְחָה בֵּיתְךָ, תּוֹךְ אֶל אוֹתָהּ וְהִבֵּאתָ לְאִשָּׁה לָךְ וְלִקְחָתָּ בָּהּ וְחִשְׁקָתָּ תֹאֵר יִפֹּת אִשָּׁה  
בְּבֵיתְךָ, וְיִשְׁכָּה מִעֲלֶיהָ, הַשָּׁבִי בְּגִידֶיךָ אֶת וְהִסִּירוֹת צִפְרִינָהּ, אֶת וְעֲשִׂתָּהּ רֹאשָׁהּ, אֶת  
לָךְ וְהִיתָה וּבְעֻלָּתָהּ, אֵלֶיהָ תִּבּוֹא כֵּן וְאַחֵר יָמִים, חֹדֶשׁ אִמָּה וְאֶת אִבִּיהָ אֶת וּבִכְתָּהּ  
לְאִשָּׁה.

לֹא בְכֶסֶף, תִּמְכַּר לֹא וּלְמִמְכָּר לַחֲפָשִׁי, אוֹתָהּ וּשְׁלַחַת בָּהּ, תַּחֲפֹץ אִם־לֹא וְהִיא  
אוֹתָהּ: עֲנִית כִּי בָהּ, תִּתְעַמֵּר

הָאֱהוּבָה לוֹ וְיִלְדוּ שְׁנוּאָה, וְאַחַת אֱהוּבָה אַחַת נָשִׁים, שְׁתֵּי לֵאִישׁ יִהְיוּ אִם  
לֹא אֶת־נִכְסָיו, לְבָנָיו יִנְחִיל אֲשֶׁר בְּיוֹם וְהִיא לְשְׁנוּאָה, הַבְּכוֹר הֵבֶן וְיִהְיֶה וְהַשְׁנוּאָה,  
בֶּן הַבְּכוֹר אֶת אָבִל הַבְּכוֹר מִבֶּן־הַשְׁנוּאָה בְּהִתְעַלְמוֹ אֶת־בֶּן־הָאֱהוּבָה, לְבָכֹר יוּכַל  
נֶאֱוָה וְלוֹ בָּנָיו, רֵאשִׁית הוּא כִּי לוֹ, יִמְצָא אֲשֶׁר מִכָּל כְּפָלִים לוֹ לְתֵת יָכִיר הַשְׁנוּאָה  
וְיִסְרוּ אִמּוֹ, וּבִקּוּל אָבִיו בִּקּוּל שׁוֹמֵעַ אֵינָנו וּמוֹרָה סוֹרֵר בֶּן לֵאִישׁ יִהְיֶה וְאִם הַבְּכֹרָה.  
וְאֵל עִירוֹ זִקְנִי אֵל אוֹתוֹ וְהוֹצִיאוּ וְאִמּוֹ, אָבִיו אוֹתוֹ וּתְפָשׂוּ אֵלֵיהֶם, יִשְׁמַע וְלֹא אוֹתוֹ  
זוֹלָל בִּקּוּלָנוּ, שׁוֹמֵעַ אֵינָנו וּמוֹרָה, סוֹרֵר זֶה בְּנֵנו עֵירָם, לֹא־נָשִׂי וְיֹאמְרוּ מִקוֹמוֹ. שְׁעַר  
יִשְׁמְעוּ וְהַנְּשָׂאִים מִקְרָבְכֶם, הָרַע וּבַעֲרַת וּמֵת, בְּאֲבָנִים עִירוֹ אֲנָשִׁי וּסְקָלָהּ וְסוּבָא.  
וַיִּירָאוּ.

הָעֵץ, עַל גּוֹפּוֹ יִישָׁן לֹא עַל־עֵץ אוֹתוֹ וְתִלִּית וּמֵת מוֹת מִשְׁפָּט חֲטָא בְּאִישׁ יִהְיֶה וְאִם  
וְלֹא עֵץ, עַל תִּלּוּי כָּל אֱלֹהִים מֵאֵת אֲרוּר כִּי הָהוּא, בְּיוֹם אוֹתוֹ תִּקְבְּרוּ קִבּוּר אָבִל  
בְּנִחְלָה. לָךְ נוֹתֵן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר הָאָרֶץ אֶת תַּטְמָאוֹ

## כב

תִּשְׁיִבֶם הַשֵּׁב מֵהֶם, וְהִתְעַלְמַת בְּדֶרֶךְ תַּעֲשִׂים אֶת־שִׁיָּהּ אוֹ אַחִיד אֶת־עֵגֶל לֹא־תִרְאָה  
פְּנִימָה אוֹתוֹ תִּאָּסֵף אוֹתוֹ, יִדְעַת וְלֹא אֱלִיד אַחִיד יִקְרַב לֹא וְאִם לוֹ. וְהִשְׁבַּתְם לְאַחִיד  
לְחִמּוֹרוֹ, תַּעֲשֶׂה כֵּן לוֹ. וְהִשְׁבַּת אַחִיד, אוֹתָם יִבְקֹשׁ אֲשֶׁר עַד עֶמֶךְ וְהִיא בֵּיתְךָ, אֵל  
לֹא וּמִצָּאתָהּ, מִמֶּנּוּ תֵּאבֵד אֲשֶׁר אַחִיד לְכָל־אֲבֹדַת תַּעֲשֶׂה וְכֵן לְשִׁמְלָתוֹ, תַּעֲשֶׂה וְכֵן  
וְהִתְעַלְמַת בְּדֶרֶךְ נִפְלִים אֶת־שׁוּרוֹ אוֹ אַחִיד אֶת־חִמּוֹר תִּרְאָה לֹא לְהִתְעַלֵּם. תּוּכַל  
עֲמֹ. תִקִּים הֵקֵם מֵהֶם,

כָּל אֱלֹהֶיךָ יְהוָה תּוֹעֵבַת כִּי אִשָּׁה שִׁמְלַת גָּבֵר יִלְבֹּשׁ וְלֹא אִשָּׁה עַל גָּבֵר כָּלִי יִהְיוּ לֹא  
אֲפֹרוּחִים הָאָרֶץ, עַל אוֹ עֵץ כָּל עַל אוֹ בְּדֶרֶךְ לְפָנֶיךָ צִפְרִים קֵן תִּפְגֹּשׁ אִם אֵלָּה עֲשֵׂה  
עִם הָאִם אֶת תִּקּוֹן לֹא הַבִּיצִים, עַל אוֹ הָאֲפֹרוּחִים עַל רִבְצַת וְהָאִם בִּיצִים, אוֹ  
מִים: וְהָאֲרֻכָּת לָךְ יִיטֵב לְמַעַן לָךְ, תִּקּוֹן וְאֶת־הַבָּנִים אֶת־הָאִם, תִּשְׁלַח שְׁלַח הַבָּנִים.

הנפל יפל אם בביתך דמים תשים ולא לגנך, מעקה ותעשה חדש, בית תבנה אם עם תזרע אשר והזרע התבואה יתקדש לא למען כלאים, את־כרמך תזרע לא ממנו. ופשתים צמר שעטנז, תלבש לא יחדו. ובחמור בעגל תחרש לא כרמך: תבואת בהתכסה אשר כסותך כנפות ארבע על לך תעשה גדלים יחדו.

שם עליה והוציא תאנות דברי עליה ושם ושנאה עמה וידור אשה איש אם־יקח את־הבתולים לה מצאתי לא אליה ובקרבותי לקחתי, הזאת את־האשה ואמר, רע ואמר אל־השער העיר אל־זקני הנערה את־בתולי ויוציאו ואמה הנערה אבי ולקח זה עתה וישנאה לאשה הזה לאיש נתתי הזאת בתי את הזקנים אל הנערה אבי ופרשו בתי. בתולי ואלה בתולים, לבתך מצאתי לא לאמר, עליה דברי עליה שם אתו. ויפרו ההוא האיש את ההיא העיר זקני ולקחה העיר. זקני לפני השמלה את בתולה על רע שם הוציא כי הנערה, לאבי ויתנו שקלים מאה אותו ויענישו הַיָּמִים. כל לשלחה יוכל לא לאשה, תהיה ולו ישראִלית,

והוציאו לנערה בתולים נמצאו ולא הזה, הדבר יהיה על־אמת ואם־אמנם עשתה כי ומתה, באבנים עירה אנשי וסקלוה אביה, בית אל־פתח את־הנערה מקרבך. הרע ובערת אביה, בית לזנות בישראל נבלה

את־האיש גם־שניהם, והמתם לאיש, נשואה אשה עם שוכב איש ואם־נמצא בתולה נערה תהיה ואם מישראל. הרע ובערת ואת־האשה, האשה עם השוכב שער אל שניהם את תוציאו עמה ושכב בעיר איש אתה ומצא לאיש, מארשה כי האיש ואת בעיר, צעקה לא כי הנערה את וימותו, באבנים יסקלו והם עירם, הנערה את אדם ימצא בשדה ואם מקרבכם. הרע את ובערת הרע, אשת את ענה מות, חטא אין ולנערה לבדו. עמה השכב את תהרגו עמה, שכב ואנס המארשה, מצאה, בשדה כי הזה. הדבר ככה נפשו, את וירצח רעהו על יקום שאיש כמו לה. מושיע היה ולא המארשה, הנערה צעקה

ונמצאו עמה ושכב ותפשה ארשה לא אשר הבתולה הנערה את ימצא איש ואם אשר תחת לאשה, תהיה ולו כסף, חמשים הנערה לאבי עמה השכב האיש יתן כל־ימיו. לשלחה יוכל לא אתה, ענה

## כג

אָביו. כִּנְיָ יִגְלֶה וְלֹא אָביו, אֲשֶׁת אֶת אִישׁ יִקַּח לֹא

יְהוָה: בְּקִהָל בְּיָזוּנָה יָבוֹא לֹא יְהוָה: אֶל־קִהָל שְׁפָכָה כְּרוֹת וְלֹא פָצוּעֵי־דָכָה יָבוֹא לֹא

וְעַד יְהוָה, קִהָל אֶל יָבוֹא לֹא עֲשִׂירִי דוֹר וְעַד יְהוָה, קִהָל אֶל וּמוֹאֲבֵי עֲמוֹנִי יָבוֹא לֹא  
וְאֲשֶׁר מִמִּצְרַיִם בְּצֵאתְכֶם בְּדֶרֶךְ וּבְמִיָּם בִּלְחָם אֶתְכֶם קִדְּמוּ לֹא אֲשֶׁר עַל לְעוֹלָם.  
אֱלֹהֶיךָ יְהוָה רָצָה וְלֹא לְקַלֵּלךָ נְהָרִים אַרְס מִפְּתוֹר בְּעוֹר בֶּן בִּלְעָם אֶת עֲלִיךָ שָׁכַר  
אֱלֹהֶיךָ. יְהוָה אֲהַבְךָ כִּי לְבָרְכָה, הִקְלִלָה אֶת אֱלֹהֶיךָ יְהוָה וְהִפְךָ בִּלְעָם, אֶל לְשִׁמְעַ  
הוּא. אַחֶיךָ כִּי אֲדוֹמִי, תִּתְעַב לֹא לְעוֹלָם. יְמִיךָ כָּל לֵהָם וְטוֹבָה לֵהָם שְׁלוֹם תִּדְבֹּר לֹא  
יָבֹאוּ הַשְּׁלִישִׁי בְּדוֹר לֵהָם, יוֹלְדוּ אִם בָּנִים בְּאַרְצוֹ. הֵייתָ גֵר כִּי מִצְרִי, תִּתְעַב לֹא  
יְהוָה. בְּקִהָל

לֹא אֲשֶׁר אִישׁ בָּדַד יִהְיֶה אִם רַע. דְּבַר מִכָּל וְתִשְׁמַר אוֹיְבֶיךָ, עַל לַחֲנוּת תִּצָּא וְאִם  
וְיִהְיֶה הַמַּחֲנֶה. אֶל יָבֹא וְלֹא לְמַחֲנֶה, מַחוּץ אֶל וַיֵּצֵא לִילָה, מִקְרָה טְהוֹר יִהְיֶה  
יִהְיֶה וּמִקּוֹם הַמַּחֲנֶה. אֶל יָבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ וּבִשְׁקָעָה בְּמִיָּם, גּוֹפוֹ אֶת יֶרֶחַ עָרֵב לַפְּנוֹת  
תִּשָּׁב בְּאֲשֶׁר וְהִיָּה חֲגוּרְךָ, עַל לָךְ תִּהְיֶה וַיִּתֵּד חוּצָה: שָׁמָּה וַיֵּצֵאתָ לְמַחֲנֶה, מַחוּץ לָךְ  
מַחֲנֶךָ בְּקֶרֶב מִתְהַלֵּךְ אֱלֹהֶיךָ יְהוָה כִּי עָרוֹתֶךָ. אֶת וְכִסִּית וְשָׁבַת בָּהּ, וְחִפְרָת בַּחוּץ  
וְשָׁב דְּבַר, עָרוֹת בָּדַד וְלֹא־יִרְאֶה קְדוּשָׁה, מַחֲנֶךָ וְהִיָּה לַפְּנֵיךָ, אִיְבֶיךָ וְלִתֵּת לְהַצִּילְךָ  
מֵאֲחֵרֶיךָ.

יִשְׁכֵּן בְּתוֹכְכֶם יִשְׁכֵּן, עִמָּךְ אֲדָנִי. מִעַם אֱלֹהֶיךָ נוֹסֵף אֲשֶׁר לֹא־דָנִי עָבַד תִּסְגִּיר לֹא  
מִבְּנֵי זוֹנָה יִהְיֶה וְלֹא יִשְׂרָאֵל, מִבְּנוֹת זוֹנָה תִּהְיֶה לֹא אֹתוֹ. תִּצְעֵר לֹא לוֹ, יִיטֵב בְּאֲשֶׁר  
לֹא יִשְׂרָאֵל. מִבְּנֵי מִתְחַנֵּךְ יִהְיֶה וְלֹא יִשְׂרָאֵל, מִבְּנוֹת מַחֲנֶכֶת תִּהְיֶה לֹא יִשְׂרָאֵל.  
יְהוָה תוֹעֵבֶת כִּי לְכָל־גֵּדֶר, אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֶל־בֵּית כָּלֵב תְּמוֹרֶת וְלֹא זוֹנָה שָׁכַר תְּבִיא  
גַּם־שְׁנֵיהֶם הוּא אֱלֹהֶיךָ

לְנִכְרֵי תִלְוָה. אֲשֶׁר כָּל־דְּבַר וְנִשְׁדָּה מֵאֲכָלִים וְנִשְׁדָּה כֶּסֶף נִשְׁדָּה לְאַחֶיךָ, בְּנִשְׁדָּה תִלְוָה לֹא  
אֲשֶׁר הָאָרֶץ עַל מַעֲשִׂיךָ בְּכָל אֱלֹהֶיךָ יְהוָה יְבָרְכְךָ לְמַעַן תִּשְׁיֶה, לֹא וְלֹא־אֶחֶיךָ תִּשְׁיֶה,

מֵעַמָּךְ אֱלֹהֶיךָ יְהוָה יִדְרֹשְׁנוּ דָרֵשׁ כִּי לְשִׁלְמוֹ תֵּאָחֵר לֹא אֱלֹהֶיךָ לִיהוָה נָדָר אִם־תִּדְּרֹר  
מִשְׁפָּתֶיךָ הַיּוֹצֵא אֶת חֲטָא. בְּךָ אֵין לְהִתְפַּלֵּל, תִּרְצֶה לֹא אֵךְ אִם חֲטָא בְּךָ וְהִיָּה  
בְּפִידְבִּרְתָּ אֲשֶׁר מִתְּנָה אֱלֹהֶיךָ לִיהוָה נָדָרְתָּ כִּאֲשֶׁר וְתַעֲשֶׂה תִּשְׁמֹר

שְׂכָנְךָ. קָצִיר עַל תְּשִׁים לֹא וּמִגֵּל שְׂבָלִים, בִּידֶיךָ וְאִסְפֹּת שְׂכָנְךָ, קָצִיר אֶל תְּבוּא וְאִם  
תְּשִׁים. לֹא כָּלִי וְאֶל לְהִשְׁבֵּעַ, כִּנְפֹּשֶׁךְ עֲנָבִים תֹּאכַל שְׂכָנְךָ, כָּרִם אֶל תְּבוּא וְאִם

## כד

עֲרוֹת בָּהּ מִצָּא כִּי בְּעֵינָיו חֵן תִּמָּצֵא לֹא אִם וְהִיָּה עֲמָה, וַיֵּשֶׁב אִשָּׁה אִישׁ יִקַּח וְאִם  
אֲחֵר, לֹאִישׁ וְהִיָּתָה וְהִלְכָה מִבֵּיתוֹ, וְשִׁלְחָה בִּידָה וְנָתַן כְּרִיתֶת סֶפֶר לָהּ וְכָתַב דָּבָר,  
וּמֵת מִבֵּיתוֹ, וְשִׁלְחָה בִּידָה, וְנָתַן כְּרִיתֶת סֶפֶר לָהּ וְכָתַב הָאֲחֵרוֹן, הָאִישׁ אוֹתָהּ וְשָׁנָא  
אוֹתָהּ הַמְּשַׁלַּח הָרֹאשׁוֹן הָאִישׁ יוּכַל לֹא לֵאשָׁה לוֹ לְקַחָהּ אֲשֶׁר הָאֲחֵרוֹן הָאִישׁ  
אֱלֹהֶיךָ, יְהוָה לִפְנֵי הִיא תוֹעֵבָה כִּי הִטְמָאָה, אַחֲרֵי לֵאשָׁה, לוֹ אוֹתָהּ לְקַחַת לְשׁוּב  
בְּנִחְלָה. לָךְ נָתַן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר הָאֶרֶץ אֶת תִּטְמָאוֹ וְלֹא

יְהִיָּה נָקִי כְּלִידְבָר, עָלָיו וְלֹא־יִטַּל לְמַלְחָמָה, יֵצֵא לֹא לְאֲחֵרוֹנָה, אִשָּׁה אִישׁ וְאִם־יִקַּח  
לְקַח. אֲשֶׁר אֶת־אִשְׁתּוֹ וְשִׁמַּח אַחַת, שָׁנָה בְּבֵיתוֹ

מֵאֲחִיו נִפְשׁ גּוֹנֵב אִישׁ יִמָּצֵא וְאִם מִמְּשִׁיכֵן הוּא נִפֵּשׁ כִּי רָכַב, וְלֹא רָחִים תִּמְשַׁכֵּן לֹא  
מִקְרִבְכֶּם. הִרַע אֶת וּבְעֶרְתָּ הֵהוּא, הִגֵּנֵב וּמֵת וּמִכְרוּ, בּוֹ וְהִשְׁתַּלֵּט יִשְׂרָאֵל, מִבְּנֵי  
הַכְּהֲנִים לָכֶם יִגִּידוּ אֲשֶׁר הַתּוֹרָה כָּכָל לַעֲשׂוֹת מֵאֵד תִּשְׁמֹר הַצְרַעַת, בִּנְגַע לָךְ הַשְּׁמֹר  
אֱלֹהֶיךָ יְהוָה עֲשֶׂה אֲשֶׁר אֶת זָכֹר לַעֲשׂוֹת. תִּשְׁמְרוּ אֶתְכֶם צִוִּיתִי כִּאֲשֶׁר הִלְוִים,  
מִמְּצָרִים. בְּצִאתְכֶם בְּדֶרֶךְ, לְמִרְיָם

עֲבוּטוֹ. אֶת כַּעֲבוּט לְקַחַת בֵּיתוֹ אֵל תִּיכַנֵּס לֹא דָבָר, כָּל חֹב בִּרְעֶךָ, אוֹ חֹב אִם  
הַחֻצָּה. הַמְּשַׁכּוֹן אֶת לָךְ יוֹצֵא הוּא אֶצְלוֹ, שְׁלָךְ הַמִּלְוָה אֲשֶׁר וְהָאִישׁ תַּעֲמֹד, בַּחוּץ  
הַשְּׁמֵשׁ, בּוֹא לִפְנֵי הַעֲבוּט אֶת לוֹ תִּשְׁיֵב הַשֵּׁב בַּעֲבוּטוֹ. תִּשְׁכַּב לֹא יַעֲנִי, הָאָדָם וְאִם

עני שֹׁכֵר תַּעֲשֶׂק לֹא אֱלֹהִיךָ. יְהוָה לִפְנֵי צְדָקָה תִּהְיֶה וְלֶךְ וּבִרְכָּךְ, בְּשִׁמְלָתוֹ וְשֹׁכֵב תִּבּוֹא לֹא שֹׁכְרוֹ, אֶת תְּשִׁיב הַהוּא בְּיוֹם בְּשַׁעְרֶיךָ: אֲשֶׁר מִיְּהִגָּרִים אוֹ מֵאֲחִיךָ וְאֲבִיוֹן בְּךָ וַיְהִיָּה יְהוָה, אֶל עֲלִיךָ וַיִּזְעַק תִּקְוָתוֹ, אֶת שֵׁם הוּא וּבוֹ הוּא, עֲנִי כִּי עָלִיו, הַשֹּׁמֵשׁ הוּא בְּחֶטְאוֹ אִישׁ אָבוֹת; בָּעֵד יָמוּתוֹ לֹא וְהַבְּנִים בְּנִים, בָּעֵד אָבוֹת יָמוּתוֹ לֹא חֶטָּא. עָבַד כִּי וְזִכְרָת אֱלֹמֶנָה, שְׁמִלַת תַּחֲבֵל לֹא וְאֱלֹמֶנָה וַיָּתוּם גֵּר מִשְׁפָּט תִּטֶּה לֹא יָמוּת. הַדָּבָר אֶת לַעֲשׂוֹת מִצְוֶה אֲנֹכִי כֵּן עַל מִשְׁם; אֱלֹהֶיךָ יְהוָה וַיִּפְדֶּךָ מִצָּרִים, בְּאֶרֶץ הָיִיתָ הָזֶה.

וְלִיתוּם לָגֵר לִקְחָתוֹ, תִּשׁוּב לֹא בִשְׁדָּה, עֲמֹר וְשִׁכַּחַת בְּשֹׁדךָ קָצִיר תִּקְצֹר אִם לֹא זֵיתִים תִּלְקֹט אִם יָדֶיךָ. מַעֲשֶׂה בְּכָל אֱלֹהֶיךָ יְהוָה בְּרִכָּךְ לְמַעַן יְהִיָּה, וְלֹאֱלֹמֶנָה הָיִיתָ עָבַד כִּי וְזִכְרָת יְהִיָּה, וְלֹאֱלֹמֶנָה וְלִיתוּם לָגֵר אַחֲרֶיךָ, אֲשֶׁר אֶת לִלְקֹט תִּשׁוּב לֹא כְרָמְךָ, אֶת תִּבְצֹר וְאִם הָזֶה. הַדָּבָר אֶת לַעֲשׂוֹת מִצְוֶה אֲנֹכִי כֵּן עַל מִצָּרִים, בְּאֶרֶץ הָיִיתָ עָבַד כִּי וְזִכְרָת יְהִיָּה. וְלֹאֱלֹמֶנָה וְלִיתוּם לָגֵר אַחֲרֶיךָ, אוֹתוֹ תַּעֲוִלֵּל הָזֶה. הַדָּבָר אֶת לַעֲשׂוֹת מִצְוֶה אֲנִי כֵּן עַל מִצָּרִים,

## כה

אֶת וְהַרְשִׁיעוּ הַצִּדִּיק אֶת וְהַצִּדִּיקוּ וּשְׁפֹטוּם לְמִשְׁפָּט וְנִגְשׁוּ אֲנָשִׁים בֵּין רֵיב יְהִיָּה אִם לִפְנֵיהֶם וְהִכּוּהוּ הַשּׁוֹפְטִים, לִפְנֵי תִשְׁכִּיכֵנוּ לְמִכּוֹת, הַרְשַׁע אִם־רְאוּי וְהִיָּה הַרְשַׁע אֱלֹהֵי עַל לְהִלְקוֹת תּוֹסִיף וְאִם יוֹסִיפוּ. לֹא אוֹתוֹ, יִלְקוּ אֲרֻבָּעִים וּבִמְסָפָר רִשְׁעָתוֹ. כָּפִי דָשׁ. שׁוֹר תַּחֲסוּם לֹא לְעִינֶיךָ. אַחֲרֶיךָ יִתְבַּהֵּה יוֹתֵר, הַמִּכּוֹת

הַחוּצָה הַמֵּת אֲשֶׁת תִּהְיֶה לֹא לוֹ, אִין וּבֵן מֵהֶם אֶחָד וּמֵת יִחַדוּ אַחִים יִשְׁבוּ אִם עַל יוֹקֵם תֵּלֵד אֲשֶׁר הִזְלֵד וְהִיָּה וַיִּבְמָה לְאִשָּׁה לוֹ וּלְקַחָה עָלֶיהָ יָבֹא יְבָמָה זָר, לְאִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל. שְׁמוֹ יִמָּחֶה וְלֹא הַמֵּת, שֵׁם

הַזִּקְנִים, אֶל הַשַּׁעַר אֶל הָאִשָּׁה וְעָלְתָה אִחִיו, אֲשֶׁת אֶת לִקְחַת הָאִישׁ יִרְצָה לֹא וְאִם אִישִׁי. אַחִי רָצָה לֹא בְּיִשְׂרָאֵל, אִחִיו שֵׁם אֶת לְהִקִּים אִישִׁי אַחִי רוּצָה לֹא וְאִמְרָה, אֲשֶׁת וְנִגְשָׁה לִקְחָתָהּ. חִפְצָתִי לֹא וְאִמְרָה, וְעָמַד אֵלָיו, וְדָבְרוּ עִירוֹ וְקָנִי לוֹ וְקָרְאוּ וְעָנְתָה בְּפָנָיו, וְיִרְקָה רִגְלוֹ, מֵעַל הָאֲחֵת נִעְלָו אֶת וְחָלְצָה הַזִּקְנִים, לִפְנֵי אִחִיו

שָׁמוּ וַיִּקְרָא בְּיִשְׂרָאֵל. אָחִיו בֵּית אֶת יִבְנָה לֹא אֲשֶׁר לְאִישׁ יַעֲשֶׂה כָכָה וְאִמְרָה,  
הִנֵּנִי. חֲלוּץ בֵּית בְּיִשְׂרָאֵל

מִיָּד אִישָׁה אֶת לְהַצִּיל מֵהֶם אֶחָד אֲשֶׁת וְקִרְבָּה וְאִחִיו, אִישׁ יַחֲדוֹ, אֲנָשִׁים יִנְצוּ וְאִם  
עָלֶיהָ. עֵינֶיךָ תַּחֲוֹס לֹא הָיָה, אֶת תִּקְצֹץ בְּמַבְשִׁיו וְהִחְזִיקָה יָדָהּ אֶת וְשִׁלְחָה מִכָּהוּ,

וּמִדָּה, מִדָּה בְּבֵיתָךְ יִהְיֶה לֹא קָטָן. אוֹ גָּדוֹל וּמִשְׁקָל, מִשְׁקָל בְּכִיסְךָ לָךְ יִהְיֶה לֹא  
לְמַעַן לָךְ, תִּהְיֶה וְצָדִיק אֱמַת וּמִדָּה לָךְ, יִהְיֶה וְצָדִיק אֱמַת מִשְׁקָל קָטָנָה. אוֹ גָּדוֹלָה  
אֱלֹהֶיךָ יִהְיֶה תוֹעֵבֶת כִּי בִנְחָלָה. לָךְ נָתַן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר הָאֲדָמָה עַל זְמִים תִּאָּרֶיךָ  
עוֹל. עֲשֶׂה כָל אֵלֶּה, עֲשֶׂה כָל

נִגְדֶּךָ עַמִּד אִיךָ מִצָּרִים, מֵאֶרֶץ בְּצִאתְךָ בְּדֶרֶךְ, עֲמַלְק לָךְ עֲשֶׂה אֲשֶׁר כָּל אֶת זָכֹר  
יִרָא וְלֹא וַיִּגַּע, רָעַב וְאִתָּה אַחֲרֶיךָ, אֶת־הַיִּגְעִים אֶת־הַמֶּאֱסָף, לָךְ וְהִכָּה בְּדֶרֶךְ,  
יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִסְבִּיב אֵיבֶיךָ מִכָּל אֱלֹהֶיךָ יְהוָה לָךְ יִנִּיחַ כִּי וְהִיָּה אֶת־הָאֱלֹהִים.  
תִּשְׁכַּח. וְלֹא הַשָּׁמַיִם, מִתַּחַת עֲמַלְק שֵׁם אֶת תַּמְחָה לְרִשְׁתָּהּ, לָךְ נָתַן אֱלֹהֶיךָ

## כו

בָּהּ וַיִּשְׁבֶּת וַיִּרְשֶׁתָּה לְרִשְׁתָּהּ, לָךְ נָתַן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר אֶל־הָאֶרֶץ אִם־תְּבוֹא וְהִיָּה  
אֶל וְהִלַּכְתָּ בְּסֵל, וְשָׁמַת לָךְ, נֹתַן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר אֲדַמְתָּךְ פְּרוֹת מֵרֵאשִׁית וְלִקְחָתָּ  
יְהִיָּה אֲשֶׁר הִכְהֵן אֶל וּבָאתָ שֵׁם. שָׁמוּ אֶת לְשֹׁכֵן אֱלֹהֶיךָ יְהוָה יִבְחַר אֲשֶׁר הַמָּקוֹם  
אֲשֶׁר הָאֶרֶץ אֶל בָּאתִי כִּי אֱלֹהֶיךָ לִיהוָה הַיּוֹם אֲנִי מִגִּיד אֵלָיו וְאִמְרָתָהּ הֵם בְּיָמִים  
יְהוָה מְזֻבָּח לִפְנֵי וְהִנִּיחוּ מִיָּדְךָ אֶת־הַסֵּל הִכְהֵן וְלִקַּח לָנוּ לֵתֶת לְאַבְתִּינוּ יְהוָה נִשְׁבַּע  
שֵׁם וַיִּגֵּר מִצָּרִימָה, וַיֵּרֶד אָבִי, אֲבֹד אֶרְמִי אֱלֹהֶיךָ: יְהוָה לִפְנֵי וְאָמַר וְעָנָה אֱלֹהֶיךָ:  
עָלִינוּ וַיִּתְּנוּ וַיַּעֲנוּנוּ, הַמִּצָּרִים, לָנוּ וַיִּרְעוּ וְרַב עֲצוֹם גָּדוֹל, לְגוֹי שֵׁם וַיְהִי מַעֲט, בְּמַתִּי  
וְאֶת עֲנִינוּ אֶת וַיִּרָא קוֹלֵנוּ, אֶת יְהוָה וַיִּשְׁמַע אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶל וַיִּנְעֶק קֶשֶׁה. עֲבָדָה  
נְטוּיָה וּבִזְרוּעַ חֲזָקָה וּבִיד הַגָּדוֹל בְּכֹחוֹ מִמִּצָּרִים יְהוָה וַיִּצְיָאֵנוּ לְחֻצָּנוּ. וְאֶת עֲמַלְנוּ  
אֶת לָנוּ וְנָתַן הָזֶה, הַמָּקוֹם אֶל אוֹתֵנוּ וְהִבִּיא וּבְמוֹפְתִים וּבְאוֹתוֹת גְּדוֹלוֹת וּבְמִקְרָאוֹת  
הָאֲדָמָה תְּבוּאוֹת רֵאשִׁית אֶת הַבָּאתִי הִנֵּה וְעַתָּה וּדְבַשׁ. חֲלֵב זֶבֶת אֶרֶץ הַזֹּאת, הָאֶרֶץ  
וְהַשְׁתַּחֲוִיתָ אֱלֹהֶיךָ, יְהוָה לִפְנֵי וְהִנַּחְתּוּ וּדְבַשׁ, חֲלֵב זֶבֶת אֶרֶץ יְהוָה, לִי נִתְּתָה אֲשֶׁר



והלוי ובייתך אלהיך, יהוה לך נתן אשר הטובות בכל ושמחת אלהיך. יהוה לפני בקרבך. אשר והגר

השני המעשר את תתן השלישית, בשנה תבואתך מעשר כל את לעשר תשלם אם ושמחו. בעריך ואכלו ולא למנה, וליתום ולגר ללוי

ולגר ללוי נתתיו וגם שלי, הבית מן הקדש בערתי אלהיך: יהוה לפני ואמרת ולא מצותך את עברתי לא צויתני; אשר המצוות כל כפי ולא למנה, וליתום מהם נתתי לא לטמאה, מהם פרי לקחתי לא מהם, באוני אכלתי ולא שכחתי. מן קדשך ממעון השקף לי. צוית כאשר עשיתי אלהינו, יהוה בקול שמעתי למת, נשבעת כאשר להם, נתת אשר הארץ ואת ישראל, את עמך את וברך השמים, ודבש. חלב וזבת ארץ לנו לתת לאבותינו,

המשפטים, ואת החקים כל את לעשות אותך צוה אלהיך יהוה הזה ביום היום בחרת את האלהים נפשכם. ובכל לבבכם בכל אותם ועשיתם ושמרתם ולשמע ואת משפטיו, את חקיו ולשמר בכל דרכיו, וללכת לאלהים, לך להיות את מצותיו לשמר דבר, כאשר סגלה, לעם לו להיות היום כך בחר ויהוה בקלו. להיותך ולתפארת, ולתהלה לשם אותך עשה כאשר הגוים, כל על עליון ולהיותך דבר. כאשר אלהיך, ליהוה קדוש עם

## כז

מצוה אנכי אשר האלה המצוות כל את שמרו לאמר: ישראל וזקני משה ויצו נתן אלהיך יהוה אשר הארץ אל הירדן את תעברו אשר ביום והיה היום: אתכם כל את האלה האבנים על וכתבת בשיד. אתם ושדת גדלות, אבנים לך והקמת לך, יהוה אשר הארץ אל תבאו כאשר הירדן, את תעברו כאשר הזאת, התורה דברי לך. אבותיך אלהי יהוה דבר כאשר ודבש, חלב וזבת ארץ לך, נתן אבותיך אלהי אותך מצוה אנכי אשר האלה האבנים את תקימו הירדן, את תעברו כאשר והיה אבנים, מזבח אלהיך, ליהוה מזבח שם ובנית בשיד. אתם ושדת עיבל, בהר היום עליו והעלית אלהיך, ליהוה מזבח תבנה שלמות אבנים ברזל עליהם תניף לא

יהוה לפני ושמחת ושבעת ואכלת שלמים זבח שם וזבחת אלהיך. ליהוה עלות היטב. באור הזאת התורה כל את האבנים על וכתבת אלהיך:

הזה ביום ישראל, ושמע הסכת לאמר: ישראל כל אל הלוים והכהנים משה ודבר את כל מצותיו ותעשה אלהיך, יהוה בקול ותשמע אלהיך. ליהוה לעם נהיית היום. מצוץ אנכי אשר ואתחקיו,

גרזים בהר את העם לברך יעמדו אלה לאמר: ההוא ביום את העם משה ויצו יעמדו ואלה ובנימין. יוסף יששכר, יהודה, לוי, שמעון, אתה ירדן: בעברם ונפתלי: דן ובולון, ואשר, גד ראובן, עיבל: בהר עליהקללה

ומסכה, פסל יעשה אשר אדם ארור גדול בקול ישראל לכל הלוים ויאמרו וענו אמן. ואמרו: כלה העם וענה בסתר. אתו ושם חרשים, ידי מעשה יהוה, תועבת רעהו, גבול המסיג ארור אמן. כלה העם: ואמרו אתה אמו, או את אביו המבזה ארור אשר ארור יהי. העם: כל ויאמרו בדרך, עיור המטעה ארור אמן. כלה העם ואמר אביו, אשת עם השוכב ארור אמן. כלה העם ואמרו ואלמנה, ויתום גר משפט יטה ויאמרו כלהמה, עם הישן ארור אמן. כלה העם, ואמר אביו, כנף גלה כי אמן. כלה העם: ויאמרו מאמו. או מאביו אחותו עם השוכב ארור אמן. כלה העם: ויאמרו אשתו, אחות עם השוכב ארור יהי. כלה העם ויאמרו כלתו, עם השוכב ארור אשר ארור אמן. העם: כל ויאמרו במרמה, רעהו את המכה ארור יהי. כלה העם יעמד לא אשר אדם כל ארור יהי. כלה העם: ויאמרו נקי, דם נפש להכות שחד יקח אמן. העם: כל ויאמרו אותם, לעשות הזאת התורה דברי בכל

## כח

האלה המצות כל את ולעשות לשמר אלהיך יהוה בקול תשמע שמוע אם והיה עליך ובאו הארץ, גוי כל על עליון אלהיך יהוה ונתנך היום, מצוץ אנכי אשר אתה ברוך אלהיך. יהוה בקול תשמע אם שמוע והשיגוף, האלה כלה ברכות בקרך ועדרי אדמתך ותבואת בטנך פרי ברוכים בשדה. אתה וברוך בעיר, אתה וברוך בבואך, אתה ברוך ושאריותיך אוצרותיך מברכות צאנך ועשתרות

## בצאתך.

יצאו אחת בדרך לפניך, שבורים לך המתנגדים איביך את אלהיך יהוה ימסר  
ובכל באסמך את הברכה עליך יהוה ישלח מפניך. יברחו דרכים ובשבועה אליך,  
קדוש, לעם לו יהוה אותך יקים לך נתן אלהיך יהוה אשר הארץ על ידך משלח  
אותך וראו דרכיו. בכל ותלך אלהיך יהוה בקול תשמע אם לאבותיך, נשבע כאשר  
לטובה אלהיך יהוה והרבך ממך. ויראו עליך, נקרא יהוה שם כי הארץ, גויי כל  
יהוה נשבע אשר האדמה על אדמתך ובתבואת בהמתך ובפרי בטנך בפרי  
לדלתת לאבתיך

לברך בעתו, לארצך הגשם את לתת השמים, את הטוב, אוצרו את יהוה לך יפתח  
בגוים אתה ומשלת תלוה. לא ואתה רבים, לגוים והלויית ידיך. מעשיו כל את  
ולא למעלה רק והיית לזנב, ולא לראש אלהיך יהוה ושמו ימשלו. לא ובך רבים,  
ולעשות. לשמר היום מצוה אנכי אשר אלהיך יהוה בקול תשמע אם למטה, תהיה  
אלהים אחרי ללכת ושמאל, ימין היום מצוה אנכי אשר המצות מכל תעבר לא  
לעבדם. אחרים

מצוה אנכי אשר מצותיו כל את לשמר אלהיך יהוה בקול תשמע לא אם והיה  
אתה וארור בעיר, אתה ארור והשיגוד. האלה הקללות כל עליך ובאו היום,  
עדרי אדמתך, ותבואת בטנך צאצאי ארורים ושאריתך. אוצרותיך ארורות בשדה.  
בצאתך. אתה וארור בבואך, אתה ארור כבשיד וצאן בקרך

את ידיך, תשים אשר כל על ואת הפלות ואת הכליון את החסר עליך אדני ישלח  
כי הרעים, מעלליך בגלל במהרה, אותך יאבד אשר ועד אותך ישמיד אשר עד  
אתה אשר הארץ מעל אותך יכלה אשר עד את המות בך יהוה ידבק אותי: עזבת  
ובדלקת ובצמרירים ובקדחת במבוכה יהוה אתך יפכה אותה: לרשת באשמה  
על ראשך אשר השמים לך והיה יאבדוד: אשר עד ורדפוך וביקון ובשדפון  
ועפר אבק, ארצך את גשם אלהיך יהוה יתן ברזל: תחתיך אשר והארץ נחשת  
אותך יתן במהרה. אותך יאבד אשר ועד אותך ישמיד אשר עד ירד מן השמים  
תנוס דרכים ובשבועה אליהם, תצא אחת בדרך האויבים, לפני למכה יהוה  
השמים לעוף למאכל מתיכם והיו הארץ. ממלכות בכל לפזור והיית מפניהם,

הפּראַ ובגָרַב בּמוֹשֵׁב מִצָּרִים בְּשָׁחִין יְהוֹה אוֹתָךְ יִכְכֶּה מִחֲרִיד. ואִין הָאָרֶץ, וּלְחַיִּית  
וּבִתְמַהוֹן וּבַעֲוֹנוֹן, בְּשִׁנְעוֹן, יְהוֹה אוֹתָךְ יִכֶּה לְהִרְפָּא: תּוֹכַל לֹא אֲשֶׁר עַד וּבְחָרִס  
אֶת־דִּרְכֶּיךָ, תִּצְלִיחַ וְלֹא בַחֲשָׁךְ, עוֹר יִמָּשֵׁשׁ כְּאֲשֶׁר בְּצִהָרִים מִמָּשֵׁשׁ וְתַהֲיֶה לִבִּב.  
עוֹזֵר יִהְיֶה וְלֹא כָל־הַיָּמִים, וְנָשׁוּס נִעְשֶׂק אֲזִי וְתַהֲיֶה

וְלֹא תִטַּע, כָּרִם בּוֹ; תֵּשֵׁב וְלֹא תִבְנֶה, בֵּית אוֹתָהּ; לוֹ יִהְיֶה אַחֵר וְאִישׁ תִּקַּח, אִשָּׁה  
לָךְ, יוֹשֵׁב וְלֹא מִמֶּךָ חֲסוּף חֲמוּרָךְ מִמֶּנּוּ, תֹּאכַל וְלֹא לִפְנֵיךְ שְׁחוּט עֹגֶלְךָ תִּבְצָרְנוּ.  
וְעֵינֶיךָ אַחֵר, לְגוֹי נְתוּנִים וּבְנוֹתֶיךָ בְּנֵיךָ עוֹזֵר. לָךְ יִהְיֶה וְלֹא לְאִיֶּכָּךְ, נְתוּנוֹת צֶאֱנֶךָ  
גּוֹי יֹאכַל וְאֶת־כָּל־יִגְיַעַךְ אֲדַמְתָּךְ אֶת־תְּבוּאוֹת יָדְךָ. תּוֹכַל וְלֹא אֲלֵיהֶם, כָּלוֹת תִּרְאִינָה  
אֲשֶׁר הַמֶּרְאוֹת מִן מִשְׁנַע וְתַהֲיֶה כָל־הַיָּמִים. וְרִצּוֹן עֲשׂוֹן וְהִיִּיתָ יִדְעָתָ, לֹא אֲשֶׁר  
עֵינֶיךָ.תִּרְאָה

לְהִרְפָּא, תּוֹכַל לֹא אֲשֶׁר עַד הַשּׁוֹקִים, וְעַל הַבְּרָכִים עַל רַע בְּשָׁחִין יְהוֹה אוֹתָךְ יִכֶּה  
קוֹמָדְךָ.וְעַד רִגְלְךָ מִכַּף

אִתָּה לֹא־יִדְעָתָ אֲשֶׁר אֶל־גּוֹי עֲלֶיךָ תַעֲמִיד אֲשֶׁר שָׁרִיךְ וְאֵת אוֹתָךְ יְהוֹה יוֹלִיךְ  
וּלְסִפּוֹר וּלְמִשָּׁל לְחִידָה שֵׁם וְתַהֲיֶה וְאָבֹן. עַץ אַחֲרִים, אֱלֹהִים שֵׁם וְעִבְדָּתָ וְאִבְתֶּיךָ,  
שִׁמָּה.יְהוֹה אוֹתָךְ יוֹלִיךְ אֲשֶׁר הַגּוֹיִם בְּכָל

וְיִין וְתַעֲבֹד, תִּטַּע כָּרִם הָאָרֶבָה. תֹּאכְלֶנּוּ כִּי תִבְיָא, וּמַעֲט הַשָּׂדֶה, אֵל תּוֹצִיא רֵב זֶרַע  
בְּכָל לָךְ יִהְיוּ זֵית עֲצֵי הַתּוֹלָעַת. אִתָּם יֹאכַל כִּי מִמֶּנּוּ, תִּשְׁמַח וְלֹא תִשָּׁתָה לֹא  
יִלְכוּ כִּי לָךְ, יִהְיוּ וְלֹא תוֹלִיד וּבְנוֹת בָּנִים זִיתָךְ. יִשָּׁר כִּי תִמָּשַׁח, לֹא וּשְׁמֹן גְּבוּלוֹתֶיךָ,  
מַעֲלָה, מַעֲלָה יַעֲלֶה בְּךָ אֲשֶׁר הִגֵּר הַשָּׂדֶפּוֹן. יִכְלֶה אֲדַמְתָּךְ וַיִּבּוֹל כָּל־עֶצֶף בְּשָׁבִי.  
וְאִתָּה רֹאשׁ, יִהְיֶה זֶה תִּלְוָה; לֹא לָזָה וְאִתָּה לָךְ, יִלְוֶה זֶה מִטָּה. מִטָּה תִּרְדַּ וְאִתָּה  
זָנַב.תַּהֲיֶה

לֹא כִּי אֲבָדְךָ וְעַד הַשְׁמָדְךָ עַד וְהַשְׁיִיגוֹךְ וְרִדְפוֹךְ הָאֵלָה כָּל־הַקְּלָלוֹת עֲלֶיךָ וּבָאוּ  
בְּךָ וְיִהְיוּ צוּךְ אֲשֶׁר וְאֶת־חֻקֹּתָיו אֶת־מִצְוֹתָיו לְשִׁמֹּר אֱלֹהֶיךָ יְהוֹה בְּקוֹל שְׁמַעָתָ  
בְּשִׁמְחָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־יְהוֹה עִבְדָּתָ לֹא אֲשֶׁר תַּחַת הָעוֹלָם. עַד בְּזִרְעָךְ וּמוֹפְתִים אוֹתוֹת  
כֹּל.מֵרֵב לִבִּב וּבִטּוֹב

כל, ובחֶסֶד ובעֲרִים ובצֶמֶא בְרַעַב עֲלֶיךָ, יְהוָה יִשְׁלַח אֶשֶׁר אֶת־אִבֶּיךָ וְעַבְדָּתָּ  
מִקְצֵה מִרְחֹק גּוֹי יְהוָה עֲלֶיךָ יָבִיא יִשְׁמִידֶךָ. אֲשֶׁר עַד עַל־צֹאֲרֶךְ, בְּרוֹזַל עַל וְשִׁמְתָּ  
לֹא אֲשֶׁר פָּנִים עַז גּוֹי קוֹלוֹ. אֶת תִּשְׁמַע לֹא אֲשֶׁר גּוֹי נָשָׂר, הִסְתַּעְרוֹת כְּמוֹ הָאָרֶץ,  
אֲשֶׁר עַד אֲדַמְתָּ, וְאֶת־תְּנוּבַת בְּהֶמְתָּךְ אֶת־וֹלָד וַיֹּאכַל יְרַחֵם: לֹא וְנָעַר זָקֵן פָּנָיִשׁ  
אֶתְךָ. הִשְׁמִידוֹ עַד צֹאנְךָ, וְעִשְׂתָּרוֹת אֶלְפִיךָ שָׁגַר וַיִּצְהַר, תִּירוּשׁ דָּגָן, לָךְ יִשְׁאִיר לֹא  
בְטַחַת אֲשֶׁר וְהַבְּצֻרוֹת הַגְּבוּהוֹת הַחוֹמוֹת יִהְיוּ אֲשֶׁר עַד בְּעָרֶיךָ, אוֹתָךְ וַיִּשְׁמִיד  
בְּשָׂר בְּטֶנֶךָ, אֶת־צֹאצְאָי וְאֶכְלֶתָ לָךְ. נָתַן אֲשֶׁר בְּעָרֶיךָ אוֹתָךְ וַיִּצַּר בְּכָל־אֲרָצְךָ, עֲלֵיהֶם  
אוֹיְבֶךָ. לָךְ יִצַּר אֲשֶׁר וּבִצְרָה בְּמִצּוֹךְ לָךְ, נָתַן אֲשֶׁר וּבִנְוֹתֶיךָ בְּנֶיךָ

בְּחִיקוֹ אֲשֶׁר וְאֶת־הָאִשָּׁה אֶת־אֲחִיו בְּעֵינָיו יִקְנֹא מֵאֵד וְהַמִּפְנֵךְ בְּךָ אֲשֶׁר הָרָךְ  
אֲשֶׁר יִלְדִיו מִבְּשָׂר מֵהֶם לְאֶחָד לָתֵת כְּדִי לוֹ, לוֹ. וְיִתְּרוֹ אֲשֶׁר הַנּוֹתָרִים וְאֶת־יִלְדֵיו  
אִבֶּיךָ לָךְ יִצִּיקוּ אֲשֶׁר שְׁלָךְ, וּבִצְרָה שְׁלָךְ בְּמִצּוֹר מְאוּמָה לוֹ נִשְׁאָר שְׁלֹא מִפְּנֵי יֹאכַל,  
עָרֶיךָ. בְּכָל

וּמִפְּנֵי הָעֲדִינוֹת מִפְּנֵי הָאָרֶץ עַל לָלֶכֶת רַגְלָה נִסְתָּה לֹא אֲשֶׁר וְהָעֲדִינָה, בְּכֶם וְהִרְכָּה  
וְאֶת־שְׁלִיתָה וְאֶת־בֵּתָה וְאֶת־בְּנָה בְּחִיקָה, אֲשֶׁר אֶת־אִשָּׁה בְּעֵינָה תִּרַע הִרְכּוֹת,  
בְּמִצּוֹר בִּסְתֵר בְּחֶסֶד כָּל תֹּאכְלֶם כִּי תֵלֵד, אֲשֶׁר וְאֶת־יִלְדָּה יִרְכֶּיָה, מִבֵּין הַיּוֹצֵאת  
הַתּוֹרָה אֶת־כָּל־דְּבָרֵי לַעֲשׂוֹת תִּשְׁמַע אִם־לֹא בְּשַׁעְרֶיךָ. אִיְבֶךָ לָךְ יִצִּיק אֲשֶׁר וּבְמִצּוֹךְ  
אֶת־יְהוָה הַזֶּה, וְהַנּוֹרָא הַנִּכְבֵּד אֶת־הַשֵּׁם לִירְאָה הַזֶּה, בִּסְפָר הַכְּתוּבִים הַזֹּאת  
וְחֻלִּים וְנוֹרָאוֹת, גְּדֻלוֹת מְכוֹת זֶרַעַךְ, וְאֶת־מְכוֹת אֶת־מְכוֹתֶיךָ יְהוָה וְהַפְּלֵא אֱלֹהֶיךָ.  
וְדַבֵּק מִפְּנֵי, יֵרֶאת אֲשֶׁר הָרַע מַצְרִים מְכֹאֹב כָּל אֶת עֲלֶיךָ וְהַשִּׁיב וְנִאֲמָנִים רַעִים  
הַזֹּאת, הַתּוֹרָה בִּסְפָר כְּתוּבָה אֲשֶׁר וְכָל כְּתוּבָה, לֹא אֲשֶׁר וְכָל־מִפָּה וְכָל־מַחְלָה בְּךָ:  
הַיִּיתָם אֲשֶׁר תַּחַת מַעַט, בְּמִסְפָּר וְנוֹתָרְתֶם יִשְׁמִידֶךָ: אֲשֶׁר עַד עֲלֶיךָ יְהוָה יָבִיא  
אֱלֹהֶיךָ. יְהוָה בְּקוֹל שְׁמַעַת לֹא כִי לִרְבּ, הַשְׁמִים כְּכֹכְבֵי

יְהוָה יִשְׁמַח בְּךָ אֶתְכֶם, וְלִהְרֹבוֹת לָכֶם לְהִיטִיב עֲלֵיכֶם יְהוָה שְׂמַח כַּאֲשֶׁר וְהִיהָ  
לְרִשְׁתָּ שְׂמָה בֹא אֶתָּה אֲשֶׁר הָאָרֶץ מִן בְּמַהֲרָה וְתִנְתְּשׁוּ אֶתְכֶם, לְהַשְׁמִיד עֲלֵיכֶם  
הָאָרֶץ, עַד־קִצְצָה הָאָרֶץ מִקְצֵה כָּל־הַגּוֹיִם, אֵל אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אוֹתָךְ וַיִּפְּץ אוֹתָהּ.  
גַּם אֲבָל וְאֲבוֹתֶיךָ. אֶתָּה הָאֲמֵנָה לֹא אֲשֶׁר וְאֲבָנִים, עֲצִים אַחֲרִים, אֱלֹהִים שֵׁם וְתַעֲבֹד  
מוֹרָה לֵב שֵׁם יְהוָה לָךְ וְנָתַן רַגְלְךָ, לְכַף מְנוּחָה תַּהֲיָה וְלֹא לָךְ, יִנִּיחַ לֹא הֵם בְּגוֹיִם  
וְלֹא וְלִילָה, יוֹמָם וּפְחָדָת עֵינֶיךָ, לִנְגַד תְּלוּזִים חֲיִיד וְהָיוּ נְמוּגָה: וְנִפְּשׁ כָּלוֹת וְעֵינַיִם  
מִפְּנֵי בָקָר? יְהִיָּה אִיד תֹּאמַר: וּבְעָרֵב עָרֵב? יְהִיָּה אִיד תֹּאמַר: בִּבְקָר בְּחִיֶּיךָ. תֹּאמִין

אותך יהיה והשיב תראה. אשר עיניך מראות ומפני תפחד, אשר לבך פחד  
שם ונמכתם אותה, לראות עוד תוסיף לא אמרתי, אשר בדרך באניות, אל־מצרים  
קונה. ואין ולשפחות, לעבדים לא־יביכם

מואב בארץ ישראל עס־בני לכרות את־משה יהיה ציוה אשר הברית דברי אלה  
בחורב:אתם כרת אשר הברית מלבד

## כט

יהיה עשה כל־אשר את ראייתם אתם אלהם: ויאמר ישראל לכל־בני משה ויקרא  
אשר הגדולים הנסיונות את ולכל־ארצו ולעבדיו לפרעה לעיניכם, מצרים בארץ  
לכם האלהים יהיה נתן ולא ההם. הגדולים המופתים ואת האותות את עיניך, ראו  
שנה ארבעים אתכם והוליד הזה: היום עד לשמע ואזנים לראות ועינים לדעת לב  
אכלתם, לא לחם וגלך. מעל בלתה לא ונעלכם עליכם, שמלתיכם בלו לא במדבר,  
הזה, המקום עד ותבאו אני. אלהיכם יהיה כי תדעו למען שתיתם, לא ושכר יין  
ארצם את ונקח ונכם למלחמה. לקראתנו הבשן מלך ועוג חשבון מלך סיחון ויצא  
דברי כל את לעשות ושמתם המנשה שבט ולחצי ולגדי לראובני בנחלה ואתנה  
תעשון. אשר כל את תשכילו למען הזאת, הברית

ושפטיכם וזקניכם ראשיכם אלהיכם, יהיה לפני היום כלכם עמדתם אתם  
מחטב מחניכם, בקרב אשר והגר וטפכם נשיכם ישראל, איש כל ושטריכם,  
יהיה אשר ובאלותיו, אלהיכם יהיה בברית לעבר מימיכם, שאב ועד עציכם  
דבר כאשר לאלהים, לך יהיה והוא לעם, לו יעמידך למען היום, עמך כרת אלהיך  
כרת אנכי לבדכם אתכם ולא וליעקב. ליצחק לאברהם לאבותיך נשבע וכאשר לך,  
לפני היום עמכם פה הנמצאים לאלה גם אבל הזאת, האלה ואת הזאת הברית את  
היום. פה עמכם נמצאים שאינם לאלה וגם אלהיכם, יהיה

עברתם. אשר הגוים בתוך עברנו ואיד מצרים, בארץ ישבנו איד יודעים אתם כי  
פן־יש אצלם. הם אשר וזהב, כסף ואבן, עץ גליליהם, ואת תועבותיהם את וראו  
ללכת אלהיכם יהיה מעם נטה לבו אשר שבט או משפחה או אשה או איש בכם

אִם־יִשְׁמַע וְהָיָה וְלָעֵנָה רֹאשׁ פָּרָה שָׁרֵשׁ בָּכֶם פְּרִי־שֵׁה הֵהֱם, הַגּוֹיִם אֶת־אֱלֹהֵי לַעֲבֹד אֵלֶיךָ, לְבִי בְּתַעֲוֹת כִּי יִהְיוּ, לִי קְדוֹשִׁים לֵאמֹר: בָּלְבוּ וַיֹּאמֶר הַזֹּאת הַקְלִלָה אֶת־דְּבָרִי תִבְעַר אֹז אֲלֹא לוֹ, לְהִתְרַצוֹת הָאֱלֹהִים יִחַפֵּץ לֹא אֶת־הֶנְקִי. הַחוּטָא יֵאָבֵד לֹא לְמַעַן הַזֹּאת, הַבְּרִית שֶׁל הָאֱלֹת כָּל בּוֹ וַיִּדְבְּקוּ הַהוּא, בָּאָדָם וּקְנָאתוֹ יִהְיֶה חֲמַת לְרָעָה יִהְיֶה וְהִבְדִּילוּ הַשָּׁמַיִם. מִתַּחַת שָׁמוּ אֶת יִהְיֶה וַיִּמְחָה הָזֶה, בְּסִפְרֵי הַכְּתוּבוֹת הַזֶּה. הַתּוֹרָה בְּסִפְרֵי הַכְּתוּבָה הַבְּרִית אֱלֹת כָּל יִשְׂרָאֵל, שְׁבֻטֵי מִכָּל

מֵאֶרֶץ יְבוּא אֲשֶׁר וְהַנִּכְרִי אַחֲרֵיכֶם, יִקְוֹמוּ אֲשֶׁר בְּנֵיכֶם הָאֲחֵר, הַדּוֹר וַיֹּאמְרוּ גִפְרִית עָלֶיהָ יִהְיֶה שְׁלַח אֲשֶׁר מַחְלוּתֶיהָ וְאֵת הֵהִיא הָאֶרֶץ מִכּוֹת אֶת וְרָאוּ רַחוּקָה, כְּמִהֶפְכַת כָּל־יָרֵק. בַּהּ יַעֲלֶה וְלֹא תַצְמִיחַ, וְלֹא תִזְרַע, לֹא כָל־אֶרֶצָה שְׂרֹופָה, וּמִלַּח מִדּוֹעַ כָּל־הַגּוֹיִם וַיֹּאמְרוּ וּבִאָף. בְּחִמָּה יִהְיֶה הַפֶּךָ אֲשֶׁר וּצְבוֹיִם, אֲדָמָה וְעִמְרָה, סֹדֶם אֶת עֲזָבוּ כִּי וַיֹּאמְרוּ, הַזֶּה הַגְּדוֹל הָאֵף חֲרוֹן הוּא מֵהַזֹּאת לְאֶרֶץ כְּכָה יִהְיֶה עֲשֵׂה מֵאֶרֶץ אוֹתָם הוֹצִיא כְּאֲשֶׁר אֲבוֹתֶיהֶם, עִם כֶּרֶת אֲשֶׁר אֲבוֹתֶיהֶם, אֱלֹהֵי יִהְיֶה בְּרִית בְּחִמָּה וַיִּכְעַס לָהֶם חֵלֶק וְלֹא יִדְעוּם לֹא אֲשֶׁר אַחֲרָיִם אֱלֹהִים וְעָבְדוּ וְהִלְכוּ מִצְרַיִם. הַזֶּה. הַתּוֹרָה בְּסִפְרֵי הַכְּתוּבוֹת הַקְלִלָה כָּל אֶת עָלֶיהָ לְהִבִּיא הֵהִיא הָאֶרֶץ עַל יִהְיֶה אֶרֶץ אֵל וַיִּשְׁלִיכֶם מֵאֵד, גְּדוֹל וּבִקְצָף וּבִאָף בְּחִמָּה אֲדָמָתָם מֵעַל יִהְיֶה אוֹתָם וַיִּסַּר הַזֶּה. כִּיּוֹם אַחֲרֵת

הַתּוֹרָה דְּבָרֵי כָּל אֶת לַעֲשׂוֹת עוֹלָם, עַד וּלְבָנֵינוּ לָנוּ וְהַנִּגְלָת אֱלֹהֵינוּ, לִיהְיֶה הַנִּסְתָּרוֹת כָּל אֶת לַעֲשׂוֹת עוֹלָם, עַד וּלְבָנֵינוּ לָנוּ וְהַנִּגְלוֹת אֱלֹהֵינוּ, לִיהְיֶה הַנִּסְתָּרוֹת הַזֹּאת. הַזֹּאת. הַתּוֹרָה דְּבָרֵי

## ל

לְפָנֶיךָ, נִתְּתִי אֲשֶׁר וְהַקְלִלָה הַבְּרִכָּה הָאֵלֶּה, הַדְּבָרִים כָּל עָלֶיךָ יְבֹאוּ כְּאֲשֶׁר וְהָיָה וְשִׁמְעֵת אֱלֹהֶיךָ עַד־יִהְיֶה וְשִׁבְתָּ שֵׁם יִהְיֶה יִפְיֹצֵף אֲשֶׁר הַגּוֹיִם כָּכָל לְבָבָךְ אֵל וְהַשְׁבַּת אֶת יִהְיֶה וְרִפָּא וּמִכָּל־נִפְשָׁךְ מִכָּל־לְבָבָךְ הַיּוֹם מִצּוֹךְ אֲנִכִּי אֲשֶׁר כָּכָל בְּקִלּוֹ יִהְיֶה אִם שָׁמָּה. יִהְיֶה פֶּזֶךְ אֲשֶׁר הַגּוֹיִם מִכָּל וּקְבָצָךְ וְשִׁב עָלֶיךָ, וְרַחֵם חֲטֹאתֶיךָ, יִקְחֶךָ וּמִשֵּׁם אֱלֹהֶיךָ, יִהְיֶה יִקְבָּצָךְ מִשֵּׁם הַשָּׁמַיִם, קָצָה עַד הַשָּׁמַיִם מִקְצֵה פֶּזֶךְ וַיִּרְשֶׁת אֲבוֹתֶיךָ, יִרְשׁוּ אֲשֶׁר הָאֶרֶץ אֵל מִשֵּׁם אֱלֹהֶיךָ יִהְיֶה אוֹתָךְ וַיְבִיא אֱלֹהֶיךָ. יִהְיֶה וְזָרַע לְבָב וְאֵת לְבָבָךְ אֶת יִהְיֶה וַיִּטְהַר מֵאֲבוֹתֶיךָ. וְהִרְבֵּךְ לָךְ, וְהִיטִיב אוֹתָהּ,

תחיה למען נפשך ובכל לבבך בכל אלהיך יהוה את לאהבה

ואתה רדפוך. אשר שנאיך ועל איביך על האלה הקללות את אלהיך יהוה ונתן  
היום מצוה אנכי אשר את מצותיו ועשית אלהיך, יהוה בקול ושמעת תשוב  
ובתבואת בהמתך, ובפרי בטןך, בפרי ידך, מעשה בכל אלהיך יהוה ויברכך  
אם אבתיך. על שש כאשר לטובה, עליך לשוש אלהיך יהוה ישוב כי אדמתך,  
הכתובים משפטיו ואת חקיו ואת מצותיו את לשמר אלהיך יהוה בקול תשמע  
המצוה כי נפשך. ובכל לבבך בכל אלהיך יהוה אל תשוב אם הנה, התורה בספר  
בשמים לא הוא. ממך ולא רחוקה הוא לא נפלאות היום, מצוה אנכי אשר הזאת  
ונעשנה? ושמענוה אותה, לנו ויקח השמים אל לנו יעלה מי לאמר: היא, למעלה  
וישמיענו אותה, לנו ויקח הים עבר אל לנו יעבר מי לאמר: היא, לים מעבר ולא  
אותו. לעשות ובידיך ובלבבך בפיד מאד הדבר הוא לך קרוב ונעשה? אותה

את תשמע אם הרע. ואת הטוב את המות, ואת החיים את היום לפניך נתתי הנה  
בכל ללכת אלהיך, יהוה את לאהבה היום מצוה אנכי אשר אלהיך יהוה מצוות  
בכל אלהיך יהוה וברכך ורבייתם, וחייתם משפטיו, ואת חקיו את ולשמר דרכיו  
והשתחווית ונדחת תשמע ולא לבבך יסוב ואם לרשתה. שמה בא אתה אשר הארץ  
ימים תאריכו ולא תאבדון, השמד כי היום, לך אני מגיד ועבדתם אחרים לאלהים  
אתה. לרשת שמה הירדן את עברים אתם אשר הארץ על

הברכה לפניך, נתתי והמות החיים ואת הארץ, את השמים היום בכס העידתי  
לשמע אלהיך, את יהוה לאהב וזרעך, אתה תחיה למען בחיים ובחרת והקללה,  
יהוה נשבע אשר על האדמה לשבת ימך, וארץ חייך הוא כי ולדבקה בו, בקולו  
להם. לתת וליעקב, וליצחק לאברהם לאבתיך,

## לא

מאז בן אליהם, ויאמר ישראל בני כל אל האלה הדברים כל את לדבר משה ויכל  
תעבר לא אלי, אמר ויהוה ולבוא, לצאת עוד אוכל לא היום, אנכי שנה ועשרים  
מפניך, האלה את הגוים ישמיד הוא לפניך, ההלך אלהיך יהוה הנה. הירדן את



לָהֶם אֱלֹהִידִּי יְהוָה וַיַּעֲשֶׂה יְהוָה. דָּבָר כַּאֲשֶׁר לִפְנֵיךָ, הִהֲלַךְ וַיהוֹשֻׁעַ אוֹתָם, וַיִּרְשֶׁת וַיִּלְאַרְצֵם, הִיִּרְדּוּ, בַּעֲבֹר הָיוּ אֲשֶׁר הָאֲמָרִי מִלְכֵי שָׁנִי וּלְעוֹג, לְסִיחֹון עָשָׂה כַּאֲשֶׁר אֲתָכֶם. צוִיתִי כַּאֲשֶׁר לָהֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם, אוֹתָם נָתַן וְאֲדֹנִי אוֹתָם. הַחֲרִים כַּאֲשֶׁר לִפְנֵיךָ הִהֲלַךְ אֱלֹהִידִּי יְהוָה כִּי מִפְּנֵיהֶם, תַּעֲרֹץ וְאֵל תַּחַת וְאֵל תִּירָא אֵל וְאֶמֶץ, חֹזֶק יִשְׂרָאֵל: כָּל לִפְנֵי אֵלָיו וַיֹּאמֶר לַיהוֹשֻׁעַ מֹשֶׁה וַיִּקְרָא יַעֲזֹבֶךָ. וְלֹא יִרְפָּךָ לֹא עִמָּכֶם, לְאֲבוֹתֵיהֶם יְהוָה נִשְׁבַּע אֲשֶׁר הָאָרֶץ אֵל הַזֶּה הָעַם לִפְנֵי תְבוּאָה אֲתָה כִּי וְאֶמֶץ, חֹזֶק אֵל יַעֲזֹבֶךָ, וְלֹא יִרְפָּךָ לֹא אוֹתָךְ הַמְּלִיחָה וְאֲדֹנִי אוֹתָם. תִּנְחִילֶנָּה וְאֲתָה לָהֶם, לְתַת תַּחַת. וְאֵל תִּירָא

אֶת הַנְּשָׂאִים לְוִי בְנֵי לִכְהֹנִים וַיִּתְּנֵהוּ סֹפֶר, עַל הַזֹּאת הַתּוֹרָה דְּבָרֶי אֶת מֹשֶׁה וַיִּכְתֹּב יִשְׂרָאֵל בְּנֵי זִקְנֵי וְאֵל יְהוָה, בְּרִית אֲרוֹן

בְּחַג הַשְּׁמִטָּה, שְׁנַת בַּעַת שְׁנַיִם, שִׁבְעַת אַחֲרֵי לֵאמֹר: הַהוּא בְּיוֹם אוֹתָם מֹשֶׁה וַיְצוּ יִבְחַר אֲשֶׁר בַּמָּקוֹם אֱלֹהֵיכֶם, יְהוָה לִפְנֵי לְהִרְאוֹת יִשְׂרָאֵל כָּל בְּהַתְּלוֹת הַסְּכוֹת אֶת הָעַם, אֶת הַקֹּהֵל בְּאֻנִּיָּהֶם. יִשְׂרָאֵל כָּל לִפְנֵי הַזֹּאת הַתּוֹרָה אֶת תִּקְרָאוּ יְהוָה, יִלְמְדוּ וְלִמְעַן יִשְׁמְעוּ לְמַעַן בִּשְׁעָרֶיךָ, אֲשֶׁר הִגֵּר וְאֶת הַטָּף וְאֶת הַנָּשִׁים וְאֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר וּבְנֵיהֶם הַזֹּאת. הַתּוֹרָה דְּבָרֶי כָּל אֶת לַעֲשׂוֹת וְשִׁמְרוּ אֱלֹהֵיכֶם, יְהוָה אֶת לִירְאָה חַיִּים הֵם אֲשֶׁר כָּל־יְמֵיהֶם אֱלֹהִידִּי אֶת־יְהוָה לִירְאָה וַיִּלְמְדוּ יִשְׁמְעוּ יָדְעוּ לֹא אֲתָה. לְרִשֶׁת שְׁמָה אֶת־הִיִּרְדּוּ עֲבָרִים אֲתָם אֲשֶׁר עַל־הָאֲדָמָה

אֶהֱל פֶּתַח אֲצֵל וַעֲמְדוּ לַיהוֹשֻׁעַ קָרָא מוֹתָךְ, יְמֵי קָרְבוּ הִנֵּה אֶל־מֹשֶׁה: יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶהֱל פֶּתַח אֲצֵל וַעֲמְדוּ הָעֵדוּת, אֶל־אֶהֱל וַיְהוֹשֻׁעַ מֹשֶׁה וַיִּלָּךְ וַאֲצֻנּוּ. הָעֵדוּת אֲצֵל הָעֵנָן עָמֹד וַעֲמֹד הָעֵדוּת, אֶהֱל פֶּתַח אֲצֵל וַעֲמֹד בְּעֵנָן יְהוָה וַיִּרְדּוּ הָעֵדוּת. וְזֶנָּה הַזֶּה הָעַם וְקָם עִם־אֲבֹתֶיךָ שָׁכַב הַנֶּדֶךְ אֶל־מֹשֶׁה יְהוָה וַיֹּאמֶר הָעֵדוּת. אֶהֱל פֶּתַח אֲתוּ בְּרִיתִי אֲשֶׁר אֶת־בְּרִיתִי וְהִפֵּר וַעֲזַבְנִי שְׁמָה בָּא אֲשֶׁר־הוּא הָאָרֶץ נִכְרַ אֱלֹהֵי אַחֲרֵי לְמַאֲכָל, וְהָיָה מֵהֶם, אֶת־פְּנֵי וְאֶסְתִּיר וְאֶעֱזֹבָם, הַהוּא, בְּיוֹם עָלִיהֶם בְּחִמָּה וְאֶכְעַס מִצְאוֹנִי בְּקִרְבִּי, אֱלֹהֵי יְהוָה אֵין כִּי הַהוּא: בְּיוֹם וַאֲמַר וְצָרוֹת, רַבּוֹת רָעוֹת וּמִצָּאָהוּ אֲשֶׁר כָּל־הָרָעוֹת בְּגִלְלָה הַהוּא, בְּיוֹם מֵהֶם אֶת־פְּנֵי אֶסְתִּיר הַסֵּתֵר וְאֵנִי הָאֵלֶּה. הָרָעוֹת זָרִים. אֶל־אֱלֹהִים פָּנוּ כִּי עָשׂוּ,

בְּפִיָּהֶם, וְשִׁמּוּהָ יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי אֶת אוֹתָהּ וְלִמְדוּ הַזֹּאת הַשִּׁירָה דְּבָרֶי אֶת כְּתָבוֹ וְעֵתָהּ

הטובה הארץ אל אותם אביא כי ישראל בבני לעדה הזאת השירה לי תהיה למען  
ושמנו, וישבעו ויאכלו ודבש, חלב זבת ארץ להם, לתת לאבותיהם נשבעתי אשר  
השירה ותוחלף בריתי. את והפרו והכעיסוני ועבדום, אחרים אלהים אל ופנו  
רשעתם את יודע אני כי זרעם, ומפי מפיהם תשכח לא כי לעדה, לפנייהם הזאת  
נשבעתי אשר הטובה הארץ אל אותם הביאי לפני היום, עושים הם אשר  
לאבותיהם.

ויצו ישראל. בני את אתה וילמד ההוא, ביום הזאת השירה את משה ויכתב  
נשבע אשר אל-הארץ ישראל את-בני תביא אתה כי ואמץ, חזק ויאמר את-יהושע  
עמך. יהיה והוא יהיה, להם

את ויצו תמם עד על-ספר הזאת התורה כל-דברי את לכתב משה כלה כאשר ויהי  
ושמרתם הנה התורה ספר את לקחתם לאמר יהיה ברית ארון את הנשאים הלויים  
מריך את יודע אני כי בכם. לעדות שם והיה אלהיכם, יהיה ברית ארון מצד אותו  
לא ואידך האלהים, את המרייתם היום עמכם חי בעודי עוד כי הקשה, ערפך ואת  
ואת-שפטיכם ואת-זקניכם שבטיכם את-שרי אלי הקהילו מותי? אחרי  
בם ואעידה האלה כל-הדברים את באונייהם אדברה למען ואת-שטריכם  
אשר הדרך מן ותסורו תעולו בעול מותי אחרי כי ידעתי ואת-הארץ: את-השמים  
יהיה בעיני הרע תעשו כי הימים, באחרית הרעות אתכם ותקראנה אתכם, צויתי  
ידיכם במעשי להכעיסו

תמם. עד הזאת השירה דברי את הקהל כל באוני משה וידבר

## לב

כטל ותרד אמרתי, כגשם יצפה פי אמרי הארץ ותשמע ואדברה, שמים הקשב  
גדל תנו קראתי, יהיה בשם כי עשב. עלי וכשעירים דשא, עלי כמטר מלתי,  
עולה, ואין נאמן, אלהים משפטים, דרכיו וכל מעשיו, אמתיים אלהים, לאלהינו:  
ליהיה האלה ומענות: עקש דור מומם בנים לו לא חטאו אדני. וקדוש צדיק  
ימות זכרו ויצדיק? ועשך קנך אביך זה הוא הלא חכם? ולא אויל עם כזה תשלמו?

לך. ויאמרו זקניך ויגדלך, אביך שאל ודור. דור שנות הבינו עולם,

לפי הגוים גבולות הקים אדם, את־בני שפזר כמו את־הגוים, העליון חלק כאשר  
האמידו ישראל. נחלתו חבל יעקב, עמו יהוה חלק והיה אלהים. מלאכי מספר  
בנשך עין. באישון ושמו ויסרו, סבבו חסר־מים, בארץ חם בצמא במדבר,  
לבדו אדוני גבו. על וישאם ויקבלם, בנפיו פרש כמה, אפרוחיו ועל קנו המכסה  
האכילים הארץ, מרומי על אותם העלה זר. אלוה עמהם היה לא אותם, הוביל  
עם צאן, וחלב בקר חמאת חלמיש. מצור ושמן מסלע דבש ינקו שדות, תבואת  
זין שתה ענב ודם חטה, כליות חלב עם ועתודים, שורים בני ואילים כבשים חלב  
האלהים את ועוב התרחב, התעבה, השמין, האהוב, ובעט ונשבע, אכל ויעקב  
ישעו. מאלהי וסר עשהו, אשר

לא־להים, ולא לשדים ובחו אותי. המרו בתועבותיהם על־זרים, אותי הכעיסו  
אלהים אבותיהם. ידעום לא אשר באו, קרובים חדשים ידעום, לא אשר אלהים  
אותך. המפרנס אלהים ושכחת עזבת, ילדך אשר

מהם את־פני אשיב ואמר ובנותיו. בניו כעס מחמת ויתעצב ויקנא, יהוה ויֵרא  
יש לא אשר בנים הוא, נהפך דור כי הזמים, באחרית להם יהיה מה ואראה  
בהם:אמונה

נבל עם על לא־עם, על אקניאם ואני בגלוליהם, הכעיסוני לא־אל, על הקניאוני הם  
יבולה, ואת ארץ תאכל תחתית, שאול עד תבער מחמתי, בערה אש כי אכעסם.  
ברעב נמסים בהם אכלה חצי ואת רעות עליהם אקבץ הרים. מוסדות תלהט  
גוררים חמת עם בהם אשלח חיות שני בלתי־רפא, וקרע־גב עופות ובאכילת  
זקן. עם יונק בתולה, עם בחור פחד; ומחדרים חרב, תשכל מחוץ על־אדמה  
יאריכו פן האיזבים, חרון אלמלא זכרם. את האנשים מן ואשביית אפיצם, אמרתי,  
כל־אלה.עשה יהוה ולא הרמה, ידנו יאמרו: פן הצרים, יתקפלו פן זמים,

הבאה. לעת אלה יקבלו להבין, חשבו לא דעת. בהם ואין הוא, עצה אבד אשר גוי  
ואדני אותם, מכר האלהים לא אם רבבות, יסיעו ושנים אלה, אחד ירדף איך  
גפנם, סדם מגפן כי סכלים. ואויבינו אלהיהם, כאלהינו לא כי אותם? הסגיר

וחמת יינם, תנינים חמת למו מרות אשכל ראש, ענב ענבם מעמרה, וזמרתם ביום באוצרותי? ונחתמו אצלי, נאספו אלה הנה הלא רפואה. לה אין פתנים כי לכם. מוכן ונוכח להם, אבדן יום קרוב כי רגלם, תכשל כאשר אשלם, נקמה בהבאה וכלים משתקים אותם ראה כי ינחם, ועל־עבדיו את־עמו, אדני ישפט זבחייהם את־חלב אשר בהם? בטחו אשר אלהיהם הם איה אדני: ויאמר ומרפאים. ראו ראו לסתרה. עליכם ויהיו לכם ויעזרו יקומו נסכיהם, את־יין ושתייתם אכלתם אשר ואין ארפא, ואני אמחץ ואחיה, אמית אני זולתי. אלהים ואין הוא, אני כי כי לעולם. אנכי חי ואמר: בימיני, ואשבע ידי, את השמים אל אשא כי מידי. יציל אשלם. ולשנאי לאויבים, דין ואשיב ידי, במשפט ותאחז את־חרבי, כברק אחד אויבים. שרי מראש ושביה, חללים מדם בשר תאכל וחרבי מדם, את־חצי אשכיר

עמו, עם גוים שמחו אלהים, מלאכי כל לו וישתחוו עמו, יחד שמים שמחו לאיבים, משפט וישיב וינקם וינקם, בניו דם כי אלהים, בני כל בו ויתחזקו עמו. אדמת את יהוה ויטהר וישיב, ולשנאים

ויבא ישראל, בני את אותה וילמד ההוא, ביום הזאת השירה את משה ויכתב משה ויכל נון. בן ויהושע הוא העם, באזני הזאת התורה דברי כל את וידבר משה אנכי אשר האלה כל־הדברים על לב שימו אליהם, ואמר ישראל. כל אל לדבר הזאת. התורה את־כל־דברי ולעשות לשמר את־בניכם תצוו אשר היום, בכם מעיד על זמים תאריכו הזה הדבר ובגלל חייכם, הוא כי לכם, הוא ריק דבר לא כי אל־משה יהוה וידבר אותה. לרשת שמה הירדן את עברים אתם אשר האדמה וראה יריחו, מול מואב בארץ אשר נבו הר העברים, הר אל עלה לאמר: הזה ביום והאסף שמה, עלה אתה אשר בהר ומת ישראל. לבני נתן אני אשר כנען ארץ את בבני פי את מריתם כי עמו. אל ויאסף ההר, בהר אחיד אהרן מת כאשר עמד, אל בני בתוך אותי קדשתם לא אשר על צן, במדבר קדש מריבת מי על ישראל תבוא. לא ושמה את־הארץ, תראה מנגד ישראל.

## לג

ואמר, מותו: לפני ישראל את־בני האלהים איש משה ברך אשר הברכה וזאת מימינו קדש, מרבבות ואתה פארן, מהר והופיע לנו, משעיר וזרח בא, מסיני יהוה

וקבל הם, תחתיד ואלה ידיך, תחת המקדשים וכל עמו, על וחמל למו. דת אש שולט, באהוב ויהיה יעקב. לקהלות נחלה משה, לנו צוה אשר תורה מדבריו רב ויהי ימת, ואל ראובן יחי ישראל. שבטי עם יחד עמים שולטי נאספו באשר במספר.

ועזר לו, תריבנה ידיו תבוא. עמו ואל יהודה, קול יהוה שמע ליהודה: וזאת תהיה מאיביו

אתו נסו אשר החסיד, לאיש אמתו ואת הברורים סימניו את ללוי תנו אמר: וללוי לא אחיו ואת ראיתך, לא ולאם לאב האומר מריבה מי על אתו חרפו בנסיון, ליעקב את משפטך יגידו נצר. בריתך ואת אמריך שמר התכחש, בניו ואת הכיר, כחו, את אדני, ברך, על מזבחך. תמיד באפך קטרת ישימו לישראל, ואת תורתך יקומו. לא אותו והשונאים עליו, הקמים אויבים מתנים רצץ קבל, ידיו מעשי ואת כתפיו ובין הימים כל עליו מצל והאלהים לבטח ישכן יהוה ידיד אמר ולבנימן שכן

מתחת. מעינות ומתהומות ומטל, שמים מעתות ארצו, יהוה מברכת אמר, וליוסף ההרים מראש החדשים וממולדות השמש, ותקופות התבואות עונת ולפי המקבלים והדברים המלאה, הארץ שעת ולפי הנצחיות הגבעות ומראש התחלה, קרני פיו, שור בכור מאחיו. המכבד קדקדו ועל יוסף, ראש על יבאו בסנה לנראה אלפי ואלה אפרים, רבבות אלה ארץ, אפסי עד יחדו, ינגח עמים בהם קרניו, ראם ישמידו, גוים באהליו. ויששכר בצאתך, זבולון שמח אמר: ולזבולון מנשה. יושבים. חוף וסחורות אותך, יינק ים עשר כי צדק, זבח שם ותזבחו שם, ותקראו

שם כי ראשיתו, וירא ושר. זרוע שבר שכן, כאריה גד, מרחיב ברוך אמר: ולגד עם ומשפטו עשה, יהוה צדקת עמים, ראשי עם יחד הנאספים שרים ארץ חלקה ישראל.

וימלא רצון, שבע נפתלי אמר: ולנפתלי מנהבשן. ויזנק אריה, גור דן אמר: ולדן רצוי ויהיה אשר, מבנים ברוך אמר, ולאשר יירש. ודרום ים יהוה, מאת ברכה כחך. וכימך נעלך, ונחשת ברזל רגלו. את בשמן יטבל לאחיו,

אלהים אותך וכסה הרקיע. והאדיר עזרך השמים על הרוכב האהוב, באלהי אין אבדת. לאמר: האויב את מפניך ויגרש הנצחיות, זרועותיו כח ותחת בראשיתו, מעננים לך והשמים ותירוש, דגן על יעקב, ארץ על לבדו בוטח ישראל וישכן תפארתך, והחרב עזרך, יגן ביהודה? נושע עם כמוך מי ישראל, אשריך בטל. תדרך צוארם על ואתה אויביך, לך ויכחשו

## לד

ויראהו ירחו פני על אשר הפסגה ראש על נבו הר על מואב מערבות משה ויעל אפרים כל-ארץ ואת נפתלי כל-ארץ ואת דן עד הגלעד את הארץ כל את יהודה עיר יריחו ואת-סביבות ואת-המדבר האחרון הים עד יהודה כל-ארץ ואת ומנשה לאברהם נשבעתי אשר הארץ זאת אל-משה יהוה ויאמר צער: עד התמרים תבואלא ושמה לעיניך והראיתיה אתננה לזרעכם לאמר וליעקב וליצחק

פעור לבית קרוב בגי אותו ויקברו יהוה. על-פי מואב בארץ יהוה עבד משה וימת במותו, שנה ועשרים בן-מאה היה ומשה הזה: היום עד את-קבורתו איש ראה ולא לחהנס ולא עינו כהתה לא

ויתמו יום, שלשים ליריחו על-הירדן מואב בערבות את-משה ישראל בגי ויכבו עליו, את-ידיו משה שם כי בינה, רוח נמלא בן-נח ויהושע משה. אבל בכי ימי את-משה. יהוה צנה כאשר ויעשו ישראל, בגי אליו וישמעו

בכל פנים אל פנים אתו יהוה ידע אשר כמשה, בישראל נביא עוד קם ולא ולמשרתיו לפרעה מצרים בארץ לעשותם יהוה שלחו אשר והמופתים האותות ישראל. כל לעיני משה עשה אשר החזקה היד ואת הגדלות הנפלאות ארצו ולכל

# יוֹחַנָּן אֶבְרָתָא

## א

וַיְדִינוּ הַתְּבוּנוֹנוֹ אֲשֶׁר בְּעֵינֵינוּ, רְאִינוּ אֲשֶׁר שְׁמַעְנוּ, אֲשֶׁר מֵרָאשִׁית, הִזָּה אֲשֶׁר  
הַחַיִּים אֶת לָכֶם וּמַגִּידִים וּמַעֲדִידִים וְרִאִינוּ נִגְלוֹ, וְהַחַיִּים הַחַיִּים, דְּבַר עַל מַשְׁשׁוֹ,  
אֲנַחְנוּ מַגִּידִים שְׁמַעְנוּ וְאֲשֶׁר רְאִינוּ אֲשֶׁר אֵלֵינוּ. וְנִגְלוֹ הָאֵב אֶצֶל הָיוּ אֲשֶׁר הַנְּצַחִיִּים,  
וְעַם הָאֵב עִם הִיא שְׁלָנוּ וְהַשְׁתַּפּוֹת עִמָּנוּ, שְׁתַּפּוֹת לָכֶם תִּהְיֶה אִתָּם גַּם לְמַעַן לָכֶם,  
מִלְּאָה. תִּהְיֶה שְׁשֻׁמְחֵתָנוּ לְמַעַן לָכֶם, כּוֹתְבִים אֲנַחְנוּ וְאֵלֶּה הַמְּשִׁיחַ. יִשׁוּעַ בְּנוֹ

הוּא אוֹר הָאֱלֹהִים כִּי לָכֶם, אֲנַחְנוּ וּמַגִּידִים מִמָּנוּ שְׁמַעְנוּ אֲשֶׁר הַבְּשׁוּרָה הִיא וְזֹאת  
וְלֹא נִשְׁקַר נִתְּהִלָּךְ, וּבַחֲשׂוֹךְ עִמּוֹ שְׁתַּפּוֹת לָנוּ יֵשׁ כִּי נֹאמַר אִם כָּלֵל. בּוֹ אֵין וְחֲשׂוֹךְ  
זֶה, עִם זֶה שְׁתַּפּוֹת לָנוּ יֵשׁ בְּאוֹר, הוּא כְּאֲשֶׁר בְּאוֹר, נִתְּהִלָּךְ אִם אֶת־הָאֱמֶת, נַעֲשֶׂה  
אֲנַחְנוּ חֲטָא, לָנוּ אֵין כִּי נֹאמַר אִם חֲטָא. מִכָּל אוֹתָנוּ מְטַהֵר בְּנוֹ הַמְּשִׁיחַ יִשׁוּעַ וְדָם  
וְצִדִּיק הוּא נֶאֱמָן חֲטָאֵינוּ, אֶת נוֹדָה אִם בְּנוֹ. אֵינְנָה וְהָאֱמֶת אֶת־עֲצָמָנוּ מִתְּעִים  
עוֹשִׂים חֲטָאֵנוּ, לֹא כִי נֹאמַר אִם עוֹל. מִכָּל אוֹתָנוּ וּלְטַהֵר חֲטָאֵינוּ אֶת לָנוּ לְסִלּוֹחַ  
בְּנוֹ. אֵינְנוּ וּדְבָרוֹ לְכוֹזֵב, אוֹתוֹ

## ב

אֶצֶל לָנוּ יֵשׁ סִגְנוֹר יְחֻטָּא, מִיִּשְׁהוּ וְאִם תְּחֻטָּאוּ, שְׁלֵא כְּדִי לָכֶם כּוֹתֵב אֲנִי אֵלֶּה יְלָדִי,  
גַּם אֵלֶּה בְּלִבְדִּי, שְׁלָנוּ עַל וְלֹא חֲטָאֵינוּ, עַל כִּפְרָה וְהוּא הַצִּדִּיק, הַמְּשִׁיחַ יִשׁוּעַ הָאֵב,

האומר, את־מצותיו. נשמר אם ידענוהו, כי יודעים אנו ובזה כלו. העולם כל על את שישמר מי האמת. אין ובזה הוא, שקרן שומר, אינו ואת־מצותיו אותו, ידעתי האומר בתוכו. אנו כי יודעים אנו בזה האלהים. אהבת השלמה בזה באמת דברו, ללכת. הוא גם כך הלך, שהוא כֹּאשֶׁר חֵיב, בו לשבות

לכם היתה אשר ישנה מצוה אלא לכם, כותב אני חדשה מצוה לא אחים, לכם כותב אני שוב מראשית. שמעתם אשר הדבר היא הישנה המצוה מראשית. זורח. כבר האמתי והאור עובר החשך כי ובכם, בו אמת היא אשר חדשה, מצוה אחיו את האהב עכשו. עד הוא בחשכה אחיו, את ושונא באור שהוא האומר ואינו מתהלך, ובחשך הוא בחשך את־אחיו והשונא מכשול. בו ואין באור, נשאר את־עיניו. עור החשך כי הולך, הוא אנה יודע

אבות, לכם, כותב אני שמו. בגלל החטאים לכם נסלחו כי ילדים, לכם, אני כותב הרשע. את נצחתם כי בחורים, לכם, כותב אני שמראשית. זה את ידעתם כי המן את ידעתם כי אבות, לכם, כתבתי האב. את ידעתם כי ילדים, לכם, כתבתי ונצחתם בכם שוכן האלהים ודבר אתם חזקים כי בחורים, לכם, כתבתי הראשית. הרע את

אין העולם, את אוהב מישהו אם שבעולם. הדברים את ולא העולם את תאהבו אל החיים, והתגאות העינים ותאות הבשר תאות בעולם, אשר כל כי בו. האב אהבת רצון את העושה אבל ותאותו, עובר והעולם היא. העולם מן אלא האב, מן איננה לעד. נשאר האלהים

ועכשיו בא, האנטי־כריסט כי שמעתם וכאשר היא, אחרונה שעה ילדים, יצאו, ממנו היא. אחרונה שעה כי יודעים אנו מכאן היו, רבים אנטי־כריסטים יתגלו למען היה כן אבל עמנו. נשארים היו ממנו, היו אלו כי ממנו; היו לא אבל את־הכל. יודעים ואתם הקדוש, מן משחה לכם יש ואתם הם. ממנו כלם לא כי אותה, יודעים שאתם מפני אלא האמת, את יודעים שאינכם מפני לכם כתבתי לא אינו ישוע כי הכופר לא אם השקרן, הוא מי האמת. מן אינו שקר כל וכי גם את־הבן המכחש כל ובבן. באב הכופר האנטי־כריסט, הוא זה המשיח? בכם ישאר אם בכם. ישאר מראשית, שמעתם אשר לכן, אתם לו: אין את־האב



אשר ההבטחה היא וזאת תשארו. ובאב בבן אתם גם מראשית, שמעתם אשר אתכם. המתעים על-אודות לכם כתבתי אלה הנצחיים. החיים לנו: הבטיח הוא ילמד שמישהו צריך לכם ואין בכם, שוכנת ממנו לקחתם אשר המשחה ואתם, ואינה היא ואמת הכל, על אתכם מלמדת עצמה שהמשחה כשם אלא אתכם, שכאשר כדי בו, שאו קטנים, ילדים ועתה, בו. תשארו אתכם למדה וכאשר שקר, כי דעו הוא, צדיק כי תדעו אם בהתגלותו. ממנו נבוש ולא בטחון לנו יהיה יגלה נולד. ממנו הצדקה את העשה כל

## ג

אינו העולם זה בגלל אלהים. של ילדים שנקרא כדי האב, לנו נתן אהבה איזו ראו לא ועדין אנחנו, אלהים ילדי עכשיו אהובים, אותו. הכיר לא כי אתכם, מכיר אותו נראה כי נהיה, לו דומים יגלה, אם כי אנחנו יודעים אבל נהיה. מה נגלה טהור. הוא כאשר את-עצמו, מטהר עליו הזאת בתקנה המחזיק וכל הוא. כאשר

כי יודעים ואתם הפשע. הוא והחטא עשה, הפשע את גם החטא את העשה כל כל חוטא, אינו בו השוכן כל בו. אין וחטא חטאינו, את לשאת כדי נגלה הוא העשה אתכם, איש יטעה אל ילדים, אותו. ידע לא וגם אותו ראה לא החוטא כי הוא, השטן מן את-החטא העשה צדיק. הוא כאשר הוא, צדיק את-הצדקה כל השטן. את-מעשי יתיר למען בן-האלהים, נגלה לזאת חוטא. השטן מראשית כי לחטא, יכול ואינו בו, נשאר זרעו כי חטא, עושה אינו מהאלהים הנולד עשה שאינו מי כל השטן. וילדי האלהים ילדי הם גלויים בזה נולד. מהאלהים אשר הבשורה היא זאת כי אחיו. את אהב שאינו מי וכן האלהים, מן אינו צדקה את ושחט הרע מן שהיה כקין לא רעהו. את איש שנאהב מראשית, שמעתם תתמהו, אל צדיקים. אחיו ומעשי רעים, היו מעשיו כי שחטו? מה ובגלל אחיו, כי החיים, אל המות מן עברנו כי יודעים אנחנו אתכם. שונא העולם אם אחי, רוצח את-אחיו השונא כל במות. נשאר האח את אוהב הלא האחים. את אוהבים את ידענו בזה בקרבו. השוכנים עולם חיי אין רוצח שלכל יודעים ואתם הוא, בעד נפשתינו את לשום חייבים ואנחנו בעדנו, נפשו את שם הוא כי האהבה, רחמיו את וסוגר צריך לו שיש אחיו את ורואה העולם חיי את לו שיש מי האחים. אלא בלשון, ולא בדבר נאהב אל ילדי, בו? נשארת האלהים אהבת איד ממנו,

אם כי לבותינו, את נשפית ולפניו אנחנו, האמת מן כי נדע ובזה ובאמת. במעשה אינו לבנו אם אהובים, את הכל. וידע מלבנו האלהים גדול כי לבנו, אותנו ירשיע את כי ממנו, נקבל נשאל אשר וכל האלהים, אל בטחון לנו יש אותנו, מרשיע שנאמין מצותו, היא וזאת עושים. אנו בעיניו הישר ואת שומרים אנו מצותיו את והשומר מצוה. נתן כאשר רעהו את איש ונאהב המשיח ישוע בנו בשם נתן אשר הרוח מן בנו, שוכן הוא כי יודעים אנו ובזה בו. והוא בו שוכן מצותיו לנו.

## ד

כי האלהים, מן הן אם הרוחות את בחנו אלא רוח, לכל תאמינו אל אהובים, אשר רוח כל האלהים: רוח את תדעו בזה העולם. אל יצאו רבים שקר נביאי מודה איננה אשר רוח וכל הוא. מהאלהים בבשר, בא המשיח שישוע מודה אשר האנטיכריסט רוח היא וזו האלהים, מן איננה בבשר, שבא המשיח בישוע ונצחתם ילדים, האלהים, מאת אתם בעולם. היא כבר ועכשו תבוא, כי שמעתם הם העולם מן לכן הם, העולם מן הם שבעולם. מאשר שבכם הוא גדול כי אותם, שומע את האלהים היודע האלהים, מן אנחנו להם. שומע והעולם מדברים, האמת את הרוח יודעים אנו מזה אותנו. שומע אינו האלהים מן שאיננו מי אותנו. התענות ואת הרוח

האלהים מן האוהב וכל היא, האלהים מן האהבה כי זה, את זה נאהב אהובים, אהבה האלהים כי את האלהים, ידע לא אהב שאיננו מי האלהים. את וידע נולד העולם אל האלהים שלח היחיד בנו את כי בנו, האלהים אהבת נגלתה בזה הוא. בכך אלא האלהים, את אהבנו שאנחנו בכך לא האהבה, היא בזה בו. שנחיה כדי אהב ככה אם אהובים, חטאינו. על לכפרה בנו את ושלח אותנו אהב שהוא איש ראה לא האלהים את זה. את זה לאהב חזבים אנחנו גם האלהים, אותנו אנו בזה בנו. משלמת ואהבתו בנו שוכן האלהים זה, את זה נאהב אם מעולם, ומעידים ראינו ואנחנו מרוחו. לנו שנתן מפני בנו, והוא בו שוכנים שאנו יודעים האלהים, בן הוא ישוע כי שיודה מי כל העולם. מושיע אתי הבן שלח האב כי יש אשר אתי האהבה והאמנו ידענו ואנחנו באלהים. והוא בו שוכן האלהים בו. והאלהים שוכן, באלהים באהבה והשוכן הוא, אהבה האלהים בנו. לאלהים

הוא כְּאִשֶּׁר כִּי הַמִּשְׁפָּט, בְּיוֹם בְּטָחוֹן לָנוּ שִׁיחֶיהָ כְּדִי עִמָּנוּ, הָאֱהָבָה הַשְּׁלֵמָה בְּזֶה מְשַׁלִּיכָה הַשְּׁלֵמָה הָאֱהָבָה אֲבָל בְּאֱהָבָה, אֵינוּ פָּחַד הֵזֶה. בְּעוֹלָם כִּד אֲנַחְנוּ גַּם כִּד, אוֹהֲבִים אֲנַחְנוּ בְּאֱהָבָה. הַשְּׁלֵם לֹא וְהַפּוֹחַד עֲנֵשׁ, בּוֹ יֵשׁ הַפּוֹחַד כִּי חוּצָה, הַפּוֹחַד אֶת הָאֱלֹהִים, אֶת אוֹהֵב אֲנִי כִי יֹאמֶר מִיִּשְׁהוּ אִם רָאִשׁוֹנָה. אוֹתָנוּ אֶהֱב הוּא כִי אוֹתוֹ, אֶת רָאָה, אֲשֶׁר אַחֲזִי אֶת אוֹהֵב שְׁאִינוּ מִי כִי הוּא. שֶׁקֶרן שׁוֹנָא, הוּא אַחֲזִי וְאֶת אֶת שְׁהאוֹהֵב מֵאֲתוֹ, לָנוּ יֵשׁ הַמְצָנָה וְזֹאת לְאֶהֱב? יָכוֹל אֵיךְ רָאָה, לֹא אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים אַחֲזִי. אֶת גַּם יֶאֱהֵב הָאֱלֹהִים

## ה

אוֹהֵב הַיּוֹלֵד אֶת הָאוֹהֵב וְכָל נוֹלָד, הָאֱלֹהִים מִן הַמִּשְׁיחַ, הוּא יִשׁוּעַ כִּי הַמֵּאֲמִין כָּל אֲנוּ כְּאִשֶּׁר הָאֱלֹהִים, יְלָדִי אֶת אוֹהֲבִים שְׁאִינוּ יוֹדְעִים אֲנוּ בְּזֶה מִמָּנוּ. הַנּוֹלָד אֶת גַּם שֶׁנִּשְׁמַר הָאֱלֹהִים, אֶהֱבֵת הִיא זֹאת כִּי מְצוּתִיו. אֶת וְשׁוֹמְרִים הָאֱלֹהִים אֶת אוֹהֲבִים הָעוֹלָם, אֶת נוֹצֵחַ הָאֱלֹהִים מֵאֵת הַנּוֹלָד כָּל כִּי כְּבִדוּת. אֵינִי וּמְצוּתִיו מְצוּתִיו, אֶת לֹא אִם הָעוֹלָם, אֶת הַמְנַצֵּחַ הוּא מִי אֲמוֹנָתָנוּ. הָעוֹלָם, אֶת שֶׁנִּצַּח הַנִּצָּחוֹן הוּא וְזֶה לֹא הַמִּשְׁיחַ, יִשׁוּעַ וְדָם, מִים דֶּרֶךְ הַבָּא הוּא זֶה בְּרֵהָאֱלֹהִים? הוּא יִשׁוּעַ כִּי הַמֵּאֲמִין כִּי הָאֲמֵת. הִיא הַרוּחַ כִּי הַמְעִידָה, הִיא וְהַרוּחַ וּבָדָם, בְּמִים אֵלָא לְבַד, בְּמִים הֵם; אֶחָד אֵלָה וְשִׁלְשֵׁת הַקְדוּשׁ, וְהַרוּחַ הַדִּבְרֵי הָאֵב, בְּשִׁמִּים: הַמְעִידִים הֵם שְׁלִשָּׁה אֶת אִם הֵם. לְאֶחָד וְשִׁלְשֵׁת וְהֵדָם, וְהַמִּים הַרוּחַ בְּאֶרֶץ. הַמְעִידִים הֵם וְשִׁלְשָׁה עֲדוּת הִיא זֹאת כִּי יוֹתֵר, גְּדוּלָה הָאֱלֹהִים עֲדוּת מִקְבָּלִים, אֲנוּ הָאֲנָשִׁים עֲדוּת מִי אֲבָל בְּתוֹכוֹ, הַעֲדוּת לוֹ יֵשׁ בְּבִרְהָאֱלֹהִים הַמֵּאֲמִין בָּנוּ. עַל הַעִיד אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים הַעִיד אֲשֶׁר בְּעֲדוּת הָאֲמִין שְׁלֹא מִפְּנֵי לְשִׁקְרוֹן, אוֹתוֹ עָשָׂה בְּאֱלֹהִים מֵאֲמִין שְׁאִינוּ הָאֵלָה וְהַחַיִּים הָאֱלֹהִים, לָנוּ נֵתָן עוֹלָם חַיִּי כִי הַעֲדוּת, הִיא וְזֹאת בָּנוּ. עַל הָאֱלֹהִים אֵין בְּרֵהָאֱלֹהִים, אֶת לוֹ שְׁאִין מִי הַחַיִּים; אֶת לוֹ יֵשׁ הַבֵּן, אֶת לוֹ שִׁישׁ מִי בְּבָנוּ הֵם הַחַיִּים. אֶת לוֹ

עוֹלָם, חַיִּי לָכֵם יֵשׁ כִּי שֶׁתְּדַעוּ כְּדִי בְּרֵהָאֱלֹהִים, בְּשֵׁם הַמֵּאֲמִינִים לָכֵם כְּתַבְתִּי אֵלָה אִם כִּי אֵלָיו, לָנוּ יֵשׁ אֲשֶׁר הַבְּטָחוֹן הִיא וְזֹאת בְּרֵהָאֱלֹהִים. בְּשֵׁם שֶׁתְּאֲמִינוּ וְכִדִּי אוֹתָנוּ שׁוֹמֵעַ הוּא כִי אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים וְאִם אוֹתָנוּ. שׁוֹמֵעַ הוּא רְצוֹנוֹ, לְפִי דְבַר נִשְׁאָל אִם מֵאֲתוֹ. שְׁאֲלָנוּ אֲשֶׁר הַבְּקָשׁוֹת אֶת לָנוּ יֵשׁ כִּי אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים נִשְׁאָל, אֲשֶׁר בְּכָל לַחֲוָטָאִים חַיִּים, לוֹ וְיִתֵּן יִשְׁאָל, מוֹת, אֵל שְׁאִינוּ חֲטָא חוּטָא אַחֲזִי אֶת יִרְאָה מִיִּשְׁהוּ

היא עולה כל שישאל. אומר אני זאת על לא מות, אל חטא יש מות. אל שלא  
אלא חוטא, אינו מהאלהים הנולד כל כי יודעים אנו למות. שאינו חטא ויש חטא,  
מאת כי אנחנו יודעים בו. נוגע אינו והרשע עצמו, על שומר מהאלהים הנולד  
ונתן בא בן־האלהים כי אנחנו יודעים ברשע. שוכב כלו והעולם אנחנו, האלהים  
הוא זה המשיח. ישוע בבנו באמת, ואנחנו האמת, את שנדע כדי בינה לנו  
עולם. וחי האמת האלהים

אמן. הגלולים, מן עצמכם את שמרו ילדים,

# יהושע

## א

משה לאמר: משה משרת ב'ינון אליהושע יהוה אמר משה, מות אחרי ויהי אני אשר הארץ אל הזה, העם וכל אתה הירדן, את עבר קום, ועתה מת. משרתי דברתי כאשר אתנונו, לכם בכ'רגליכם, תדרכו אשר כל המקום להם. נתן האחרון הים ועד פרת, נהר הגדול הנהר עד והאנטילבנון, המדבר אלימשה. וכאשר חייד, ימי כל לפניך איש יתיצב לא גבולותיכם. יהיו השמש, ממבוא תחלק אתה כי ואמץ, חזק אעזבך. ולא אעזבך ולא עמד, אהיה בן משה עם הייתי לשמר והתחזק, אז חזק להם: לתת לאבותיכם נשבעתי אשר אתהארץ הזה לעם בכל תשכיל למען ושמאול, זמין מהם תסור ולא עבדי, משה צוף כאשר ולעשות למען ולילה, יומם בו והגית מפיד, הזה התורה ספר ימוש ולא תעשה. אשר הנה תשכיל. ואז אתדרכיך, תשכיל ואז תצליח אז הכתוב, ככל לעשות תשמר ויצו תלך אשר בכל אלהיך יהוה עמד כי תירא, ואל תערץ אל ואמץ, חזק צויתיד, לאמור: העם את וצוו העם של המחנה תוך אל בואו לאמר העם סופרי את יהושע להיכנס כדי הזה הירדן את עוברים אתם ימים שלושה בעוד כי צדה, לכם הכינו לכם.נותן אלוהיכם יהוה אשר הארץ את ולרשת

צוה אשר אתהדבר זכרו יהושע אמר מנשה שבט ואליחצי ואליגד ואליראובן אתהארץ לכם ונתן אתכם הניח אלהיכם יהוה לאמר: יהוה עבד משה אתכם חלוצים תעברו ואתם לכם, נתן אשר בארץ ישבו ומקניכם וטפכם נשיכם הזאת. אתאחיכם אלהינו יהוה יניח אשר עד להם. ועזרתם חיל, גבור כל אחיכם, לפני

איש ושבֹתָם לָהֶם, נָתַן אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֲשֶׁר אֶת־הָאָרֶץ גִּם־הֵם וַיִּירָשׁוּ כְּמוֹכֶם, וַיֹּאמְרוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲנוּ הַשֹּׁמֵשׁ. מִזֶּרַח הַיַּרְדֵּן בְּעֶבֶר מִשָּׁה לָכֶם נָתַן אֲשֶׁר לִנְחֻלְתּוֹ לַמִּשָּׁה, שִׁמְעֵנוּ אֲשֶׁר כָּכָל גִּלְדָּה תִשְׁלַחְנוּ אֲשֶׁר כָּל־מְקוֹם וְאֵל נַעֲשֶׂה תִצְוֵנוּ אֲשֶׁר כָּל יִמְרָה אֲשֶׁר וְהָאִישׁ מִשָּׁה. עַם הִזֶּה כְּאֲשֶׁר עִמָּךְ, אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יְהִי רַק לָךְ, נִשְׁמַע וְנִמְצָחֶזֶק רַק יוֹמָת, תִּצְוֵנוּ אֲשֶׁר כָּכָל אֶת־דְּבָרֶיךָ יִשְׁמַע לֹא וְאֲשֶׁר אֶת־פִּיךָ

## ב

אֶת־הָאָרֶץ וְרָאוּ עָלוּ לֵאמֹר, לָרְגֵל נַעֲרִים שְׁנַיִם מִן־הַשָּׂטִיִּים בְּיָנוּ וַיְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁלַח שְׂמָה אֲשֶׁר זֹנָה אִשָּׁה אֶל־בֵּית וַיָּבֹאוּ יְרִיחוֹ, וַיָּבֹאוּ הַנַּעֲרִים שְׁנֵי וַיִּלְכוּ וְאֶת־יְרִיחוֹ. שֵׁם. וַיִּלְּנוּ רַחֲב,

וַיִּשְׁלַח הָאָרֶץ אֶת לָרְגֵל יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי אֲנָשִׁים הֵנָּה נִכְנָסוּ לֵאמֹר: יְרִיחוֹ לְמֶלֶךְ וַיִּדְבֹּר כִּי הִלִּילָה בֵּיתָךְ אֵל הַבָּאִים הָאֲנָשִׁים אֶת הוֹצִיָּא לֵאמֹר רַחֲב אֵל וַיֹּאמֶר יְרִיחוֹ מֶלֶךְ לָהֶם וְאָמְרָה אוֹתָם, הַחֲבִיִּיָּה הָאֲנָשִׁים, שְׁנֵי אֶת לִקְחָה וְהָאִשָּׁה בָּאוּ הָאָרֶץ אֶת לָרְגֵל לֵאן יוֹדַע אֵינֶנִּי יָצָאוּ, וְהָאֲנָשִׁים בַּחֲשֹׁךְ, נִסְגְּרוּ וְכִשְׁהַשְׁעָר הָאֲנָשִׁים. אֵלֵי בָאוּ לֵאמֹר: וַתַּחֲבִּיֵּאֵם הִגָּעַל אוֹתָם הָעֵלְתָה וְהִיא אוֹתָם. תִּשְׁיָגוּ אִם אַחֲרֵיהֶם, רִדְפוּ הִלְכוּ. הַמַּעֲבֹרוֹת, אֵל הַיַּרְדֵּן דֶּרֶךְ אַחֲרֵיהֶם רִדְפוּ וְהָאֲנָשִׁים הִגָּעַל עַל הָעֲרוּכִים הָעֵץ בַּפֶּשֶׁתִּי נִסְגְּרוּ. וְהַשְׁעָר

הִגָּעַל אֵל אֱלֹהֵיהֶם עָלְתָה וְהִיא שָׁכְבוּ, טָרָם וְהֵם אַחֲרֵיהֶם, הַרֹדְפִים יָצָאוּ כְּאֲשֶׁר וַיְהִי כִּי שִׁמְעֵנוּ עָלֵינוּ פָּחַדְכֶם נָפַל כִּי אֶת־הָאָרֶץ לָכֶם יְהוָה נָתַן כִּי יָדַעְתִּי אֱלֹהֵם וַתֹּאמֶר וְאֲשֶׁר מִצְרַיִם, מֵאָרֶץ יָצֵאתֶם כְּאֲשֶׁר מִפְּנִיכֶם הָאֲדָם הֵיטָב אֶת הָאֱלֹהִים יְהוָה הוֹבִישׁ הַחֲרָמָתָם אֲשֶׁר וּלְעוֹג, לְסִיחֹן הַיַּרְדֵּן, בְּעֶבֶר הָיוּ אֲשֶׁר הָאֲמָרִי מֶלְכִי לְשָׁנִי עָשָׂה כִּי מִפְּנִיכֶם, מִמֶּנּוּ בָאִישׁ רוּחַ עוֹד נִשְׁאַרָה וְלֹא בְּלִבָּנוּ, נִשְׁתַּוְּמָנוּ וְכִשְׁשִׁמְעֵנוּ אִתָּם. לִי הִשְׁבָּעוּ וְעַתָּה מִתַּחַת הָאָרֶץ וְעַל מִמַּעַל בְּשָׁמַיִם אֱלֹהִים הוּא אֱלֹהֵיכֶם יְהוָה אָבִי בֵּית עִם חֶסֶד אִתָּם גַּם וְעֲשִׂיתֶם חֶסֶד, לָכֶם עָשָׂה אֲנִי כִּי הָאֱלֹהִים, בֵּיהוָה לָהֶם, אֲשֶׁר כָּל וְאֶת בֵּיתִי כָל וְאֶת אַחִי וְאֶת אִמִּי אֶת אָבִי, בֵּית אֶת וְהַחֲיִיתֶם מִמָּוֶת. נִפְשִׁי אֶת וְהִצַּלְתֶּם

לָכֶם יְהוָה יִתֵּן כַּאֲשֶׁר אָמַרָה וְהָיָא לְמוֹת תַּחֲתֵיכֶם נַפְשֵׁנוּ הָאֲנָשִׁים לָהּ וַיֹּאמְרוּ  
אֵל לָכוּ לָהֶם וַיֹּאמֶר הַחֲלוֹן. דֶּרֶךְ אוֹתָם וְהוֹרִידָה וְאָמַת חֶסֶד עָמִי תַעֲשׂוּ אֶת־הָעִיר  
הַרוֹדְפִים שׁוֹב עַד יָמִים שְׁלֹשֶׁת שָׁם וְהִסְתַּתְּרֶתֶם הַרוֹדְפִים בָּכֶם יַפְגֹּשׁוּ פֶּן הָהָרִים  
לְדֶרֶכְכֶם תִּלְכוּ כֹךְ וְאַחֵר מֵאַחֲרֵיכֶם

אֵל נִכְנָסִים אֲנַחְנוּ הִנֵּה הַזֹּאת. מִשְׁבּוּעַתְךָ אֲנַחְנוּ נִקְיִים הָאֲנָשִׁים: אֵלֶיהָ וַיֹּאמְרוּ  
הַזֹּרֶדֶת אֲשֶׁר הַחֲלוֹן אֵל תּוֹרִידֵי הִזָּה הַשְּׁנִי הַחוּט אֶת הָאוֹת, אֶת וְתִשְׁמִי הָעִיר, חֶלֶק  
אֵל אֵלֶיךָ תֹאסֹפִי אֲבִיךָ בֵּית כָּל וְאֶת אַחֲיֶךָ וְאֶת אִמְךָ וְאֶת אֲבִיךָ וְאֶת דֶּרְכּוֹ, אוֹתָנוּ  
נִקְיִים וְאֲנַחְנוּ יְהִיָּה, לַעֲצָמוֹ אֲשֶׁם חוּצָה, בֵּיתְךָ דִּלֵּת אֶת יֵצֵא אֲשֶׁר כָּל וְיִהְיֶה בֵּיתְךָ.  
מִיִּשְׁהוּ וְאִם נִהְיָה. אֲשֶׁמִּים אֲנַחְנוּ בְּבֵיתְךָ, אַתָּה יְהִי אֲשֶׁר וְכָל הַזֹּאת. מִשְׁבּוּעַתְךָ  
לָהֶם וַיֹּאמֶר זֹאת. מִשְׁבּוּעַתְךָ נִקְיִים נִהְיָה אֵלֶּה, דְּבָרֵינוּ אֶת יִגְלָה אוֹ עוֹל לָנוּ יַעֲשֶׂה  
יָמִים, שְׁלֹשֶׁת שָׁם וַיִּשְׁאָרוּ הָהָר, אֵל וַיִּבְאוּ וַיִּלְכוּ וַיִּשְׁלַחֵם יְהִי כֵן כְּדַבְּרָכֶם  
מִצָּאוּ וְלֹא הִדְרָכִים, בְּכָל חֲפָשׁוֹ וְהַרוֹדְפִים

אֶת לוֹ וַיִּסְפְּרוּ בְּנֵי־נֹחַ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲבְרוּ מִן־הָהָר וַיֵּרְדּוּ הַנְּעָרִים שְׁנֵי וַיִּשׁוּבוּ  
כָּל נִמְגּוֹ וְגַם בְּיָדָנוּ, הָאֶרֶץ כָּל אֶת יְהוָה נָתַן כִּי יְהוֹשֻׁעַ אֵל וַיֹּאמְרוּ אוֹתָם: כָּל־הַקְּרוֹת  
מִפְּנֵינוּ. הִהִיא הָאֶרֶץ יוֹשְׁבֵי

## ג

וְיִהִי עֲבָרָם לִפְנֵי שָׁם וַיִּלְכּוּ הַיָּרְדֵּן עַד וַיִּבְאוּ הַשְּׁטִיִּים מִן וַיִּסַּע בִּבְקָר יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁכֵּם  
כַּאֲשֶׁר לֹאמַר: הָעָם אֶת וַיִּצְווּ הַמַּחֲנֶה. דֶּרֶךְ הַסּוּפְרִים עָבְרוּ יָמִים, שְׁלֹשֶׁת אַחֲרֵי  
תִּסְעוּ אוֹתוֹ, נִשְׁאִים הַלּוֹיִם וְאֶת כְּהֲנֵינוּ וְאֶת אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה בְּרִית אַרְוֹן אֶת תִּרְאוֹ  
אִמָּה אֶלְפִּים כְּמוֹ וּבִינָה, בִּינֵיכֶם יְהִיָּה רַחוּק אֲבָל אַחֲרָיו. וְתִלְכוּ מִמִּקְמַתֵּיכֶם  
הַלִּכְתֶּם לֹא כִי בָהּ, תִּלְכוּ אֲשֶׁר הַדֶּרֶךְ אֶת תִּדְעוּ לְמַעַן אֵלֶיהָ, תִּקְרְבוּ לֹא תַעֲמְדוּ.  
וּמִשְׁלָשׁוֹם. מִתְמוֹל הַזֹּאת בְּדֶרֶךְ

וַיֹּאמֶר נִפְלְאוֹת. בָּכֶם יְהוָה יַעֲשֶׂה מִחֵר כִּי לְמַחֵר, הַתִּקְדְּשׁוּ אֶל־הָעָם: יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר  
אֶת הַכְּהֲנִים וַיִּשְׁאוּ הָעָם. לִפְנֵי וְלָכוּ יְהוָה בְּרִית אַרְוֹן אֶת שְׁאוֹ הַכְּהֲנִים: אֵל יְהוֹשֻׁעַ  
לְרוֹמֵם אַחֲלֵה הִזָּה בְּיוֹם יְהוֹשֻׁעַ: אֵל יְהוָה וַיֹּאמֶר הָעָם. לִפְנֵי וְלָכוּ יְהוָה בְּרִית אַרְוֹן

עמך. גם אהיה כן משה, עם הייתי כאשר כי ידעו למען ישראל, בני כל לפני אותך מי קצה אל תבאו כאשר לאמר: הברית ארון את הנשאים הכהנים את צוה ועתה תעמדו בירדן הירדן,

תדעו בזאת אליהנו. יהוה את דבר ושמעו הנה הגישו ישראל: לבני יהושע ויאמר הפרזי ואת החתי ואת הכנעני את מפניכם ישמיד והשמיד בקרבכם, חי אלהים כי הארץ כל אדון ברית ארון הנה היבوسی. ואת הגרגשי ואת האמרי ואת החוי ואת שבט. מכל אחד ישראל, מבני אנשים עשר שנים לכם בחרו את הירדן. עובר במי הארץ כל יהוה ברית ארון את הנשאים הכהנים רגלי ינוחו כאשר והיה, יעמדו. הירדים והמים יברתו, הירדן מי הירדן,

לפני יהוה ברית ארון את נשאים והכהנים הירדן, את לעבר העם ויסע ורגלי הירדן, אל נכנסים היו הברית ארון את הנשאים שהכהנים וכמו העם. מלא היה והירדן הירדן, מימי בקצה נטבלו יהוה ברית ארון את הנשאים הכהנים אחד נד עמדו עמדו, מלמעלה הירדים והמים חטים. קציר כימי גדותיו, כל עד המלח, ים הערבה ים אל ירד והיורד יערים, קרית חלק עד מאד מאד רחוק נבדל ברית את ארון הנשאים הכהנים ועמדו ירחו. נגד עמדו והעם תמו, הקץ אל עד כל העם כלה אשר עד ביבשה, עברו ישראל בני וכל הירדן, בתוך יבשה על יהוה את הירדן. לעבר

## ד

לקחתי לאמר אלי יהושע יהוה ויאמר הירדן, את לעבר העם כל סים וכאשר אבנים עשרה שתים הירדן מתוך וקחו להם צוה שבט. מכל אחד העם, מן אנשים אשר במקום שלכם, במחנה אותן ושימו יחד אתכם העבירו אלה ואת מוכנות, בלילהשם תחנו

אמר שבט מכל אחד ישראל, מבני נכבדים אנשים עשר לשנים יהושע ויקרא על ישאנה אבן, משם איש וישא הירדן, תוך אל יהוה לפני לפני הגישו להם: מנח לאות אלה לכם שיהיו כדי ישראל. שבטי עשר שנים מספר לפי כתפיו



ואתה לנו; האלה האבנים הן מה לאמר, מחר בנך ישאלך שכאשר כדי תמיד, כאשר הארץ, כל יהוה ברית ארון מפני נהר הירדן פסק כי לאמר, לבנך תודיע העולם. עד ישראל לבני לזכרון לכם האלה האבנים ויהיו אתו, עבר

אבנים עשרה שתים וישאו את־הושע, יהוה צוה כאשר ישראל בני כן ויעשו עמם ויעבירום ישראל, בני מעבר בגמר את־הושע יהוה צוה כאשר הירדן מתוך בתוך אחרות אבנים עשרה שתים גם הושע והקים שם. ויניחום אל־המחנה והם יהוה, ברית ארון את הנשאים הכהנים רגלי תחת היה אשר במקום הירדן, הנהיגם עד שם

כל את יהושע השלים אשר עד בירדן הברית את־ארון הנשאים הכהנים עמדו לעבר, העם כל סים כאשר ויהי ועברו: העם ומיהר לעם, להגיד צוה אשר שבט וחצי גד ובני ראובן בני ויעברו לפניהם. והאבנים יהוה ברית ארון ויעברו חלוצים אלף ארבעים משה אותם צוה כאשר ישראל, בני לפני חלוצים המנשה הושע את יהוה הגדיל ההוא ביום יריחו. עיר אל למלחמה יהוה לפני עברו לקרב חייו. ימי כל משה, כמו אותו ויראו ישראל, עם כל לפני

של העדות ברית ארון את הנשאים לכהנים צוה לאמר: אל־יהושע יהוה ויאמר כאשר ויהי הירדן. מן צאו לאמר: הכהנים את יהושע ויצו הירדן. מן לצאת יהוה על רגליהם כפות את ושמיו הירדן מן יהוה ברית ארון את הנשאים הכהנים יצאו גדוהיו. כל על שלשום כתמול וילך למקומו הירדן מי שטף הארץ,

בחלק בגלגל ישראל בני ויחנו הראשון, לחדש בעשור הירדן מן עלה והעם הקים הירדן, מן לקח אשר האלה, האבנים עשרה שתים ואת מיריחו המזרחי האלה? האבנים הן מה לאמר, בניכם אתכם ישאלו כאשר אומר, בגלגל. יהושע את אלהינו יהוה בביש הזה. הירדן את ישראל עבר היבשה על כי לבניכם, הגידו הוביש אשר סוף לים אלהינו יהוה עשה כאשר עברו, אשר עד מפניהם הירדן מי ולמען יד־יהוה, חזקה כי הארץ כל־גויי ידעו למען עברנו, עד מפנינו אלהינו יהוה בכל־מעשיכם. אלהיכם את־יהוה תיראו

## ה

כִּי הִים עַל אֲשֶׁר פָּנִיקָהּ וּמַלְכֵי הַיַּרְדֵּן בְּעֶבֶר אֲשֶׁר הָאֹמְרֵי מַלְכֵי שָׁמְעוּ כְּאֲשֶׁר וַיְהִי לְבָבָם וַיִּמְסּוּ בְּעֶבְרָם יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מַלְפָּנֵי הַיַּרְדֵּן נָהַר אֶת הָאֱלֹהִים יְהוָה הַחֲרִיב יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מַפְנֵי תְבוּנָה עוֹד בָּהֶם הִיתָה וְלֹא וַיַּחֲתוּ

בְּנֵי אֶת וּמוֹל וְשָׁב חֵד, מִצּוֹר אֲבָנִים חֲרָבוֹת לָךְ עָשָׂה לִיהוֹשֻׁעַ, יְהוָה אָמַר הִזָּה וּבִזְמַן עַל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֶת וַיִּמַּל חֲדוֹת, אֲבָנִים חֲרָבוֹת יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעַשׂ שְׁנֵיהֶם פָּעַם יִשְׂרָאֵל כָּל יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי אֶת יְהוֹשֻׁעַ טָהַר אֲשֶׁר הַדֶּרֶךְ וְאֶת הָעֲרָלוֹת. גִּבְעַת הַנִּקְרָא הַמָּקוֹם מֶלֶךְ אֶת־כָּל־אֵלֶּה מִמִּצְרַיִם, הַיּוֹצֵאִים מִן עֲרָלִים הָיוּ אֲשֶׁר וְכָל בְּדָרְךְ, הָיוּ אֲשֶׁר עֲרָלִים לָכֵן הַמִּבְדִּירִיטִידֵט. בְּמִדְבָּר יִשְׂרָאֵל הִתְהַלֵּךְ שְׁנָה וּשְׁתֵּים אַרְבָּעִים כִּי יְהוֹשֻׁעַ, גַּם אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים, לְמִצְוֹת שָׁמְעוּ לֹא אֲשֶׁר מִצְרַיִם, מֵאֶרֶץ שִׁינְאוּ הַלּוֹחֲמִים רַב הָיוּ וּדְבַשׁ. חֶלֶב זֶבֶת אֶרֶץ לָהֶם, לִתֵּת לְאֲבוֹתֵיהֶם הַנִּשְׁבַּע אֲשֶׁר הָאֶרֶץ אֶת יִרְאוּ שְׁלֹא גִזֹּר עֲרָלִים. בְּדָרְךְ שְׁנוֹלְדוּ מַפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ, מֶלֶךְ אוֹתָם אֲשֶׁר בְּנֵיהֶם, אֶת הָעֶמִיד אֵלֶּה וְתַחַת יְהוָה וַיֹּאמֶר נִרְפָּאוּ. אֲשֶׁר עַד בְּמַחֲנֶה, יוֹשְׁבֵי שָׁם, שָׁקֵט לָהֶם הִיתָה וְנִמּוּלִים אֶת־שֵׁם וַיִּקְרָא מַעֲלִיכֶם, מִצְרַיִם אֶת־חֲרִפַּת הַסִּירוּתִי הִזָּה בְּיוֹם בִּרְנוֹן, אֶל־יְהוֹשֻׁעַ גִּלְגָּל. הַהוּא הַמָּקוֹם

יִרְיָחוֹ בְּמַעֲרָב הָעָרֵב מִן לַחֲדָשׁ עֶשֶׂר אַרְבָּעָה בְּיוֹם הַפֶּסַח אֶת יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וַיַּעַשׂוּ אַחֲרֵי הַמֶּן פֶּסַח הִזָּה בְּיוֹם וְחֲדָשׁ. מִצְוֹת הָאֶרֶץ מִדְּגָן וְאֶכְלוּ בְּעֶרְבָה. הַיַּרְדֵּן בְּעֶבֶר בַּשָּׁנָה הַתְּמָרִים אֶרֶץ אֶת וְקִצְרוּ מִן, יִשְׂרָאֵל לְבָנֵי עוֹד הִיָּה וְלֹא הָאֶרֶץ, מִדְּגָן אֶכְלָם הָהִיא.

וְחִרְבוּ לְגִנְדוּ, עוֹמֵד אִישׁ וַיִּרְא עֵינָיו אֶת וַיִּשָּׂא בִירְיָחוֹ, יְהוֹשֻׁעַ הִיָּה כְּאֲשֶׁר וַיְהִי אֵלָיו וַיֹּאמֶר הַצָּרִים? שָׁל אוֹ אֶתָּה הַשְׁלַנּוּ אֵלָיו: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ וַיִּגַּשׁ בִּידוֹ, שְׁלוּפָה אֲדָנִי אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֶרְצָה עַל־פָּנָיו יְהוֹשֻׁעַ וַיִּפֹּל בְּאֵתִי עֲתָה יְהוָה שֶׁר־צָבָא אֲנִי כִּי רָגְלִיךְ, מַעַל נַעֲלֶךְ שְׁלַח אֶל־יְהוֹשֻׁעַ: יְהוָה שֶׁר־צָבָא וַיֹּאמֶר אֶת־עֲבָדְךָ מִהִתְצַנָּה הוּא: קְדוֹשׁ עֲתָה עָלָיו עוֹמֵד אֶתָּה אֲשֶׁר הַמָּקוֹם

## ו

אֵל יְהוָה וַיֹּאמֶר בָּא וְאִין מְמַנָּה יוֹצֵא אִישׁ וְאִין וּמְבוֹצְרָה, סְגוּרָה הִיתָה וִירִיחוֹ  
בְּכַח אֲשֶׁר הַגְּבוּרִים בָּהּ אֲשֶׁר מְלָכָה וְאֵת יִרְיָחוֹ אֵת בִּידָךְ מוֹסֵר אֲנֹכִי רֹאֵה יְהוֹשֻׁעַ  
כָּל יִרְיעַ בְּשׁוּפָר, תִּתְקַעוּ כַּאֲשֶׁר וְהָיָה סְבִיב. סְבִיבִיָּה הַלּוֹחָמִים אֵת הָעֵמֶד וְאֵתָה  
כְּנָגְדוֹ אִישׁ מִשְׁתַּעַר הָעָם כָּל וְיָבֵא הָעִיר, חוֹמוֹת מֵאֲלֵיהֶם יָפְלוּ וּבְהִרְיָעָם יַחַד, הָעָם  
הָעִיר. אֵל

וְלִהְיֶיהָ לְסֵב הָעָם אֵת צִוּוֹ לֵאמֹר אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר הַכֹּהֲנִים, אֵל בְּרִנּוֹן יְהוֹשֻׁעַ וְנִכְנָס  
שִׁבְעָה אַחְזִים כֹּהֲנִים וְשִׁבְעָה יְהוָה לְפָנֵי חֲלוּצִים יַעֲבְרוּ וְהַלּוֹחָמִים הָעִיר אֵת  
יֵלֶךְ יְהוָה בְּרִית וְאֶרֶץ בְּחֻזָּה, וְיִתְקַעוּ יְהוָה, לְפָנֵי כֵן יַעֲבְרוּ קְדוּשִׁים שׁוֹפְרוֹת  
יְהוָה בְּרִית אֶרֶץ אַחֲרֵי הַמְּסִימִים וְהַכֹּהֲנִים לְפָנֵי, יַעֲבְרוּ וְהַלּוֹחָמִים אַחֲרֵיהֶם.  
יוֹם עַד אֶת־קוֹלְכֶם אִישׁ יִשְׁמַע וְלֹא תִרְעוּ לֹא לֵאמֹר יְהוֹשֻׁעַ צָוָה וְלָעַם מַחְצִירִים.  
הֵלֶךְ הָאֱלֹהִים, שֶׁל הַבְּרִית אֶרֶץ שֶׁסָּבְבָה וְאַחֲרֵי תִרְעוּ וְאֵז לְהִרְיָע הוּא יִגִּיד אֲשֶׁר  
שֵׁם. וְשִׁכַּב הַמַּחֲנֶה אֵל מִיד

וְשִׁבְעַת יְהוָה. בְּרִית אֶרֶץ אֵת הַכֹּהֲנִים וְנִשְׂאוּ בְּבִקֵּר, יְהוֹשֻׁעַ קָם הַשָּׁנִי וּבִיּוֹם  
הַלּוֹחָמִים, בָּאוּ וְאַחֲרֵיהֶם יְהוָה, לְפָנֵי הֵלְכוֹ הַשׁוֹפְרוֹת שִׁבְעַת אֵת הַנִּשְׂאִים הַכֹּהֲנִים  
וְכָל בְּחֻצְצֹרוֹת, תִּקְעוּ וְהַכֹּהֲנִים יְהוָה. בְּרִית אֶרֶץ מֵאַחֲרֵי הֵלֶךְ הַנוֹתֵר וְהַהֲמוֹן  
עָשָׂה כִּכָּה הַמַּחֲנֶה. אֵל וְשִׁב מְקֻרֹב, פְּעָמִים שֵׁשׁ הָעִיר אֵת סָבֵב הַנוֹתֵר הָהֵמוֹן  
יָמִים. שְׁשֵׁת

בְּסָבוֹב וְהָיָה פְּעָמִים. שִׁבְעַת הָהוּא בִּיּוֹם אֶת־הָעִיר וַיִּסְבּוּ בְּשַׁחַר, קָמוּ הַשְּׁבִיעִי וּבִיּוֹם  
אֵת לָכֶם יְהוָה נָתַן כִּי הִרְיָעוּ, יִשְׂרָאֵל: לְבָנֵי יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר הַכֹּהֲנִים, תִּקְעוּ הַשְּׁבִיעִי  
הַזֶּה אֶת־רֹחֶב רַק צְבָאוֹת, לִיהוָה בָּהּ, אֲשֶׁר וְכָל הָיָא חֶרֶם, הָעִיר וְהִיתָה הָעִיר.  
אַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם פֶּן הַחֶרֶם, מִן מֵאֵד תִּשְׁמְרוּ אַתֶּם אֲבָל בְּבִיתָהּ אֲשֶׁר וְאֶת־כָּל הַחַיּוֹ,  
אַתָּנוּ. וְתִשְׁחִיתוּ לְחֶרֶם, יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מַחֲנֶה אֵת וְעִשִׂיתֶם הַחֶרֶם, מִן לְקַחַת עֲצָמְכֶם  
יְהוָה. אוֹצֵר אֵל וְיֹבֵא לִיהוָה, קֹדֶשׁ יְהִיָּה בְּרִזָּל אוֹ נַחֲשֶׁת אוֹ זָהָב אוֹ כֶּסֶף וְכָל

הָעָם כָּל הִרְיָע הַשׁוֹפְרוֹת, קוֹל אֵת הָעָם שָׁמַע וְכַאֲשֶׁר בְּשׁוֹפְרוֹת, הַכֹּהֲנִים וְיִתְקַעוּ  
וַיִּחְרַם הָעִיר. אֵל הָעָם כָּל וַיַּעַל סְבִיב, הַחוּמָּה כָּל וַתַּפֵּל וְחֻזָּקָה, גְּדוּלָּה תְרוּעָה יַחַד  
עָלָה וְעָלָה זָקוֹ, וְעַד מִנְעַר אֲשֶׁה, וְעַד מֵאִישׁ בָּעִיר, אֲשֶׁר כָּל וְאֵת יְהוֹשֻׁעַ אוֹתָהּ  
חָרַב. לְפִי וּבְהֶמָּה,

משם אותה והוציאו האשה בית אל באו יהושע אמר המרגלים הנערים ולשני ויוציאו האשה, בית אל העיר את המרגלים הנערים שני ויבאו לה אשר כל ואת אשר כל ואת משפחתה כל ואת אחיה ואת אמה ואת אביה ואת הזונה רחב את בה, אשר כל עם באש נשרפה והעיר ישראל. למחנה מחוץ ויציבום לה, היה להביא. יהנה אוצר אל נתנו והברזל והנחשת והזהב הכסף מלבד

היום עד ישראל בקרב ותשב יהושע, החיה אביה ואת כל בית הזונה ואת רחב יהושע וישבע את יריחו: לרגל יהושע שלח אשר את המרגלים החביאה כי הזה, בבכורו ההיא, העיר את יבנה אשר האיש ארור לאמר, יהנה לפני ההוא ביום יסדה בכורו באבירון אל, מבית עזן עשה וכן שעריה. את יציב ובצעירו יסדנה שעריה. את הציב הנשאר ובצעירו

הארץ. בכל שמו ויהי יהושע, עם יהנה ויהי

## ז

בזרח בן זמרי בן פרמי עכר ויקח החרם, מן ויגזלו גדול, מעל ישראל בני וימעלו ישראל. בבני אף יהנה ויחר מן החרם, יהודה ממטה

ויעלו העי. את רגלו לאמר: אל בית לעמת אשר העי אל אנשים יהושע וישלח אלא העם, כל יעל אל אליו: ויאמרו יהושע אל וישבו העי, את וירגלו האנשים כל את שמה תעל אל העיר; את וילכדו יעלו אנשים אלפים שלשת או כאלפים מהם ויכו העי: אנשי מפני וינוסו איש אלפים כשלשת ויעלו הם. מעטים כי העם, וימס המורד, עד ויכום השער, מן אותם וירדפו איש, וששה כשלשים העי אנשי למים. ויהי העם, לבב

הוא הערב, עד יהנה לפני פניו על הארץ על יהושע ויפל בגדיו את יהושע ויקרע העביר למה אדני אנא יהושע ויאמר ראשיהם. על עפר וישימו ישראל, וזקני נשארנו ואם אתנו להאביד לאמרי אותו לתת את הירדן הזה את העם עבדך ושמע אויבו? לפני ערף ישראל הפך אשר אחרי אמר, ומה הירדן על וישבנו

תעשה ומה הארץ, מן אותנו וישמידו אותנו יסבו בארץ, היושבים וכל הפנעני הגדול? לשמך

על־הברית ועבר העם חטא על־פניך נפלת זה למה קום אל־יהושע יהוה ויאמר לפני לעמד ישראל בני יוכלו ולא בכליהם. וישמו מן־החרם גנבו אתם, כרתי אשר אם עמכם, להיות עוד אוסיף לא לחרם. היו כי איביהם, לפני ישובו ערף איביהם, אמר כה למחר, להתקדש ואמרת העם את קדש קום מקרבכם. החרם תסירו לא אשר עד איביכם לפני לעמד תוכלו לא בכם, הוא החרם ישראל: אלהי יהוה אשר השבט והיה שבטים, לפי בבקר כלכם ונאספתם מכם. החרם את תסירו לפי תקריבו יהוה יראה אשר המשפחה ואת משפחות, לפי תקריבו יהוה יראה באש ישרף יורה ואשר איש. לפי תקריבו יהוה יקח אשר הבית ואת בתים, בישראל: פשע ועשה יהוה את־ברית עבר כי וכל־אשר־לו,

משפחות, לפי והובא יהודה. שבט וילכד לשבטים, העם את ויקרב יהושע וישכם בן־זרח: בן־זמברי אכר והורה גברים, לפי והובא הזרחי. משפחת ונלכד

מה והגדלי את־יהודוי ותן ישראל אלהי ליהוה היום כבוד תן לעכר יהושע ויאמר יהוה לפני חטאתי אמנם ויאמר: את־יהושע עכר ויען ממני ואל־תכחד עשית ומאתים מרקמת, יפה שמלה בשלל ראיתי עשיתי: וככה ככה ישראל, אלהי ואקחם, אותם וחמדת דידרכמון, חמשים של אחד זהב ולשון כסף, דידרכמון וירוצו מלאכים יהושע וישלח תחתיהם. טמון והכסף באהלי, טמונים הם והנה מן ויוציאום תחתיהם. והכסף באהלו, טמונים היו ואלה המחנה, אל האהל אל יהוה. לפני וישימום ישראל, זקני ואל יהושע אל ויביאום האהל

ואת־בנותיו ואת־בניו עכור אל־גיא ויעלהו בן־זרח את־עכר יהושע ויקח עמו וכל־העם ואת־כל־רכושו ואת־אהלו ואת־כל־צאנו ואת־בהמתו ואת־עגליו יהוה יחרימך אותנו החרמת מה לעכר יהושע ויאמר עכור: אל־עמק אותם ויעלו יהוה וישב גדול, גל־אבנים עליו ויקימו כל־ישראל, באבנים אתו ויסקלו הזה כיום הזה. היום עד עכור עמק אתו קרא על־כן אפוי. מחרון

## ח

וקום המלחמה את־כ־אנשי עמך קח ואל־תחת אל־תִּירא אל־יהושע יהוה ויאמר  
עשית כְּאֲשֶׁר לָעִי וְעָשִׂיתָ וְאֶת־אַרְצוֹ הָעִי אֶת־מֶלֶךְ בִּידָךְ נָתַתִּי הִנֵּה אֶל־הָעִי עָלָה  
מֵאַחֲרֶיהָ. לָעִיר אַרְבַּ לָךְ שִׁים לָכֶם, תִּבְזוּ הַבְּהֵמוֹת וְאֶת־שָׁלָל וּלְמַלְכָּהּ, לִירִיחוֹ

אֶלֶף שְׁלֹשִׁים יְהוֹשֻׁעַ וַיִּבְחַר אֶל־הָעִי. לַעֲלוֹת הַמִּלְחָמָה אֲנָשִׁי וְכָל־הָעָם יְהוֹשֻׁעַ וַיָּקָם  
אֶל הָעִיר, מֵאַחֲרֵי אֲרָבוּ אֹתָם לֵאמֹר: אוֹתָם וַיְצִו לֵילָה. וַיִּשְׁלַח חֵיל, גִּבּוֹרֵי אִישׁ  
וְהָיָה הָעִיר, אֶל נִקְרַב אֹתִי אֲשֶׁר וְכָל וְאֲנִי מוֹכֲנִים. כָּלֶכֶם וְהָיוּ הָעִיר, מִן תִּתְרַקֵּן  
יֵצְאוּ וְכֹאֲשֶׁר מִפְּנִיָּהֶם. וְנִסְנוּ בְּרָאוּשׁוֹנָה, כְּמוֹ לִקְרֹאתָנוּ בְּעִי הַיּוֹשְׁבִים יֵצְאוּ כֹאֲשֶׁר  
כֵּן. לִפְנֵי שֶׁהָיָה כְּמוֹ מִפְּנִינוּ, אֵלֶּה בּוֹרְחִים וַיֹּאמְרוּ: הָעִיר, מִן אוֹתָם נִמְשָׁךְ אַחֲרֵינוּ,  
צוֹיִתִּי הִנֵּה תַעֲשׂוּ, הִזָּה הַדָּבָר לִפִּי הָעִיר. אֶל וְתִלְכוּ הַמַּעֲרָב מִן תִּקּוּמוֹ וְאֹתָם  
מֵיָם הָעִי, וּבֵין בֵּית־אֵל בֵּין וַיֵּשְׁבוּ הָאוֹרֵב, אֶל וַיִּלְכוּ יְהוֹשֻׁעַ אוֹתָם וַיִּשְׁלַח אֶתְכֶם.  
לָעִי.

הָעִי. אֶל הָעָם לִפְנֵי וְהִזְקִנִים הוּא וַיַּעֲלוּ הָעָם, אֶת וַיִּפְקֹד בִּבְקָר יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁכֵּם  
מִמֶּזְרַח. הָעִיר מִנְּגִיד וַיִּבְאוּ וְהִלְכוּ עָלָיו, אֹתוֹ אֲשֶׁר הַמִּלְחָמָה אֲנָשִׁי וְכָל־הָעָם  
יָשָׁר לִקְרֹאתָם וַיֵּצֵא מֵהָר הָעִי, מֶלֶךְ רָאָה כֹאֲשֶׁר וַיְהִי הַיּוֹם, מִן הָעִיר שֶׁל וְהַמַּעֲרָב  
הָעִיר. מֵאַחֲרֵי לוֹ אַרְבַּ כִּי יָדַע לֹא וְהוּא אֹתוֹ, אֲשֶׁר הָעָם וְכָל הוּא הַמִּלְחָמָה, אֶל  
הָעִיר. מִן סֵרוּ וְהֵם יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי אַחֲרֵי וַיִּרְדְּפוּ מִפְּנִיָּהֶם. וַיִּשְׂרָאֵל יְהוֹשֻׁעַ וַיִּסּוֹג וַיֵּרָא  
וַיִּרְדְּפוּ פְתוּחָה הָעִיר אֶת וַיַּעֲזְבוּ יִשְׂרָאֵל, אַחֲרֵי רֹדֵף לֹא אֲשֶׁר בְּעִי אִישׁ נִשְׁאָר לֹא  
יִשְׂרָאֵל. אַחֲרֵי

נָתַתִּיהָ, בִּידָךְ כִּי עַל־הָעִיר, בִּידָךְ אֲשֶׁר בִּכְדוֹן אֶת־יָדְךָ נָטָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ: יְהוה וַיֹּאמֶר  
עַל־הָעִיר. בִּכְדוֹן אֶת־יָדוֹ יְהוֹשֻׁעַ וַיֵּט מִמְּקוֹמָם. בְּמַהֲרָה יָקוּמוּ וְהָאוֹרְבִים  
אֶל־הָעִיר וּבָאוּ אֶת־הָיָד, נָטָה כֹאֲשֶׁר וַיֵּצְאוּ מִמְּקוֹמָם בְּמַהֲרָה קָמוּ וְהָאוֹרְבִים  
וְהִנֵּה וַיֵּרָאוּ אַחֲרֵיהֶם הָעִי יוֹשְׁבֵי וַיִּפְּנוּ בָּאֵשׁ: אֶת־הָעִיר וּשְׂרָפוּ וּמָהְרוּ אוֹתָהּ, וְתַפְסוּ  
וְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשֻׁעַ וְהִנֵּה. הִנֵּה לְנוֹס כַּח בָּהֶם הָיָה וְלֹא הִשְׁמִימָהּ, עוֹלָה הָעִיר עָשָׂן  
וַיָּכּוּ וַיֵּשְׁבוּ הַשְּׁמִימָה, הָעִיר עָשָׂן עָלָה וְכִי אֶת־הָעִיר, הָאוֹרְבִים כִּי־לָקְחוּ רָאוּ  
מָזָה אֵלֶּה הַמַּחְנֶה, בֵּין לִכְדוֹ וְהֵם לִקְרֹאתָם, הָעִיר מִן יֵצְאוּ וְאֵלֶּה הָעִי. אֶת־אֲנָשֵׁי  
תַּפְּשׂוּ הָעִי וְאֶת־מֶלֶךְ וּפְלִיט. שְׂרִיד מֵהֶם נִשְׁאָר לֹא אֲשֶׁר עַד אוֹתָם וַיָּכּוּ מָזָה, וְאֵלֶּה

אֶל־יְהוֹשֻׁעַ: אוֹתוֹ וַיְבִיאוּ חַי

וּבְהָרַבּ בְּשָׂדוֹת וְאֶת־אֲשֶׁר בְּעֵי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לַהֲרֹג יִשְׂרָאֵל בְּנֵי חֶדְלוֹ וּכְאֲשֶׁר  
לְפִי־חֶרֶב: וַיָּבֶה אֶל־הָעַי יְהוֹשֻׁעַ וַיֵּשֶׁב עַד־תָּמָס מִמֶּנָּה אוֹתָם רָדְפוּ אֲשֶׁר עַל־הַמּוֹרָד  
רַק הָעַי: יֵשֶׁבִי כָל אֶלֶף עֶשְׂרֵי שָׁנִים אֲשֶׁה וְעַד מֵאִישׁ הַהוּא בְּיוֹם הַנִּפְלִים וַיְהִי  
צֹוָה כְּאֲשֶׁר יְהוָה, מִצְוֹת לְפִי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי לֵהֶם בְּזוֹזוּ אֲשֶׁר כָּל בְּעִיר, אֲשֶׁר אֶת־הַשְּׁלָל  
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ: יְהוָה

וְאֶת־מֶלֶךְ הַזֶּה. הַיּוֹם עַד לְעוֹלָם שׁוֹמֵם לְתֵל וְשִׁמָּה בָּאֵשׁ, הָעִיר אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׂרָף  
וַיּוֹרִידוּ יְהוֹשֻׁעַ, צֹוָה הַשֶּׁמֶשׁ וּכְבוֹא הָעָרֶב, עַד הָעֶץ עַל וַיְהִי כְּפּוֹל, עֶץ עַל תֵּלָה הָעַי  
הַזֶּה. הַיּוֹם עַד אֲבָנִים גָּל עָלָיו וַיִּקְיֻמוּ הַבּוֹר, אֶל אוֹתָהּ וַיִּשְׁלִיכוּ הָעֶץ, מִן אֶת־גּוֹיָתוֹ

## ט

וְאֲשֶׁר בַּשְּׁפֵלָה וְאֲשֶׁר בְּהָר אֲשֶׁר הִיָּרְדֵן, בַּעֲבֹר אֲשֶׁר הָאֲמָרִי מְלָכֵי שָׁמְעוּ וּכְאֲשֶׁר  
וְהַחוּי וְהַפְּרוּזִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי הָאֲנֹטִי־לְבָנוֹן, אֶל וְאֲשֶׁר הַגְּדוֹל הֵיִם חוֹף בְּכָל  
וְהַיְבוּסִי, וְהַגְּרָגְשִׁי וְהָאֲמָרִי

יַחַד. כָּל־יִשְׂרָאֵל יְהוֹשֻׁעַ נִגַּד לְהִלָּחֵם יַחַדוֹ נֶאֱסָפוּ

הֵם גַּם וַעֲשׂוּ וְלָעַי: לִירִיחוֹ יְהוָה עָשָׂה אֲשֶׁר כָּל אֶת שָׁמְעוּ בְּגִבְעוֹן וְהַיּוֹשֻׁבִים  
יִשְׁנִים זֵין וְנֹאדוֹת כְּתַפִּיָּהֶם, עַל יִשְׁנִים שְׁקִים וְלִקְחוֹ וְהַכִּינּוּ, וְהִצְטִידוּ וּבָאוּ בַּעֲרָמָה,  
וּבְגִדֵיהֶם בְּרַגְלֵיהֶם, וּמִטְלָאִים יִשְׁנִים וְסַנְדְּלֵיהֶם נִעְלִיָּהֶם וְכַפּוֹת קִשּׁוּרִים וְקִרְוֵעִים  
וּמִפְרָר. וּמִעַפְשׁ יָבֵשׁ צִדְתָּם וְלָחֵם עֲלֵיהֶם, בָּלִים

מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל: וְאֵל יְהוֹשֻׁעַ אֶל וַיֹּאמְרוּ בְּגִלְגָּל, יִשְׂרָאֵל מִחֲנֶה אֶל יְהוֹשֻׁעַ אֶל וַיָּבֹאוּ  
שָׁמָּה רָאָה, הַחוּי: אֶל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וַיֹּאמְרוּ בְּרִית. לָנוּ כִּרְתּוֹ וְעֵתָה בָּאֵנוּ, רַחֲוֹקָה  
וַיֹּאמְרוּ אֲנַחְנוּ. עַבְדֶּיךָ יְהוֹשֻׁעַ: אֶל וַיֹּאמְרוּ בְּרִית? לָךְ אֶכְרַת וְאִידָּךְ יוֹשֵׁב, אֵתָה בְּקֶרְבִּי  
עַבְדֶּיךָ בָּאוּ מֵאֵד רַחֲוֹקָה מֵאֶרֶץ וַיֹּאמְרוּ, בָּאתֶם? וּמֵאִין אַתֶּם מֵאִין יְהוֹשֻׁעַ: אֲלֵיהֶם  
אֲשֶׁר וְכָל בְּמִצְרַיִם עָשָׂה כָּל־אֲשֶׁר וְאֵת אֶת־שְׁמוֹ שָׁמְעֵנוּ כִּי אֱלֹהֶיךָ, יְהוָה בְּשֵׁם

הבֶּשֶׁן, מֶלֶךְ וּלְעוֹג הָאֹמְרִי מֶלֶךְ לְסִיחֹן הַיַּרְדֵּן, בַּעֲבֹר הָיוּ אֲשֶׁר הָאֹמְרִי לְמַלְכֵי עֲשֵׂה  
הַיּוֹשְׁבִים וְכָל שְׁלָנוּ הַזִּקְנִים אֲלֵינוּ אָמְרוּ וְשָׁמְעוּ וּבִאֲדָרְעִי. בַּעֲשֵׁתוֹת יֹשֵׁב אֲשֶׁר  
אֲנַחְנוּ, עֲבָדֶיךָ אֲלֵיהֶם: וְאָמְרוּ לִקְרֹאתָם, וּלְכוּ לְדֶרֶךְ, צִידָה לָכֶם קָחוּ לֵאמֹר: בְּאֶרְצֵנוּ  
לְבוֹא יֵצְאוּ אֲשֶׁר בַּיּוֹם אוֹתָם הִצְטִידְנוּ חֲמִים הַכְּכָרוֹת, אֵלֶּה בְּרִית. לָנוּ כָּרְתוּ וְעַתָּה  
וְאֵלֶּה חֲדָשִׁים, מִלֵּאנּוּ אֲשֶׁר הָיִין נֹאדוֹת וְאֵלֶּה אֲכֻלִּים. וְהָיוּ הַתִּיבְשׁוֹ וְעַתָּה אֲלֵיכֶם,  
מֵאֵד. הִרְבָּה הַדֶּרֶךְ מִן הַתְּבִלּוֹ וּסְנֵד לֵינוּ וּבִגְדֵינוּ נִבְקָעוּ,

וַיִּכְרְתוּ שָׁלוֹם, אֹתָם יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעַשׂ שְׁאֵלוֹ. לֹא וְאֶת־יְהוָה מִצְדָּתָם, הַשָּׁרִים וַיִּקְחוּ  
הָעֵדָה נְשִׂאֵי לָהֶם וַיִּשְׁבְּעוּ לְהַחְיֹתָם, בְּרִית אֹתָם

וְכִי אֲלֵיהֶם הֵם קְרוּבִים כִּי שָׁמְעוּ בְּרִית, אֹתָם כָּרְתָם אַחֲרֵי יָמִים שְׁלֹשָׁה אַחֲרֵי וַיְהִי  
וַיִּכְפִּירָה גִבְעוֹן וְעָרֵיהֶם אֲלֵעֲרִיהֶם, וַיָּבֹאוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וַיִּסְעוּ יוֹשְׁבִים הֵם בְּקֶרְבָּם  
הַשָּׁרִים כָּל לָהֶם נִשְׁבְּעוּ כִּי יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי בָהֶם נִלְחָמוּ וְלֹא יַעֲרִים: וְעָרִים וּבָאֲרוֹת  
הַשָּׁרִים. עַל הָעֵדָה כָּל וּתְלוּן יִשְׂרָאֵל, אֱלֹהֵי בִיהוָה

לֹא וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי בִיהוָה לָהֶם נִשְׁבְּעֵנוּ אֲנַחְנוּ לְכָל־הָעֵדָה הַשָּׁרִים וַיֹּאמְרוּ  
בְּגִלָּל קֶצֶף עָלֵינוּ יְהִי וְלֹא אוֹתָם, וְנִשְׁמַר אוֹתָם נַחֲיָה נַעֲשֶׂה: זֹאת בָּהֶם: לִנְגַע נֹכַח  
הָעֵדָה, לְכָל מִיָּם וְשֹׁאֲבֵי עֲצִים חֲטָבִי וַיְהִיו יָחִיו, לָהֶם. נִשְׁבְּעֵנוּ אֲשֶׁר הַשְׁבוּעָה  
הַשָּׁרִים. לָהֶם אָמְרוּ כֹּאֲשֶׁר

אֲנַחְנוּ מִמֶּךָ רְחוּקִים לֵאמֹר אוֹתִי רִמִּיתָם לָמָּה אֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ וַיִּקְרָא  
מֵכֶם יִכְרַת לֹא אֹתָם, אֲרוּרִים וְעַתָּה בִּינֵינוּ הַיּוֹשְׁבִים מִן אֹתָם שְׂכָנִים וְאֹתָם מֵאֵד  
הַגֹּד הַגֹּד לֵאמֹר אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲנוּ וְלֹא־לָהֶי. לִי מִיָּם שֹׁאֵב וְלֹא עֲצִים חֲטָב וְלֹא עֶדָה  
הַזֹּאת אֶת־הָאָרֶץ לָכֶם לְתֵת עֲבָדוֹ אֶת־מִשְׁחָה אֲלֵהֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר־צִוָּה אֶת לָנוּ  
מִפְּנֵיכֶם לְנַפְשֵׁתֵינוּ מֵאֵד וְנִירָא מִפְּנֵיכֶם עָלֶיהָ וְאֶת־כָּל־הַיּוֹשְׁבִים אֲתָנוּ וְלֹהֶשְׁמִיד  
וְכֹאֲשֶׁר בְּעִינֵיכֶם יִיטֵב כֹּאֲשֶׁר לָכֶם, כְּפֹפִים אֲנַחְנוּ הִנֵּה וְעַתָּה הִנֵּה אֶת־הַדָּבָר וְנַעֲשֶׂה  
לָנוּ. עֲשׂוּ בְּעִינֵיכֶם, יִישָׁר

וַיַּעֲמֵד הָרְגוּם. וְלֹא יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי מִיד הָהוּא בַּיּוֹם יְהוֹשֻׁעַ אוֹתָם וַיִּצֵּל כֵּן, לָהֶם וַעֲשׂוּ  
עַל הָאֱלֹהִים. וְלִמְזִבַּח הָעֵדָה לְכָל מִיָּם וְשֹׁאֲבֵי עֲצִים חֲטָבִי הָהוּא בַּיּוֹם יְהוֹשֻׁעַ אוֹתָם  
וְאֵל הַזֶּה, הַיּוֹם עַד הָאֱלֹהִים לִמְזִבַּח מִיָּם וְשֹׁאֲבֵי עֲצִים חֲטָבִי גִבְעוֹן יוֹשְׁבֵי הָיוּ כֵּן



ו

עשו כאשר והחרימה, העי את יהושע לקח כי ירושלים מלך אדניבזק וכששמע  
ועם יהושע עם גבעון יושבי השלימו וכי ולמלכה, לעי עשו כן ולמלכה, ליריחו  
המלכותיות, מהערים כאחת גדולה, עיר שגבעון ידע כי מאד, מהם ויראו ישראל  
חברון מלך אל-אילים ירושלים מלך אדניבזק וישלח גבורים. אנשיה וכל  
עלו באו, לאמר: עדלם מלך ואל-דביר לכיש מלך ואל-יפתח ירמות מלך ואל-פידון  
חמשת ויעלו ישראל. ואל-בני אל-יהושע עברו כי בגבעון, ונלחם לי, ועזרו אלי  
עדלם, ומלך לכיש ומלך ירמות ומלך חברון ומלך ירושלים מלך היבוסים, מלכי  
עליה. וילחמו גבעון על ויחנו עמם, וכל הם

את תרף אל לאמר: בגלגל ישראל מחנה אל יהושע אל בגבעון היושבים וישלחו  
מלכי כל עלינו נאספו כי אתנו, והצל לנו ועזרה מהרה אלינו עלה מעבדיך, ידיך  
עמו, אשר המלחמה וכל-עם הוא מן-הגלגל, יהושע ויעל בהר. היושבים האמרי  
חיל: כל-גבור

איש מהם ישאר לא נתתים, בידיך כי אותם, תירא אל יהושע, אל יהוה ויאמר  
לפניהם.

יהוה אותם ויבהל הגלגל. מן הלך הלילה כל פתאום, עליהם יהושע בא וכאשר  
בית מעלה דרך אותם וירדפו בגבעון, גדולה מכה יהוה ויכתתם ישראל, בני מפני  
חורון, בית במורד ישראל בני מפני ובכרחם מקדה. ועד עזקה עד ויכוס חורון,  
הברד מאבני המתים ויהיו עזקה, עד השמים מן ברד אבני עליהם השליך ויהוה  
במלחמה. בחרב ישראל בני הרגו מאשר רבים

כאשר ישראל, ביד האמורי את האלהים מסר אשר ביום יהוה אל יהושע דיבר אז  
על השמש יעמוד יהושע: ואמר ישראל, בני מפני ונרסקו בגבעון אותם ריסק  
האלהים הגן אשר עד בעמידה, והירח השמש ויעמד אילון: עמק על והירח גבעון

יום תם עד למערב לפנות הלך לא השמים, בחצי השמש ויעמד אויביהם, על  
כי אדם, בקול אלהים שמע אשר אחריו, ולא לפניו לא בזה, יום היה ולא אחד.  
ישראל. עם נלחם יהוה

לאמר: ליהושע ויגד במקדה. אשר במערה ויחבאו האלה, המלכים חמשת ויברחו  
וגלגלו יהושע: ויאמר במקדה אשר במערה מחבאים המלכים חמשת נמצאו  
רדפו תעמדו, אל ואתם עליהם. לשמר אנשים והפקידו המערה, פי על אבנים  
אותם מסר כי עריהם, אל לבוא להם תתנו ואל מאספם, את ותפשו איביכם אחרי  
מכה אותם מהכות ישראל בני וכל יהושע שבת כאשר ויהי בדינו. אלהינו יהוה  
המבצרות. הערים אל נמלטו והנשאים תמם, עד מאד גדולה

לשוננו. את ישראל מבני איש חרץ ולא בשלום, למקדה יהושע אל שב העם וכל

המערה. מן האלה המלכים חמשת את והוציאו המערה את פתחו יהושע: ויאמר  
ואת חברון, מלך ואת ירושלים, מלך את המערה: מן המלכים חמשת את ויוציאו  
יהושע, אל אותם הוציאו וכאשר עדלם. מלך ואת לכיש, מלך ואת ירמות, מלך  
גשו אליהם: ואמר אתו, ההולכים המלחמה ולמתחילי ישראל לכל יהושע קרא  
ויאמר צואריהם. על רגליהם את ושימו ויגשו צואריהם. על רגליכם את ושימו  
יהוה יעשה ככה כי ואמצו התחזקו ואליתחתו אותם אליתירו ואליהם יהושע  
חמשה על ויתלם יהושע, אותם ויהרג בהם נלחמים אתם אשר לכליאיביכם  
יהושע, צנה מערבה, השמש לפנות ויהי הערב. עד העצים על תלויים ויהיו עצים,  
גדלות אבנים ויגלו שמה, נסו אשר המערה אל אותם וישליכו העצים, מן ויורידום  
הזה. היום עד המערה עליפי

אשר-בה, את-כל-נפש ויחרימו לפי-חרב, ויכוה ההוא, ביום לקחו המקדה ואת  
יריחו. למלך עשו כאשר מקדה למלך ויעשו ופליט, שריד בה נשאר ולא

יהוה אותה וימסר לבנה. על ויצר לבנה, אל ממקדה עמו ישראל וכל יהושע וילך  
ואת-כל-נפש לפי-חרב אותה ויכו ואת-מלכה, אותה וילכדו ישראל, ביד  
יריחו. למלך עשו כאשר למלכה ויעשו ופליט, שריד בה נשאר ולא אשר-בה,

וַיִּמְסֹר בָּהּ וַיִּלְחֲמוּ עָלֶיהָ וַיַּחֲנוּ לְכִישׁ, אֶל מַלְבָּנָה עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְכָל יְהוֹשֻׁעַ וַיִּלָּךְ  
אוֹתָהּ, וַיַּחְרִימוּ חָרֵב, לְפִי וַיִּכּוּהָ הַשָּׁנִי, בַּיּוֹם וַיִּלְכְּדָהּ יִשְׂרָאֵל, בְּיַד לְכִישׁ אֶת יְהוֹהָ  
חָרֵב, לְפִי יְהוֹשֻׁעַ וַיִּכּוּהָ לְלִכִּישׁ, לַעְזוֹר גָּזַר מֶלֶךְ אֱלָם עָלֶיהָ אֲזַי לְלַבְנָה. עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר  
וּפְלִיט. נִיצוּל מֵהֶם הַשָּׂאֵר לְבִלְתִּי עַד וְאֶת-עִמּוֹ,

אוֹתָהּ וַיִּמְסֹר וַיִּלְכְּדָהּ. עָלֶיהָ וַיִּצַּר עֲדָלָם, אֶל מַלְכִישׁ עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְכָל יְהוֹשֻׁעַ וַיִּלָּךְ  
וְאֶת-כָּל-נַפְשׁ לְפִי-חָרֵב, וַיִּכּוּהָ הַהוּא, בַּיּוֹם אוֹתָהּ וַיִּלְכְּדוּ יִשְׂרָאֵל, בְּיַד יְהוֹהָ  
לְלִכִּישׁ עָשׂוּ אֲשֶׁר כָּכָל הַחֲרִימוֹ, אֲשֶׁר-בָּהּ

נָפֶשׁ וְכָל חָרֵב לְפִי אוֹתָהּ וַיִּכּוּ עָלֶיהָ וַיִּצַּר חֲבֵרוֹן אֶל עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְכָל יְהוֹשֻׁעַ וַיִּלָּךְ  
כָּל וְאֶת אוֹתָהּ הַחֲרִימוֹ לַעֲדָלָם, עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר שָׂרִיד, נִשְׁאָר לֹא בָּהּ הִיתָה אֲשֶׁר חִיָּה  
בָּהּ אֲשֶׁר

וְאֶת מַלְכָּהּ וְאֶת אוֹתָהּ לָקְחוּ עָלֶיהָ וַיִּצְרוּ דָּבִיר, אֶל יִשְׂרָאֵל וְכָל יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשָּׁב  
אֵף בָּהּ הַשָּׂאִירוֹ וְלֹא בָּהּ, נִשְׁמָה וְכָל אוֹתָהּ וַיַּחְרִימוּ חָרֵב, לְפִי אוֹתָהּ וַיִּכּוּ כַּפְּרִיָּה,  
וַיִּלְמַכְּהָ. לְדָבִיר עָשׂוּ כֵּן וַיִּלְמַכְּהָ, לְחֲבֵרוֹן עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר שָׂרִיד, אֶחָד

וְאֶת הָאֲשֻׁדוֹת וְאֶת הַשְּׁפֵלָה וְאֶת הַנֶּגֶב וְאֶת הַהָר אֶרֶץ כָּל אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיִּכָּה  
יְהוֹה צִוָּה כַּאֲשֶׁר הַחֲרִים, הַחַיִּים נִשְׁמַת כָּל וְאֶת שָׂרִיד, מֵהֶם הַשָּׂאִיר לֹא מַלְכֵיהֶם,  
כָּל-מַלְכֵיהֶם וְאֶת הַגְּבָעוֹן. עַד כָּל-הַגִּשְׁם עָזָה, עַד בְּרִנֵּעַ מְקוֹדֵשׁ יִשְׂרָאֵל. אֱלֹהֵי  
לְיִשְׂרָאֵל. נִלְחַם יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי יְהוֹה כִּי אֶחָת, בְּפַעַם יְהוֹשֻׁעַ הִכָּה וְאֶת-אֶרְצָם

## יֵא

מֶלֶךְ וְאֵל סִימוֹן, מֶלֶךְ וְאֵל מְרוֹן, מֶלֶךְ יוֹבָב אֶל שְׁלַח אֶסְרוֹר, מֶלֶךְ יְבִישׁ שָׁמַע וְכַאֲשֶׁר  
וְאֵל כְּנָרוֹת, מוֹל הָעֶרְבָה וְאֵל הַהָר אֶל הַגְּדוּלָּה, בְּצִידוֹן אֲשֶׁר הַמְּלָכִים וְאֵל אַזִּיף,  
הַחֹפִיִּים, הָאֲמָרִים וְאֵל מִמְזָרַח, הַחֹפִיִּים הַכְּנַעֲנִים וְאֵל פְּנֵאדוֹר, וְאֵל הַמִּישׁוֹר,  
אֶרֶץ אֵל הַחֲרָמוֹן תַּחַת וְאֲשֶׁר וְהַחוּסִים, בָּהָר, אֲשֶׁר וְהַיְבוּסִים וְהַפְּרוּזִים, וְהַתְּחִים,  
מֵאֵד רַבִּים וְרָכָב וְסוּסִים לְרֹב הַיָּם כַּחֲלוֹל עִמָּהֶם וּמַלְכֵיהֶם הֵם וַיִּצְאוּ מִסּוּמָא.  
בְּיִשְׂרָאֵל. לְהִלָּחֵם מְרוֹן עַל-מִי וַיַּחֲנוּ יַחֲדוֹ, וּבָאוּ הֵהֶם הַמְּלָכִים כָּל וְהִתְאֲסָפוּ

אותם מוסר אני הזאת בעת מחר כי מפניהם תירא אל יהושע אל יהוה ויאמר יהושע ויבא באש: תשרף מרכבתיהם ואת תעקר סוסייהם את ישראל לפני מפני אדני אותם ויתן בהר. עליהם ויפלו פתאם, מרום אל-מי עליהם המלחמה וכל-עם מסוד מישרי ועד מסרון ועד הגדולה צידון עד רדפום אותם ומפני ישראל, ביד צוה כאשר יהושע להם ויעש שריד. מהם השאר לבלתי עד אותם ויכו מזרח, לפי באש. שרף מרכבתיהם ואת עקר סוסייהם את יהוה, אותו

על שרה לפנים היתה וחסור ואת-מלכה, את-חסור וילכד ההיא, בעת יהושע ושב נותר ולא את-כל, ויחרימו לפי-חרב, בה כל-נשמה ויהרגו האלה. כל-הממלכות לקח מלכיהם ואת הממלכות ערי כל ואת באש. שרפו ואת-חסור נשמה, בה אבל יהוה. עבד משה צוה כאשר אותם, ויחרימו חרב, לפי אותם ויהרג יהושע, ישראל. שרף לבדה את-חסור וזולתי ישראל, שרף לא המבצרות את-כל-הערים עד חרב לפי החרימו האנשים כל ואת ישראל, בני להם בזזו העיר שלל כל ואת בן ומשה עבדו, את-משה יהוה צוה כאשר נשמה. כל מהם השאירו לא השמידם, משה. אותו צוה אשר מכל דבר עבר לא יהושע, עשה וכן את-יהושע, צוה

ואת גשן, ארץ כל ואת הנגב, הארץ כל ואת ההררית, הארץ כל את יהושע ויקח חלחא, מהר ההר אל הדברים ושפלתו ישראל הר ואת הערבה, ואת השפלה, החרמון, ההר תחת הלבנון של והעמקים גד, בעל ועד שעיר, אל עולה וההולך עם מלחמה יהושע עשה רבים וימים והמית. ויחרימו, לקח, מלכיהם כל ואת האלה. המלכים

היה יהוה מאת כי במלחמה. לקחו את-הכל ישראל, לקח לא אשר עיר היתה ולא להם יתן לא למען ישמדו, למען עם-ישראל, למלחמה לקראת את-לבם לחזק אל-משה: יהוה דבר כאשר ישמדו, למען אלא רחמים,

ומענבות ומדביר מחברון ההר, מן הענקים את ויכרת ההיא בעת יהושע ויבא כי ישראל, מבני הענקים מן נותר לא יהושע. ויכריתם עריהם, עם יהודה ומכל נותרו: ובאשדוד ובגת בעזה אם

בנחלה יהושע אותה ויתן משה, את יהוה צוה כאשר הארץ, כל את יהושע ויקח

ממלחמה. שקטה והארץ שבטיהם, לפי בחלקתם לישראל

## יב

ממזרח הירדן בעבר את־ארצם ויירשו ישראל בני הכו אשר הארץ מלכי ואלה האמרי מלך סיחון את מזרחו. כלי־הערכה ואת חרמון עד־הר ארנן מנחל השמש גבול יבק ועד הגלעד וחצי הנחל בתוך אשר מארנן המושל בחשבון, ישב אשר בית דרך ממזרח המלח ים הערכה ים ועד מזרחו, כנרת ים עד והערכה עמון בני הרפאים, מן נשאר הבשן מלך ועוג הפסגה אשדות תחת אשר מתימן הישימות, גבולות עד הבשן וכל ומסכחי, חרמון מהר מושל ובאדרעי. בעשתרות היושב ישראל ובני יהוה עבד משה חשבון: מלך סיחון גבולות גלעד, וחצי והמכי, גרגסי, מנשה. שבט ולחצי ולגד לראובן בנחלה משה אותה ונתן הכום,

גד מבעל הים ליד הירדן בעבר ישראל ובני יהושע הכה אשר האמרי מלכי ואלה ישראל לשבטי יהושע ויתנה שעירה, העולים חלחא ההר ועד הלכנון בבקעת ואת החתי את ובנגב, ובמדבר ובאשדות ובערבה ובמישור בהר כגורלם לרשת היבואי. ואת החוי ואת הפרזי ואת הכנעני ואת האמרי

מלך ירושלים, מלך אל. לבית סמוך היא אשר העי, מלך ואת יריחו, מלך את מלך גדר. מלך דביר, מלך גזר, מלך עילם, מלך לכיש, מלך ירמות, מלך חברון, מלך עופר, מלך תפוח, מלך הלך. מלך עדלם, מלך לבנה, מלך אדר. מלך חרמת, קדש, מלך אזיף. מלך ממברות, מלך סימון, מלך אשום, מלך ארוק, של אופק געי מלך שבפנאדור, עדולם מלך הכרמל, יקום מלך מרדות, מלך זחוק. מלך ותשעה. עשרים המלכים כלי־אלה תרצה, מלך שבגליל,

## יג

נשארה והארץ בימים, באת אתה יהושע: אל יהוה ויאמר בימים, בא זקן, ויהושע הלא מן והכנעני. הגשורי פלשתים, גבולות הנעזבת, הארץ וזאת לנחלה מאד רבה

לחמשת נחשבת לפנענים, משמאל עקרון גבולות עד מצרים לפני אשר נושבת ולאואי. ולעקרוני, ולגתי, ולאשקלוני, ולאשדודי, לעזתי, הפלשתיים: סטרפיות ואת האמרי. גבולות עד אפק, עד והצידונים עזה, לפני כנען וכל-ארץ מתימן חרמון הר תחת מן-הגלגל השמש, ממזרח כל-הלכנון ואת פלשתיים, גלית כל-ארץ אני כל-הצידונים, מים, המשפרת עד מן-הלכנון בהרים היושב כל חמת מבוא עד צויתיד. כאשר לישראל, בגורל אותה חלק אבל ישראל, מפני אשמידם

מן מנשה. שבט ולחצי השבטים לתשעת בנחלה הזאת הארץ את חלק ועתה השבטים לשני יגבל. הגדול הים תתננה, השמש למבוא הגדול הים עד הירדן לו נתן השמש, למזרח הירדן בעבר משה נתן ולגד, לראובן מנשה, שבט ולחצי הגיא, בתוך אשר העיר ואת ארנון, נחל שפת על אשר מערער יהוה. עבד משה גבול עד בחשבון מלך אשר האמרי מלך סיחון כל-ערי ממידבא, המישור כל ואת הבשן כל ואת חרמון הר כל והמעכתי, הגשורי גבולות ואת הגלעד ואת עמון בני נשאר זה ובאדרעי, בעשתרות מלך אשר בבשן, עוג כל-ממלכת אכא. עד ואת הגשורי את החרימו לא ישראל ובני וישמידהו. משה ויכהו מן-הרפאים, הנה היום עד ישראל בני בקרב והמעכתי גשור מלך וישב הכנעני, ואת המעכתי

דבר כאשר נחלתם, הוא ישראל אלהי יהוה נחלה, נתנה לא לוי לשבט פרט הירדן בעבר מואב בערבות ישראל לבני משה חלק אשר החלוק וזה יהוה, אליהם ליריחו.

ארנון, נחל על-פני אשר מערער גבולם ויהי למשפחתם ראובן לשבט משה ויתן במישור, אשר וכל-הערים חשבון, עד כל-המישור. ואת ארנון, בנחל אשר והעיר ושרדה ושבמה וקרייתים. ומיפעת ובמות ובשן מעלבות, ובית בעל, ובמות ודיבון, של הערים כל ואת הישימות. ובית פסגה, ואשדות פעור, ובית ענב בהר וציון נשיאי ואת אותו משה הכה אשר האמורי, מלך סיחון ממלכת כל ואת המישור, ואת סיחון, חללי נשיא רבע ואת חור, ואת צור, ואת רקם, ואת אוי, ואת מדן, ציון. יושבי

במהפכה. הרגו הקוסם בן-בעור בלעם ואת

עריהם למשפחותיהם, ראובן לבני הנחלה זאת גבול. הירדן ראובן גבול ויהי  
וחצריהם:

בני ארץ וחצי הגלעד, ערי כל יעזר, גבולם והיה למשפחותיהם. גד לבני משה ויתן  
ובוטנים, המצפה, לפי ערבות עד ומחשבון ערד. מול היא אשר ערבה, עד עמון  
שאר ואת וספן וסופכותא וביתנברא ואותרגי וענדום דיבון. גבולות עד ומעון,  
ממזרח. הירדן בעבר כנרת, ים חלק עד יגביל והירדן חשבון, מלך סיחון ממלכת  
ערף ישבו משפחותיהם לפי עריהם, ולפי משפחותיהם לפי גד לבני הנחלה זאת  
וחצריהם. עריהם משפחותיהם לפי היו כי איביהם, לפני

בשן, ממלכת וכל ממעון, גבולם ויהי למשפחותיהם. מנשה שבט לחצי משה ויתן  
וחצי ערים. ששים בבשן, אשר יאיר כפרי וכל הבשן, מלך עוג ממלכת וכל  
בני ולחצי מנשה בני מכיר לבני בבשן עוג ממלכות ערי ואדרעי ועשתרות הגלעד  
בערבות הירדן בעבר משה הנחיל אשר אלה למשפחותיהם מנשה בני מכיר  
ממזרח. ליריחו אשר הירדן בעבר מואב,

## יד

הכהן אלעזר להם הנחילו אשר פנעו, בארץ ישראל את־בני המנחלים ואלה  
צוה כאשר נחלו, הגורלות לפי ישראל. לבני המטות אבות וראשי בן־נון ויהושע  
נתן לא וללויים לירדן. מעבר השבט ולחצי השבטים לתשעת יהושע ביד יהוה  
בארץ חלק נתן ולא ואפרים, מנשה שבטים, שני יוסף בני היו כי ביניהם. חלק  
ציווה כאשר ולמקניהם. לבהמות שלהם והמגרשים לשבת, ערים אלא ללויים,  
את־הארץ. וחילקו ישראל בני עשו כן את־משה, יהוה

ידעת אתה הקנזי, יפנה בן כלב אליו ויאמר בגלגל, יהושע אל יהודה בני ויגשו  
בן ברנע. בקדש ועליך עלי האלהים איש משה אל יהוה דבר אשר הדבר את  
את לרגל ברנע מקדש האלהים עבד משה אותי שלח כאשר הייתי שנה ארבעים  
ואני העם, לב את הסירו עמי העולים אחי שכלו לפי דבר לו ועניתי הארץ,  
הארץ לאמר, ההוא ביום משה וישבע אלהי. יהוה אחרי לעקב לב התמלאתי

יהוה אחרי ללכת התמדת כי עולם, עד ולבניך בנחלה תהיה לך עליה דרכת אשר את ה דבר מאז שנה וחמש ארבעים זה אמר, כאשר ה אותי פרנס ועתה אלהינו. וחמש שמונים בן היום אני הנה ועתה במדבר, ישראל והלך משה, אל הנה הדבר לצאת עכשיו חזק אני כמורכן משה, אותי שלח כאשר היום, חזק אני עוד שנה. ביום יהוה אמר כאשר הנה, אתה יהוה אותך אני שואל ועתה למלחמה ולבוא ערים הם, שם הענקים ועתה ההוא. ביום הנה אתה הדבר שמעת אתה כי ההוא, יהוה. אלי דבר כאשר אשמידם יהיה, עמי יהוה אכן אם וגדולות. בצורות

היתה כן על בנחלה. בן קנו בן יפנה לכלב את חברון ויתן יהושע, אותו ויברך מצות אחרי עקב שהוא מפני הנה, היום עד לנחלה הקניז בן יפנה לכלב החברון הענקים של האם עיר ארבע, קרית לפנים היה חברון ושם ישראל. אלהי יהוה ממלחמה. שקטה והארץ היא,

## יה

נגבה. קדש עד צן ממדבר אדום מגבול למשפחותם יהודה שבט גבול ויהי

מעלה מול ועובר נגבה. הפונה הלשון מן המלח, ים חלק עד מנגב גבולם ויהי אדר, אל ועולה חצרון, ויוצא ברנע, קדש על מנגב ועולה צנה, את וסובב עקרבאים, של מוצאו ויהיה מצרים, נחל עד ועובר שלמונה, על ויוצא קדש למערב ויוצא הדרום. מן גבולם הוא זה הים, אל הגבול

ומחלק הים ומשפת מצפון, וגבולם הירדן. עד המלח ים כל ממזרח והגבולות הגבול ועולה הערבה, בית אל מצפון ועובר הגלגל, בית אל הגבול עולה הירדן. היא אשר הגלגל אל וירד עכור עמק רביעית על הגבול ועלה ראובן בן בהן אכן אל עין תצאתיו והיו שמש עין מי אל ועבר לנחל מנגב היא אשר אדמים מעלה מול ויוצא ירושלים, היא זאת מדרום, היבוס יב על הנם גיא אל הגבול ועולה רגל רפאים ארץ מחלק היא אשר הים, לכו הים גיא לפני אשר ההר ראש על הגבול והוביל עפרון, הר אל ויצא נפתוח, מי מעין אל ההר מראש הגבול ויצא צפונה. אסר אליהר ועבר עליהם, מבעל הגבול ויסב יערים. עיר היא בעל, אל הגבול



ועבר עליהנגב. ועבר השמש, עליעיר וירד כסלון, היא מצפון, ירין עיר על-גב תימנה, אל הגבול ועבר שכה, אל הגבולות ויצאו צפונה, עקרון גב לפי הגבול הגדול הים הים, מן וגבולותיהם הים אל הגבולות מוצא והיה לבנה, אל ויצא למשפחותיהם. סביב יהודה בני גבולות אלה הגבול. יהיה

את יהושע לו ונתן האלהים, פקוד פי על יהודה בני בתוך חלק נתן יפנה בן ולכלב שלשת את יפנה בן כלב משם וישמד חברון. היא ענק, של מטרופולין ארבע עיר בדביר, היושבים אל כלב משם ועלה אחימן. ואת תלמי ואת ששי את ענק: בני ספר. קרית לפנים היה דביר ושם

בתי את-עכסה אתן-לו וירשה, הספרים עיר את ויכה ילכד אשר כלב: ויאמר ויהי לאשה. בתו את-עכסה ויתן-לו כלב, אחי בן-קנו עתניאל אותה ויקח לאשה. כלב לה ויאמר החמור מעל ותצעק שדה את-אבי אשאלה לאמר לו ותיעץ בצאתה את-הבתנים תנה-לי נתתני הנגב אלי-ארץ כי ברכה תנה-לי לו ותאמר מה-לך התחתונה ואת-הגנתלה העליונה את-הגנתלה ויתן-לה

גבולות על יהודה בני שבט אל ערים עריהם ויהיו יהודה. בני לשבט הנחלה זאת ואסוריונין, וקדש, וארואל. ורעמה, ויכס, ואסור. וארא וביסלאל המדבר, על אדום ושלמא, ושן, חצור, זאת אשרון, והערים שלהם. והכפרים ובלמענא ומינם. שלהם והחצרים שלהם והכפרים שבע ובאר וכולסאולה ובעלת: וסרי ומולדה. ולבוס וסתנק: ומחרים וצקלג וחרמה. ובית-אל, ואלבודד, ואסום. ובקוק, בלע, שלהם. והכפרים ותשע, עשרים ערים וארומות, וסלה

וירמות ומיני, ואילותות, ותנו, ורמן, ואשתאול. וצרעה, אשתאול, במישור: עשרה ארבע ערים וחצריהן, וגדרה וסכרים ויעקא ושאוכו וממברא ועדולם ו ואידאדלאה, ובשדות, וכרעאל ומצפה, ודלד, ומגדלגד, ואדסן, סנה, וכפריהן. והכפרים שש-עשרה ערים ומכדן, ונומן ובגדיאל וגדור ומעכוס. ומכס, חברא, ואילום, ובתהסר וקזיב ואקיעזי וקילם ונסיב וינא וענוד, ויתק, לבנה, שלהם. הן אשר וכל גמנא, מעקרון וחצריהם וכפריה עקרון שלהן. והכפרים עשר ערים עזה, שלה, והחוות שלה, והכפרים אסידות, שלהן. והכפרים לאשדוד, סמוך מגביל. הגדול והים מצרים, נחל עד שלה וחוות שלה, והכפרים

וּמֶן, וְאֵס, וְעִנּוֹן, דְּבִיר הִיא וּקְרִית־סַפְרִים, וּרְנָנָא וְשׁוֹכָה: וַיֵּתֶר שְׁמִיר וּבְהָרִים  
וּרְמָנָא, אֵירֶם, וּכְפָרִיָּהּ. עֲשָׂרָה אַחַת עָרִים וְגִילּוּם, וְחִנָּה וְחָלוּ וְגִשָּׁם וְאֵיסָם.  
עָרִים וְצָרְעָה, חֶבְרוֹן, הִיא זֹאת אֶרְבֶּק, וְעִיר וְאֵימָא וּפְקוּעָה וּבִיתֶחֱו וַיִּמְעִין וְסוּמָא,  
וְגִבְעָה וְזִכְנִים. וְאַרְיֶקֶם וְיִרְיָאֵל, וְיִטָּה. וְזִיף, וְכֶרְמֶל, מְעוֹן, שְׁלֵהָן. וְהַחֲצָרִים תִּשְׁעַ  
וּבִיתָנָם וּמִגְרֹת וְגִדּוֹן. צוּר, וּבֵית אֵילּוּא, שְׁלֵהָן. וְהַכְּפָרִים תִּשְׁעַ, עָרִים וְתַמְנָתָה,  
עָרִים – וְסוּתְבָא יָרִים, עִיר הִיא בְּעַל, קְרִית שְׁלֵהָן. וְהַכְּפָרִים שֵׁשׁ עָרִים וְתַקּוּם,  
וְאַרְקָדָס סְדוֹן וְעָרִי וְנַפְלֻזוֹן וְאֵיכִיזוֹא וְעִינּוֹן. וְתַרְבַּעַם, וּבְדֶרְגִיס, וְחֲצָרִיָּהּ. שְׁתֵּים  
וְחֲצָרִיָּהּ: עָרִים שִׁבְעַ

הַיְבוּסִים וַיֵּשְׁבוּ אוֹתָם, לְהַשְׁמִיד יְהוּדָה בְּנֵי יִכְלֹ וְלֹא בִירוּשָׁלַיִם, יֵשֶׁב וְהַיְבוּסִי  
הַזֶּה. הַיּוֹם עַד בִּירוּשָׁלַיִם

## יך

הַמַּדְבָּר הָהוּר אֶל מִירִיחוֹ וַיַּעֲלֶה מִמְזֶרַח, לִירִיחוֹ אֲשֶׁר הִירְדָן מִן יוֹסֵף בְּנֵי גָבּוּל וְהָיָה  
אֶל־הֵימָּן וְעֶבֶר אַחַטְרָתִי: גְּבוּלוֹת עַל וְעֶבֶר בֵּית־אֵל אֶל וַיֵּצֵא לוֹזָה. בֵּית־אֵל אֶל  
בְּנֵי וַיִּירָשׁוּ אֶל־הֵימָּן. תִּצְאָתִיו וְהָיוּ הַתַּחְתּוֹנָה, בֵּית־חֹוֹרֹן עַד־גָּבּוּל אֶטְלִים אֶל־גָּבּוּל  
וּמִנְשָׁה אֶפְרַיִם יוֹסֵף,

עַד וְעָרוֹף עֲטֹרוֹת מִמְזֶרַח נִחַלְתָם גָּבּוּל וְהָיָה לְמִשְׁפַּחוֹתֵיהֶם, אֶפְרַיִם בְּנֵי גָבּוּל וְהָיָה  
יֵסֵב תְּרָמָא, מִצְפּוֹן אֶל־יִכְסָמוֹן עַל־הֵימָּן הַגְּבוּלוֹת וּבָאוּ וְגִזְרָה. הָעֲלִיּוֹן חֹוֹרֹן בֵּית  
וְהַכְּפָרִים וְאֶל־עֲטֹרוֹת וְאֶל־מְכוֹ אֶל־יִנּוּכָא, מִמְזֶרַח וַיַּעֲבֹר וְסָלַס, אֶל־תִּנְסָא מִזְרָחָה  
עַל־כִּלְכִּנָּה, עַל־הֵימָּן הַגְּבוּלוֹת יִלְכוּ וּמִתְּפוּ עַל־הִירְדָן: וַיֵּצֵא עַל־יִרִיחוֹ וַיְבוֹא שְׁלֵהָם,  
לְמִשְׁפַּחַתֵּיהֶם. אֶפְרַיִם שָׁבַט נִחַלְתָּ זֹאת עַל־הֵימָּן, יֵצִיאָתָם וְתִהְיֶה

שְׁלֵהָן. וְהַכְּפָרִים הָעָרִים כָּל מִנְשָׁה, בְּנֵי נִחַלְתָּ בְּתוֹךְ אֶפְרַיִם לְבְנֵי הַמַּבְדְּלוֹת וְהָעָרִים  
הַיּוֹם עַד אֶפְרַיִם בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי וַיֵּשֶׁב בְּגֹזֶר, הַיּוֹשֵׁב הַכְּנַעֲנִי אֶת הַשְּׁמִיד לֹא וְאֶפְרַיִם  
הַכְּנַעֲנִים וְאֶת בָּאֵשׁ, וַיִּשְׁרָפָה אוֹתָהּ וַיִּלְכֹּד מִצְרִים מִלֶּךְ פְּרָעָה עֲלֶה אֲשֶׁר עַד הַזֶּה,  
לְבַתּוֹמָהָר פְּרָעָה וַיִּתְּנָה הַכּוֹ, בְּגֹזֶר הַיּוֹשְׁבִים וְאֶת הַפְּרָזִים וְאֶת

כִּי גִלְעָד, אָבִי מְנַשֶּׁה בְּכוֹר לְמוֹכִיר לְיוֹסֵף, הַבְּכוֹר זֶה כִּי מְנַשֶּׁה, בְּנֵי שֶׁבֶט גְּבוּל וַיְהִי  
 לְבְנֵי מִשְׁפַּחוֹתֵיהֶם: לְפִי הַנוֹתָרִים מְנַשֶּׁה לְבְנֵי וַיְהִי וּבִבְשָׁן. בְּגִלְעָד הָיָה, לוֹחֶם אִישׁ  
 הַזְּכָרִים אֵלֶּה עֹפֶר; וּלְבְנֵי שְׁמָרִים וּלְבְנֵי שָׁכֶם וּלְבְנֵי יִזְיָאֵל וּלְבְנֵי חֶלֶק וּלְבְנֵי יַעְזָר  
 מִשְׁפַּחוֹתֵיהֶם. לְפִי

מִחֻלָּה צִלְפָּחֵד: בָּנוֹת שְׁמוֹת וְאֵלֶּה אִם־בָּנוֹת, כִּי בָנִים לוֹ הָיוּ לֹא בְּרַחֲפֹר וּלְצִלְפָּחֵד  
 וּלְפָנִי יְהוֹשֻׁעַ וּלְפָנִי הַכֹּהֵן אֶלְעָזָר לְפָנִי וּתְעַמְדָּנָה וְתִרְצָה: וּמִלְכָּה וְחַגְלָה וְנָעִה  
 לָהֶן וַיִּנָּתֶן אַחֲיֵנּוּ, בְּתוֹךְ נַחֲלָה לָנוּ לְתֵת מִשָּׁה בִּיד צִוָּה הָאֱלֹהִים לֵאמֹר, הַשָּׂרִים  
 הַגִּלְעָד, מֵאֶרֶץ לְבָק וּמִשְׁטַח מֵאֲנָסָא חֶבְלָם וַיִּפֹּל אַבְיָהֶן. בְּאֲחֵי גוֹרֵל יְהוָה עַל־פִּי  
 גִלְעָד וְאֶרֶץ אַחִיהֶן, בְּתוֹךְ נַחֲלָה נָחֲלוּ מְנַשֶּׁה בְּנֵי בָנוֹת כִּי לִיָּדוֹן. מַעֲבָר הִיא אֲשֶׁר  
 הַנוֹתָרִים. מְנַשֶּׁה לְבְנֵי הַיְתָה

יָמִין עַל הַגְּבוּל עַל וְהוֹלֵךְ עֲנַת, בְּנֵי לְפָנִי הִיא אֲשֶׁר דָּלַנְתָּ, מְנַשֶּׁה בְּנֵי גְבוּל וַיְהִי  
 וַיֵּרֶד אֶפְרַיִם. לְבְנֵי מְנַשֶּׁה גְבוּלוֹת עַל וְתַפֹּת יְהוָה, לְמְנַשֶּׁה תַּפְתּוֹת. מַעְיָן עַל וַיִּסֵּב  
 וּגְבוּל מְנַשֶּׁה, עִיר בֵּין לְאֶפְרַיִם אֵלֶּה יִרְאֵל, גִּיא לְפִי דְרוֹמָה כֶּרֶן גִּיא עַל הַגְּבוּל  
 לְמְנַשֶּׁה, וּמִצְפּוֹן לְאֶפְרַיִם מִדְרוֹם הַיְמָה מוֹצֵאוֹ וְהָיָה הַנַּחֲלָה, אֵל הַצִּפּוֹן עַל מְנַשֶּׁה  
 לְמְנַשֶּׁה וַיְהִי מִמְזֻרַח. וּבִישְׁשֹׁכָר מִצְפּוֹן יִפְגְּשׁוּ וּבְאֲשֶׁר גְּבוּלָם, יְהִיָּה וְהִים  
 מִגְדוֹ יוֹשְׁבֵי וְאֵת כְּפָרִיָּה, וְאֵת דָּאָר יוֹשְׁבֵי וְאֵת וּכְפָרִיָּה, בֵּית־שָׁאֵן וּבְאֲשֶׁר בִּישְׁשֹׁכָר  
 כְּפָרִיָּה. וְאֵת מִפְתֵּה שְׁלִישִׁית וְאֵת כְּפָרִיָּה, וְאֵת

הַזֹּאת. בְּאֶרֶץ לְשֶׁבֶת הַחֹל וְהַכְּנַעֲנִי הָאֵלֶּה, הָעָרִים אֵת לְהַשְׁמִיד יָכֻלוּ לֹא מְנַשֶּׁה וּבְנֵי  
 לֹא לְהַחְרִימָם אֲבָל לְמָס, הַכְּנַעֲנִים אֵת וַיַּעֲשׂוּ יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי חֲזָקוֹ כְּאֲשֶׁר וַיְהִי  
 הַחֲרִימוּ.

עַם וְאֵנִי אֶחָד וְחֶבֶל אַחַת נַחֲלָה לָנוּ הַנַּחֲלָת מַדּוּעַ לֵאמֹר אֶת־יְהוֹשֻׁעַ יוֹסֵף בְּנֵי וַיַּעֲזֵנוּ  
 לָךְ, וּבְרָא הַיַּעַר אֵל עֲלֵה אִתָּהּ, רַב עַם אִם יְהוֹשֻׁעַ: אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר אֲתִי בְרַךְ וְהָיָה רַב  
 וּבִרְזֵל בַּחוּר וְסוֹס אֶפְרַיִם הָרַב בְּעֵינֵינוּ חֵן יִמְצָא לֹא וַיֹּאמְרוּ אֶפְרַיִם. הֵר לָךְ מִצִּיק אִם  
 אִם יוֹסֵף: לְבְנֵי יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר יִזְרְעָאֵל בְּעַמֶּק וּבְכְפָרִיָּה שָׁאֵן בְּבֵית בּוֹ הַיּוֹשֵׁב לְכַנְעֲנִי

הוא יַעַר כִּי לָךְ, יִהְיֶה הַיַּעַר אֶחָד. גּוֹרֵל לָךְ יִהְיֶה לֹא לָךְ, יֵשׁ גְּדוֹל וְכַח אֶתְּהָ רַב עִם  
כִּי אֶתְּהָ לוֹ, בְּחֹזֶר סוּס כִּי הַפְּנִנְיָ, אֶת תַּחֲרִים וּכְאֲשֶׁר לָךְ. וְהִיָּה אוֹתוֹ, וְתִנְקָה  
מִמֶּנּוּ. תִּתְחַזֵּק

## יח

נִכְבְּשָׁה וְהָאָרֶץ מוֹעֵד, אֶהָל אֶת שֵׁם וַיְטוּ שְׁלֵה, אֶל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי עֲדַת כָּל וְתִנְקָה ל  
לְפָנֵיהֶם.

עַד יִשְׂרָאֵל: לְבָנֵי יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר שְׁבָטִים. שְׁבָעָה נָחֳלוּ, לֹא אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וַיִּוְתְּרוּ  
שְׁלֵשָׁה אֲנָשִׁים מִכֶּם תִּנּוּ אֱלֹהֵינוּ? יְהוָה נָתַן אֲשֶׁר הָאָרֶץ אֶת לְרִשְׁתָּ תִתְרַפּוּ מִתִּי  
אוֹתָהּ. לְחֹלֶק יִצְטָרֵךְ כְּאֲשֶׁר לְפָנֵי, אוֹתָהּ וַיִּכְתְּבוּ אֶת־הָאָרֶץ, וַיַּעֲבְרוּ וַיְקוּמוּ מִשְׁבָּט,  
יוֹסֵף וּבְנֵי מִדְרֹם, גְּבוּל לָהֶם יַעֲמֵד יְהוּדָה חֲלָקִים, שְׁבָעָה לָהֶם וְחֹלֶק אֵלָיו. וַיַּעֲבְרוּ  
הֵנָּה, אֵלֶי וְהִבִּיאוּ חֲלָקִים, לְשְׁבָעָה הָאָרֶץ אֶת חֲלָקוֹ וְאַתֶּם מִצְפּוֹן. לָהֶם יַעֲמְדוּ  
יְהוָה כְּהִנֵּת כִּי בָכֶם, לְוִי לְבָנֵי חֹלֶק אֵין כִּי אֱלֹהֵינוּ. יְהוָה לְפָנֵי גּוֹרֵל לָכֶם וְאוֹצִיא  
אֲשֶׁר מִזְרָחָה, לִירֵדֶן מֵעֵבֶר אֶת־נִחֲלָתָם לְקַחוּ מִנְּשָׁה שְׁבָט וְחִצִּי וְרֹאוּבֵן וְגַד חֲלָקוֹ,  
יְהוֹהָעָבֵד מֹשֶׁה לָהֶם נָתַן

לֹאמַר: אֶת־הָאָרֶץ לְסִיר הַחֲלָקִים אֶת־הָאֲנָשִׁים יְהוֹשֻׁעַ וַיְצוּ וַיִּלְכוּ, הָאֲנָשִׁים וַיְקוּמוּ  
וַיִּלְכוּ בְּשֻׁלָּה. יְהוָה לְפָנֵי גּוֹרֵל לָכֶם אוֹצִיא וּפָה אֵלֶי, וּבִאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְסִירוּ לָכוּ  
וַיְבִיאוּ בְּסִפֵּר, חֲלָקִים, שְׁבָעָה עָרִים, לְפִי אוֹתָהּ וַיִּכְתְּבוּ אוֹתָהּ וַיִּרְאוּ בָּאָרֶץ וַיַּעֲבְרוּ  
יְהוָה. לְפָנֵי בְּשֻׁלָּה גּוֹרֵל יְהוֹשֻׁעַ לָהֶם וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ. אֶל

בְּנֵי בֵין גּוֹרֵלִם גְּבוּל וַיֵּצֵא מִשְׁפּוּחוֹתֵיהֶם, לְפִי רֹאשׁוֹן בְּנִימָן לְשֹׁבֵט הַגּוֹרֵל וַיֵּצֵא  
יוֹסֵף. בְּנֵי וּבֵין יְהוּדָה

עַל־הַהָר וַיַּעֲלֶה מִצְפּוֹן, יְרִיחוֹ אֶל־אַחֲרָי הַגְּבוּל יַעֲלֶה מִן־הִירֵדֶן, מִצְפּוֹן גְּבוּלִם וְהִיָּה  
מִנְּגַב לַיּוֹזָה גֹּב עַל לַיּוֹזָה הַגְּבוּל מִשָּׁם וַיַּעֲבֵר בֵּית־אֶנָן מִדְּבַר מוֹצֵאוֹ וְהִיָּה אֶל־הֵיִם,  
חוֹרוֹן בֵּית לִנְגֵב הוּא אֲשֶׁר הָהָר, אֶל אֶרֶץ מַעֲטְרוֹת הַגְּבוּל וַיֵּרֵד אֵל, בֵּית הִיא לָהּ,  
הַתְּחַתּוֹנָה.

חורון בית פני על מההר מנגב הים לעבר הרואה החלק על ועבר הגבול ועבר  
אל החלק זה יהודה, בני עיר יערים, קרית היא בעל, קרית אל מוצאו והיה נגבה,  
הים.

וירד נפתוח מי מעין על גסין, אל הגבול ועבר בעל, קרית מחלק הדרומי והחלק  
וירד מצפון, רפאים עמק מחלק הוא אשר סונם, גיא לפני הוא זה חלק, על הגבול  
ועבר שמש, בית מעין על ועבר רוגל. מעין אל וירד מנגב, היבואי גב על הנם גיא  
על-גב ועבר בן-ראובן. בהן אבן אל וירד איתם, מעלה מול היא אשר גלילות, על  
על הגבולות מוצא והיה מצפון. הים על-גב אל-הגבולות וירד מצפון, הערכה בית  
מדרום. הגבולות אלה מדרום, הירדן חלק אל צפונה המלח ים גב

לפי סביב גבולותיה בנימין, בני של הנחלה זאת מזרח, מצד יגביל והירדן  
משפחותיהם.

ועמקסיס: ובית-הגי יריחו משפחותיהם לפי בנימין בני של הערים ותהיינה  
ערים וגבעה, ומוני וכפירה וקרפה ואפרתה. ופרא, ואן, ובשנה ושרי ובית-עברה  
ועמוקה. ומירון, ומסמא, ובארות. ורמה גבעון שלהן. והכפרים עשרה שנים  
ערים יערים, וגבעות, ירושלים, היא ויבוס, ותראלא. וזלכאן, ונכאן, וכפאן, ופירא,  
משפחותיהם. לפי בנימין בני של הנחלה זאת שלהן. והכפרים עשרה שלש

## יט

גורלם והיה יהודה. בני נחלת בתוך נחלתם ותהי שמעון, לבני השני הגורל ויצא  
והרמה ובולה וארתולה וזאסון. ובולא, וארסולא, ומולדה ושמה שבע באר  
וחצריהם: עשרה שלש ערים ושדותיהם, ובתרות וסרסוסין ובית-מכרב וסיקלק  
בלק עד עריהם סביבות שלהן. והכפרים ארבע ערים ועשן, ויתר ותלחא ערמון  
של הגורל מן למשפחותיהם. שמעון בני מטה נחלת זאת נגבה, במת ההולכים  
משלהם, גדולה יהודה בני חלקת היתה פי שמעון, בני לשבט הנחלה יהודה  
גורלם. בתוך שמעון בני ונחלו

אֶסְדָּקְגוּלָא נַחֲלָתָם גְּבוּלוֹת יִהְיוּ מִשְׁפָּחוֹתֵיהֶם, לָפִי לְזִבּוּלָן הַשְּׁלִישִׁי הַגּוֹרֵל וַיֵּצֵא וְשֵׁב יָכֵמֶן: לָפָנַי אֲשֶׁר אֶל־הַגִּיָּא עַל־בֵּית־עֲרֵבָה וַיִּתְּחַבֵּר וּמִגְלָדָא, הֵימָּן גְּבוּלוֹתֵיהֶם. וַיַּעֲלֶה דְּבִירוֹת, עַל וַיַּעֲבֵר אֵיִת, כְּסָלוֹת גְּבוּלוֹת עַל שְׁמֵשׁ בֵּית מִמְזֹרַח מִמְּנֵד מִסְדּוּק סָלַע אֶל רִמּוֹן אֶל וַיַּעֲבֵר קִטָּת, עִיר אֶל גִּבְעָה, אֶל לְמִזְרַח מִמְּנֵד יָסֵב וּמִשְׁשׁ פָּנָגִי: עַל וְסִימָעוֹן וְנִבְעֵל וְקִטְנָת וְזַרְנָה, מוֹצָאָם וְהִיָּה חֲמַת, אֶל צְפוֹנָה הַגְּבוּל וְיָסֵב הַמִּצְעָד. הָעָרִים מִשְׁפָּחוֹתֵיהֶם, לָפִי זִבּוּלוֹן בְּנֵי שֹׁבֵט שֶׁל הַנְּחִלָּה זֹאת וּבֵית־מֶעָן. וַיִּרְיָחוּ שְׁלֹהֶם. וְהַכְּפָרִים

וְסִיּוֹנָא וְאַגִּין וְשׁוֹנִם, וְחִסְלוֹת יִזְאֵל גְּבוּלָם וְהִי הָרְבִיעִי. הַגּוֹרֵל יֵצֵא וְלִישְׁשָׁכָר וּבִרְסָפֶס: וְאִימָרְק וְתוֹמָן, וְיֵאֹן, וְרָמֶס, וְרָבֶס. וְקִישׁוֹן, וְדִבִּירוֹן, וְאַנְכָּרָת: וְרֵארוֹת מוֹצָא וְהִיָּה שְׁמֵשׁ, וּבֵית הֵימָּן לְעֵבֶר סָלִים וְעַל גִּתְּבוֹר עַל הַגְּבוּלוֹת וַיִּפְגְּשׁוּ הָעָרִים מִשְׁפָּחוֹתֵיהֶם, לָפִי יִשְׁשָׁכָר בְּנֵי שֹׁבֵט הַנְּחִלָּה זֹאת הִירְדָן. גְּבוּלוֹתֵיו וְהַחֲצִרִיָּהֶם.

וּבִיתוֹק וְאַלְף אֶקְסֶלְכָּת גְּבוּלָם וְהִי לְמִשְׁפָּחוֹתֵיהֶם. לְאֲשֶׁר הַחֲמִישִׁי הַגּוֹרֵל וַיֵּצֵא וּלְבִנָּת: צִיּוֹן וְאֵל הֵימָּן עַל־פִּי הַכֶּרֶמֶל אֶל וַיִּצְטָרֵף וּמַעֲשִׂיָּה, וְעַמִּיאל וְאֵלִימֶלֶךְ וְקַעֲף וַיָּבֹא לְצִפּוֹן, וּפְתִחָאֵל וְעַקְנִי, זִבּוּלוֹן אֶת וַיִּפְגַּשׁ גִּנָּת, וּבֵית הַשְּׁמֵשׁ מִמְזֹרַח וַיָּשׁוּב וּכְנָתָן וְאַמְמָאוֹן, וְרָאֵב, וְאַלְבוֹן, כּוֹבִמְסוּמֶל. אֶל וַיַּעֲבֵר וַיִּנָּאֵל, סְפִתִּיבִיתְמָה, גְּבוּלוֹת עַל הַגְּבוּל וְשֵׁב וְהָעָרִים, מִסְפֶּסֶת מַעֲיָן וְעַד רָמָה אֶל הַגְּבוּל וְשֵׁב הַגְּדוּלָּה. צִידוֹן עַד שֹׁבֵט הַנְּחִלָּה זֹאת וְרַעְאוֹ. וְאַפְקִי, וְאַרְכֹּכֹב, וְאַכּוּזֹב וְאַפּוּלָּב הֵימָּן, מוֹצָאוֹ וְהִיָּה יְסִיף, וְהַחֲצִרִיָּהֶם. הָעָרִים מִשְׁפָּחוֹתֵיהֶם, לָפִי אֲשֶׁר בְּנֵי

וְנָבוֹק וְאַרְמָא וּבִסְמִין וּמוּלָא מוּעֵלָם גְּבוּלָם וְהִי הַשְּׁשִׁי. הַגּוֹרֵל יֵצֵא וְלְנִפְתָּלִי וַיַּעֲבֵר בְּאַתְבוֹר, עַל־הֵימָּן הַגְּבוּל וַיָּשׁוּב הִירְדָן. מוֹצָאֵיו וְהִיָּה דוּדָם, עַד וַיִּפְתָּמָא מִמְזֹרַח־שְׁמֵשׁ. וְהִירְדָן הֵימָּן, לָפִי יִפְגַּשׁ וְאֲשֶׁר מִנְּגֵב, אֶת־זִבּוּלוֹן וַיִּפְגַּשׁ יַעֲקֹנָה, מִשְׁשׁ

וְכֶדֶס וְחִצּוֹר וְאַרְאֵל וְאַרְמָת וְכַנְגָּרָת וְאוּמִתְדָקָת, צֹר, הָעָרִים: שֶׁל הַמְּבַצְרוֹת וְהָעָרִים בְּנֵי שֹׁבֵט הַנְּחִלָּה זֹאת וְתַסְמִיס. וּבֵית־תַּמָּא, וּמַגְלָאֲרִים, וְקִרְאוֹ, אֶסּוֹר וּמַעֲיָן וְאַסְרִי נִפְתָּלִי.

וְאֶת־שְׁלֹמִיס סִמְאוּס וְעָרִי וְאַסָּא סֹרֶת גְּבוּלָם וְהִי הַשְּׁבִיעִי. הַגּוֹרֵל יֵצֵא וְלָדָן

וְאִזּוֹר, וְגִבְאֵלָן. וּבִגְתּוֹן, וְאַלְכֶתָא, וְעֶקְרוֹן. וְתַמְנָתָה, וְאַלּוֹן, וְאַתְסִילְתָא: וְאַתְעֲמוֹן  
לְפִי דִן בְּנֵי שֹׁבֵט שֶׁל הַנַּחֲלָה זֹאת לִפְּנֵי. שֶׁכֵּן גְּבוּל הַנָּצִים, וּמִיָּם וּגְתֵרְמוֹן, וּבְנֵיבְקָת,  
וְחִצְרֵיהֶם. עֲרִיָּהֶם מִשְׁפַּחוֹתֵיהֶם,

וַיִּקְרְאוּ בָּהּ וַיֵּשְׁבוּ לְפִי־חֶרֶב אוֹתָהּ וַיָּכּוּ אוֹתָהּ וַיִּלְכְּדוּ בְּלִכְיֹשׁ וַיִּלַּחֲמוּ דִן בְּנֵי וַיִּלְכּוּ  
דּוֹלָשִׁם אֶת־שָׁמָּה

בְּיָנוֹן לִיהוֹשֻׁעַ נִחֲלָה נָתַנוּ יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי גְבוּלָם, לְפִי הָאָרֶץ אֶת לְרֶשֶׁת לְבוֹא וַיִּלְכּוּ  
הִיא אֲשֶׁר תַּמְנַת־סֶרַח, שָׂאֵל, אֲשֶׁר אֶת־הָעִיר לוֹ וְנָתַנוּ הָאֱלֹהִים מִצּוֹת עַל־פִּי בְּתוֹכָם  
בָּהּ. וַיֵּשֶׁב אֶת־הָעִיר וַיִּבֶן אֶפְרַיִם, בְּהָר

לְמִטּוֹת הָאֲבוֹת וְרֹאשֵׁי בְּיָנוֹן וַיהוֹשֻׁעַ הִכְהֵן אֶלְעָזָר הַנָּחִיל אֲשֶׁר הִחֲלִקוֹת אֵלָּה  
אֶת־הָאָרֶץ. לְרֶשֶׁת וַיִּלְכּוּ מוֹעֵד, אֵהָל פֶּתַח אֶצֶל יְהוָה לְפָנַי בְּשִׁלְהָ בְּגוּרֹלוֹת יִשְׂרָאֵל

## כ

הַמִּקְלָט עָרֵי אֶת תַּנּוּ לֵאמֹר, יִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֵל דִּבֶּר לֵאמֹר: אֵל־יְהוֹשֻׁעַ יְהוָה וַיְדַבֵּר  
הָעָרִים לָכֶם וְהָיוּ בִּשְׁגָגָה, נָפֶשׁ הַמִּכָּה לְרוֹצֵחַ מִקְלָט מִשֶּׁה בֵּיד אֲלֵיכֶם אֲמַרְתִּי אֲשֶׁר  
לְמִשְׁפָּט. הָעֵדָה לְפָנַי יַעֲמֵד אֲשֶׁר עַד הַדֶּם, גָּאֵל בֵּיד הַרוֹצֵחַ יָמוּת וְלֹא לְמִקְלָט,

הִיא אַרְבֶּבֶת, וְאַתְעִיר אֶפְרַיִם, בְּהָר וְאַתְשָׁכֶם נִפְתָּלִי, בְּהָר בְּגִלִּיל אֶת־קָדֶשׁ וַיִּבְדֵּל  
יְהוּדָה. בְּהָר חֶבְרוֹן,

בְּגִלְעָד רֵאמוֹת וְאֶת רֵאוּבֵן, מִשְׁבֵּט בְּמִישׁוֹר בְּמִדְבָּר בְּצֹר אֶת נָתַן הַיִּרְדֵּן וּבַעֲבֹר  
מְנַשֶּׁה. מִשְׁבֵּט בִּבְשָׁן גּוֹלָן וְאֶת גָּד, מִשְׁבֵּט

נָפֶשׁ לְכָל־מִכָּה שָׁמָּה לְנוֹס בְּתוֹכָם, הָגֵר וְלִגֵּר יִשְׂרָאֵל לְבְנֵי הַנִּקְרְאוֹת הָעָרִים אֵלָּה  
לְמִשְׁפָּט: הָעֵדָה לְפָנַי יַעֲמֵד אֲשֶׁר עַד הַדֶּם, גָּאֵל בֵּיד יָמוּת לֹא לְמַעַן בִּשְׁגָגָה,

## כא

אבות ראשי ואֵל בְּרִנּוֹן יְהוֹשֻׁעַ וְאֵל הַכֹּהֵן אֶלְעָזָר אֵל לִוי בְּנֵי אֲבוֹת רִאשֵׁי וִיגָשׁוּ  
בְּיַד צֹוֹה יְהוָה לֵאמֹר: כְּנָעַן בְּאֶרֶץ בְּשִׁילָה אֲלִיהֶם אִמְרָתִי וְאֲנִי יִשְׂרָאֵל לִבְנֵי הַמִּטּוֹת  
לְלוֹיִם יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וִיתָנוּ לְבִהְמָתָנוּ: וְאֶת־הַמְּגֵרָשִׁים לְשֶׁבֶת עָרִים לָנוּ לְתֵת מִשָּׁה  
וְאֶת־מְגֵרָשֵׁיהֶם. אֶת־הָעָרִים יְהוָה עַל־פִּי בִּהְנַחִיל

וּמִשְׁבֵּט יְהוּדָה מִשְׁבֵּט הַלוֹיִם הַכֹּהֲנִים אַהֲרֹן לִבְנֵי וִיהִי קֹהֵת, לְמִשְׁפַּחַת הַגּוֹרֵל וַיֵּצֵא  
עֲשָׂרָה. שְׁלֹשׁ עָרִים בַּגּוֹרֵל בְּנִימָן וּמִשְׁבֵּט שִׁמְעוֹן

עָרִים בַּגּוֹרֵל, מִנְּשֵׂה מִטָּה וּמִחֲצִי דָן וּמִמִּטָּה אֶפְרַיִם מִמִּטָּה הַנוֹתָרִים קֹהֵת וְלִבְנֵי  
עֲשָׂרָה:

מִנְּשֵׂה שֹׁבֵט וּמִחֲצִי נִפְתָּלִי וּמִשְׁבֵּט אָשֶׁר וּמִשְׁבֵּט יִשָּׁשְׁכָר מִשְׁבֵּט גִּרְשׁוֹן וְלִבְנֵי  
עֲשָׂרָה. שְׁלֹשׁ עָרִים בְּבָשָׁן,

עָרִים בַּגּוֹרֵל זְבוּלֹן, וּמִמִּטָּה גָד וּמִמִּטָּה רְאוּבֵן מִמִּטָּה מִשְׁפַּחוֹתֵיהֶם, לְפִי מֶרְרִי וְלִבְנֵי  
עֲשָׂרָה. שְׁתֵּים

אֶת־מִשָּׁה יְהוָה צֹוֹה כֹּאֲשֶׁר וְאֶת־מְגֵרָשֵׁיהֶם אֶת־הָעָרִים לְלוֹיִם יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וִיתָנוּ  
בַּגּוֹרֵל

הָאֵלָה, הָעָרִים אֵת בְּנִימָן וּמִשְׁבֵּט שִׁמְעוֹן בְּנֵי וְשֹׁבֵט יְהוּדָה בְּנֵי שֹׁבֵט וִיתָן  
אֵת לָהֶם וְנָתַן הַגּוֹרֵל. הִזֵּה לָאֵלָה כִּי לִוי, מִבְּנֵי קֹהֵת שֶׁל מִדְּמוֹ אַהֲרֹן לִבְנֵי וְנִקְרָאוּ  
כָּלֵב לִבְנֵי יְהוֹשֻׁעַ נָתַן וְאֶת־כִּפְרֵיָהּ הָעִיר וְאֶת־שְׂדוֹת עַ שֶׁל אִם עִיר אַרְבַּע קָרִית  
בְּאַחְזָה: בֶּן־יִפְנָה

וְאֵת עַמָּה, אֲשֶׁר הַמְּגֵרָשִׁים וְאֵת חִבְרוֹן אֵת לְרוֹצֶחַ, הַמִּקְלָט עִיר אֵת נָתַן אַהֲרֹן וְלִבְנֵי  
וְאֶת־תְּמָנָה וְאֶת־מְגֵרָשֵׁיהָ, וְאֶת־אֵילֹון אֶצְלָהּ אֲשֶׁר הַמְּגֵרָשִׁים וְאֵת לְמָנָא  
וְאֵת וְאֶסָא וְאֶת־מְגֵרָשֵׁיהָ וְאֶת־הַדְּבִיר וְאֶת־מְגֵרָשֵׁיהָ וְאֶת־הַגֹּלָה וְאֶת־מְגֵרָשֵׁיהָ.



תשע ערים לה, המבדלים ואת שמש ובית לה, המבדלים ואת ותנו לה, המבדלים  
ואת־גתת ואת־מגרשיה את־גבעון בנימין ומשבט האלה. השבטים משני  
בני ערי כל ארבע: ערים ואת־מגרשיה וגמלא ואת־מגרשיה וענתות ואת־מגרשיה  
שלש־עשרה. הכהנים, אהרן

ממטה שלהם הכהנים עיר ותהי קהת, מבני הנותרים הלויים קהת בני ולמשפחות  
לה, ואת־המבדלים את־שכם הרוצח, של המקלט את־עיר להם ונתנו אפרים.  
המבדלות עריה ואת חורון ובית לה. ואת־המבדלים אליה ואת־אשר ואת־גורה  
ואת־מגרשיה ואת־גתדן ואת־מגרשיה את־אלקותים דן ומשבט ערים: ארבע  
שבט וממחצית ארבע: ערים ואת־מגרשיה ואת־גת־דמון ואת־מגרשיה ואת־אילון  
כל־הערים שתים ערים מגרשיה ואת יבתה ואת מגרשיה ואת תענך את מנשה  
הנשארים. קהת בני לדמות עמהן, להן והמבדלים עשר,

את־גולן לרוצחים, המבדלות את־הערים מנשה שבט ממחצית הלויים גרשון ולבני  
את יששכר וממטה שתים: ערים ואת־מגרשיה, ואת־בצר ואת־מגרשיה, בבשן  
ואת לה, המבדלים ואת הרמות ואת מגרשיה, ואת דבה ואת מגרשיה, ואת קישון  
ואת בסלת את אשר ומשבט ארבע. ערים לה, המבדלים ואת הכתבים מעין  
ואת רחב ואת מגרשיה ואת חלקת ואת מגרשיה. ואת דבון ואת מגרשיה,  
בגליל קדש את לרוצח, המופרשת העיר את נפתלי ומשבט ארבע: ערים מגרשיה  
שלוש ערים מגרשיה, ואת קרתן ואת מגרשיה, ואת חמות ואת מגרשיה, ואת  
שלש־עשרה: ערים למשפחותיהם, הגרשוני כל־ערי

קדש ואת מגרשיה, ואת מען את זבולון: ממטה הנותרים, הלויים מררי, בני ולעם  
ממטה יריחו, שכנגד לירדן ומעבר שלוש. ערים ומגרשיה, וצלה מגרשיה ואת  
ואת־מגרשיה, את־מישור במדבר את־בצר לרוצח, המקלט את־עיר ראובן,  
ואת־מגרשיה, ואת־מפאה ואת־מגרשיה, ואת־דקמון ואת־מגרשיה. ואת־יעזר  
מגרשיה, ואת בגלעד רמות ואת לרוצח, המקלט עיר את גד, וממטה ארבע: ערים  
כל ואת־מרעיה יעזר ואת ואת־מרעיה חשבון ואת מגרשיה, ואת מחנים את  
ויהי הלוי, ממטה הנותרים משפחותיהם לפי מררי לבני כל־הערים ארבע. הערים  
עשרה: שתים הערים הגבול

סביב ומגרשיהן. ערים ושמונה ארבעים ישראל, בני אחוזת בתוך הלזים כל-ערי האלה, הערים לכל סביבותיה והמרעות עיר האלה, לערים

בה. וישבו וירשוה לאבותיהם, לתת נשבע אשר הארץ כל את לישראל יהוה ויתן מכל לפנייהם איש עמד ולא לאבותיהם, נשבע כאשר מסביב, להם יהוה וינח אשר הטובים הדברים מכל דבר נפל לא בידם. יהוה נתן את-כל-איביהם איביהם, בא. הכל ישראל, אל-בני יהוה דבר

## כב

שמעתם אתם להם ויאמר מנשה, שבט ולחצי גד ולבני ראובן לבני יהושע קרא אז לא אתכם: צוה אשר ככל בקולי ותשמעו יהוה עבד משה אתכם צוה אשר כל את יהוה מצות את שמרתם הזה היום עד אלה, רבים ימים אחיכם את עזבתם ולכו פנו לכן ועתה להם, אמר כאשר לאחינו, אלהינו יהוה הניח ועתה אלהיכם. השמרו אבל הירדן. בעבר משה לכם נתן אשר אחזתכם, ארץ ואל בתיכם אל לכם לעשות, יהוה עבד משה אותנו צוה אשר ואת-התורה את-המצוות לעשות מאד בו, ולהדבק את-מצוותיו, לשמר בכל-דרכיו, ללכת אלהינו, את-יהוה לאהב אל וילכו וישלחם, יהושע אותם ויברך ומכל-נפשכם. מכל-לבבכם ולעבדו בתייהם.

אצל הירדן בעבר אחיו עם יהושע נתן ולחצי בבשן, משה נתן מנשה שבט ולחצי אל הלכו רב ובכסף אותם. וברך בתייהם אל יהושע אותם שלח וכאשר הים, שלל את חלקו רבים, ובגדים וברזל וזהב וכסף מאד, רבות ובהמות בתייהם, אחיהם. עם האויבים

כנען בארץ בשלה ישראל בני מאת מנשה שבט וחצי גד ובני ראובן בני וילכו ביד-משה יהוה על-פי אותה נחלו אשר אחזתם אל-ארץ אליהגלעד ללכת

מנשה שבט וחצי ובני-גד בני-ראובן ויבנו כנען בארץ אשר הירדן אליגלעד ויבאו למראה גדול מזבח עליה הירדן מזבח שם

על מזבח מנשה שבט וחצי גד ובני ראובן בני בנו הנה לאמר: ישראל בני וישמעו  
אל ישראל בני כל ונאספו ישראל. בני בעבר הירדן, של הגלעד על כנען, ארץ גבול  
בהם. להלחם שעלו כדי שילה,

ארץ אל מנשה שבט חצי בני ואל גד בני ואל ראובן בני אל ישראל בני וישלחו  
אחד שר עמו, השרים מן ועשרה הגדול הכהן אהרן בן אלעזר בן פינחס את גלעד  
ויבאו לישראל. אלפים שרי הם האבות בתי ושרי ישראל, שבטי מכל אבות מבית  
לאמר אליהם וידברו גלעד ארץ אל מנשה שבט חצי ואל גד בני ואל ראובן בני אל  
לשוב ישראל, אלהי לפני פשעתם אשר הזה הפשע מי יהוה, כל־עדת אומרת כה  
הלא יהוה? מאחרי למורדים אתם להיות מזבח, לכם בבנכם יהוה, מאחרי היום  
יהוה. בעדת נגף ויהי הזה? היום עד ממנו טהרנו לא כי פעור, החטא לנו קטן  
על־כל־ישראל ומחר מיהוה, היום אם־תסורו ויהיה מיהוה, היום סרתם ואתם  
אשר יהוה, ירשת ארץ אל עברו ירשתכם, ארץ קטנה אם ועתה החמה. יהיה  
אל ואתם באלהים, מורדים תקיו ואל בתוכנו, והתנחלו יהוה, משכן שם שוכן  
בדורח עבר הנה הלא אלהינו. יהוה למזבח מחוץ מזבח בבניתכם מיהוה, תסורו  
בעונו מת לא אחד איש והוא קצר; היה ישראל כל־עדת ועל בחרם, מעל מעל  
לבדו.

לאמר לישראל האלפים אל־שרי וידברו מנשה שבט וחצי גד ובני ראובן בני ויענו  
אם ידע: הוא וישראל ידע, הוא אלהים והאלהים הוא, אדון אלהים האלהים  
לסור כדי מזבח לנו בנינו ואם הזה. ביום יצילנו אל האדון, לפני חטאנו במרד  
יהוה שלמים, זבח עליו לעשות כדי עלות, עליו להעלות כדי אלהינו, מיהוה  
יִדְרֹשׁ.

לבנינו, בניכם מחר יאמרו שלא כדי אמרים: זאת, עשינו דבר זהירות בגלל אבל  
יש ולא הירדן, את וביניכם בינו יהוה שם וגבולות ישראל? אלהי ליהוה לכם מה  
לעשות ואמרנו את־יהוה. ייראו לא למען בנינו את בניכם ויזרו ביהוה, חלק לכם  
כדי אבל זבחים, בעבור ולא קרבנות בעבור לא הזה, המזבח את לבנות ככה  
יהוה את־עבודת לעבד אחרינו, דורותינו ובין וביניכם בינינו לעדות זה שיהיה  
אין מחר, לבנינו בניכם יאמרו ולא שלמינו, ובזבחי ובזבחינו בקרבנותינו לפניו,  
מחר, דורותינו אל או אלינו וידברו פעם יהיה אם ואמרנו: ביהוה: חלק לכם  
בגלל ולא קרבנות בגלל לא אבותינו, עשו אשר יהוה מזבח דמות את ראו ויאמרו:

ביום מאדני לסור לנו חלילה בנינו. ובין ובינינו ביניכם היא עדות אלא זבחים, השלמים, ולזבח ולזבחים הפרות למנחות מזבח לנו לבנות כדי מאדני, לסגת הזה, אהל. לפני אשר אדני מזבח מלבד

דברו אשר אתה דברים אתו היו אשר ישראל עדת וכל שרי הכהן פינחס וישמע לבני הכהן פינחס ויאמר בעיניהם: וייטב מנשה שבט וחצי ובני גד ובני ראובן מעלתם שלא מפני זה, עמנו כי ידענו היום מנשה: שבט ולחצי גד ולבני ראובן והשרים הכהן פינחס וישב זהו. מיד ישראל בני את הצלתם וכי מעל, זהו לפני אל כנען ארץ אל הגלעד מן מנשה שבט חצי ומאת גד בני ומאת ראובן בני מאת ישראל בני וידברו ישראל, בני בעיני וייטב הדברים. את להם וישבו ישראל, בני להשמיד למלחמה אליהם עוד עלות לבלתי ויאמרו ישראל, בני אלהי את ויברכו עליה. וישבו מנשה, שבט וחצי גד ובני ראובן בני ארץ את

ביניהם, הוא עד כי ויאמר, מנשה, שבט וחצי וגד ראובן מזבח את יהושע ויקרא הוא. אלהיהם זהו כי

## כג

ויהושע מסביב, איביו מכל לישראל זהו הניח אשר אחרי רבים, ימים אחרי וזה ואת שריהם ואת זקניהם ישראל את כל בני יהושע ויקרא בימים בא זקן ואתם בימים. ובאתי זקנתי אני אליהם: ויאמר ואת ספריהם, ואת שפטיהם זהו כי מפנינו, האלה הגוים לכל אלהינו זהו עשה אשר כל את ראיתם אלה לכם, הנשארים הגוים את לכם הפלתי כי ראו לכם. הנלקחם הוא אלהיכם יגביל הגדול הם ומן החרמתי, אשר הגוים כל ואת הירדן מן לשבטיכם, בנחלות השמש. מערב על

החיות את להם וישלח יאבדו, אשר עד מפנינו, אותם ישמיד הוא אלהינו ואדני ארצם, את וירשתם מפניכם, מלכיהם ואת אותם ישמיד אשר עד הפראיות, הכתוב כל את ולעשות לשמר מאד אז חזקו אליכם. אלהינו זהו דבר כאשר הגוים אל תבאו שלא כדי ושמאול ימין תסורו לא למען משה, תורת בספר

להם. תשתחוו ולא תעבדו ולא בכם, יזכרו לא אלהיהם ושמות האלה, הנשארים  
גוים מפניכם ה וישמיד הזה. היום עד עשיתם כאשר תדבקו, אלהינו ליהוה אלא  
יהוה כי אלה, רדף מכם אחד הזה היום עד לפנינו עמד איש ולא וחזקים, גדולים  
לנו. אמר כאשר לכם, נלחם הוא אלהינו

הנשארים בגוים ותדבקו אסתשובו כי אלהינו. יהוה את לאהב מאד והשמרו  
יוסיף לא כי דעו בכם והם בהם והתערבתם בהם והתחמתם אתכם, אשר האלה  
ולדרבונות ולמוקשים לפחים לכם והיו מפניכם, האלה את הגוים להשמיד יהוה  
נתן אשר הזאת הטובה הארץ מעל תאבדו אשר עד בעיניכם, ולחצים בעקביכם  
אלהיכם: יהוה לכם

כי ובנפשכם בלבבכם וידעתם עליה ארץ כליה אדם כאשר בדרך הולך ואני  
לא לנו על כליה שבים אלהינו יהוה דבר אשר מפליה דברים אחד דבר לא נפל  
יהוה דבר אשר הטובים הדברים כל אליכם באו כאשר והיה מהם: אחד נכזב  
ישמיד אשר עד הרעים, הדברים כל את עליכם האלהים יהוה יביא בן עליכם,  
יהוה ברית את בעברכם לכם. יהוה נתן אשר הזאת הטובה הארץ מעל אתכם  
להם. והשתחוויתם אחרים אלהים ועבדתם והלכתם אותנו, צוה אשר אלהינו

## כד

ספריהם ואת זקניהם את ויקרא שילה, אל ישראל שבטי כל את יהושע ויאסף  
האלהים. לפני ויעמידם שופטיהם, ואת

ישבו הנער בעבר ישראל, אלהי יהוה אמר כה העם: כל אל יהושע ויאמר  
ואקח אחרים. אלהים ויעבדו נחור, ואבי אברהם אבי תרח מעולם, אבותיכם  
ואתן את זרעו וארבה בכל הארץ אותו ואולף הנער מעבר את אברהם את אביכם  
אותו, לרשת שער אתה לרעו ונתתי ואת עשו, את יעקב וליצחק את יצחק לו  
המצרים. להם וירעו ועצום, ורב גדול לגוי שם ויהיו מצרימה, ירדו ובניו ויעקב  
אבותינו את הוציא כך ואחר בהם. עשיתי אשר באותות את מצרים והפית  
ים אל ובסוסים ברכב אבותינו אחרי המצרים ורדפו סוף, ים אל ובאתם ממצרים,

אֶת־הַיָּם עָלֵיהֶם וַיָּבֹא הַמִּצָּרִים וּבֵין בֵּינֵינוּ וְאָפְלָה עָנָן וַיִּתֵּן אֱלֹהֵי־הַיָּהוָה וַנִּזְעַק סוּף.  
רַבִּים:יָמִים בְּמִדְבָּר וַתִּהְיוּ מִצָּרִים בָּאָרֶץ יְהוָה עָשָׂה אֲשֶׁר אֵת רָאוּ וְעֵינֵיכֶם וַיִּכְסֹּם

וַתִּירָשׁוּ בְּיַדְנוּ, יְהוָה אוֹתָם וַיִּתֵּן הַיַּרְדֵּן, בְּעֶבֶר הַיּוֹשְׁבִים הָאֲמָרִי אֶל־אָרֶץ וַיִּבְיֵאוּנוּ  
מִפְּנֵיכֶם.וַתִּשְׁמִידוּם אֶת־אָרְצָם,

לְקַלֵּל אֶת־בָּלְעָם וַיִּקְרָא וַיִּשְׁלַח לִישְׂרָאֵל וַיִּתְּצֵב מוֹאָב מֶלֶךְ בְּרִצְפוֹר בֶּלֶק וַיִּקָּם  
וּמִסָּרָם מִיָּדָם, וַהֲצִילָנוּ בְּרַכְנוּ, וּבִבְרֻכּוֹת לְהַשְׁמִידָךְ, אֱלֹהֵי־יְהוָה אָבָה וְלֹא אֲתָנוּ  
וְהַכְנַעְנִי הָאֲמָרִי יְרִיחוֹ, יוֹשְׁבֵי בְנוֹ וַיִּלְחַמוּ יְרִיחוֹ, אֵל וַתְּבֹאוּ הַיַּרְדֵּן אֵת וְעִבְרַתְם  
אֵת לִפְנֵיכֶם וַשְׁלַח בְּיַדְנוּ. יְהוָה וַיִּתְּנֶם וַהֲגִרְגְּשִׁי, וַהֲחַתִּי וַהֲיְבוֹסִי וַהֲחֹוִי וַהֲפָרְזִי  
וְלֹא בַחֲרִבָךְ לֹא הָאֲמָרִי, שֶׁל מְלָכִים עָשָׂה שְׁנַיִם מִפְּנֵינוּ, אוֹתָם וַשְׁלַחַה הַצָּרְעָה,  
בְּקִשְׁתְּךָ.

בָּהֵן, וַתִּשְׁבּוּ בְּנֵיתָם, לֹא אֲשֶׁר וְעָרִים עָלֶיהָ, עֲמַלְתָּם לֹא אֲשֶׁר אָרֶץ לָכֶם וְנָתַן  
אֲכָלִים.אֲתָם נִטְעַתֶם לֹא אֲשֶׁר וְזִיתִים וְכַרְמִים

אֲשֶׁר הִנֵּכָר אֶת־הָאֱלֹהִים וַהֲסִירוּ וּבִצְדָקָה, בִּישָׁר אוֹתוֹ וְעִבְדוּ אֶת־יְהוָה יֵרָאוּ וְעָתָה  
אֵת לַעֲבֹד לָכֶם נֹחַ לֹא וְאִם אֶת־יְהוָה וְעִבְדוּ וּבְמִצָּרִים, הִנֵּהר בְּעֶבֶר אֲבוֹתֵינוּ עִבְדוּ  
הִנֵּהר, מַעֲבָר אֲשֶׁר אֲבוֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אֵת אִם תַּעֲבֹדוּ, מִי אֵת הַיּוֹם לָכֶם בַּחֲרוּ יְהוָה,  
כִּי יְהוָה, אֵת נַעֲבֹד וּבִיתִי וְאֲנִי בָאָרְצָם, יִשְׁבִּים אֲתָם אֲשֶׁר הָאֲמָרִי אֱלֹהֵי אֵת אִם  
הוּא.קְדוֹשׁ

אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אַחֲרֵים. אֱלֹהִים לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה מַעֲזֹב לָנוּ חֲלִילָה וַיֹּאמֶר, הָעַם וַיַּעַן  
הַדֶּרֶךְ בְּכָל אוֹתָנוּ וְשֹׁמֵר מִמִּצְוֹתֵם, אֲבוֹתֵינוּ וְאֵת אוֹתָנוּ הָעֲלָה הוּא הָאֱלֹהִים, הוּא  
כָּל וְאֵת הָאֲמָרִי אֵת יְהוָה וַיִּגְרַשׁ דִּרְכָם. עֲבָרְנוּ אֲשֶׁר הַגּוֹיִם וּבְכָל בּוֹה, הִלְכְנוּ אֲשֶׁר  
אֱלֹהֵינוּ.הוּא כִּי יְהוָה, אֵת נַעֲבֹד אֲנַחְנוּ גַם אֲבָל מִפְּנֵינוּ, בָּאָרֶץ הַיּוֹשְׁבִים הַגּוֹיִם

קִנָּא וְאֵל הוּא קְדוֹשׁ אֱלֹהִים כִּי יְהוָה אֵת לַעֲבֹד תּוֹכְלוּ לֹא הָעַם אֵל הַיְּהוּשָׁע וַיֹּאמֶר  
אֱלֹהִים וַתַּעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה תַּעֲזֹבוּ כְּאֲשֶׁר וּלְעֹנוּתֵיכֶם לַחֲטָאֲתֵיכֶם יִשָּׂא לֹא הוּא  
הָעַם וַיֹּאמֶר לָכֶם. הִיטִיב אֲשֶׁר תַּחַת אֲתָכֶם, וַיִּכְלָה לָכֶם יָרַע וּבָא אַחֲרֵים,  
נַעֲבֹד.אֶת־יְהוָה כִּי לֹא, אֶל־הַיְּהוּשָׁע:

אתו: לעבד ביהוה בחרתם אתם כי על־עצמכם אתם עדים אֱלֹהֵי הוֹשֵׁעַ וַיֹּאמֶר  
אֱלֹהֵי הוֹהוּ אֶת־לִבְבְּכֶם וַיִּשְׁרֹו בְּתוֹכְכֶם, אֲשֶׁר הִנֵּכְרִימִים אֶת־הָאֱלֹהִים הִסִּירוּ וְעַתָּה  
נִשְׁמָע. וּבִקְלוֹ נַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי הוֹשֵׁעַ: הָעַם וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל: אֱלֹהֵי

אֱהִל לִפְנֵי בְּשָׁלוֹ וּמִשְׁפָּט חָק לוֹ וַיֵּשֶׁם הָהוּא, בַּיּוֹם הָעַם עִם בְּרִית יְהוֹשֻׁעַ וַיִּכְרַת  
גְּדוּלָּה, אָבֹן וַיִּקַּח הָאֱלֹהִים, תּוֹרַת בְּסֹפֶר הָאֱלֹהִים הַדְּבָרִים אֶת וַיִּכְתֹּב יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי  
הָאָבֹן הַנֵּה, אֱלֹהֵי הָעַם: יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר יְהוָה לִפְנֵי אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים תַּחַת יְהוֹשֻׁעַ וַיִּקְיָמָהּ  
אֲלֵיכֶם יְהוָה דְּבַר אֲשֶׁר כָּל־הַדְּבָרִים אֶת שְׁמָעָה הִיא כִּי לַעֲדוּת, בָּכֶם תִּהְיֶה הַזֹּאת  
וַיִּשְׁלַח אֱלֹהֵי. בִּיהוָה תִּבְגְּדוּ כְּאֲשֶׁר הֵימִים, בְּאַחֲרִית לַעֲדוּת בָּכֶם תִּהְיֶה וְהִיא הַיּוֹם,  
כָּל־יָמֵי אֶת־יְהוָה יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹד מִקוֹמוֹ. אֵל אִישׁ אִישׁ וַיִּלְכוּ הָעַם, אֶת יְהוֹשֻׁעַ  
אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂי רָאוּ וְאֲשֶׁר יְהוֹשֻׁעַ, אַחֲרֵי יָמִים הָאֵרִיכוּ אֲשֶׁר הַזְּקֵנִים יָמֵי וְכָל יְהוֹשֻׁעַ,  
לְיִשְׂרָאֵל. עָשָׂה אֲשֶׁר יְהוָה

שָׁנָה. וַעֲשֹׂר בֶּן־מֵאָה יְהוָה עָבַד בְּיָנוֹן יְהוֹשֻׁעַ וַיָּמָת הָאֱלֹהִים הַדְּבָרִים אַחֲרֵי וַיְהִי  
הַגָּלְעָד לְהָרַם מִצְפּוֹנָה אֶפְרַיִם בְּהַר סֶרַח בְּתִמְנַת נַחֲלָתוֹ בְּגִבּוֹל אוֹתוֹ וַיִּקְבְּרוּ

אֲשֶׁר הִשְׁדָּה בְּחִלְקָת בִּשְׁכֶם, וַיִּקְבְּרוּ מִמִּצְרַיִם יִשְׂרָאֵל בְּנֵי הָעָלּוּ יוֹסֵף עֲצָמוֹת וְאֶת  
בְּנִחֲלָה. לְיוֹסֵף אוֹתָהּ וַיִּתֵּן כְּשִׁבִים, בְּמֵאָה בִּשְׁכֶם הַיֹּשֵׁב הָאֲמֹרִי מֵאֵת יַעֲקֹב קָנָה

פִּינְחָס בְּגִבְעַת וַיִּקְבֹּר מֵת, הַגְּדוֹל הַכֹּהֵן בֶּן־אֶהֱרֹן וְאֶלְעָזָר הָאֱלֹהִים, הַדְּבָרִים אַחֲרֵי וַיְהִי  
אֶפְרַיִם. בְּהַר לוֹ נָתַן אֲשֶׁר בְּנוֹ,